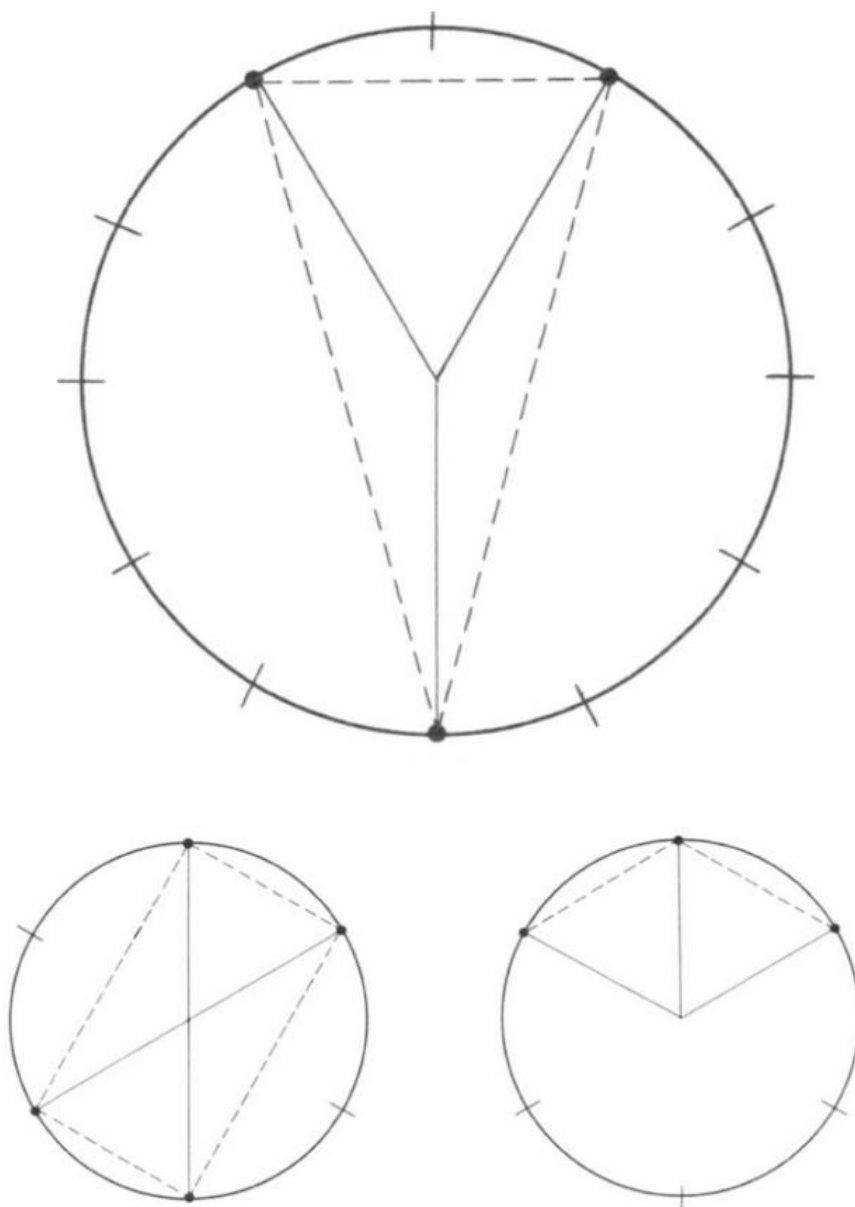

Symboly horoskopu¹

Robert Hand

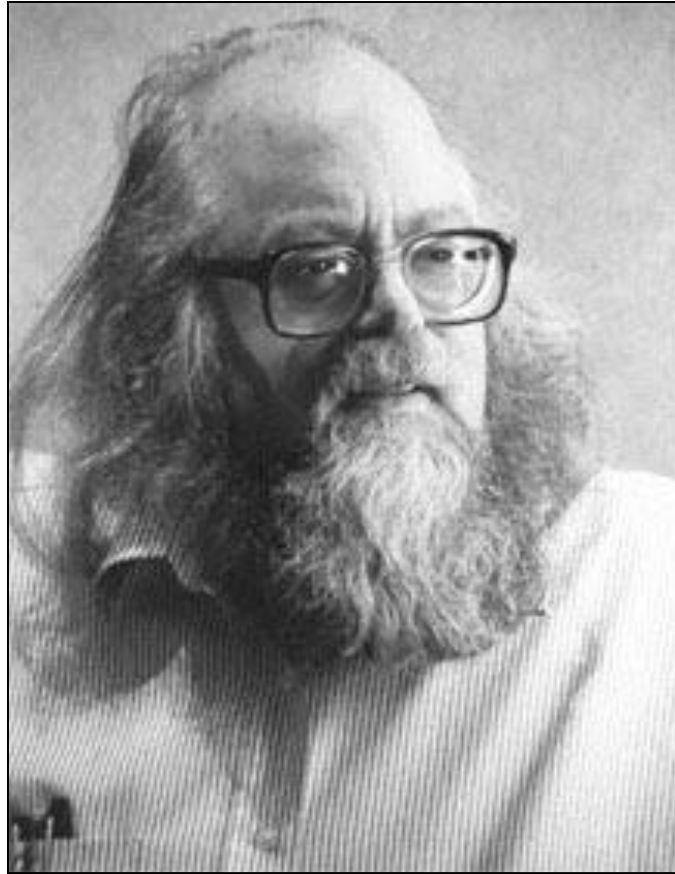
Robin Salomon

Ostrava – 2025

ŘADA: MODERNÍ ASTROLOGIE (IV.)

---

¹ Hand, R.: Horoscope Symbols. Red Feather Mind Body Spirit. 1981.

Robert Hand

Řada Klasická astrologie:

Úvod do studia helénské astrologie - Daimon a Štěstí (I.)²

Definice a základy helénské astrologie: Antiochos Athénský spolu s Porfyriem z Tyru, Rhetoriem Egyptským, Serapiónem Alexandrijským, Thrasylllem, Antigonem Nikájským, Héfaistiónem Thébským a dalšími (II.)³

Abú Ma'shar a al- Qabīsī: Uvedení do tradiční astrologie (III.)⁴

Ptolemaios a Geminus - fáze fixních hvězd (IV.)⁵

Starověké nauky o fixních hvězdách: Anonymovo (379) Pojednání o jasných fixních hvězdách - Hermes Trismegistus o fixních hvězdách (V.)⁶

Liber Hermetis - Kniha Hermova o astrologii (VI.)⁷

Antiochos Athénský: Tezaurus. Vysvětlení a přehled celého astronomického umění podle Pokladnice Antiocha Athénského (VII.)⁸

Dorotheus, Orfeus, Anubio a Pseudo-Valens: Učení o tranzitech (VIII.)⁹

Porfyrios Filozof - Úvod k Tetrabiblos. Serapión Alexandrijský - Astrologické definice. (IX.)¹⁰

Julius Firmicus Maternus - Mathesis. Starověká výkladová astrologie. (X.)¹¹

Starověká astrologie v teorii a praxi: Příručka tradičních technik (XI.)¹²

Orfický astrolog Kritodémos (XII.)¹³

Helénská astrologie: Studium osudu a štěstí (XIII.)¹⁴

---

² <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=103>

³ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=115>

⁴ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=116>

⁵ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=120>

⁶ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=121>

⁷ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=125>

⁸ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=134>

⁹ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=135>

¹⁰ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=136>

¹¹ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=137>

¹² <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=165>

¹³ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=180>

¹⁴ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=205>

Mimořádné překlady řady *Klasická astrologie*:

*Abū Ma'shar Ġa'far ibn Muḥammad ibn 'Umar al-Balḥī - Velký úvod do astrologie (I.)*¹⁵

*William Lilly a jeho způsob primárních direktí (II.)*¹⁶

*Gauricus a Jindřich II. Francouzský: Středověká astrologická prognóza (III.)*¹⁷

*Primární direktce I. Primární direktce k MC, IC, ASC a DSC. (IV.)*¹⁸

*Primární direktce II. Placidovy klasické meziplanetární direktce (V.)*¹⁹

*Omar z Tiberiady: Tři knihy o nativitách (VI.)*²⁰

*Diplomový kurz středověké astrologie (VII.)*²¹

*Roční prediktivní techniky řeckých, arabských a indických astrologů (VIII.)*²²

*Nástroje a techniky středověkého astrologa: Prenatální záležitosti a výpočet délky života (IX.)*²³

Řada *Astrologická magie*:

*Gájat al-hakím - Picatrix - Cíl mudrce: uvedení do středověké astrologické magie (I.)*²⁴

Řada *Babylonská astrologie*:

*Rady hvězd - Mikro-zodiak v seleukovské Babylónii (I.)*²⁵

*Babylonský Astroláb - Kalendář stvoření (II.)*²⁶

---

¹⁵ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=122>

¹⁶ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=123>

¹⁷ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=128>

¹⁸ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=129>

¹⁹ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=130>

²⁰ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=131>

²¹ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=172>

²² <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=238>

²³ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=240>

²⁴ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=109>

²⁵ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=107>

²⁶ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=124>

Řada Astrologické aforismy:

*Cardanovy astrologické aforismy (I.)*²⁷

Řada Moderní astrologie:

*Liz Greene: Astrologie osudu (I.)*²⁸

*Zodiak a svastika. Jak provázela astrologie hitlerovské Německo (II.)*²⁹

*Fixní hvězdy a souhvězdí v astrologii (III.)*³⁰

Symboly horoskopu (IV.)

---

²⁷ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=110>

²⁸ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=163>

²⁹ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=204>

³⁰ <http://fragmenty.johannes.cz/getfile.php?id=239>

Obsah

Předmluva – Liana Re Jurich	15
Předmluva – Robin Salomon	19
Předmluva	21
Úvod	23
I. Horoskop: Mapa duše	23
Názor autora	24
Úrovně projevu	27
Astrologie a náboženství	28
Role symbolů	29
II. Systémy astrologických symbolů	30
Body v horoskopu	31
Planety	31
Ostatní body	33
Úhlové vztahy	34
Aspekty	34
Midpointy a další planetární obrazy	35
Zodiakální pozice	37
Znamení	38
Mundánní pozice	39
Úhly horoskopu	41
Domy	44
Body v horoskopu	46
III. Planety: Úvod	46
Vnitřní a vnější planety	46
Dvojice planet	48
Slunce a Země: Duální centra sluneční soustavy	48
Merkur a Měsíc: Dva modulátory	49
Mars a Venuše: Dichotomie Já-Ty	50
Jupiter a Saturn: Sociální planety	50
Uran, Neptun a Pluton: Transcendentální planety	51
Retrográdní planety	52
Přímý a retrográdní pohyb vnitřních planet	53
Přímý a retrográdní pohyb vnějších planet	55

IV. Planety: Základní významy	58
Slunce	58
Měsíc	62
Merkur	66
Venuše	71
Mars	75
Jupiter	78
Saturn	82
Uran	87
Neptun	91
Pluton	96
V. Další body v horoskopu	101
Body typu Uzlu	102
Ascendent a Střed nebe	103
Mezilehlé domy	105
Vertex	105
East point (Východní bod)	105
Lunární uzly	106
Planetární uzly	108
Jarní bod (0° Berana)	109
Těla typu bodů	110
Asteroidy	110
Cheirón	112
Fixní hvězdy (stálice)	112
Hypotetické planety	113
Body typu planetárního obrazu	114
Arabské body	114
Planetární obrazy	116
Midpointy	118
Antiscia či slunovratové body	119
Úhlové vztahy	122
VI. Aspekty: Úvod	122
Rodiny aspektů	124
Orbisy aspektů	125

Určení orbisu podle velikosti aspektu	127
Určení orbisu podle zahrnutých faktorů	128
Aplikace a separace	129
Pravidla orbisů použitá v této knize	130
Orbisy nebo vyšší harmonické?	132
Paralely a kontraparalely	133
Proč používat deklinace?	134
Deklinace a antiscia	135
Orbisy paralel	137
VII. Aspekty: Základní významy	141
Konjunkce	141
2. harmonická nebo „tvrdé“ aspekty	142
Opozice (180°)	144
Kvadratura (90°)	145
Semikvadratura (45°) a seskvikvadratura (135°)	147
3. harmonická nebo „měkké“ aspekty	148
Trigon (120°)	149
Sextil (60°)	151
Semisextil (30°) a Kvinkunx (150°)	152
Aspekty dalších harmonických	154
5. harmonická	154
7. harmonická	156
9. harmonická	157
Vyšší harmonické	157
Aspektové vzorce nebo harmonické struktury	159
Významy harmonických struktur	163
Struktura 1. a 2. harmonické: Vícenásobné konjunkce a opozice	163
Struktura 3. harmonické: Velké trigony	164
Struktura 4. harmonické: Velká kvadratura a T-kvadratura	166
Struktura 5. a 10. harmonické: Velký kvintil a řady kvintilů a decilů	167
Struktura 6. harmonické: Velký sextil, Drak, Mystický obdélník a Malý trojúhelník	168
Struktura 12. harmonické: Yod	170
VIII. Midpointy: Úvod	172
Proč používat midpointy?	173

Midpointy jako základní nástroj	174
Jak nepoužívat midpointy	175
Moderní techniky použití midpointů	176
Geometrie midpointů	178
Aspekty k midpointům	179
Orbisy v kombinacích midpointů	180
Jak vypočítat midpoint	181
Použití kotoučů-číselníků v práci s midpointy	182
Kotouč-číselník 360°	182
Vytvoření 360° kotouče-horoskopu	183
Použití 360° kotouče-horoskopu k nalezení midpointů	184
90° kotouč-horoskop	187
Vytvoření 90° kotouče-horoskopu	189
Použití 90° kotouče-horoskopu k nalezení midpointů	190
Použití výpisů v práci s midpointy	191
Zodiakální výpis	192
(Modulus) 45°	193
Použití modulu 45° k prozkoumání os midpointů	194
Pravidla pro vymezení midpointů	195
IX. Stručné významy planetárních dvojic	197
Dvojice se Sluncem	197
Dvojice s Měsícem	199
Dvojice s Merkurem	200
Dvojice s Venuší	202
Dvojice s Marsem	203
Dvojice s Jupiterem	204
Dvojice se Saturnem	205
Dvojice s Uranem	206
Dvojice s Neptunem	207
Dvojice s Plutonem	207
Dvojice s lunárními uzly	208
Dvojice s Ascendentem	208
Dvojice se Středem nebe	209
Zodiakální pozice	210

X. Znamení: Úvod	210
Klasifikace znamení.....	210
Živly nebo triplicity.....	211
Oheň.....	212
Země	213
Vzduch.....	215
Voda	217
Živlové vlastnosti planet.....	220
Živly a Jungovy psychologické typy.....	222
Kříže nebo kvadruplicity.....	226
Kříže a roční období	227
Psychologické vlastnosti (kvality) křížů	228
Polarity	230
Individuální a sociální znamení.....	230
Dignity (důstojnosti): Vztah znamení k planetám.....	231
Vládcovství a detrimenty	232
Exaltace (povýšení) a pády	234
Použití planetárních důstojností.....	236
Posouzení, zda bude planeta fungovat snadně nebo obtížně.....	236
Spojení planet k domům	237
Závěry týkající se důstojnosti	242
XI. Znamení: Základní významy	244
Beran.....	244
Vztah Berana k Marsu	245
Vliv Berana na planety	246
Býk	246
Vztah Býka k Venuši a Zemi.....	248
Vliv Býka na planety.....	249
Blíženci	250
Vztah Blíženců k Merkuru	251
Vliv Blíženců na planety	252
Rak	252
Vztah Raka k Měsíci	253
Vliv Raka na planety.....	254

Lev.....	254
Vztah Lva ke Slunci.....	256
Vliv Lva na planety	257
Panna	257
Vztah Panny k Merkuru a asteroidům	259
Vliv Panny na planety.....	260
Váhy	261
Vztah Vah k Venuši a asteroidům	263
Vliv Vah na planety	264
Štír.....	265
Vztah Štíra k Plutonu a Marsu	267
Vliv Štíra na planety	268
Střelec	268
Vztah Střelce k Jupiteru.....	270
Vliv Střelce na planety.....	271
Kozoroh	272
Vztah Kozoroha k Saturnu	274
Vliv Kozoroha na planety.....	274
Vodnář.....	275
Vztah Vodnáře k Uranu a Saturnu	278
Vliv Vodnáře na planety	278
Ryby	279
Vztah Ryb k Neptunu a Jupiteru	281
Vliv Ryb na planety	282
Mundánní pozice	283
XII. Úhly horoskopu.....	283
Význam angularity (úhlovosti).....	283
Úhly jako symbolický rámec	285
Rozdělení horizontem	286
Horní polokoule	287
Dolní polokoule.....	287
Ascendent.....	287
Descendent.....	287
Horizontální osa.....	288

Rozdělení meridiánem	288
Východní polokoule	288
Západní polokoule	289
Střed nebe (MC).....	291
IC.....	291
Meridiánová osa	291
XIII. Domy: Úvod	293
Problém rozdělení domů.....	293
Proč vůbec používat domy?	294
Jak se používají domy v této knize	295
Klasifikace domů.....	296
Triplicity domů.....	296
Osobní domy	297
Praktické domy.....	297
Sociální domy	298
Domy nevědomí	298
Kvadruplicity domů.....	299
Kadentní domy	300
Následné domy.....	301
Úhlové (angulární) domy.....	301
Polarity domů.....	301
Úrovně vymezení domu	302
Pohybující se hranice polarity	302
Vnitřní	303
Vztahová.....	304
Význam úrovní.....	305
XIV. Domy: Základní významy	306
První dům	306
Druhý dům.....	308
Třetí dům.....	312
Čtvrtý dům.....	316
Pátý dům	320
Šestý dům.....	325
Sedmý dům.....	329

Osmý dům	333
Devátý dům	337
Desátý dům	340
Jedenáctý dům.....	344
Dvanáctý dům.....	348
XV. Domy: Dva alternativní pohledy	355
Významy odvozených domů: Jejich použití a zneužívání	355
Odvozování významů domu ze vztahů domů.....	356
Odvozování významů domu z aspektových vztahů	358
Použití významů domu odvozených od aspektů při vymezení.....	363
Situace domů ve směru hodinových ručiček.....	365
Dva póly bytí.....	366
Čtyři kvadranty	367
Rozdělení kvadrantů	368
Dynamika kvadrantů.....	370
Vztah mezi dvěma pohledy na domy.....	375
Shrnutí základních významů.....	376
Planety	376
Slunce.....	376
Měsíc.....	376
Merkur	376
Venuše	376
Mars	376
Jupiter	377
Saturn.....	377
Uran	377
Neptun	377
Pluton.....	378
Další body	378
Ascendent.....	378
Střed nebe (MC).....	378
Lunární uzly	378
Bod Berana (Jarní bod).....	379
Aspekty	379

Konjunkce	379
2. harmonická a „tvrdé“ aspekty	379
Opozice (180°)	379
Kvadratura (90°)	379
Semikvadratura (45°) a seskvikvadratura (135°)	380
3. harmonická a „měkké“ aspekty	380
Trigon (120°)	380
Sextil (60°)	380
Semisextil (30°) a Kvinkunx (150°)	380
5. harmonická: Kvintil, bikvintil, decil	381
7. harmonická: Septil, Biseptil, Triseptil, Semiseptil	381
9. harmonická	381
Znamení	381
Beran	381
Býk	382
Blíženci	382
Rak	382
Lev	382
Panna	383
Váhy	383
Štír	383
Střelec	383
Kozoroh	384
Vodnář	384
Ryby	384
Domy	385
Literatura	389

Předmluva – Liana Re Jurich

Knihu Roberta Handa *Horoscope symbols* přeloženou do češtiny považuji za velký počín. Šance, že by v češtině mohla být taková kniha vydána, je pořád výrazně nízká, takže jsme rádi, že existuje nadšenec jako Robin, který v rámci svého volného času překládá zajímavé kousky světové astrologie do češtiny. Rozhodně se nejedná o samozřejmost. Česká astrologická veřejnost má tak bez ohledu na své jazykové znalosti možnost se s knihou seznámit a poznatky zahrnout do své práce. Nakonec amatérský překlad znalce astrologie bývá co do faktické stránky obvykle mnohem lepší nežli profesionální překlad někoho, kdo si právě při práci na překladu zvyká na novou terminologii a luští, jak ji významově zasadit do kontextu.

Za sebe mohu říci, že kdybych tuto knihu četla alespoň o 10 let dříve, ušetřila bych si tolik tonutí v rozpacích, pocitů ztracení a marnosti. Protože přesně tyto pocity v nás mnoho různorodých a místy i protichůdných informací v astrologii vzbuzuje. Adept je tak maten ve stádiu začátečníka, dále ve stádiu mírně pokročilého, a nakonec i ve stádiu pokročilejším. Kdybych tuto knihu četla ihned na začátku svého opatrného zájmu o astrologii, ušetřila bych si několik let, kdy jsem tápala, jak k astrologii přistoupit, jak ji vlastně řádně praktikovat.

Nejedná se pouze o mé dojmy, ve světě západní astrologie je tato kniha považována za jednu z klíčových knih. Bývá často charakterizovaná jako jdoucí do hloubky, systematická, a přesto zároveň i čtivá. Jeho práce ovlivnila celé generace astrologů.

Autor knihy není českému čtenáři úplně neznámý. Jeho *Planety v tranzitech* byly na etapy vydány v češtině a překlad lze celkově hodnotit jako profesně odfláknutý. To ovšem bývá běžně osudem odborné literatury překládané do češtiny. Přesto jsou tyto knihy velkým přínosem do česky vydávané literatury o astrologii.

Robert Hand se narodil 5. 12. 1942 v Plainfieldu, New Jersey (USA). Jeho Slunce se nachází ve Střelci, spálilo mu Merkur a nechybělo málo, byla by spálená i Venuše. Najdeme v něm i retro Jupitera, Saturna, Urana a Pluto, tedy jinými slovy spoustu důvodů k tomu, aby znalci pop astrologie začali významně zalamovat rukama, pokřižovali se, a pro jistotu ještě na očištění prostředí

zapálili šalvěj bílou. Protože narazili na autora, který přesně proti takové zjednodušené astrologii svým ostrým jazykem vystupuje.

Jeho otec byl také astrologem, věnoval se aplikaci astrologie na finanční trhy, zejména prostřednictvím kosmobiologie a heliocentrické astrologie. Nakonec heliocentrická astrologie se dnes občas vyskytuje i mezi astrology zabývajícími se tradicí. Otec Handa naučil sestavovat horoskop a celoživotní zaujetí astrologií u něj započalo v 17 letech. Robert Hand vystudoval intelektuální historii³¹ (Brandeis University) a později pokračoval ve studiích historie jako vědecké disciplíny (Princeton University). Když si uvědomíme, že stejně tak původně se Hand věnoval astrologii moderní, prošel obdobím hledání se a následně se věnoval moderní jungovské astrologii, avšak v 90. letech se zaměřil na astrologii tradiční, což mnohé jeho kolegy, kteří je považovali za ikonu moderního přístupu, porozumíme jeho nativnímu horoskopu mnohem lépe. Samotný Hand v některých svých rozhovorech uvedl, že astrologii nelze vysvětlit čistě kauzálně, neb jde o synchronicitu a vrstvenou realitu. Sběratel rukopisů a detailista, který umí velmi dobře řecky a latinsky. Středověké texty prý luštil i po večerech na konferencích. Sám o sobě tvrdil, že astrologie je tou nejlepší výmluvou, proč se celý život učil řecky a latinsky. Jeho sarkastický a suchý humor si bezmezně utahuje s tzv. esoterické astrologie. Zde několik ukázek:

„Astrologie by mohla být považována za seriózní, kdyby ji nepraktikovali astrologové.“

„Jestliže vám astrolog řekne, že vaše Saturnovo postavení znamená pouze životní lekce, zeptejte se ho, jestli by si přál, aby mu Saturn v tranzitu přejel dům zdraví.“

„Astrologie neříká, co se stane. Říká vám, jaký typ průseru pravděpodobně přijde.“

„Opozice je jako hádka dvou lidí na dálku. Člověk je v pokušení prostě se otočit a odejít. Ale kvadratura je jako hádka v malé místnosti – nemůžete jen tak zmizet, musíte se tím nějak vypořádat.“

---

³¹ Jedná se o multidisciplinární obor, který nepoužívá pouze metody historie, ale bere do úvahy i literaturu, teologii, psychologii, zvyklosti apod.

Profesionálním astrologem se stal v roce 1972, po období duchovního hledání. V roce 1979 založil společnost Astro-Graphics Services, která se později přeměnila na astrolabe, Inc., první firmu nabízející astrologický software pro mikrocomputery. Jeho firma se později proměnila na i v českém prostředí dobře známý Astro.com (ve spolupráci se švýcarskou Astrodienst).

V roce 1993 začal Projekt Hindsight společně s Robertem Zollerem (1947 až 2020) a Robertem Schmidtem (1950 až 2018). Všichni tři společně projekt založili s tím, že v té době byl Hand znalcem moderní astrologie a vykonával v projektu roli redaktora, Zoller se specializoval na překlady latinských středověkých textů a Smidt byl matematik a překladatel řeckých textů. Zatímco Zoller se věnoval okultní astrologii, Hand zůstal více v rovině historické a filozofické. Možná jistou třecí plochu mezi nimi lze spatřovat v Zollerově až absolutní víře v osudovou předurčenost. Přesto tento projekt spojovala snaha vrátit západní astrologii její kořeny, které kdysi ztratila. Hand občas kritizoval Schmidtovou tendenci doplňovat mezery v astrologických textech vlastní interpretací. Na konci 90 let se Hand od projektu oficiálně odpojil údajně máje podezření, že Schmidtova interpretace helénské astrologie se od původních textů příliš odchyluje. Nicméně jeho práci a znalost filosofie neshazoval.

„Robert Schmidt přinesl do astrologie to, co ji zoufale chybělo – intelektuální vážnost a filozofickou hloubku. Ne vždy jsme se shodli na metodách, ale bez něj bychom ani nezačali chápat původní systém helénistické astrologie.“

Knihu, jejíž překlad čtenář právě čte psal Hand v létech 1980-1981 a původně v roce 1981 vyšla v nakladatelství Para Research, se kterým spolupracoval od 70. let. Tehdy již byl díky svým tranzitům známým a uznávaným astrologem. Jeho úmyslem bylo vytvořit jinou učebnici astrologie, která nebude popisovat pouze polohu planet, ale chtěl jednotlivé astrologické symboly zasadit do kontextu hlubších významů. Nalezneme zde prvky jungiánského vlivu, platónské a hermetické filosofie a také již i jemný vliv jeho zájmu o tradiční astrologii. V této době se ještě nezabýval helénistickou astrologií.

Ze strany odborné veřejnosti byla kniha nadšeně přijatá astrology jako Liz Green a Stephen Arroyo, zaujalo je, že Hand nekatalogizuje astrologické

významy mechanicky, ale rozebírá jejich symboliku a smysl. Liz Green napsala: „*Robert Hand tímto dílem povznesl astrologickou literaturu z technické příručky na umění výkladu duše.*“ Naopak ze strany tradičních astrologů byla kniha nazvaná poesii, ale chybělo jí opření se o konkrétní techniky.

Nicméně knize nelze upřít vliv na generace astrologů, neb vedla k tomu, že se astrolog buď více orientoval na psychologickou astrologii, anebo začal studovat, nakonec jako později i sám autor astrologii tradiční. Ve srovnání s knihami jiných psychologicky orientovaných astrologů kniha dostane čtenáře z různých konstrukcí pevně na zem, kdy v ní nachází fakta, o které se lze opřít. Zavede jej do světa, který mu ukazuje, jak filozofický pohled na astrologii lze využít pro praktické závěry. Protože astrologie má vést ke konkrétním závěrům.

Předmluva – Robin Salomon

Robert Hand je profesionálním astrologem od roku 1972. K astrologii jej zřejmě přivedl otec, *Wilfred Hand*, který se zabýval kosmobiologií a heliocentrickou astrologií. *Robert* se začal o astrologii zajímat již v sedmnácti letech.

Jako výzkumník starověkých astrologických metod byl zakládajícím členem projektu *Hindsight* (ve spolupráci s *Robertem Schmidtem* a *Robertem Zollerem*) a nyní spolupracuje se svou vlastní organizací *ARHAT* (*Archive for the Retrieval of Historical Astrological Texts*). Mezi jeho známé knihy patří *Symboly horoskopu* (*Horoscope Symbols*), *Eseje o astrologii* (*Essays on Astrology*), *Planety v tranzitu* (*Planets in Transit*), *Planety v kompozitu* (*Planets in Composite*) atd.

V současnosti se *Robert Hand* zabývá především filozofickým a historickým rozměrem astrologie. Jelikož byl dlouhou dobu editorem a překladatelem projektu *Hindsight*, což byl program, který se zabýval všemi hlavními astrologickými zdroji starověku a středověku, zdá se, že téma ho stále neopustilo.

Symboly horoskopu napsal již v roce 1981. Sestávají z několika hlavních částí, které se zaměřují na základní horoskopické kameny, jimiž jsou: znamení, planety a domy, a kteréžto vnímá jako symboly. Tyto *Hand* porovnává, skládá a spojuje. V době, kdy psal tuto knihu, ho tradiční astrologické významy neuspokojovaly, a zastával, že primární hodnotou astrologie je symbolický popis lidské duše.

V tomto pojetí není astrologie deterministickou a fatalistickou tradicí tak, jak byla praktikována našimi zakladateli. Ve druhé polovině 20. století začali astrologové začleňovat do svého myšlení psychologické koncepty. Prakticky zde dochází k přeformulování astrologie z hlediska psychologických konceptů. Vznikly proudy, jak integrovat do astrologie jungiánské, psychoanalytické, kognitivně-behaviorální a různé další modely. V tomto přístupu je implicitní zaměření na duchovní rozvoj; tedy téměř z definice je „astro-psychologie“ transpersonálně orientovaná. Stručně řečeno, „astro-psychologie“ je jak teorií osobnosti, tak diagnostickým nástrojem. Jako teorie osobnosti se pokouší odhalit, jak se struktura a dynamika psýché zrcadlí ve vnějších podmínkách,

které poskytují podnět k psycho-duchovnímu růstu. A jako diagnostický nástroj se pokouší poskytnout jedinečný pohled na základní, charakterologické problémy, které mohou stát za tím, co běžně označujeme jako „události“.

Symbols of the horoscope se snaží vystoupit za hranice tradičního pojetí astrologie směrem k hlubokému pochopení role osobní volby a k pravému zdroji lidské zkušenosti. *Robert Hand* je toho názoru, že každý věk musí znovu přezkoumat astrologickou tradici ve světle svých vlastních zkušeností. Tyhle zkušenosti se snažil předat v této knize.

Robin Salomon

Předmluva

Tato kniha byla původně koncipována jako úvodní kapitoly jedné knihy o syntéze horoskopu. Zdálo se mi, že aby bylo možné syntetizovat, to znamená vytvořit koherentní, sjednocené čtení horoskopu narození, je třeba nejprve důkladně porozumět každému z jeho samostatných symbolů. Pouze pochopením jejich základních významů lze tyto symboly kombinovat kreativním a intuitivním způsobem tak, jak to vyžaduje astrologie, aby byla užitečnou.

Část o symbolice se brzy rozrostla natolik, že se stala dostatečně velká a důležitá, aby mohla stát na vlastních nohou. Vlastní proces skládání symbolů je nyní odsunut do jiné knihy, *Horoscope Synthesis*, která bude vydána samostatně.

Tato kniha do hloubky zkoumá každý symbol v horoskopu narození. Nejen, že zahrnuje faktory, které považuji za nepostradatelné, ale také probírá a hodnotí většinu ostatních faktorů horoskopu, které se dnes používají. Jedná se tedy o poměrně obsáhlý přehled astrologické symboliky, vynechávající pouze některé hypotetické planety a citlivé body, se kterými nemám absolutně žádné zkušenosti, nebo které považuji za naprosto pošetilé.

I když doufám, že těm, kteří se hodně věnovali astrologii, poskytnu nové poznatky, napsal jsem tuto knihu tak, aby ji pochopil inteligentní, byť trochu znalý začátečník. Pokud jste absolvovali začátečnický kurz nebo jste si přečetli jednu či dvě základní knihy, měli byste mít možnost získat něco užitečného z této knihy.

Na místě je několik slov týkajících se mého přístupu k astrologické symbolice. Od té doby, co jsem začal studovat astrologii, jsem ohromen její symbolickou bohatostí, ale byl jsem také zneklidněn některými jejími rysy. Snad největším zdrojem neklidu byla zjevná povrchnost výkladů mnoha astrologických symbolů. Zejména domy získávají často zdánlivě náhodný ranec významů, které souvisí s vnějšími detaily života. Zdá se, že jen málo autorů se snažilo porozumět jednotícím principům za těmito interpretacemi.

Další věc, která mě znepokojila, bylo, že mnoho významů bylo orientováno na věštění. Události ve vnějším světě jsou popsány s malým či žádným pochopením jejich psychologických kořenů a role, kterou člověk mohl hrát při jejich vyvolání. Věřím, že primární hodnota astrologie je jako

symbolický popis lidské duše. Astrologie mi nejlépe popisuje, jací jsme uvnitř. Vztahuje se k vnějším událostem pouze potud, pokud vycházejí z toho, jací jsme a jak se chováme. Z těchto důvodů se v této knize snažím:

1. Sjednotit symboliku každého astrologického faktoru tak, aby jeho různé významy mohly být všechny odvozeny z pochopení jediné podstaty.
2. Poznat tuto podstatu ve vnitřních, psychologických pojmech.
3. Vysvětlit, jak základní symbolika dává vzniknout tradiční symbolice.

Při výše uvedeném jsem musel zahodit mnoho z toho, co bylo nedávno řečeno o astrologických symbolech. Mnoho moderních pokusů udělat to, co jsem udělal v této knize, bylo v rozporu s některými tradičními významy a skončilo to spíše zamlžením, nežli objasněním věcí. Často dávám přednost starším popisům, protože navzdory jejich povrchnímu a fatalistickému stylu se zdají blíže archetypům, o kterých se domnívám, že jsou ztělesněny v astrologii. Jen je třeba překonat jejich povrchnost.

Žádám vás o jednu věc. Je zde prezentována řada myšlenek, které se mohou zdát radikální. Zanechte prosím svého soudu, dokud nebudete mít příležitost tyto myšlenky uplatnit. Moje vlastní vnímání prošlo transformací nápadů druhých. Doufám, že dovolíte svému uvažování udělat totéž.

Neočekávám, že to, co řeknu v této knize, bude považováno za konečné. Z mého pohledu to tak rozhodně není. Dokud člověk žije, jeho myšlenky by měly být ve stavu růstu. Bohužel knihy mají tendenci zachycovat a uchovávat myšlenky v určitém stavu vývoje. Tato kniha je výsledkem mnohaletého studia a odráží mé současné chápání, ale vyhrazuji si právo v budoucnu odporovat všemu, co jsem řekl, pokud by nový materiál a zkušenosti přinesly nové porozumění.

Doufám, že vás tato kniha podnítlí k podobné snaze o pochopení základních symbolů astrologie. Tímto způsobem můžeme dospět ke kolektivnímu pohledu, který je hlubší a užitečnější než kterýkoli jiný, který máme nyní. I když doufám, že k tomuto konečnému výsledku přispějí, neočekávám, že to bude blízko poslednímu slovu.

Úvod

I. Horoskop: Mapa duše

Horoskop či horoskop narození je v dnešní době základním nástrojem astrologie, ale nebylo tomu tak vždy. Původně v Mezopotámii, zemi, ze které astrologie, jak ji nyní praktikujeme, byla odvozena, byla astrologie systémem nebeských *omen*, podle kterých se posuzoval osud krále a jeho lidu. Jestliže do toho byl zapojen nějaký jednatel, byl to sám král. Dokonce i on byl zapojen pouze proto, že představoval bohatství svého lidu. Nejenže byl jedinec považován za příliš nedůležitý pro astrologické zkoumání, ale také neexistovala žádná technika, kterou by bylo možné jednotlivci přizpůsobit indikace nebes.

V pozdním babylonském období, těsně předtím, než Alexandr napadl Východ, však astrologové začali používat faktory, které lze aplikovat na jednotlivce. Jedním z nich byl vycházející stupeň, nebo alespoň vycházející souhvězdí. To, co vychází, se může měnit rychleji než jakákoli jiná astrologická indikace na nebesích, a proto může označit konkrétní okamžik v čase (a místě na Zemi) narození daného jedince. Vycházející znamení či stupeň se nazýval „pozorovatel hodiny“ nebo řecky *horoskopos*. „Horoskop“ tedy původně znamenal pouze to, co nyní nazýváme Ascendent; mnohem později, v renesanci, začal označovat celý horoskop sestavený pro konkrétní čas a místo. Toto použití platí dodnes.

Horoskop byl od samého počátku nástrojem pro studium *individuality*. Bez spojení pohybů nebeských těles s konkrétním časem a místem na Zemi nemáte vůbec žádnou osobní indikaci, pouze obecnou indikaci, která platí pro každého, na planetě narozeného v určitý den.

Astrologie se stále zabývá historickými cykly a osudy národů, ale tato kniha pojednává o studiu jednotlivců a o tom, jací jsou, se vším, co z toho vyplývá. Individuální astrologie není jen studiem toho, co se s lidmi stane v průběhu jejich života. Je to studie celého lidského života a všeho kolem něj: narození, dětství, vztahy v průběhu života, sebe-obraz, obrazy promítané do druhých, volání (v nejvyšším i nejvšednějším slova smyslu), pocity a vzorce energie, které člověk kolem sebe vytváří. V konečném důsledku je studium

horoskopu studiem téměř všeho o lidských bytostech, čím by se člověk mohl zabývat.

Od žádného astrologa nelze očekávat, že toto všechno zvládne, ale i s určitým stupněm specializace je astrologie zjevně studiem, které vyžaduje co největší hloubku a šíři znalostí, moudrosti a zkušeností. Nenechte se tím odradit: Co dalšího jste vlastně se svým životem plánovali? Kromě toho potřebné znalosti, moudrost a zkušenosti se ve škole neučí. Spíše jsou získány tím, že život žijeme vědomě a s porozuměním. Mohou být také získány při astrologii: studium astrologie živí samo sebe. Studium astrologie může přinést vyšší vjemy, které život vyžaduje.

Ale seznámení s astrologií ukazuje, že v tomto oboru je přinejmenším tolik neosvícených a nevědomých lidí jako v kterémkoli jiném. Astrologie sama o sobě nevede k porozumění. Člověk musí začít z hlediska, které mu umožní vytvořit lepší porozumění životu. K tomu je třeba být ochoten přestat věřit v některé koncepty, jimiž byl svět strukturován, a podívat se na svět a svou účast v něm v jiném světle. Člověk musí být ochoten přestat hrát určité hry, které hrál, a místo toho jednat se světem co nejčestněji a nejotevřeněji. Také člověk musí být ochoten rozšířit svůj pohled na individuální lidskou bytost.

Názor autora

Konvenční pohled na jednotlivce je, že on nebo ona je tělo, obsahující mysl, emocionální povahu, svaly a všechny ostatní části člověka. Většina lidí má pocit, že končí ve své kůži, a že vše mimo patří do světa, který je jiný než oni sami. Toto základní rozdělení vesmíru na *Já*, a *ne-Já*³² je důležité pro pochopení individuálního pohledu na svět a způsobů, jak většina lidí strukturuje svou zkušenost. Ale pokud studujete astrologii, není to dostatečné pochopení struktury existence.

Nepřeji si, abyste přijali to, co se chystám slepě říci o víře, ani nechci, abyste to okamžitě odmítli. Chci, abyste si to vyzkoušeli jako pracovní hypotézu a zjistili, zda to pro vás dává smysl a zlepšuje vaše chápání života. Poté, co jste hodně studovali astrologii, můžete nebo nemusíte souhlasit s tím, co se chystám říci, ale samotný akt pozastavení vašeho současného systému víry o

---

³² Ve smyslu sám sebou a ne-sebou samým. RS

tom, co jste a, co tvoří jedinec, vám umožní dospět k mnohem vyšší úrovni realizace, než jste mohli mít předtím. Místo toho, abyste jednoduše představovali nový způsob hraní starých her s egem, vaše studium astrologie rozšíří vaše porozumění.

Zde jsou základní myšlenky, u kterých vás žádám, abyste o nich uvažovali jako o pracovních hypotézách. Jako jedinec jste součtem všech svých činů, všech svých zkušeností a všeho a každého, kdo je ve vašem životě. Neexistuje žádný rozkol mezi *Já* a *ne-Já*. Jak bude vysvětleno, jakýkoli rozkol, který můžete pociťovat, mění umístění ve vašem poli vědomí podle toho, kam se obrátila vaše pozornost a jaké druhy problémů řešíte. Jinými slovy, zdánlivý rozkol, který cítíte, je pouze relativní, nikoli absolutní.

Neméně důležitý je druhý princip: jste, v souhrnu toho, čím jste, stvořitelem a zaměřením na božskou energii ve svém vesmíru. Tím nechci říct, že žádný Bůh není výše než vy jako jedinec. Přesněji řečeno, jste kanálem pro energii této entity přicházející do vašeho světa.

Než to zpochybníte, měli byste si uvědomit, že neprožíváte vesmír takový, jaký je v konečném smyslu, ale jak je směřován vašimi smysly a modifikován souhrnem vašich předchozích představ a minulých zkušeností. To, co vytváříte, je tedy ve skutečnosti vaše zkušenost s vesmírem a vaše zkušenost je vaše a jedinečně vaše.

Nyní přichází bod, který je ještě těžší přijmout: vytváříte nejen zážitky z událostí, které se týkají vás s ostatními, ale také zkušenosti událostí, které se týkají ostatních, s ostatními. Pokud by vám takové zážitky nebyly vhodné v době, kdy jste je prožívali, nebyli byste na místě, které vám je umožňuje zažít. Události, kterých si nejste vědomi, mohou nebo nemusí existovat na úrovni absolutní reality, ale pokud si takových událostí nejste vědomi, nejsou pro vás skutečné a neexistují pro vás. Pokud máte s touto myšlenkou potíže, pamatujte, že je to pouze pracovní hypotéza. I já mám problém ji důsledně aplikovat.

Než se vypořádáte s myšlenkou, že vytváříte události, je třeba pochopit ještě něco. Říct, že něco vytváříte, řekněme něco „zlého“, neznamená, že jste za to vinni. Musíte se dívat na události a věci, aniž byste je hodnotili, ať už jako pozitivní nebo negativní. Zajímáte se pouze o to, co ve vašem životě je, a ne o

to, co by mělo být. Většina lidí ve svém normálním vědomí života není připravena dělat soudy o tom, co by mělo být.

Zde je užitečný horoskop. Řekli jsme, že jste tvůrcem své vlastní zkušenosti a skutečným zdrojem všech záměrů ve vašem vesmíru. Z toho či onoho důvodu však často ve svém vědomí zašantročíte nějakou skutečnost nebo pravdu o vašem vesmíru a zvyknete si ji už nevidět. Je to obvykle proto, že rozpoznání takové pravdy vás přivede do konfliktu s nějakým jiným aspektem vašeho vesmíru: událostmi, které zažíváte nebo se jich účastníte, nebo touhami a záměry, které se zmocnily vašeho vědomí. Nebo jste takový konflikt v minulosti vytvořili a nyní jste přestali mít ve zvyku řešit problémy související s tímto konfliktem. Těmito způsoby se můžete ztratit ve svém vlastním vesmíru, a můžete potřebovat nějakou mapu nebo kompas. Všechny systémy věštění, včetně astrologie, mají skutečně stejný účel: zjistit, kde se člověk nachází ve svém vlastním vesmíru. Člověk se pak může dostat zpět do kontaktu s tvůrčím procesem fungování svého vesmíru. Žádná z těchto technik, ať už je to chiromantie, Tarot, numerologie, astrologie nebo jakákoliv jiná, by neměla být používána k vyprávění o tom, co se stane lidem, jako by byli pouze pasivními diváky ve vesmíru mimo jejich kontrolu. Pokud člověk předpovídá události, měl by dát jasně najevo, že budou důsledkem pouze energií, které jedinec právě projevuje, pakliže by tyto energie beze změny pokračovaly ke svému logickému závěru.

Tím se dostáváme k dalšímu bodu, který racionalistům a materialistům může připadat jako kličkování. Astrologie a všechny ostatní techniky věštění vyžadují aktivní účast poradenské osoby, aby klient i poradce mohli aplikovat symboly astrologie nebo jakýkoli systém, který je používán k vlastnímu životu jednotlivců. Dobrý astrolog může něco získat z horoskopu bez aktivní účasti klienta, ale není to opravdu užitečné. Příliš mnoho lidí chodí za astrologem s očekáváním, že se pasivně posadí, a dozví se něco o sobě. Astrolog obvykle dokáže ohromit a udivit fakty a poznatky, ale klient pak z procesu nezíská žádný užitek, mimo pobavení.

Zcela bez ohledu na to, zda nějaké skutečné vlivy pocházejí z planet, může jednatlivec získat jednoduše tím, že se zaměří na astrologické symboly. Stejně jako vymyšlením příběhů naznačených inkoustovými skvrnami si člověk může odhalit stránky života, které jinak nejsou patrné, lze také získat vhled

studiem svého horoskopu. Existují důkazy, že s astrologií se toho děje podstatně více než s inkoustovými skvrnami, ale jsem ochoten připustit, že mohou existovat určité části astrologie, které fungují zcela tímto způsobem. Na rozdíl od Rorschachova testu,³³ ve kterém jsou každému jednotlivci ukázány stejné inkoustové skvrny, jsou horoskopy pro každého specifické. Z jakéhokoli důvodu (a několik jich bylo navrženo, včetně Jungova konceptu synchronicity) se zdá, že horoskop funguje jako schematický diagram záměrů člověka v životě. Ukazuje pouze to, co člověk zažije, protože to má v úmyslu zažít. Není to popis toho, co se stane (to jest osud), ale toho, co člověk je a jakou podobu dá svému životu. Ačkoli to mnoho kritiků tvrdilo a mnoho astrologů to tak bralo, astrologie není v žádném případě ústupem od individuální odpovědnosti. Spíše uznává odpovědnost na nejvyšší úrovni.

Ve všem, co bylo dosud řečeno, je implicitně následující: pokud jste v kontaktu s čímkoli, co děláte, a znáte svou odpovědnost za to, co se děje (a tedy jednáte z pozice volby), budete šťastnější a naplněnější, než když se cítíte mimo kontakt (a tedy neustále obětí sil mimo vaši kontrolu). Vždy budete tím, čím jste v nejhlubším smyslu této myšlenky, ale možná si nebudete vědomi toho, co jste a co by se v důsledku toho mělo v životě dělat. Cílem není změnit sám sebe, ale více si uvědomit, co jste v určitém časovém okamžiku.

Úrovně projevu

Pojem, na který budu často odkazovat, je úroveň projevu. Každý symbol v horoskopu se může a často projeví na všech úrovních osobnosti a prostředí. Některé symboly však na určitých úrovních fungují lépe než na jiných. Každý údaj v horoskopu má pozitivní roli, ale může být také obtížný. Jak jsem často na svých přednáškách říkal, je těžké zatlouct hřebík šroubovákem. Každý symbol v horoskopu, každá indikace o sobě má úroveň, kdy se jedná o šroubovák, který se snaží zatlouct hřebík, a některým lidem se podaří na této úrovni provozovat celý svůj život. Astrolog se snaží tento druh činnosti eliminovat tím, že klientovi poskytne sebe-porozumění.

Všechny obtížné astrologické indikace mají úroveň projevů, ve které mohou být správně vypracovány. To často vyžaduje, aby se jedinec dostal do

---

³³ Rorschachův test inkoustových skvrn je jedna z diagnostických metod užívaných v psychologii k rozboru struktury osobnosti. RS

pevně vymezené existence, v níž existuje jen málo alternativ, které by snadno fungovaly. Alternativy, které fungují, to však často dělají velmi dobře. V astrologii neexistují žádné indikace, které by byly absolutně „špatné“, existují jen ty, s nimiž se často špatně zachází.

Astrologie a náboženství

Ještě poslední bod. Existují náboženské sekty a filozofie, které považují astrologii za nějakým způsobem nemorální, nebo v nejlepším případě za odchýlení se od cesty, kterou by člověk měl následovat. Bible, interpretovaná doslovně, občas odsuzuje astrologii, i když v knihách jako Danielova, Ezechielova a Zjevení jsou symboly astrologie a numerologie hojně rozšířené. Odsouzení jsou buď obecná odsouzení věštění (to jest věštění, nikoli věštění v tom smyslu, jak bylo zde použito), nebo prohlášení v tom smyslu, že pokud je k mání skutečný Boží prorok, měli bychom dbát spíše na proroka, nežli na astrologa. S tím souhlasím: skutečně osvícení učitelé jsou opravdu lepšími zdroji vedení než většina astrologů.

Křesťanství bylo vůči astrologii ambivalentní jak kvůli biblické kritice, tak kvůli svému vlastnímu teologickému důrazu na svobodnou vůli. Člověk musí být svobodný, aby si mohl vybrat, zda přijme spasení či nikoli. Spása se stává krutým šprýmem, pokud postavení planet při narození určuje, zda toho člověk dosáhne. Jak biblická, tak křesťanská kritika se ve skutečnosti zabývá naukou planet jako absolutních determinantů vlastního osudu. Většina astrologů by tuto nauku nepřijala. Z toho, co již bylo řečeno, by mělo být jasné, že symboly horoskopu naznačují pouze určité aspekty stylu bytí člověka, a že to jsou pouze indikace, nikoli příčiny. Člověk má stále zodpovědnost za určování svého osudu, i když si toho není vědom. Člověk má plnou zodpovědnost za to, aby dosáhl vlastní spásy, osvícení nebo jak se to jeho náboženská tradice rozhodne nazývat.

Někdo by mohl namítnout, že přisuzuji jednotlivci příliš mnoho moci. Věřím, že jednatel je mocný, ale také, že jednatel je cestou, kterou se projevuje vůle vesmíru. Neodděluji lidstvo od božského a nestavím se proti nim. Myslím, že to může být zásadní chyba ve filozofii a náboženství, zejména na Západě. Tato chyba byla kořenem mnoha zla. Pouze vírou v protiklad vůle lidských bytostí k vůli vesmíru lze vytvořit pocit zla, s nímž mnozí přistupují ke

světu. Tato víra stvořila Satana, který nemá žádnou existenci mimo vědomí těch, kteří mu dávají moc tím, že v něj věří.

Role symbolů

Když přejdeme k samotným symbolům horoskopu, podíváme se nyní na řadu vzorů spojených s každým. Musíme pochopit, že nemáme co do činění se silami, které nás nutí, ale s psychologickými, duchovními a metafyzickými energiemi, které leží jak v nás samých, tak ve vesmíru. Tyto síly projevíme v každém aspektu našeho života: v našich tělech, myslích, způsobech života, vztazích s druhými a dokonce i v tom, co vidíme kolem sebe.

Je to naše sdílení těchto energií s vesmírem, co nás k němu váže, činí nás jeho součástí a zajišťuje, že je naším domovem. V rámci těchto vzorců se naše kreativita a odpovědnost nezmenšují, ale pouze dostávají formu, ze které se mohou vynořit nekonečné možnosti.

II. Systémy astrologických symbolů

Horoskop popisuje jednotlivce prostřednictvím interakce několika symbolických systémů nebo kategorií symbolů. Nejpoužívanější kategorie jsou planety, úhly³⁴ horoskopu, aspekty, domy a znamení. Tato kniha velmi podrobně zkoumá tyto kategorie a každého z jejich členů. Jsou zkoumány také méně používané kategorie, jako jsou asteroidy, hypotetické planety, planetární uzly, stálice, střední vzdálenosti,³⁵ planetární obrazy,³⁶ antiscia nebo slunovratové body, a arabské body,³⁷ ale stručněji.

Tyto kategorie nazývám „systémy symbolů“, protože kromě toho, že jde o kolekce symbolů, které mají něco společného, mají tato seskupení také vnitřní strukturu. Každý samostatný symbol v systému souvisí určitým způsobem se všemi ostatními. Kromě probrání každého symbolu se tedy v této knize budu zabývat strukturou systému symbolů jako celku. Budu často porovnávat a kontrastovat jednotlivé symboly mezi sebou a někdy i symboly v jiných systémech. Doufám, že vám tímto způsobem poskytnu cit pro celkovou strukturu horoskopu i pro symboliku jeho jednotlivých faktorů.

Výše uvedené systémy symbolů lze seskupovat různými způsoby. V této knize jsou rozděleny do čtyř celkových tříd: body v horoskopy (planety, uzly atd.), úhlové vztahy (aspekty, midpointy atd.), ukazatele zodiakální polohy (znamení) a ukazatele mundánní polohy (domy). V této kapitole se pokusím načrtnout astronomický základ pro každý systém a poté naznačit, jak každý systém zapadá do celkové symbolické struktury horoskopu.

---

³⁴ Rohové domy. RS

³⁵ Tzv. midpointy. RS

³⁶ Tzv. figury. RS

³⁷ Arabské body zahrnují i body, které nevymysleli Arabové, ale helénští astrologové (drtivou většinu). Ujalo se však označení „arabské“. RS

Body v horoskopu

Horoskop obsahuje několik kategorií symbolů, z nichž hlavní jsou planety. Tyto a úhly horoskopu – Ascendent, Střed nebe,³⁸ Descendent a IC³⁹ – jsou zdaleka nejdůležitějšími body v horoskopu.

Planety

Pro moderní astronomy je planeta jedním z větších těles obíhajících kolem hvězdy. Je to něco jiného než samo svítící těleso (hvězda), malé obíhající těleso (planeta, asteroid nebo kometa) nebo těleso (měsíc nebo satelit) obíhající kolem většího nesvítícího tělesa. Podle této definice je Země planeta, ale Slunce je hvězda a Měsíc je pro většinu účelů satelit.

Pro astrology jsou však Slunce a Měsíc planetami spolu s Merkurem, Venuší, Marsem, Jupiterem, Saturnem, Uranem, Neptunem a Plutonem.⁴⁰ Země není obvykle uváděna jako planeta vůbec. Je to proto, že astrologii nezajímá abstraktní astronomický obraz, ale způsob, jakým jsou věci viděny ze Země, tedy z lidské perspektivy. Staří Řekové nám vymysleli slovo „planeta“ ze svého slovesa *planetein*, „putovat“. Také pro astrology jsou planety těmi hlavními nebeskými tělesy, která se jako jediná z tisíců objektů viditelných na obloze objevují ze Země a pohybují se na pozadí stálic.

Při pohledu ze Země se všechny planety pohybují v poměrně úzkém pásu oblohy známém jako zvěrokruh.⁴¹ Je to proto, že při pohledu ze Slunce mají všechny planety včetně Země a Měsíce oběžné dráhy přibližně ve stejné rovině. Protože orbitální roviny jsou téměř stejné, astrologové považují za vhodné měřit postup všech planet podél jedné roviny. Pro tento účel zvolili rovinu oběžné dráhy Země kolem Slunce, která se ze Země jeví jako roční cesta Slunce po obloze. Tato rovina je známá jako ekliptika. Pojmy „zvěrokruh“ a „ekliptika“ se často používají zaměnitelně, ačkoli přísně vzato se nám ekliptika jeví jako čára a zvěrokruh je oblast obklopující tuto čáru. Aby bylo možné měřit postup planet, je ekliptika rozdělena na 360° neboli dvanáct znamení po 30°. Kruh horoskopu, který nakreslíme na papír, představuje kružnici ekliptiky a stupně a minuty planet a dalších bodů jsou stupně podél ekliptiky, či stupně nebeské

---

³⁸ MC. RS

³⁹ Hlubina nebes. RS

⁴⁰ Pluton již však není veden jako planeta (astronomy). RS

⁴¹ Zodiak atd. RS

délky. (Pokud chceme změřit, jak daleko je těleso nad nebo pod ekliptikou, učiníme to ve stupních nebeské šířky, které jsou v pravém úhlu ke stupňům nebeské délky.)

Pokud žijete na severní polokouli Země a díváte se na Slunce nebo Měsíc každý den ve stejnou hodinu, zdá se, že se neustále pohybují proti směru hodinových ručiček či ze západu na východ na pozadí stálic. Slunci trvá oběh kolem zvěrokruhu rok, zatímco Měsíci asi 28 dní. Ostatní planety se pohybují převážně proti směru hodinových ručiček, ale čas od času se zdá, že se zastaví a pohybují ve směru hodinových ručiček či retrográdně, než pokračují ve svém obecném směru ve zvěrokruhu. (Důvody pro retrograditu jsou uvedeny ve III. kapitole.) Každá planeta potřebuje různou dobu, za kterou jednou projde zvěrokruh, a tak se prostorový vztah mezi planetami neustále mění, což dává každému dni jedinečný vzor planet uspořádaných v prostoru.

Z tohoto důvodu planety v astrologii představují ty faktory, které se mění v čase a které se tak vztahují k dynamickým složkám lidského života. Planety jsou nejzákladnější astrologické symboly. Představují energie osobnosti, veškerou dynamiku a proces v rámci psychiky, těla a prostředí. Popisují změny, události a živé energie v nás. Znamenají růst a vývoj, stejně jako energie, které používáme k řešení konkrétních okolností. Ve skutečném smyslu lze planety připodobnit ke slovesům ve větě.

Astrologové často mluví, jako by planety mohly také symbolizovat konkrétní entity, říkají například, že Měsíc označuje ženy nebo Saturn tvrdé předměty, krystaly a podobně. Přesně řečeno, je to chybné: planety neznamenaají skutečné entity. Ale na té myšlence je něco pravdy. Když jsou určité planetární energie aktivní, člověk může přitahovat lidi, věci nebo situace, které tyto planetární energie ztělesňují. Jsou to skutečně energie, které jsou takto označeny, ne entita ztělesňující tyto energie. Pokud například žena získá silný vliv Marsu, může se setkat se silnými, panovačnými muži. Může se však také setkat s panovačnými ženami, být panovačnou sama, nebo se setkat s jinými entitami, které ztělesňují energii Marsu. Skutečným problémem jsou energie ega, nikoli entity, které je ztělesňují. Takže i když určité druhy entit obvykle jdou s určitými planetami, planetární energie se často projeví jinými způsoby. To je jedna z věcí, která ztěžuje astrologické předpovědi.

Existuje jedno odvětví astrologie, ve kterém se o planetách běžně mluví jako o věcech. Toto je horární astrologie,⁴² astrologie odpovědí na konkrétní otázky. Toto je část astrologie, která je nejbližší věštění, a do značné míry se spoléhá na intuici tlumočníka. Ale i v horárech planety představují objekty pouze do té míry, pokud tyto objekty vykazují konkrétní energetické vzorce planet, které je označují. Je to pouze řeč a způsob vyjádření horárních astrologů.

Další podstatný bod: planety jako reprezentace energií neznamenalí objektivní realitu toho, s čím se člověk setkává. Označují energie tak, jak jsou prožívány. Pokud tedy má muž kvůli podmínkám v nativním horoskopu tendenci přitahovat ženy se silnou vůlí, může zažít i relativně slabomyslnou ženu se silnou vůlí. A možná je jediný, kdo tak činí s konkrétní ženou. V takovém případě nebudou jeho postřehy o této ženě posíleny postřehy jiných lidí. Ve většině případů se o zkušenost člověka s druhým podělí ostatní – ale ne vždy. Astrologie je vodítkem k povaze prožitku člověka a znalost toho, co je to za prožitek, je naprosto nezbytná pro psychologické pochopení jedince.

Ostatní body

Některé z dalších kategorií symbolů jsou velmi podobné planetám. Asteroidy, planetoidy jako nově objevený Cheirón a dokonce i hypotetické planety Uranu a dalších škol astrologie se chovají jako planety v tom, že jsou to tělesa obíhající na pozadí stálic. Stejně jako hlavní planety představují různé druhy energie.

Fixní hvězdy,⁴³ i když necestují po drahách, jsou také tělesa ve vesmíru. Podle většiny autorit jsou alespoň trochu planetární v roli, kterou sehraávají v horoskopu. Ale body jako Ascendent, Střed nebe, Vertex,⁴⁴ východní bod,⁴⁵ 0° Berana⁴⁶ a lunární a planetární uzly nejsou tělesa ve vesmíru. Jsou to spíše místa, kde rovinu ekliptiky protíná další důležitá rovina. Tyto body jsou méně coby energie, a spíše jako místa, kde se energie mohou projevit. V V. kapitole

---

⁴² Někdy také dotazová. RS

⁴³ Stálice. RS

⁴⁴ Vertex je v horoskopu místo, kde první vertikála protíná ekliptiku na západě. Protilehlý bod se nazývá Antivertex. RS

⁴⁵ V astrologii je rovníkový ascendent neboli východní bod znamením a stupněm vycházejícím nad východním obzorem na zemském rovníku v jakémkoli daném čase. RS

⁴⁶ Jarní bod. RS

pojednávám o těchto symbolech jako o bodech, ale Ascendent a Střed nebe znovu zmiňuji dále v knize, protože spolu s domy jsou také indikátory mundánních pozic planet či pozic ve vztahu ke konkrétnímu bodu na Zemi. Východní bod a Vertex také odrážejí mundánní pozici, ale jsou probírány pouze v části „Další body“, protože nejsou základními ukazateli mundánních pozic tak, jako jsou Ascendent a Střed nebe.

V horoskopu jsou také body, které jsou odvozeny z úhlových vztahů výše zmíněných bodů. Všechny tyto lze seskupit pod označením „planetární obrazy“. Zahrnují midpointy, arabské body a antiscia nebo slunovratové body. O těchto bodech by se také dalo diskutovat v části o úhlových vztazích a ve skutečnosti v hlavním textu této knihy pojednávám o midpointech co úplněji.

Úhlové vztahy

Jak bylo uvedeno výše, poloha každého bodu se obvykle promítá do roviny ekliptiky a vyjadřuje se jako určitý stupeň a minuta nebeské délky. Horoskop je obvykle reprezentován jako kruh, s osobou jako středem a planety a další body diskutované výše jsou rozmístěny po obvodu. Každý bod tedy leží v nějakém úhlovém vztahu ke každému jinému bodu v horoskopu.

Některé z těchto úhlů jsou považovány za významné a jiné nikoli. Když úhel oddělující dva body není významný, předpokládá se, že mezi symboly není žádný vztah. Když jsou dva body odděleny významným úhlem, symboly se nějakým způsobem ovlivňují: dvě planetární energie se spojí nebo se dostanou do konfliktu, nebo když planeta svírá významný úhel s jedním z výše popsaných bodů, planetární energie najde určitou oblast života, ve které se projeví. Existují dva případy, kdy může být úhel významný: když je aspektem nebo harmonickým, a když je součástí planetárního obrazu.

Aspekty

Mezi úhlovými vztahy možnými v horoskopu jsou aspekty nejznámější a nejdůležitější. Většina dnešních astrologů považuje dva body za vzájemně aspektované, pokud je úhel mezi nimi přesně nebo v rozmezí několika stupňů: 180°, 150°, 135°, 120°, 90°, 60°, 45°, 30° nebo 0°. Všechny tyto aspekty pocházejí z dělení 360° ekliptiky čísly jedna, dva, tři, čtyři, šest, osm nebo dvanáct.

Je také možné, i když méně obvyklé, dělit kruh jinými celými čísly, jako je pět, sedm, jedenáct, třináct, čtrnáct, patnáct, šestnáct a tak dále. Astrologové jako Johannes Kepler v sedmnáctém století a John Addey ve dvacátém našli platnost v těchto méně používaných úhlech. Jak bude vysvětleno v VI. kapitole, všechny aspekty jsou harmonickými, ale abychom je od sebe odlišili, obvyklejší celočíselné rozdělení kruhu se nazývají aspekty, a méně používané se nazývají harmonické.

Stejně jako u ostatních symbolických kategorií má každý úhel svou vlastní symboliku. Typ úhlu označuje typ vztahu mezi planetami nebo jinými faktory. Úhel může mít značný vliv na způsob interakce dvou planet. Nicméně, jak by se dalo očekávat, určité planetární energie jsou kompatibilní nebo nekompatibilní bez ohledu na úhel mezi nimi.

Ačkoli se obvykle zabýváme aspekty mezi dvěma planetami nebo jinými body, je také správné hovořit o znamení, které aspektuje jiné znamení, nebo o domě, který aspektuje jiný dům. Ve skutečnosti, jak ukážu v dalších kapitolách, znamení i domy mohou dobře odvodit svůj význam z aspektů, které mezi sebou tvoří. V případě domů tyto aspekty nejsou v rovině ekliptiky. Aspekty mohou být vytvořeny v jiných rovinách, ale s výjimkou paralelních a kontra-paralelních aspektů popsaných v VI. kapitole jsou neekliptické aspekty mimo rámec této knihy.

Midpointy a další planetární obrazy

Úhlový vztah mezi body však nemusí být celočíselným dělením kruhu, aby se body spojily dohromady. Oblouk jakékoli velikosti mezi dvěma body se může stát významným, pokud je mezi dvěma body jinde v horoskopu oblouk stejné velikosti. Například, pokud jsou planety A a B od sebe odděleny 17° podél ekliptiky a planety C a D jsou také odděleny 17°, všechny čtyři planety jsou považovány za spojené, i když 17° není aspekt. Úhlové vztahy, jako je tento, zahrnující stejné body mezi dvojicemi bodů, se nazývají planetární obrazy. Jak vysvětlím dále v V. kapitole, arabské body a body antiscia či slunovratu jsou také formami planetárního obrazu.

Zvláštní případ planetárního obrazu, který považuji za nejužitečnější, je konfigurace střední vzdálenosti (midpointy). Potřebuje pouze tři body, namísto

čtyř. Bod mezi planetami A a B je stejný jako bod mezi planetami B a C. Jinými slovy, planeta B je ve středu mezi planetami A a C.

Za použití planet, Ascendentu a Středu nebe, aspektů a midpointů je možné provést přesné a detailní čtení horoskopu. Tyto systémy jsem zařadil do první poloviny knihy, protože jsou natolik zásadní. Obvykle hovoří nejhlasitěji a dávají nejspolehlivější výsledky, a proto jsou dobrým výchozím bodem pro interpretaci horoskopu.

Existují však dva další široce používané systémy symbolů, které mohou završit interpretaci. To jsou znamení a domy. Na rozdíl od systémů diskutovaných dříve, oba jsou podobné poli. To znamená, že to nejsou konkrétní body, ale rozsahy pozic. Dvanáct znamení jsou všechny 30° divize ekliptiky a dvanáct domů rozděluje ekliptiku na segmenty různé délky. Znamení a domy nejsou energiemi ve smyslu planet. Jsou to spíše modifikátory planetárních energií nebo pozadí, na kterých lze na planetární energie nahlížet.

Znamení a domy měří jiný typ planetárního pohybu. Znamení označují, kde se planety nacházejí ve svém zjevném postupu zvěrokruhem, což je způsobeno tím, že planety a Země obíhají kolem Slunce. Jedná se o dlouhodobý, převážně proti směru hodinových ručiček typ pohybu popsáný výše v části o planetách. Domy na druhé straně označují, kde se planety nacházejí v jejich zdánlivém denním kroužení kolem Země, což je způsobeno rotací Země kolem její osy. Při pohledu ze severní polokoule je tento krátkodobý pohyb ve směru hodinových ručiček: při pohledu na jih můžete vidět Slunce a další planety vycházet na východě a zapadat na západě. Ve skutečnosti důvodem, proč naše hodinové ručičky jdou po směru hodinových ručiček, je to, že napodobují tento nebeský pohyb: hodinová ručička, představující Slunce, dosahuje nejvyššího bodu v poledne. Ve starších textech se dlouhodobý pohyb proti směru hodinových ručiček nazývá sekundární pohyb, zatímco denní pohyb ve směru hodinových ručiček se nazývá primární pohyb. Sekundární pohyb je to, co dává planetám jejich zodiakální polohu nebo polohu ve vztahu k začátku zvěrokruhu. Primární pohyb je to, co jim dává jejich mundánní polohu nebo polohu ve vztahu k horizontu konkrétního místa na Zemi.

Zodiakální pozice

Existují dva způsoby měření postupu planety ve zvěrokruhu. Jedním z nich je použití takzvaného hvězdného zvěrokruhu, což je měřítko vztahu planety k pozadí stálic. Druhým je použití takzvaného tropického zvěrokruhu, což je měřítko vztahu planety k bodu na obloze, kde je Slunce prvního jarního dne. Tento bod, známý jako jarní rovnodennost či 0° Berana tropického zvěrokruhu, se pohybuje ve zvěrokruhu ve směru hodinových ručiček, nebo vzad ve vztahu ke stálícím rychlostí asi 1° každých 72 let. Asi před 2000 lety ležela znamení tropického zvěrokruhu přibližně ve stejné části nebes jako stejnojmenná souhvězdí, ale nyní se 0° tropického Berana posunulo o 24° až 25° zpět do souhvězdí Ryb. Tento pohyb jarního bodu se nazývá precese rovnodenností.

Existuje několik důvodů, proč raději používám znamení tropického zvěrokruhu než souhvězdí hvězdného zvěrokruhu, která nesou stejná jména, ale mají různá umístění. Za prvé, tropický zvěrokruh odráží roční období jasněji než hvězdný zvěrokruh. V tropickém zvěrokruhu znamená 0° Berana začátek jara, 0° Raka začátek léta, 0° Vah začátek podzimu a 0° Kozoroha začátek zimy. Poloha Slunce v tropických znameních je tedy jasným ukazatelem roční doby. Roční období jsou fázemi jednoho z nejviditelnějších astronomických cyklů a mají silný vliv na Zemi a její obyvatele.

Dalším důvodem pro použití tropického zvěrokruhu je to, že jeho začátek je věcí jasné astronomické skutečnosti, zatímco začátek hvězdného zvěrokruhu je věcí debaty. Tropický 0° Berana označuje průsečík dvou základních rovin: roviny ekliptiky, podél které probíhá sekundární pohyb, a roviny rovníku, podél které probíhá primární pohyb. Jak je definováno výše, ekliptika je rovina oběžné dráhy Země kolem Slunce, nebo, jak je vidět ze Země, rovina zdánlivé dráhy Slunce přes fixní hvězdy. Na druhé straně rovník je rovina denní rotace Země na její ose. Tropický 0° Berana označuje začátek ročního cyklu Slunce: prvního jarního dne je Slunce přímo nad hlavou na zemském rovníku, uprostřed mezi jeho extrémní severní a jižní deklinací. (Deklinace, úhlová míra vzdálenosti tělesa na sever nebo na jih od rovníku, je podrobněji popsána v části o paralelách na konci VI. kapitoly.) První den léta na severní polokouli dosáhne Slunce své nejsevernější deklinace. Toto je letní slunovrat (z latiny pro „Slunce stojící“), kdy Slunce zastaví svůj postup na sever. Prvního podzimního dne je

Slunce opět přímo nad rovníkem a označuje podzimní rovnodennost. A první zimní den Slunce dosáhne své nejjižnější deklinace, což znamená zimní slunovrat. Tento cyklus Slunce-Země definuje čtyři roční období, z nichž každé je rozděleno na tři části podle znamení tropického zvěrokruhu.

Tropická znamení tak vyjadřují něco velmi reálného o jednom z hlavních cyklických vztahů Slunce vůči Zemi. Nejsou však tak jasně spojena s cykly jiných planet, kterým trvá více či méně než rok, než dokončí okruh zvěrokruhu, a které mají orbitální roviny, které protínají rovník v blízkosti, ale ne přímo v 0° Berana. Nicméně stupně tropických znamení používá většina astrologů jako měřítko, kterým se měří poloha podél ekliptiky nejen Slunce, ale všech faktorů v horoskopu. A většina astrologů věří, že každé znamení svým charakteristickým způsobem modifikuje energie všech planet a jiných bodů, které do něj spadají.

Znamení

Znamení tropického zvěrokruhu jsou nejznámější částí astrologie. Dokonce i neastrologové znají „své znamení“, což je znamení, ve kterém se nachází jejich Slunce. Je to proto, že znamení Slunce lze určit pouze z narozenin, aniž by znali rok. Výsledkem je přílišný důraz na znamení zvěrokruhu.

Populární texty připisují účinky znaméním, které znamení prostě nemají. Například sluneční znamení dvou lidí nebudou hlavním určujícím faktorem toho, zda spolu budou vycházet či nikoli. Sluneční znamení jsou pouze jedním relativně malým faktorem z mnoha.

Výstižná metafora přirovnává znamení k barevnému sklu v okně katedrály. Slunce prosvítá přes sklo a nabývá různých barev podle části okna, kterou prosvítá. Znamení mají tento vliv na planetární energie, které jimi „září“. Znamení jako taková mohou napomáhat nebo bránit snadnému vyjádření energií planety, ale nemohou tyto energie zásadně změnit.

Znamení mohou symbolizovat behaviorální výstřednosti, které dávají člověku velkou míru individuality. Ale pouhá skutečnost, že se planeta nachází v určitém znamení, obvykle neodhalí největší sílu nebo slabost jednotlivce, zatímco kombinace této planety s jinou planetou tak učinit mohou. Pokud lze planety připodobnit ke slovesům, lze znamení připodobnit k příslovcím.

I když znamení a planety neznamenají stejné věci, každá planeta má spřízněnost s určitými znameními a funguje méně dobře v jiných znameních. To vedlo ke vzniku nauky vládců. Správně či neprávem vyvinuli astrologové schéma, podle kterého každá planeta „vládne“ nějakému znamení, a použili toto schéma k propojení planety s domem, když je znamení, kde planeta vládne, na hrotu domu. Tento postup je dále probírán na konci X. kapitoly.

Mundánní pozice

Slovo „mundánní“ pochází z latinského *mundus*, což znamená „svět“, a astrologové ho používají ve dvou významech. Mundánní astrologie je astrologie světových a jiných veřejných událostí, na rozdíl od astrologie jednotlivce, kterou zde prezentuji. Na druhou stranu, mundánní pozice platí pro jakýkoli horoskop, ať už státní nebo individuální. Je to část horoskopu, která odkazuje na otáčení světa, na rozdíl od nebeské části, která odkazuje na obíhání těles ve vesmíru. Mundánní pozice vám říká, které planety jsou nahoře a které jsou pod obzorem v jakémkoli konkrétním bodě na povrchu Země. Popisuje také, v jaké fázi svého denního cyklu se planeta nachází: jak daleko došla mezi vzestupem a kulminací (dosažením svého nejvyššího bodu na obloze), nebo kulminací a západem, nebo západem a anti-kulminací (dosažením nejnižšího bodu na obloze) atd. Stejně jako u ročního cyklu většina astrologů rozděluje denní cyklus na dvanáct částí, jimž se v případě denního cyklu dnes říká domy. Protože vám umožňuje vztáhnout nebeské události k místnímu horizontu, mundánní poloha umožňuje sestavit astrologický horoskop pro konkrétní událost na Zemi, ať už jde o zrození národa či narození jednotlivce.

Světská pozice zahrnuje interakci čtyř různých rovin: horizontu místa narození, poledníku místa narození, rovníku a ekliptiky. Z těchto čtyř je horizont hlavní mundánní referenční rovinou. Každý bod na povrchu Země má svou rovinu horizontu. Pokud stojíte na Zemi a držíte závaží na provázku, bude tento provázek směřovat dolů, ve směru gravitace, přibližně do středu Země. Rovina horizontu bude kolmá k provázku. Pro vás se horizont odděluje nahoře a dole. Nebesa nad obzorem jsou pro vás viditelná, ale nebesa dole jsou blokována ve výhledu Zemí, na které stojíte.

Místní poledník je kolmý k horizontu. Jde z bodu přímo na jih od vás na horizontu, přímo nad hlavou, dolů přes bod severně od vás na horizontu, pod

vašima nohama a zpět k jižnímu bodu na horizontu. Kdykoli planeta dosáhne horní části vašeho místního poledníku, dosáhla z vašeho pohledu svého nejvyššího bodu na obloze. Když planeta dosáhne spodní části vašeho místního poledníku, dosáhla svého nejnižšího bodu na obloze. Poledník odděluje planety, které jsou na cestě nahoru, od těch, které jsou na cestě dolů.

Váš místní poledník je také kolmý k rovníku neboli k rovině denní rotace Země. Ve skutečnosti jsou všechny meridiány⁴⁷ podle definice kolmé k rovníku: meridián je jakákoliv velká kružnice, která prochází severním a jižním pólem, které jsou v pravém úhlu k rovníku. Meridiány rozdělují sféru Země a nebes jako úseky pomeranče. Váš místní poledník je ten, který náhodou prochází nad vámi.

Jak se Země otáčí v rovině rovníku, mění se poměr poledníku ke stálícím. Z pohybu vašeho místního poledníku vzhledem k fixním hvězdám a dalším tělesům na obloze můžete poznat, že se Země otáčí. Místní poledník je naším referenčním bodem pro určení denní doby. Poledne (latinsky *meridiem*) je doba, kdy je Slunce blízko poledníku a náš den rozdělujeme na AM (*ante meridiem*, „před polednem“) a PM (*post meridiem*, „po polední“).

Ekliptika je důležitá pro měření mundánní polohy hlavně proto, že astrologové se rozhodli promítnout na ni mundánní pozice. Tímto způsobem lze polohu všeho v horoskopu vyjádřit ve stupních nebeské délky. Mít jednu měřicí stupnici pro všechny symboly značně zjednodušuje práci při spojování jednoho symbolu horoskopu s druhým.

Bohužel však promítání mundánních pozic na ekliptiku má za následek určitý stupeň zkreslení. Je to proto, že rovina ekliptiky je zřídka kolmá k rovině horizontu nebo poledníku.

---

⁴⁷ Tj. poledník. RS

Úhly horoskopu

Astrologové obecně používají termín „aspekt“ pro úhlové vztahy mezi faktory v horoskopu a termín „úhel“ si vyhražují pro jeden ze čtyř hlavních mundánních bodů, Ascendent, Descendent, Střed nebe a IC. Toto jsou „úhly horoskopu“ a planety v jejich blízkosti na obou stranách nebo kdekoli v domě bezprostředně proti směru hodinových ručiček od nich se často nazývají „úhlové“.

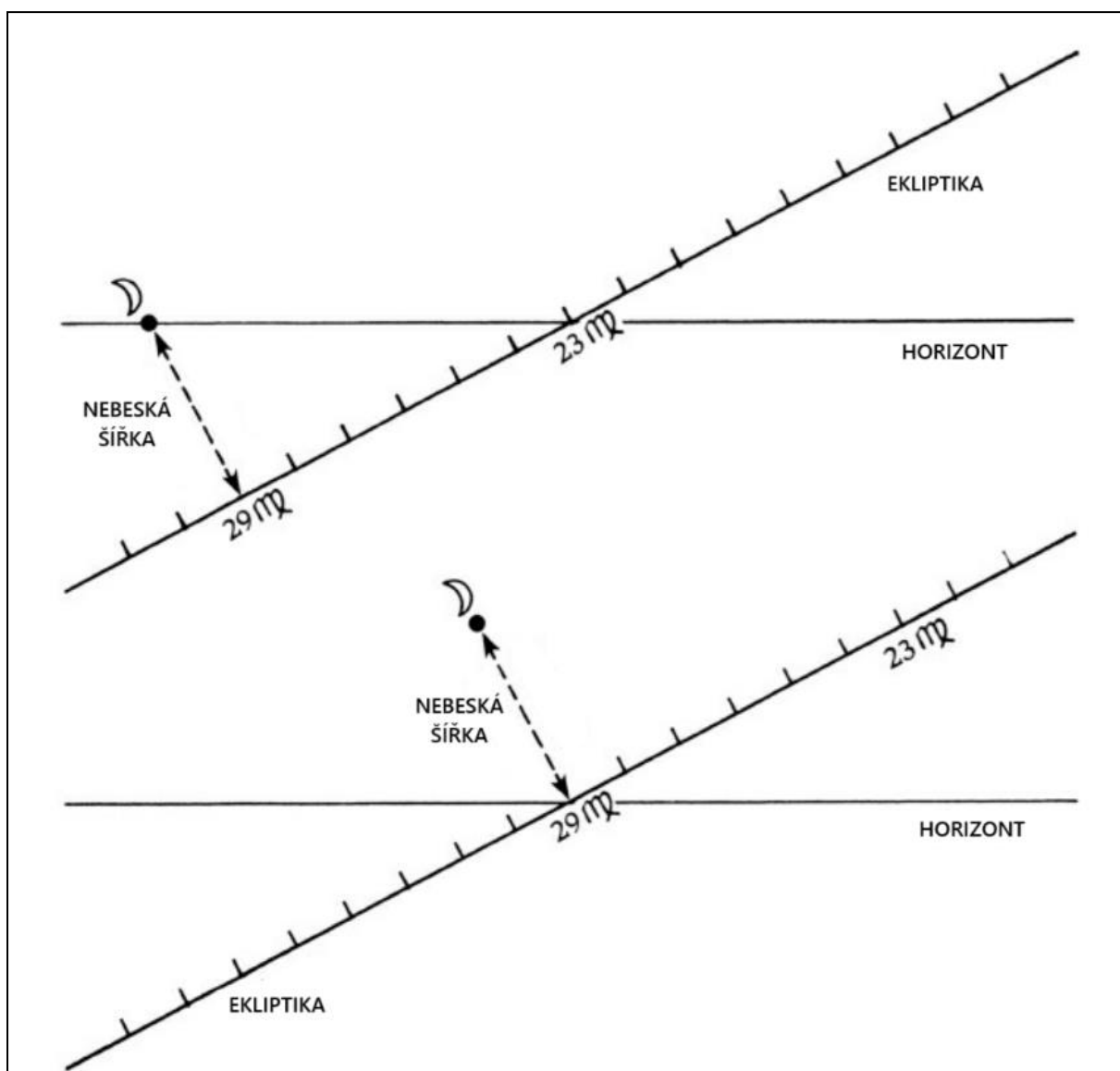
Úhly horoskopu jsou zčásti nástrojem pro vyjádření horizontu a rovin poledníku ve stupních podél ekliptiky. Ascendent a Descendent jsou dva body, kde ekliptika překračuje horizont. Planety stoupají nebo přecházejí zpod horizontu nad něj, na Ascendentu nebo v jeho blízkosti. Zapadají nebo přecházejí z nad horizontem dolů, na nebo blízko Descendentu. Tyto dva body jsou od sebe vždy přesně 180°.

Podobně Střed nebe a IC jsou vždy přesně naproti sobě. Tyto úhly jsou místa, kde ekliptika protíná místní poledník. Střed nebe (anglicky pro latinské *medium coeli*) je místo, kde se tyto dvě kružnice kříží nad obzorem a IC (zkratka pro *imum coeli* nebo „spodní nebe“) je místo, kde přecházejí pod obzorem.

V případě Slunce, které je vždy přesně na ekliptice, a jakékoli jiné planety, která se náhodou nachází přímo na ekliptice v okamžiku narození, jsou úhly horoskopu přesnými indikátory mundánní polohy těla. Pokud je ekliptická délka tělesa půl stupně nad Ascendentem, těleso bude půl stupně nad horizontem. Ale pokud má těleso nějakou nebeskou šířku (tedy pokud není přesně na ekliptice), může být délka tělesa nad horizontem, zatímco samotné těleso je pod horizontem, nebo naopak. A něco podobného platí i pro Střed nebe. Pokud má těleso šířku, může ve skutečnosti dosáhnout svého nejvyššího bodu na obloze před nebo poté, co jeho stupeň na ekliptice dosáhne Středu nebe.

Čím větší je nebeská šířka těla, tím méně spolehlivý bude jeho ekliptický vztah k úhlům horoskopu jako indikátor mundánní pozice. Nejhorším případem mezi planetami je Pluton, který může dosahovat šířky přes 17°. Pluton se může jevit podle ekliptické délky jako pod obzorem, i když je ve skutečnosti nahoře. A zkreslení u stálic, které mohou mít šířky až 90°, může být extrémní. Jediné, kdy k tomuto zkreslení nedochází u tělesa, které má šířku, jsou občasné okamžiky, kdy je ekliptika kolmá k horizontu nebo poledníku.

Pokud vás zajímá geometrie toho všeho, můžete se podívat na obrázek níže. Není to však nutné. Jen si pamatujte, že pokud je planeta blízko úhlu nebo hrotu jiného domu, a její šířka ukazuje, že je daleko od ekliptiky, neměli byste celou svou interpretaci zakládat na skutečnosti, že je v domě, ve kterém se zdá být, neboť ve skutečnosti může vycházet, kulminovat, zapadat nebo antikulminovat. Některé efemeridy a počítačové výpočty horoskopů uvádějí nebeské šířky, takže je můžete zkontrolovat a rozhodnout, jak dobře stupeň planety na ekliptice vyjadřuje její skutečný vztah k horizontu nebo poledníku.

Skutečný vzestup planety, která není na ekliptice

Naštěstí jsou úhly horoskopu pro většinu účelů docela dobrými ukazateli toho, jak blízko je planeta k horizontu nebo poledníku. Jako takové jsou úhly nesmírně důležité. Dva body, kde planeta překračuje horizont (vychází a zapadá) a dva body, kde protíná poledník (kulminuje a antikulminuje), se zdají být na nebo blízko čtyř hrotů v denním cyklu intenzity planetární energie. Potvrzují to jak zkušenosti bezpočtu astrologů, tak výsledky formálního výzkumu. Planeta blízko úhlu tak může vyčnívat ze všech ostatních planet a stát se dominantním tématem v životě člověka.

Na obrázku výše je Měsíc zobrazen na 29° Panny, ale několik stupňů severně od ekliptiky. Překročí horizont, když je Ascendent na 23° Panny. V době, kdy se Ascendent dostane na 29° Panny, je Měsíc úplně nad obzorem.

Úhly horoskopu nejen propůjčují intenzitu planetárním energiím, ale také se zdá, že mají kvalitativní účinek. Tento efekt je nejsilnější, když jsou planety v konjunkci (těsně vedle) úhlů horoskopu, ale funguje také, když jsou planety v jiných aspektech nebo v typu vztahu planetárního obrazu k úhlům. Doposud jsem v této části hovořil o úhlech jako o ekliptických indikátorech mundánní polohy, ale jak si vzpomínáte z předchozí části této kapitoly „Další body“, zdá se, že Ascendent a Střed nebe mají také svou platnost jako citlivé body podél ekliptiky. Stejně jako jiné formy uzlů označují konkrétní oblasti, kde se mohou projevit planetární energie, a jako všechny body v horoskopu fungují v aspektech podél ekliptiky, zdánlivě nezávisle na skutečném mundánním postavení planet, na které se aspektují.

Tyto dva způsoby použití angularity⁴⁸ pocházejí z různých škol astrologie. Dnes někteří astrologové, zejména ti, kteří používají hvězdný zvěrokruh, snižují důležitost ekliptiky ve prospěch skutečných mundánních pozic. Pro ně je „úhlovost“ jednoduše měřítkem planetární síly a znamená spíše blízkost k horizontu nebo poledníku, nežli k bodu podél ekliptiky, kterým je Ascendent, Střed nebe, Descendent nebo IC. Pro ně mundánní poloha neovlivňuje planety kvalitativně, a proto nemá smysl používat domy.

Dnes však většina tropických astrologů, včetně následovníků uranské a kosmobiologické školy,⁴⁹ pracuje téměř výhradně podél ekliptiky a považuje

---

⁴⁸ Tj. úhlovosti. RS

⁴⁹ Tzv. Hamburská škola. RS

úhly horoskopu za specifické. Kosmobiologové vč. uranské školy vidí úhly horoskopu téměř výhradně jako citlivé body a měří vztah úhlů v ekliptické délce ke všemu ostatnímu v horoskopu. Jejich použití úhlových vztahů mezi body je tak rozsáhlé, že jsou obvykle schopni odvodit dostatečné informace bez použití domů. Tradicionalisté na druhou stranu často nepřikládají důraz na úhly jako na citlivé body a vidí je hlavně jako hroty domů jedna, čtyři, sedm a deset, nesoucí význam těchto domů.

Ve svém stávajícím přístupu k astrologii ze všech těchto pohledů něco čerpám. Úhly horoskopu používám jako přibližné ukazatele toho, zda je planeta na obzoru nebo poledníku, jako citlivé body vytvářející vztahy mezi aspektem a planetárním obrazem a jako základní rozdělení, ze kterého jsou odvozeny domy.

Domy

Úhly horoskopu rozdělují horoskop do čtyř kvadrantů stejně jako světové strany (0° Berana, Raka, Vah a Kozoroha) rozdělují rok a zvěrokruh na roční období. A stejně jako ve zvěrokruhu, každé ze čtyř hlavních částí mundánního cyklu se obvykle dále dělí na tři části, takže jich je celkem dvanáct. Ve většině systémů domů jsou úhly horoskopu stejné jako hroty prvního, čtvrtého, sedmého a desátého domu.

Na rozdíl od rozdělení znamení jsou však čtyři mundánní kvadranty a dvanáct mundánních domů zřídka od sebe o stejný počet stupňů, měří-li se podél ekliptiky. Je to proto, že promítáme mundánní rozdělení na rovinu ekliptiky.

Řekl jsem výše, že může existovat určitá otázka, zda planeta, jejíž délka je stejná jako úhel, je skutečně na obzoru nebo poledníku, ale přinejmenším není pochyb o umístění Ascendentu, Středu nebe, Descendentu a IC. Existuje však velká debata o poloze hrotů domů rozdělujících kvadranty. Existují doslova desítky metod, jak rozdělit ekliptiku tak, aby reprezentovala dvanáct fází mundánního cyklu, a žádná z těchto metod není ze všech hledisek ideální.

Zdá se, že úhly horoskopu mají určitou platnost jako citlivé body, které mohou vytvářet aspekty, ale většina astrologů tímto způsobem nezachází s hroty ostatních domů. Zdá se, že hlavními výjimkami jsou 1) astrologové

uranské nebo hamburské školy, kteří používají aspekty pro hroty v systému poledníkového domu a 2) staré vzorce pro arabské body, z nichž mnohé zahrnují hroty domů. Raději považuji domy za přibližné ukazatele mundánní polohy a jako určité body používám pouze úhly horoskopu.

Stejně jako úhly horoskopu představují domy oblasti života, kde se mohou projevit planetární energie. Ačkoli nic v horoskopu ve skutečnosti nepředstavuje skutečné entity, které lze v životě zažít (osoby, předměty atd.), domy jsou o něco blíže než planety. Jsou nejbližší podstatným jménům v horoskopu. Domy reprezentují přihrádky *Já*, psychiky a prostředí, jak se na ně působí a jak je prožíváme. Představují orientaci, kterou mají energie planet v životě jednotlivců. Popisují, alespoň částečně, kde se energie vynoří na povrch. Jsou-li do jisté míry podobné podstatným jménům, jsou také velmi podobné předložkovým frázím, které určují odkud, kam a jak může být planetární energie prožívána.

Problémem je, že stejně jako planety, domy fungují na různých úrovních a je obtížné přesně určit, která úroveň bude úrovní projevu. Úrovně projevů mají jen málo společného s horoskopem samotným, ale spíše se způsobem, jakým s ním jednatlivec nakládá. Toto téma bude znovu zmíněno v kapitolách XIII. a XIV.

Nyní přejdeme k podrobnému prozkoumání každého systému symbolů a symbolů v něm.

Body v horoskopu

III. Planety: Úvod

Jako předehtu k jednotlivým diskusím o planetách v následující kapitole zde představuji sluneční soustavu jako celek a ukazuji, nakolik je rámcem pro symboliku jednotlivých planet. Když dojdete na delší diskuse o planetách, budete mít lepší představu o tom, jak každá planeta zapadá do celkové symbolické struktury sluneční soustavy. Na sluneční soustavu se podíváme ze široké perspektivy, vezmeme-li v úvahu jak astronomickou, tak symbolickou realitu: nejen objektivní strukturu, ale také způsob, jakým ji vnímá lidská psychika.

Vnitřní a vnější planety

Planety lze rozdělit do dvou hlavních skupin podle vzdálenosti jejich drah od Slunce. V pořadí směrem od Slunce jsou Merkur, Venuše, systém Země-Měsíc a Mars. Toto jsou vnitřní planety. Za Marsem je mezera vyplněná asteroidy (probíráno v V. kapitole) a pak jsou tu vnější planety: Jupiter, Saturn, Uran, Neptun a Pluton. Nejen, že vnější planety jsou od vnitřních odděleny pásem asteroidů, většina z nich se také značně liší vnitřní velikostí a chemickým složením. S pravděpodobnou výjimkou Plutona jsou vnější planety mnohonásobně větší než vnitřní, a zatímco vnitřní planety jsou husté a kamenité, vnější jsou mnohem lehčí a jsou složeny z látek, které by na Zemi byly plynné nebo kapalné.

Snad nejdůležitější rozdíl z astrologického hlediska je v délce času, po který jednotlivým planetám trvá, než jednou obejdou zvěrokruh. Jak je vidět ze Země, Slunce, Merkur a Venuše dokončí oběh asi za rok a Marsu to trvá asi dva roky, zatímco oběžné doby vnějších planet se pohybují od asi dvanácti let u Jupitera po dvě a půl století u Plutona.

Astrologové obvykle nazývají vnitřní planety „osobními planetami“. Protože se pohybují rychle, jejich poloha pomáhá odlišit jeden nativní horoskop od druhého s téměř stejným datem. Každá z těchto planet je také osobní v tom, že její symbolika souvisí s rozvojem individuálního ega. I Venuše, nejsociálnější zaměřená ze skupiny, odkazuje k intimním setkáním, která definují a objasňují postavení ega ve světě.

Zatímco Slunce i Měsíc jsou osobní planety, každá má také transpersonální stránku. Slunce říká mnoho o vývoji ega jednotlivce, ale je také základní univerzální energií, jejímž konkrétním odrazem jsou ostatní planety. Měsíc, kromě toho, že symbolizuje možná nejosobnější a nejintimnější části lidského života, spojuje jednotlivce s jiným druhem základní energie hlouběji, než je úroveň vědomí ega.

Na rozdíl od osobních planet se vnější planety vztahují k sociálnímu světu i mimo něj. Jupiter a Saturn popisují postoje člověka ke kolektivu, jehož je člověk součástí, a někdy vypovídají více o jeho sociálním prostředí než o jeho osobním životě. Uran, Neptun a Pluton popisují postoje člověka k většímu vesmíru jako celku a jeho vztah k transcendentním úrovním lidské zkušenosti.

Ačkoli vnější planety nejsou „osobní“, mohou mít na jednotlivce silný vliv, když aspektují nebo vytvářejí midpointy s rychle se pohybujícími faktory, jako jsou vnitřní planety, Ascendent nebo Střed nebe. Ve skutečnosti jsou často hlavním klíčem k těm vzorcům života, se kterými má jedinec největší potíže. Není to proto, že by byly všechny (kromě Jupitera) považovány za škodlivé, ale proto, že největším problémem většiny lidí je integrace vlastního *Já* do různých aspektů vesmíru při zachování životaschopné individuality.

I když se vnější planety navzájem pouze aspektují, mohou jednotlivce ovlivnit. Mohou například znamenat období v historii jako válka, která nutně zasáhne i ty, kteří nemají žádné osobní planety spojené s konfigurací vnější planety.

Dvojice planet

Je také užitečné pohlížet na planety jako na dvojice polárních protikladů nebo energií, které se vzájemně doplňují, přičemž tři nejvzdálenější planety tvoří trojici.

Slunce a Země: Duální centra sluneční soustavy

Sluneční soustava má objektivní střed Slunce a subjektivní střed Zemi. Slunce je z objektivního hlediska středem, protože je dynamickým ohniskem sluneční soustavy, poskytuje téměř veškerou zářivou energii a drží systém pohromadě v jeho silném gravitačním poli. A z božské perspektivy daleko nahoře ve vesmíru je Slunce v přibližném prostorovém středu sluneční soustavy.

Z našeho subjektivního pohledu je však středem Země. Lidské vědomí a schopnost prožívat sluneční soustavu je soustředěna zde, nikoli na Slunci. Veškerou energii vyzařovanou Sluncem a odráženou různými způsoby planetami zažíváme na Zemi. Zkušenost ze své podstaty vyžaduje vědomí a Země je naším centrem vědomí. Pokud v lese spadne strom a nikdo ho neslyší, je slyšet zvuk? Má odpověď zní ne: zvuk je zážitek, a pokud není nikdo, kdo by to prožíval, zážitek neexistuje. Pokud by na jiné planetě byly vnímající bytosti, jejich planeta by se stala jejich subjektivním centrem. Subjektivita, na rozdíl od objektivitu, může mít současně řadu center.

Symbolika Slunce a Země je úzce spjata se symbolikou jang a jin. Slunce poskytuje energii a teplo a Země poskytuje hmotu, která je živena sluneční energií. Sluneční soustava má tedy střed jang a střed jin. Slunce je také jednou z planet spojených s otcem a Země s matkou.

Ostatní planety odvozují svůj význam od vztahu k těmto dvěma centrům. Jak brzy uvidíme, mezi Zemí a Měsícem existuje zvláštní vztah.

Merkur a Měsíc: Dva modulátory

Z fyzikálního hlediska je tělesem nejbližší Slunci Merkur a tělesem nejbližší Zemi je Měsíc. A v symbolických termínech, Merkur moduluje energii Slunce, zatímco Měsíc dělá totéž pro Zemi. Koncept modulace je podrobněji vysvětlen v další kapitole o Merkuru, ale stručně řečeno, modulátor ukládá energii vzor, takže to, co začalo jako syrové a nediferencované, se stalo smysluplným uspořádáním. Modulace přeměňuje energii na informace, stejně jako rádio přeměňuje elektrickou energii na řeč nebo hudbu.

Merkur, planeta, která ovládá řeč, komunikaci a vlastně všechny formy přenosu informací z jednoho média do druhého, je zřejmější modulátor. Je to první krok v procesu sestupu ze surové energie Slunce do konkrétnějších energií ostatních planet.

Ale svým způsobem moduluje i Měsíc. Možná se divíte, proč jsem právě hovořil o Zemi, protože v tradičním horoskopu Země nemá místo jako symbol. Země je implikována přítomností domů v horoskopu, ale není tam explicitně jako symbol jako ostatní planety. Jako by Země byla příliš naší součástí na to, abychom si to uvědomovali. V astrologii Měsíc převzal velkou část symboliky Země: svou pozici jako primární jinová síla mezi všemi nebeskými tělesy a její spojení s výživou a matkou. Měsíc moduluje symbolické energie Země tím, že bere energie, které jsou naší součástí, a odklání je od nás, abychom je mohli vnímat vědomě.

Merkur tedy dává surové energii Slunce řád, který lze vnímat, a Měsíc převádí příjem těchto energií na Zemi do podoby, kterou lze vnímat. Merkur moduluje energii Slunce a Měsíc moduluje prožívání této energie na Zemi. Pokud modulace Merkuru přemění energii na informaci, pak modulace Měsíce vytvoří kontext, bez kterého nelze informace přijímat.

Mars a Venuše: Dichotomie Já-Ty

Pokračujeme-li od Slunce za Merkura, narazíme Venuši, a pokračujeme-li od Země za Měsíc, narazíme na Mars. Zatímco systém Země-Měsíc definoval uvědomění a systém Slunce-Merkur definoval, čeho si máme být vědomi, Mars a Venuše označují dva druhy vztahu mezi prožívajícím a prožívaným.

Mars se vztahuje zdůrazněním toho, kdo prožívá, „Já“. Definuje prožívajícího, dává prožívajícímu určitou formu a tvar a zajišťuje, že existuje samostatná entita, která prožívání provádí. Venuše zdůrazňuje vztah nebo „ty“. Snaží se vytvářet vztahy mezi prožívajícími, aby z interakce jednotlivců mohly vzniknout vyšší úrovně bytí. Když však Venuše funguje dobře, nikdo neztrácí definici nebo se nestává méně dokonalým vyjádřením toho, co je.

Rovnováha mezi energiemi Marsu a Venuše je nezbytná pro trvalé vztahy mezi subjektem a objektem. Pokud se energie jedné z planet stane nadměrnou, vztah přestane. Pokud Mars získá převahu, entita se snaží zničit říši objektu, kterou entita potřebuje, aby dala své vlastní existenci smysl. Pokud Venuše získá převahu, entita ztratí schopnost přežít jako samostatná zažívající entita.

Jupiter a Saturn: Sociální planety

Jupiter a Saturn jsou tak daleko od obou center sluneční soustavy, že jejich pozice při pohledu ze Země se příliš neliší od jejich pozic při pohledu ze Slunce. U této dvojice planet už není rozdíl mezi subjektem a objektem, prožívajícím a prožitkem tak důležitý. Zatímco tělesa od Slunce až po Mars se zabývala osobní existencí jednotlivce a osobní zkušeností s vesmírem, Jupiter a Saturn představují větší oblast reality, oblast světa, ve kterém člověk žije.

Jupiter je archetypem podpory, a Saturn odporu. Poté, co dosáhnete určitého stupně definice, abyste věděli, kdo jste, musíte být integrováni do většího systému. Zatímco Venuše vás integruje do intimních vztahů, Jupiter vás integruje do světa. Jupiter představuje energii, která způsobuje, že rostete a opouštíte dětské lůno, do něhož jste se narodili. Jupiter označuje jakousi výchovu vztaženou k Měsíci, ale odlišnou od něj. Zatímco Měsíc podporuje bytost jednotlivce, Jupiter podporuje jedince, který se stává, natahuje ruku a probíjí se životem víc a víc. Jednotlivec je poháněn a podporován v tom, aby se stal členem většího světa, společenského řádu, divadla, ve kterém rozvíjíme své různé postavy v dramatu života.

Se Saturnem se setkáváme s pravidly dramatu: s našimi povinnostmi, s tím, co musíme udělat, aby ostatní hráli své role s námi na stejném jevišti. Testuje nás, klade požadavky a nakonec nám definuje naši realitu, alespoň dokud nejsme připraveni osvobodit se ze hry. Spíše než aby nás podporoval v našem úsilí růst, představuje odpor, který musíme překonat, abychom zaujali své místo ve světě.

Saturn je nejvzdálenější viditelnou planetou bez dalekohledu. Jako takový představuje hranice reality, kterou může vnímat běžné vědomí. Po Saturnu musí přijít na řadu něco jiného, něco, co přesahuje běžnou realitu a někdy ji dokonce zničí, aby se mohla zrodit realita nová.

Uran, Neptun a Pluton: Transcendentální planety

Stejně jako vyžadují, aby byly vidět dalekohledem, vyžadují Uran, Neptun a Pluton konstruktivní řešení rozšířeného vědomí. To vše porušuje systém pravidel reprezentovaných Saturnem. Z pohledu běžného vědomí působí rušivě: Uran přináší nepříjemná překvapení, Neptun nás mate tím, co vnímáme jako falešnou realitu, a Pluton způsobuje rozpad a rozklad. Ale to nejsou primární účinky těchto planet, jsou pouze výsledkem našeho zapojení do běžné reality.

Při pohledu z rozšířené perspektivy představují tyto planety cesty ven z omezení normálního vědomí. Uran nás osvobozuje od nadměrné struktury Saturnu a poskytuje nám příležitost k osvobození. Neptun je kanál, jímž k nám mohou procházet jiné reality, a nabízí možnost skutečně nových výtvorů. Vše, co musíme udělat, je porozumět úloze saturnské reality, nedat jí víc, než je její povinností, a zůstat flexibilní navzdory Saturnově tendenci nás zocelovat. Pluton přináší zhroucení, které předchází znovuzrození. Jeho jediným požadavkem je, aby byl člověk ochoten zemřít, jen aby se mohl znovu narodit.

Všechna tři tělesa symbolizují skutečnost, že i když je Slunce mocná hvězda, jsou jí další miliardy a každá nese příslib jiných módů bytí a vědomí. Tyto další módy jsou nám dostupné z galaxie a transcendentální planety jsou jejich kanály. Stejně jako Merkur moduluje energii Slunce a dává mu formu a Měsíc moduluje způsob, jakým prožíváme, tak vnější tři planety modulují to, co k nám přichází zpoza Sluneční soustavy. Prostřednictvím nich jsme potenciálně více než děti Slunce a žáci Saturnu.

Retrográdní planety

V horoskopu nebo efemeridách často uvidíte planetární symbol následovaný písmenem „R“ nebo „**R**“. To znamená, že v den narození byla planeta retrográdní. To znamená, že z pohledu Země se zdálo, že ve zvěrokruhu cestuje zpět. Pravidelně se zdá, že to dělá každá planeta, kromě Slunce a Měsíce.

Literatura o retrográdních planetách je rozporuplná. Nápady sahají od přesvědčení, že jsou prokleté, naprosto neschopné dopadnout pro jednotlivce dobře, až po přesvědčení, že nemají vůbec žádný účinek. Někteří astrologové se domnívají, že retrogradita převrací nebo odvádí planetární energii, takže není vyjádřena tak přímo a přímočaře, jak by jinak mohla být. Jiní cítí, že retrogradita způsobuje, že planeta působí pomaleji. Jiní si myslí, že způsobuje, že planeta funguje více na subjektivní úrovni. (Můj jediný problém s tím je, že věřím, že symbolika horoskopu vždy funguje nejprve na subjektivní úrovni a teprve poté se promítne do toho, co by jiní nazvali objektivní úrovní reality.)

Skutečnost, že se astrologové nebyli schopni shodnout na retrograditě, ve mně vyvolala podezření, že retrogradita je bezvýznamná. Ale od té doby jsem změnil své názory. Následuje průzkum představ ostatních o retrograditě spolu s mou vlastní teorií o tom, co to znamená.

Za prvé, je jasné, že alespoň v nativním horoskopu retrogradita nezničí vliv planety ani ji neučiní neschopnou konat dobro. Tento extrémní pohled vychází z horární a elekční⁵⁰ astrologie, speciálních postupů pro zodpovězení konkrétních otázek a vybírání příhodných časů pro činnosti. V horárních a elekčních horoskopech, pokud je planeta symbolizující činnost, která je hlavním problémem, retrográdní, má to označovat, že se věc nemůže naplnit. To může být pravda v těchto odvětvích astrologie, ale ne nutně proto, že retrogradita beznadějně ničí planetu. Domnívám se, že retrogradita neznamená pro planetu žádný druh vnitřního poškození, kromě případů, kdy cokoli, co ovlivní planetu, ji učiní lépe přizpůsobenou některým situacím než jiným. Žádná astrologická energie není vhodná pro každou příležitost. Dále ukážu, proč si myslím, že by retrogradita mohla nepříznivě ovlivnit signifikantní planetu v horárním nebo elekčním horoskopu.

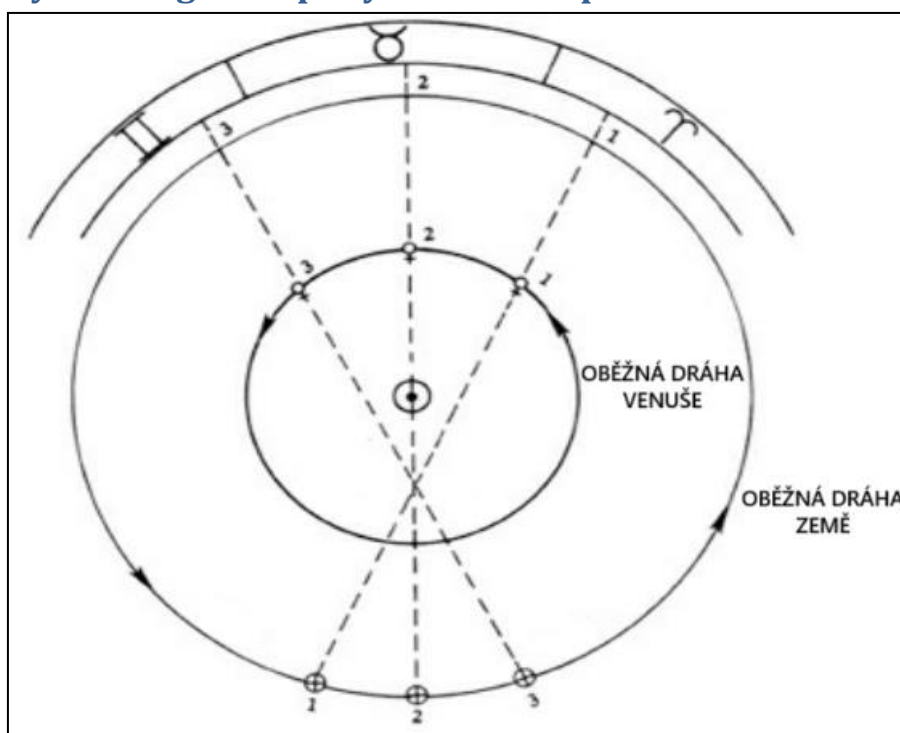
---

⁵⁰ Astrologie vhodného okamžiku. RS

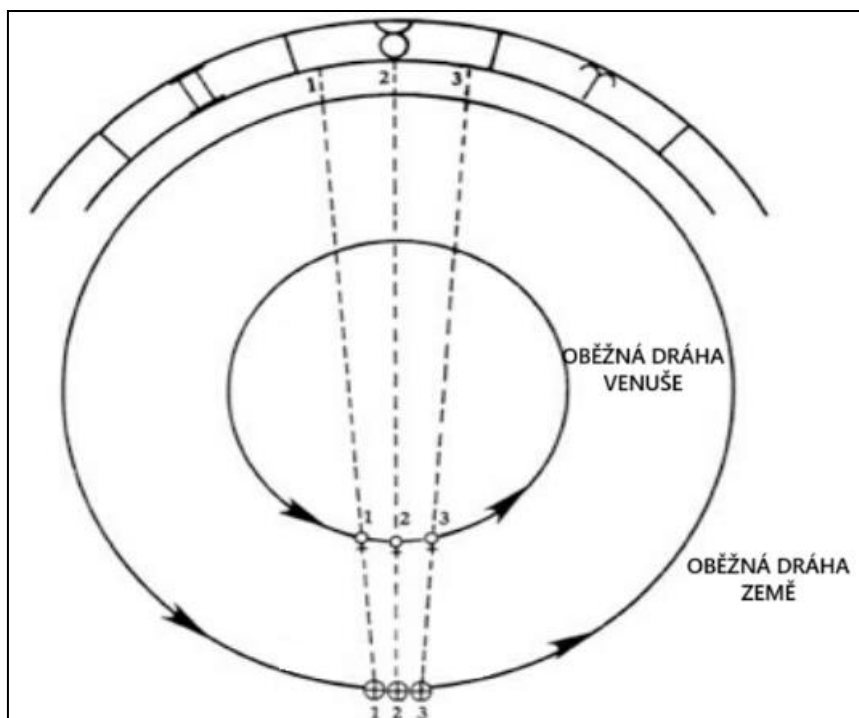
Také odmítám myšlenku, že retrogradita oslabuje planetární energii nebo ji činí méně schopnou projevit se. Astrologové, kteří tomu věří, zapomínají, že vnější planety jsou velkou část času retrogradní. Například téměř polovina populace má Plutona retrogradního. A když jsou Slunce a Jupiter v trigonu, což je podle většiny astrologů velmi pozitivní aspekt, Jupiter je obvykle retrogradní.

Mohu však přijmout možnost, že retrogradita změní nebo odkloní energii planety z jejích normálních cest. A považuji za rozumné, že retrogradní planeta se tak často neprojevuje na vnější úrovni. Abychom pochopili proč, je nutné prozkoumat, co je retrogradita z astronomického hlediska.

Přímý a retrogradní pohyb vnitřních planet

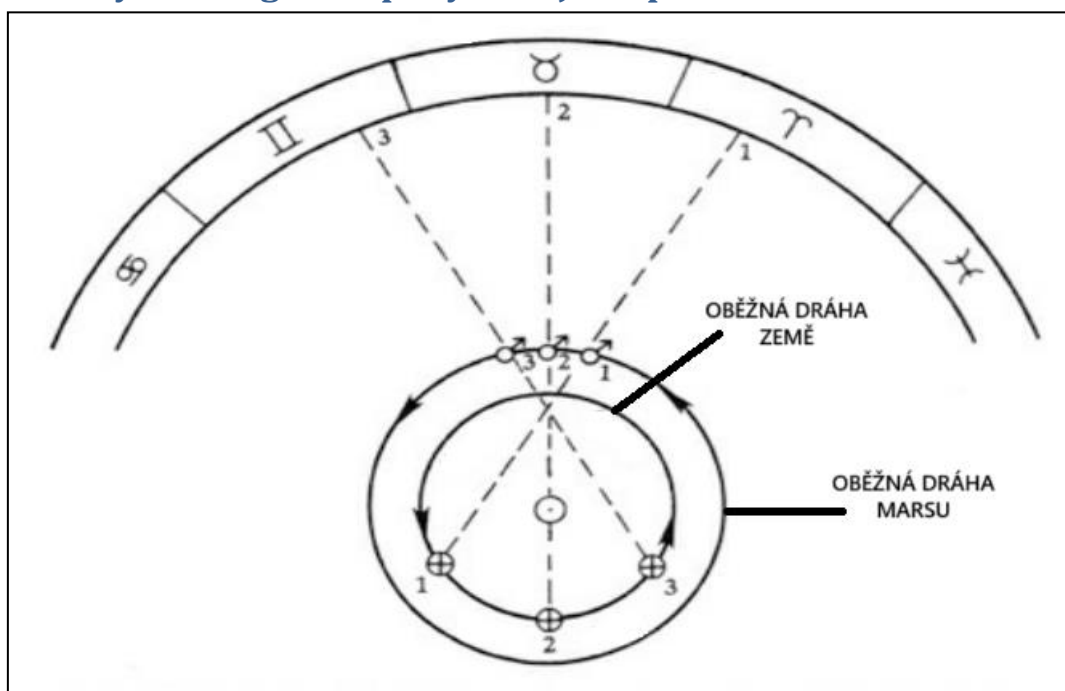
Direkční pohyb

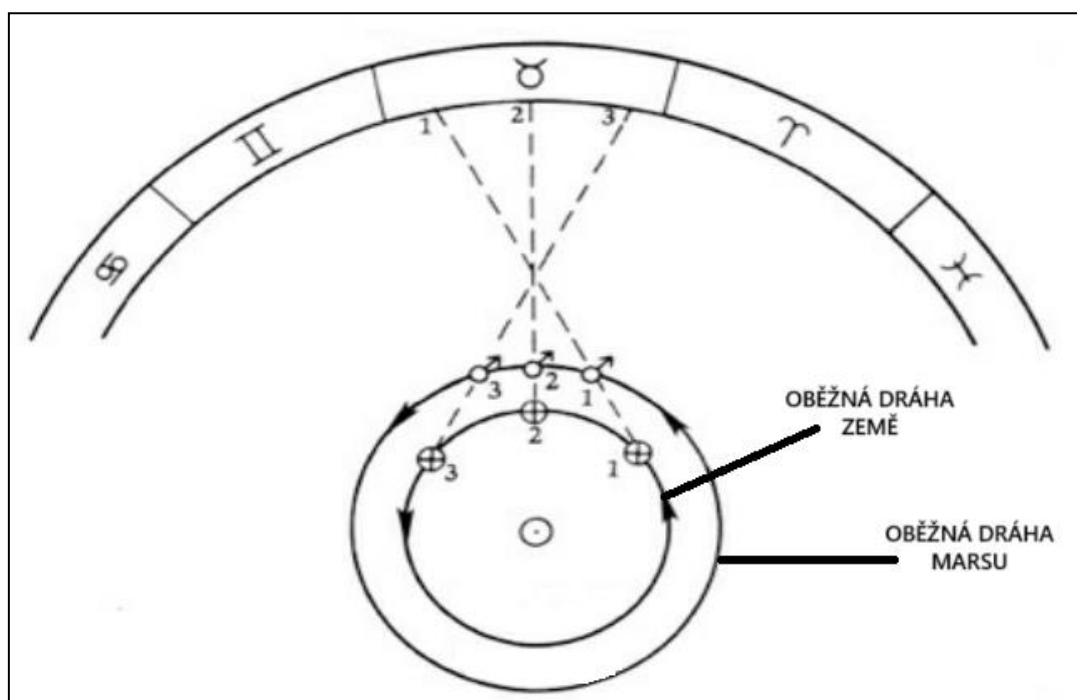
Retrográdní pohyb

Když je planeta retrográdní, je ve skutečnosti blíže k Zemi, než když je direkční. To je snadno vidět na Merkuru a Venuši, jejichž oběžné dráhy leží mezi Sluncem a oběžnou dráhou Země. Na obrázku výše (*direkční pohyb*) je Venuše na odvrácené straně Slunce. Z pohledu Země se zdá, že Venuše zde cestuje vpřed ve zvěrokruhu, stejně jako se vždy jeví Slunce. Zdá se, že Venuše je v okamžiku 1 v Beranu, v okamžiku 2 v Býku a v okamžiku 3 v Blížencích. Na obrázku výše (*retrográdní pohyb*) je však Venuše mezi Zemí a Sluncem. Jak vidíte, Venuše se na své oběžné dráze pohybuje vpřed tak, jak to dělá vždy, ale z pohledu Země to vypadá, jako by se na pozadí stálic posouvala dozadu. Na obrázku (*retrográdní pohyb*) se zdá, že Venuše je na konci Býka v okamžiku 1, ve středu Býka v okamžiku 2 a na začátku Býka v okamžiku 3. Zdá se, že se otáčí přímo, když se začne otáčet za Sluncem.

Přímý a retrográdní pohyb vnějších planet

Direkční pohyb

Retrográdní pohyb

Retrogradita je také snadno viditelná u ostatních planet, od Marsu až po Plutona. Protože jsou všechny tyto planety dále od Slunce než Země, pohybují se na svých drahách pomaleji než Země. Když je Země předjíždí, je to jako

rychleji jedoucí auto předjíždějící pomaleji jedoucí auto na dálnici. Při pohledu z rychleji jedoucího auta se zdá, že pomaleji jedoucí auto jede dozadu, i když jede vpřed jen pomaleji. Na obrázku výše (*direkční pohyb*) jsou Země a Mars na opačných stranách Slunce. Při pohledu ze Země se zdá, že Mars postupuje ve zvěrokruhu vpřed: v Beranu v okamžiku 1, v Býku v okamžiku 2 a v Blížencích v okamžiku 3. Na obrázku (*retrográdní pohyb*) Země předbíhá a chystá se minout Mars, a tak se z pohledu Země zdá, že Mars jde vzad ve vztahu k pozadí stálic: na konci Býka v okamžiku 1, ve středu Býka v okamžiku 2 a na začátku Býka v okamžiku 3. Všimněte si, že Mars a Země jsou na stejné straně Slunce a tudíž blíž k sobě, než by jinak byly.

Vzhledem k tomu, že planety jsou zemi blíže, když se vracejí zpět, se zdá absurdní tvrdit, že retrográdní planety jsou slabší. Pokud v astrologii existuje nějaká spojitost mezi vzdáleností a silou, očekávali byste, že retrográdní planety budou silnější.⁵¹

Moje pozorování však naznačují, že retrográdní planeta není ani tak silnější, jako spíš bližší centru člověka. Mám pocit, že blízkost k Zemi symbolizuje nedostatečnou vzdálenost nebo nedostatečnou perspektivu člověka při řešení toho, co ta planeta znamená. Někdo, kdo má retrográdní planetu, je méně schopen být objektivní, pokud jde o energie této planety.

To má své silné a slabé stránky. Výhodou je, že člověk vidí energie planety zblízka a je do nich hluboce, intenzivně a důvěrně zapojen. Ale když je člověk něčemu příliš blízko, je těžké získat perspektivu. Člověk má tendenci brát relativně nedůležité vážně a přehlížet to, co je z dlouhodobého hlediska skutečně významné. Když se člověk v něčem hluboce angažuje, riskuje, že ztratí perspektivu, ale aby získal přesnou perspektivu, musí obětovat intimní zkušenost zblízka. Je zřejmé, že je nutná rovnováha.

Nenavrhuji rozdělení introverze-extroverze. Věřím, že přímá a retrográdní planetární energie mohou být prožívány jako vnější nebo vnitřní. Ale mám podezření, že retrográdní energie je těžší zažít jako oddělené od sebe sama. Pokud jsou vnímány jako samostatné, představují problémy tak blízké každodennímu zapojení, že není snadné ustoupit a získat jasný přehled o tom,

---

⁵¹ To částečně reflektuje védská astrologie. RS

jak fungují. Naproti tomu je snazší jak objektivizovat, tak i odpoutat se od energií planet v přímém pohybu, a tím je lépe ovládat.

Právě tento rys činí z retrogradity tak špatnou věc v horární a elekční astrologii. Retrográdní signifikátoři dané problematiky naznačují, že jedinec není od věci dostatečně odpoután, aby s ní mohl zručně manipulovat. Pokud se člověk příliš angažuje, má tendenci působit spíše jako výsledek než jako příčina energií, které jsou kolem něj. Není-li člověk schopen vidět jasně, má tendenci jednat neúčinně.

Při čtení nativního horoskopu může astrolog pomoci klientovi získat perspektivu na jakékoli retrográdní planety tím, že prozkoumá, co označují z nezávislého, objektivního hlediska. Tímto způsobem může člověk s retrográdní planetou spojit intimní znalosti založené na zkušenosti s moudrostí, která pochází z vidění se smyslem pro proporce.

Výše uvedené je pouze hypotéza, která pomáhá vysvětlit mou zkušenost s retrográdními planetami. Mějte to na paměti, když aplikujete tyto principy, a vždy pamatujte, že je třeba udělat mnohem více práce ohledně retrográdních planet a jejich účinků.

Další kapitola se podrobně věnuje jednotlivým planetám. Ačkoli jsou kategorie nastíněné v této kapitole užitečné pro pochopení vzájemného vztahu planet, budou nutně existovat aspekty každé planety, které těmto vzorcům zcela neodpovídají. Namísto toho, aby všechny planety zapadaly, měli byste se soustředit na to, abyste získali pocit, že každá planeta je sama o sobě. Až plně pochopíte podstatu každé planety, základ schématu se vyjasní všude tam, kde je teď nezřetelný.

IV. Planety: Základní významy

Následující popisy pojednávají, jak je to jen možné v takto omezeném prostoru, o různých úrovních, na kterých se mohou projevit planetární energie: v psychice člověka, emocích, myšlenkách, těle a prožitku druhých i vnějšího světa.

Planetami, jak ovlivňují naše zdraví, se však nebudeme zabývat do hloubky, zaprvé proto, že se jedná o vysoce specializované téma samo o sobě, a zadruhé proto, že si myslím, že tradice astrologické medicíny není dostatečně jasná nebo standardizovaná, aby umožnila stejně vážnou diskusi, jakou můžeme vést o astrologické psychologii. Ale tam, kde je to vhodné a kde je určitá shoda, zmíním fyziologické účinky planetárních energií.

Už ze samotné podstaty psaní knih následují jen slova. Ale je to pochopení nad rámec slov, kterého nakonec dosáhnete. Bude trvat roky, než zažijete planety, než budete moci skutečně říci, že víte, co znamenají. Ale prvním krokem je použít texty, jako je tento, coby vodítko, a pak vědomě prožívat planetární energie ve svém vlastním životě. Až poznáte, co planety znamenají, skutečně je pochopíte.

Slunce

Jeden z nejdůležitějších bodů v horoskopu, Slunce představuje energii, která umožňuje existenci všeho ostatního. Je to základní energie Bytí. Stejně jako fyzické Slunce svítí a umožňuje všem ostatním tělům zářit tím, že odráží jeho světlo, tak je symbolické astrologické Slunce základní energií, jejíž všechny ostatní planetární energie jsou specializovanými odrazy.

Slunce představuje světlo, vědomí a den. Je to konečný planetární symbol jangu, přičemž jang je aktivním a energizujícím principem, který je zdrojem veškerého pohybu. Slunce jako jang je polárním protějškem Měsíce jako jin. Slunce a Měsíc jsou jedním z nejdůležitějších projevů této primární duality v horoskopu.

Jako jang je Slunce archetypem vůle, síly a touhy, ale ne nutně sexuální touhy. Má význam „chtít“. Představuje energii, která působí a ovlivňuje vše, co může existovat. Energie Slunce prostě nepřijímá, ale vždy se snaží změnit, a

pokud je to možné, zlepšit. Především hledá prostor pro větší vyjádření sebe sama.

Slunce je také energií, která dává entitě její integritu jako bytosti. Představuje vůli entity existovat. Jako taková působí proti tlaku okolí, které se snaží buď z entity udělat něco, čím není, nebo ji úplně zničit.

Slunce je archetypem hrdiny. Hrdina se vydává do světa a pokouší se vnést z chaosu pořádek tím, že vnucuje svou vůli. Podstupuje těžké zkoušky, aby prokázal svou sílu a hodnověrnost, zejména proti silám temnoty. Při západu slunce hrdina, stejně jako Slunce, sestupuje do podsvětí a je vystaven monstrům temnoty. Poté, co prokáže své právo na znovuzrození následujícího úsvitu, vítězí ve světě.

To není jen poezie. Zde popsany vzorec lze vidět na osobnosti někoho se silně umístěným Sluncem. (Myšlenkou silného a slabého umístění se zabýváme na začátku XII. kapitoly.) Tito lidé mají velkou vitalitu, jsou neúnavní jak emocionálně, tak fyzicky a neúnavně pracují na tom, aby přivedli na svět svou vizi toho, co by mělo být. Jejich úsilí ale není zcela nezištné. Vždy mají osobní rozměr. Sluneční lidé pracují na vyjádření toho, kým jsou, a snaží se ovlivnit svou vlastní identitu. V důsledku toho jsou v popředí jakékoli činnosti, kde je lze rozpoznat. Nepracují v zákulisí. Solárně dominantní osobnosti dokážou přimět ostatní, aby si jich všimli: jednoduše svým chováním vzbudí pozornost, když vstoupí do místnosti. Jsou to také lidé, kteří se zdají být středem života mnoha jiných lidí. Stejně jako Slunce poskytují světlo a energii, aby ostatní mohli žít a jednat. Avšak solární typ musí být vždy oceněn ostatními.

Z těchto důvodů se tradičně říkalo, že Slunce „vládne“ autoritám, jako jsou zaměstnavatelé, důležití vládní úředníci, samotná vláda a samozřejmě králové a šlechtici. Ale mějte na paměti, že planety nesymbolizují skutečné osoby nebo věci. Vztah existuje pouze potud, pokud skutečná osoba projevuje energie Slunce. Ne všichni králové nebo prezidenti jednají solárním způsobem.

To vše má negativní stránku. Sluneční lidé nejsou nijak zvlášť skromní. Mohou být dokonce vychloubaví a arogantní, zcela uzavřeni do sebe. Někdy mohou přeceňovat svou vlastní hodnotu a nemají pocit, že je nutné udělat cokoli, aby ospravedlnili své vysoké sebehodnocení. Ve skutečnosti to však není ve skutečnosti v charakteru Slunce, které je aktivní silou zabývající se

úspěchem. Když solární osobnost vykazuje tento druh problému, obvykle je špatně něco jiného.

Často je obtížné přimět solární typy ke spolupráci s ostatními v týmovém úsilí. Často mají pocit, že musí být v popředí, jinak by s projektem raději neměli nic společného. Existuje také solární typ, který raději neudělá nic, než aby riskoval ohrožení své integrity. Silný solární typ, který má jinde známky vážné slabosti ega, má s největší pravděpodobností tento druh problému.

Na psychologické úrovni Slunce představuje jungovské libido: tedy základní psychickou energii, která pohání všechny psychické funkce. Stejně jako libido i Slunce často působí nespecificky, jednoduše poskytuje energii, které jiný symbol poskytne konkrétní tvar. V prediktivní astrologii je působením Slunce obvykle jednoduše odstartovat nebo načasovat událost nebo vývoj v životě jednotlivce. Přináší energii do jakéhokoli symbolického komplexu, jež událost představuje. Symbolika, která je specifická pro Slunce, v takových případech často chybí.

Slunce je také fyzická energie, a pokud je oslabeno kontaktem se symbolem, který energii popírá, dojde k poklesu fyzické energetické úrovně jedince. To je nejvíce vyznačeno u kontaktů Slunce-Neptun. Potíže se sluneční energií v horoskopu mohou naznačovat období fyzické nemoci. Mnozí astrologové dokonce považují Slunce za reprezentanta fyzického těla. Opět zde máme klam planety jako věci, ale Slunce rozhodně může být indexem fyzické vitality.

Archetypálně řečeno, maskulinita je aspektem jangu. Proto Slunce spolu s Marsem představuje mužnost. Tradičně se mělo za to, že Slunce má co do činění s osobami mužského pohlaví, ale opět se jedná o použití planety k reprezentaci entity. Nyní, když se role v pohlaví posouvají, rostoucí počet žen projevuje sluneční osobnosti, a tím slouží jako představitelky sluneční energie v životech ostatních. Pokud by člověk měl mít například zaměstnavatelku, její role by byla stejně sluneční, jako kdyby byla muž. A samozřejmě muž, který není příliš jangový, povahově, nebude navzdory svému pohlaví projevovat silnou sluneční symboliku. Archetypální pohlaví, jímž se jedinec projeví, je jen částečně spojen s pohlavím člověka. Většina lidí je směsí těchto dvou energií.

Nicméně je stále patrné, že ženy jako skupina mají větší tendenci (než muži) pociťovat, že jejich sluneční energie přichází přes muže. Ve skutečnosti je běžným problémem žen odnětí od mužských prvků v jejich vlastní přirozenosti. Promítají to na své muže, čímž se připravují o iniciativu a nezávislost. (A muži často dělají odpovídající věc se svými lunárními energiemi.) Ve většině případů se potíže, které ženy trvale mají s muži, nejlépe vyřeší tím, že se ženy dostanou do kontaktu s mužskou stránkou jejich vlastní osobnosti, spíše než tím, že budou dělat cokoli ohledně konkrétního vztahu, který mohou mít s mužem. Trend jasně směřuje k tomu, že ženy získávají svou vnitřní maskulinitu vědomě pro sebe.

Jedna klasická mužská funkce, která je spojena se Sluncem, je otcovství. Slunce sdílí tuto funkci se Saturnem, ale oba představují velmi odlišné aspekty. Situace Slunce v horoskopu často souvisí se zkušenostmi jednotlivce s otcem – nemusí to být nutně skutečný otec, ale všichni lidé, kteří tuto roli hráli. Matka může často skutečně hrát roli otce, v takovém případě je to vztah, který bude symbolizován Sluncem. Klíčovým konceptem je, že Slunce představuje zkušenost otce, nikoli objektivní pravdu o otci. Ve skutečnosti vztah se všemi autoritami ukáže Slunce. Slunce jako součást archetypu otce představuje otcovu funkci tvůrce vůle, zejména vůle být svobodným, nezávislým zdrojem síly a energie.

Z řečeného by mělo být zřejmé, že slabě umístěné Slunce v horoskopu značí slabou vitalitu a nějakým způsobem neschopnost se o sebe postarat. Z psychologické stránky to může naznačovat jedince, který příliš podléhá cizí vůli, nebo který nedokáže bránit a chránit to, čeho si cení, alespoň prostřednictvím přímé konfrontace. Po fyzické stránce může slabé Slunce svědčit o tělesné slabosti, sklonu k nemocem a alergiím nebo prostě jen o nedostatku svalové síly. Plné pochopení Slunce v horoskopu je důležitým krokem k pochopení člověka.

Měsíc

Spolu se Sluncem a Ascendentem je ujednáno, že Měsíc je jedním z center horoskopu. Ale když člověk čte astrologické popisy Měsíce, je těžké pochopit hlavní význam. Jsou dané povrchové projevy, ale ústřední myšlenka zůstává nepochopitelná.

Měsíc představuje dva základní archetypy. Za prvé je to archetyp média nebo nádoby, ve které se energie může projevit. Je to také archetyp lůna, zdroje nebo původu všech věcí. Jak si ukážeme, tyto dva archetypy jsou v zásadě jedním.

Glyfem (znak, kterým je symbol reprezentován) Měsíce je miska, otočená buď doleva či doprava (v závislosti na tom, zda Měsíc představuje přibývajíc nebo ubývajíc fázi). Glyf je zjevně odvozen z tvaru srpku, který Měsíc nabývá mezi třetí čtvrtí a novoluním nebo novoluním a první čtvrtí. Tvar misky také naznačuje nádobu, která dává formu, udržuje a pomáhá definovat vše, co obsahuje. Tato myšlenka je ústřední pro pochopení Měsíce, ale „nádobu“ musíme chápat v rozšířeném smyslu. Odkazujeme na princip udržení, myšlenku zajištění okolí, umístění, místa nebo prostředí – soubor okolností, za kterých se může něco odehrát.

Udržování může být vnímáno jako čistě pasivní a pasivita má v této kultuře nízkou úctu. Ale člověk musí jít za hranice své kultury, aby pochopil tento princip. Měsíc je planetárním archetypem jin. Jinový princip definuje okolnosti a podmínky, za kterých se může jangová energie projevit. Povaha a situace Měsíce v horoskopu může udržet, ohraničit nebo napomáhat fungování vitálních energií. Konečná projevená forma čehokoli je stejně důsledkem jinového principu udržení jako energií, které pohánějí nebo motivují. Jinová povaha Měsíce dává místo a formu působení jangu Slunce. Je to kořen a základ toho, co může zakoušet existenci. To samo o sobě neznamena činnost nebo zkušenost, ale bez toho nemůže být ani jedno.

Ale princip zadržování, poskytování média pro život, dává vzniknout dalšímu faktoru, který je ještě důležitější pro pochopení Měsíce. Každá entita, zvláště každá živá bytost, prochází obdobím před zralým projevem, ve kterém se vyvíjí a roste, ještě není připravena objevit se a uplatnit se ve světě. Během této doby entita existuje v nějakém druhu nádoby, který ji chrání a dává jí

strukturu a formu. Může to být vajíčko, lůno, zemská půda nebo semeno, abychom jmenovali alespoň některé z možností. To je princip nádoby jako výživného lůna. Je to další z ústředních témat Měsíce. Z tohoto důvodu je Měsíc spojen se všemi formami mateřství, jak doslovnými, tak metaforickými. Měsíc v horoskopu působí na člověka nejsilněji těsně před a po narození, kdy jsou nejvíce závislí na matce. Měsíc také symbolizuje naši celoživotní zkušenost, že jsme vyživováni, chráněni a podporováni. Energie Měsíce se projevují nejen v domově, ve kterém jsme byli jako děti vychováni, ale také v domově, do kterého večer přicházíme, abychom načerpali nové síly po denních aktivitách.

V širším smyslu je fyzický vesmír konečným médiem, ve kterém se odehrává velká část našeho života. (Nepočítám introspekci, meditaci a další formy čistě vnitřní mentální, psychické nebo duchovní činnosti, které se odehrávají ve fyzickém vesmíru.) V důsledku toho stav Měsíce v horoskopu ukazuje náš postoj k inkarnaci ve fyzickém vesmíru. Určité potíže s natálním Měsícem naznačují, že se člověk cítí sám, odcizený a cizí fyzickému vesmíru – že do něj nepatří. Dobře umístěný Měsíc naproti tomu znamená jedince, který se na planetě Zemi cítí jako doma. Máte-li špatně situovaný Měsíc, můžete mít často pocit, že jste opodstatněni jen tím, co děláte, nikoli tím, co nebo kdo jste. Myšlenky „Jsem doma“, „Jsem v pořádku“ a „Patřím sem“ jsou funkcí energie Měsíce.

Tím se dostáváme přímo k druhému z primárních významů Měsíce, který lze nyní považovat za související s tím prvním. Je to představa, kterou máme o tom, odkud jsme přišli: zdroj, děloha, Velká matka. Je to naše minulost, dětství, dědičnost či rodina (současná i rodová). Souvisí také s našimi představami o zemi a rodné zemi. Je zajímavé, že existuje společná tendence chovat se k vlasti jako k matce.

Postoje jednotlivce k domovu a rodině v dětství jsou v horoskopu často reprezentovány Měsícem. Lidé se špatně umístěným Měsícem budou často chtít uniknout minulosti, popřít a vymazat její vliv na jejich životy. Často budou mít pocit, že je minulost tíží, dusí, omezuje, takže nemohou být svobodní. Jako dospělí budou mít často potíže s jakýmkoli druhem intimity, zvláště pokud to vyžaduje povinnost.

Myšlenky udržení, lůna a zdroje dávají vzniknout dalšímu psychologickému aspektu Měsíce. Zatímco jangová energie je vědomá energie, udržení a formy, které jí ukládá lůno nebo médium, ve kterém působí, nejsou obvykle vědomé (pokud se ovšem jednotlivec nesnaží podívat se dovnitř na vnitřní strukturu svého *Já*). Kromě toho Měsíc jako vyživující princip působí na člověka nejsilněji v době života, kdy člověk není příliš vědomý. Z obou důvodů bývá působení Měsíce nevědomé. Buď je to část struktury *Já*, která nebyla prozkoumána (ačkoliv ovlivňuje naše myšlení a vnímání každou minutu dne), nebo se týká zážitků, které byly velmi rané, dokonce prenatální, a které tedy nejsou vědomé. Měsíc souvisí s nevědomými předpoklady, které jsme si o životě dělali od začátku – postoje, které jsme se naučili od našich rodičů, aniž bychom si to uvědomovali, dědičné mentální vzorce, jako jsou instinkty, a, což je velmi důležité, psychologické vzorce, které vycházejí z dětských zážitků, ať už pozitivních nebo negativních.

Ačkoli není zcela přesné říci, že Měsíc je nevědomá mysl, působí do značné míry nevědomě. Nejsme zvyklí zkoumat jeho procesy a máme tendenci je buď přehlížet, nebo se na ně bez velkého tréninku nemůžeme podívat. Ty aspekty nás samých, které jsou lunární, jistě nelze pochopit čistě racionálními prostředky: musíme je pochopit prostřednictvím pocitů a emocí.

Ve většině astrologické literatury je Měsíc považován za primární ukazatel emocí. Možná teď vidíte proč. Emoce jsou jedním z hlavních projevů té části *Já*, která je buď dědičná či strukturovaná ve velmi raném věku. Emoce jsou jedním z nejsilnějších příznaků toho, že se aktivuje něco hluboko v našem *Já*, část, kterou s největší pravděpodobností ovládají lunární energie. Emoce nejsou ani více, ani méně správné než racionální mysl při rozhodování. Jde pouze o to, že racionální mysl nemá snadný přístup k síle emocí, a proto jim nedůvěřuje. To platí tím více, čím více se člověk vědomě ztotožňuje se svou racionální myslí. V někom, kdo nerozdělí racionální a emocionální povahu, může být větší schopnost činit úsudky pomocí všech schopností sebe sama.

Části mysli ovládané Měsícem často fungují jako počítačové programy – zcela mechanické vzorce, které jsou automaticky a zcela spuštěny příslušným stimulem. Na fyzické úrovni je to známé jako reflex. Máme také emocionální reflexy, které je těžké změnit racionálním uvažováním. Také proto, že jsou buď

instinktivní, nebo pocházejí z nejranějšího věku, takové reflexy často vedou k chování, které není vhodné u dospělých.

A přesto velká část našeho chování vyžaduje okamžitý úsudek a rychlou reakci. Když se na nás řítí auto, nemáme čas přemýšlet, co dělat. Stejně tak nemáme čas přemýšlet o tom, co přesně děláme při chůzi, jakými svaly kdy pohybovat a tak dále. To vše jsou lunární vzorce v mysli. Řídí větší část naší činnosti než racionální myšlení a jsou nepostradatelné. Slunce (a Mars, jak uvidíme) představuje energii, kterou svaly využívají, ale struktura této energie je obvykle lunární.

Existuje další aspekt Měsíce, který vzniká z jeho spojení s nevědomou myslí. Nevědomá mysl se nezabývá vzorci a omezeními, která vědomí ukládá. Zejména neuznává oddělenost. Vše je jedno a vše se odehrává v kontinuu. Na určité úrovni jsou lunární části mysli v kontaktu se vším a všude. Měsíc se tedy stává jedním z ukazatelů psychických schopností, způsobem vnímání, ve kterém je vše nějakým způsobem propojeno.

Ženské pohlaví, alespoň ve své tradiční roli, je více jinové než mužské pohlaví. V důsledku toho byl Měsíc vždy spojován s ženstvím. Spojení Měsíce s mateřstvím a Slunce s otcovstvím by samozřejmě přiřadilo i tyto planety k příslušným pohlavím. Dokonce i dnes se zdá, že Měsíc častěji symbolizuje ženy než muže. Věřím však, že Měsíc má více společného s rolemi, které ženy hrály (manželka a matka), než se ženami samotnými. Obě pohlaví mají v sobě mužské a ženské psychologické prvky a v tuto chvíli není jasné, jak moc je ženská sexualita podmíněna, a jak moc je vrozená.

V tradiční astrologii se říká, že Měsíc označuje obyvatele země na rozdíl od jejích vládců, kteří mají být solární. Je v tom mnoho pravdy, dokonce do té míry, že jedinec se silným a dobře umístěným Měsícem je schopen oslovit velké skupiny lidí a dát jim pocit, že je jedním z nich. To je požadavek na politiky a obchodníky. Ale část myšlenky také vychází z předpokladu, že lidé jsou ve vztahu ke svým vládcům do značné míry pasivní. Nyní to platí méně, než tomu bylo, i když zjevně v dobách relativního klidu, kdy vládci kladou malý odpor lidu, stále platí. V dobách sociálního zmatku, kdy si lidé v určité zemi uvědomují, co chtějí, a staví se proti zájmům svých vládců, však lidé vůbec nejsou lunární.

Na závěr tohoto popisu symboliky Měsíce je třeba učinit důležitý bod. Již jsme řekli, že se zdálo, že astrologové nechápou Měsíc stejně dobře jako Slunce a nepřikládají mu stejnou důležitost. Je to způsobeno něčím v naší kultuře, co se projevilo jako sexismus, ale co je ve skutečnosti mnohem hlubší. Naše kultura ztratila kontakt se silou jin. Snažíme se vyjít do světa, lapit ho pod krkem, a tak ho ovládnout. Nerozumíme způsobu čekání a učení se zapadnout, abychom se stali součástí celku. Jediná role, kterou plně respektujeme, je ovládnutí: vesmíru, přírody, okolností nebo nás samých. Měsíc představuje energii alternativní cesty, energii stát se součástí, sounáležitosti, tvořivého podřízení se tomu, čeho ovládnutím nic nezískáme. Nestačí, že ženské pohlaví získá politickou rovnost s mužským, pokud jinový princip nezíská také rovnost s energií jang. Muž i žena jsou jin a oba jsou jang. Dokud se chováme, jako by jin nebyl rovnocenným principem, čelíme životu jako poloviční bytosti, neúplné a mimo spojení s přírodou. Prostřednictvím studia astrologických symbolů je možné získat určité ocenění toho, co znamená být celistvý.

Merkur

Merkur je v astrologických dílech často podceňován. Částečně to může být proto, že pro lidi není často zjevným zdrojem obtíží. Také mám podezření, že lidé považují jeho symboliku za méně vzrušující než u některých jiných planet. Přesto je to symbol nesmírné důležitosti. Je spojen s myslí, zejména s logickými a rozumovými schopnostmi, a se všemi formami komunikace. Stejně tak Merkur (spolu s Uranem) označuje nervový systém, protože nervy umožňují orgánům komunikovat mezi sebou. Ve světě je Merkur spojen se všemi formami dopravy a pohybu. Ale jakkoli jsou tato tradiční označení důležitá, nevysvětlují skutečnou důležitost planety.

Význam Merkuru pochází ze dvou zdrojů. První spočívá ve funkci, kterou Merkur plní, a druhý v mechanismu, kterým symbolika funguje.

Merkur znamená sílu překonat propast, která existuje mezi samostatnými entitami. Svět, jak je viděn v normálním lidském vědomí, je světem rozdělení. První z nich je rozdělení mezi subjektem a objektem, Já a Ty. Nemohu zažít to, co zažíváte vy a vy nemůžete zažít to, co zažívám já. Nikdy nemůžeme plně zaujmout úhel pohledu druhého, přesto nejsme zcela

oddělení. Dokážeme komunikovat a komunikace je jednou z hlavních funkcí Merkuru.

Jak vyrůstáme z dětinského stavu vědomí, ve kterém se vše jeví víceméně jako jedno, uvědomujeme si, že jsme odděleni od vesmíru kolem nás. Zároveň získáváme schopnost mluvit, sdílet to, co víme a prožíváme, a také to s námi umožnit ostatním. Tato schopnost je zvláště lidská. S ní můžeme kulturu předávat z generace na generaci, aniž bychom museli čekat, až příroda vytvoří nové druhy naprogramovaného chování prostřednictvím instinktu, který se vyvíjí velmi pomalu.

Tímto způsobem je Merkur aspektem vědomí samotného: vytváří vztah mezi subjektem a objektem, který je nezbytný pro existenci vědomí. Dítě začíná mluvit (merkurická funkce) právě ve chvíli, kdy jeho vědomí začíná chápat skutečnost, že lidé jsou od sebe skutečně odděleni, zejména dítě od matky. Také v této době, obvykle dříve, se dítě začíná učit chodit, což je další merkurická funkce. Tím, že se fyzicky učíme pohybovat se kolem sebe, se také učíme, jak překonat propast mezi námi a ostatními.

Druhým zdrojem důležitosti Merkuru je to, že představuje sílu tvorby symbolů. Rozšířeně to zahrnuje všechny formy přenosu dat.

Veškeré naše poznání, prožívání, pociťování, věřit nebo nevěřit se děje prostřednictvím znamení, která představují skutečná fakta, zkušenosti nebo entity v naší mysli. Například náš vizuální dojem ze stromu není věc samotná. Je to mozková zkušenost s dopadem vzoru světelných vln zaměřených na sítnici oka. To, co vidíme jako strom, je pouze naše zkušenost s aspektem celkové reality stromu. Všechny ostatní smyslové dojmy jsou také vzory tohoto druhu vytvořené mozkem, který přijímá data ze smyslových orgánů.

Jedním pozoruhodným faktem o nervových impulsech je, že jsou obecně totožné. Co se liší, je část mozku, která přijímá každou sadu impulsů. Je to tedy mozek, který vytváří smyslové zážitky, jako jsou zrak, vůně, zvuky, chutě, textury a podobně. Tímto způsobem jsme doslova tvůrci své vlastní zkušenosti. Každá smyslová zkušenost je mozkem vytvořený znak, který odpovídá (alespoň většinou) fyzické realitě.

Své smyslové zážitky běžně ztotožňujeme s fyzickým vesmírem, takže si fyzický vesmír nedokážeme ani představit, kromě znaků vytvořených mozkiem, které jej reprezentují. Moderní fyzika je obtížně uchopitelná právě proto, že vyžaduje, abychom překročili znakové systémy mozku, abychom se vypořádali s tím, co nám věda ukázala. To, co mozek vnímá, má spolehlivou, ale nikoli nevyhnutelnou shodu s realitou. Můžete si vytvořit zážitek ze světla v naprosté tmě: jednoduše chvíli jemně přitiskněte prsty na svá zavřená víčka a uvidíte světlo. Nejedná se o žádné elektromagnetické záření. Nezáleží na tom, co stimuluje zrakové nervy: dokud je něco stimuluje, optická centra mozku to budou interpretovat jako světlo.

Děláme, že znaky pro zážitky představují fyzickou realitu. Zkušenost vnějšího světa, bez ohledu na to, jak je hluboká, sestává pouze z takových znaků: vnější svět sám o sobě nelze přímo zažít. Ale pomocí znaků pro zážitky vytváříme složité systémy, mentální mapy, které nazýváme realitou. Pokud nám naše mapa umožňuje efektivní interakci s vesmírem, jednáme „realisticky“. Pokud tomu tak není naše mapa, jsme obětí iluze.

V tomto procesu nám pomáhá paměť, která nám umožňuje libovolně vyvolávat znaky zážitků. A paměti pomáhá další nástroj, jazyk. Jazyk se skládá ze znaků. Nazveme-li znaky vytvořené přímo ze zkušenosti primární znaky, pak se jazyk skládá ze sekundárních, terciárních a ještě vyšších řádů znaků. Primární znaky zkušenosti převádíme do znaků jazyka vyššího řádu, které mají tu přednost, že je lze zapsat. V pre-gramotných společnostech plnila stejnou funkci poezie (rytmem, rýmem a metrem, které pomáhaly paměti).

Jazyk nám také umožňuje uzavřít propast mezi námi a ostatními – předávat druhému určité porozumění naší osobní mapě reality. V překladu se samozřejmě vždy něco ztratí, protože primární znaky zkušenosti jsou mnohem silnější než znaky jazyka vyššího řádu. To je jeden z důvodů, proč jsme vytvořili něco mocnějšího než verbální jazyk – něco, co může nést více z bezprostřední síly primárních znaků. Toto je umění ve všech jeho podobách. I když pro některé účely není umění tak přesné jako verbální jazyk, je umění při předávání určitých druhů zkušeností mnohem silnější. Pokud je umění komunikací, označuje to Merkur (ačkoli akt stvoření je Venušin).

Překlad bezprostřední zkušenosti do jazyka neprobíhá individuálně. Nejen, že samotné zkušenosti musí být přeloženy do jazyka, ale také vztahy mezi těmito zkušenostmi musí být přeloženy. Jazyk sám o sobě musí obsahovat pravidla pro to, a taková pravidla nevznikají přímo ze zkušenosti. Tak jazyk, jak v řeči, tak v myšlení, získává v mysli svůj vlastní život, oddělený od zkušenosti. Vznikají pojmy, které nejsou přímo odvozeny ze zkušenosti, ale pomáhají utvářet naše vzpomínky na zkušenost a mohou zase ovlivnit pozdější zkušenosti. A vytváříme koncepty ještě vyšší úrovně, které představují skupiny konceptů a zkušeností.

Stává se tedy, že neustále musíme překládat myšlenky a znaky z jedné úrovně do druhé, vytvářet několik různých map reality podle toho, zda myslíme, mluvíme, představujeme si nebo prostě přímo prožíváme. Mysl musí být schopna rychle přecházet z jedné úrovně znaků do druhé a v ideálním případě musí být schopna komunikovat i s ostatními. Tímto způsobem je intelligence jako fyzická obratnost, která je také merkurická. Obě se týkají rychlých a účinných manipulací, které mohou, ale nemusí souviset se smysluplným kontextem.

Vytváření map nebo souborů znaků, které odpovídají buď skutečnosti, nebo jiným skupinám znaků, je funkce Merkura. A velmi často znaky, jimiž jsou věci reprezentovány, lze nalézt v několika různých médiích současně. Je zřejmé, že psaný a mluvený jazyk jsou úzce paralelní znakové systémy. Ale není tak zřejmé, že rádiové vlny upravené tak, aby sdělovaly zvuk a video obrazy, také tvoří soubor znaků, které mohou paralelní s jazykem.

Převod se provádí procesem známým jako modulace. Cokoli, co je upraveno ze svého normálního stavu tak, aby to mohlo být použito jako médium pro přenos dat, lze považovat za modulované. Zařízení, která překládají data z jednoho média na druhé, jsou v jazycích známá jako překladače a mechanicky jako převodníky. Translace a transdukce jsou důležité funkce Merkuru. Mluvený jazyk je překladem zážitku do zvukových vln a psaný jazyk překladem zážitku do vizuálních vzorců, zatímco páskový záznamový systém převádí zvuky na magnetické vzory a zpět.

Merkur nejsou ani samotné mapy, ani jazyky, ani mechanická média, ve kterých jsou data uložena, ani žádný ze samotných reprezentačních znaků. Je to

proces vytváření map nebo jazyků, ukládání dat nebo znaků a zajištění toho, aby mapy vytvořené na jednom médiu odpovídaly původnímu souboru zkušeností, nápadů nebo znaků, které mapa představuje.

Merkur se projevuje v činnosti nervů, což jsou fyzické kanály, kterými se tyto procesy v těle provádějí, a v činnosti mozku, kde probíhá tvorba map. (Mozek je ve skutečnosti spojen s několika různými planetárními energiemi. Je solární v tom, že řídí tělo, lunární v tom, že je sídlem pocitů a vzorců chování, a také různými způsoby souvisí s ostatními planetami.)

Intelligence je schopnost zvládnout všechny funkce a procesy, které Merkuru připisujeme. Lidé s vyšší inteligencí lépe zvládají několik úrovní abstrakce ve znacích, kterými mozek funguje, a jsou schopni lépe překládat z jednoho znakového systému do druhého.

Vědomí se na druhou stranu liší od intelligence. Vědomí souvisí s moudrostí v tom, že obojí souvisí s tím, že mysl má jasno v tom, jak vzdálen od přímého prožitku může být soubor znamení. Lidé, kteří jsou inteligentní, ale ne moudří nebo uvědomělí, si mohou plést koncepty na vysoké úrovni s věcmi, které reprezentují, a umožnit struktuře jejich konceptů, aby upravila způsob, jakým nakládají s pravdou. Moudrý člověk má vždy na paměti, že pojmy nejsou nic víc než reprezentace a že jsou to poněkud svévolné reprezentace. Člověk může mít relativně nízkou inteligenci a přitom být moudrý. Je méně pravděpodobné, že procesy tvorby symbolů moudrých budou překážet jejich prožívání.

Merkur je spojen s cestováním, protože cestování je prostředkem, kterým člověk vyplňuje detaily své mapy reality. Merkur znamená rutinní cestování, každodenní rozmanitost, nikoli však dlouhé cesty, které jsou nespojitě s normálními zkušenostmi, a proto rozšiřují mysl.

Merkur je také spojován s mládím, ale nevěřím, že je to vlastní symbolu. Asociace pravděpodobně vzniká proto, že Merkur má své nejsilnější účinky během raného života, kdy jsou nastaveny základní mentální vzorce, a tak zůstává v mysli spojen s mládím. Z toho také Merkur odvozuje svou androgynní, presexuální⁵² kvalitu.

---

⁵² Předchozí pohlavní vývoj nebo zralost. RS

Povaha Merkuru často vyvolává neklid, touhu po zdrojích. Merkurické energie mohou způsobit, že se mysl pokusí přejít k nové zkušenosti dříve, než stráví a integruje starou. Lidé merkurické povahy se tedy vystavují nebezpečí, že se stanou povrchními studenty, pokud se sami neukázní.

Merkur se také zabývá detaily. Vychází to z jeho funkce spojování mnoha znaků do map, které musí být co nejjasnější. V důsledku toho musí být také podrobnosti samotných znaků velmi jasné. Někdy se tento zvyk může změnit v hnidopišství, kdy zájem o detaily nahrazuje zájem o skutečný zážitek. Tato strana Merkuru je nejvíce spojena s Pannou. Merkur se také může více zajímat o eleganci myšlenky, nežli o její užitečnost. Tato strana Merkuru je spíše povahou Blíženců.

Na nejvyšší úrovni je Merkur spojen s Logem nebo Slovem, aspektem božství, ve kterém je vůle Boží přeložena do konkrétních forem a struktur stvořeného vesmíru. Okultisté vždy považovali samotný fyzický vesmír za nic jiného než za soubor znaků či mapu odpovídající božské přirozenosti. Veškeré znalosti a moudrost přicházejí přes Logos, jehož planetárním symbolem je Merkur. Dokud je tedy proces poznání považován za méně důležitý než ten, který má být poznán, je Merkur jedním z nejvyšších symbolů ze všech.

Venuše

Ve vesmíru existují dva druhy síly, které spojují věci dohromady. Člověk nutí, snaží se spojit prvky dohromady bez ohledu na jejich individuální povahy nebo sklony. Taková síla, působící zvenčí, nevyjadřuje povahu prvků samotných. Vytváří konflikt, když vnitřní povaha zúčastněných prvků vzdoruje energii nátlaku zvenčí. Vnější síla musí být zachována, jinak se prvky přinucené k sobě rozpadnou a pokusí se obnovit svobodné vyjádření toho, čím jsou. V závislosti na podmínkách může být taková donucovací síla reprezentována různými kombinacemi Marsu, Saturnu a Plutona.

Druhá síla funguje jinak. Vyvstává zevnitř bytostí, které se k sobě spojují, spíše jako výraz jejich vnitřní povahy než jako jejich porušení. V antropomorfních termínech je spojení dobrovolné, nikoli nedobrovolné. Entity se spojují, protože jejich rozdíly se doplňují. Společně mohou vytvořit nový celek, který je vyšší – dokonalejší, úplnější a stabilnější –, nežli stav oddělení, ve kterém předtím existovaly. To je síla, která se projevuje ve spojování

subatomárních částic do atomů, atomů do molekul, molekul do molekulárních komplexů, buněk, organismů a tak dále.

Přestože podstata této nenutící spojovací energie je konstantní na všech úrovních bytí, jednotlivé projevy jsou různé. Na jedné úrovni by to mohla být elektrostatická přitažlivost, na jiné molekulární vazebná energie nebo na jiné gravitace.

V lidských bytostech je tato síla prožívána jako láska. Ze všech sil, které spojují lidi dohromady, vytváří láska nejstabilnější seskupení. Nemám na mysli romantickou lásku mezi pohlavími, což je dočasný narkotický stav vytvářený lidmi, kteří na ostatní promítají výtvořky své vlastní mysli. Myslím tím mít lidi rád, mít je rád takové, jací doopravdy jsou. Svazky vytvořené láskou jsou stabilní, protože takové vztahy umožňují lidem vyjádřit to, co jsou, lépe, než kdyby svazek chyběl. Tento druh dobrovolného svazku drží lidi pohromadě těsněji než jakýkoliv svazek založený na donucování či dokonce na vzájemném prospěchu.

Venuše je planetárním signifikátorem tohoto druhého typu poutací síly obecně, a lásky zvláště. Venuše také označuje krásu a stvoření. Krása vzniká, když soubor vztahů mezi různými bytostmi jim umožňuje úplněji se vyjádřit, být dokonalejšími samy sebou.

Stvoření je akt kombinování samostatných prvků za účelem vytvoření téměř dokonalého celku, který často odhaluje aspekty, které nebyly patrné, když byly bytosti oddělené. Umělec je ten, kdo vidí tyto potenciály a je schopen je realizovat.

Člověk by si neměl plést „krásný“ s „hezký“, i když to krásné je často také hezké. Mnoho krásného umění je také groteskní — například chrliče na středověkých katedrálách. Skutečně krásné umění však vždy vyjadřuje pravdu, která dříve nebyla zjevná, a právě proto je krásné. Keatsova věta „Krása je pravda, pravda krása“ je doslova pravdivá.

Kdekoli působí Venuše, lze jasně vidět harmonii vytvářenou něčím, co se pohybuje v souladu s povahou a sebou samým. Venuše ve svých nejvyšších projevech vždy vyjadřuje krásu, která je nejen estetická, ale i nějak funkční. Tato funkce může být něco jako přimět lidi, aby si více uvědomovali sami sebe a

byli více v souladu se svým světem. Materialista se nemýlí, když požaduje, aby vše ospravedlňovalo jeho existenci tím, že je užitečný; mýlí se jen v tom, že slovu „užitečný“ přisuzuje příliš úzký význam. Dát lidem pocit harmonie v jejich světě je stejně užitečné jako zajistit, aby měli materiální zdroje.

Všechny venušské síly jsou vnímány jako spontánní přitažlivosti. Z tohoto důvodu je Venuše často spojována se samotnou přitažlivostí. Ale Venuše vládne pouze spontánním, sebe-vyjádřeným přitažlivostem, v nichž ani jedna bytost nemusí porušovat svou podstatu, aby se mohla zapojit.

Venuše a Mars, další planeta, o které se bude diskutovat, fungují jako polarita. Zatímco Venuše je planetou splynutí, Mars pomáhá vytvořit vlastní identitu. Pokud jste se neprosadili jako jednotlivec, Venuše nemůže ve vašem životě správně fungovat. Než budete moci milovat nebo být skutečně milováni, musíte se vyjádřit, být tím, čím skutečně jste. Je-li láska přitažlivost, která přichází prostřednictvím skutečného sebevyjádření, musí nejprve existovat individualita, kterou je třeba vyjádřit. Ti, kteří se vzdali své individuality v tom, co považují za milostný vztah, se často diví, proč o ně partner ztrácí zájem. Je těžké milovat někoho, jehož individualita byla skryta, i když byla ponořena do sebe. Mnozí, kteří selhávají v pozitivních milostných vztazích, to dělají proto, že jim chybí víra ve vlastní individualitu. Dokonce i lidé, kteří mají vztahy, často kompromitují své potřeby, aby s tím druhým vycházeli. Pak se jejich skutečná povaha dostane do konfliktu s rolí, kterou na sebe vzali, a vztah se vyostřuje. V určitém okamžiku se vztah bude muset buď upravit, aby se projevila skutečná individualita partnerů, nebo skončí.

Symbolika Venuše je zvláště důležitá pro astrologii jako studium lidské individuality, které se snaží dostat lidi do kontaktu s jejich vlastním a skutečným *Já*. Dobře vyvinutá Venušina energie je nezbytná u každého typu poradce, protože vztah klient-poradce musí nejen vyjadřovat povahy obou jedinců, ale také musí oběma umožňovat dokonalejší rozvoj sebe sama a jejich sebevyjádření. Jakýkoli vztah, který způsobuje, že se lidé plně uvědomují, je Venušin.

Často se říkalo, že jako se molekula skládá z atomů a tělo z buněk a tkání, tak se společnost skládá z jednotlivců. Ve skutečnosti je to implicitní v tom, co jsme řekli. Někteří tvrdí, že společnost je další úroveň organické evoluce, a

používají to k ospravedlnění totalitních systémů, které potlačují individuální svobodu. Podle tohoto myšlení je jednotlivec méně důležitý než stát a musí žít, aby mu sloužil. Doufám, že je jasné, že se ve skutečnosti nejedná o projev energií Venuše a také, že to ve skutečnosti nepředstavuje druh evoluční energie nalezené v přírodě. Stát, který od jednotlivce vyžaduje mnohem více, než dává, je projevem první neboli dříve diskutované nátlakové energie, která se spoléhá na vnější sílu, aby se udržela. Takový stát se nakonec musí rozpadnout, jako to udělaly všechny takové státy. Žádný stát se nikdy nepřiblížil naplnění ideálu tvůrčího spojení plně individualizovaných bytostí, které se scházejí za účelem vzájemného naplnění a uspokojení. Stát není v žádném případě krokem vpřed v biologické evoluci: musí přijít něco nového.

Než uzavřeme naši diskusi o Venuši, je tu ještě jeden důležitý bod, který vyplývá z myšlenky Venuše jako lásky. Venuše je také spojována s výchovou, zejména s mateřskou láskou. Venuše tvoří spolu s Měsícem planetární část mateřského komplexu symbolů. Kvůli sebe-vyjádřenému aspektu Venuše není nutné, aby někdo byl něčím konkrétním, aby byl milován. Nemiluji tě, protože děláš to a to; Miluji tě jednoduše proto, že existuješ, a já existuji, a je v mé přirozenosti milovat to, co jsi. Nejhlubším příkladem toho a příkladem, který poskytuje základ pro naše dávání a prožívání lásky později v životě, je zkušenost, že nás milují rodiče, zvláště matka (ale v žádném případě se to neomezuje pouze na rodiče).

Venuše je jako Měsíc v tom, že se příliš nezajímá o rozdíly a detaily. Dává to, co dává, svobodně a bez obav, zda je to vhodné či zda předmět náklonnosti za to stojí. To by mělo být docela zřejmé z pohledu na druhy lidí, do kterých se ostatní zamilují.

Venuše se stala příliš úzce spojena s Býkem, jedním ze znamení, kterým tradičně vládne. Kvůli tomu začalo mnoho moderních komentátorů přehlížet spojení mezi Venuší a láskou a začali Venuši vnímat pouze jako planetární projev negativní stránky Býka. Vidí Venuši jako pasivní, přehnaně milující luxus a pohodlí a neochotnou se namáhat. Existuje pro to určitý základ v tom, že Venuše jako jinová energie není zvláště asertivní a v tom, že k vám věci spíše přitahuje, než aby šla ven za něčím, co chcete. Venušina láska ke krásnému se také může projevit jako záliba v laciném a okázalém. To však není vlastní Venuši; je to zvrácený projev způsobený rušením jiných planetárních energií

nebo neharmonickým umístěním znamení. Přestože mezi Venuší a Býkem zjevně existuje určitá spřízněnost, nejsem si zcela jist, zda Venuše Býkovi „vládne“. Člověk by neměl jednoduše předpokládat, že Venuše a Býk jsou to samé. Býk je mnohem zemitější a méně vodnatý než Venuše.

Normálně jsou lidé typu Venuše vřelí a milující, stejně jako společensky zdatní. Baví je být se svými blízkými a často jsou v nevýhodě, když jsou sami. Více než kterýkoli jiný planetární typ, typ Venuše rozpoznává sílu, kterou člověku dává být s milovaným člověkem, aby se tvořivě vyrovnal se životem.

Mars

Člověk nejenom existuje; člověk musí existovat jako něco nebo někdo konkrétní. A člověk musí být také schopen zachovat si svou individualitu tváří v tvář tlakům ze světa a ostatních členů společnosti – tlakům, které hrozí narušením jeho pravé podstaty nebo dokonce samotným přežitím. Nic v přírodě neexistuje bez energie Marsu, která by mu umožnila přežít. Vše si zachovává svou pravou povahu prostřednictvím energie Marsu. Energie Marsu je extrémně individualistická, což způsobuje, že člověk zdůrazňuje spíše rozdíly než podobnosti. To je jedna vlastnost, kterou Mars sdílí se Saturnem.

V přebytku může Mars způsobit, že se jeden pokusí přežít tím, že odstraní ostatní, kteří by mohli soutěžit. Mars jednoho člověka tedy může představovat hrozbu pro druhého. Toto je zdroj konfliktu: neschopnost martických energií dvou lidí operovat ve stejném prostoru. Nadměrná agresivita není nic jiného než přemíra energie k přežití, která má pocit, že musí ovládat vše v okolí. Jak uvidíme, není to pro Mars typické, pokud funguje zdravě.

Stejně jako Slunce je Mars jangovou energií, která umožňuje dělat věci. Ale je účinná pouze tehdy, když funguje pro přežití bytosti a její sebevyjádření. Energie Marsu je sebestředná, není altruistická, ale lze ji přeměnit, aby vypadala nesobecká. Například ve válce mohou být lidé ochotni obětovat se pro dobro státu. Ale aby se tak stalo, musí identifikovat své vlastní přežití a svou potřebu být tím, čím jsou jako národ s přežitím národa. Jakmile si lidé uvědomí, že válka je vedena výhradně ve prospěch vládců, nebudou bojovat se stejným druhem nezištné energie.

To nás přivádí k jednomu z nejzvláštnějších atributů Marsu, jeho schopnosti identifikace. Ve své nejhrubší podobě se energie Marsu zabývá biologickým přežitím, ale čistě biologické funkce se mohou v lidské mysli metaforizovat. Zahrnují se aspekty života, které nemají nic společného s původními biologickými funkcemi energetického vzorce, ale které mají symbolické strukturální paralely s původní funkcí. Příkladem toho (který nemá nic společného s Marsem) je způsob, jakým se energie orgasmu, původně související s biologickou sexualitou, překládají a metaforizují ve zkušenosti náboženské extáze. Náboženská extáze není orgasmus, ale mysl v prožitku používá slovník orgasmu. Podobně bude energie Marsu aplikována myslí na záležitosti, které mají jen málo společného s čistým přežitím, i když mohou mít co do činění s přežitím na psychologické úrovni.

Mysl ztotožňuje svou existenci s existencí a přežitím jiných bytostí kolem ní nebo s věcmi, které by mysl mohla činit. Ve válce se lidé individuálně i kolektivně identifikují se státem a přenášejí do něj svou energii Marsu. Stejnými prostředky mohou být energie Marsu přeneseny do majetku, společenského postavení, kariéry, důvěryhodnosti, reputace nebo do libovolného počtu dalších možných entit. V každém případě však člověk jedná, jako by dotyčná bytost byla jím v konkrétním, biologickém smyslu. Je to „jakoby“ aspekt věci, který mě vede k použití termínu „metaforizace“.

Když jsou něčí energie Marsu ohroženy, člověk reaguje syndromem stíhacího letu. Adrenalin se uvolňuje a tělo začíná reagovat na stresovou situaci, ve které se musí buď bránit, nebo utéct. Ve starověké mytologii byl Mars (nebo Ares, jak se mu říkalo v řečtině) doprovázen strachem⁵³ a panikou,⁵⁴ což jsou nyní jména měsíců planety Mars. Strach a panika jsou aspekty syndromu bojů nebo úteků, a jsou tedy atributy Marsu. Stačí si uvědomit, že k aktivaci této strany Marsu v mnoha lidech stačí postavit je před velkou skupinu lidí, aby promluvili. Tělo reaguje na dav, jako by to byl predátor. To objasňuje úroveň primitivismu, který se může vkrádat do našich činů, když se chováme podle energií Marsu.

Přestože strach a panika jsou aspekty energií Marsu, nepředstavují jeho normální fungování. Mars je obvykle více boj než útek, a pouze když je slabě

---

⁵³ Fobos. RS

⁵⁴ Deimos. RS

umístěn v horoskopu, je pravděpodobné, že vyjde jako strach. Strach pochází z nejistoty. Nejistota přichází se špatně fungujícím Marsem nebo Sluncem. Všimněte si však, že velmi silný Mars může zamaskovat slabost. Dominantnost nebo šikana není normálním stylem dostatečně silného Marsu. Lidé, kteří zažívají vzrušení krásy soutěže, a rádi testují svou odvahu, jsou skutečně těmi, v nichž je Mars silný. Rádi vidí, jak daleko mohou zajít v jakémkoli úsilí a jak jsou silní vůči ostatním. Nejsilnější typy Marsu ze všech mají malou touhu porovnávat se s ostatními. Raději se zlepšují ve svém vlastním výkonu, neustále se stávají lepšími a silnějšími.

Typ Mars je tedy individualista. Lidé Marsu nechtějí ohrozit svou vlastní integritu tím, že budou následovat cestu, kterou jim vytyčil někdo jiný, takže tento typ je často první, kdo se vydá tam, kam se dosud nikdo nevydal. Opravdový typ Marsu nechce ani dominovat, ani být ovládán, ale chce být ponechán sám, svobodně jít po jakékoli cestě. Z tohoto důvodu však může mít typ Mars potíže ve vztazích, zejména pracovních. V milostných vztazích potřebuje typ Mars partnera, který je soběstačný, rovný, schopný jít svou vlastní cestou, když je to nutné.

Ženy často zažijí svou vlastní energii Marsu prostřednictvím mužů. Proto se říká, že Mars, stejně jako Slunce, vládne mužům. To se také mění, protože ženy jsou stále více v kontaktu se svými vlastními jangovými energiemi. Ale každý může zažít Mars prostřednictvím jiných lidí, kteří jsou spojeni s mocí, silou a elánem. Mars tedy tradičně označuje sportovce, vojáky, policii v jejich silovém aspektu a podobně, a také, méně zjevně, věci jako železo a ocel (používané vojáky a v silných strojích), a ty, kteří s nimi pracují.

Ve zdravém těle představuje Mars ráznost a vitalitu pohybu a především svalů. Může se ale také projevit jako podráždění, záněty, infekce a horečky. Mars může být jedním z hlavních signifikátorů operací a nehod. Tyto potíže se projeví pouze tehdy, když jsou z nějakého důvodu normální psychologické kanály pro Marsův výraz zablokovány.

Jak jsme již zmínili v souvislosti s Venuší, Mars má v lásce zásadní roli. Je zřejmé, že jako planeta konfliktu nesymbolizuje samotnou lásku. Pro lásku je to ale nutné: skutečně milovat a být milováni mohou jen lidé, kteří si uvědomili svůj Mars, kteří si vytvořili a definovali svou individualitu a naučili se ji tvářit v

tvář odporu udržovat, mohou skutečně milovat a být milováni. Lásky má kvalitu sebevyjádření stejně jako kvalitu splynutí s druhým. Ve skutečnosti u mnoha zvířat, včetně lidí, existuje silné spojení mezi sexuálním chováním a bojem. Intenzita sexuální vášně je výsledkem současně projevu sobeckých energií (Mars) a zážitku splynutí (Venuše). Udržení rovnováhy mezi těmito dvěma energiemi je jednou z obtíží v sexuálních vztazích. Zejména muži, kteří se tradičně více ztotožňují s martickou stránkou sexuality, se mohou v milostných vztazích chovat sobecky, vykořisťovat a využívat ženy. Na druhé straně ženy, které byly tradičně ztotožňovány s venušským aspektem sexuality, mohou vyžadovat příliš málo vztahu a mohou se nechat vykořisťovat. I to se mění, protože obě pohlaví si stále více uvědomují potřebu zažít Venuši i Mars v sexuálním vyjádření.

Tím se dostáváme k důležitému bodu, který nebyl ve starších textech objasněn. Ani Venuše, ani Mars nejsou samy o sobě planetou sexuality. Je to kombinace těchto dvou, která vládne sexuální vášni. A další planety, včetně Plutona, mají menší roli. Není správné popisovat Mars jako mužskou sexualitu a Venuši jako ženskou sexualitu, s výjimkou velmi primitivních představ o sexualitě. V ideálním případě by obě pohlaví měla projevovat obě energie. Kompletní lidská bytost bude mít vždy silný Mars vyvážený silnou Venuší a bude schopna vyhnout se extrémům konfliktů a pasivity.

Jupiter

Tradice považuje Jupitera za planetu, která nejvíce označuje úspěch a štěstí, a všechny myslitelné výhody, které život může nabídnout. Jupiter byl nazýván velkým dobrodějem (Venuše je malým) a vždy byl považován za znamení pozitivních výsledků v každém úsilí.

V poslední době došlo k reakci proti starému názoru a vzrostl pocit, že Jupiter je přeceňován. Nyní se hovoří o jeho sklonu k přemíře, aroganci, plýtvání a lajdáctví. Přesto si lidé obvykle užívají energie Jupitera a ve většině případů jde o skutečně konstruktivní vliv.

Ani jeden pohled na Jupitera se však nedostane k jádru věci. Nestačí vědět, že Jupiter může způsobit to či ono, nebo že se lidé cítí dobře nebo špatně v reakci na jeho energie. Otázkou je, jaké jsou energie Jupitera?

Jupiter se podle mých zkušeností vztahuje ke dvěma zdánlivě odlišným, ale úzce souvisejícím souborům energií: energii expanze a energii integrace. Vezmeme si obě postupně a ukážeme, jak jedna nebo druhá či obě vedou k představám, které lidé měli o Jupiteru. Ještě důležitější je, že dospějeme k jasnějšímu pochopení role Jupiteru v našich životech.

Za prvé, co rozumíme expanzí? Rozšíření čeho? Protože všechny planety působí v zásadě psychologicky, Jupiter je ta energie, která rozšiřuje něco v psychice. Konkrétně Jupiter symbolizuje energii, která rozšiřuje sféru působení a prožívání, ve které jedinec žije a pohybuje se.

Každý člověk se rodí do poměrně úzkého okruhu jednání a zkušeností. Na začátku je světem postýlka a její bezprostřední okolí, nejbližší rodina a jejich přátelé. Pro jednotlivce to není problém, pokud má pocit, že je zajedno se světem. Novorozené děti si pravděpodobně neuvědomují, že jsou odlišné osoby, oddělené od své matky a prostředí. Zkušenost jim však brzy ukáže, že jsou oddělené a že mají malou kontrolu nad prostředím nebo lidmi v něm. Toto počínající uvědomění si odloučení a nedostatku kontroly musí nevyhnutelně vést k touze rozšířit svůj svět, vejít do něj a znovu ho učinit součástí sebe sama.

Ve své nejranější podobě tedy Jupiter představuje oslovení lidí, aby do sebe znovu začlenili co největší část vnějšího světa, možná aby znovu vytvořili pocit jednoty pociťovaný v nejranějším období života. To zahrnuje touhu a potřebu růst jak fyzicky, tak psychicky.

Počáteční fáze energie Jupitera tedy sestávají z toho, že jedinec roste na fyzické úrovni, vyráží do světa a učí se o něm, získává kontrolu a autonomii a zvyšuje rozsah svého působení a zkušeností. Toto je aspekt Jupitera, který mu dává spojení s rozšiřováním vědomí, učením, touhou po cestování, láskou ke svobodě a nezávislosti. Je to také strana Jupiteru, která dává vzniknout jeho spojení s nadměrným růstem, plýtváním a nedbalostí. V touze po růstu má potřeba zacházet s detaily a zabývat se drobnými aspekty života tendenci být přehlížena nebo považována za nehodnou vaší pozornosti.

Jupiter je spojován se začleněním, vnášením entit mimo naše Já do našeho světa a vytvářením z nich součástí Já. Mezi Měsícem a Jupiterem je v tomto ohledu silné spojení. Na fyziologické úrovni je například obojí spojeno s trávením. Jupiter je obvykle považován za energii vedoucí k obezitě.

Mezi Měsícem a Jupiterem je ještě další spojení. Oba jsou součástí podpůrného systému potřebného při dospívání. Měsíc, jak jsme zdůraznili, souvisí s výchovou a vytvářením pocitu emocionální pohody jednotlivce. Zatímco Měsíc je součástí mateřského komplexu symbolů, Jupiter je více spojen s otcovským komplexem. Je to část rodičovství, kde rodiče dávají dítěti povzbuzení a podporu v jeho snaze růst a rozšiřovat svůj svět. Ke každé výzvě, se kterou se dítě při vzdělávání setká, by mělo existovat odpovídající povzbuzení, které dítěti umožní věřit, že se může naučit tuto výzvu překonat. Toto je aspekt Jupitera jako planety růstu.

U silně jupiterských lidí může růstový aspekt této planety vést kteroukoli ze dvou cest. Jeden typ jupiterské osobnosti může žít život tak, že se snaží pochopit a zažít co největší část vesmíru. Tento typ se zajímá o všechny druhy učení, znalostí a zkušeností. Šíře zkušeností brání této osobě v zaujímání omezených pozic založených na krátkodobých cílech na úkor cílů dlouhodobého. S vědomím, že vlastní zájmy jsou nejlépe podporovány podporou zájmů většího světa, jehož je člověk součástí a z něhož tolik viděl a zažil, má takový člověk obvykle silný smysl pro sociální vědomí.

Druhý typ jupiterské osobnosti projevuje lunární stránku Jupitera a nemůže se vzdát toho, co vidí a zažívá. Tato osoba se snaží vlastnit všechno a stát se důležitější než kdokoli jiný, velkolepější a arogantnější. Tento typ se nikdy nespokojí s ničím, co v životě dostal, a je stále v pohybu.

Jaký je rozdíl mezi těmito dvěma typy? Věřím, že to spočívá v jiných energiích, které mají co do činění s bezpečností ega. Oba typy jsou neklidné a neustále v pohybu, ale jeden není šťastný nikdy a druhý většinou ano.

Vždy existuje hranice růstu a tato hranice je dána dvěma faktory. Jedním z nich je, že každý subjekt má určitou zabudovanou kapacitu pro růst, a když je tato kapacita překročena, růst se zastaví. Dalším faktorem je, že vnější svět může podporovat jen tolik a tolik růstu. Existuje limit například pro potraviny a zdroje. Prostor je také potřebný pro růst, protože žádná bytost nemůže překročit určitý bod, aniž by porušila práva ostatních. Ať je zdroj jakýkoli, limit je stanoven energií Saturnu, jak uvidíme v další části.

Jupiter jako energie integrace vzniká při setkání s limity Saturnu. Jednoduše řečeno, pokud je omezená míra, do jaké může člověk růst,

absorbovat vnější vesmír a učinit jej svým vlastním, pak možná existuje jiný způsob, jak překonat svou malost, pocit izolace a nedostatku kontroly. Člověk se může začlenit do převládajícího společenského řádu. To člověku umožňuje spojit se s ostatními tím, že se stane jejich součástí. Pokud člověk nedokáže ovládat společenský řád kolem sebe, možná dokáže reprezentovat to, co znamená.

Tato integrační stránka Jupitera je také spojena s otcovským komplexem symbolů. Úkolem symbolů otce je nejen přimět člověka k růstu přes neustálé výzvy a poskytovat mu podporu, která mu pomáhá tyto výzvy zvládnout, ale také pomáhat člověku najít místo ve světě, roli, kterou má hrát, sféru, ve které může být efektivní.

Integrační stránka Jupitera se nejtypičtěji projevuje ve spojení s náboženstvím. Náboženství je systém rozšiřující vědomí. Ale ještě více je to systém, jak dát člověku vztah k vesmíru. Nejběžnější etymologií slova „náboženství“ je, že pochází z latinského *religere*, „svázat se“ – tedy připoutat se zpět k vesmíru. Náboženství je mocný nástroj, jak překonat pocit oddělenosti. Jupiterské náboženství však není náboženstvím pouze asketů na vrcholu hory, ale spíše náboženstvím propracovaných společenských rituálů, ve kterých mohou všichni hrát roli. Je to náboženství spíše kněze než mystika.

Jupiterovo spojení se zákonem je také funkcí jeho integrační stránky. Pokud je zákon souborem pravidel a omezení, je saturnský, ale pokud jde o strukturu formálních dohod, které spojují společnost dohromady, je jupiterský. Jupiter také vládne neformálním, implicitním dohodám, podle kterých spolu jako společnost vycházíme.

Jupiter je také spojován s medicínou a léčením, reintegrací těla po nemoci nebo prevencí tělesného rozpadu.

Touha mysli po velkolepém přehledu pramení také z integrační stránky Jupiteru. Mysl Jupiteru se více zajímá o to, jak vše souvisí se vším ostatním, než o podrobné zkoumání jedné věci. Detaily prostě nejsou pro Jupitera tak důležité jako pochopení toho, co věci integruje. Z toho získáme Jupiterovu lásku k filozofii.

Stejně jako agresivní, osobní a přílišná rozpínavost může vést k aroganci, tak i přílišné ztotožňování se s tím, s čím se člověk cítí integrován. Člověk může mít například pocit, že jako představitel společenského řádu má právo jednat, jako by byl jeho ztělesněním. Zde se dostáváme ke kolosální aroganci, jakou lze jasně vidět v horoskopu Adolfa Hitlera s jeho Měsícem v konjunkci s Jupiterem. Tento aspekt je obvykle pozitivní, ale v Hitlerově případě ukazuje, že moc Jupitera je zvrácená.

Většina lidí ráda roste. Většina lidí se ráda cítí součástí něčeho většího, než jsou oni sami. Většina si užívá více příležitostí v životě. V důsledku toho si většina užívá Jupitera. Ale to není výsledek toho, že by byl Jupiter ze své podstaty dobrý. Zdá se, že Jupiter vychází s více odlišnými planetárními energiemi než většina ostatních planet, přesto není neobvyklé, že jeho energie fungují špatně. Neomezený růst nemusí ponechat prostor pro další růst. Příliš mnoho dostupných zdrojů může vést k plýtvání tím, co má. A plýtvání se zase, jak je v tomto okamžiku historie až příliš jasné, může stát překážkou dalšího růstu. Každý organismus přitom musí růst a musí mít své místo ve schématu věcí. To vše je jupiterské.

Saturn

Saturn je ústředním bodem pro pochopení jednotlivce a jeho vědomí, i když jeho význam je jiného druhu než význam Slunce, Měsíce a dalších osobních bodů. Vzhledem k tomu, že Saturn je tak pomalý, jeho pozice ve zvěrokruhu nerozlišuje jednoho jedince od druhého příliš dobře. Přesto je Saturn energií, která se týká kolektivů, a vztah jednotlivce ke kolektivním aspektům života je jednou z nejdůležitějších věcí, které můžeme o člověku vědět.

Jedna věc se musí okamžitě řešit. Saturn dnes prochází velkou rehabilitací a většina moderních spisovatelů se shoduje, že není tak škodlivý, jak se kdysi myslelo. Stejně jako Jupiter, kdysi nazývaný „velkým dobrodějem“, může občas indikovat obtížné energie, nyní se také uznává, že Saturn může hrát pozitivní roli. Přesto je jeho síla ničit stále velká, ne proto, že by byl skutečně destruktivní, ale proto, že v mnoha případech nevíme, jak zacházet s energií Saturna. Ti, kdo studovali planetární energie, se naučili zvládat to, co se tradičně popisuje jako „škodlivé účinky Saturnu“, ale jen málokdo se dozvěděl,

že největší hrozby Saturnu pro štěstí přicházejí přesně v těch dobách, kdy se zdá, že působí pozitivně. Abychom tomu porozuměli, musíme nejprve pochopit Saturnův základní význam.

V průběhu tohoto textu uvidíme, že Saturn může být viděn jako opačný pól několika planetárních energií. To pramení ze vše-prostupující povahy Saturnu. Než se podíváme na polární vztah Saturnu k Jupiteru, prozkoumejme koncept polarity.

Zkušenost vesmíru, kterou mezi sebou sdílíme, je založena přímo na principu polarity: nahoru-dolů, vlevo-vpravo, mužská-ženská, vzad-vpřed, já-ty, dobro-zlo a tak dále. V každé dvojici polárních protikladů každý člen dvojice odvozuje svůj význam od opačného členu: každý by bez druhého neměl smysl. Všichni jsme si všimli, že cokoli, bez ohledu na to, jak příjemné by to mohlo být zpočátku, se nadměrně stává ošidným a dokonce nepříjemným. Užíváme si ochlazení, když je příliš horko, oteplení, když je příliš chladno. A nejde jen o hledání rovnováhy. Většina lidí se musí alespoň do určité míry pohybovat tam a zpět, aby skutečně ocenili jednu nebo druhou stranu jakékoli polarity. To platí i pro dobro a zlo. Občas většinu z nás baví dělat to, co by mohlo být považováno za zlo, ale jen málokdo oceňuje čisté zlo. Podobně většina lidí shledává ty, kteří jsou příliš dobří, spíše jdoucí na nervy. Domnívám se, spolu s různými školami východní filozofie, že polarita je vlastní povaze vesmíru a že je správné, aby lidstvo sledovalo proměnlivé cesty mezi polárními protiklady. Tohle je cesta Tao.

Samotná realita získává svou rozmanitou povahu z prolínání polárních protikladů. Bez nich by neexistovala realita, se kterou bychom se mohli ve skutečnosti ztotožnit, žádná existence. Dokonce i existence je polarizována neexistencí.

V polaritě Jupiter-Saturn se jedinec, který sleduje jupiterskou cestu, natahuje, aby začlenil co největší část vesmíru. Ale pokud by k tomu došlo, veškerá existence by byla začleněna do jednotlivce. A pokud by jedinec měl být vším, ve zkušenosti i ve skutečnosti, nebylo by nic k prožívání mimo sebe. Přesto je vědomí sebe sama s odkazem na to, co není jeho součástí. Ne-Já vytváří vědomí sebe sama; vědomí sebe sama vytváří ne-Já. Když je jen Já, hra o existenci se chýlí ke konci.

Z tohoto důvodu se vesmír brání tomu, aby se jednotlivec natahoval. V určitém okamžiku říká: „Ne! Nemůžeš jít dál.“ Toto je energie Saturnu. Je to energie, která udržuje realitu, jak ji chápeme. Vytváří pravidla, stanovuje limity, vytváří strukturu a definuje povahu hry.

Saturnská energie ovlivňuje kolektivy, protože představuje ten aspekt reality, který vzniká na základě konsensu mezi lidskými bytostmi. Saturnská energie nepředstavuje pravdu ani absolutní realitu. Představuje realitu, která je vytvořena sociálně, funguje v rámci sociálního vesmíru a má největší účinky na jednotlivce v sociálně definovaném kontextu. Ty aspekty reality, které jsou čistě osobní, nejsou tak silně ovlivněny archetypem Saturnu.

Saturn má tendenci směřovat pozornost jednotlivce mimo sebe. Může reprezentovat názory druhých, potřeby druhých, představy druhých o pravdě, zákon druhých nebo přesněji kolektivní právo, kolektivní pravdu a tak dále.

Problém se Saturnem pochází ze dvou zdrojů, z nichž pouze jeden je široce chápán. To je ten, který dal Saturnu jeho reputaci jako „velký škůdce“.

Není příjemné, když se natahujete, abyste něco uchopili, aby vám bylo řečeno, že to není dosažitelné. Není příjemné narazit na svá omezení poprvé (ačkoli je příjemné je znát a žít podle nich bez odporu). Není příjemné setkat se s pravidly, která člověka omezují. Stejně tak není příjemné setkávat se s přirozenými, ale nepěknými důsledky vlastních chyb. Někdy jsou střety s pravidly hry tak násilné, že mohou zabít nebo alespoň zničit to, co člověk za ta léta bolestně vykonal.

Tyto dobře známé potíže s energií Saturnu vyplývají z nepochopení vlastních omezení nebo pravidel hry. Zatímco Saturn povoluje a dokonce posiluje určité aspekty osobní reality, taková realita se nemůže dostat do konfliktu se sociální, kolektivní nebo konsensuální realitou. Když se tak stane, pravidla kolektivní reality fungují s téměř automatickou kvalitou, takže se zdá, že člověk pouze trpí následky svých činů. Z toho vycházejí myšlenky, že Saturn přináší to, co si člověk zaslouží, nebo že Saturn je Pánem karmy. Tuto stranu Saturnu lze zvládnout jednoduše tím, že si přiměřeně uvědomíte povahu dané situace. Ve skutečnosti právě taková setkání se situacemi způsobují, že člověk dospívá. Ačkoli je zde Saturn často bolestivý, je ve skutečnosti docela kreativní

a v lidské zkušenosti je nezbytný. Tato pozitivní stránka Saturnovy energie byla v nedávné literatuře výrazně zdůrazněna.

Skutečně vážný problém Saturnu spočívá v samotné myšlence reality: totiž v rovnici reality s pravdou. Realita se zdá neměnná, uspořádaná a věčná. Přesto je život tak krátký, že nevidíme, zda se na nějaké základní úrovni pravidla hry pomalu mění. Ale mohou být. To, co my s naším omezeným pohledem považujeme za realitu, nemusí být nutně pravda.

Přesto tuto realitu potřebujeme: zkušenost života ve vesmíru, kde se vše mění, kde nelze počítat s žádným pravidlem nebo kde pochopení včerejška neposkytuje vodítko k pochopení zítřka, by většinu z nás poslalo do blázince. Jsme závislí na podpoře systému reality, a i když občas neznáme jeho pravidla, jsme za jeho existenci vděční.

Realita je struktura a Saturn také. Realita je omezení, stejně jako Saturn, protože vše je definováno stejně tím, čím není, jako tím, čím je. Kdybych si sedl na židli a řekl: „Nechť esence⁵⁵ této židle naplní tuto místnost,“ a ono to udělá, ztratili bychom schopnost židli vnímat. Židle je definována jak skutečností, že zabírá jakýkoli prostor, který zabírá, tak skutečností, že nezabírá žádný prostor, který nezabírá. Realita vzniká procesem vylučování, eliminace jiných možných realit. Tento aspekt vyloučení je jedním z nejdůležitějších atributů Saturnu.

Existence reality, jak jsme ji popsali, však není problém. Problémem je naše závislost na realitě. Věřím, že existuje mnoho možných realit a že svět, který sdílíme, je pouze jednou z nich. I když nesouhlasíte, je zřejmé, že v rámci této reality existuje mnoho situací, kdy je možné realitu definovat více způsoby.

Přesto s tím nemůžeme žít: vytváříme reality tam, kde žádné nejsou, jednoduše proto, abychom měli strukturu. Povyšujeme systémy víry na úroveň reality a pak pronásledujeme ostatní, kteří je nesdílejí. A co je pro nás jako jednotlivce ještě důležitější, zbytečně omezujeme svůj život a svůj růst tím, že vylučujeme možnosti, které by mohly přinést nový život.

To je důvod, proč stárnutí řídí Saturn. S přibývajícím věkem se stále více aktualizujeme, a proto máme stále méně potenciálu. Hrozí nám strnulost a předčasná smrt. Smrt lze v konečném důsledku chápat jako čas, kdy se vše

---

⁵⁵ Tj. podstata. RS

aktualizuje (alespoň v tomto životě) a již neexistuje žádný potenciál. Člověk se může tomuto stavu velmi přiblížit, aniž by ve skutečnosti podstoupil fyzickou smrt. To je skutečné a velmi vážné nebezpečí Saturnu.

Struktura se stává strnulou, disciplína se stává omezenou, řád se stává svěřací kazajkou a příliš mnoho vzorování zabíjí spontánnost. Na jiné úrovni, konformita jednotlivce s konsensem jakékoli konkrétní doby v historii omezuje, definuje a nakonec uškrtí tvůrčí potenciál této osoby. A tento tvůrčí potenciál je jedinou nadějí pro budoucí pokrok kultury. Pokaždé, když děláme to, co není v souladu s naší povahou, nejednáme ze skutečné nutnosti, ale spíše proto, abychom splnili to, co od nás mohou ostatní očekávat, spácháme proti sobě zločin, který je zvláště saturnský. Pohybujeme se o něco více směrem ke smrti, více našeho potenciálu se stává skutečným a to, co je skutečné, nevyjadřuje to, čím jsme.

Jako všechny energie má i energie Saturna svůj čas a místo. Ale protože záležitosti týkající se Saturna jsou tak zásadní pro společenskou existenci, pravděpodobně použijeme principy Saturna v situacích, kde jsou nevhodné. Být zralý a schopný přijmout odpovědnost je saturnská vlastnost; stejně tak je pronásledováním pocitem viny za vlastní nedostatečnost. Mít jasně definovanou představu o tom, kdo a co je, je Saturn; ale stejně tak je tak izolovaný od ostatních, že se nelze úspěšně spojit. Odcizení a pocit, že člověk má oddělené Já, je stejná energie v různé míře v různých situacích. Znat své omezení je saturnské; stejně jako se spokojit s málem v životě. Být realista je saturnské; ale totéž platí o ohrožení vlastní integrity a popírání vlastního sebevyjádření ze strachu, že uvidíme, co je ve světě skutečně možné.

Jako planetární ztělesnění sil, které utvářejí naše životy a dávají jim formu v kontextu sociálního vesmíru, je Saturn silně spojen se symbolikou otce. Saturnova symbolika je skutečně nejzřetelněji vidět v mýtech o otcích-bozích. Nejbližším mytologickým znázorněním Saturnu není Saturn-Kronos z řecko-římského mýtu, ale Jahve-Jehova z nejstarších částí Starého zákona. Tento bůh předává příkázání a vyžaduje jejich dodržování. Je spravedlivý, a to zvláštním, přísným způsobem, který postrádá milosrdenství: pro tohoto boha je dodržování litery zákona důležitější, nežli jednání v míru.

Silný Saturn často ukazuje na obzvláště silnou zkušenost otcovského principu (někdy, ale ne nutně, vtěleného do biologického otce). Tento otcovský princip je zažíván ve všech situacích, které vyžadují učení se disciplíně, vrůstání do společenské role nebo učení se pravidlům. Škola je saturnská. Stejně tak učitelé a průvodci a často i šéf nebo zaměstnavatel.

Saturn má tendenci zaměřovat se na oblasti života, které vyžadují práci – nejen v nativním horoskopu, ale také když Saturn po narození prochází a postupuje nativitou, zvýrazňuje různé oblasti horoskopu a nutí růst těmito pohyby. Mnoho z hlavních krizí dospělosti je reprezentováno alespoň částečně tranzity Saturnu. To jsou chvíle, kdy se člověk musí rozhodovat a míjet jednu cestu ve prospěch druhé. Saturnovy energie tak aktualizují naše životy a zároveň omezují budoucí možnosti. Takový proces je nezbytný, i když může mít nebezpečné následky.

Saturn se zabývá pouze normálními, každodenními druhy vědomí. Nedokáže předvídat bezprecedentní, ani se nedokáže vypořádat s energiemi, kterými do vesmíru vstupuje nový život a tvůrčí síly. Pokud je Saturn příliš silný, bude dokonce popírat vznik takových energií. Zde leží další ze smrtelných atributů Saturnu. Úkolem další planety sluneční soustavy, Uranu, je vytvářet narušení v uspořádaném světě Saturnu, aby mohly proudit kreativní energie.

Uran

Uran je lékem na mnoho problémů se Saturnem. Bohužel je však jeho působení drastické. Zatímco Saturn vytváří úhledný a uspořádaný, ale někdy tísnivý vesmír, ve kterém má člověk pocit, že ví, co se děje, Uran zasahuje energií, která je nečekaná a často rušivá. Energie Uranu se snaží vymanit člověka ze vzorců, které se staly příliš strnulými, i když si v nich člověk může přát zůstat. Nebo pokud už někdo poznal, že nějaký saturnský aspekt života ho má v sevření, Uran může představovat touhu se z něj osvobodit. Je to energie, která se snaží udržet vesmír pružný tím, že brání přílišnému řádu. Uran představuje náhodný prvek mutace, který je nezbytný pro kreativní inovace.

I když je Uran první z vnějších planet, které jsou běžně neviditelné pouhým okem, lze ho vidět za ideálních podmínek, když je v opozici ke Slunci. Uranova pozice na periferii uvědomění symbolizuje způsob, jakým jeho energie mají tendenci nahlížet do světa normálního vědomí a ze světa normálního

vědomí, a jak se často zdají být cizí záležitostí normálního vědomí. Jeho energie působí náhle a s extrémní excentricitou. Cokoli může ovlivnit nebo symbolizovat, má podobu něčeho neobvyklého, daleko odlišného od každodenního světa. Uran tedy může skutečně více rozšiřovat vědomí než Jupiter. Zatímco Jupiter představuje expanzi do světů, které jsou přinejmenším podobné těm, které již známe, Uran může způsobit setkání se zcela cizími světy. Spolu s Neptunem je spojován s alternativními stavy vědomí. Říká se, že vládne osvětlení. Je to blesk, který osvětluje temnou krajinu, přičemž samotný blesk je zcela nesouvisející s temnotou, která mu předcházela.

Uran je často vnímán jako škodlivý – tedy obtížný. Většina z nás je ve svých systémech reality dostatečně pohodlná, takže nevítáme prvky, které ji porušují. Problém s Uranem je být na to připraven, a většina lidí není. Do té míry, do jaké je člověk ovládán negativní stranou Saturnu, bude Uran pociťován jako traumatický. Ale pokud je člověk připraven na změnu a nové zkušenosti, může mu Uran uzdravit život.

Aby však bylo možné skutečně využít Urana, musí člověk dospět do určitého bodu na způsob Saturna. Člověk si v životě musel vytvořit určitou strukturu a získat určitý stupeň zralosti. Aby byla změna struktury užitečná, musí existovat struktura, kterou lze změnit. Energie Uranu přicházející do života příliš brzy mohou způsobit chronicky nevyzpytatelnou kvalitu, která brání jakémukoli zrání a vytváří jedince neschopného účastnit se společenské smlouvy. Takoví lidé jsou automatickými rebely: bouří se jednoduše proto, aby negovali řád, i když je stále užitečný.

Tím nechci odsuzovat vzpoury mladých proti starším. Taková povstání jsou přirozenými a správnými krizemi, které zabraňují jakékoli generaci, aby se zmocnila té příští. Každá generace musí do určité míry vytvořit strukturu, která ztělesňuje její vlastní povahu. Uran pomáhá mladým osvobodit se od rodičů, aby si mohli vytvořit svůj vlastní řád. Všichni lidé si nakonec musí ve svém životě vytvořit nějaký řád, aby mohli dosáhnout toho, co si přejí. Poté, když dosáhnou svých cílů, síla Uranu se může vrátit a transformovat a restrukturalizovat jejich životy. Úspěchy se tak samy o sobě nestávají cílem, ale pouze kroky na delší cestě. Saturn, který zůstane sám, způsobí, že se lidé v určitém bodě zastaví a budou zcela spokojeni se stávajícím stavem. Když k tomu dojde, život se stává procesem sestupným a člověk začíná vnímat život

jako život, který je čím dál tím méně takový, jaký býval. Jedinec, který se naučí zacházet s Uranem, je schopen růst po celý život.

Abychom se vypořádali s Uranem, je nutné oddělení. Člověk nesmí být zaslepen ve statusu quo. Člověk musí být připraven zažít cokoli a čehokoli se vzdát. Ti, kteří se vzdali majetku, společenského postavení a ctěných myšlenek, nejsou rukojmími tvořivých změn tím, co mají. Většina lidí lpí na bezpečnosti Saturnu, i když to způsobuje mnoho bolesti a oslabený pocit, že jsou naživu. Jak je ohrožují energie Uranu, tito lidé se drží tvrději, a Uran se stává ještě hrozivějším a bolestivějším. Čím snadněji se člověk dokáže oprostít, tím snáze dokáže pozitivně využít energie Uranu.

Když jsem byl mladý, všichni v mém městě byli ohromeni, když se rodilý syn vrátil domů poté, co byl viceprezidentem velké korporace. Byl unavený z podnikání a chtěl dělat něco jiného. Úplně změnil svůj život, aby znovu navázal kontakt s tím, že je naživu. Toto je cesta Uranu.

Toto odloučení může být dalším zdrojem potíží s Uranem, protože se nezajímá o individuální starosti. Uran je přírodní síla, která působí mimo lidskou kulturu. Často má podobu revolucí, přírodních katastrof a dalších narušení, které ruší saturnský řád. Mnoho lidí trpí, když se to stane. Uran je v těchto časech děsivý a není jasné, zda je to síla pro život. Ničení se zdá být bezdůvodné a většina jednotlivců z toho nemá prospěch. Uran má nemilosrdnou stránku: uraničtí lidé se často vůbec nezajímají o jednotlivce, ale pouze o proces revoluční změny, se kterým se ztotožnili. V této identifikaci lze spatřovat transpersonální kvalitu Uranu, když jedinci zcela pohřbívají svá vlastní ega.

Nejlepší je nestarat se o nelítostnou stránku Uranu a nesnášet ji. Je to prostě způsob, jakým příroda funguje. Příroda není zcela spolehlivá a předvídatelná a ne vždy odpovídá našim saturnským očekáváním. Tváří v tvář této skutečnosti musíme být připraveni využít Uranovy síly ničící struktury, síly, které mohou znovu vytvořit živost a obnovit kontakt s živým Já, které bylo pohřbeno Saturnovou strukturou. Je zajímavé, že v době přírodních katastrof se mnoho lidí cítí živěji než kdy jindy v normálních dobách. Vypořádání se s katastrofou přináší v lidské povaze něco kreativního, dokonce i uprostřed utrpení.

Někteří lidé ztělesňují uranské energie pro společnost jako celek. Existují proto, aby zpochybnili zastaralé struktury společnosti a přinesli změnu. V závislosti na orientaci těch, kdo se na ně dívají, mohou být obávaní jako nebezpeční revolucionáři či obdivovaní jako reformátoři. Je jasné, že čím více saturnských prvků společnosti, reakcionářů a konzervativců, tím bude ohrožení větší. Společnost může být jako jednotlivec, který zhoršuje krizi tím, že se snaží zabránit jejímu projevu. Pokud společnost odolává příliš úspěšně, uranský živel jde do ilegality a vyčkává. Kultura mezitím přechází do období stagnace, aby později vybuchla. Zvláštní apatie padesátých let pocházela částečně z tlumení těchto energií během protikomunistické hysterie na počátku padesátých let. Ale uranské energie pak v šedesátých letech vybuchly mnohem silněji. V sedmdesátých letech se nad Amerikou usadilo další období nehybnosti. Byl to také důsledek utlumení těchto energií a způsobí to v budoucnu prudší erupce?

Astrologové dlouho spojovali Urana s inovativními technologiemi, jako je elektronika, počítače, letectví a kosmonautika, a také s vědami, jako je chemie, fyzika a matematika – všechny obory, které přinesly radikální změny do našeho světa. Ale když se vědci stanou mluvčími společenského řádu a snaží se určit, čemu lidé mají a nemají věřit, je otázkou, zda jsou ještě „uranští“. Věda ve všech svých formách je jak uranickou, tak saturnskou, ale někteří vědci jsou převážně saturnští. Stojí za zmínku, že saturnští vědci byli zřídka nej kreativnější, a když ano, jejich tvůrčí práce byla obvykle odbývána v mládí, před saturnským ztvrdnutím jejich postojů. Uran představuje intuitivní záblesk, který vede k novým objevům a převrácení starých myšlenek, zatímco Saturn představuje systematické odpojování zapojené do testování myšlenek. Věda vyžaduje rovnováhu mezi těmito energiemi.

Další obory s revolučním potenciálem jsou také uranské. Ačkoli jednotliví astrologové mohou promítat energie Saturnu, Neptunu nebo jiných planet, samotná astrologie je pravděpodobně uranská. Astrologie totiž pracuje se záblesky intuice získané přímo ze symbolického studia kosmu. Student astrologie může získat přímou znalost náboženských, metafyzických a duchovních pravd, aniž by se musel nechat vést kněžími nebo jinými představiteli zavedeného filozofického řádu. Zde je skutečný důvod, proč se astrologie dostala do přízně, a naopak. Na rozdíl od většiny ortodoxních (samotné slovo „ortodoxní“ je saturnské) věd má to, co astrologie učí, hluboké

sociální důsledky, což je fakt zastíněný konzervatismem mnoha astrologů. V tomto ohledu je astrologie spíše společenskou vědou, která má často kontroverzní názory na svět. Ale v té době astrologie upadla v nemilost, o žádných společenských vědách se nedalo mluvit a pochybuji, že by nějaká byla tolerována. Fyzikální vědy se staly přijatelnými, jakmile se ukázalo, že budou mít málo co říci o sociální realitě a že jsou užitečné pro vojenské účely.

Jedním ze základních rysů uranských studijních oborů je, že jsou velmi orientované na mysl. Uran se nedotýká pocitů tak, jako to dělají například Měsíc, Venuše nebo Neptun. I když se nemusí nutně řídit tradičními kánony logiky nebo rozumu, uranská mysl funguje způsoby, ke kterým se může rozum vztahovat. Ve skutečnosti uranští lidé často uskutečňují myšlenku v míře, která je jednoznačně nelidská. To je další aspekt bezohlednosti Uranu. Inženýr, který může myslet pouze na zvýšení výkonu své technologie, bez ohledu na lidskou cenu, je skutečný negativní uranský typ. Pozitivní důsledky jeho nebo jejích aktivit musí být integrovány do společnosti, aniž by se nechaly rozbujet negativní stránky.

Uran může znamenat smrt v důsledku nehody, zranění nebo přírodní katastrofy, ale přinejmenším nikdy neznamená smrt v životě, která je charakteristická pro Saturna. Ačkoliv tedy může být extrémně obtížné žít s energiemi Uranu, míra chaosu, kterou zavádějí, je pro život nezbytná. Život je do značné míry vyvážením uspořádaných sil Saturnu s chaotickými silami Uranu. Každý má své místo a každý musí být druhým držen na uzdě.

Neptun

Neptun je pravděpodobně nejobtížněji pochopitelná planetární energie. Jeho povaha se vymyká definici, protože je spojena s aspekty vesmíru, které jsou nejasné, iluzorní, klamné, špatně definované a dokonce imaginární.

Ale Neptuna lze částečně pochopit tím, že definujeme, co není. Ještě více než Uran je to energie, která neguje vše, za čím Saturn stojí. Pokud je Saturn skutečností, Neptun je neskutečnost. Pokud je Saturn aspektem ega, Neptun je popřením ega. Pokud je Saturn naším pojmem čas a prostor, Neptun je mimo čas a prostor, buď v nedimenzovaném či nekonečně dimenzovaném vesmíru. Neptun symbolizuje pravdu a božství vnímané mystiky. (Mějte na paměti, že planeta je agens nebo reprezentací energie, nikoli jejím zdrojem.) Na nejvyšší

úrovni představuje Neptun Nirvánu, kde je veškerá individualita sloučena do nekonečné jednoty bytí a vědomí.

Planeta je pravděpodobně nesprávně pojmenována, tedy z astrologického hlediska, protože má malou podobnost s bouřlivým římským bohem moře. Je to spíše jako hinduistická bohyně Maia, která je skutečně filozofickým principem. Stejně jako planeta Neptun je Maia jak iluzí (zejména iluzí, kterou je fyzický vesmír), tak cestou skrze iluzi k absolutní pravdě. Na rozdíl od bohyně má však Neptun s fyzickým vesmírem pramálo společného. Jeho iluze obvykle zahrnují odklon od běžně přijímaných pravidel fyzického vesmíru. Jak jsme viděli, myšlenka, že realita fyzického vesmíru je také pravdou, pochází od Saturnu, nikoli od Neptuna. Maia je tedy ve filozofickém smyslu reprezentována v různých aspektech oběma těmito planetami.

S energiemi Neptunu je pro většinu lidí extrémně těžké se vypořádat, jednoduše proto, že má-li být člověk úspěšný ve světském vesmíru, musí být schopen efektivně jednat se Saturnem a je těžké jednat efektivně s oběma planetami najednou. Saturn představuje zdánlivou realitu reality a dává tomu, čemu říkáme realita, zdání pravdy. Vesmír Neptunu je jedním z neomezených možností, ve kterém neexistují žádná pravidla, kromě těch, která jsou vytvořena libovolně v určitých bodech časoprostoru, aby mohl probíhat božský tanec, kterému říkáme realita.

Zvládnout najednou Neptuna a Saturna je obtížné. Člověk musí umět hrát hru na realitu úplně a s naprostým přesvědčením, přesně tak, jako by byla skutečná v nejzazším slova smyslu, a přitom v srdci vědět, že tomu tak není. Člověk musí být schopen žít ve vesmíru Saturnu, být zodpovědný a vědom si jeho zákonitostí, a zároveň jej nevyžadovat jako podporu. Závislost na struktuře, o které jsme hovořili pod Saturnem, není u Neptuna přípustná. Tomu se říká odstup: hrát hru doopravdy a přitom vědět, že tomu tak není.

Člověk nemůže být ani připoutaný k sobě, protože ego, podoba vlastního bytí, také není nakonec skutečné. To je důvod, proč je Neptun energií popírající ego. V přítomnosti Neptuna se iluze ega vyjasní. Iluze není ani tak vědomí toho, že máme ego, jako spíš to, že jsme egem. Na nízké úrovni představuje Neptun zážitky, které zatemňují ego, které, aby mohlo fungovat, potřebuje pocit

bezpečné konečné reality. Neptun tedy symbolizuje iluzi, tajemství, zmatek a krize, ve kterých je něčí ego těžce poraženo.

Neptun může také znamenat ideál a iluzi dokonalého ideálu. I když má Saturn také ideál dokonalosti, Neptunův ideál přesahuje fyzickou realitu. Neptunův ideál dokonalosti je pozitivní, když je považován za něco, o co je třeba usilovat, ale iluzorní, když se již v této rovině uznává, že je pravdivý.

Když je člověk relativně v pohodě s Neptunem, objeví se vyšší projevy. Vědomí, které dává Neptun – že ego v konečném důsledku není tím, čím člověk je –, nám dává schopnost obětovat se pro to, v co věříme, pro vyšší příčiny a pravdu. Háček je v tom, že pokud opravdu rozumíme Neptunu, uvědomujeme si, že to, pro co se pravděpodobně obětujeme, je stejně velká iluze jako naše vlastní ego. Právě povědomí o hře je v takovém případě důležité. Jednoduše jako druh prohlášení o tom, čím člověk může být v průběhu hraní božské hry, se může s plným vědomím její konečné nereálnosti rozhodnout těžce obětovat pro to, v co věří. Nebo se člověk může obětovat, aniž by to věděl, a promarnit svůj život pro nic. Rozdíl mezi vysokým mučedníkem a prostou obětí je těžké stanovit; oba jsou neptunští.

Naneštěstí může Neptun naznačovat vážné slabosti ega u lidí, kteří se opravdu musí vypořádat s fyzickým vesmírem, aby mohli hrát hru života. V takových případech dává Neptun vzniknout skrytým nebo nečestným činům, lidem, kteří jednají v zákulisí, protože nemají sílu čelit životu přímo. Otrava, často nazývaná zbraní slabých, je neptunská. Mnoho těchto lidí má vážný nedostatek důvěry v sebe sama. Ti nejzoufalejší se pokusí stáhnout ze života do drog nebo alkoholu či dokonce do šílenství, ačkoli všechny tyto obtíže vyžadují značný příspěvek jiných planet, jako je Pluton a Saturn.

Někteří, kteří mají relativně slabou strukturu ega kvůli Neptunu, projevují také pozitivní vlastnosti. Protože nejsou tak vázání v rozhodně strukturovaném světě, který přichází se silným egem, mohou být citlivější k energiím, které ostatní ve svých systémech reality vyřadili z řádu. Neptun je tedy spojen s duševními lidmi všeho druhu.

Neptun může být velkým zdrojem potíží ve vztazích. Vztahy totiž vyžadují jasnou představu o tom, co člověk je: jasně definované ego. Když Neptun ovlivní vztahy, není jen jasné, čím ten druhý může být sám, ale také není jasné,

kteřé aspekty vztahu jsou skutečně tou druhou osobou, a které jsou ve skutečnosti oni sami. Neptunští lidé jsou náchylní vytvářet projekce, ve kterých neexistuje žádná korespondence mezi energií promítanou na druhou osobu a tím, čím tato osoba ve skutečnosti může být. Všechny vztahy jsou do určité míry založeny na projekci, ale s Neptunem může být shoda mezi projekcí a osobou skutečně velmi špatná.

Tak jako u každé jiné planety, jsou chvíle, kdy se Neptun projevuje kreativně, a chvíle, kdy je to nevhodné. Energie Neptuna nejlépe přichází, když se člověk trochu naučil hrát hru života, v době, kdy struktury, které vytvořil, hrozí, že mu vezmou pocit živosti. Jeho zvláštní druh osvícení je nejlepší přenechat těm, kteří jsou v letech relativně pokročilí, nebo kteří jinak získali moudrost a zralost.

Ale mnozí se snaží přejít do neptunského stavu příliš brzy, obvykle kvůli druhu slabosti ega, o kterém jsme se již zmínili. Mnoho mladých lidí se zapojuje do duchovních hnutí ne proto, že zvládli hru života a jsou připraveni ji opustit, ale protože se buď bojí života, nebo jsou jím znechuceni, aniž by mu skutečně rozuměli. Zde je otázka motivace: proč se člověk rozhodne opustit běžný svět? Odpověď jednotlivce určí, zda je duchovní hledání vhodné nebo ne. Pro mnohé je naprosto správné odejít z běžného života do kontemplativního, duchovního života v ášramu nebo klášteře. Takoví lidé ve velmi raném věku chápou, že z různých skutečností je ta, kterou si daná společnost vytváří svými zákony, zvyky a očekáváními pro své členy, jednou z nejiluzornějších. (Ani v ášramu však člověk neopouští fyzický vesmír, pouze do určité míry sociální.) Pro mnohé je radikální myšlenkou uvědomit si, že ne vždy a ani obvykle není pro každého dobré jít duchovní cestou. Jsme tu, abychom udělali to, co je třeba udělat, a to vyžaduje ego. Neptun může být tímto způsobem docela škodlivý.

Spolu s Venuší označuje Neptun uměleckou kreativitu. Zatímco Venuše představuje fyzický aspekt stvoření, Neptun je inspirací, která musí proběhnout, než může být věc přivedena do fyzického světa. Kreativní člověk se silnou Venuší, ale slabým Neptunem, je spíše řemeslník než umělec. Takoví lidé budou mít elegantní vkus a smysl pro design, ale malou představivost, představivost je jednou z nejdůležitějších výhod Neptunu. Ze stejného důvodu bude jedinec, který má silného Neptuna, ale slabou Venuši, schopen pojmout kreativní nápady, ale nebude tak dobrý v jejich převádění do fyzické reality. Umění, která

jsou nejabstraktnější, jsou nejvíce neptunská, jako je hudba (především kompozice) a poezie. Malířství a sochařství vyžadují hodně Venuše, a to kvůli fyzické povaze stvoření.

Ve schématu planet zde prezentovaných je Neptun dalším stupněm za Uranem v setkání s transcendentními aspekty existence. Jestliže Saturn představuje normální realitu a vědomí, které se touto realitou zabývá, a Uran představuje ty energie, které prorážejí normální realitu, takže jeho struktury nemohou být příliš umrtvující, pak Neptun představuje úplnou negaci všech principů normální reality. Neptun je často popisován jako iluze, zatímco Saturn údajně představuje pravdu. Vztah je ve skutečnosti opačný: Saturn je iluze, že existuje realita, která je pravdou; Neptun je pravda, která neexistuje. V některých ohledech je Neptun skutečně chaotičtější než Uran v tom, že Neptun může být beztvárovou prázdnotou, než mu bude vnucena jakákoliv struktura. Při bližším zkoumání bychom však mohli říci, že Neptun symbolizuje vesmír, ve kterém je současně pravdivá veškerá pravda, dokonce i rozpory!

Řekl jsem, že saturnskou realitu vytváříme procesem eliminace a vyloučení: výběr se provádí z ohromující řady realit symbolizovaných Neptunem. Ve svých projevech v běžném životě může Neptun představovat buď iluzi, nebo mystické osvícení, v závislosti na úrovni duchovního vývoje člověka. Z tohoto důvodu může Neptun představovat nejvyšší a nejnižší aspekty lidské zkušenosti, nejkrásnější a nejbolestivější z lidských emocí. Úkol ovládnout Neptunovy energie je jedním z nejobtížnějších a jen málokdo to dokáže úplně. Mám podezření, že je to tak, protože ovládnout energii, kterou Neptun představuje, vyžaduje schopnost přijmout celou její pravdu najednou. To znamená, že člověk nemůže provádět činy vyloučení a selekce, které jsou nutné k vytvoření – tedy k inkarnaci do – fyzického vesmíru pod Saturnem. Pokud člověk opravdu ovládá Neptuna, pravděpodobně se do tohoto světa neinkarnuje. Pouhá skutečnost takové inkarnace naznačuje, že Neptun nebyl ovládnut a pravděpodobně ani nebude v tomto životě, s výjimkou příležitostného bódhisattvy, který se inkarnuje zcela realizovaný, aby navedl ostatní k pravdě. Nemělo by nám to být líto; měli bychom jednoduše dělat to, co je třeba udělat, a učit se, co se máme naučit.

Je důležité se naučit, že veškerá energie, která přichází s tím, že jsme naživu, má svůj původ ve vesmíru Neptuna, a že pokud se oddělíme od této

energie zdmi Saturnu, nakonec se odřízneme od života. Uran vytváří průlom v tom, co nás obrní proti nakonec skutečnému, zatímco Neptun dává pohled na to, co je nakonec skutečné.

Pluton

Pluton jako nejvzdálenější známá planeta⁵⁶ symbolizuje konec procesu, který Uran započal: proces zničení struktury reality normálního vědomí. Pokud Uran poruší normální strukturu reality a Neptun nás vystaví definitivně skutečnému, pak Pluton symbolizuje radikální transformaci vědomí a bytí, která musí nastat. Pluton je archetypem smrti a vzkříšení: rozkládá staré a opotřebované bytosti na jejich součásti a poté je znovu skládá do nové bytosti.

Dělá to na každé úrovni života. Stejně jako Urana a Neptuna, mohou Plutona zažít lidé na jakékoli úrovni vědomí, ale stejně jako tyto jiné planety, tak je obtížné zvládnout Plutona, pokud je člověk vázán ve vesmíru Saturna. Pluton působí extrémní silou, a jelikož je silou mimo ego, když se projeví, obvykle způsobí, že se člověk cítí mimo kontrolu. Zatímco Uran přerušuje normální realitu a Neptun máte běžnou realitu tím, že ji vystavuje jiným realitám, Pluton může symbolizovat úplné zhroucení běžné reality. Takové zhroucení člověka nutí nejen se vypořádat s alternativní realitou, ale dokonce z ní postavit novou každodenní realitu.

Když lidé čelí zhroucení, často čerpají ze všech svých rezerv, aby udrželi pohromadě to, co se rozpadá. Ale to jen činí zhroucení obtížným a dokonce smrtícím a frustruje nové zrození. Duševní onemocnění je toho často příkladem: když je síla Plutona silná, byly v lidských životech pozorovány psychotické epizody. Přichází čas, kdy staré struktury mysli již nefungují a jedinou nadějí je zničit je a vybudovat nové. Ale lidé, kteří zažívají psychotické zhroucení, a ještě častěji jejich okolí, bývají přemoženi bolestí situace. Propadají panice a uchylují se k uklidňujícím drogám. Zhroucení se zpomalí a konfrontace, která musí nastat, se nekoná. Proces obnovy je zpožděn nebo dokonce znemožněn. Nemocný jedinec pak upadá do stavu zastaveného vývoje, který se pohybuje mezi šílenstvím a rozumem, a nikdy zcela nevybuduje strukturu, která by mohla fungovat. To je typické pro způsoby, jakými obecně mnoho lidí reaguje na plutonické krize. Nejlepší je v takových chvílích opustit vše, co musí

---

⁵⁶ Hand napsal dílo v roce 1981. RS

jít, a pracovat na urychlení zrodu nového. Stejně jako Uran a Neptun, i Pluton vyžaduje odpoutanost.

Na rozdíl od Uranu však Pluton obvykle nepůsobí náhle. Pluton představuje evoluční sílu zabudovanou do povahy věcí. Živé věci se vyvíjejí: rostou, umírají, rozkládají se a mění se v něco jiného. Přinejmenším v tomto bodě neexistuje způsob, jak tento cyklus vývoje zmařit. Neživé věci se také vyvíjejí: vlny se hřebenují, lámou a přetvářejí se do nových vln; hvězdy kondenzují, září, expandují, explodují a umírají; horniny se tvoří, opotřebovávají a jsou znovu začleněny do nových hornin. Kultury rostou, padají a stávají se zárodky nových kultur. Na Zemi se velké kontinentální desky posouvají a srážejí, což vede k zemětřesením a sopečným erupcím, které jsou plutonské, protože mění tvář Země (a uranické ve své náhlosti). Nic ve vesmíru změn nemůže dlouho zůstat nezměněno a většina těchto změn pochází ze samotné podstaty toho, co se mění. K růstovým procesům lidské psychiky také neodmyslitelně patří, že nastanou chvíle, kdy psychika bude muset projít krizí zahrnující zhroucení a znovuzrození.

Lidé, kteří silně projevují energie Plutona, jsou často agens plutonské síly ve světě. Ztělesňují síly smrti a vzkříšení vlastní společnosti. Uranické typy mohou hovořit o revoluci a potřebě změny, ale jsou to plutonské typy, které to často způsobí, využívající energie, která se mísí v kultuře. Plutoničtí lidé, na rozdíl od uranických, budou často tiše pracovat v zákulisí manipulace s procesem.

Ale většina těchto lidí nejsou političtí revolucionáři. Jsou to obvykle tiší lidé, kteří přesto podivně přitahují a odpuzují ostatní. Vychází z nich fascinující vlastnost, kterou mnozí považují za charismatickou a jiní za znepokojující, nechutnou nebo dokonce děsivou.

Jedním z aspektů plutonské smrti a vzkříšení je sexualita. Účelem sexuální reprodukce je udržet druh v chodu, i když jeho jednotliví členové zemřou. Dva jednotlivci vylučují buňky obsahující genetickou výbavu každého z nich. Buňky se pak spojí a ztratí své oddělené identity a nakonec se zrodí jako nová entita. Období březosti v děloze lze přirovnat k období těla v hrobce, až na to, že v děloze se tělo buduje, zatímco v hrobce se rozpadá. Důležité je, že změna probíhá pomalu a nenápadně z jednoho stavu do druhého, změna, která se

nakonec stane viditelnou. Mnoho studentů symboliky si všimlo spojení mezi orgasmem a smrtí. Na nejjednodušší fyziologické úrovni je orgasmus zlomovým bodem procesu, který jde od vzrušení k uvolnění. Ve své nejúplnější podobě zahrnuje chvilkové zničení ega, po kterém následuje pocit obnovené živosti. Takže k osobním aspektům sexuality, které jsou spojeny s Marsem a Venuší, musíme přidat transcendentální aspekt Plutona.

Tito lidé jsou často sexuálně magnetičtí, i když ne vždy konvenčními způsoby. Takoví jedinci mohou nebo nemusí být tím, co běžně považujeme za fyzicky atraktivní; jejich magnetismus vzniká, protože ztělesňují aspekt síly života a smrti. Tato sexualita se může, ale nemusí řídit běžnými společenskými zásadami týkajícími se sexu.

Když manifestujete plutonské energie, je vám vesmírem zamýšleno naplnit kosmický účel. Když se snažíte ohýbat energii Plutona k vlastním cílům, zjistíte, že původní záměry energie, tedy ty, které byly neodmyslitelně spjaty se samotnou energií na rozdíl od těch, které jste měli na mysli, jsou naplněny. Nejen, že se vám nedaří dosáhnout individuálních cílů, ale můžete přitom zničit i sami sebe.

Tito lidé se často nacházejí v politice. Síla historie vyžaduje jednotlivce, kteří projeví sílu Plutona. A ti, kteří jsou vybráni, cítí tuto sílu, obvykle se ji pokusí ohnout ke svým vlastním cílům. Díky tomu často dosahují velké politické moci, i když zpětně je vidět, že sami to neovládali. Hitler se svou schopností hypnotizovat masy řečnictvím je toho příkladem. Vzešel jako projev historického procesu z napětí, které Evropu zachvátilo po 1. světové válce. Věřil však, že on sám byl jako jednotlivec zdrojem této síly, a věřili tomu i jeho lidé. Výsledkem byla destrukce.

Je lákavé věřit, že Hitler a německý lid porušili morální zákon a byli potrestáni. Ale na energii Plutona není nic morálního ani etického. Je to síla přírody, která je prostě příliš silná na to, aby ji zadržely omezené kapacity ega. Jakýkoli pokus využít jeho energii na konce ega má za následek přetížení, jako v obvodu, který nese více elektřiny, než pro který byl navržen. Hitler mohl být prostředkem pro přenos historických energií, ale rozhodl se pokusit se nad nimi převzít kontrolu. Důsledkem byla druhá světová válka.

Richard Nixon se také pokusil využít svou velkou plutonskou sílu pro své vlastní účely. Na rozdíl od Hitlera však téměř od začátku vyvolával stálou a vytrvalou opozici, která stejně neúnavně pracovala na snižování jeho moci, jako on pracoval na jejím budování. Toto je běžnější reakce na ty, kteří zneužívají plutonskou moc. Opozice se obvykle buduje rychleji než s Hitlerem. Lidé se silným Plutonem si musí dávat pozor, jak svou energii projevují a jak na ni reagují ostatní. V Nixonově případě byly při načasování jeho pádu důležité účinky jak jeho nativního Plutona, tak Plutona na obloze v době Watergate. (To je podrobně probráno v mé knize *Planets in Transit*.)

Stejně jako je Pluton spojen s rozpadem a rozkladem, je také spojen s těmi prvky společnosti, které odrážejí rozpad a rozklad. Odtud pramení spojení Plutona s prvky podsvětí, organizovaným zločinem a lidmi, kteří jsou tak sociálně neloajální, že představují hrozbu pro společnost. Terorismus je projevem Plutona; vzniká proto, že svět není ochoten řešit určité naléhavé problémy. V tomto bodě historie se právo Židů na vlastní stát střetává s právem palestinských Arabů na zemi, ze které byli vyhnáni, když byl vytvořen židovský stát. Výsledkem je terorismus, protože svět není ochoten tento problém řešit. Sociálně neloajální jsou pouze projevem síly Plutona. Ačkoli se zdá, že zločinci a teroristé jsou tím, co ničí společnost, jsou pouze agenty, jimiž se projevuje destruktivní síla, která je již vlastní situaci. Nejsou zdrojem ničení, a i kdyby byli eliminováni, nahradilo by je jako původce této síly něco jiného.

V individuálním životě jsou plutonská období vždy obdobími smrti, ale obecně ne fyzickou smrtí. Obvykle jeden aspekt života člověka pomine a uvolní místo něčemu novému. Nebo může jedinec zažít nárůst síly, který způsobí totální proměnu života. Jak jsme řekli, to nejlepší, co člověk může udělat, je poddat se změně a dokonce jí pomoci, pokud je to možné.

Velmi často plutonští lidé přebírají pozitivní roli asistování ostatním, kteří procházejí plutonskými transformacemi. Na jedné úrovni je pak Pluton spojen s léčiteli a terapeuty, jak psychologickými, tak fyzickými, a těmi, kteří vyučují techniky sebe-transformace. Na jiné úrovni se mohou tito lidé jevit jako náboženští vůdci, kteří kladou důraz na znovuzrození po smrti – ať už doslovně nebo psychologicky. Terapeuti, léčitelé, guruové, náboženští vůdci a podobní jsou nejpozitivnějšími ze všech, protože jsou nejvíce v kontaktu s ústředním tématem Plutona, smrtí a znovuzrozením duše.

Pomáhat druhým s jejich proměnami je konstruktivní způsob, jak používat Plutona, ale stále má svá nebezpečí. Pomáhat lidem tímto způsobem znamená mít velkou moc, zejména kvůli znalostem, které tito pomocníci získávají o zranitelných místech svých klientů a oslabeném stavu těch, kteří procházejí krizemi. Když tito lidé využijí tuto sílu pro osobní účely, pravděpodobně ponesou následky. Pokud astrologové pomáhají lidem při transformaci jejich životů, jsou plutonští a mají také tuto odpovědnost.

Jednou disciplínou, která ilustruje všechna nebezpečí Plutona, je magie (napsaná tímto způsobem, aby se odlišila od toho, co dělají jevištní kouzelníci). I když je magie pronásledována čistě kvůli osvětlení, poskytuje moc, která pravděpodobně poškozuje. Proto se ti, kdo ji chtějí studovat, musí očistit od všech ohledů, které by je mohly přimět k tomu, aby tuto sílu používali pro osobní účely. Pokud jsou tyto energie zneužity, mohou praktikujícího zničit. Pro ty, jež by si toho nemuseli být vědomi, magie není nadpřirozená v obvyklém smyslu tohoto slova. Je to studium psychických energií v jejich nejvyšší formě. Znalosti, které člověk získá jejím studiem, jsou nebezpečné do té míry, že magik nedosahuje dokonalé psychologické rovnováhy. A takhle je to s plutonskými energiemi obecně. Ať už se projevují jako magie nebo cokoli jiného, plutonské energie nelze použít pro čistě osobní účely.

Literatura o astrologii má tendenci se zabývat odvrácenou stranou Plutona, jeho spojením s nekontrolovatelnou silou, rozkladem, poškozením a smrtí. Přesto Pluton znamená něco mnohem vyššího. Je to očištný oheň, kterým musí bytost projít, aby přešla z jedné úrovně bytí do druhé. Pluton nakonec očišťuje a činí téměř lidi dokonalejšími; aby to však dokázal, musí nejprve zcela zničit vše hrubé nebo nedokonalé, co drží bytost zpátky. Když konfrontujeme plutonské energie, často vidíme aspekty sebe sama, s nimiž si nemůžeme poradit, protože jsme je pohřbili v procesu vytváření našich systémů reality. Takže když přijde krize, v níž nic, co je pravdivé, nemůže zůstat skryto, musíme se postavit svým osobním odpadkům a konečně s tím něco udělat. Teprve pak se můžeme posunout dál. To, co se nám jeví jako negativní energie symbolu Plutona, není nic jiného než zrcadlový obraz našeho vlastního negativismu, který se na nás dívá.

V. Další body v horoskopu

Již jsem řekl, že planety jsou primárním ohniskem horoskopu. Symboličtí nositelé různých energií, pohybují se ve zvěrokruhu a jsou vzájemně propojeni podle aspektů a kvalifikování a barevní podle znamení a domů, které obývají. Planety ale nejsou jedinými body v horoskopu. Existují další body, které mohou vytvářet aspekty, a mnoho z těchto bodů lze také upravit znaméním a pozicí domu podobně jako planety.

Tyto další body se liší v užitečnosti. Některé mají zjevné účinky a poskytují informace, které by jinak nebyly z horoskopu dostupné; jiné mají účinky, které je těžké rozeznat, a pouze duplikují již přítomnou symboliku. Ascendent a Střed nebe jsou naprosto nepostradatelné; lunární uzly, 0° Berana a různé midpointy významně přispívají k interpretaci horoskopu; některé asteroidy, stálice, hypotetické planety, Vertex a východní bod mohou přidat cenné poznatky, i když jsem je příliš nepoužíval; a některé další body, které, jak zjišťuji, jen zvyšují zmatek.

Všechny body v horoskopu, včetně planet, spadají do jedné ze tří kategorií. Nejprve proberu body typu uzlů, protože zahrnují všechny důležité úhly horoskopu, Ascendent a Střed nebe. Body typu uzlu jsou tvořeny průsečíkem dvou významných rovin. Zahrnují nejen Ascendent a Střed nebe, ale také další hroty domu, nově navržené úhly horoskopu jako Vertex a East Point,⁵⁷ lunární a planetární uzly a bod 0° Berana.

Body typu tělesa jsou nebeská tělesa, buď pozorovaná, nebo předpokládaná. Kromě planet k nim patří asteroidy, planetoidy jako nedávno objevený Cheirón, stálice a hypotetické planety navržené různými astrology.

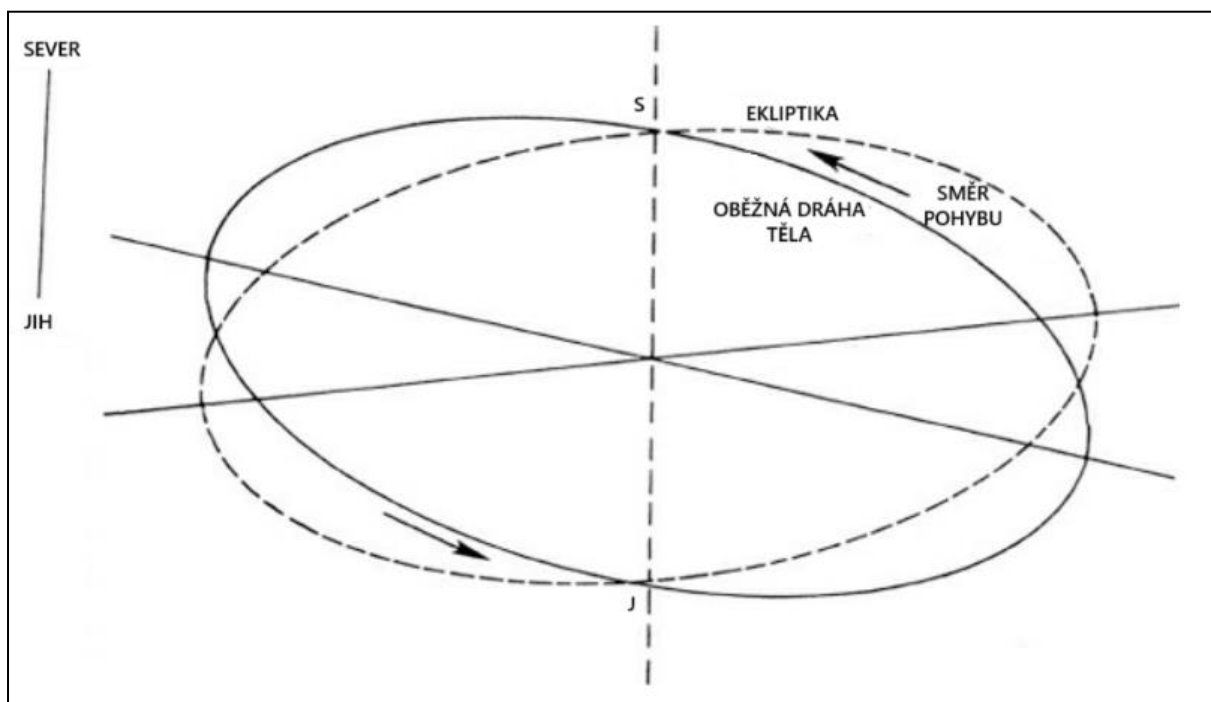
Planetární obrazové body vznikají ze symetrického uspořádání planet nebo jiných bodů kolem jedné osy. Taková uspořádání vytvářejí citlivé body, které při obsazení nabývají na důležitosti. Arabské body jsou příkladem nejznámějším tradičním astrologům, avšak střední body⁵⁸ a body antiscíí či slunovratu jsou také založeny na této myšlence. Kategorie má svůj název podle planetárních obrazů Uranské školy, které zahrnují všechny ostatní typy v této kategorii jako speciální případy.

---

⁵⁷ Tj. východní bod. RS

⁵⁸ Midpointy. RS

I když tyto další body lze v mnoha ohledech považovat za planety, ne všechny nesou energii tak, jak to dělají planety. Body typu těla nesou energie a body typu planetárního obrazu nesou energie, pokud představují kombinované energie planet. Ale body typu uzlů představují oblasti, ve kterých se mohou projevit planetární energie. Tedy aspekt zahrnující, řekněme, Venuši a Ascendent, může znamenat venušské energie (teplo, harmonii atd.) vyjádřené ve vztazích člověka s ostatními (označované Ascendentem).

Uzly

Body typu Uzlu

Všechny body typu uzlů běžně používané v astrologii jsou tvořeny průsečíkem ekliptiky s jinou významnou rovinou. Abyste viděli, co jsou to uzly, představte si, že vše na obloze se promítá na vnitřek koule, podobně jako na kupoli planetária, až na to, že nás obklopuje ze všech stran, nejen nahoře. Toto je nebeská sféra. Střed koule představuje střed Země a tímto středem budou procházet všechny roviny, o kterých si budeme povídat. Hranice rovin budou na povrchu koule a budou to tedy velké kružnice (na rozdíl od malých kružnic, které představují hranice rovin, které neprocházejí středem koule).

Na obrázku výše je jednou z velkých kružnic ekliptika neboli zdánlivá roční dráha Slunce po obloze. Body S a J jsou uzly, kde kružnici ekliptiky protíná

kružnice jiné roviny. Bod S je severní nebo vzestupný uzel, kde dráha tělesa reprezentovaného druhou velkou kružnicí protíná ekliptiku směřující v obecném směru k severnímu pólu Země. Bod S je jižní nebo sestupný uzel, kde cesta těla směřuje k jižnímu pólu.

Přerušovaná čára spojující uzly S a J se nazývá uzlová osa. Průsečík dvou rovin je vždy přímka a uzly tohoto typu jsou od sebe vždy přesně 180° podél ekliptiky. Pokud tedy nemluvíme o planetách přímo na jednom z uzlů nebo v jeho konjunkci, jakýkoli úhlový vztah k jednomu konci osy uzlů bude podobný jeho vztahu k druhému konci. Z tohoto důvodu obvykle potřebujeme uvažovat pouze aspekty a další úhlové vztahy k jednomu z dvojice. Podle konvence je to obvykle severní uzel.

Ascendent a Střed nebe

Body Ascendent a Střed nebe byly definovány ve II. kapitole, a budou mnohem podrobněji probrány ve XII. kapitole jako ukazatele mundánní pozice planety. Zmiňuji je zde pouze v jejich rolích jako uzlů a citlivých bodů, které leží podél ekliptiky a tvoří různé úhlové vztahy podél ekliptiky k dalším bodům v horoskopu.

Ascendent a Střed jsou považovány za hlavní konce jejich příslušných uzlových os, i když oba jsou výjimkou z výše uvedeného pravidla, že hlavním koncem je obvykle severní uzel na ekliptice. Ascendent je severní uzel ekliptiky na horizontu, což znamená, že v tomto případě je horizont referenční rovinou a je to ekliptika, která spíše protíná horizont severním směrem, nežli naopak. Střed nebe mění svůj úhel na ekliptiku, takže v jednu denní dobu by mohl být nazýván severním uzlem a jindy zase jižním uzlem. Z tohoto důvodu je definován jednoduše jako uzel ekliptika-meridián, který je nad horizontem.

Stejně jako u ostatních uzlů, když mluvíme o jednom konci osy, znamená to celou osu. Takže, cokoli řeknu níže o Ascendentu, implikuje také Descendent, a cokoli řeknu o Středu nebe, zahrnuje IC.

Když jsou Ascendent a Střed nebe použity jako citlivé body, bereme aspekty k nim zcela vážně, bez ohledu na vzdálenost od ekliptiky tělesa, s nímž jsou v aspektu. Pokud tedy například Pluton a Ascendent mají stejnou délku (jinými slovy, jsou v konjunkci) na ekliptice, jsou symboly Plutona a Ascendentu-

Descendentu považovány za spojené, i když Pluton nemusí být nikde blízko horizontu.⁵⁹ Totéž platí, když Pluton vytvoří jakýkoli jiný významný, řekněme úhlový vztah na ekliptice k ose Ascendent-Descendent.

Ascendent a Střed nebe jsou zvláštní mezi všemi body v horoskopu, a to ze dvou důvodů. Jedním z důvodů je, že na rozdíl od ostatních bodů, Ascendent a Střed nebe, které jsou oba odvozeny z horizontu konkrétního bodu na Zemi, závisí na místě narození. Dalším důvodem je, že Ascendent a Střed nebe jsou nejrychleji se pohybující body v horoskopu. Zatímco planetám trvá jeden oběh kolem zvěrokruhu přibližně jeden až několik set let, Slunci jeden rok a Měsíci jeden měsíc, Ascendent a Střed nebe to zvládnou za jeden den. Každý se pohybuje podél ekliptiky v průměru o jeden stupeň na každé čtyři minuty. Protože ukazují na minutu jak místo, tak čas narození, Ascendent a Střed nebe jsou tím, co spojuje podmínky v nebesích s konkrétním jedincem na Zemi.

Cestují rychlostí, jakou mají, a jsou v neustále se měnícím vztahu ke všem ostatním bodům v horoskopu, zvýrazňují jednu skupinu planet najednou a o několik minut později další skupinu. Horoskop člověka narozeného v osm hodin tak může být zcela odlišný od horoskopu jiného narozeného ve stejný den v osm třicet.

V kapitolách XII. a XV. podrobně popíšu, jak Ascendent a Střed nebe odvozují svůj význam z jejich pozice v mundánním cyklu. Zde však postačí nastínit jejich význam pomocí několika klíčových slov.

Klíčovou myšlenkou pro osu Ascendent-Descendent je „výměna s prostředím“. Planety ve významném úhlovém vztahu k této ose se obecně projevují ve vztazích a v interakci člověka s vnějším světem. Osa MC-IC na druhé straně znamená, jak se člověk cítí vnitřně (IC) a vyjadřuje se navenek (MC), neboli odkud v životě přichází a kam směřuje. Klíčovou myšlenkou je zde „já, moje“: tato osa má méně co do činění se vztahy a více do činění s pocitem sebe sama. Příklady toho, jak Ascendent a MC fungují v kombinaci s planetárními energiemi, lze nalézt v krátkých vymezeních midpointů dvojic bodů v IX. kapitole.

---

⁵⁹ Souvisí s jeho šířkou. RS

Mezilehlé domy

Jak bylo zmíněno ve II. kapitole, protože poloha jiných hrotů, než jsou úhly horoskopu, je věcí pokračující debaty, neuvažuji aspekty hrotů v mezilehlých domech, ani je žádným způsobem nepoužívám jako citlivé body. Jen několik astrologů, jako jsou astrologové z uranské školy nebo ti, kteří hojně používají arabské body, používají jako citlivé body v horoskopu hroty dalších domů.

Vertex

Viděli jsme, že osy Ascendent a Střed nebe jsou vytvořeny průsečíkem roviny ekliptiky s rovinami horizontu a poledníku. Horizont rozděluje horoskop na nahoru a dolů, zatímco poledník ji rozděluje na východ a západ (nebo chcete-li vlevo a vpravo). Existuje také rovina, která rozděluje nebeskou sféru na přední a zadní. Vede v pravém úhlu k poledníku, na východ a na západ přímo nad našimi hlavami a pod našima nohama a nazývá se hlavní vertikála.

Teoreticky by body, kde tato kružnice protíná ekliptiku, měly mít také význam. Tak to před několika desítkami let předpokládal L. Edward Johndro, technicky zdatný astrolog z New Yorku. Jeho práce ho vedla k závěru, že křížení na západě je důležitější, a pojmenoval tento bod Vertex (a protější bod na východě Antivertex). On a jeho studenti, mezi nimi i Charles Jayne, zjistili, že Vertex má co do činění s osudovými a důležitými setkáními, ať už s lidmi nebo okolnostmi. Vertex jsem zmínil in *Planets in Composite*. Od té doby jsem to dále zkoumal a stále nemám jasnou představu o jeho užitečnosti. Ukazuje se, že je neaktivnější v situacích, které jsou dramatické a nejsou charakteristické pro běžný život člověka. Zdá se, že to je v souladu s myšlenkami Johndra a Jayneho, ale ve většině případů to nepovažuji za užitečné. Jiní astrologové měli jiné zkušenosti; zjevně je potřeba více práce.

East point (Východní bod)

Dalším novým úhlem horoskopu, kterému se v poslední době věnuje pozornost, je takzvaný East Point. Ve skutečnosti nepředstavuje žádný bod na ekliptice, který je na východě (tímto bodem je Antivertex). Východní bod by se měl nazývat rovníkový Ascendent, protože je to stupeň zvěrokruhu, který by vycházel, kdyby se člověk narodil na rovníku.

Východní bod byl navržen jako podobný Ascendentu, ale jeho přesný význam nebyl nikdy jasně stanoven, aby byl odlišen od Ascendentu způsobem, na kterém se astrologové mohou shodnout. Protože jeho význam není jasně formulován, nelze jeho účinnost testovat; pokud význam symbolu dostatečně zamlčíte a použijete dostatečně velké orbisy, můžete zařídit, aby fungovalo cokoli. Z těchto důvodů nejsem zastáncem East Pointu.

Lunární uzly

Lunární uzly jsou ty stupně ve zvěrokruhu, kde rovina oběžné dráhy Měsíce protíná rovinu ekliptiky. Stejně jako u hrotů Ascendent-Descendent, MC-IC a Vertex-Antivertex jsou uzly dva konce osy od sebe vzdálené 180°. Severní uzel (také nazývaný Dračí hlava nebo *Caput Draconis*) je bod, ve kterém Měsíc protíná ekliptiku směrem na sever, a Jižní uzel (Dračí ocas nebo *Cauda Draconis*), bod, kde Měsíc protíná ekliptiku směrem na jih.

Uzly Měsíce byly astronomům zřejmé od počátku, protože když je v jejich blízkosti Slunce na své zdánlivé oběžné dráze kolem Země, na NOV a úplněk bývají zatmění. Odtud pocházejí pestré výrazy Dračí hlava a Dračí ocas: v mytologii se věřilo, že uzly jsou obývány drakem, který pohltí Slunce nebo Měsíc, kdykoli se tato těla příliš přiblížila. Nyní víme, stejně jako starověcí astronomové, že uzly jsou jednoduše místa, kde se Měsíc a Země zarovnají se Sluncem, takže Měsíc vrhá stín na Zemi (zatmění Slunce) nebo Země vrhá stín na Měsíc (zatmění Měsíce). Lunární uzly se pohybují ve zvěrokruhu dozadu rychlostí něco málo přes 3' oblouku za den, přičemž každých 18,6 let dokončí jednu revoluci ve zvěrokruhu.

Lunární uzly nejsou v astrologii nové, ale zdá se, že se na Západě začaly běžně používat až v moderní době. V Indii jsou široce používány mnohem déle. To, co označují, je předmětem sporů. V hinduistické astrologii jsou oba uzly považovány za škodlivé, ale na Západě je Severní uzel považován za snazší a Jižní uzel za obtížnější. Někteří přirovnávají Severní uzel k Jupiteru a Jižní uzel k Saturnu. Moje vlastní práce naznačuje, že je na tom něco pravdy. Ale jasné rozdíly mezi těmito dvěma uzly lze učinit pouze tehdy, když jsou tělesa spojena s jedním z nich.

Někteří autoři považují uzly za indikaci minulých inkarnací. To může být pravda, ale je těžké to dokázat. Karmická astrologie je příliš často útočištěm těch, kteří nesnesou, aby jejich nápady byly testovány v praxi.

Jedna široce rozšířená myšlenka, se kterou souhlasím, je, že uzly se týkají spojení s jinými lidmi: to znamená, že jsou osou vztahu. V tomto kontextu má Severní uzel kvalitu spojení, zatímco jižní má kvalitu oddělení. Protože se jedná o uzly Měsíce, je pravděpodobné, že mají alespoň trochu co do činění se spojeními zahrnujícími pocity. A protože pocházejí z průsečíku roviny oběžné dráhy Měsíce a roviny zdánlivé oběžné dráhy Slunce kolem Země, mají pravděpodobně něco z kvality midpointu Slunce/Měsíce. Všiml jsem si, že když jsou uzly v horoskopu zvýrazněny, je větší tendence jít a setkat se s lidmi. Také jsem zjistil, že když dva lidé mají důležité spojení mezi hlavními faktory v jednom horoskopu a Severním uzlem v jiném, vztah je konstruktivnější, než když je spojení s Jižním uzlem. Nebyl jsem schopen ověřit jiné představy o tom, co uzly znamenají. Skutečnost, že se v nich astrologové neshodnou, naznačuje, že uzly jsou méně mocné než faktory, o kterých panuje větší jednomyslnost. Ale v tuto chvíli neobhajují ignorování uzlů.

Až donedávna astrologové používali střední lunární uzly, které se ve zvěrokruhu pohybují dozadu stejnou rychlostí. Pak v roce 1975 Digicomp Research Corporation zveřejnila efemeridy s názvem pravé lunární uzly 1850-2000. To bylo založeno na skutečnosti, že zatímco se rovina oběžné dráhy Měsíce postupně otáčí ve zvěrokruhu zpět, také se kolébá, takže skutečné průsečíky se krátkodobě pohybují tam a zpět. V důsledku toho existuje neshoda o tom, jak lokalizovat uzly, protože průměrná poloha se v každém okamžiku liší od kolísavé polohy až o $1^{\circ}45'$. Americké efemeridy udávají polohy středních i kolísavých uzlů. Kolísavé uzly nejsou o nic „pravé“ než střední uzly, protože jsou svým způsobem stejně abstraktním pojmem. Neměly by se používat, dokud výzkum neukáže, která z těchto dvou sad uzlů je platnější. Poslední slovo ještě nebylo řečeno, ale v tuto chvíli se více přikláním k použití konvenčních středních uzlů.

Planetární uzly⁶⁰

Jak rovina oběžné dráhy Měsíce protíná orbitální rovinu Země (nebo zdánlivou orbitální rovinu Slunce kolem Země), tak oběžné roviny planet protínají orbitální rovinu Země, čímž vznikají planetární uzly. Při heliocentrickém pohledu (z pohledu Slunce) jsou uzly každé planety ve zvěrokruhu přesně naproti sobě, ale posun ke geocentrické (na Zemi centované) vztažné soustavě, která je v astrologii běžnější, způsobuje, že se nezdají být v opozici (je zde však velmi malý posun s vnějšími planetami).

Na první pohled, když má Měsíc uzly, proč ne planety? Bohužel kvůli rozdílu mezi heliocentrickou a geocentrickou vztažnou soustavou existují problémy s definicí planetárních uzlů a následně s tím, kde se nacházejí. Všechny ostatní zde diskutované uzlové body mají osy, které procházejí Zemí. S těmi osa prochází Sluncem.

V knize *The Node Book* Zipporah Dobyns napsala nejrozsáhlejší práci o planetárních uzlech a zahrnuje efemeridy jejich geocentrických pozic. Existují také počítačové služby, které počítají tyto pozice podle její metody. Carl Payne Tobey však ve své knize *Astrology of Inner Space* uvádí přesvědčivý argument pro použití pozic heliocentrických uzlů v geocentrickém horoskopu.

Ale i když se rozhodneme, které pozice uzlů použít, stále existuje problém. Podle doktorky Dobynsové mají uzly planet symbolický význam podobný těm planetám, se kterými jsou spojeny. To ve skutečnosti dává každé planetě tři délky v horoskopu: její skutečnou geocentrickou délku a délky dvou uzlů. To výrazně zvyšuje pravděpodobnost náhodných výsledků. Aby byly uzly užitečné, musíme přijít s kritérii, která jasně rozlišují mezi uzly a jejich příslušnými planetami.

Znovu opakuji, nedoporučuji ignorovat planetární uzly, ale jejich použití by mohlo začátečníky spíše odradit.

---

⁶⁰ Tyto uzly umí například Solar Fire. RS

Jarní bod (0° Berana)⁶¹

První bod Berana, 0° Berana, jarní bod nebo bod jarní rovnodennosti je bodem, jak je definováno ve II. kapitole, kde je Slunce na astronomickém začátku jara, asi 21. března. Je to také forma uzlu: severní uzel ekliptiky vzhledem k rovníku. Kde Slunce protíná rovníkovou rovinu jdoucí na sever, je 0° Berana; jižní uzel je 0° Vah.

Jako počátek tropického zvěrokruhu se 0° Berana používal již starověkými Řeky a od úsvitu moderní horoskopické astrologie. Zatímco ve většině astrologických systémů byl považován pouze za začátek znamení Berana, ve 20. a 30. letech 20. století získal novou roli v uranském systému Alfreda Witteho a jeho následovníků. Podle tohoto použití představuje 0° Berana 0° také všech ostatních hlavních znamení (Raka, Vah a Kozoroha). Důvody pro to budou zřejmé v VIII. kapitole.

Zjistil jsem, že je 0° Berana velmi užitečný. Ačkoli to není zdroj energie jako skutečná planeta, s tímto bodem se zachází jako s planetou v tom, že přijímá a dává aspekty normálním způsobem. Nejdůležitější je, že to může být ohnisko kombinací midpointů (viz VIII. kapitola).

Podle uranské školy představují 0° Berana, lunární uzly a Ascendent hierarchii vztahů. Zatímco říkají, že osa Ascendent-Descendent se vztahuje k obecným sociálním interakcím a lunární uzly k intimnějším druhům setkání, moje vlastní zkušenost ukazuje, že osa Ascendent-Descendent znamená důvěrnější kontakty. Souhlasím však s tím, že lunární uzly často znamenají vztahy, které vznikají, protože jednotlivci cítí, že mají něco společného, pocit, který má své kořeny v lunární symbolice.

Ze tří uzlových bodů vztahu představuje 0° Berana nejneosobnější, ale také nejširší sociální kontakty: vztah člověka k většímu světu kolem nás. Proto je spojován se slávou a větším společenským významem. Pokud se někdy někdo stane slavným nebo významně ovlivní společnost mimo okruh svých přátel a spolupracovníků, je to prostřednictvím symbolů, které se vztahují k 0° Berana.

Nicméně velké množství aspektů a/nebo planetárních obrazů nebo kombinací midpointů k 0° Berana samo o sobě nezajistí slávu. 0° Berana a body

---

⁶¹ Zde jako „Bod Berana“. RS

s ním spojené pouze vypovídají o tom, jaké energie jsou pro člověka dostupné, aby mohly zapůsobit, pokud si to člověk někdy přeje zkusit. Zahrnutí týkající se MC a desátého domu mnohem pravděpodobněji naznačuje, že se člověk bude snažit stát se slavným, nežli mít aktivní 0° Berana. Důvodem je, že aktivní MC označuje lidi, kteří mají silný ideál významu, kterého musí dosáhnout. V tomto ohledu je MC silně spojeno s otcovským komplexem symbolů, který zahrnuje Slunce, Saturn, Kozoroha, desátý dům a do jisté míry i Jupitera. Neměl by být kontrolován samotný 0° Berana, ale také jeho midpointy s osobními body: MC, Ascendent, Slunce a Měsíc.

Těla typu bodů

Asteroidy

Mezi drahami Marsu a Jupiteru leží pás tisíců menších těles, která představují buď planetu, která se rozpadla, nebo planetu, která nikdy nesplynula. Tyto asteroidy byly neznámé až do devatenáctého století a astrologové je nepoužívali, dokud Eleanor Bach nezveřejnila v roce 1973 efemeridy asteroidů. Podle *American Ephemeris a Nautical Almanac* vybrala první čtyři objevené asteroidy: Ceres (1801), Pallas (1802), Juno (1804) a Vesta (1807). Ceres je největší známý asteroid, ale existují i jiné, které jsou větší než kterýkoli z ostatních tří.

S asteroidy jsme uprostřed potenciální revoluce a potenciální katastrofy. Revolucí je možnost rozšíření astrologické symboliky pomocí skutečných spíše než hypotetických těl. Katastrofa spočívá v tom, že kolem Slunce obíhají tisíce asteroidů a dalších menších těles a při použití současných astrologických technik neexistuje způsob, jak je všechny započítat do horoskopu. Dosud v astrologii platilo (alespoň implicitně), že velikost těla nemá žádný vztah k jeho účinnosti. Nejdramatičtěji to ilustruje případ Plutona, který je malý (o velikosti Merkuru) a extrémně vzdálený. Všechna ostatní tělesa ve sluneční soustavě, která používají astrologové, jsou buď velká, nebo mnohem blíže, nebo obojí. Otázka s asteroidy zní: můžeme si prakticky dovolit rozšířit limit velikosti těles, která používáme v horoskopu, směrem dolů? Asteroidy jsou velmi malé: všechny známé dohromady by byly menší než jakákoli známá velká planeta. Nedaly by ani dohromady celkovou hmotnost Měsíce. Pokud vezmeme v úvahu

asteroidy, pak logicky musíme vzít v úvahu všechna obíhající tělesa jakékoli velikosti. Dokážete si představit, že by astrolog budoucnosti řekl klientovi: „Máte meteory Perseidy retrogradní na MC“?

Existuje několik způsobů, jak z tohoto sporu ven. První a nejjednodušší by bylo ignorovat asteroidy úplně. Ale klinické zkušenosti s Ceres, Pallas, Juno a Vestou již naznačují, že mají pozorovatelné vlastnosti, takové, které neopakují symboliku jiných planet, a které tak přidávají do horoskopu nové informace. Z tohoto důvodu považuji toto řešení za nejméně přijatelné.

Druhou cestou by bylo vymyslet nějaký způsob, jak se vypořádat s asteroidy a jinými malými tělesy jako skupina nebo skupina skupin. Asteroidy, alespoň ty menší, cestují v rodinách. Možná by výslednice vektorů (průměrná poloha) mohla být použita k reprezentaci skupiny asteroidů. To by vyžadovalo změnu současného postupu, který dává asteroidům stejný druh individuality jako velké planety.

Třetí alternativou je jednoduše pokračovat v poskytování individuálního druhu symbolického zacházení s asteroidy, které již bylo uděleno prvním čtyřem. V praxi to, co vidím přicházet, je přidělování individuality těm větším, a ignorování těch menších. Mám podezření, že bude existovat de facto hranice, za kterou nepůjdeme v používání menších těles.

Jedním ze způsobů, jak obhájit použití prvních čtyř objevených (namísto čtyř největších), je říci, že účinek nebeských těles nějakým způsobem souvisí spíše s lidským vědomím o nich, nežli s jejich fyzikálními vlastnostmi. Jako první, které byly objeveny, měly bezpochyby větší dopad než tisíce později pozorovaných.

Zde jsou stručné popisy čtyř běžně používaných asteroidů. Tyto popisy nejsou zamýšleny jako úplné; mnohem plnější výklad poskytují spisovatelé jako Eleanor Bach, Zipporah Dobyns a Emma Belle Donath. Následující jsou složeninou mých vlastních zjištění a zjištění ostatních. (Vztah těchto asteroidů ke znamením, viz diskuse o Panně a Vahách v XI. kapitole.)

Ceres souvisí se symbolem matky Země, stejně jako Měsíc. Zdá se však, že se to týká výchovy na materiální, praktické úrovni více než na psychologické.

Je spojena s povinností, odpovědností a domácími řemesly. Spojil bych to i se zahradnictvím a zemědělstvím.

Pallas, stejně jako *Ceres*, *Juno* a *Vesta*, je ženský symbol, ale velmi nezávislý. Zdá se, že to souvisí s kritickou schopností a s jakousi ostrou, pronikavou mentalitou, která se těší dobré debatě. Rád dělá rozdíly. Ze čtyř asteroidů jsou jeho účinky nejhůře rozpoznatelné, možná proto, že dráha je s velkým odstupem nejdále od ekliptiky (34,8°).

Juno je spojována s manželstvím a partnerstvím mezi pohlavími. Zjistil jsem, že zejména v nativitách žen to často naznačuje rozpolcenost ohledně toho, zda být s někým ve svazku, nebo být svobodný. V mužském horoskopu často popisuje druh manželského partnera, kterého si vybere.

Dráha *Vesty* je ze všech čtyř asteroidů nejméně nakloněna k ekliptice (pouze o 7,13°), a možná z tohoto důvodu se její kvality ukazují nejzřetelněji ze všech čtyř. Vestu lze považovat za planetární ekvivalent šestého domu, představující princip popření krátkodobého uspokojení ve prospěch dlouhodobých cílů. Povaha je asketická, schopná přinášet oběti ve jménu povinnosti. Zdá se, že je to obtížné v jakékoli záležitosti, která souvisí se sexuálním projevem nebo jinými příjemnými aktivitami. Často je spojena s celibátem. Někteří autoři se domnívají, že to souvisí i s kulturním rituálem a tradicí.

Cheirón

V roce 1977 objevil astronom Charles Kowal malou planetku mezi drahami Saturnu a Uranu a následně ji pojmenoval Cheirón po prvním z mytických kentaurů. Mnozí věří, že má spojení s učením rozšiřujícím vědomí a se zasvěcením do vyššího vědomí.

Fixní hvězdy (stálice)

Fixní hvězdy byly kdysi běžně používány astrology. Z několika důvodů se však nadále široce nepoužívaly. Za prvé, jejich tradiční významy nabývají dramatického věštění. Obvykle jsou zlomyslné a označují různé druhy katastrof. Například Algol na MC má mimo jiné znamenat smrt dekapitací. Taková

fatalistická vymezení nejsou v moderní astrologii považována za slušná a astrologové dosud nevyvinuli alternativní představy o symbolice většiny stálic.

Za druhé, většina stálic je daleko od ekliptiky. Není proto jasné, jak by se s nimi mělo zacházet s ohledem na aspekty podél ekliptiky a umístění v domech.

Zatřetí, je tu stejný problém jako s asteroidy, jen více. Existuje pět nebo šest tisíc fixních hvězd viditelných pouhým okem a miliony dalších, které vidět nejsou. Pokud se omezíme na viditelné hvězdy, co pak uděláme s planetami, které nejsou viditelné pouhým okem?

Přesto se mnoho astrologů shoduje na tom, že některé stálice, většinou ty blízko ekliptiky, mají pozorovatelné účinky a berou je na vědomí, kdykoli jsou tyto hvězdy blízko důležitého bodu v horoskopu. Obvykle se používají pouze konjunkce s fixními hvězdami, i když někdy se používají i opozice. *Fixed Stars and Constellations in Astrology* od Viviana Robsona je dobrým shrnutím dochované tradice na toto téma a také objasňuje některé potíže.

Hypotetické planety

Mnoho astrologů používá body, které se chovají jako planety, ale které dosud nebyly astronomicky pozorovány. Tyto hypotetické planety zahrnují další planety uranské školy (Cupido, Hades, Zeus a Kronos, navržené Alfredem Wittem, a Apollon, Admetos, Vulkanus a Poseidon, navržené jeho následovníkem Friedrichem Sieggruenem); planety obhajované Charlesem A. Jaynem, Jr. (Rex, Sigma, Iason, Isis, Pan, Morya, Hermes, Osiris, Midas, Athena a Lion); planety obhajované Jacobsenovou⁶² (Lilith a Lulu); a jiné jako Transpluto,⁶³ doporučované Theodorem Landscheidtem a rodinou Ebertinů v Německu, a Vulkán (neplést s Vulkanus). Některé z těchto bodů byly odvozeny duševně, některé matematickými prostředky z vychýlení existujících oběžných drah a některé astrology, kteří si všimli energetických bodů, které se pohybují po zvěrokruhu jako planety. Těchto „těl“ jsou desítky a zdá se, že některá, zejména osm uranských planet, fungují.

---

⁶² Ivy Goldstein Jacobsen. RS

⁶³ Tehdy jako planeta X. RS

Stejně jako asteroidy, spíše se zdá, že hypotetické planety pohřbí horoskop do nezvládnutelné složitosti detailů. A na rozdíl od asteroidů jsou tyto planety pouze hypotetické. Pozice většiny z nich byly nalezeny za použití nebezpečných předpokladů o přesnosti astrologických technik a téměř všechny se pohybují spíše v kruhových než eliptických oběžných drahách, což je něco, co neprovádí žádné známé astronomické těleso. (Výjimkou jsou čtyři uranská tělesa navržená Wittem.) To znamená, že buď jsou tato tělesa zcela imaginární, nebo se raná „pozorování“ jejich drah pouze přiblížila kruhu. Pokud jsou raná „pozorování“ pouze přibližná, efemeridy na nich založené jsou stále nepřesnější, protože přesahují dobu, kdy byla pozorování provedena.

Ani v jednom případě nedoporučuji používat hypotetické planety jako základní technické kameny. Nikdy bych nenavrhol, aby se cokoli v astrologii nezkoumalo, ale bez dalšího zkoumání bych nedoporučoval něco vážně zakládat na hypotetických planetách.

Body typu planetárního obrazu

Všechny níže uvedené body vycházejí z různých typů „planetárních obrazů“. To znamená, že všechny jsou založeny na symetrických vztazích mezi planetami nebo jinými body, takže mezi dvojicemi bodů jsou stejné body, které lze nalézt buď výpočtem pomocí níže uvedených vzorců, nebo bez výpočtu pomocí technik uvedených v VIII. kapitole.

Arabské body

Navzdory svému názvu pocházejí arabské body přinejmenším od Řeků a používali je také v renesanční Evropě a také Arabové. Ve formě, kterou je dnes používá většina astrologů, jsou podobné obrazům planet,⁶⁴ a proto jsou zde zahrnuty. Arabské body si v moderní době získaly některé výmluvné zastánce, ačkoli většina astrologů dnes nepoužívá velké množství arabských bodů, které byly vymyšleny. Mnozí však Bod Štěstí běžně používají.

Bod Štěstí se nachází sečtením a odečtením pozic Slunce, Měsíce a Ascendentu. V obvyklé moderní metodě výpočtu této části jsou délky (stupně a minuty ve znamení) těchto bodů nejprve převedeny na 360° ⁶⁵ a poté spojeny

---

⁶⁴ Uranská škola. RS

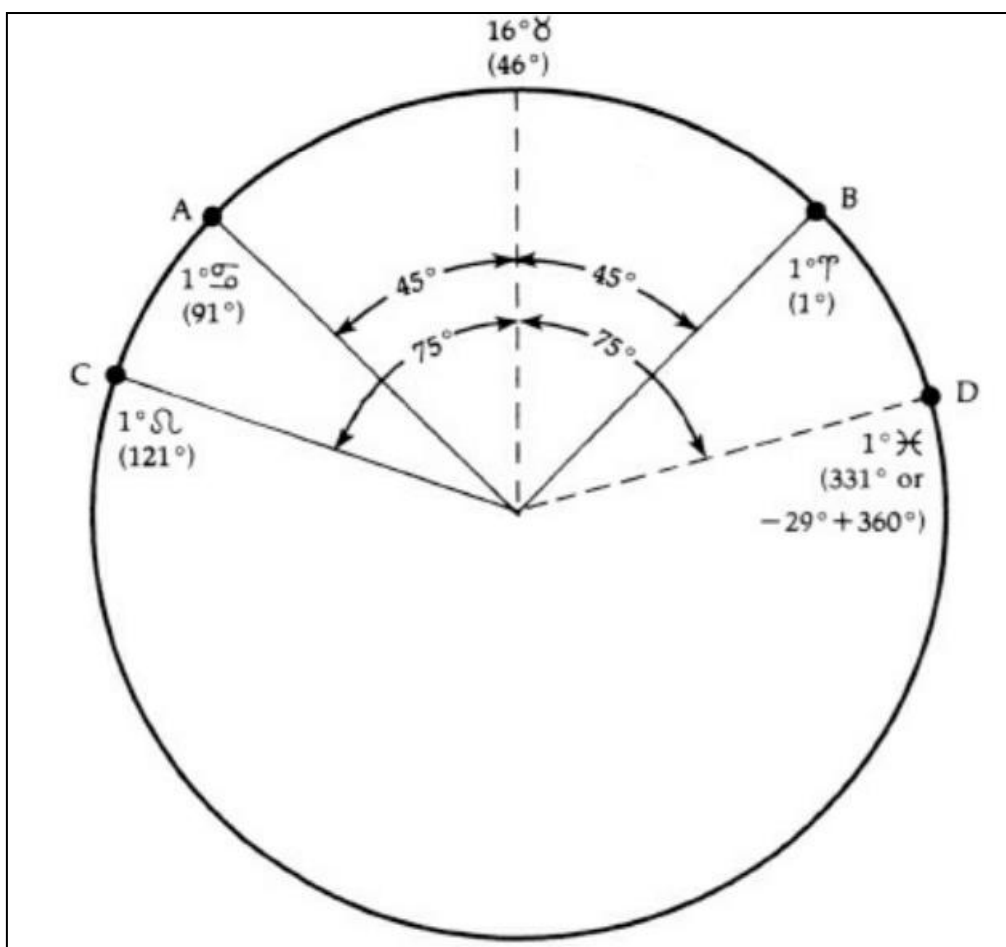
⁶⁵ Délka kruhu. RS

takto: Měsíc + Ascendent – Slunce = Bod Štěstí. Délka Bodu Štěstí je poté převedena z 360° na znamení a zanesena do horoskopu. Všechny ostatní arabské body jsou tvořeny pomocí stejného vzorce $A + B - C = D$ s jinými kombinacemi bodů. Například Ascendent + Venuše – Slunce = Bod Lásky; Ascendent + Venuše – hrot sedmého domu = Bod Rozvodu. Mezi tradiční body patří Slunce, Měsíc, Ascendent, MC nebo hrot mezilehlého domu jako alespoň jeden z faktorů, ale je možné takto kombinovat libovolné tři faktory horoskopu, a někteří moderní astrologové tak učinili.

Výše uvedená metoda je pouze nejjednodušší z několika možných způsobů výpočtu arabských bodů. Wilson ve své *Dictionary of Astrology* poskytuje několik starších a komplikovanějších metod pro výpočet Bodu Štěstí spíše pomocí šikmých vzestupů a rektascenzí, nežli nebeských délek (stupňů na ekliptice), na které je většina z nás zvyklá. V zeměpisné šířce, řekněme, New York City, mohou komplikované metody přinést výsledky, které se liší od výsledků známější metody až o 30°, a ve vyšších zeměpisných šířkách bude ještě větší rozdíl. Zda je některá ze složitějších metod výpočtu Bodu Štěstí a dalších arabských bodů platnější než jednodušší metoda, je otázka, která vyžaduje další výzkum a přesahuje rámec této knihy.

Ať už se pro výpočet arabských bodů používá jakýkoli souřadnicový systém, jejich rozsáhlé použití může vytvořit matoucí pole několika nových bodů na stupeň. Člověk se vystavuje nebezpečí, že bude schopen vymyslet body, které dokážou vše, co si přeje.

I když se používá pouze Bod Štěstí, pochybuji o jeho významu, alespoň když se počítá pomocí nebeských délek. Říká se, že dává jednotlivci přízeň, štěstí nebo laskavost. Vzhledem k tomu, že mám docela štěstí, a můj Bod Štěstí je spojen se Saturnem ve dvanáctém domě (kombinace, která by se normálně nepovažovala za šťastnou), jsem pochopitelně skeptický.

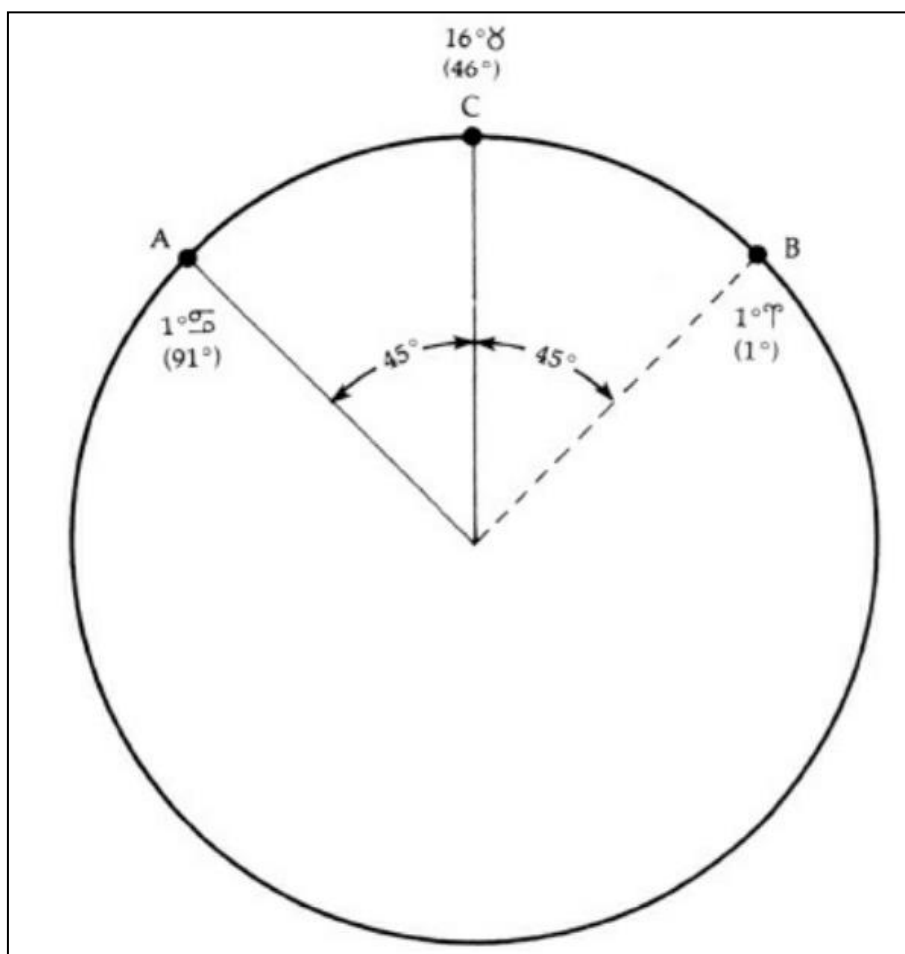
Planetární obraz podle čtyř faktorů (vzorec z uranské školy: $A + B - C = D$)

Planetární obrazy

Stoupenci uranské školy poznají $A + B - C = D$ jako vzorec, který používají pro sčítání a odečítání nebeských délek, aby vytvořili „planetární obrazy“. Jak je znázorněno na obrázku výše, kosmobiologové by to vyjádřili semi-diagramaticky jako $A/B = D$, kde lomítka představují společnou osu (16° Býka – Štíra), kterou tyto dva páry planet sdílejí. Hlavní rozdíl mezi planetárními obrazy a arabskými body vypočítanými podle polohy na ekliptice je ten, že uranská škola systematicky rozšířila princip tak, aby zahrnoval všechny body na horoskopu (ale obvykle se nepoužívají hroty mezilehlých domů). To má potenciál vytvořit řadu dalších bodů stejně velkých, ne-li větších než řada arabských bodů. Ale většina uranských astrologů si je tohoto nebezpečí vědoma a snaží se vytvořit systém pro uspořádání těchto bodů do hierarchie, aby bylo možné jasně rozlišovat, co je a není významné.

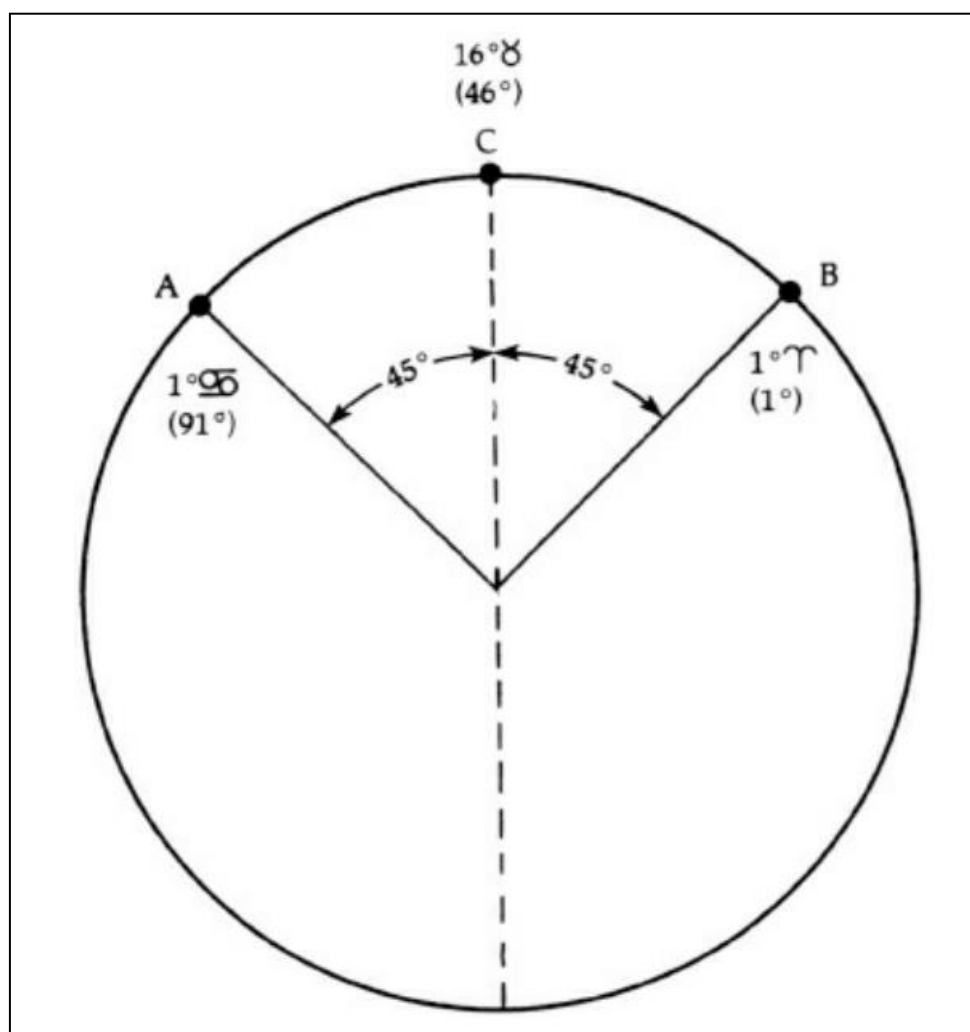
Ve srovnání s arabskými body mají planetární obrazy významy, které mnohem logičtěji vyplývají z příslušných symbolů. Například stejnou kombinaci, která tvoří Bod Štěstí, Ascendent + Slunce – Měsíc, označuje uranská škola jako úzké spojení s ostatními (Ascendent), tělem nebo fyzickým blahobytem (Slunce) a ženami (Měsíc). Dohromady to znamená úzké fyzické vztahy se ženami v každodenním životě.

Vzhledem k deseti planetám, Ascendentu, MC a Severnímu uzlu, je počet možných tří-faktorových kombinací v horoskopu obrovský. Způsob, jakým pracuji, raději omezuji používání takových kombinací na midpointy, což je zvláštní případ planetárních obrazů, ve kterých je citlivý bod tvořen pomocí dvou jiných bodů, namísto tří. Mám pocit, že všechny body tvaru $A + B - C = D$ (ve kterých jsou A, B a C různé) jsou méně významné než midpointy, a že je tedy lze bezpečně obejít, alespoň dokud nebudou vytvořeny a stabilizovány výše zmíněné hierarchie významnosti.

Planetární obraz podle tří faktorů (vzorec z uranské školy: $C + C - A = B$)

Existuje však ještě jeden typ planetárního obrazu, který může být významnější. Stejně jako výše diskutované planetární obrazy zahrnuje tři faktory, ale stejně jako midpointy má pouze dva různé faktory. Tento typ má tvar $C + C - A = B$. S použitím C jako osy se podíváme na bod na opačné straně C než A, ale oddělený stejným úhlem. Jestliže A je C plus úhel, pak citlivý bod B je C minus úhel. (Viz obrázek výše.) Osobně jsem planetární obrazy tohoto typu nezkoumal, ale jiní je považují za cenné.

Midpoint (vzorec z uranské školy: $A + B - C = C$)

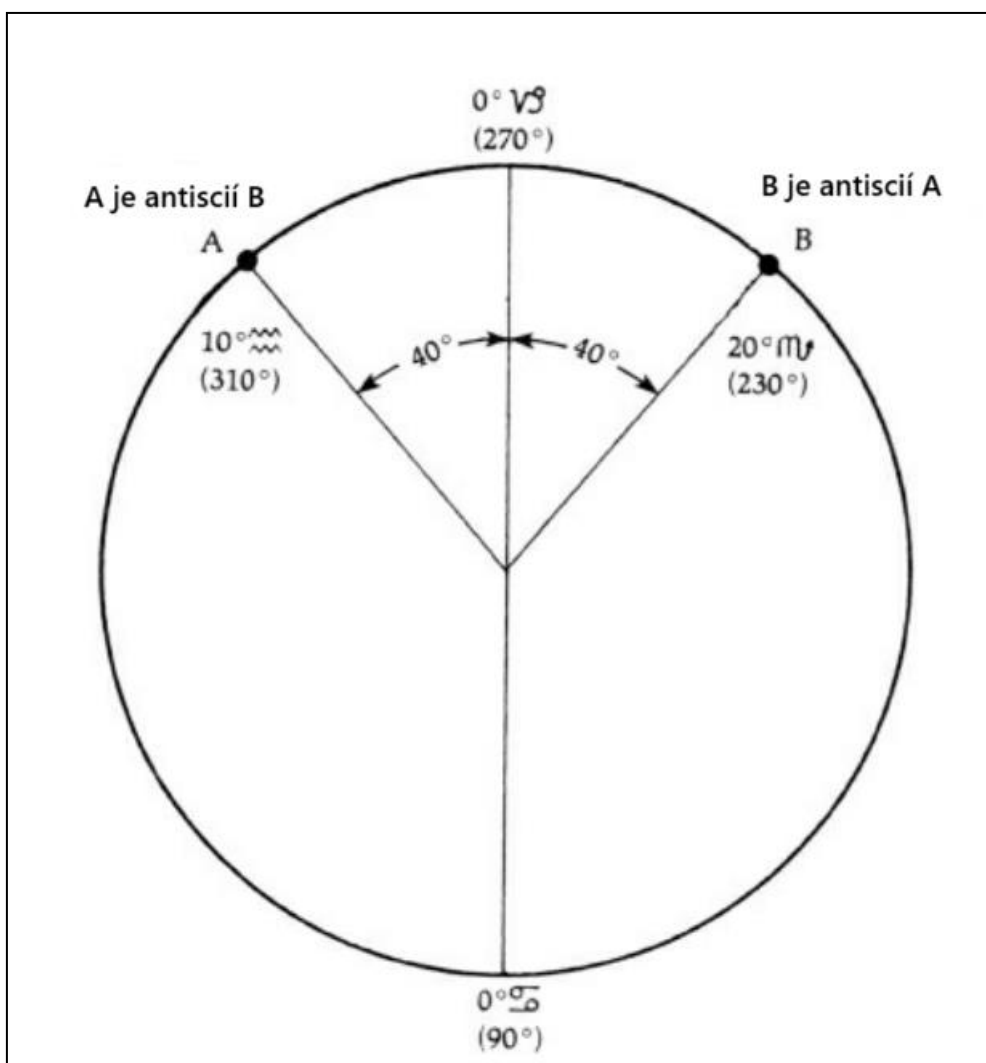
Midpointy

Midpointy nebo střední vzdálenosti jsou jako právě zmíněné tří-faktorové planetární obrazy, ale tentokrát je citlivý bod spíše uprostřed, nežli na jedné straně. Pro midpointy je vzorec $A + B - C = C$, kde C je faktor uprostřed. (Viz obrázek výše.) Kosmobiologové by to vyjádřili jako $A/B = C$.

Při použití třinácti faktorů je počet možných midpointů menší než sto, a existují pravidla pro rozlišení jejich relativní důležitosti, abychom se neztratili v detailech. Zjistil jsem, že midpointy přidávají do horoskopu nové informace a běžně je používám. Jejich zdůvodnění, jak je používat a jak je načrtnout, jsou proto podrobně popsány v kapitolách VIII. a IX.

Antiscia či slunovratové body

Antiscia, jež používali Arabové ve středověku, byla v moderní době vzkříšena dvěma nezávislými hnutími: uranskými astrology, kteří je nazývají antiscia, a tradičnějšími astrology, kteří je nazývají body slunovratu, což je dobrý způsob, jak popsat, jak fungují.

Antiscia

Antiscion je dalším příkladem výše popsaného typu planetárního obrazu, ve kterém dva faktory vytvářejí třetí citlivý bod, který není midpointem. Ale tady je prvním ze dvou faktorů vždy buď 0° Raka nebo 0° Kozoroha, což jsou letní a zimní slunovraty. Proto všechna antiscia mají tvar $A + B - 0^\circ$ Raka = 0° (samozřejmě 0° Kozoroha může být nahrazeno 0° Raka). Jinými slovy, 0° Raka-Kozoroha je midpointem mezi jakýmkoli bodem a jeho antiscii. Viz obrázek výše. Stejně jako midpointy mají antiscia vzorec $A + B - C = C$, vyjádřený jako $270 + 270 - A = B$, $270 + 270 - B = A$ nebo $A + B - 270 = 270$. Antiscia bližší k 0° mají vzorce $90 + 90 - A = B$ atd.

Chcete-li vypočítat *antiscion*, nejprve převedte všechny délky ve vzorci na zápis 360° , jak je vysvětleno. Tak se z 0° Raka stane 90° a 0° Kozoroha se stane 270° . Pak, dáme-li planetu nebo úhel na y° (v zápisu 360°), její antiscion bude na $90^\circ + 90^\circ - y^\circ$ nebo na $270^\circ + 270^\circ - y^\circ$. Poté můžete převést ze zápisu 360° zpět na znamení a zadat *antiscion* do horoskopu.

Podle uživatelů těchto bodů je význam *antiscionu* stejný jako význam samotné planety. To ale není úplně logické. Jak bylo uvedeno výše, midpoint mezi kterýmkoli bodem a jeho *antiscionem* je 0° Raka a Kozoroha, a to je samozřejmě v kvadratuře na 0° Berana zmíněného výše. Jak bude vysvětleno v VIII. kapitole, body, které jsou v kvadratuře nebo v opozičním aspektu vůči sobě, jsou v uranské astrologii a kosmobiologii považovány za prakticky stejný bod. Z toho vyplývá, že antiscia nejsou ve skutečnosti ničím jiným než částí oné sady planetárních obrazů, která zahrnuje 0° Berana. Antiscia tedy zahrnují nejen symboliku planety nebo příslušného úhlu, ale také symboliku 0° Berana a podle toho by měly být vymezeny.

Tranzitující planety mohou vytvářet aspekty k *antiscionu* jakéhokoli těla. To se může zdát divné, dokud si neuvědomíte, že tranzitní faktor na nebo v aspektu k *antiscionu* pouze tvoří midpoint na ose Berana s planetou, jejíž *antiscion* je zapojen. I když takové tranzity nepoužívám, existuje spousta důkazů, že mohou být významné. Mám však podezření, že takové tranzity jsou méně důležité než přímé tranzity k natálním faktorům.

Nepoužil jsem antiscia extenzivně, kromě formy midpointů zahrnujících osu Berana. Nepoužívám je, protože se domnívám, že není žádoucí přidávat do

horoskopu další body, pokud neposkytují informace, které jsou jinak nedostupné. Pokud se pouze duplikují, mělo by se od nich upustit.

Úhlové vztahy

VI. Aspekty: Úvod

Aspekty byly krátce představeny ve II. kapitole jako významné úhlové vztahy mezi planetami, znameními a domy. Jejich nejdůležitější použití je s ohledem na planety a další body, jako je Ascendent, Střed nebe a midpointy. Aspekty mezi těmito symboly spojují energie s energiemi a s oblastmi, kde se energie projevují, což umožňuje, aby symboly fungovaly ve dvojicích nebo dokonce skupinách. Ale aspekty nespojují pouze planetární energie a další body: spojují je způsoby, které jsou typické pro počet stupňů zahrnutých v aspektu. Například body spojené úhlem 90° neovlivňují stejně, jako když jsou spojeny úhlem 120° .

Všechny úhly použité jako aspekty jsou odvozeny dělením 360° celými čísly. Tedy $360^\circ/1 = 360^\circ$ (konjunkce), $360^\circ/2 = 180^\circ$ (opozice), $360^\circ/3 = 120^\circ$ (trigon), $360^\circ/4 = 90^\circ$ (kvadratura) a tak dále. Takový průběh se nazývá harmonická řada, jejíž obecný tvar je následující: $N/1, N/2, N/3, N/4, N/5, \dots, N/l, N/(l+1), \dots$, kde l je řada celých čísel nebo celých čísel od jedné do nekonečna. N může mít jakoukoli hodnotu, ale v astrologii je to obvykle 360° .

V minulosti astrologie používala pouze úhly odvozené z dělení kruhu jednou, dvěma, třemi, čtyřmi a šesti. Toto jsou aspekty používané Řeky: konjunkce, opozice, trigon, kvadratura a sextil. Často jsou označovány jako „klasické“ nebo „ptolemaiovské“ aspekty, po Ptolemaiovi (2. století n. l.), nejvlivnějším řeckém odborníkovi na astrologii a astronomii.

V renesanci si astrologové uvědomili, že základem aspektů je harmonická řada, a začali experimentovat s dělením kruhu pěti, sedmi, osmi a dvanácti. Vydělením kruhu pěti získáme kvintil ($360^\circ/5 = 72^\circ$) a biquintil ($2 \times 360^\circ/5 = 144^\circ$). Sedmička dává septil ($360^\circ/7 = 51^\circ 25' 42,9''$), biseptil ($2 \times 360^\circ/7 = 102^\circ 51' 25,7''$) a triseptil ($3 \times 360^\circ/7 = 154^\circ 17' 08,6''$). Dělení osmičky (8 a $8 = 34^\circ$ kvartér = $34^\circ 50'$) seskvikvadratura nebo trioktil ($3 \times 360^\circ/8 = 135^\circ$). Dělení devíti, deseti a jedenácti bylo vynecháno, ale bylo zavedeno dělení dvanácti, protože dvanáctka je základem znamení zvěrokruhu. Tím jsme získali semisextil ($360^\circ/12 = 30^\circ$) a kvinkunx ($5 \times 360^\circ/12 = 150^\circ$).

Mezi astrology, kteří byli aktivní v tomto rozšíření řecké teorie aspektů, byli Johannes Kepler (1571–1630), známý svými příspěvky k astronomii, a Morinus (1583–1656), poslední z velkých francouzských astrologů renesance. Ale dělení sedmi se nikdy nechytilo dobře, a dělení pěti dopadlo o něco lépe. Teprve v moderní době se na ně spolu s řadou dalších členění začínají astrologové vážně dívat.

V našem století byli John Addey a jeho následovníci nejvíce zodpovědní za znovuzavedení myšlenky aspektů jako harmonických a za oživení zájmu o dělení kruhu pěti, sedmi a dalšími čísly. Jejich výzkum poukázal na souvislost mezi symbolikou aspektů a symbolikou čísel, přičemž myšlenka je, že symbolika aspektů pochází z čísla, kterým je kruh rozdělen. Používaná číselná symbolika je symbolika starověkých Pythagorejců a středověkých kabalistů, nikoli moderní numerologie. Tabulka níže shrnuje významy čísel odvozené z Addeyho spisů a mé vlastní práce.

Symbolika čísel	
1	<i>Úplné spojení, bez schopnosti sebereflexe. Polarita, komplementarita a konflikt; také vědomí, které vzniká sebereflexí.</i>
2	<i>Harmonie, rovnováha, stabilita.</i>
3	<i>Odpor, hmota. Dvakrát dva.</i>
4	<i>Číslo lidstva, značící jeho síly a energie, a jeho tvůrčí a destruktivní potenciál.</i>
5	<i>Dvakrát tři. Polarita plus rovnováha; činnost potřebná k dosažení rovnováhy.</i>
6	<i>Nadpozemskost, vlivy zvenčí.</i>
7	<i>Dvakrát čtyři. Polarita plus odpor.</i>
8	<i>Tříkrát tři. Konečné produkty, dokončení, konec cyklu.</i>
9	

Vynásobením čísla dvěma, čtyřmi atd. získáte oktávy tohoto čísla, stejně jako v hudbě vznikají oktávy vynásobením zvukových frekvencí dvěma, čtyřmi atd. Obecně řečeno, výsledné číslo má symboliku podobnou číslu, které bylo zdvojnásobeno nebo zčtyřnásobeno, ale také získává symboliku čísla dvě nebo čtyři. Násobení čísla třemi, pěti, sedmi atd. změní symboliku původního čísla ještě více než násobení dvěma.

Interpretace aspektů jako harmonických naznačuje, že astrologické jevy mohou být spojeny s vlnami studovanými fyziky. Cykly planet jsou matematicky totožné s vlnami světla, zvuku, oceánu nebo kyvadla, které se od astrologických cyklů liší především tím, že jsou rychlejší. V přírodě, kdykoli nastane vlnový efekt, je doprovázen dalšími vlnami, které jsou poloviční, třetinové, čtvrtinové a tak dále. To jsou harmonické původní, hlavní vlny. Pokud se podíváme na cykly planet, najdeme cykly poloh, kterými prochází každá dvojice planet od konjunkce ke konjunkci. Zhruba v polovině mezi konjunkcemi jsou obě planety v opozici; v jedné třetině cesty jsou v trigonu; v jedné čtvrtině cesty jsou v kvadratuře; a tak dále. To naznačuje, že existuje určitý druh vztahu mezi vlnami a jejich harmonickými na jedné straně a planetárními cykly a jejich aspekty na straně druhé. Výsledky této studie mohou uvést astrologii přímo do souladu se studiemi jiných přírodních jevů.

Rodiny aspektů

S výjimkou konjunkce lze všechny běžně používané aspekty klasifikovat podle toho, zda jsou založeny na násobcích dvou nebo tří. Je to proto, jak je uvedeno v tabulce výše, že aspekty založené na číslech vynásobených dvěma mají vlastnosti, které zahrnují symboliku dvou, zatímco aspekty založené na násobcích tří mají vlastnosti, které zahrnují symboliku tří.

Skupina aspektů založených na dělení kruhu dvěma zahrnuje opozici ($1/2$), kvadraturu ($1/[2 \times 2]$ nebo $1/4$), semikvadraturu ($1/[2 \times 2 \times 2]$ nebo $1/8$) a seskvikvadraturu ($3/8$), stejně jako všechny násobky $22,5^\circ$ ($1/[2 \times 2 \times 2 \times 2]$ nebo $1/16$). Těmto aspektům říkám „2. harmonická“ nebo „tvrdé“ aspekty, kvůli vlastnostem, které mají společné.

Rodina aspektů založená na dělení kruhu třemi zahrnuje trigon ($1/3$), sextil ($1/[3 \times 2]$ nebo $1/6$), semisextil ($1/[3 \times 2 \times 2]$ nebo $1/12$) a kvinkunx ($5/12$). Říkám jim „3. harmonická“ nebo „měkké“ aspekty.

Konjunkce je ve třídě sama o sobě, protože by mohla být ve dvou-řadě, tří-řadě nebo v jakékoli řadě aspektů. To, že obsahuje symboliku všech ostatních aspektů, lze vidět následovně: pokud konjunkce představuje $(1/1) \times 360$, představuje také $(2/2) \times 360$, $(3/3) \times 360$, $(4/4) \times 360$, $(5/5) \times 360$ a tak dále.

Ostatní aspekty byly donedávna používány jen zřídka, zřejmě proto, že astrologové nebyli v souladu se symbolikou jiných čísel než jedna, dva, tři, čtyři, šest, osm a dvanáct. Klasifikace všech aspektů jako „dobré“ nebo „špatné“ ztěžuje rozpoznání symboliky, která není ani jedním ani druhým. Také obvyklá praxe zápisu planetárních pozic z hlediska jejich polohy znamení (například 23°Blíženci45') usnadňuje rozpoznání aspektů, které jsou dělitelné 30°. Většina astrologických analýz se stále provádí pouze s konjunkcí a 2. a 3. harmonickou, a bude nějakou dobu trvat, než budou astrologové tak obeznámeni s jinými rodinami aspektů jako s těmito. Proto v další kapitole podrobně probereme konjunkci, 2. a 3. harmonickou, než přejdeme 5., 7. a 9 harmonické.

Orbisy aspektů

Planety, které jsou v přesném aspektu jakéhokoli typu, jsou velmi silně propojené a lze se spolehnout na to, že budou jednat společně, když je jedna z nich spuštěna tranzitem nebo progresí. Avšak neztrácejí náhle své pouto ve chvíli, kdy trochu vybočí z přesnosti. Míra, do jaké může být aspekt nepřesný a přesto mít účinek, se nazývá „orbis“ aspektu. Orbis se měří jako počet stupňů, které jste ochotni povolit před a po přesném aspektu ve zvěrokruhu. Pokud tedy použijete orbis 5°, považujete planetu za „v aspektu“, pokud je v rozsahu 10° se středem v bodě, kde by byl aspekt přesný.

Stejně jako mnoho jiných záležitostí v astrologii byly orbisy předmětem mnoha kontroverzí, protože donedávna astrologové neměli žádné prostředky, jak je přísně testovat. Nyní však s příchodem počítačů schopných zpracovat obrovské množství horoskopů, které je třeba analyzovat při statistickém testování, jsme schopni takové testy zahájit. Pokud jde o tuto otázku, jsme stále v dosti primitivním stavu, protože většině astrologů chybí zázemí pro správnou konstrukci takových testů, ale existují určité předběžné výsledky, které lze uvést.

Za prvé, některé staré myšlenky jsou zjevně špatné. Jedním z nich je tendence některých astrologů zacházet s orbisy jako s vypínači, takže jakmile se planeta dostane do orbisu jiné planety, aspekt se náhle zapne v plné síle a stejně náhle se vypne, když rychlejší planeta opustí orbis na druhé straně. Když to vyjádřím takto suše, pochybuji, že by mnozí astrologové brali tuto myšlenku vážně, ale v praxi to je způsob, jakým mnozí používají orbisy ve své práci. Dělají

to vždy, když použijí aspekt, který je daleko mimo orbis, k vysvětlení silného účinku v horoskopu, který jinak nemohou vysvětlit. V takových chvílích astrologové jednoduše vysunou orbis do tohoto bodu a pak s aspektem zacházejí, jako by byl v plné síle. Ale k vysvětlení takových jevů, když k nim dojde, lze obvykle uvést další faktory, jak ukážu dále.

Z klinických zkušeností i výzkumu je jasné, že orbisy tímto způsobem nefungují. Jak se planeta blíží k bodu aspektování jiné, spojovací efekt se postupně zapne a dosáhne maxima, když je aspekt přesný nebo téměř takový. Některé výzkumy naznačují, že efekt propojení vrcholí mírně před bodem přesnosti, zatímco práce prezentované Garym Duncanem z Kalifornie na shromáždění AFA⁶⁶ v roce 1976 ukazují, že alespoň v případě kvadratur se bod maximálního propojení někdy vyskytuje za bodem přesnosti. A práce s harmonickými naznačuje, že intenzita nemusí klesat lineárně, ale že spojovací efekt stoupá a klesá v různých bodech, jak se aspekt pohybuje mimo orbis. Mám podezření, že přesná odpověď závisí na způsobu položení otázky. Naštěstí se zdá, že jde o jemnosti, které lze při praktické astrologické manipulaci ignorovat. Přesto bychom měli zůstat otevření možnosti, že cokoli zde nebo jinde řečeno může být vyvráceno tvrdým astrologickým výzkumem.

Otázka se scvrkává nikoli na to, jak daleko může být aspekt mimo orbis a stále mít vliv, ale spíše na to, jak jemné propojení člověk přijme jako významné. Odpověď závisí na tom, jaké techniky používáte. Pokud dáte dohromady mnoho malých faktorů (což je přístup použitý v této knize), orbisy by měly být malé, protože jakýkoli slabý efekt, který mají aspekty s širokým orbisem, bude přemožen jinými druhy indikací, jako jsou ty z midpointů. Pokud použijete méně symbolických prvků, pak každá indikace musí mít větší váhu při formování celkového hodnocení a důležitější budou jemné efekty širokoúhlých aspektů. Astrologie je jazyk přírody, který mohou různí lidé číst různými způsoby. Tento druh proměnlivosti podle sklonů astrologa je jedním z prvků astrologie, který vědci považují za nevhodný, ačkoli většina psychologů by tomu rozuměla.

To, zda použijete málo nebo mnoho symbolických prvků, určuje celkový rozsah velikostí orbisů, které použijete, ale orbis jakéhokoli konkrétního

---

⁶⁶ Americká federace astrologů. RS

aspektu závisí na několika dalších úvahách. V zásadě existují dva myšlenkové směry o tom, co určuje velikost orbisu: jeden zdůrazňuje velikost aspektu, druhý to, co je aspektováno. Většina astrologů bere v úvahu oba faktory, ale v různém poměru. Někteří také berou v úvahu, zda se aspekt aplikuje nebo separuje. Dále nastíním pravidla pro orbisy, která považuji za nejlepší s mými technikami, a tuto část uzavřu diskuzí o některých výjimkách z obecných pravidel.

Určení orbisu podle velikosti aspektu

Existují dva přístupy, jak zvažovat velikost aspektu: shrnout aspekty dohromady do skupin nebo zvážit každý aspekt samostatně.

Většina tradičních astrologů jednoduše rozděluje aspekty na hlavní⁶⁷ a malé. Hlavní aspekty, konjunkce, opozice, trigon, kvadratura a sextil, mají všechny stejný, obvykle velký orbis, asi 10°. Malé aspekty, pokud jsou použity, mají různé orbisy, běžně kolem 2°. Orbis 10° je hlavně pozůstatkem renesanční astrologie. Moderní astrologové mají tendenci snižovat orbisy až na 7° či 8° a rostoucí počet astrologů nyní používá ještě menší orbisy, 5° nebo méně v hlavních aspektech, 1° nebo méně v malých. Jsem v podstatě z této poslední školy, z důvodů, o kterých budu diskutovat dále.

Bez ohledu na maximální velikost použitého orbisu existuje problém s výše uvedeným přístupem. Proč by měly být všechny hlavní aspekty sloučeny dohromady a dán jim stejný orbis? Sextil je pouze jedna šestina kruhu. Neměl by mít jednu šestinu orbisu konjunkce? (Pro tuto diskusi by měla být konjunkce považována za aspekt 360°, nikoli 0°.) Tímto problémem se zabývá Addeyho harmonická teorie aspektů, o které jsme se zmínili dříve. Podle Addeyho myšlenek by velikost orbisu měla být přímo úměrná harmonické, na které je aspekt založen. Pokud by tedy konjunkce obdržela orbis 10°, pak by opozice (druhá harmonická) obdržela orbis 5°, kvadratura (čtvrtá harmonická) 2,5° orbis, trigon (třetí harmonická) 3,33° orbisu a tak dále. Jak semisextil, tak kvinkunx, které jsou založeny na jedné dvanáctině kruhu, by obdržely orbis 0,83°, a semikvadratura a seskvikvadratura, které byly založeny na jedné osmině kruhu, orbis 1,25°.

---

⁶⁷ Nebo velké. RS

To je přijatelná myšlenka, ale nezdá se, že by se shodovala se zkušenostmi astrologů. Neříkám, že je to nesprávné, ale musel by to prokázat nějaký přesvědčivý výzkum, než bych to byl ochoten přijmout. Podle mého soudu je orbis pro konjunkci příliš velký, a orbisy pro kvadraturu, trigon, semisextil a kvinkunx příliš malé.

Určení orbisu podle zahrnutých faktorů

Na toto téma existují dvě základní varianty. Mnoho autorů obhajuje to, co je v zásadě metoda orbisu podle aspektu, ale zvyšují orbisy pro aspekty zahrnující Slunce a Měsíc. Potíž je v tom, že většina z těch, kdo obhajují tento přístup, dává Slunci a Měsíci orbis až 15° na obě strany, což je celé znamení! Dokud není maximální orbis příliš velký, považuji tuto myšlenku za obhajitelnou, i když ji osobně nepřijímám.

Radikálnější přístup navrhl Reinhold Ebertin. Ve své knize *Applied Cosmobiology* rozděluje všechny aspekty horoskopu do tří kategorií. Osobní body (Slunce, Měsíc, Střed nebe a Ascendent) mají 5°, rychle se pohybující faktory (Merkur, Venuše a Mars) 4°, a pomalu se pohybující faktory (Jupiter, Saturn, Uran, Neptun, Pluton a lunární uzly) mají 3°.

Osobní body mají největší orbis kvůli jejich důležitosti v horoskopu, a protože, s výjimkou Slunce, jsou nejrychleji se pohybujícími faktory. Slunce spadá do této kategorie pouze kvůli své důležitosti (ve skutečnosti Merkur a Venuše ve druhé kategorii mohou jít rychleji než Slunce). Druhá skupina se skládá z méně silných faktorů, ale vzhledem k tomu, že se pohybují poměrně rychle, rychle se pohybují dovnitř a ven z aspektu. Faktory ve třetí skupině se pohybují pomalu a zůstávají po dlouhou dobu v těsné blízkosti aspektu. Mnoho lidí stejné věkové skupiny bude mít stejné aspekty zahrnující dva nebo více těchto faktorů. Díky tomu jsou tyto aspekty méně vyloženy osobní, pokud jde o jejich dopad.

Tento způsob klasifikace aspektů je založen na rychlejším pohybu obou zahrnutých faktorů. Pokud je jeden ze dvou bodů ve skupině jedna,⁶⁸ použijete 5°. Pokud ani jeden z bodů není ve skupině jedna, ale kterýkoli z nich je ve skupině dvě, použijete 4°. Jinak použijete 3°.

---

⁶⁸ Viz výše. RS

Popsané orbisy se vztahují pouze na aspekty tvrdé nebo 2. harmonické. Všem aspektům 2. harmonické, včetně semikvadratury a seskvikvadratury, je dán stejný orbis v závislosti na zahrnutých faktorech. V jiných dílech Ebertin dává konzistentní 5° orbis všem aspektům druhé řady bez ohledu na zapojené body a menší orbisy měkkým aspektům či aspektům 3. harmonické. Je zřejmé, že jeho uvažování prošlo několika revolucemi.

Aplikace a separace

Když se rychlejší planeta pohybuje směrem k přesnému aspektu, ale ještě ho nedosáhla, říká se, že aspekt se aplikuje; když rychlejší planeta již vytvořila přesný aspekt a vzdaluje se od něj, říká se, že aspekt se separuje. Mnoho astrologů používá k aplikaci aspektů větší orbis než k jejich separaci.

Mezi těmito dvěma může být rozdíl v kvalitě. Progresí⁶⁹ se bude aplikovaný aspekt zdokonalovat v letech po narození, jak se rychleji se pohybující planeta posouvá k vytvoření přesného aspektu. Tranzitním pohybem se tyto aspekty obvykle zpřesňují ve dnech po narození, které představují kritickou dobu ve vývoji člověka. Zejména pokud se jedná o „tvrdé“ aspekty nebo aspekty 2. harmonické, aplikace aspektů bude znamenat energie, které sílí a směřují ke krizi. Když se aspekty separují, krize je pryč. Domnívám se, i když nemohu říci, že jsem to jasně pozoroval, že aplikace aspektů 2. harmonické je turbulentnější než separace. Možná proto, že již používám malé orbisy, nezjistil jsem, že by míra interakce dvou bodů byla o něco menší, když se aspekt separoval, a z tohoto důvodu nedávám separujícím aspektům menší orbis.

---

⁶⁹ Sekundární progrese (direkce). RS

Doporučené orbisy	
Konjunkce (0°)	5°
Opozice (180°)	5°
Trigon (120°)	5°
Kvadratura (90°)	5°
Sextil (60°)	3°
Semikvadratura (45°)	1.5°
Seskvikvadratura (3 × 45°)	1.5°
Semisextil (30°)	1.5°
Kvinkunx (5 × 30°)	1.5°
Kvintil (72°)	1.5°
Bikvintil (2 × 72°)	1.5°
22,5° násobky	0.5°
Všechny ostatní	1° nebo méně

Pravidla orbisů použitá v této knize

Obecně se hlásím ke škole, která snižuje orbis podle velikosti harmonické, na které je aspekt založen. Stejný orbis dávám konjunkci, opozici, trigonu a kvadratuře, protože nemohu přijmout myšlenku, že by konjunkce měla mít čtyřnásobek orbisu kvadratury, sextilu i menším aspektům dávám menší orbis. Zdá se, že orbisy v tabulce výše dobře fungují s technikami popsanými v této knize. Při použití midpointů a některých malých aspektů, jak to dělám já, zjišťuji, že orbisy mnohem větší, než jsou tyto, snižují přehlednost astrologického obrazu, který se objevuje v horoskopu.

K orbisu 5° pro hlavní aspekty jsem dospěl víceméně intuicí, možná proto, že jsem k měření aspektů vždy používal číselníky⁷⁰ (viz VIII. kapitola), a orbisy větší než 5° způsobují, že aspekty vypadají poněkud zvláštně. Ale nedávno práce Geoffreyho Deana z Austrálie potvrdila orbis 5°. Pomocí dotazníku, v němž byli lidé s různými orbisy dotázáni, zda mohou identifikovat popisy rysů aspektů sami o sobě, se dotazoval poměrně velkého vzorku, a zjistil, že většina účinků, které by si člověk spojoval s daným zásadním aspektem, zmizí, když je aspekt více než 5° od dokonalosti. Jiní autoři uvádějí podobná

⁷⁰ Nebo kotouče. RS

zjištění. Ať už se ustálíte na jakémkoliv orbisu, myslím, že je bezpečné říci, že velmi blízký aspekt bude vykazovat silnější účinek než ten, který je blízko orbisu.

Orbisy navržené v tabulce výše jsou určeny pouze jako vodítko. Existuje několik případů, kdy je lze bezpečně zvětšit.

Výjimka 1: Když je v horoskopu málo těsných orbisů. Geoffrey Dean také poznamenává (a je posílen mou přítelkyní a kolegyní Nancy MacPhee), že ostatní aspekty v horoskopu a jejich orbisy jsou důležité při zvažování orbisu kteréhokoli z aspektů. Pokud existuje několik aspektů v blízkosti orbisu a několik aspektů, které nejsou blízko orbisu, aspekty blízko orbisu vyhladí účinky těch širších. Jako by každý aspekt vydával zvuk, který přispívá k celkovému vyznění horoskopu. Když hlasité zvuky přehluší tiché tóny, lze tiché tóny ignorovat. Pokud však horoskop nemá mnoho hlasitých zvuků, budou důležitější tiché tóny. Pokud je tedy v horoskopu málo blízkých aspektů, doporučuji u hlavních aspektů překročit hranici 5°.

V tomto ohledu je třeba dbát na to, abychom nepřehlédli některé ne tak malé menší aspekty, zejména semikvadraturu, seskvikvadraturu, semisextil a kvinkunx. Každý z nich, pokud má těsný orbis menší než 1°, by se značným náskokem převážil kvadraturu s orbisem 6°. Mám také podezření, že to platí o kvintilu nebo bikvintilu, ale necítím se dostatečně bezpečně ohledně symboliky těchto aspektů, abych to s jistotou mohl prohlásit. Kromě kvintilu a bikvintilu tedy tyto drobné aspekty nejsou ve skutečnosti vůbec malé, ale jednoduše vyžadují menší orbisy.

Výjimka 2: Když aspekt zahrnuje harmonický symptom. V případě velkého trigonu, velké kvadratury, T-kvadratury nebo jiného vzoru, ve kterém je několik aspektů spojeno stejnou rodinou aspektů nebo harmonických, lze také povolit větší orbis. Bohužel neexistují žádná pevná pravidla, o kolik větší, ale na tom se shodují téměř všichni astrologové. Například, pokud obvykle povolíte 5° kvadraturu, pak ve velké kvadratuře, ve kterém jsou čtyři planety, každá asi 90° od sebe, můžete povolit větší orbis.

To platí zejména v případě, že průměr všech orbisů v komplexu aspektů je blízko 0°. Chcete-li zjistit průměr orbisů, sečtete počet stupňů a minut, o které je každý aspekt mimo, přiřadíte plusové hodnoty separujícím aspektům a

minusové hodnoty aplikujícím aspektům. Vydělením součtu počtem zapojených aspektů získáme průměr orbisů.

Jak jsem řekl, aspekty mimo orbis neztrácejí veškerý účinek, jen se zjemňují do té míry, že nestojí za zvážení. Ale v případě komplexů aspektů, které spojují několik planet stejnou harmonickou, je účinek všech aspektů kumulativní a jemné účinky aspektů se širokým orbisem se zesílí zpět do bodu, kdy se opět stanou významnými. Důvod pro toto je zřejmý v harmonické teorii: jestliže aspekty představují vlny, pak několik vln vrcholících ve stejných bodech se vzájemně posílí.

Výjimka 3: Když je aspekt součástí konfigurace midpointu. Když jsou dvě planety v aspektu a další planeta přesně (v rámci stupně nebo tak) půlí oblouk mezi nimi, spojení mezi dvojicí planet se zesílí. Pokud jsou tyto dvě planety v úhlu, který by byl běžně považován za mimo orbis aspektu, vliv jiné planety v jejich midpointu může stačit k tomu, aby byl aspekt dostatečně silný, aby si ho bylo možné všimnout. Tento efekt může také způsobit planeta spíše v tvrdém aspektu k midpointu, nežli ve skutečnosti na midpointu. Celá otázka midpointů je podrobně probírána v VIII. kapitole.

Orbisy nebo vyšší harmonické?

I když ještě přesně nevíme, co s tím v praktické práci dělat, nedávný výzkum harmonických vyvolal další úvahu o orbisech. Díky práci Johna Addeyho a dalších se zdá, že aspekty se širokým polem orbisů se kvalitativně i kvantitativně liší od aspektů blízkých. Tudíž kvadratura o hodnotě 96° může mít povahu zcela odlišnou od kvadratury přesně na 90° , protože zatímco 90° je založeno na čtvrté harmonické, 96° je založeno na patnácté harmonické ($4 \times 360^\circ/15 = 96^\circ$). Zbývá však provést mnoho výzkumu, nežli to budeme moci použít při praktickém vymezení horoskopů.

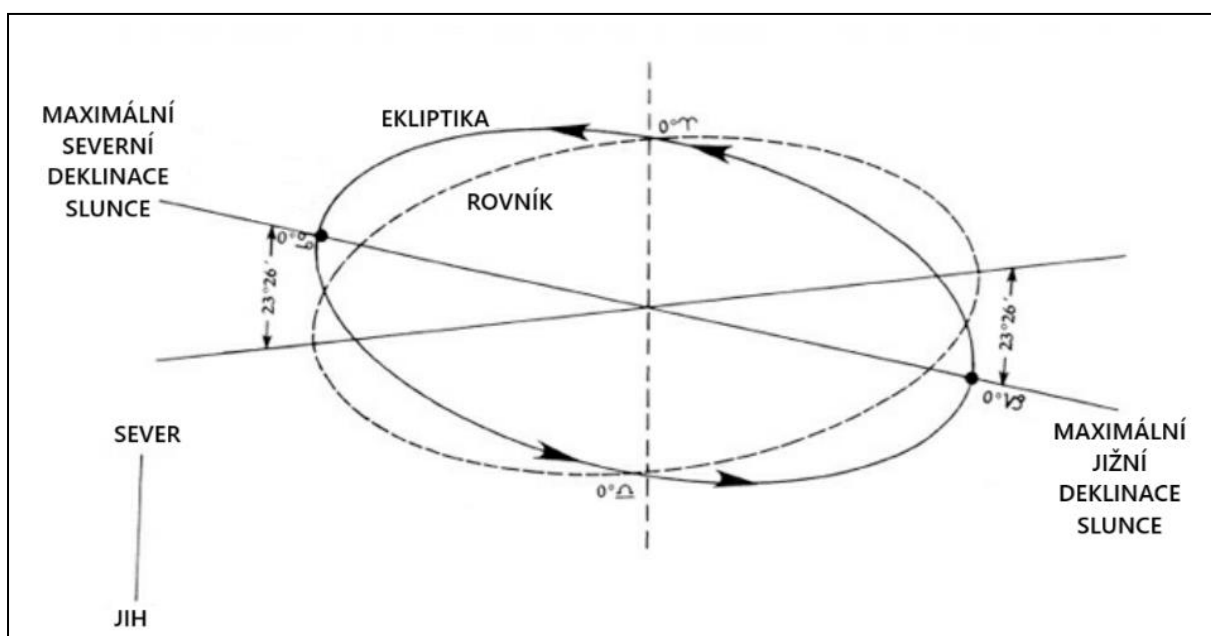
Paralely a kontraparalely

Většina autorit považuje paralely za kvalitu podobnou konjunkci a kontraparalely za kvalitu podobnou opozici. Na rozdíl od právě diskutovaných aspektů však nejsou měřeny podél ekliptiky. Místo toho se měří v úhlech nad nebo pod rovníkem, rovinou denní rotace Země.

Z tohoto a dalších důvodů je moderní astrologové často opomíjejí. Dříve jsem jim nevěnoval moc pozornosti, ale nyní jsem je začal sledovat a zdá se, že působí jako hlavní aspekty.

Paralely jsou aspekty v deklinaci. Deklinace je počet stupňů, o které se těleso nachází na sever (+) či na jih (-) od rovníku. Ekliptika neboli zdánlivá dráha Slunce po obloze je nakloněna k rovníku o $23^{\circ}26'$, a proto může mít Slunce deklinaci od $+23^{\circ}26'$ do $-23^{\circ}26'$. Protože ostatní tělesa mají oběžné dráhy ne zcela v rovině ekliptiky, mohou mít deklinace až asi + nebo - 26° .

Jednoduše řečeno, dvě tělesa jsou v paralele, pokud jsou jejich deklinace stejné, a kontraparalele, pokud jsou v opačných deklinacích. Například dvě tělesa jsou v paralele, pokud mají obě deklinaci $+10^{\circ}$, a jsou v kontraparalele, když jedno má deklinaci $+10^{\circ}$ a druhé -10° .

Deklinační cyklus Slunce

Proč používat deklinace?

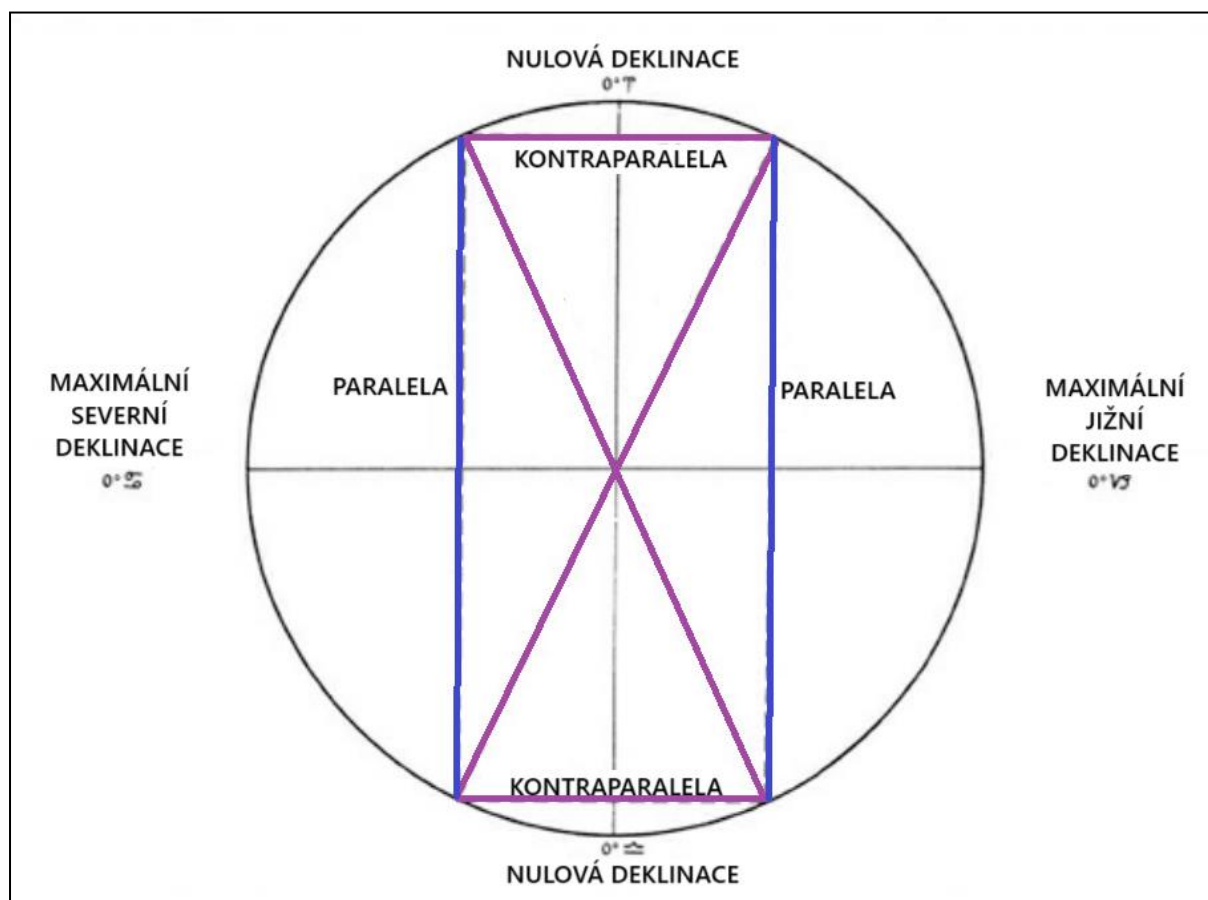
Někdo by se mohl zeptat, pokud se zabýváme vertikálními i horizontálními úhly, proč je nezměřit v nebeské šířce, vertikální dimenzi, která je v pravém úhlu k ekliptice, spíše než v deklinaci, která je v pravém úhlu k rovníku. Proč měřit vodorovně s odkazem na jednu rovinu a svisle s odkazem na jinou? Odpověď zní, že paralela a kontraparalela ve skutečnosti souvisí se znameními zvěrokruhu, ale ne hned zjevným způsobem.

Jsme zvyklí uvažovat o znameních jako o prostém rozdělení délky podél ekliptiky, ale jejich základ je ve skutečnosti v deklinaci. Znamení začínají na 0° Berana, což, pokud si pamatujete z kapitol II. a V., je jedním ze dvou bodů, kde rovina ekliptiky protíná rovinu rovníku. To znamená, že Slunce má 0° deklinaci, když je na 0° Berana. Jedná se o jarní rovnodennost, kdy Slunce tráví stejnou dobu nad obzorem jako pod ním, jinými slovy, den a noc jsou stejně dlouhé. Dalším bodem, ve kterém má Slunce deklinaci 0° , je 0° Vah, podzimní rovnodennost nebo druhý bod ročního putování Slunce, kde ekliptika protíná rovník a den se rovná noci. Ale zatímco v Beranu Slunce přibývalo v deklinaci a dny se prodlužovaly, ve Vahách Slunce klesá v deklinaci a dny se zkracují.

Slunce dosahuje svých extrémů deklinace na 0° Raka a 0° Kozoroha. Na 0° Raka je $23^\circ 26'$ severně od rovníku, což znamená, že na severní polokouli tráví Slunce svůj maximální čas nad obzorem a den dosahuje maximální délky. Při 0° Kozoroha je Slunce $23^\circ 26'$ jižně od rovníku, což má za následek nejkratší den v roce na severní polokouli. Viz obrázek výše.

Dvanáct znamení může být viděno jako sub-rozdělení úhlů mezi těmito způsoby a extrémy deklinace. Zatímco žádná z orbitálních rovin ostatních planet neprotíná rovník přesně na 0° Berana, všechny protínají rovník dostatečně blízko 0° Berana, aby znamení zvěrokruhu získala přibližný vztah k deklinacím těchto těles. Pokud jsou tedy dvě tělesa ve stejném znamení zvěrokruhu, budou mít také přibližně stejnou deklinaci a budou zhruba v paralele. „Den“ neboli čas strávený nad obzorem oběma tělesy bude přibližně stejně dlouhý, a pokud jsou dvě tělesa v opačných znameních, budou mít opačnou deklinaci a budou zhruba v kontraparalele. Den jednoho bude přibližně stejně dlouhý jako noc druhého. Jinými slovy, poměr dne a noci obou těles bude obrácený. Z toho vidíme, že ve skutečnosti existuje souvislost mezi

paralelami a spojeními na jedné straně a mezi kontraparalelami a opozicemi na straně druhé.

Paralely (modře) a kontraparalely (fialově)

Deklinace a antiscia

Ale na rozdíl od těles v konjunkci nebo opozici, tělesa v paralele nebo kontraparalele nemusí být ve stejných nebo opačných znameních. Není jedno, ale dvě místa, kde může být těleso v paralele nebo kontraparalele k jinému.

Pro jednoduchost uvažujme opět rovinu ekliptiky, která má deklinaci 0° na 0° Berana, dosahuje své maximální deklinace na 0° Raka a má opět deklinaci 0° na 0° Vah. To znamená, že ve stejných vzdálenostech na obou stranách 0° Raka má tato rovina stejné deklinace. Totéž platí pro druhý slunovrat, 0° Kozoroha. Dvě planety tedy budou v paralele nejen tehdy, když budou přibližně ve stejném bodě zvěrokruhu, ale budou také v paralele, pokud jedna z nich bude mít přibližně stejný počet stupňů na druhé straně 0° Raka nebo 0° Kozoroha. Jinými slovy, budou v paralele, pokud je jedna planeta blízko bodu

antiscionu nebo slunovratu té druhé (viz V. kapitola pro podrobnější diskusi o antiscíích). A dvě planety budou v kontraparalele nejen tehdy, když jedna z nich bude v blízkosti opozice vůči druhé, ale také když jedna z nich bude v blízkosti antiscionu opozice. Viz obrázek výše.

Z jiného pohledu mohou být dvě planety v kontraparalele, když jsou obě stejně vzdálené od rovnodenností, 0° Berana nebo 0° Vah.⁷¹ To je důvod, proč hamburská škola považuje antiscia nejen za body stejně vzdálené na obou stranách slunovratů, ale také za body stejně vzdálené na obou stranách rovnodenností. Další pohled na obrázek výše to objasní.

Antiscia jsou tedy jasně spojena s paralelami a kontraparalelami, ale korespondence je přesná pouze tehdy, když jsou obě zúčastněná tělesa v rovině ekliptiky. To samozřejmě většinou neplatí. Většinou jedno nebo obě tělesa (pokud to nejsou Slunce) nebudou přesně na ekliptice. To znamená, že budou mít jinou nebeskou šířku než 0° . Když dvě tělesa mají šířky jiné než 0° a jsou na opačných stranách slunovratů nebo rovnodenností, nemusí mít nutně svůj midpoint přesně na 0° Raka, Kozoroha, Berana nebo Vah. Z tohoto důvodu nemůžeme předpokládat, že tělesa ve vzájemné antiscii budou vždy (nebo dokonce obvykle) v přesné paralele nebo kontraparalele.

To neznamená, že antiscia a kontra-antiscia jsou bezcenné. Skládají se z planet tvořících midpointy slunovratů a rovnodenností, které, jak je uvedeno v kapitolách V. a IX, se zdají být důležitými citlivými body.

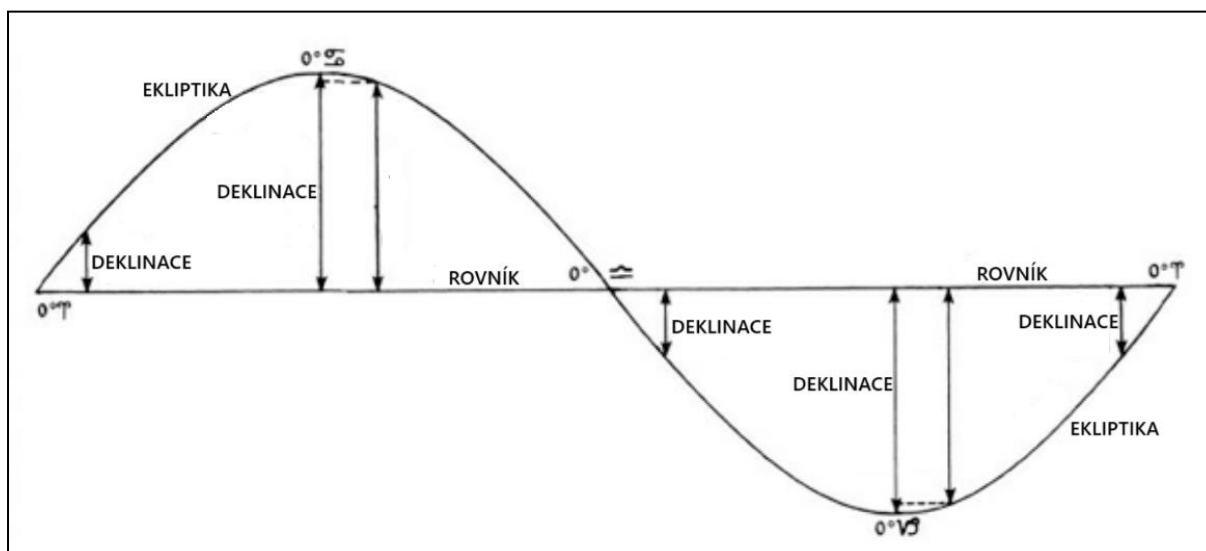
---

⁷¹ Kontra-antiscia. RS

Orbisy paralel

Jaký orbis použít při posuzování, zda jsou dvě tělesa v paralele nebo kontraparalele, představuje ožehavou otázku. Jak již bylo zmíněno dříve, rozsah možných deklinací je pouze asi plus nebo minus 26° od rovníku, zatímco rozsah zvěrokruhu je 360° . To okamžitě znamená, že orbis paralely nebo kontraparalely by měl být udržován relativně malý, rozhodně ne více než stupeň (nebo kolem).

Rychlost změny deklinace

Existuje problém, ale při zkoumání obrázku výše zjistíte, že jak se délka mění v blízkosti slunovratů, deklinace se mění pomalu, zatímco v blízkosti rovnodenností se deklinace mění rychle. To znamená, že těleso bude mít pravděpodobně vyšší deklinaci než deklinaci blízko 0° . Pokud ve všech případech použijete stejný orbis, tělesa v blízkosti slunovratů budou mít mnohem větší pravděpodobnost, že budou v paralele nebo kontraparalele, než tělesa v blízkosti rovnodenností.

Kvůli této skutečnosti jeden odborník na paralely, Charles Jayne, doporučuje změnit orbis paralely podle její délky. Přikláním se k souhlasu, alespoň v zásadě. Jeho metoda pro určení jaké orbisy dát paralele nebo kontraparalele je následující:

1. Rozhodněte se, jaký orbis byste použili pro zodiakální konjunkci nebo opozici.

2. Vezměte deklinaci prvního tělesa, které chcete zkontrolovat, a pomocí libovolného roku v efemeridách, které uvádí deklinaci Slunce i jeho délku, zjistěte, jakou délku by mělo Slunce při této deklinaci.
3. Udělejte totéž pro druhé těleso.
4. Pokud mají tato dvě tělesa stejný ekvivalent délky ve vašem ustaveném orbisu (nebo opačné ekvivalenty délky v případě kontraparalely), pak máte v orbisu paralelu (nebo kontraparalelu).

Pamatujte, že pro jakoukoli danou deklinaci bude mít Slunce dvě délky, jednu na každé straně osy slunovratu. Pro tento test použijte dva ekvivalenty délky, které jsou na stejné straně slunovratu. U kontraparalel zkontrolujte oba ekvivalenty délky deklinace každého tělesa, abyste zjistili, zda některý člen každého páru není v opozici vůči některému z ostatních.

To je jistě časově náročný postup. Použití tabulky níže místo efemerid ušetří spoustu času při otáčení stránek. Zde je několik příkladů použití této tabulky.

Příklad 1. Těleso A má deklinaci $+22^{\circ}00'$ a tělo B má deklinaci $+22^{\circ}42'$. Orbis, který používáme pro konjunkce, je 5° . Jsou tato těla v paralele?

V tabulce najdeme první deklinaci, $+22^{\circ}00'$, v levém sloupci. Protože se jedná o severní deklinaci, hledáme její ekvivalent délky v jednom ze sloupců nadepsaných „Severní deklinace (+)“. Pak se podíváme do levého sloupce na druhou deklinaci, $+22^{\circ}42'$, a najdeme její ekvivalent ve sloupci, ve kterém jsme našli první ekvivalent délky. Nezáleží na tom, který sloupec v části „Severní deklinace“ použijeme, pokud použijeme stejný sloupec pro oba ekvivalenty délky. Je to proto, že všechny délky v jednom sloupci budou na stejné straně slunovratu.

Pro deklinaci $+22^{\circ}00'$ najdeme ekvivalent délky $10^{\circ}23'$ Blíženců a pro deklinaci $+22^{\circ}42'$ najdeme ekvivalent délky $16^{\circ}01'$ Blíženců. Pokud připustíme 5° orbis pro konjunkci, nejde o paralelu, protože ekvivalenty délky jsou od sebe vzdáleny více než 5° .

Příklad 2. Těleso A má deklinaci $+10^{\circ}00'$ a tělo B má deklinaci $+11^{\circ}00'$. Ekvivalent délky $+10^{\circ}00'$ je $25^{\circ}53'$ Berana, zatímco $+11^{\circ}00'$ je $28^{\circ}40'$ Berana. Ty

jsou v rámci 5° orbisu, a proto by byly v paralele podle téměř jakéhokoli standardu.

DÉLKA SLUNCE EKVIVALENTNÍ K:

DEKLINACE	SEVERNÍ DEKLINACE (+)		JIŽNÍ DEKLINACE (-)	
0°00'	0°Y00'	0°=00'	0°=00'	0°Y00'
1°00'	2°Y31'	27°W29'	2°=31'	27°X29'
2°00'	5°Y02'	24°W58'	5°=02'	24°X58'
3°00'	7°Y34'	22°W26'	7°=34'	22°X26'
4°00'	10°Y06'	19°W54'	10°=06'	19°X54'
5°00'	12°Y40'	17°W20'	12°=40'	17°X20'
6°00'	15°Y14'	14°W46'	15°=14'	14°X46'
7°00'	17°Y51'	12°W09'	17°=51'	12°X09'
8°00'	20°Y29'	9°W31'	20°=29'	9°X31'
9°00'	23°Y10'	6°W50'	23°=10'	6°X50'
10°00'	25°Y53'	4°W07'	25°=53'	4°X07'
11°00'	28°Y40'	1°W20'	28°=40'	1°X20'
12°00'	1°V31'	28°S29'	1°=31'	28°=29'
13°00'	4°V27'	25°S33'	4°=27'	25°=33'
14°00'	7°V28'	22°S32'	7°=28'	22°=32'
15°00'	10°V36'	19°S24'	10°=36'	19°=24'
16°00'	13°V53'	16°S07'	13°=53'	16°=07'
17°00'	17°V19'	12°S41'	17°=19'	12°=41'
18°00'	20°V59'	9°S01'	20°=59'	9°=01'
19°00'	24°V57'	5°S03'	24°=57'	5°=03'
20°00'	29°V19'	0°S41'	29°=19'	0°=41'
21°00'	4°X19'	25°S41'	4°Z19'	25°S41'
21°06'	4°X51'	25°S09'	4°Z51'	25°S09'
21°12'	5°X25'	24°S35'	5°Z25'	24°S35'
21°18'	5°X59'	24°S01'	5°Z59'	24°S01'
21°24'	6°X34'	23°S26'	6°Z34'	23°S26'
21°30'	7°X10'	22°S50'	7°Z10'	22°S50'
21°36'	7°X46'	22°S14'	7°Z46'	22°S14'
21°42'	8°X24'	21°S36'	8°Z24'	21°S36'
21°48'	9°X02'	20°S58'	9°Z02'	20°S58'
21°54'	9°X42'	20°S18'	9°Z42'	20°S18'
22°00'	10°X23'	19°S37'	10°Z23'	19°S37'
22°06'	11°X06'	18°S54'	11°Z06'	18°S54'
22°12'	11°X50'	18°S10'	11°Z50'	18°S10'
22°18'	12°X35'	17°S25'	12°Z35'	17°S25'
22°24'	13°X23'	16°S37'	13°Z23'	16°S37'
22°30'	14°X13'	15°S47'	14°Z13'	15°S47'
22°36'	15°X06'	14°S54'	15°Z06'	14°S54'
22°42'	16°X01'	13°S59'	16°Z01'	13°S59'
22°48'	17°X01'	12°S59'	17°Z01'	12°S59'
22°54'	18°X06'	11°S54'	18°Z06'	11°S54'
23°00'	19°X16'	10°S44'	19°Z16'	10°S44'
23°06'	20°X36'	9°S24'	20°Z36'	9°S24'
23°12'	22°X08'	7°S52'	22°Z08'	7°S52'
23°18'	24°X04'	5°S56'	24°Z04'	5°S56'
23°24'	27°X02'	2°S58'	27°Z02'	2°S58'
23°26'	0°S00'	0°S00'	0°Z00'	0°S00'

Deklinace v příkladu 1 byly od sebe pouze 42' a přesto byly ekvivalenty délky od sebe 5°38', zatímco v příkladu 2 byly deklinace od sebe o celý stupeň, ale ekvivalenty délky byly od sebe jen 2°47'. To ilustruje, jak se deklinace mění rychleji, jak se délka blíží k rovnodennostem.

Příklad 3. Těleso A má deklinaci +23°12' a těleso B deklinaci - 22°48'. Vzhledem k orbisu 5° pro opozici, jsou tato dvě těla v kontraparalele?

Ve sloupcích pod „Severní deklinace“ vyhledáme oba ekvivalenty délky + 23°12' a získáme 22°08' Blíženců a 7°52' Raka. Pak ve sloupcích pod „Jižní deklinace“ vyhledáme oba ekvivalenty délky - 22°48' a dostaneme 17°01' Střelce a 12°59' Kozoroha. Vzhledem k tomu, že tyto dvojice ekvivalentních délek jsou o něco více než 5° v přesné opozici vůči sobě, tělesa A a B nejsou v kontraparalele.

Ať už použijete efemeridy nebo tuto tabulku, stále existuje vážný problém s ekvivalenty sluneční délky. Většina těles jiných než Slunce je schopna překročit sluneční limit + nebo - 23°26' deklinace. Pomocí této metody je nemožné najít ekvivalent délky s deklinací jako je +24°, protože Slunce této deklinace nikdy nedosáhne.

Nejjednodušším řešením je zacházet s takovými deklinacemi, jako by ve skutečnosti byly 23°26'. Jediným problémem je, že je teoreticky možné, aby obě tělesa byla nad horní hranicí (nebo pod spodní hranicí) a přesto byla v deklinaci více než jeden stupeň od sebe. Prošly by testem, ale v žádném případě nebyly v paralele nebo kontraparalele.

Jako lék na to navrhuji následující. Naskenujte efemeridy, abyste viděli, kolik stupňů délky by muselo jedno těleso překonat, aby dosáhlo deklinace druhého (nebo opačné deklinace v případě kontraparalel). Pokud je tato změna délky v rámci konjunkce (nebo opozice), uvažujte obě tělesa v paralele (nebo kontraparalele). Naštěstí mít obě tělesa s deklinací větší než 23°26' je vzácné; Tabulka výše obvykle postačí.

VII. Aspekty: Základní významy

V první části této kapitoly proberu symboliku tří rodin aspektů: konjunkce, 2. a 3. harmonickou, které dohromady zahrnují všechny aspekty, které se dnes běžně používají. Poté předložím několik předběžných významů pro méně používané harmonické, jako jsou ty, které dělí kruh pěti, sedmi a devíti.

Ve druhé části se zabývám speciálními vlastnostmi vzorů aspektů, jako je velká kvadratura, T-kvadratura a velký trigon. Ty se skládají z několika aspektů ze stejné rodiny, které jsou vzájemně propojeny tak, že se tyto aspekty vzájemně posilují. O těchto vzorcích zde hovořím samostatně, protože existuje synergický efekt, takže účinek celého komplexu není úplně takový, jaký byste očekávali od pouhého sečtení zahrnutých aspektů.

V diskusi o rodinách aspektů začínám konjunkcí, která je kategorií sama o sobě i implicitní součástí všech ostatních kategorií aspektů.

☉									
☾N	☾								
♀E	N	♀							
♀E	E	E	♀						
♂N	D	N	N	♂					
♄E	E	E	E	E	♄				
♃D	D	N	D	D	N	♃			
♅N	D	E	D	D	N	N	♅		
♆N	N	D	N	D	N	D	N	♆	
♁N	N	N	N	N	N	D	N	N	♁

Planetární komptability (E-obvykle snadná, N-neutrální, D-obvykle obtížná)

Konjunkce

Konjunkce je nejsnáze pochopitelný aspekt, protože je to prostě spojení dvou planetárních energií. Aspekt sám o sobě nezavádí téměř žádné vlastní zbarvení, s jednou významnou výjimkou popsanou níže.

Hlavním hlediskem při vymezování konjunkce je, zda jsou obě planety takto zkombinované kompatibilní či nikoli. Tabulka výše, „Planetární

kompatibility“ ukazuje, jak pravděpodobně bude daná konjunkce konstruktivně fungovat. (Je to také užitečné s jinými aspekty, i když komplikují obraz tím, že zavádějí své vlastní kvality.) Ačkoli jakákoliv kombinace planet může být přeměněna na zdroj síly, některé planetární energie jsou evidentně slučitelnější než jiné; ty, které jsou méně, jsou s větší pravděpodobností zdrojem obtíží v životě člověka. Z obtížných kombinací je však možné udělat kladné vlastnosti nebo z obvykle dobrých kombinací udělat ty nejhorší.

Jednou z charakteristických vlastností konjunkce je, že pro osobu, jejíž horoskop má tento aspekt, je často obtížné mít jasno o jeho účincích. Obvykle konjunkce zabarví osobnost tak dokonale, že je pro zrozence těžké získat perspektivu tohoto aspektu. Ačkoli účinky konjunkce nemusí být zjevné pro zrozence, jsou zřejmé pro ostatní.

Konjunkce má dynamickou kvalitu. Má tendenci označovat spíše vzorce jednání než pasivní stavy bytí: to znamená, že její účinky se obvykle skládají z událostí nebo změn v životě člověka. To nejsou nutně události ve fyzickém světě; mohou být psychologické. Konjunkce sdílí tuto rušnou kvalitu s tvrdými aspekty 2. harmonické.

2. harmonická nebo „tvrdé“ aspekty

Aspekty 2. harmonické jsou dynamické jako konjunkce, jen více. Obvykle představují nestabilitu v osobnosti, na které je třeba pracovat, má-li vyjít pozitivně. Člověk nemůže sedět na vrcholu energií tvrdých aspektů: vyžadují akci a změnu. Vzhledem k tomu, že se často projevují v událostech, těžké aspekty jsou snáze pochopitelné než méně rušné aspekty 3. harmonické.

Obzvláště dobrou metaforu pro účinky aspektů 2. harmonické versus 3. harmonické předložil Mario Jones, M. D., z Clevelandu, Ohio. Jeho výzkum v lékařské astrologii naznačuje, že aspekty 2. harmonické nejsou o nic vhodnější pro označení nemoci než aspekty 3. harmonické, ale naznačují různé druhy potíží. Podle Jonese se aspekty 2. harmonické shodují s nástupem akutního onemocnění, které vzniká náhle v určitém časovém okamžiku a má jasně definovanou kritickou fázi. Aspekty 3. harmonické se shodují s chronickým onemocněním, které vzniká pomalu a přetrvává po dlouhá období bez konečné krize. To odpovídá psychologickým korelátům těchto aspektů, ve kterých aspekty 2. harmonické označují události, které přicházejí v určitém okamžiku,

mají jasně definovanou krizi a pak odcházejí, zatímco aspekty 3. harmonické označují probíhající stavy bytí.

Tradičně byly aspekty 2. harmonické považovány za škodlivé. I když tvrdé aspekty kombinovaly planety, které považujeme za příznivé, astrologové z minulosti je považovali za zdroj nebezpečí. Moderní astrologové jdou do jisté míry do druhého extrému, když považují tvrdé aspekty za zdroje obvykle konstruktivního napětí, které způsobuje růst osobnosti. To je pravda a ve skutečnosti je to dobrý způsob, jak nahlížet na aspekty 2. harmonické, ale za určitých okolností to nerozpozná jejich inherentně obtížnou povahu. Pravda je, jak už to tak často bývá, někde mezi extrémy. Vzhledem k tomu, že aspekty 2. harmonické představují energetické vzorce, které jsou nestabilní a vyžadují změnu, způsobují potíže, kdykoli jednotlivec buď odmítne dovolit, aby se změny uskutečnily, nebo je v situaci, kdy se změny nemohou snadno uskutečnit. Tyto aspekty jsou často neúnavné ve své snaze o změnu a rozvrat a je nesmírně důležité, aby tyto energie dostaly prostor k vyjádření. Nejde jen o to uvolnit energie, aby nemohly škodit; jsou-li správně uvolněny, jsou tyto energie jediným skutečným prostředkem, kterým může dojít k jakékoli tvůrčí změně. Lidé, jejichž horoskopy se skládají převážně z aspektů 2. harmonické, se v tomto životě rozhodli jít cestou evoluce, na níž jsou velká rizika i odměny. Ti, kteří nemají toto zdůraznění, nebo kteří mají primárně aspekty 3. harmonické, zvolili bezpečnější cestu, s méně riziky, ale také s menšími odměnami.

Ti, kteří si zvolili cestu 2. harmonické a uspěli v ní, mohou, ale nemusí být významní ve světě obecně. Přesto zvládli důležité psychologické a duchovní lekce a v jejich přítomnosti člověk cítí jejich sílu a energii. Takové lidi často popisujeme jako „moudré“.

Ti, kteří mají tento druh horoskopu, ale neovládají energii, však často patří k nejhorším poraženým v životě a zdají se být obětí všech myslitelných neštěstí. Naštěstí jsou takové extrémní případy vzácné. Zajímavé je, že horoskopy nejúspěšnějších a nejtalentovanějších jsou často podobné horoskopům nejúspěšnějších a neproduktivních: horoskopy s mnoha aspekty 2. harmonické označují situaci, kdy dojde k průlomům.

Stejně jako u konjunkce je u aspektů 2. harmonické rozdíl, jaké planety jsou spolu propojeny. Některé kombinace jsou obtížnější než jiné, a to buď

proto, že samotné planety mají energie, které jsou ve své podstatě v konfliktu, nebo proto, že naznačují energetické vzorce, jejichž projev je v rozporu se společenskými konvencemi. Některé planetární kombinace mohou být v některých dobách obtížněji zvládnutelné než v jiných. Například ve viktoriánské době by aspekty v horoskopu, které naznačovaly naléhavou potřebu sexuálního vyjádření, byly zjevně mnohem škodlivější než stejné aspekty nyní.

Opozice (180°)

Symbolika opozičního aspektu je přesně taková, jaká by se dala očekávat: polarita, spory, konflikty a tak dále, ale také partnerství a spolupráce, stejně jako vědomí samotné. Opozici lze svými účinky přirovnat k sedmému domu mundánní sféry, který svůj význam odvozuje od skutečnosti, že je v opozici k prvnímu domu.

Jakékoli energie, které jsou spojeny opozicí, jsou kombinovány takovým způsobem, že vytvářejí nestabilitu a změnu prostřednictvím konfliktu. Pokud člověk zkoumá konflikt, je vidět, že vzniká mezi aspektem sebe sama, který byl promítnut ven, a aspektem sebe sama, který je prožíván uvnitř. Konkrétněji řečeno, opozice znamená konflikt mezi vnějším faktorem a vnitřním faktorem a vnější faktor je výsledkem vnitřní energie, o níž člověk dosud nechápe, že je uvnitř sebe.

Například mnozí, kteří mají Slunce v opozici vůči Uranu, se neustále setkávají s jinými, kteří způsobují narušení jejich životů. Je pro ně snadné vidět se jako oběti těchto dalších rušivých lidí, ale při bližším pohledu lze obvykle rozeznat, jak první strana vytváří nevyhnutelnost konfrontace s druhou. Konfrontace je vyvolána aspektem *Já*, kterému nebylo dáno adekvátní vyjádření, a nyní se snaží osvobodit za pomoci jiné osoby. Někteří lidé s tímto aspektem budou pracovat opačným způsobem a pokusí se změnit životy druhých tím, že se jim postaví.

Mělo by být jasné, zejména v případě jednotlivce, který považuje ostatní za rušivé, že rušivou osobu, bytost nebo situaci používá podvědomí jednotlivce jako zrcadlo ke konfrontaci s aspektem sebe sama, který se pak snaží učinit vědomým. Opoziční aspekt má tedy prostřednictvím takové konfrontace potenciál zvýšit úroveň vědomí. Tento aspekt obvykle funguje dobře pouze pro ty, kteří jsou ochotni poskytnout ve svém životě prostor energiím v opozici,

kteří je napadají. Mnoho lidí si nedopustí, aby si uvědomili, že jsou nápomocní při vyvolání každé konfrontace, do níž se zapojí, a že v každé konfrontaci je něco ze sebe, co je třeba si uvědomit a přijmout jako vlastní. Tak pokračují v bitvě označované opozicí, nečiní žádný pokrok a trpí velkou bolestí.

S opozicí je cílem uznat, že obě (nebo případně všechny) planetární energie jsou naše vlastní a že jim musí být umožněno dominovat, jinak se člověk stane znovu obětí zdánlivě vnější síly ztělesňující energii, kterou si nedovolil projevit. Cílem je stav dokonalé rovnováhy mezi dvěma energiemi zapojenými do opozice: představuje stránku partnerství a spolupráce aspektu.

Dosáhnout rovnováhy není se všemi opozicemi stejně snadné. Některé, kde si energie planet, jichž se to týká, velmi protirečí, je těžší vyřešit než jiné. Toto jsou opozice tradičně považované za škodlivé, jako je Měsíc-Saturn, Saturn-Neptun a Mars-Neptun. Někdy se život bude celý točit kolem vyvažování takových energií. Nicméně energie a růst vědomí, které lze získat úspěšným vyřešením opozice, jsou obrovské. Opoziční aspekt je vynikajícím příkladem kvality „rozbití nebo“, kterou má v různé míře 2. harmonická. Je to nejsilnější aspekt po konjunkci a je to velmi těsné druhé místo. Mnoho astrologů 2. harmonickou považuje za méně silnou, nežli kvadraturu, ale to není moje zkušenost. Kvadratura si může jednoduše vyžádat více pozornosti, protože představuje problémy, které se hůře řeší, možná proto, že samotný konflikt je obtížnější definovat.

Kvadratura (90°)

Kvadratura je noční můrou mnoha astrologů. Dokonce i někteří, kteří jsou jinak pozitivní ve svém myšlení, mluví o tomto aspektu s obavami. Stejně jako u opozice jsou energie spojené s kvadraturou ohromně dynamické a kvadratury jsou signifikátory změny. Tyto dvě energie jsou v konfliktu, ale na rozdíl od opozice nejde o přímý konflikt. Zdá se, jako by se energie spojené kvadraturou vzájemně pletly do cesty ne tím, že by šly opačnými směry, ale tím, že by pracovaly na křížujících se cílech. Cíle energií jsou různé, nejsou opačné, takže dosažení jednoho cíle ubírá od dosažení druhého. Kvadratura je v mnoha ohledech testem platnosti nějakého prohlášení, které váš život učinil, nebo dokonce celého vašeho života samotného. Není to však test, ve kterém musíte

selhat. Jste prostě nuceni projít kvadraturou, abyste se osvědčili. Stejně jako u opozice dává kvadratura obrovskou energii, když se vyřeší.

Odpor je důležitou klíčovou myšlenkou kvadratury. Odpor je kosmický princip, který známe v jeho nejčistší podobě jako hmotu. Základním zákonem hmoty je, že dva hmotné objekty nemohou zabírat stejný prostor současně: když se je někdo pokusí přimět, aby tak učinily, vzájemně si odporují. Na celý hmotný vesmír lze pohlížet jako na soubor odporů, jimiž je život omezen ve své svobodě a je nucen přijmout určitou formu. Pozorný čtenář si nepochybně všimne podobnosti této myšlenky s představou Saturnu. Podobnost není náhodná, protože Saturn je planeta hmotné reality a kvadratura je aspekt hmotné reality. Zatímco prvním krokem při vytváření vesmíru je uvědomění si *ne-Já* (opozice), druhým krokem je vytvoření odporů ve vesmíru, které nazýváme hmotou (kvadratura). Dvě nebo více planet spojených kvadraturou tedy představují energie, které si navzájem odporují a nutí se k určité formě chování. Navzájem se sice nějakým způsobem omezují, ale zároveň značně zvyšují svou individualitu.

Problém je v tom, že zatímco u opozice obvykle existovala jedna energie, která se zdála vnější, zatímco druhá jako by přicházela z nitra *Já*, s kvadraturou může mít člověk vnitřní-vnitřní, vnitřní-vnější nebo vnější-vnější konflikt. Může to být například tak, že v sobě jsou dvě energie, z nichž ani jedna není dobře pochopena, které jsou ve vzájemném rozporu; a konflikt pokračuje jednoduše proto, že si člověk uvědomuje pouze napětí, nikoli zdroje napětí. Bez ohledu na to, jakou formu má kvadratura, je obvykle obtížné přesně vidět, jak jsou energie propojeny a jak jsou v konfliktu.

Nejdůležitější vlastností kvadratury je, že ať už může představovat jakékoli dilema, snaha bojovat s účinky kvadratury potlačováním její energie a vyjadřováním pouze energie, které lze přijmout, vede pouze k tomu, že se stále znovu objevuje stejný problém. Pouze tím, že půjdeme spolu se změnami, ke kterým konflikty vedou, může člověk uvést energie do určitého stupně harmonie. I při své nejlepší práci však kvadratura vytváří neustálé změny. To může být pokrok, pokud to člověk dovolí, ale kvadratura nikdy nemůže dosáhnout bodu stability. Pokud někdo uvažuje o kvadratuře jako o odporu, jako o hmotě odolávající tlaku, pak je jasné, že jediný způsob, jak se s kvadraturou vypořádat, je pohybovat se v souladu s omezeními danými

vesmírem, nesnažit se projít odporem o nic víc, než bychom se snažili procházet zdí, nežli používat dveře.

Semikvadratura (45°) a seskvikvadratura (135°)

Semikvadratura a seskvikvadratura jsou brány dohromady, protože jsou oba aspekty založeny na dělení kruhu číslem osm. (Ve skutečnosti je někteří lidé nazývají oktilem a trioktilem.) Může být velmi dobře pravda, že každý z nich představuje trochu jiný způsob propojení energií, ale v tomto bodě se jakékoli rozdíly mezi nimi zdají být příliš malé na to, aby stály za zmínku.

To nejsou slabé stránky. Přesná semikvadratura nebo seskvikvadratura je důležitější než kvadratura, která je o několik stupňů mimo, a mnohým tradičním astrologům, kteří ignorovali tyto takzvané malé aspekty, unikly důležité informace.

Jak semikvadratura, tak seskvikvadratura jsou z novější rodiny aspektů objevených v 17. století Johannem Keplermem. Ptolemaios je neuznával, ale pokud si člověk pozorně přečte Ptolemaia, je zcela jasné, že jeho použití aspektů obecně bylo zcela odlišné od našeho. Zdá se, že měří aspekty jednoduše od znamení ke znamení: to znamená, že aby dvě planety byly v kvadratuře, musely být jednoduše ve znameních, která byla od sebe 90°. ⁷² To by mohlo vytvořit kvadraturu o velikosti pouhých 61°, pokud by jedna planeta byla na samém začátku znamení a druhá na samém konci. Taková metoda, podobná metodě používané moderními hinduistickými astrology, by zcela zakryla semikvadraturu a seskvikvadraturu. V moderní metodě dělení kruhu malými celými čísly však semikvadratura a seskvikvadratura logicky vyplývají z kvadratury. Ve skutečnosti mnoho astrologů, včetně tohoto autora, zašlo ještě o krok dále a vydělilo 45° dvěma, přičemž všechny aspekty vycházely také z násobků 22,5°.

Přesnou povahu těchto aspektů je těžké určit. Sdílejí všechny vlastnosti ostatních aspektů 2. harmonické v tom, že představují dynamické propojení mezi dvěma nebo více energiemi, které má za následek nestabilitu a změnu. Studie o tom, jak cykly tranzitujících planet ovlivňují životy lidí, zjistily, že tyto dva aspekty představují období krize podobné kvadratuře, ale obvykle ne tak

---

⁷² Tzv. aspekty přes celá znamení (živlové aspekty). RS

intenzivní. Stejně jako kvadratura jsou výzvou k jakémusi prohlášení nebo postoji jednotlivce, a jsou zde zapojeny odpory. V současnosti je funkčně užitečné považovat je za kvadratury. Stejně jako u kvadratury mohou být bytosti, které jsou uvedeny do konfliktu, vnitřní-vnitřní, vnitřní-vnější nebo vnější-vnější. S násobky 22,5° se obvykle zachází podobně.

3. harmonická nebo „měkké“ aspekty

3. harmonická je stanovena vydělením kruhu třemi a jeho násobky, obvykle šest a dvanáct. I když aspekty vzniklé dělením devíti by jasně spadaly do této rodiny, astrologové si nejsou tak jistí povahou. Proto o nich bude dále pojednáno pod jejich vlastním názvem a zde se budu zabývat pouze trigonem, sextilem, semisextilem a kvinkunxem.

Aspekty 3. harmonické se nazývají „měkké“, protože jejich působení je méně dynamické a obvykle méně drsné než právě diskutované „tvrdé“ aspekty. Zatímco aspekty 2. harmonické jsou nestabilní a mají tendenci vynucovat si změny, aspekty 3. harmonické vytvářejí energetické vzorce, které jsou nejen stabilní, ale ve skutečnosti změnám odolávají. Atributy života člověka, které vycházejí z 3. harmonické, jsou ty, na které se lze spolehnout, že přetrvávají během všech životních změn.

Avšak aspekty 3. harmonické nejsou ve skutečnosti statické. Jejich výsledkem je pokrok a změna, ale jejich celkový účinek nevytváří žádnou čistou změnu. Symbolizují dynamickou rovnováhu – situaci, kdy dva nebo více procesů probíhají současně a vzájemně se ruší.

Nejlepším příkladem dynamické rovnováhy je lidské tělo. Jíte jídlo a vylučujete jeho zbytky v dokonalé rovnováze, což vede k malé čisté změně. Jíte-li příliš mnoho, přibíráte na váze; pokud příliš málo, zhubnete. Jak přibírání, tak hubnutí jsou příznaky, že je narušena dynamická rovnováha těla. Tělo má vestavěné mechanismy, které odolávají potížím jeho dynamické rovnováhy.

Trigony, sextily a další aspekty 3. harmonické mají v životě stejnou funkci. Horoskop, který jich má příliš málo, často označuje jedince, který má potíže s nalezením rovnováhy a jehož život se zdá být v neustálém stavu změn. Ale změna také vytváří potenciál pro růst, takže příliš mnoho z těchto aspektů může ve skutečnosti zasahovat do procesu evoluce, jak duchovního, tak

psychologického. Říkám tomu „prokletí trigonu“. Slouží pouze k poukázání na to, že takzvané „dobré“ aspekty, jak se 3. harmonické kdysi říkalo, mohou mít negativní důsledky. Převaha aspektů 3. harmonické ukazuje na toho, kdo se rozhodl jít relativně bezpečným kurzem evoluce s malým počtem rizik, ale také s menší možností růstu. Není ani lepší, ani horší zvolit kurz tvrdého nebo měkkého aspektu: je to prostě věc stylu. Morálka, osobní integrita a odvaha nemají nic společného s jednou cestou evoluce na rozdíl od druhé.

Přemíra trigonů, sextilů, semisextilů a kvinkunxů může způsobit problémy, jak bylo naznačeno. Když je člověk chycen v situaci, kdy se zdá, že je nutná změna, nemusí mít dostatek energie, aby se dal do pohybu. Lidé, kteří mají příliš mnoho měkkých aspektů, se mohou zdát letargičtí a čekají, až se za ně vesmír rozhodne nebo na okolnosti, které je donutí vydat se na cestu. Nebo mohou jednoduše reagovat znovu a znovu na stejný problém stejným způsobem.

Pozitivní je, že určitá energie u aspektů 3. harmonické jde dále. Zejména u trigonů, vesmír a vnitřní *Já* kladou malý odpor k aktivitě, která je vhodná pro zúčastněné planety. Téměř se zdá, že tato aktivita se má uskutečnit. A přesto to obvykle slouží k udržení stávajícího stavu, nikoli k nastolení nového řádu, jak by to činily aspekty 2. harmonické.

Trigon (120°)

Trigon je nejmocnějším aspektem 3. harmonické, i když je svými účinky rafinovaný, zvláště pokud člověk hledá události. Stejně jako ostatní aspekty 3. harmonické, trigon naznačuje, že spojené energie se žádným způsobem nevzpírají, ani nejsou spolu v konfliktu. Jsou vůči sobě ve stavu rovnováhy. Kdykoli se člověk rozhodne jednat v souladu s povahou energií kombinovaných trigonem, jedná se snadno a bez obtíží – pokud se rozhodne jednat v rámci svého života v rámci stávajícího stavu. Trinální činnost nemění snadno jakékoli okolnosti, které mohou být v platnosti v konkrétní době, kromě obnovení rovnováhy po předchozím stavu nerovnováhy. Ve vzájemných aspektech (aspekty, které se vyskytují mezi dvěma planetami na obloze v daný den, nikoli v horoskopu narození), trigony často znamenají konec období aktivity a obnovení klidu a míru po předchozím období zmatků. Lidé, kteří mají mnoho trigonů, jsou často odolnější vůči nepokojům a stresu než ostatní, a zdá se, že si

ani nevšimnou, že se děje něco zvlášť nepříjemného. To však není necitlivost; je výsledkem vnitřní rovnováhy, kterou nelze snadno narušit.

Když trigony označují události, jsou to události, ve kterých je člověk pasivní. Zdá se, že věci padají do klína a fungují samy od sebe. Například někdo s nativní kvadraturou mezi Marsem a Jupiterem může mít skvělý smysl pro načasování a ví, kdy má udělat pohyb (za předpokladu, že je dostatečně disciplinovaný, aby nedělal unáhlené pohyby, což je negativní tendence tohoto aspektu). Když je někdo úspěšný s touto kvadraturou, ostatní pravděpodobně připisují úspěch dobrému načasování a obratné aplikaci energií. Zdá se však, že s trigonem mezi Marsem a Jupiterem se věci vyvíjejí díky „hloupému štěstí“, nebo tak by je mohli vidět i jiní. Ve skutečnosti se děje to, že v těch životních záležitostech, které jsou označeny trigonem, má jedinec pozitivní záměr a optimistické očekávání, které ani nepočítá s možností neúspěchu. Také energie tohoto aspektu není dostatečně bouřlivá, aby přiměla člověka podstupovat rizika, která pravděpodobně neuspějí. Schopnost postupovat v jakékoli záležitosti bez pocitu stresu či odporu, a bez snahy zatlačit okolnosti příliš daleko, je téměř jistou zárukou úspěchu. Mohla by být vyvozena analogie s bojovými uměními, ve kterých je primární taktikou dovolit energii agresora, aby se zničila tím, že se jí nebude bránit a ve skutečnosti bude pozitivní. Člověk je tedy schopen přeměrovat tyto energie s minimálním úsilím do svých vlastních závěrů. Často takto fungují trigony.

Hlavní chybou trigonů je jejich pasivita. Kdykoli je jedinec vyzván okolím, aby provedl změnu nebo úpravu, chybí mu energie. Staré vzorce naznačené trigonem přetrvávají, a i když jsou dočasně vychýleny, brzy se vrátí. Jiní astrologičtí autoři charakterizovali nadměrně trinální horoskopy jako příliš snadné, ale ve skutečnosti mohou být obtížné. Někdy mohou pomoci negativním účinkům tvrdého aspektu způsobu, které téměř znemožňují změnu.

Jeden můj známý vlastnil velký trigon (ve kterém tři planety tvoří rovnostranný trojúhelník) Měsíce, Uranu a Neptunu. Kromě toho byl Měsíc těsně v opozici na Plutona. Uran a Neptun se společně vztahují k alternativním stavům vědomí (jakýkoli stav vědomí – jako trans, spánek, hypnotické stavy, meditační stavy a především úplné bezvědomí – což je jiný než normální stav, ve kterém zvládáme každodenní život). Měsíc označuje vnitřní emocionální stav člověka a v mužském horoskopu se tyto energie s největší pravděpodobností

promítnou na ženy. Opozice Měsíc-Pluton znamená intenzivní emocionální setkání a pravděpodobnost bojů o moc se ženami. S trigonem mezi Měsícem, Neptunem a Uranem ho spontánně přitahovaly ženy ideálně krásné (Neptun = ideál), i zcela neobvyklé (Uran). Poté se zapletl do bojů o moc s těmito ženami, když se je snažil ovládnout poukazováním na každou vadu na jejich kráse nebo osobnosti. Nakonec by to pro ženu bylo nesnesitelné a opustila by ho. Účinek trigonu je v tom, že vytvořil spontánní emocionální stav, který byl ve svém jednání extrémně nevědomý. Věděl, že to dělá, ale nechápal, jak to dělá. Byl si vědom toho, že nemá rád svou matku (opozice = uvědomění). Ale nechápal, jak to převedl do svých vztahů se ženami obecně. A co je nejdůležitější, měl velký problém se svým problémem něco udělat. Díky trigonům bylo snadné spadnout do vzoru a také obtížné se z něj vymanit, zatímco opozice dodávala energii k vytvoření konfliktu.

Normálně kombinace tvrdých a měkkých aspektů nevytváří tento typ uzamčené polohy. To je pouze možný negativní projev kombinace. Trigony obvykle slouží k pozitivnímu účelu poskytnout stabilní jádro vlastní existence, jádro, které dokáže odolat a přežít nestabilitu ohrožovanou tvrdými aspekty. Ve skutečnosti je kombinace tvrdých a měkkých aspektů ideální stav. V případě mého přítele bylo nešťastné, že to dopadlo negativně. Kdyby jeho matka dříve v jeho životě věděla, že díky svému vztahu s ní snadno podléhá negativnímu programování vůči ženám, mohla by se k němu v dětství chovat jinak.

Sextil (60°)

Vzhledem k tomu, že sextil je založen na dělení kruhu šesti, je méně intenzivní než trigon a je zde také nepatrný rozdíl v kvalitě. Číslo šest je součinem dvou krát tři; tak sextil sdílí některé kvality s aspekty 2. harmonické v tom, že vyžaduje více dynamiky k aktualizaci. Sextil je k trigonu jako opozice ke konjunkci, a stejně jako opozice, sextil často vede ke zvýšení uvědomění. Ještě důležitější rozdíl oproti trigonu je v tom, že sextil obvykle představuje okolnosti, ve kterých člověk musí vynaložit určitou energii, aby využil nabízené situace. Zatímco trigony často znamenají, že se věci vyřeší samy, u sextilu musí člověk pomoci. Běžným klíčovým slovem pro sextily je tedy „příležitost“.

Protože sextil vyžaduje k aktualizaci o něco více úsilí než trigon, není také tak omezující. Není to tak mocná síla pro udržení stávajícího stavu a je méně

pravděpodobné, že označí osobu, která je uvězněna v neotřesitelné rovnováze. Stejně jako přemíra trigonů však i přemíra sextilů může být známkou nedostatku dynamiky v životě a tendence k pasivnímu postoji k existenci. Stejně jako trigon, sextil slouží jako nárazník proti příliš rychlým změnám a nestabilitě. Celkový počet trigonů spolu se sextily lze použít jako index schopnosti osobnosti odolávat stresu a narušení bez přehnaných reakcí a ztráty perspektivy.

V praxi není rozdíl mezi sextily a trigony v nativním horoskopu příliš významný. Rozlišení může být důležitější při srovnávání nativního diagramu s polohami planet v daném čase po narození (tranzitech). Zde se mohou sextilové a trigonové konexe lišit.

Semisextil (30°) a Kvinkunx (150°)

Není obecně známo, zda Ptolemaios a další řečtí spisovatelé spojovali semisextil a kvinkunx dohromady pod termín „inkonjunkce“. Není proto, přísně vzato, správné aplikovat „inkonjunkci“ pouze na kvinkunx, k čemuž často dochází. Starověké použití stejného slova pro oba aspekty poukazuje na skutečnost, že jsou podobné. Oba jsou založeny na dělení kruhu dvanácti. Daly by se očekávat nějaké rozdíly mezi jednou dvanáctinou kruhu (semisextil) a pěti dvanáctinami (kvinkunx), ale nejsou velké.

Teprve nedávno se astrologové začali jasně dotýkat toho, co tyto dva aspekty symbolizují. V minulosti pozorovatelé pouze poznamenali, že oba aspekty vycházely z jedné poloviny sextilu, a proto dospěli k závěru, že oba jsou v podstatě slabé sextily. Ukázalo se, že tomu tak není. Ve skutečnosti se váha názoru na tyto aspekty změnila z hodnocení slabě prospěšného na rozhodně obtížný.

Problém vyvolaný těmito aspekty nejlépe symbolizuje skutečnost, že spojují body ve znameních, která spolu nemají žádný vztah. Znamení v opozici, kvadratuře, trigonu a sextilu mají mnoho podobností, ale znamení v semisextilu a kvinkunxu nemají žádnou (viz část o živlech, křížích a polaritách v X. kapitole).

Povaha aspektů však nevyplývá ze vztahů mezi znameními. Ve skutečnosti je to naopak: vztahy mezi znameními vycházejí z čísel, která

rozdělují kruh na aspekty. Ale nejednoznačnost spojení založených na násobcích třiceti stupňů je stále z tohoto srovnání jasně patrná.

Když se podíváme na semisextil a kvinkunx na základě čísla dvanáct, zjistíme, že dvanáct se rovná čtyřikrát tři. Protože sextil získal trochu dynamiky opozice, a to ze skutečnosti, že šest se rovná součinu dvou a tří, očekávali bychom, že semisextil a kvinkunx budou mít něco z obtíží kvadratury. Ve skutečnosti se zdá, že ano.

Semisextily a kvinkunxy kombinují pasivní povahu 3. harmonické s napětím a pocitem neklidu, který je typický pro kvadraturu. Dalo by se říci, že představují spojení mezi entitami, které nemají žádnou logickou souvislost, a zdá se, že na změnu vztahu není dostatek energie.

Povaha těchto aspektů může být ještě jasnější, když poukážeme na to, že osmý a šestý dům odvozují svůj význam od kvinkunxů, které tvoří k prvnímu domu. Stejně tak druhý a dvanáctý dům získávají své kvality z semisextilů, které tvoří k prvnímu domu. S výjimkou druhého domu tyto domy všechny představují poněkud obtížné a nejednoznačné oblasti života, ve kterých má mnoho lidí potíže.

Ale potíže označované semisextilem a kvinkunxem nejsou kosmickým druhem, který dělá ze života tragédie. Představují napětí a potíže, které jsou otravné, ale obvykle příliš triviální a příliš důkladně vázané v tkáni každodenního života na to, aby stálo za to je měnit. Výjimkou je, že podle mnoha vyšetřovatelů se zdá, že existuje souvislost mezi kvinkunxy a nemocemi a smrtí.

Typickým dilematem těchto dvou aspektů je nucená volba mezi dvěma podmínkami, která vyžaduje zcela opustit jednu a jít ruku v ruce s druhou. Když se člověk pokusí udělat krok, ukáže se, že se nemůže vzdát alternativy, které se musí vzdát. Kvinkunx nebo semisextil mezi Sluncem a Měsícem například označuje, že emoce a vědomí nebudou hladce spolupracovat a že emocionální touhy člověka jsou často v rozporu s tím, co si člověk vědomě zvolil za správné. Existuje pocit, že v sobě existují dvě entity, které jsou zcela odlišné, a to natolik, že spolu ani nebojují. Prostě fungují, jako by to druhé neexistovalo.

Jediným řešením, které lze pro tato napětí navrhnout, je extrémně si uvědomovat samotné vzorce obtíží a emocionálně se od nich odpoutat, aby je bylo možné jasně vidět a udělat vše, co je nutné k jejich změně. Obvyklý problém s těmito aspekty je, že jejich negativní účinky jsou natolik rafinované a tak svázané v látce vlastní entitě, že člověk nemůže jasně vidět, co se děje.

Aspekty dalších harmonických

V této chvíli by pro zjednodušení mohlo být pro čtenáře lepší nezabývat se aspekty založenými na jiných celých číslech než dvě a tři. Není tomu tak proto, že by ostatní aspekty měly malý význam, jak uvedli jiní autoři; spíše je to proto, že jejich principy nejsou tak jasně formulovány astrology jako principy aspektů, které jsme již převzali. Pokud se rozhodnete zkoumat tyto aspekty, udělejte to v duchu výzkumu a neberte jejich písemnou formulaci jako nic jiného než hypotézu. S aspekty, které se již běžně používají, neshody, jaké jsou, nejsou ani tak o podstatě aspektů, jako o přesných způsobech jejich formulace. S těmito dalšími aspekty jsou zpochybněny i esence.⁷³

Po tomto varování bych rád studentovi popsal formulace těchto aspektů, které jsem dosud považoval za nejužitečnější. Znovu však zdůrazňuji, že jsou hypotetické. Občas použiji symboliku planet, abych navrhl interpretace těchto aspektů, ale je třeba mít na paměti, že aspekty nejsou planety; jsou to způsoby, kterými jsou planety propojeny. Analogie k planetám jsou vymezeny pouze proto, aby naznačovaly způsoby přístupu k aspektům.

5. harmonická

Jedná se o aspekty založené na dělení kruhu číslem pět a jeho násobky, například deset, patnáct a dvacet. Základním aspektem je kvintil (72° , neboli jedna pětina kruhu). Mezi další členy této rodiny patří biquintil (144° nebo dvě pětiny), decil (36° nebo jedna desetina) a násobky 36° , a vigintil (18° nebo jedna dvacetina) a násobky 18° . Zdá se, že všechny tyto aspekty mají kvalitu, kterou si obvykle spojujeme s Plutonem, s podtextem Venuše a Marsu. Zdá se, že spojují planety takovým způsobem, že dochází k nějakému konkrétnímu stvoření nebo zničení. Číslo pět má spojení se životem, smrtí a smrtelností; pentagram je postava lidstva. John Addey, jeden z předních výzkumníků v oblasti netradičních

---

⁷³ Tj. jejich podstata. RS

aspektů, věří, že 5. harmonická má co do činění s intelektuální funkcí a všemi těmi záležitostmi, které jsou zvláště lidské. Mé vlastní postřehy potvrzují jeho, avšak s výhradou, že říci „intelektuální kvalita“ neznamena exkluzivní, kousavá ani odtažitá. Podle mých zkušeností mají aspekty 5. harmonické velké emocionální zabarvení.

Addey navrhl, že intelekt je nejcharakterističtějším atributem lidstva, a proto by číslo lidstva bylo číslem intelektu. Existuje však druhá jedinečná vlastnost lidských bytostí, která je částečně důsledkem jejich intelektu, ale také něčeho jiného v jejich povaze, které je těžší určit. Proměnily své životní prostředí a Zemi obecně daleko více než jakýkoli jiný druh. Stejně tak se jim nikdy nepodařilo dosáhnout stálé rovnováhy se životním prostředím. Některé kultury dosáhly větší rovnováhy než jiné, ale i ty jsou obvykle nakonec svrženy jinou, agresivnější kulturou. Kultury rostou a upadají a jediné, co můžeme předpokládat, že je v lidské historii konstantní, je změna. A zdá se, že změny přicházejí z hloubi lidského ducha. Většina kultur nemůže přežít dlouhá období beze změny. Atrofují a umírají nebo procházejí zásadní revolucí. Tuto transformaci spojuji s 5. harmonickou. Zdá se, že lidé, které znám s mnoha takovými aspekty, mají své životy nějakým způsobem spjaty se základními energiemi změny. To se může projevit v přehnaném zájmu o moc nebo o nejniternejší pravdy o vesmíru, které umožňují poznat z první ruky, jak fungují transformující energie. Negativní stranou je horoskop Adolfa Hitlera, jehož jediným výjimečným rysem je řetězec aspektů 5. harmonické. Pozitivní je, že máme horoskop Alberta Einsteina, muže, který celý život prozkoumával tajemství vesmíru (a na podporu Addeyho postoje s velkou dávkou intelektu).

Další hlavní charakteristikou těchto aspektů, a tou nejdéle zmiňovanou, je, že se zdá, že poskytují schopnost přeměnit kreativní inspiraci v konkrétní konečné výsledky. Dlouho se o nich hovořilo jako o aspektech talentu nebo dokonce geniality, ale novější práce naznačují, že tyto aspekty samy o sobě nepřinášejí tvůrčí inspiraci.

Poslední poznámka: kvintil a bikvintil, dva nejmocnější aspekty v této skupině, se zdají být extrémně takové, možná více než všechny aspekty 3. harmonické, kromě trigonu. Jedním z důvodů, proč to nebylo dříve zaznamenáno, je to, že starší astrologové jednoduše zaznamenávali aspekty

jako dobré nebo zlé. Kvintil a bikvintil do žádné kategorie jednoznačně nezapadají.

7. harmonická

Rozdělením kruhu sedmi vznikne septil ($51^{\circ} 25' 42,9''$). Jeho násobky jsou $102^{\circ} 51' 25,7''$ (biseptil) a $154^{\circ} 17' 08,6''$ (triseptil). Existuje také semiseptil $25^{\circ} 42' 51,4''$ a jeho různé násobky. Toto jsou jediné aspekty, jejichž úhel se nedělí rovnoměrně na 360° , aby vzniklo celé číslo. Decimální a sexagesimální zlomky, které se v těchto číslech vyskytují, se opakují do nekonečna. To je pravděpodobně jeden z důvodů, proč byly tyto aspekty přehlíženy.

Aspekty 7. harmonické je obtížné formulovat přesnými a jasnými termíny. Částečným důvodem je, že mají příchuť Urana-Neptuna, což naznačuje, že mají co do činění s energetickými propojeními, která nejsou zcela z tohoto světa. Tyto aspekty jsou například prominentní v horoskopu Madame Blavatské, zakladatelky teosofického hnutí. Jsou také prominentní v horoskopech básníků. Jestliže 5. harmonická dává schopnost přeměnit kreativní inspiraci v konkrétní a konečné výsledky, 7. harmonická dává kreativní inspiraci samotnou. Je to, jako by tyto aspekty umožňovaly nahlédnout mimo každodenní vesmír do jedné z rozšířených možností a pravd.

I zde hrozí nebezpečí. Viděl jsem, že 7. harmonická naznačuje duševní a emocionální potíže, a také tvůrčí inspiraci. Zdá se, že přebytek těchto aspektů způsobuje nedostatek spojení s fyzickým vesmírem, jak jej většina z nás zná. To je nebezpečná či přinejmenším obtížná stránka tvůrčí inspirace.

7. harmonická se ukazuje i v souvislosti s náboženstvím. Ve studii o rozložení nativních Sluncí duchovních kněží v Británii i Americe John Addey zjistil, že Slunce mají tendenci se shlukovat v blízkosti bodů sedmistranného mnohoúhelníku ve zvěrokruhu.⁷⁴ Možná proto, že britské duchovenstvo se více zabývá tradičními ceremoniálními aspekty náboženství než jejich americké protějšky. Tuto spekulaci nechávám na čtenáři

---

⁷⁴ John Addey, *Harmonics in Astrology* (Green Bay, Wisconsin: The Cambridge Circle, 1976), s. 62-65.

9. harmonická

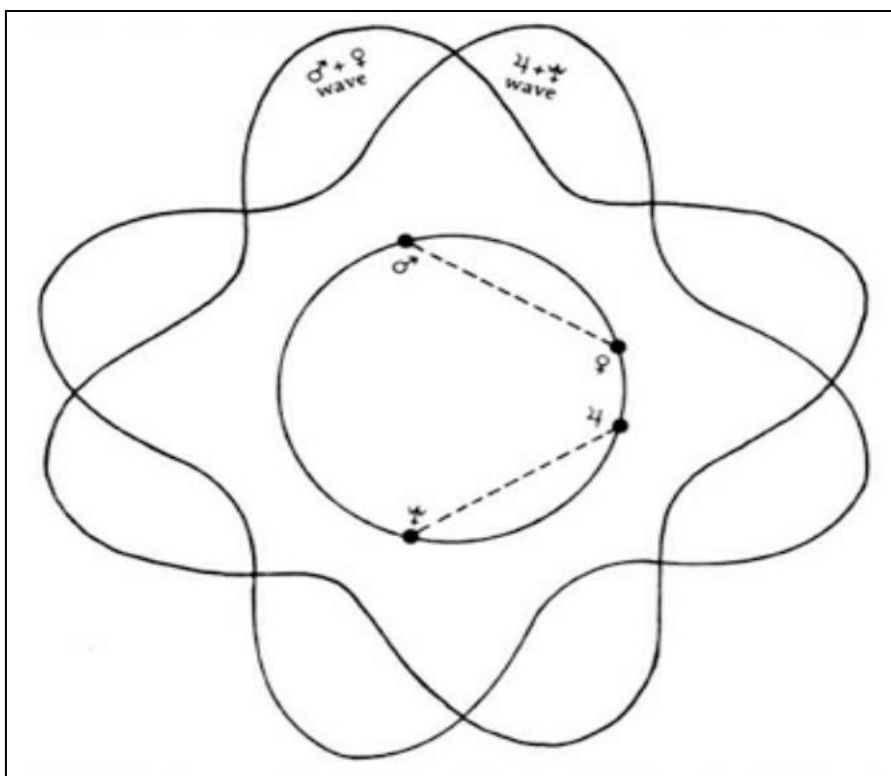
Jedná se o aspekty založené na násobcích 40°, což je dělení kruhu devíti. Samotný 40° aspekt se nazývá novil či nonil. Na Západě se používá zřídka, ale v Indii je důležitý, i když se tam nepoužívá přesně tak, jak používáme aspekty. V hinduistické astrologii se říká, že popisuje, co život v dlouhodobém horizontu produkuje, a také potřeby a schopnosti jednotlivce ve vztazích, zejména v manželství. Jako popis konečných produktů života se zdá, že 9. harmonická souvisí s tradičním významem čísla devět jako dokončení a ukončení. Druhé použití, pro manželství, bylo potvrzeno v západní siderické astrologii, která k popisu sexuální přitažlivosti používá *novieny*, typ horoskopu založeného na 9. harmonické.⁷⁵

Vyšší harmonické

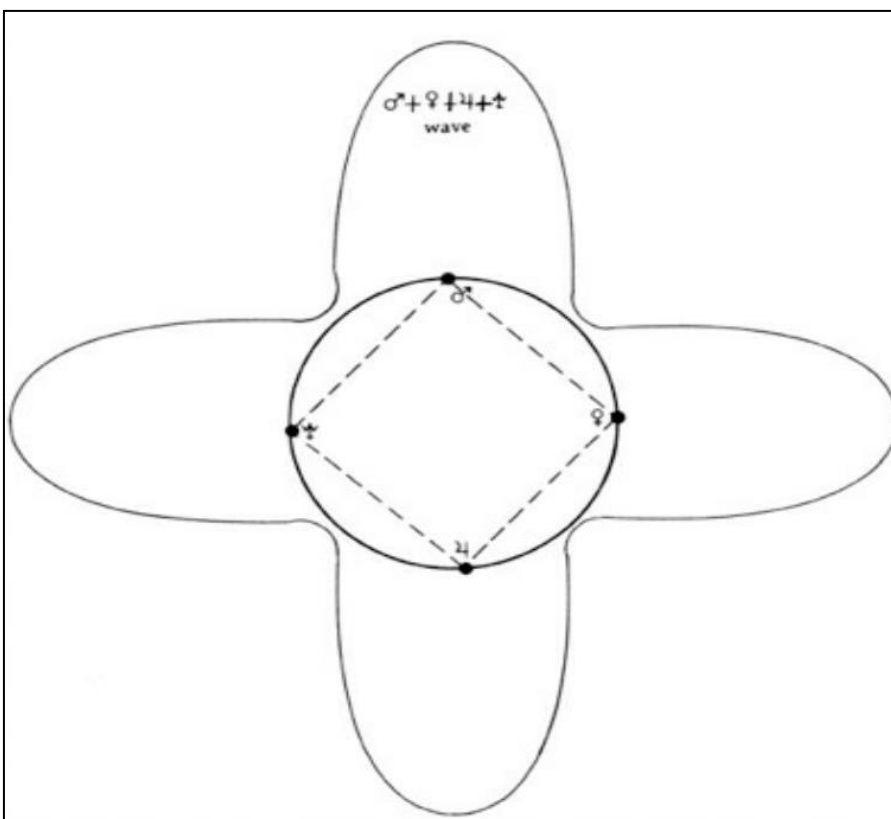
Málo je známo o aspektech založených na dělení kruhu čísly většími než devět. S jistotou lze říci pouze to, že mohou mít značný význam. Mnoho astrologů staré školy by nás přimělo věřit, že nic jiného než původní aspekty (konjunkce, sextil, kvadratura, trigon a opozice) používané Řeky nemá žádný význam. To zjevně není pravda, ale je zapotřebí dalšího výzkumu, aby se zjistilo, jaký význam mají vyšší harmonické. Jediným omezujícím faktorem při použití vyšších harmonických je přesnost horoskopu, protože čím vyšší harmonická, tím větší je zvětšení jakékoli chyby v délce planety. Jinými slovy, čím vyšší harmonická, tím menší je přípustný orbis.

---

⁷⁵ Viz Cyril Fagan. RS

Nespojené aspekty, vně jsou zobrazeny „vlny“ planet

Harmonická struktura, vně je zobrazena „vlna“ planet

Aspektové vzorce nebo harmonické struktury

Doposud jsem popisoval význam jednotlivých aspektů a rodin aspektů a často jsem přidával komentáře o efektu, který vznikne, když horoskop obsahuje převahu určitého aspektu nebo rodiny aspektů. Existují však dva způsoby, jak může aspekt nebo rodina aspektů převládat. Horoskop může mít jednoduše velké množství aspektů z dominantní rodiny, aniž by dvojice aspektujících planet byly vzájemně propojeny. Nebo – a o tom zde bude řeč – horoskop může mít řadu aspektů z dominantní rodiny, přičemž každý pár je spojen s ostatními páry stejným typem aspektu.

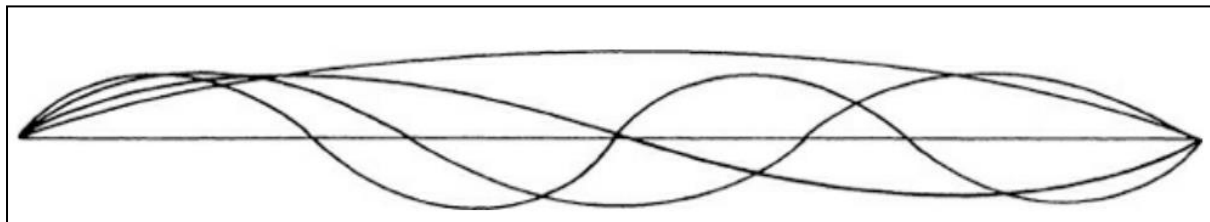
Obrázky výše ukazují rozdíl. Na prvním obrázku je několik nespojených kvadratur, zatímco na druhém obrázku jsou všechny kvadratury spojeny do toho, co astrologové nazývají velkou kvadraturou či velkým křížem. Zúčastněné planety jsou rozmístěny kolem kruhu v 90° intervalech, takže každá je buď v kvadratuře či v opozici vůči ostatním planetám v kříži.

Jak je popsáno výše v části o kvadratuře, horoskop s jednoduchou převahou kvadratur znamená velké množství energie, což často vede ke krizím. Když jsou všechny kvadratury propojeny jako ve druhém případě, energie se značně zvětší a krize zesílí. Důvod je snadno pochopitelný, když si uvědomíte, že tranzitující nebo progresivní aspekt na jednu planetu v kvadratuře je zároveň aspektem všech planet v celé kvadratuře.

Podíváme-li se na harmonickou teorii, je to, jako by dvě planety v kvadratuře vytvořily vlnu dlouhou 90°. Vlna této délky se bude opakovat přesně čtyřikrát, když projde 360° ekliptiky. Pokud jsou v horoskopu čtyři nespojené kvadratury, vlna tvořená jednou kvadraturou bude vrcholit v jiné sadě bodů než vlna tvořená jinou kvadraturou (viz výše první obrázek). Pokud jsou však vlny vzájemně propojeny kvadraturou nebo opozicemi, budou všechny ve fázi a jejich vrcholy budou ve stejných čtyřech bodech na ekliptice (viz výše druhý obrázek). Vrcholy tedy zesílí vrcholy, a body zesílí body a takto uspořádané aspekty se vzájemně zesílí.

Jak je naznačeno výše, je pouze nutné, aby byly planety spojeny stejnou rodinou aspektů – ne aby byly všechny spojeny stejným aspektem. Je to proto, že aspekty ve stejné rodině spolu souvisí stejným způsobem jako fundament, a jeho podtext je v hudbě. Použijeme-li klasickou ilustraci harmonických, drnkací

kytarová struna vibruje nejen v základním tónu, ale současně i v podtónech. Obrázek (viz níže) ukazuje strunu vibrující jako celek, vytvářející základní tón; v polovinách dávající oktávu nebo první podtón; ve třetinách dávající druhý podtón atd.

Harmonické nebo podtóny ve struně kytary

Jde nám především o oktákové podtexty, ve kterých se základní vlnová délka postupně zkracuje na polovinu. Kromě oktávových podtónů jsou přenášeny podtóny, ale nejsou pro tuto diskusi relevantní. Opozice je poloviční vlnová délka konjunkce, kvadratura je čtvrtinou vlnové délky konjunkce atd. Stejně jako základní tón znějící na vibrující struně kytary, i konjunkce v sobě nese podtóny odpovídající opozici, trigonu, kvadratuře, sextilu atd. Stejně tak opozice v sobě nese podtexty všech oktáv řady vyšší než je ona sama. Ve vzoru aspektů, jako je velká kvadratura, mají první podtóny opozice přesně stejný tvar a polohu jako vlny tvořené kvadraturami. Jinými slovy, vrcholy prvního podtónu opozice budou přesně ve stejné poloze jako vrcholy kvadratur, takže přinášejí stejný zesilující efekt, jaký měly všechny kvadratury ve fázi mezi sebou.

Velká kvadratura je jedním z příkladů toho, co rád nazývám „harmonickou strukturou“. „Struktura“ znamená doslova „běží společně“, což je to, co aspekty v takovém vzoru dělají. John Nelson ve své heliocentrické práci vytvořil frázi „simultánní více harmonických“ pro stejný druh jevu, ale myslím, že „harmonická struktura“ to říká stručněji a přesněji.

Harmonické struktury zahrnují další vzory aspektů, které si astrologové dlouho všimli: velký trigon (struktura 3. harmonické), T-kvadratura (4. harmonická), velký sextil neboli Davidova hvězda (6. harmonická), Yod (12. harmonická) a tak dále. Nejen, že každý z těchto vzorů sestává z několika aspektů stejné rodiny, aspekty jsou také ve fázi spolu navzájem, takže vrcholy vln tvořených aspekty a podtóny se vyskytují ve stejných bodech na ekliptice.

Harmonické číslo struktury pochází z nejvyššího harmonického aspektu ve struktuře. Struktura obsahující konjunkce, opozice, kvadratury a semikvadratury či oktily by tedy byla nazývána strukturou 8. harmonické, stejně jako velká kvadratura, která také obsahuje opozice a možná i konjunkce, by se nazývala strukturou 4. harmonické. V struktuře 8. harmonické by se jednalo o osm opakování vlny, která by jednou prošla ekliptikou: osm vrcholů nebo osm bodů rovnoměrně rozmístěných kolem zvěrokruhu, do kterého by mohly být umístěny planety zapojené do struktury.

Jak jste si možná všimli, T-kvadratura je strukturou velkého kříže nebo 4. harmonické s jedním ramenem prázdným. Není nutné mít vyplněné všechny možné body v harmonické struktuře, i když samozřejmě čím více bodů je obsazeno, tím silnější je účinek. Čím vyšší harmonická, tím vzácnější je mít zaplněné všechny možné body a ve skutečně vysokých harmonických to ani není možné, protože není dostatek planet, které by se takto postavily. Většina astrologů viděla řadu velkých trigonů a velkých kvadratur se všemi možnými body, ale velký sextil, ve kterém je vyplněno všech šest bodů ve struktuře 6. harmonické, spatří pouze jednou nebo dvakrát za svou kariéru. Mnohem běžnější je najít struktury 6. harmonické ve formě malých⁷⁶ a velkých trigonů, draků a mystických obdélníků, různých vzorů, ve kterých některé ze šesti možných bodů nejsou vyplněny. Tyto vzory budou diskutovány níže.

Zde jsou některá obecná pravidla týkající se harmonických struktur:

1. Jak již bylo zmíněno výše, čím více planet je zapojeno, tím silnější je struktura. I když jsou tedy kvadratury obvykle mocnější než septily, pokud existuje několik planet zapojených do struktury 7. harmonické, septily budou společně silnější než jeden pár planet v kvadratuře. To je důležité, protože často horoskopy lidí, kteří mají život charakteristický velkým počtem kvadratur, nemusí mít žádné kvadratury. Místo toho zjistíte, že mají mnoho planet zapojených do struktury 8., 16. nebo dokonce 32. harmonické. Existují také horoskopy, které mají kvadraturu, která se zdá být v rozporu s normálním účinkem kvadratury. Při bližším pohledu zjistíte, že kvadratura je posílena tím, že jsou k ní napojeny další planety pomocí

---

⁷⁶ Malý trojúhelník. RS

aspektů 8, 16. nebo 32. harmonické. Aby bylo navázání smysluplné, musí být orbis malý, menší než 1° .

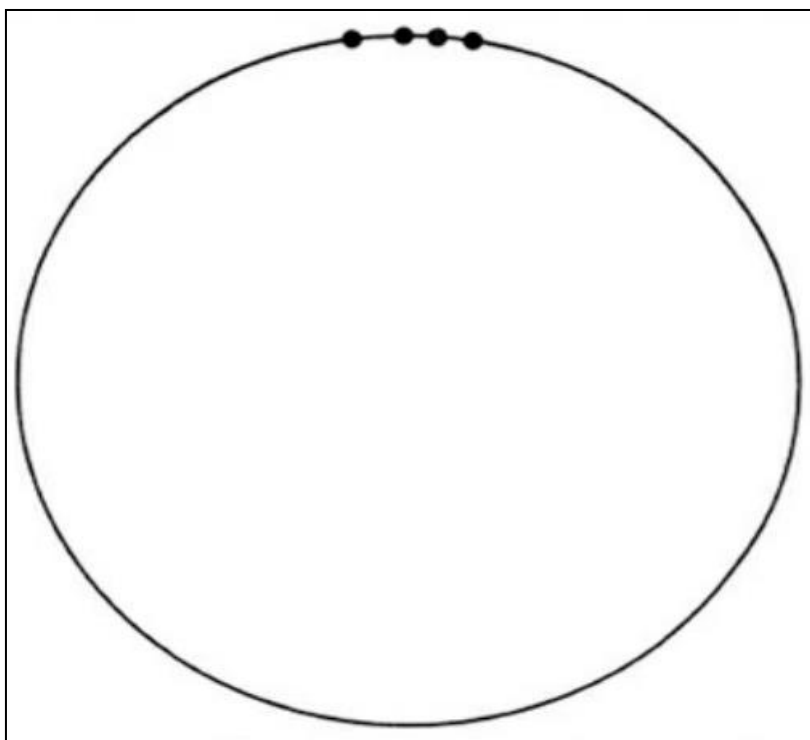
2. Struktura sjednocuje horoskop podle principu harmonické. Již jsem zmínil, že největší společný dělitel úhlů, které tvoří harmonickou strukturu, určuje číslo harmonické struktury. Největší společný dělitel také zakládá dominantní symbolickou kvalitu. Takže ve struktuře obsahujícím trigony, sextily a semisextily by celková symbolická kvalita byla semisextilu nebo 12. harmonické. Ale na rozdíl od harmonické nespojených semisextilů by struktura 12. harmonické přinesla jako podtón také kvality trigonu a sextilu nebo 3. a 6. harmonické.
3. Jak je uvedeno výše, když se tranzitující nebo progresivní planeta spojí s jednou z planet v natální harmonické struktuře, všechny planety ve struktuře se odpálí přibližně ve stejnou dobu. Tranzitující nebo progresivní planeta může také spustit harmonickou strukturu, když vytváří aspekt, který je násobkem harmonického čísla struktury. Progresivní planeta může například svírat úhel $22,5^\circ$ (16. harmonická) k jedné z planet ve struktuře 8. harmonické, čímž spustí první podtón 8. harmonické a celá struktura zazvoní jako zvon. Proto, když kontrolujeme tranzity nebo progrese k harmonické struktuře, neměli bychom přehlížet zdánlivě drobné aspekty, které jsou násobky příslušné harmonické.
4. Jak bylo zmíněno v předchozí kapitole v části o orbisech, pro harmonickou strukturu můžete povolit větší orbis, než je obvyklé, protože struktura zvyšuje sílu aspektů, které se na něm podílejí. Ale samozřejmě, čím blíže je orbis struktury, tím silnější je struktura. Jak podotknu níže, struktura blízkého orbisu se od širokoúhlého také liší kvalitou i intenzitou.

Významy harmonických struktur

Harmonické struktury mají do jisté míry stejný význam jako jeden aspekt stejného typu, jen větší. Ale harmonické struktury také přidávají některé své vlastní rysy.

Struktura 1. a 2. harmonické: Vícenásobné konjunkce a opozice

Konjunkce se stává strukturou 1. harmonické, když je několik planet těsně spojeno na stejném místě ve zvěrokruhu. A struktura 2. harmonické nastává, když je několik planet spojeno na jednom nebo obou koncích opozice.

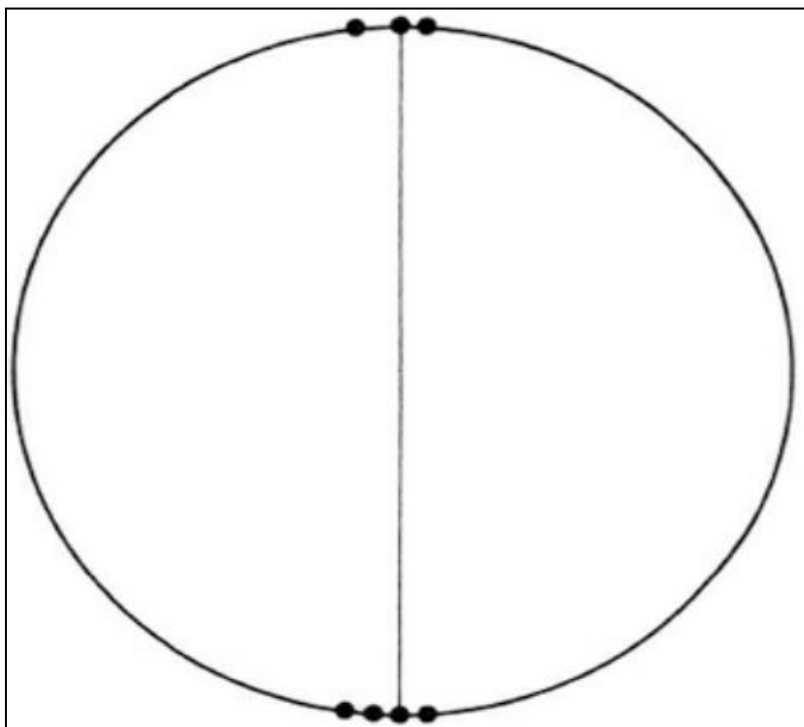

Vícenásobné konjunkce

I když jediná konjunkce spojuje dvě planetární energie dohromady takovým způsobem, že je pro člověka těžké je rozlišit, vícenásobná konjunkce spojuje několik planetárních energií, což má za následek, že osoba může mít převážně subjektivní pohled s malou schopností porozumět jiným pozicím, než je jeho vlastní. Na druhou stranu to může znamenat koncentraci energií, která za správných okolností může být mimořádně účinná.

Jednoduchá opozice je ryzí 2. harmonická, ale aby došlo ke struktuře 2. harmonické, musí existovat nějaké konjunkce a také opozice. Zatímco tedy 2.

harmonická udává tón struktury a přináší opozici smysl pro polaritu a konflikt, je modifikována nedostatkem perspektivy konjunkce a její koncentrací energií.

Vícenásobné opozice

Struktura 3. harmonické: Velké trigony

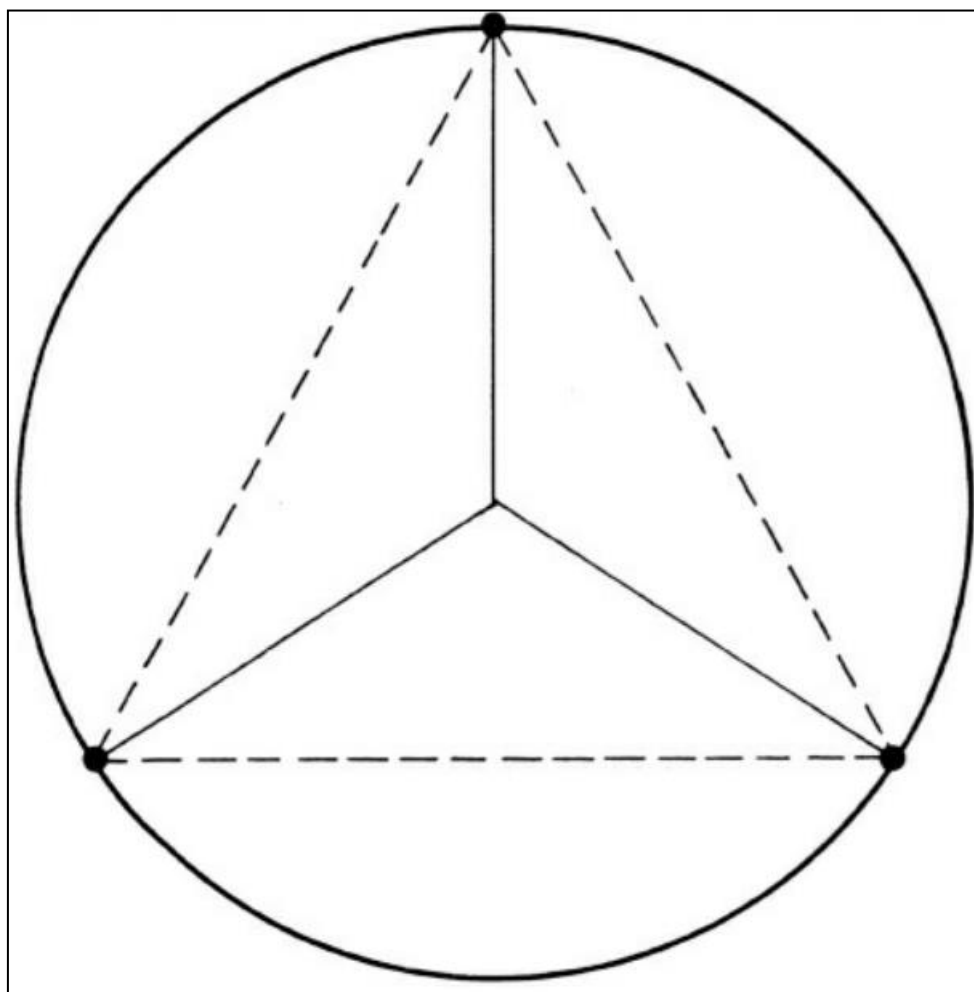
Astrologové dlouho diskutovali o tom, zda je s velkým trigonem snadné nebo obtížné se vypořádat. Konsensus je, že je to nadměrný trigon. Mnozí mají pocit, že díky němu proudí energie tak snadno, že se jedinec nedočká takového růstu, jaký může přijít jedině konfrontací s nepřízní osudu. Vzhledem k tomu, že trigon je symbolem dokonalé rovnováhy, nepředstavuje absolutně žádnou sílu ke změně.

Ale zjišťuji, že věc není tak jednoduchá. John Nelson ve své heliocentrické práci o geomagnetických bouřích poznamenal, že když jsou dvě planety ve velkém trigonu s vnitřní planetou (planety od Marsu směrem ke Slunci),⁷⁷ velký trigon působí jako tvrdý aspekt, který narušuje krátkovlnné rádiové přenosy. Ale když jsou dvě vnější planety (od Jupitera směrem ven) a pouze třetí je vnitřní planeta, účinek je jako super trigon v tom, že zklidňuje podmínky pro

---

⁷⁷ Tato je jako 3. planeta. RS

rádiový přenos do velmi neobvyklé míry. Stejný účinek může působit v geocentrické astrologii jednotlivců, ale zatím to nevíme jistě.

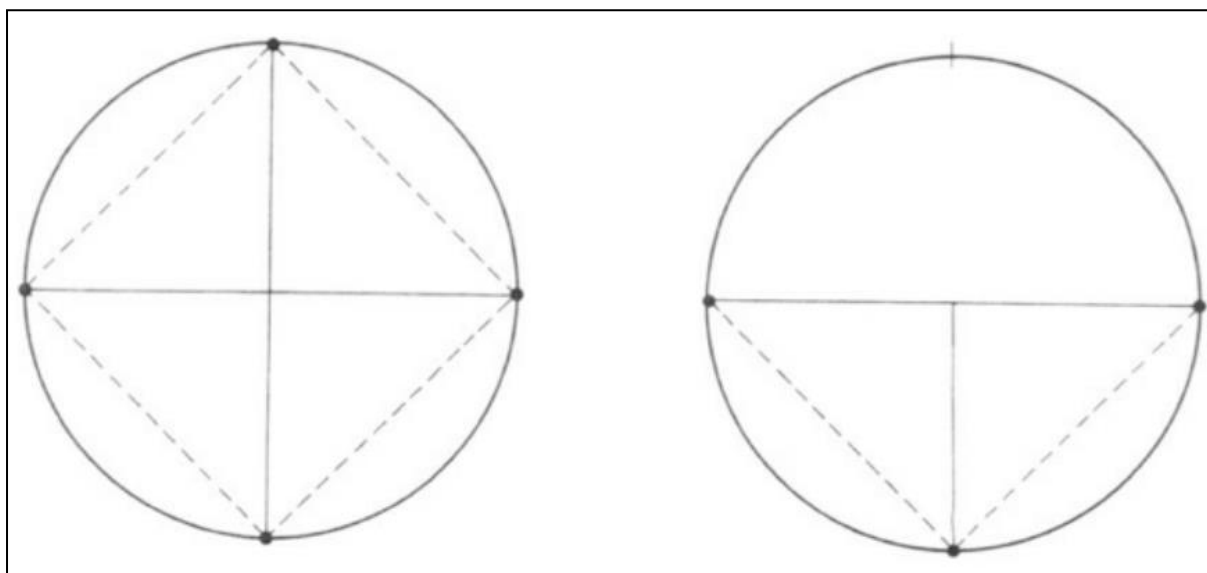

Velký trigon

Další důležitý efekt, který jsem zaznamenal, se týká přesnosti použitých úhlů. Pokud žádný ze tří trigonů není více než 1° od dokonalosti, zdá se, že velký trigon má mnohem více energie než jinak. Zdá se, že to vyplývá z působení midpointů (které jsou plně probrány v kapitolách VIII. a IX.). V přesném velkém trigonu leží midpoint každého páru planet přesně naproti třetímu faktoru. To vytváří z velkého trigonu sérii tří protikladů a dodává mu dynamičtější charakter, než jaký by jinak měl. I když velký trigon není přesný, pokud má jeden pár planet svůj midpoint naproti třetí planetě, stále existuje něco z této dynamické kvality. K tomu nedochází, pokud není orbis midpointu udržován malý. Neberu v úvahu midpointy více jak 1° na obě strany přesné opozice, i když jiní používají orbisy $1,5^\circ$ až 2° .

Velké trigony, které jsou poněkud mimo orbis, považují za více statické a pravděpodobněji způsobí potíže vyplývající z extrémní pasivity nebo nečinnosti jednotlivce. Velmi těsné velké trigony na druhé straně budou mít něco ze stejné energie jako velké sextily (viz níže). To znamená, že na jakoukoli činnost související se symbolikou zúčastněných planet bude dostatek energie a energie bude plynule proudit. I když se ostatním může zdát, že s těmito konfiguracemi člověku prostě spadne štěstí do klína, je přesnější říci, že člověk ví, co dělat se zdánlivým štěstím, a ve skutečnosti pro jeho uskutečnění udělal hodně. Je to prostě tak, že to není příliš viditelné úsilí.

Struktura 4. harmonické: Velká kvadratura⁷⁸ a T-kvadratura

Velká kvadratura (velký kříž) a T-kvadratura

Jak bylo zmíněno výše, velký kříž nebo velká kvadratura je úplná struktura 4. harmonické se všemi možnými body vyplněnými planetami, zatímco T-kvadratura je velký kříž, jemuž chybí jedno rameno. Obě konfigurace jsou často nazývány velmi stresujícími. Přesnější je říci, že jsou to vysokoenergetické aspekty jako všechny kvadratury a opozice a vyžadují zacházením určitou opatrnost. S velkou kvadraturou nebo T-kvadraturou je třeba zaměřit své značné energie a použít je pro konkrétní účely. Necháme-li energie převzít kontrolu, mohou vyústit v nešťastné události, a jakého druhu budou, to je v závislosti na povaze symboliky. Obvykle jsou to události, nad

⁷⁸ Nebo také „Velký kříž“. RS

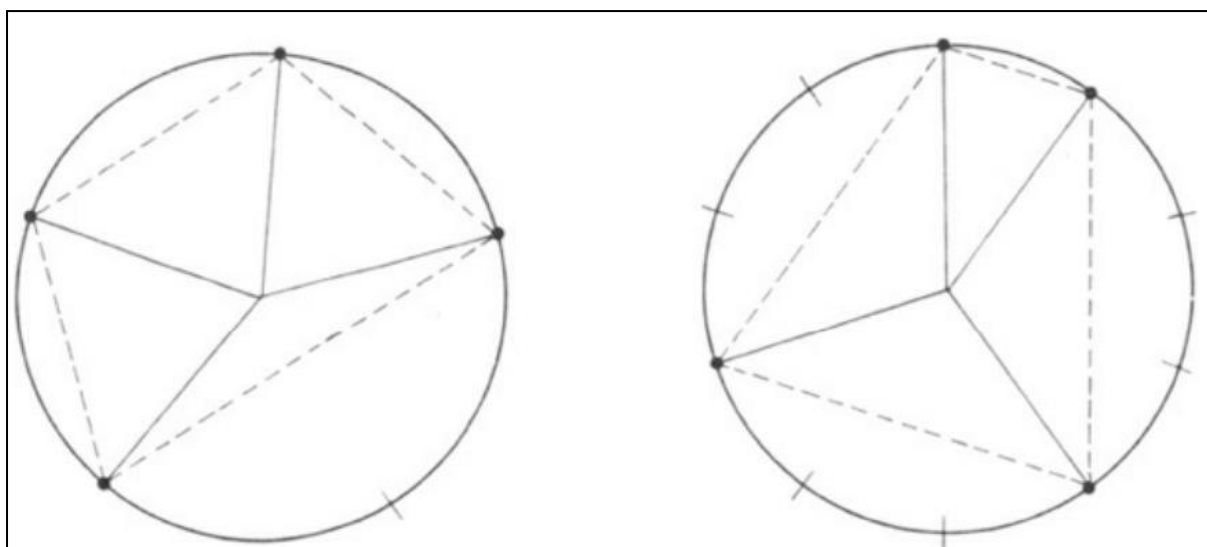
kterými má člověk pocit, že nemá žádnou kontrolu. Potlačení energií a projevů chování, které z nich vycházejí, může také způsobit nepříjemné události.

Z postojů mnohých k těmto dvěma konfiguracím by se dalo skoro očekávat, že je běžně uvidíte v nativitách masových vrahů a podobně. V takových horoskopech se samozřejmě vyskytují, ale ne tak často. Například Hitlerův horoskop má znatelný nedostatek takových aspektů. (Místo toho má strukturu 10. harmonické, o které více níže.)

Většina astrologů zjistila, že T-kvadratura s chybějící paží je nevyváženější a obtížnější se s ní vypořádáváme. Mnozí uvedli, že to způsobuje, že se jednotlivec soustředí na problém týkající se domu, kde by bylo umístěné chybějící rameno kříže. Nejsem si vůbec jistý, že tento druh rozdílu existuje, i když myšlenka je elegantní.

Jistě, jak velký kříž, tak T-kvadratura jsou běžné a nacházejí se v horoskopech mnoha naprosto normálních lidí. Při setkání s nimi však zjistíte, že u ostatních chybí intenzita. Je to, jako by těsně pod povrchem číhala obrovská energie a čekala na uvolnění. Nakonec to tak obvykle bývá, a to způsobí, které jsou konstruktivní. Hodně samozřejmě záleží na planetách, kterých se to týká.

Struktura 5. a 10. harmonické: Velký kvintil a řady kvintilů a decilů

Řady kvintilů a řady decilů

Nikdy jsem neviděl dokonalý velký kvintil, vzor, ve kterém je pět planet rozmístěných kolem zvěrokruhu v 72° intervalech. Viděl jsem pouze méně úplné struktury 5. a 10. harmonické, ve kterých je zapojeno několik planet, ale nevyplní pravidelný mnohoúhelník ve zvěrokruhu.

V těchto případech se zdá, že v životě bylo něco osudového a přízračného. I když na tom člověku nebylo nic strašně významného, vždycky to vypadalo, jako by ten člověk spotřeboval obrovské množství energie k dosažení cíle. S těmito strukturami existuje schopnost bezohlednosti, ale také schopnost velkých úspěchů. Na opačných pólech stojí Hitler a Einstein, oba mají silné struktury 10. harmonické, a oba byli osudovými postavami historie.

Struktura 6. harmonické: Velký sextil, Drak, Mystický obdélník a Malý trojúhelník

Velké sextily, stejně jako velké kvintily, jsou vzácné: viděl jsem jen jeden. Avšak jiné druhy struktury 6. harmonické jsou častější. Jeden typ, nazývaný „drak“, má blízko velkému trigonu, přičemž jedna ze tří planet je těsně protilehlá se čtvrtou planetou, která také leží v midpointu dalších dvou ve velkém trigonu. Jiný typ, nazvaný „mystickým obdélníkem“ podle Michaela Erlewina z Michiganu, se skládá ze dvou párů opozic, které jsou přesně v sextilu a vzájemně v trigonu. Ještě další typ, „malý trojúhelník“, sestává z trigonu rozpuštěného sextilem.

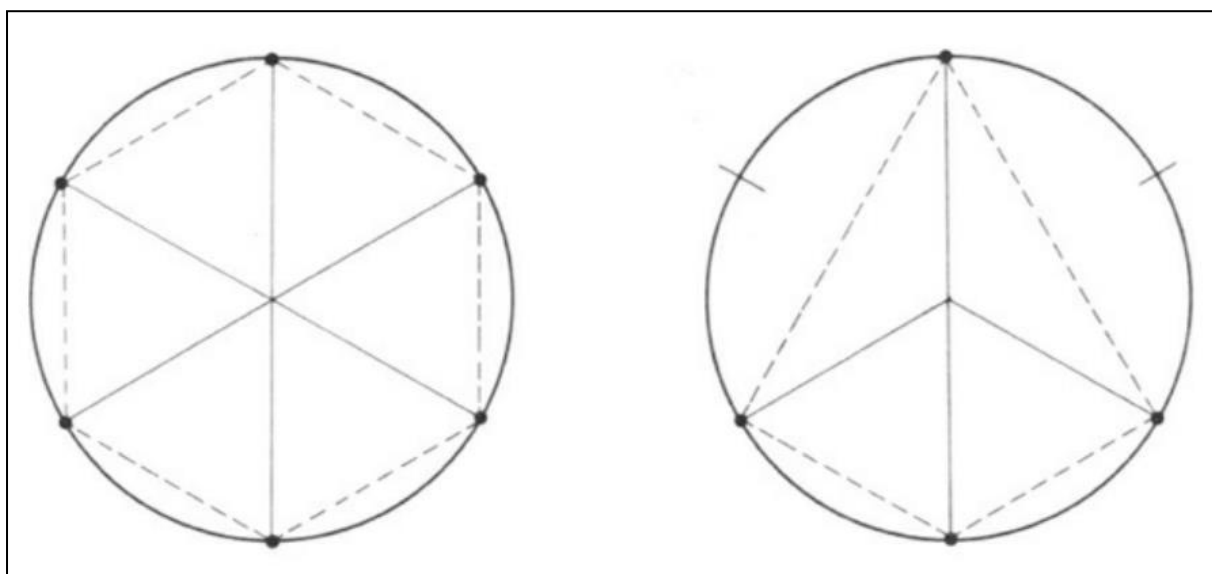
Nejdůležitější u každého z nich je, zda obsahuje opozici, která mu dodává energii, či nikoli. Jakákoli sextilová struktura, která zahrnuje více než dva sextily, musí obsahovat také opozici, protože opozice jsou tři sextily. V malém trojúhelníku je opozice nemožná, ale zde je planeta spojena s midpointem dvou dalších planet. To dodává konfiguraci určitou energii, ale ve většině případů opozice činí sextilní strukturu mnohem dynamičtější a energeticky zatíženější. Účinek přesného malého trojúhelníku je jako účinek přesného velkého trigonu. To znamená, že energie proudí hladce a velkou rychlostí, ale mohou nastat problémy, pokud se člověk nesnaží vymanit se z vyjetých kolejí, do kterých se může dostat 3. a 6. harmonickou.

Drak obsahuje pouze jednu opozici. Osoba, kterou jsem znal se vzorem draka, vykazovala všechny vlastnosti někoho chyceného v trigonové pasti. To znamená, že měl silně definovaný vzorec chování bez energie se z něj vymanit.

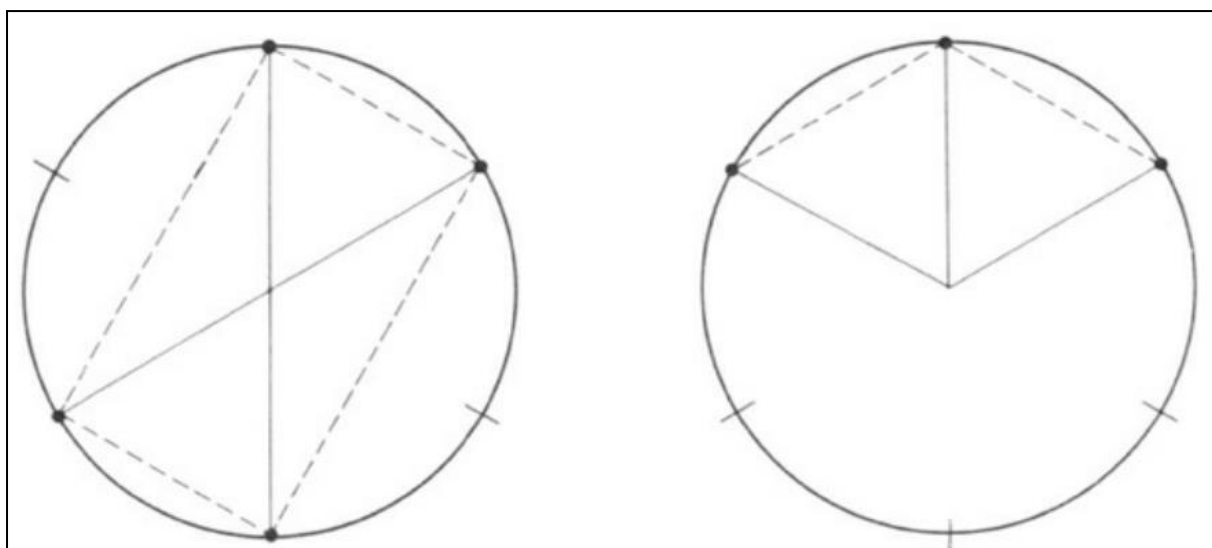

Mám podezření, že čím více opozic je v sextilním vzoru, tím více energie je v tom, aby se zabránilo vzniku rigidních vzorců, a tím snazší je vymanit se z existujících.

Jediný velký sextil, který jsem kdy poznal, není zjevně výjimečný, kromě toho, že dotyčná nemá v životě žádné velké potěšení z dobrých věcí, které jí padají do klína. Necítí žádné uspokojení, pokud si je nezasloužila. To je charakteristické pro někoho se silnými vzory tvrdých aspektů: pamatujte, že velký sextil má šest opozic a také šest sextilů. Ale je zde vzor sextil-trigon, takže je pro ni často obtížné dostat se do pohybu, i když intelektuálně ví, že musí.

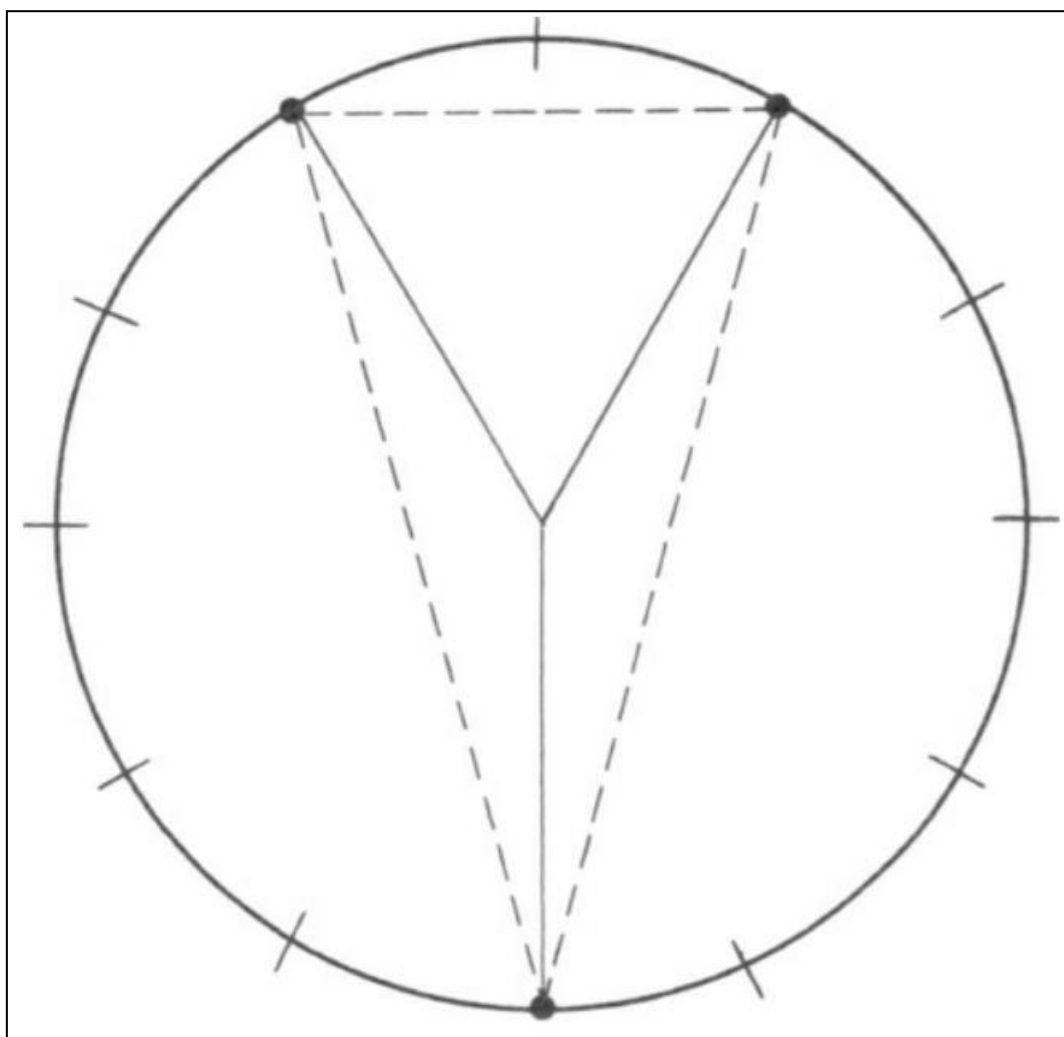
Velký sextil a Drak

Mystický obdélník a Malý trojúhelník

Struktura 12. harmonické: Yod

Vynechávám struktury 7., 8., 9. a 11. harmonické, protože je o nich málo co říci, co již nebylo probráno v diskuzích o rodinách aspektů a o harmonických strukturách obecně. Strukturu 12. harmonické sem zařazuji, protože jedna z jeho forem, Yod, prst boží nebo prst osudu, je běžně zmiňovaným vzorem aspektů.

Yod

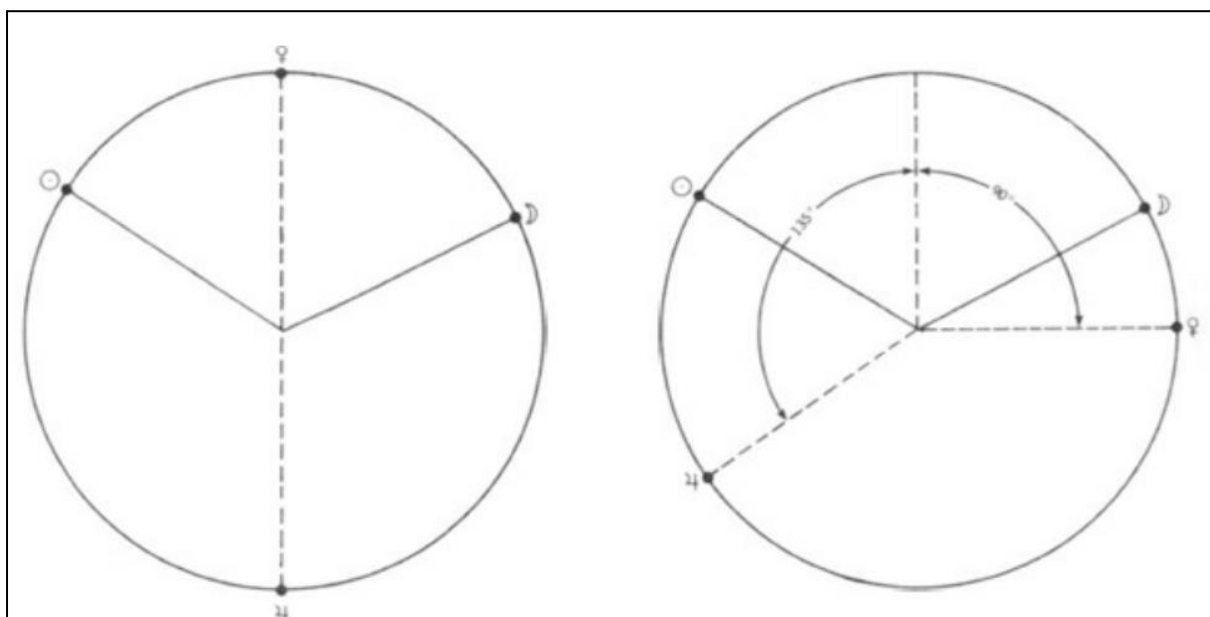
Yod je znázorněn na obrázku výše. Planeta na špičce „prstu“ je ve směru hodinových ručiček a proti směru hodinových ručiček v kvinkunxu dvou dalších planet, a tyto dvě další planety jsou od sebe v sextilu. Jak naznačují jeho další názvy, Yod byl často považován za aspekt osudovosti, čímž se předpokládá, že tři planety pravděpodobně naznačují základní téma v životě člověka, stálé a relativně neměnné. To je v souladu s tím, co již víme o kvinkunxu. Jaké změny však přináší zavedení sextilu v celkové symbolice? Podle mého názoru ne

mnoho. Sextil, který tvoří dvě dvanáctiny kruhu, příliš nezmírňuje charakter kombinace 12. harmonické.

Nicméně obě planety v sextilu k sobě mají svůj midpoint přímo na třetí planetě. To je rozdíl, za předpokladu, že orbisy jsou menší než 1° až $1,5^\circ$. Konfigurace přímého (direkčního) midpointu (viz kapitola VIII.) dává Yodu dynamickou kvalitu, která obvykle chybí v aspektech 3. harmonické. To znamená, že i když má Yod statickou, pasivní kvalitu 3. harmonické, může také znamenat krize, ve kterých je třeba energiím přímo čelit a podniknout konkrétní kroky, aby energie fungovaly pozitivně. Yod tedy obsahuje zárodek svého vlastního rozlišení způsobem, který jednoduché kvinkunxy nemají. Pokud však orbis Yodu převyšuje přípustné kombinace midpointu, tato kvalita Yodu je ztracena.

VIII. Midpointy: Úvod

Midpointy jsou jednoduše body ve zvěrokruhu umístěné uprostřed mezi jakýmkoli dalšími dvěma body. Běžně se používají midpointy mezi všemi možnými kombinacemi planet, Severním uzlem, MC, Ascendentem a bodem 0° Berana. Lze také použít jakýkoli jiný bod v horoskopu, včetně hrotu Vertexu, East Pointu nebo mezilehlých domů, ale není to tak běžné.

Kombinace přímého midpointu a kombinace nepřímého midpointu

Obecně se má za to, že midpoint spojuje vlastnosti dvou bodů, které jsou rozděleny obloukem. Bod na půli cesty mezi Marsem a Jupiterem by tedy spojoval vlastnosti Marsu a Jupiteru. Pokud je midpoint obsazen jiným faktorem, máme kombinaci tří symbolů. Pokud midpointy dvou párů jednotlivých faktorů padnou na stejné místo, máme kombinaci čtyř symbolů. A tak dále.

Ve způsobu, jakým budeme používat midpointy, mohou být kombinace midpointů přímé nebo nepřímé. V přímé kombinaci midpointů je faktor (buď jeden faktor nebo jiný midpoint) zabírající midpoint v konjunkci nebo naproti středovému bodu. V nepřímé kombinaci je aspektem kvadratura, semikvadratura nebo seskvikvadratura. (Viz obrázek výše.)

Midpointy jsou dalším způsobem, jak kombinovat symboly v horoskopu. Nejen, že můžeme mít určitou planetu v určitém znamení a domě v aspektu k jiným planetám v jiných znameních a domech; můžeme také zapojit každou

planetu do kombinací midpointů. To enormně zvyšuje látku dostupnou k interpretaci.

Proč používat midpointy?

Midpointy mají přijatelný teoretický základ v harmonických, ale mnohem komplexnějším způsobem než aspekty. Vysvětlení přesahuje rámec této knihy; stačí říct, že midpointy fungují. Midpointy používám, protože často poskytují informace, které by jinak v horoskopu nebyly k dispozici. Bez nich jsem viděl důležité charakteristiky člověka a události v životě zcela přehlížené.

Při posuzování „kosmického stavu“ planety – tedy toho, jak dobře může fungovat víceméně v souladu se svou vnitřní povahou – se dívám nejen na dům a znamení a na to, jaké aspekty planeta tvoří, ale také na jaké midpointy planeta spadá a jaké midpointy tvoří s jinými planetami. Pokud je planeta spojena midpointem s jinými symboly v horoskopu, které jsou v napětí se základní povahou planety, způsobí to, že fungování energie této planety bude nejednoznačné a obtížné. Midpointy, které jsou v horoskopu kombinovány s jednou planetou, se stávají součástí celkového vyjádření této planety. Jakýkoli tranzit, progrese nebo direkce slunečního oblouku⁷⁹ způsobí, že se planeta v pozdějším životě projeví, a spustí se také midpointy, které jsou s ní spojeny. Pochopení midpointů spojených s planetou proto může hodně napovědět o tom, jak bude tato planeta fungovat v životě člověka.

Midpointy poskytují informace, které jsou konkrétnější než aspekty, znamení a domy. Je to proto, že existuje tolik midpointů: doména toho, co jednotlivé symboly znamenají, je menší. Každý symbol je tak mnohem jasněji definován a omezen. Midpointy jsou jako planety, ale s koncentrovanějším zaměřením.

Výsledkem je, že můžeme dát kombinacím midpointů detailní, zcela konkrétní vymezení. Pak lze říci, zda horoskop „funguje“: zda skutečně poskytuje užitečné informace, nebo zda se astrolog pouze snaží, aby horoskop vyhovoval klientovi. Čím přesnější tvrzení - na základě horoskopu - uděláte, tím lépe se naučíte účinnost svých technik. U lidských bytostí je to částečně

---

⁷⁹ Solar ARC. Jedna z metod symbolických direkcí. RS

nevyhnutelné, ale je to také částečně z nedbalosti, že konvenční astrologie často poskytuje vymezení, která jsou natolik vágní, že jsou bezcenná.

Pomocí midpointů se lze více spolehnout na samotný horoskop, a méně na intuici. Nemám nic proti intuici; může poskytnout užitečné informace. Ale myslím si, že astrologové, protože si dávají tu práci se sestavováním horoskopů, by měli být schopni odvodit většinu svých dat z horoskopu. Systematická technika může učinit astrologa účinným i ve dnech, kdy se nedostává intuici.

A ještě jedna výhoda z midpointů navíc. Analýza midpointu horoskopu, u něhož není známa žádná doba narození, může poskytnout více a lepší data, nežli běžná technika použití solárního horoskopu (ve které se jako Ascendent používá délka Slunce).

Midpointy jako základní nástroj

Bohužel, midpointy byly proklety názvem „pokročilá technika“. Pro většinu astrologů je pokročilá technika ta, kterou učitel nezná – bez ohledu na to, jak jednoduché může být její použití. Ve skutečnosti v německých školách, které vyvinuly moderní techniky midpointu, se midpointy vyučují už v základních kurzech. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že jejich použití je jednodušší, než mnoho technik pro natální analýzu vyučovaných konvenčními astrology. Z těchto důvodů se domnívám, že by měly být midpointy vyučovány v začátečnické astrologii, už jen proto, že je snazší je včas integrovat do systému čtení horoskopu, nežli si pro ně vytvořit místo později.

Jedním z důvodů, proč je použití midpointů ve skutečnosti jednodušší, než by se dalo předpokládat, je to, že kombinace midpointů zahrnují pouze jeden druh faktoru: planety a další body, jako jsou uzly, Ascendent, MC a 0° Berana. Dokonce i bez zvládnutí symboliky znamení a domů lze odvodit ohromující množství informací jednoduše kombinací planet a podobně v aspektech a midpointech. Ve skutečnosti jedna z německých škol, kosmobiologická škola, zvládá docela dobře používání znamení, používá však velmi málo či vůbec domy.

Zvažuji umístění znamení a domu planety spolu s midpointy, se kterými je spojena, ale to není zpočátku nutné. Zatímco se člověk učí syntéze, může si vzít kombinaci midpointu, udělat si z ní úplný úsudek a později tento úsudek

zkombinovat s tím, co se získá z umístění znamení a domu. Člověk tak není zahlcen.

Moderní techniky midpointů byly vyvinuty školami astrologie, které byly vytvořeny jako alternativy ke konvenčním systémům, a proto si mnoho lidí myslí, že pokud přijmou midpointy, musí přijmout celý alternativní systém, ve kterém byly midpointy vyvinuty. Ale to je do značné míry mylná představa: aby člověk mohl těžit z toho, co mohou přidat midpointy, nemusí se vzdát přístupu, který již používá.

Jak nepoužívat midpointy

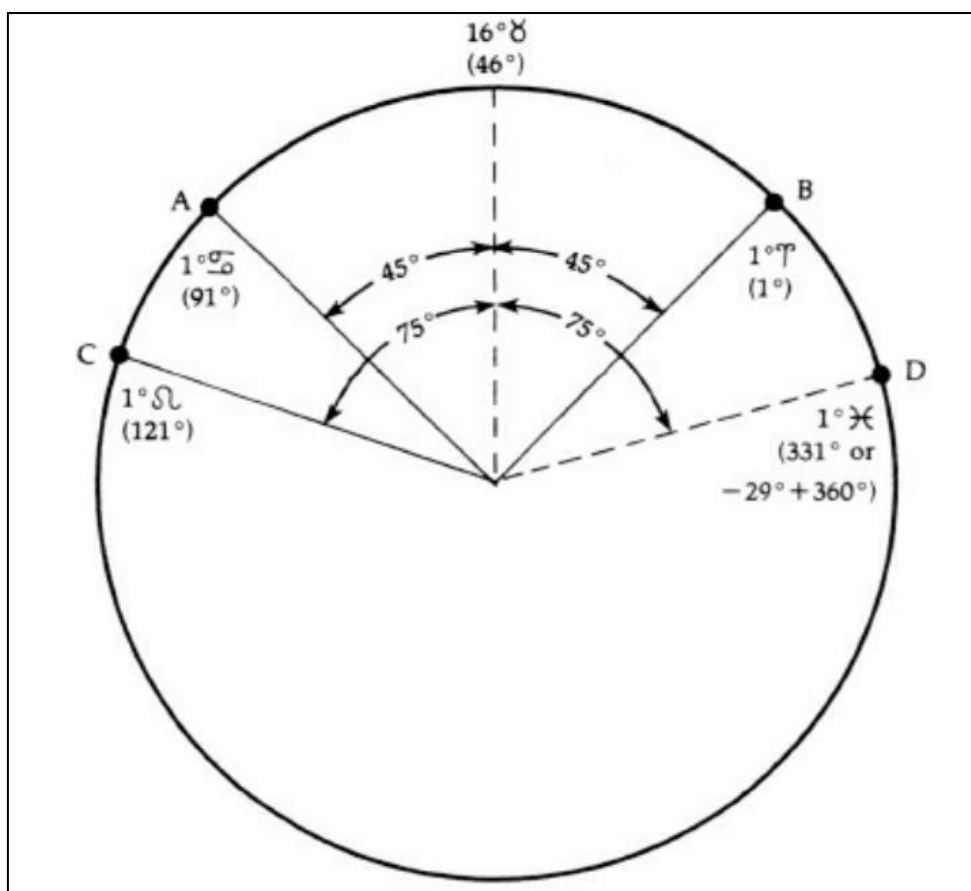
Naneštěstí mnoho astrologů používá midpointy k tomu, aby započítali něco v horoskopu, když jsou jinak v koncích. To je použití midpointů jako „mlžícího faktoru“, který umožňuje získat z horoskopu cokoli, co si přeje. Takoví astrologové vytrhávají midpointy z kontextu celého horoskopu, zejména celé struktury midpointy, a zveličují důležitost jedné nebo dvou kombinací midpointů. Pokud vůbec někdo používá midpointy, měl by je zvážit všechny nebo alespoň všechny přímé midpointy.

Pokud však použijeme deset planet, plus lunární uzel, Ascendent, MC a bod 0° Berana, máme celkem devadesát jedna přímých midpointů. A to nezahrnuje nepřímé midpointy, těžké aspekty k přímým midpointům, které jsou také dostatečně důležité, aby je bylo možné vzít v úvahu. Je jasné, že pouhé vložení všech těchto midpointů do konvenčního horoskopu s dvanácti stejnými částmi, který používá většina astrologů v anglicky mluvícím světě, by vedlo k hroznému nepořádku a nikam by nás nedostalo.

Problém je, jak se s touto lavinou detailů vypořádáme? Jak najdeme všechny tyto body bez zdlouhavých výpočtů? A jakmile je najdeme, jak vybereme ty, které jsou důležité?

Moderní techniky použití midpointů

Midpointy se nacházejí v dílech několika středověkých a renesančních astrologů, ale nestaly se široce populárními, až do tohoto století, kdy bylo jejich použití kodifikováno do koherentního systému. Tento systém navrhla hamburská škola (také známá jako uranská škola) Alfreda Witteho a později jej zjednodušili kosmobiologové pod vedením Reinholda Ebertina a jeho syna Baldura Ebertina. Obě školy vznikly v Německu, ale obě si od té doby získaly velké příznivce i jinde. Své techniky jsem převzal hlavně od kosmobiologů.

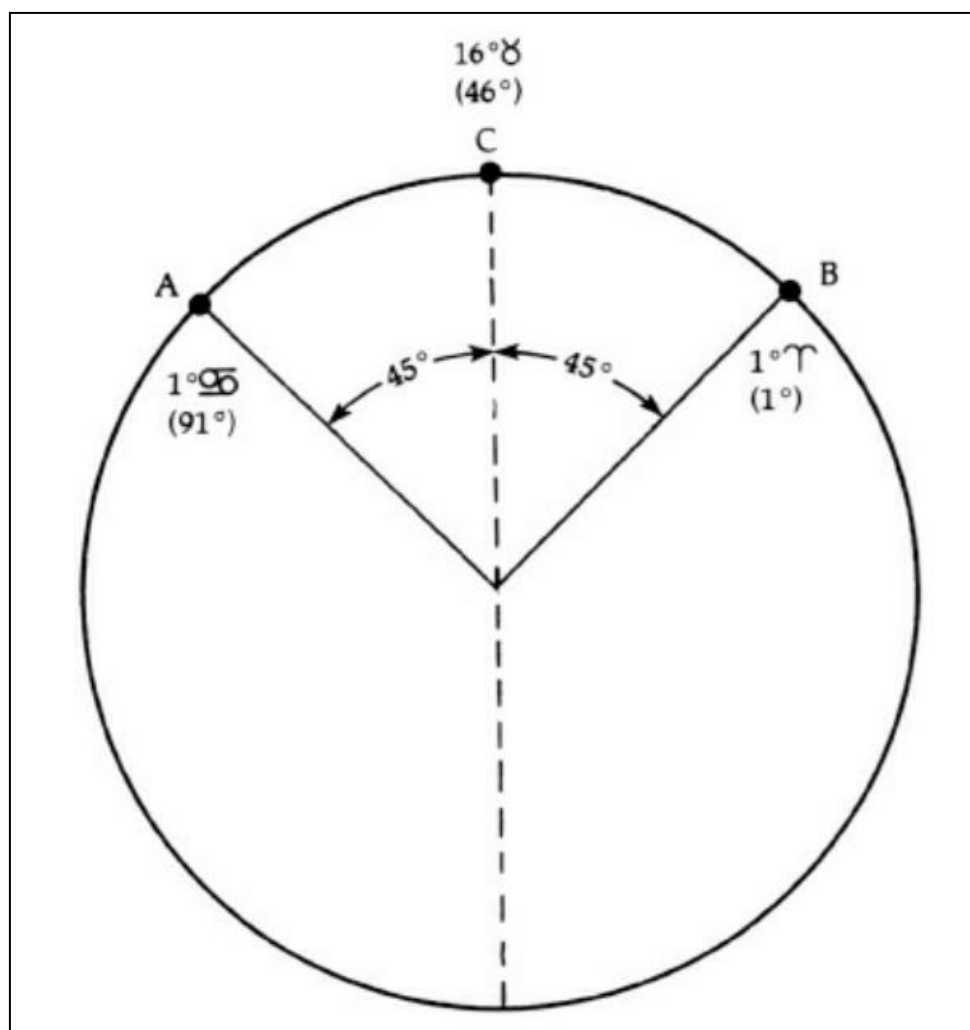
Planetární obraz podle čtyř faktorů (vzorec z uranské školy: $A + B - C = D$)

V uranské škole jsou midpointy součástí mnohem většího pole citlivých bodů vytvořených sčítáním a odečítáním délek planet a dalších bodů v horoskopu. Kombinace uranské školy jsou ve skutečnosti všechny typem midpointu, ale na rozdíl od midpointů, které používám já a kosmobiologové, je nejběžnější typ uranských kombinací založen na dvou párech bodů, které sdílejí stejný midpoint, a citlivým bodem je méně často samotný midpoint než jeden z bodů v párech. Když je tento citlivý bod obsazen planetou nebo jiným faktorem, všechny čtyři faktory se spojí do „planetárního obrazu“, který kombinuje

všechny čtyři symboly. Tento systém se tedy obvykle zabývá konfiguracemi tří planet, které činí čtvrtý bod citlivým. (Viz obrázek výše.)

Naproti tomu základní vzor midpointu, který používám já a kosmobiologové, je konfigurace dvou planet, díky níž je třetí bod citlivý, a citlivý bod je samotný midpoint. (Viz obrázek níže.) Je zřejmé, že možných konfigurací dvou planet je mnohem méně, nežli u konfigurací tří planet.

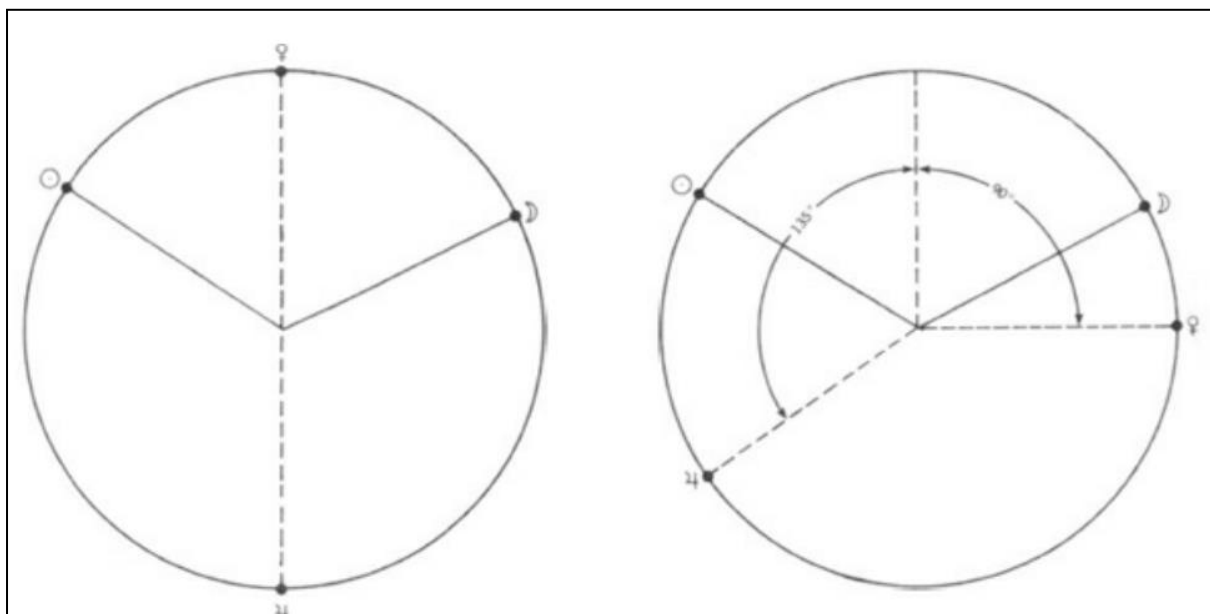
Midpoint (vzorec z uranské školy: $A + B - C = C$)

V uranské astrologii mohou planetární obrazy sestávat z natálních, direkčních a tranzitních faktorů a dokonce faktorů z jiného horoskopu, všechny smíšené dohromady. Ale v kosmobiologii a přístupu, který zastávám, neexistují žádné dvojice midpointů sestávající z jednoho natálního a jednoho tranzitujícího nebo direkčního těla či jednoho těla z jiného horoskopu. Všechna těla jsou obvykle z natálního horoskopu (ačkoli tělo zabírající midpoint je někdy

tranzitní, direkční nebo z jiného horoskopu). Opět platí, že v kosmobiologii je počet faktorů, se kterými se člověk musí vypořádat, dostatečně omezený, aby byly zvládnutelné.

Pomocí metod odvozených z kosmobiologie je tedy možné zkoumat celou strukturu horoskopu, jde-li o midpointy. Uranská škola a kosmobiologové nám zanechali jednoduché techniky pro nalezení midpointů, bez jakéhokoli počítání. Jedná se o kotouče-číselníky 360° a 90°. V posledních několika letech začaly astrologické programy nabízet seznamy midpointů, které lze použít místo číselníků. Tyto číselníky a seznamy krátce vysvětlím. Pomocí obou lze vybrat důležité kombinace midpointů podle jednoduchých pravidel, která nastíním v této kapitole.

Geometrie midpointů

Kombinace přímého midpointu a kombinace nepřímého midpointu

Než se pustíme do toho, jak najít a uspořádat midpointy, prozkoumejme některé z jejich základních vlastností. Obrázek výše (přímý midpoint) ukazuje, že libovolné dva body na kružnici rozdělují kružnici na dva oblouky, delší oblouk a kratší. V důsledku toho existují také dva přímé midpointy pro jakákoli dvě tělesa, jeden pólí kratší oblouk (který budeme nazývat bližší midpoint), druhý, delší oblouk (který budeme nazývat vzdálenější midpoint). To je důvod, proč říkáme, že přímé kombinace midpointy mohou být vytvořeny pomocí opozičních i konjunkčních aspektů.

Bližší a vzdálenější midpointy jsou vždy přesně naproti sobě. Tvoří osu jdoucí z jedné strany zvěrokruhu do bodu přesně 180° vzdáleného na druhé straně, podobně jako osy tvořené uzly Měsíce, Ascendent-Descendent a MC-IC. Proto těleso, které je naproti bližšímu midpointu, bude vždy spojeno se vzdálenějším midpointem a naopak. Zkušenosti ukazují, že v nativních horoskopech je malý nebo žádný rozdíl mezi bližším a vzdáleným midpointem. Můžeme tedy říci, že pro všechny praktické účely je opozice k midpointu totéž jako spojení s midpointem. (To však není vždy pravda, protože v kompozitním horoskopu se zdá, že existuje rozdíl v intenzitě, ne-li ve významu. Viz má kniha *Planets in Composite*.) Ze stejného důvodu, pokud je těleso v sextilu na jednom konci osy midpointu, je na druhém konci v trigonu, a naopak. Podobný vztah existuje mezi semikvadraturou a seskvikvadraturou.

Aspekty k midpointům

Jak uranští astrologové, tak kosmobiologové používají pouze aspekty k midpointům na základě násobků 45°. Například trigony mezi midpointem a jiným faktorem nebudou brány v úvahu. Rané spisy těchto škol naznačovaly, že trigony, sextily a další aspekty 3. harmonické nejsou účinné, ale v poslední době byl tento postoj upraven. Kdysi jsem při práci s midpointy rutinně používal aspekty, které nebyly z 2. harmonické, a byly docela účinné. Navzdory tomu je mou standardní praxí a praxí jak těchto astrologů, tak kosmobiologů nyní používat pouze tvrdé aspekty v práci s midpointy.

Důvody jsou především praktické. Použití pouze tvrdých aspektů zjednodušuje věci v tom, že existuje pouze jedna kvalita aspektu pro zabarvení všech kombinací midpointů. Tvrdé aspekty se od sebe jistě liší, ale i tak jsou jejich podobnosti větší. Dělení dvěma totiž na rozdíl od dělení třemi nebo jakýmkoli jiným celým číslem vytváří oktávy. V hudbě má vyšší tón v oktávě přesně poloviční vlnovou délku, ale uchu zní téměř stejně. Zpívají-li dva lidé stejnou melodii ve stejnou dobu oktávu od sebe, nejenže nedochází k nesouladu, ale málokdo si uvědomuje, že se zpívají dvě sady not. Podobně mají aspekty 2. harmonické prakticky stejnou kvalitu jako konjunkce, protože pouze půlí, čtvrtují atd. délku oblouku stejným způsobem, jakým jsou vlnové délky rozděleny tak, aby v hudbě vytvořily oktávy.

Naproti tomu tóny související s trigonem a všechny ostatní aspekty 3. harmonické jsou zvukově zcela odlišné od původního tónu. V hudební kvintě, která odpovídá trigonu, má vyšší tón třetinovou vlnovou délku původního tónu. Trigon (nebo jakýkoli jiný aspekt mimo 2. harmonické) tedy zavádí do kombinace planet další kvality, což ztěžuje již tak komplikovanou situaci.

Midpointy spojené s planetou nebo jiným bodem tvrdým aspektem řeknou hodně o stavu planety v horoskopu. Nevěřím, že kombinaci měkkých aspektů lze použít přesně tímto způsobem. Nemám zkušenost, že by se použitím pouze tvrdých aspektů mezi midpointy něco ztratilo, pokud se člověk dostane přes tradiční a nepříliš dobře podloženou myšlenku, že všechny tvrdé aspekty jsou „špatné“.

Orbisy v kombinacích midpointů

Protože v horoskopu je více než sto midpointů, přijatelný orbis aspektu kombinace midpointů musí být menší než v běžných aspektech mezi planetami. V opačném případě dostaneme kombinace, které se navzájem překrývají do té míry, že nemůžeme rozlišit mezi různými kombinacemi faktorů v horoskopu. To narušuje strukturu horoskopu a činí horoskop nečitelným, alespoň astrologickými prostředky.

Mezi uranskými astrology a kosmobiology bylo pravidlem používat ne více než $1,5^\circ$. To znamená, že cokoli (midpoint nebo jiný faktor) v rozmezí $1,5^\circ$ na obě strany od midpointu je považován za v orbisu (to znamená, že celkový rozsah je 3°). Dávám přednost použití tohoto orbisu pouze na přímé midpointy, a na nepřímé midpointy používám 1° . Díky tomu je struktura horoskopu jasnější, a proto se snáze vymezuje.

Jak vypočítat midpoint

1. Převed'te délky dvou jednotlivých bodů z obvyklého zápisu ve znameních na zápis pomocí 360° . To znamená, že počítejte délky od 0° Berana, namísto od 0° jejich znamení. Chcete-li to provést, pro každé znamení přidejte počet stupňů uvedený v tabulce níže.

360°- ekvivalenty 0° každého znamení			
Beran	0°	Váhy	180°
Býk	30°	Štír	210°
Blíženci	60°	Střelec	240°
Rak	90°	Kozoroh	270°
Lev	120°	Vodnář	300°
Panna	150°	Ryby	330°

Například pro Slunce Boba Dylana,⁸⁰ které je na $3^\circ 31'$ Blíženců, bychom přidali 60° pro Blížence, čímž bychom dostali $63^\circ 31'$ v zápisu 360° . Pro jeho Měsíc na $21^\circ 31'$ Býka přidáme 30° pro Býka, což nám dává $51^\circ 31'$.

2. Sečtete obě délky: $63^\circ 31' + 51^\circ 31' = 114^\circ 62'$ nebo $115^\circ 02'$.
3. Vydělte součet 2. V našem příkladu je lepší ponechat délku vyjádřenou jako $114^\circ 62'$, protože 114 je sudé číslo. Stupně, 114 děleno 2, nám dávají 57° , zatímco minuty, 62' děleno 2, nám dávají 31'. Midpoint vyjádřený v zápisu 360° je tedy $57^\circ 31'$.
4. Chcete-li převést tento zápis zpět na zápis ve znamení, vraťte se k tabulce výše a najděte největší počet stupňů (30°), který lze odečíst od $57^\circ 31'$, aniž by bylo dosaženo záporného čísla. Odečteme 30° od $57^\circ 31'$, a dostaneme se na $27^\circ 31'$, což je midpoint Slunce/Měsíce Boba Dylana.

V tomto případě, kdy byly obě planety od sebe vzdáleny pouze jedno znamení, jsme získali bližší midpoint. Pokud by byly obě planety odděleny o více než 180° , dostali bychom se vzdálenějšímu midpointu.

⁸⁰ https://www.astro.com/astro-databank/Dylan,_Bob

Použití kotoučů-číselníků v práci s midpointy

Naštěstí se většině výpočtů lze vyhnout použitím kotoučů 360° a 90° . Tento 360° kotouč je užitečný pro získání přehledu a pro zobrazení všech přímých midpointů. Zvýrazněním os v kvadratuře a semikvadratuře k přímé ose můžete také najít nepřímé midpointy; ve skutečnosti je možné provádět práci s midpointy pouze pomocí 360° kotouče.

Kotouč s úhlem 90° však ušetří ještě více práce a čtyřnásobně zvyšuje přesnost, kterou lze pomocí číselníku dosáhnout. V kotouči 90° všechny konjunkce, kvadratury a opozice vypadají jako konjunkce a všechny semikvadratury a seskvikvadratury vypadají jako opozice. Proto jsou všechny tvrdé aspekty okamžitě viditelné podél jedné osy. Kotouč 90° je zvláště vhodný pro přístup, který využívá pouze tvrdé aspekty a zachází se všemi stejně. Jedinou nevýhodou je, že nemůžete rozlišit kvadraturu a opozici od konjunkcí, nebo přímé midpointy od nepřímých, aniž byste zapsali znamení každé planety do horoskopu 90° nebo se ohlédli zpět na horoskop 360° .

Pomocí kotouče 360° s dokonale vycentrovaným otvorem a přesným značením stupňů můžete získat přesnost až zhruba na čtvrtinu stupně; s dobře vyrobeným kotoučem 90° můžete dosáhnout přesnosti pěti obloukových minut nebo lepší. V relativně vzácných případech, kdy potřebujete lepší přesnost (jako je kontrola orbisu nebo načasování tranzitu), můžete vypočítat jeden nebo několik midpointů ručně či použít počítačově vypočítaný výpis midpointů.

Kotouč-číselník 360°

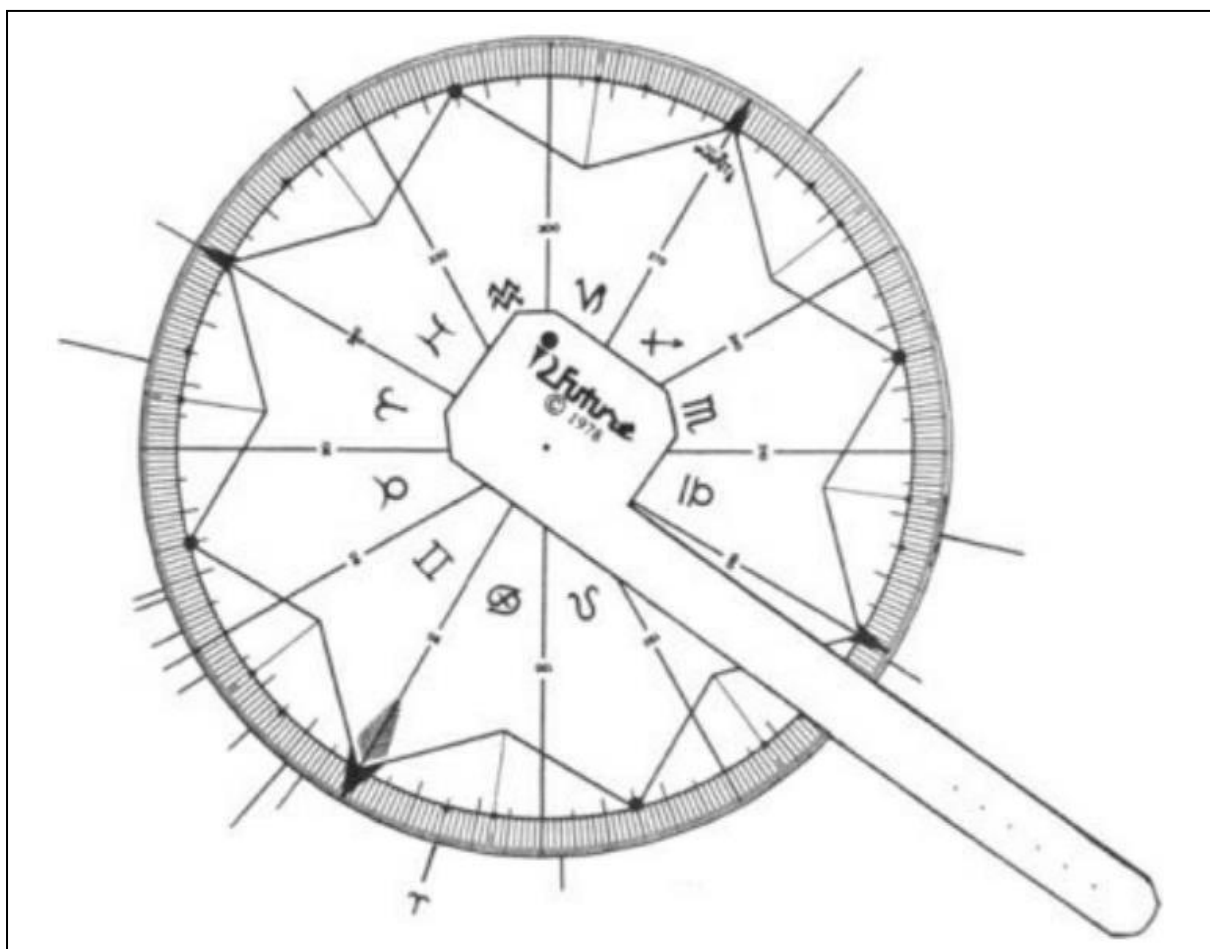
Abyste mohli používat kotouč 360° , musíte opustit formu horoskopu převládající ve Spojených státech a Británii ve prospěch formy horoskopu, který je populárnější v kontinentální Evropě. Tato forma má hroty domu a všechny ostatní faktory umístěné kolem kruhu v jejich skutečných zodiakálních délkách.

Nejenže kotouč 360° usnadňuje práci s midpointem, ale také poskytuje cennou okrajovou výhodu jako mechanický aspekt. Zatímco konvenční metoda kreslení horoskopů pomocí znakové notace se hodí k vidění tradičních aspektů, které jsou všechny násobky 30° , nehodí se k rozlišení aspektů, jako jsou kvintily, semikvadratury, seskvikvadratury či aspekty založené na 7. nebo 9. harmonické. Kotouč 360° může být označen tak, aby ukazoval jakýkoli druh

aspektu, který byste chtěli prozkoumat, a jeho přítomnost v horoskopu může být velmi jasná.

Vytvoření 360° kotouče-horoskopu

K nakreslení tohoto horoskopu potřebujete 360° úhloměr nebo mechanický aspektář s otvorem v přesném středu. Někteří lidé dávají přednost dírci s připínáčkem; jiní dávají přednost většímu otvoru, který se hodí k typu šroubu dostupného od některých astrologických dodavatelů. Střed papíru, na který se nakreslí horoskop, se napíchne na připínáček nebo šroub a přes něj se připevní ciferník tak, aby připínáček nebo šroubek procházel středovým otvorem.

Horoskop-kotouč 360°

K nakreslení horoskopu-kotouče také potřebujete buď obyčejné pravítko, které zarovnáte mezi středový otvor a označení stupně planety, do které kreslíte, nebo speciálně vyrobené pravítko (jako je to na obrázku výše), které se

dá přes připínáček nebo stavěcí šroub. S jedním z nich budete dělat krátké čáry na papíře od okraje číselníku směrem ven. Tyto čáry označují pozici každého faktoru v horoskopu.

Začněte otáčením voliče tak, aby přibližný stupeň MC byl v horní části papíru. Nyní najděte 0° Berana a udělejte tam svou první značku. Při kreslení budete chtít po celou dobu zachovat značku 0° Berana na číselníku přesně na značce 0° Berana na papíře. Pokud používáte stavěcí šroub, můžete jej utáhnout, aby se číselník neotáčel; pokud používáte připínáček, držte volič pevně stisknutý. Nyní se ujistěte, že všechny čáry, které nakreslíte, směřují ven z přesného středu číselníku, udělejte krátké čáry označující co nejpresněji přesný stupeň a minutu zvěrokruhu každého hrotu domu a dalšího faktoru v horoskopu. Poté můžete zapsat piktogramy a délky pro všechny faktory vedle jejich řádků a zároveň zkontrolovat každý řádek, abyste zjistili, zda jste jeho polohu nakreslili správně. Pravítko zobrazené na obrázku výše je nastaveno tak, aby nakreslilo čáru pro Neptuna Boba Dylana.

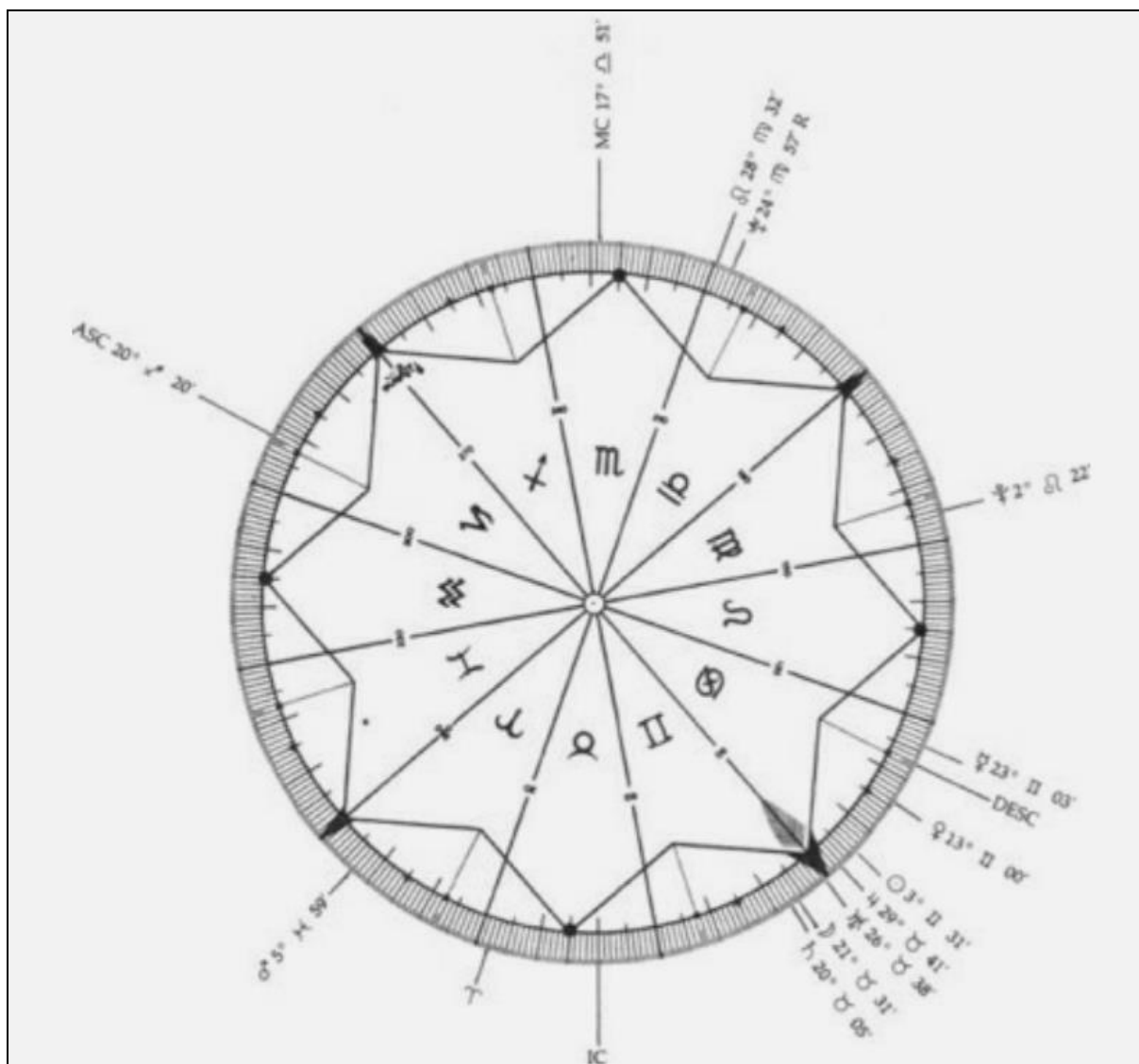
Obrázek níže ukazuje horoskop Boba Dylana nakreslený tímto způsobem. Zobrazený ciferník je obzvláště dobrý vyvinutý společností I2Future z New Yorku vyrobený společností Astro-Graphics Services pro použití v uranském systému, ale je také použitelný pro konvenční astrologii. Šipka je v midpointu Slunce/Měsíce.

Použití 360° kotouče-horoskopu k nalezení midpointů

Číselník, původně používaný pro umístění planet do horoskopu, se nyní používá jako měřicí nástroj. Chcete-li najít midpoint libovolných dvou faktorů v horoskopu, jednoduše otočte voličem tak, aby jeho ukazatel (šipka) byl přibližně v polovině mezi těmito dvěma faktory. Nyní pomocí značek stupňů na obou stranách ukazatele jako vodítka nastavte číselník tak, aby stupně na obou stranách byly přesně stejné. Obrázek níže ukazuje číselník otočený tak, aby indikoval umístění Dylanova midpointu Slunce/Měsíc.

Jak vidíte, ukazatel je velmi blízko Uranu. Ve skutečnosti je Uran na midpointu Slunce/Měsíc v rámci 1,5° orbisu, který umožňuje přímé midpointy. Proto píšeme: Slunce/Měsíc = Uran.

Hledání midpointů v 360° číselníku-horoskopu Boba Dylana

Chcete-li získat představu o tom, co by to mohlo v horoskopu znamenat, můžete se v další kapitole podívat na stručné vymezení Slunce/Měsíc, Slunce/Uran a Měsíc/Uran.

Nyní můžete zkontrolovat, jaké další midpointy leží podél osy Slunce/Měsíc. Chcete-li to provést, ponechte šipku na midpointu Slunce/Měsíc a prohlížejte jednu stranu midpointu, dokud nenarazíte na jiný bod. Všimněte si oblouku mezi tímto bodem a midpointem. Poté prohlížejte v opačném směru, abyste zjistili, zda existuje další bod o stejný počet stupňů od midpointu. Pokud je jeden do 3° od stejné délky oblouku, midpoint těchto dvou bodů bude do 1,5° od midpointu Slunce/Měsíc. Je to proto, že midpoint je nalezen rozdělením oblouku mezi dva body na dva stejné oblouky. Pokud se původní oblouk zvětší

o určitý počet stupňů, midpoint se posune o polovinu tohoto počtu stupňů. Proto musí být rozdíl mezi dvěma oblouky na opačných stranách osy vždy v rámci dvojnásobku orbisu konfigurace midpointu.

Zjistili jsme, že midpoint Jupiter/Uran je v rámci jednoho stupně Slunce/Měsíc. A stejně tak midpoint Slunce/Saturn. Všechny tyto přímé midpointy jsou jasně viditelné pomocí číselníku 360°. Nyní máme:

$$\text{Slunce/Měsíc} = \text{Uran} = \text{Jupiter/Uran} = \text{Slunce/Saturn}$$

Mohou existovat také nepřímé midpointy v kvadratuře, semikvadratuře nebo seskvikvadratuře k midpointu Slunce/Měsíc. Chcete-li zkontrolovat kvadratury, podržte šipku na midpointu Slunce/Měsíc a najděte dvě šipky v kvadratuře k ukazateli (ty budou mít na svých řádcích napsáno „180“ a „360“). Tyto dvě šipky jsou dva konce jedné osy, která je v kvadratuře k přímé ose. Stejně jako jste se dívali podél přímé osy na přímé midpointy, hledejte nepřímé midpointy podél osy v kvadratuře k přímé ose.

Chcete-li zkontrolovat semikvadratury a seskvikvadratury, najděte čtyři velké tečky uprostřed mezi čtyřmi šipkami. Tyto tečky jsou konce dvou dalších os, z nichž každá je v semikvadratuře/seskvikvadratuře k přímé ose. Hledejte podél obou těchto os midpointy nebo jednotlivé faktory, které jsou v semikvadratuře/seskvikvadratuře k přímé ose.

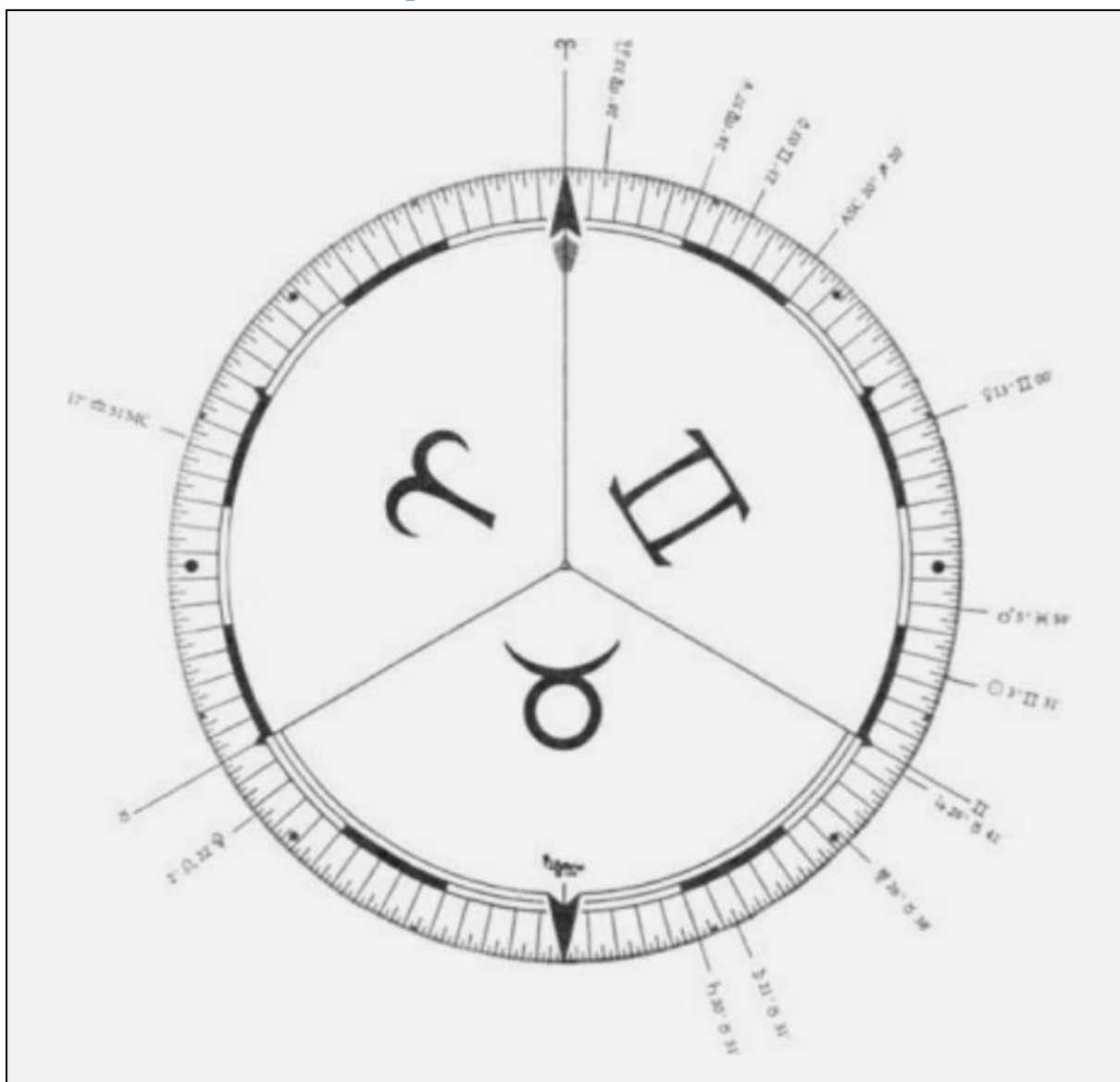
V horoskopu Boba Dylana nejsou žádné midpointy v rámci 1° orbisu kvadratury k midpointu Slunce/Měsíc, ale Merkur/Pluton a Mars/Saturn jsou oba v semikvadratuře/seskvikvadratuře k ose Slunce/Měsíc v rámci 1° orbisu přípustného pro nepřímé midpointy (viz obrázek výše). Můžeme tedy zobrazit všechny midpointy spojené s midpointem Slunce/Měsíc následovně:

$$\text{Slunce/Měsíc} = \text{Uran} = \text{Jupiter/Uran} = \text{Slunce/Saturn} = \text{Merkur/Pluton} = \text{Mars/Saturn}.$$

Součet všech midpointů a bodů spojených s daným bodem nebo midpointem se obvykle nazývá osa. Právě jsme se dívali na osu Slunce/Měsíc horoskopu Boba Dylana. Ačkoli všechny výše uvedené midpointy mohou být v rámci povolených orbisů 1,5° a 1° vzhledem k Slunce/Měsíc, nemusí být nutně ve vzájemném orbisu. Prvním bodem v takovém výpisu je vždy střed orbisu rozsahu.

Pohled na čtyři samostatné osy za účelem nalezení všech přímých a nepřímých kombinací midpointů se může zdát pracný, ale ve skutečné praxi se budeme primárně zabývat přímými midpointy. Nepřímé midpointy si vyhrazujeme pro detailní práci. Obvykle proto není nutné sčítat všechny aspekty midpointu k danému bodu. Také, jak jsme řekli výše, 90° kotouč značně zjednodušuje hledání nepřímých midpointů.

90° kotouč-horoskop

Hledání midpointů v 90° číselníku-horoskopu Boba Dylana

Obrázek výše ukazuje horoskop Boba Dylana nakreslený v 90° číselníku. Všimněte si, že namísto rozdělení na 360° je tento číselník rozdělen na 90°. Protože existuje pouze jedna čtvrtina stupňů, jsou stupně čtyřikrát větší; tedy

větší přesnost. Pro každý stupeň je prostor pro označení v pododdílech po 5' oblouku, s delšími čarami pro pododdíly 15' a 30'.

Opeřená šipka nahoře představuje 0° Berana a od tohoto ukazatele pokračuje zvěrokruh proti směru hodinových ručiček. Skupiny po 5° jsou vyznačeny střídajícími se černými a bílými plochami na vnitřním kruhu. Jedna čtvrtina cesty kolem je velká tečka označující 22,5°; jedna třetina cesty kolem je čára vedoucí do středu a vymežující 30°; polovina cesty kolem je neopeřená šipka, která vymežuje 45°; dvě třetiny cesty kolem je další čára mířící do středu a tentokrát vymežující 60°. A tak dále, až k opeřené šipce nahoře, která tentokrát představuje 90°.

Všimněte si také, že na číselníku jsou pouze tři znamení. První třetina je označena symbolem Berana, druhá třetina Býkem a třetí třetina Blíženci. To je jen zkratka pro tvrzení, že všechna hlavní znamení (Beran, Rak, Váhy a Kozoroh) budou spadat do první třetiny 90° číselníku; všechna pevná znamení (Býk, Lev, Štír a Vodnář) padnou do druhé třetiny; a všechna proměnlivá znamení (Blíženci, Panna, Střelec a Ryby) padnou do třetí třetiny.

Číselník 90° rozděluje zvěrokruh na čtyři části – první od 0° Berana do 29°59'59" Blíženců, druhý od 0° Raka po 29°59'59" Panny; třetí od 0° Vah do 29°59'59" Střelce; a čtvrtý od 0° Kozoroha do 29°59'59" Ryb. To je důvod, proč dvě planety v kvadratuře (řekněme od 7° Berana do 7° Raka), nebo v opozici (7° Berana k 7° Vah) budou v 90° horoskopu vypadat, jako by byly v konjunkci.

Z podobných důvodů všechny semikvadratury a seskvikvadratury vypadají jako opozice. Jsou snadno viditelné, protože pokud je opeřená šipka na určité planetě, planeta v semikvadratuře nebo seskvikvadratuře bude vždy u neopeřené šipky naproti. Podobně (ačkoli to není tak důležité v práci s midpointy), všechny aspekty, které jsou 30° násobky – trigon, sextil, semisextil a kvinkunx – budou na 90° číselníku vypadat jako trigony. Ty lze vidět poměrně snadno, protože pokud je opeřená šipka na jedné planetě, planeta ve vícenásobném úhlu 30° bude na jedné ze dvou dalších čar zasahujících do středu číselníku.

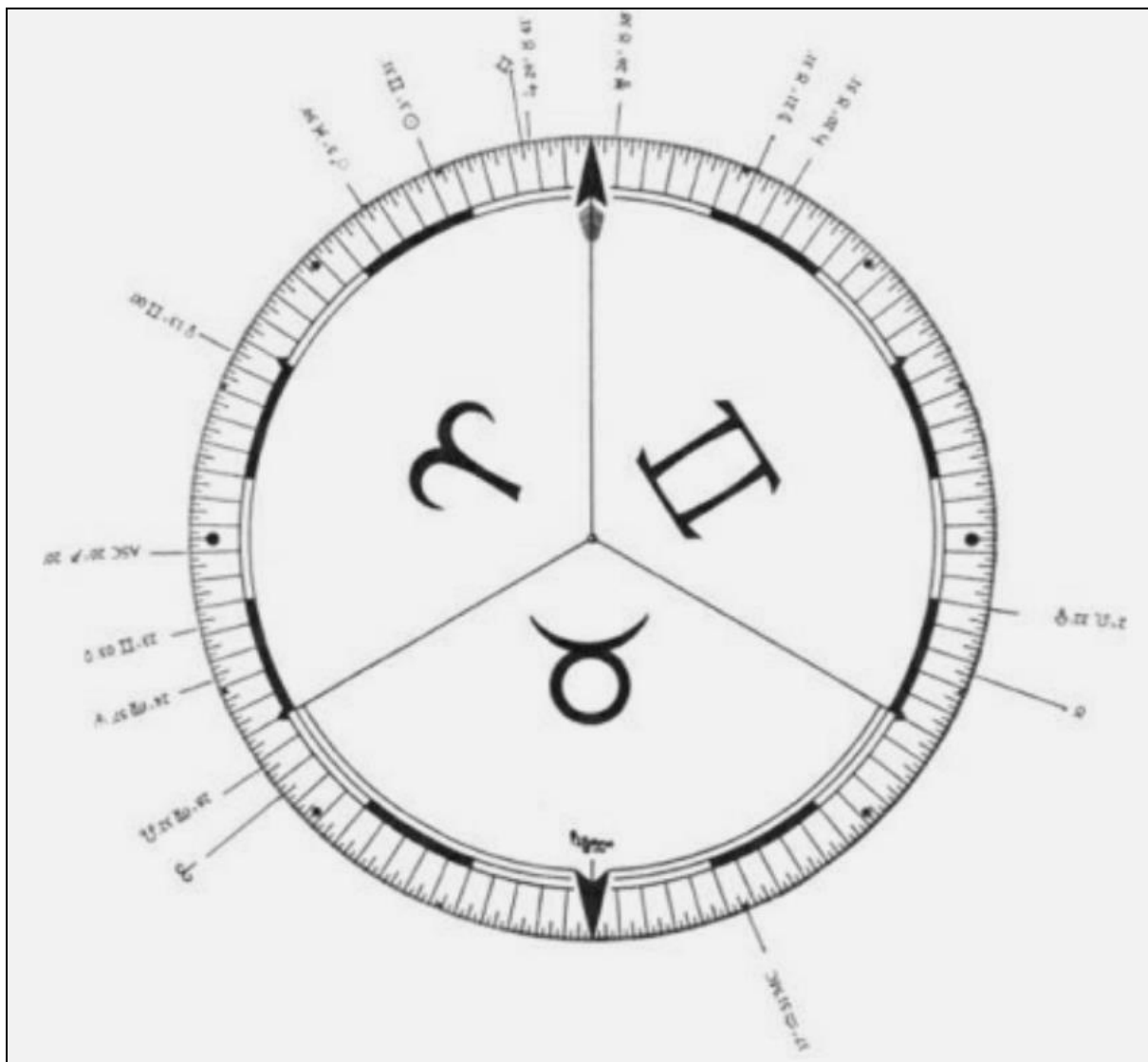
Vytvoření 90° kotouče-horoskopu

Probodněte kus papíru a poté 90° otočný knoflík na připínáček nebo stavěcí šroub a poté otočte ciferníkem tak, aby opeřená šipka směřovala k horní části stránky. Podržte číselník stisknutý, aby se neotáčel, a pomocí pravítka nakreslete podlouhlou čáru u opeřené šipky. Označte linii glyfem pro Berana. To bude představovat nejen 0° Berana, ale 0° všech hlavních znamení. Jděte také o jednu třetinu proti směru hodinových ručiček na další čáru, která sahá do středu, a nakreslete tam čáru označenou glyfem pro Býka. A jděte o jednu třetinu kruhu dále k další čáře, která se táhne do středu, a nakreslete tam čáru označenou glyfem pro Blížence.

Nyní jste připraveni zakreslit čáry označující polohy planet, lunárního uzlu, Ascendentu a MC (obvykle do 90° číselníku nevkládám hroty mezi-domů). Nejjednodušší je zaujmout pozice v zodiakálním pořadí, počínaje pozicemi Berana, pak Býka atd. Když se dostanete do Raka, jste zpět na 0° světového bodu a začnete znovu obcházet 90° číselník. Poté znovu projděte všechny pozice počínaje Beranem, abyste zkontrolovali, zda jsou čáry ve správných úsecích, a také nakreslete glyfy pro planety. Ascendent můžete označit „A“ a MC „M“. Není nutné zadávat stupeň a minutu každé pozice na 90° číselníku, ale pokud uvedete, jaké znamení je na každém faktoru, usnadní to odlišení konjunkcí od kvadratur a opozic.

Použití 90° kotouče-horoskopu k nalezení midpointů

Podívejme se znovu na midpoint Slunce/Měsíc Boba Dylana (opeřená šipka na obrázku níže).

Hledání midpointů v 90° číselníku-horoskopu Boba Dylana

Jeho nalezení je podobné jako jeho nalezení pomocí 360° ciferníku: pouze lokalizujete Slunce a Měsíc a otočíte ciferníkem tak, aby byla opeřená šipka v polovině mezi nimi. Jediný rozdíl je v tom, jaké informace tím získáme. Vidíme mnohem jasněji, jak přesné jsou kombinace, a jsme tak schopni lépe posuzovat orbisy. Nejen, že vidíme všechny přímé midpointy (Slunce/Měsíc = Uran=Jupiter/Uran = Slunce/Saturn), s 90° číselníkem také vidíme všechny nepřímé midpointy (Slunce/Měsíc=Merkur/Pluton=Mars/Saturn), tentokrát

pohledem pouze na jednu osu (protože čtyři osy 360° číselníku jsou nyní všechny nad sebou).

Abyste mohli rozlišit přímé od nepřímých midpointů (a určit, zda povolit 1,5° nebo 1°), museli byste se vrátit zpět k 360° horoskopu. To je důvod, proč pomáhá nejprve prozkoumat přímé midpointy pomocí 360° číselníku. Potom pomocí 90° číselníku můžete přidat nepřímé midpointy.

Použití 90° číselníku svádí k tomu, aby nedělal žádný rozdíl mezi přímými a nepřímými midpointy, nebo mezi hlavními a malými tvrdými aspekty, což mnozí kosmobiologové dělají. Jak jsem však řekl, rád si dovolím menší orbis pro nepřímé midpointy a také jim dám menší váhu ve svých úsudcích. Ačkoli je 90° číselník cenným nástrojem nejen pro první pohled na tvrdé aspekty, ale také pro načasování tranzitů a direkcí na zlomek stupně, zjistil jsem, že se musím spolehnout stejně na 360° číselník či na výpisy, které nyní popíšu.

Použití výpisů v práci s midpointy

Midpointy je možné vypisovat tak, že seznamy mohou doplňovat nebo dokonce eliminovat potřebu číselníků 360° a 90°. ⁸¹ Zda použijete číselníky nebo výpisy, je do značné míry věcí osobních preferencí; obojí má své výhody. Hlavní překážkou seznamů v minulosti byly zdlouhavé výpočty, ale to již není skutečnou překážkou, protože mnoho počítačových programů a domácích počítačových programů běžně nabízí výpisy midpointů navíc k běžným horoskopům. Pomocí výpisu zobrazujícího skutečnou polohu ve zvěrokruhu každého páru faktorů v horoskopu, spolu s výpisem známým jako typ 45°, ⁸² můžete vidět všechny tvrdé aspekty a všechny midpointy spojené k jakékoli ose, stejně jako u číselníků. Výhodou výpisů je, že nemusíte kreslit číselníkové diagramy. Také máte všechny pozice přesné na úhlovou minutu, což pomáhá při přesném posuzování orbisů (obzvláště důležité při výzkumné práci) a při načasování tranzitů a direkcí. Nevýhoda seznamů je hlavně tehdy, když chcete porovnat nativní horoskop s tranzity nebo direkcemi pro řadu různých období něčího života; pro počítače lze vymyslet způsoby, jak to usnadnit, ale použití číselníků je v takovém případě obecně pohodlnější metodou.

---

⁸¹ Viz například Solar Fire. RS

⁸² Někdy také modulus. RS

Zodiakální výpis

BOB DYLAN

Halfsums or Midpoints

Su	Mo	Me	Ve	Ma	Ju	Sa	Ur	Ne
Su 3Gem31								
Mo 27Tau31 21Tau31								
Me 13Gem17 7Gem17 23Gem 3								
Ve 8Gem15 2Gem15 18Gem 2 13Gem 0								
Ma 19Lib45 13Lib45 29Lib31 24Lib29 5Pis59								
Ju 1Gem36 25Tau36 11Gem22 6Gem20 17Lib50 29Tau41								
Sa 26Tau48 20Tau48 6Gem34 1Gem33 13Lib 2 24Tau53 20Tau 5								
Ur 0Gem 4 24Tau 4 9Gem51 4Gem49 16Lib18 28Tau 9 23Tau22 26Tau38								
Ne 29Can14 23Can14 9Leo 0 3Leo58 15Sag28 27Can19 22Can31 25Can47 24Vir57								
Pl 2Can57 26Gem57 12Can43 7Can41 19Scol1 1Can 2 26Gem14 29Gem30 28Leo40								
No 1Leo 2 25Can 2 10Leo48 5Leo46 17Sag16 29Can 7 24Can19 27Can35 26Vir45								
As 11Vir55 5Vir55 21Vir41 16Vir40 28Cap 9 10Vir 0 5Vir12 8Vir29 7Sco38								
MC 10Leo41 4Leo41 20Leo27 15Leo26 26Sag55 8Leo46 3Leo58 7Leo15 6Lib24								
Vx 3Can29 27Gem29 13Can16 8Can14 19Sco43 1Can34 26Gem47 0Can 3 29Leo12								
Ar 1Tau45 25Ari45 11Tau32 6Tau30 17Vir59 29Ari50 25Ari 3 28Ari19 27Gem28								

Pl	No	As	MC	Vx	Ar
Pl 2Leo22					
No 0Vir27 28Vir32					
As 11Lib21 9Sco26 20Sag20					
MC 10Vir 7 8Lib12 19Sco 5 17Lib51					
Vx 2Leo55 1Vir 0 11Lib54 10Vir40 3Leo28					
Ar 1Gem11 29Gem16 10Leo10 8Can56 1Gem44 0Ari 0					

45 degree sorting of midpoints

*Ari	0 0	Mo/Ur	9 4	Ma/Ur	16 18	Sa/No	24 19	Me/Ma	29 31	Ne/As	37 38
Ur/Vx	0 3	Ju/Sa	9 53	Ve/Sa	16 33	Ve/Ma	24 29	Ju/Ar	29 50	*Merc	38 3
Ve/MC	0 26	Mo/Ju	10 36	Su/Ju	16 36	Me/Ur	24 51	Ma/Ne	30 28	Ju/MC	38 46
Ju/Pl	1 2	Pl/As	11 21	Vx/Ar	16 44	Ju/As	25 0	Su/No	31 2	Me/Ne	39 0
Ju/Vx	1 34	*Uran	11 38	Mo/Ve	17 15	Mo/No	25 2	Ve/As	31 40	No/As	39 26
Su/Pl	2 57	Su/Sa	11 48	Ma/Ju	17 50	Sa/Ar	25 3	Su/Ar	31 45	*Nept	39 57
Su/Vx	3 29	As/Vx	11 54	*MC	17 51	Pl/MC	25 7	Ma/No	32 16	As/Ar	40 10
As/MC	4 5	Su/Mo	12 31	*Sun	18 31	MC/Vx	25 40	*Plut	32 22	Su/MC	40 41
Ma/Pl	4 11	Me/Pl	12 43	Su/Ma	19 45	Mo/Ar	25 45	Pl/Vx	32 55	Me/No	40 48
Ma/Vx	4 43	Ma/Sa	13 2	Ve/Ur	19 49	Ur/Ne	25 47	Ma/Ar	32 59	Sa/Pl	41 14
*Sat	5 5	Ju/Ur	13 9	Sa/As	20 12	Me/Ju	26 22	Me/Ve	33 2	Me/Ar	41 32
Me/MC	5 27	Me/Vx	13 16	Mo/As	20 55	Su/As	26 55	*Vert	33 28	Ne/No	41 45
Mo/Sa	5 48	Ne/Pl	13 40	*Mars	20 59	Ju/Ne	27 19	Sa/MC	33 58	Sa/Vx	41 47
Ne/MC	6 24	Mo/Ma	13 45	Ve/Ju	21 20	Ur/No	27 35	Ve/Ne	33 58	Ma/MC	41 55
*Moon	6 31	Ne/Vx	14 12	Me/Sa	21 34	*Ven	28 0	Mo/MC	34 41	Mo/Pl	41 57
Ve/Pl	7 41	*Jup	14 41	Mo/Me	22 17	Ma/As	28 9	*Asc	35 20	Ne/Ar	42 28
No/MC	8 12	Su/Ur	15 4	Sa/Ne	22 31	Su/Me	28 17	Ve/No	35 46	Mo/Vx	42 29
Ve/Vx	8 14	Pl/No	15 27	Mo/Ne	23 14	Ur/Ar	28 19	Ve/Ar	36 30	*Node	43 32
Sa/Ur	8 22	No/Vx	16 0	Su/Ve	23 15	Ju/No	29 7	Me/As	36 41	No/Ar	44 16
MC/Ar	8 56	Pl/Ar	16 11	Ur/As	23 29	Su/Ne	29 14	Ur/MC	37 15	Ur/Pl	44 30

Zodiakální výpis typu 45° (Bob Dylan)

Trojúhelníkové pole označené na obrázku výše „Halfsums or Midpoints“ uvádí stupně, znamení a minuty ve zvěrokruhu všech midpointů Boba Dylana. Je uspořádáno tak, že nalezením místa, kde se kříží svislé a vodorovné sloupce, můžete okamžitě najít jakýkoli midpoint nebo jednotlivý faktor. Chcete-li najít polohu midpointu Slunce/Měsíc u Boba Dylana, jednoduše vyhledejte sloupec s nadpisem „Su“ pro „Slunce“ a běžte dolů, dokud nenajdete řádek s nadpisem „Mo“ pro „Měsíc“. Tam, kde se sloupec Slunce a čára Měsíce protínají, je napsáno „27Tau31“, ⁸³ což je stupeň, znamení a minuta midpointu Slunce/Měsíc Boba Dylana.

Zodiakální výpis neodhaluje, které midpointy jsou ve vztahu ke kterým jiným midpointům. Jeho hlavní použití je jako index pro lokalizaci skutečné zodiakální polohy midpointů zobrazených v typu/řazení 45°.

(Modulus) 45°

45° jako typ je založen na stejném principu jako 90° ciferník, s tím rozdílem, že v tomto případě je zvěrokruh rozdělen na osm dílů, namísto čtyř. To znamená, že seznam jde od 0° Berana do 14°59'59" Býka, pak začíná znovu na začátku od 15° Býka do 29°59'59" Blíženců, pak začíná znovu od začátku na 0° Raka až po 14°59'59" Lva atd.

Důvod, proč je výpis v modulu 45° namísto 90° modulu, je ten, že zatímco 90° číselník vytváří semikvadratury a seskvikvadratury na opačném konci než opeřená šipka, výpis to udělat nemůže. Výpis musí způsobit, že semikvadratury a seskvikvadratury, stejně jako kvadratury a opozice vypadají jako konjunkce.

Řazení 45° spojuje všechny midpointy a jednotlivé faktory z každého z osmi segmentů zvěrokruhu dohromady do jednoho seznamu ve vzestupném pořadí stupňů. Faktory, které jsou vůči sobě v jakémkoli tvrdém aspektu, budou tedy v seznamu vedle sebe.

---

⁸³ 27°31' Býka. RS

Použití modulu 45° k prozkoumání os midpointů

Spodní část výpisu (viz výše) ukazuje počítačový výpis modulu 45° Boba Dylana. Abychom našli jeho midpoint Slunce/Měsíc, můžeme prohledat seznam, ale obvykle zabere méně času, když se nejprve odkážeme na zodiakální výpis v horní části. Najdeme midpoint Slunce/Měsíc v zodiakálním seznamu, jak je popsáno výše, a zjistíme, že je to 27°31' Býka.

Přepis zodiakálních délek na délky 45°

Kardinální znamení	Stupně jsou stejné
	První polovina (až 14°59'): přidejte 30 ke stupňům ve znamení.
Pevná znamení	Druhá polovina (od 15°00'): odečtěte 15 od stupňů ve znamení.
Proměnlivá znamení	Přidejte 15 ke stupňům ve znamení.

Pomocí pravidel v tabulce popsané výše převedeme počet stupňů, ve kterých je midpoint ve svém znamení, do polohy modulu 45°. Protože 27°31' Býka je ve druhé polovině pevného znamení, odečteme od něj 15°, čímž získáme 12°31' v modulu 45°, a je jisté, že je to midpoint Slunce/Měsíc.

Nyní můžeme okamžitě vidět všechny midpointy a další faktory, které jsou v nějakém tvrdém aspektu na osu Slunce/Měsíc. Jednoduše odečteme všechny faktory, které jsou v seznamu těsně nad a pod „Su/Mo“, a zastavíme se, když dosáhneme konce našeho 1° orbisu pro nepřímé midpointy. Přechodem od „Su/Mo“ najdeme „As/Vx“ (Ascendent/Vertex – tento počítačový program zahrnuje Vertex, který zde nebudeme používat), „Su/So“ (Slunce/Saturn) a Uran. Pokračujeme ve čtení dalších 30', abychom našli jakékoli midpointy, které by mohly být přímé, a tudíž přípustné v rámci našeho 1,5° orbisu pro přímé midpointy. Najdeme „Pl/As“ (Pluton/Ascendent). Abychom viděli, jaký tvrdý aspekt má Pluton/Ascendent na Slunce/Měsíc, musíme zkontrolovat počet stupňů v jejich znameních obou midpointů v zodiakálním seznamu. Vrátime-li se zpět k zodiakálnímu seznamu, najdeme Slunce/Měsíc na „27Tau31“ a Pluton/Ascendent na „11Lib21“.⁸⁴ Toto je seskvikvadratura, takže Pluton/Ascendent zahodíme, protože je příliš daleko, mimo orbis pro nepřímý midpoint.

---

⁸⁴ 11°21' Vah. RS

Čteme-li dolů od „Su/Mo“, máme „Me/Pl“ (Merkur/Pluton), „Ma/Sa“ (Mars/Saturn), „Ju/Ur“ (Jupiter/Uran) a „Me/Vx“ (Merkur/Vertex – což nebudeme používat) v rámci našeho 1° orbisu pro nepřímé midpointy. Když se podíváme až o 30' dále dolů (až 14 01) v rámci našeho 1,5° orbisu pro přímé midpointy, najdeme „Ne/Pl“ (Neptun/Pluto) a „Mo/Ma“ (Měsíc/Mars). Znovu zkontrolujeme zodiakální výpis, abychom zjistili, zda jsou tyto faktory přímo nebo nepřímo spojeny s osou Slunce/Měsíc. Ukázalo se, že Neptun/Pluton je na „28Leo40“, ⁸⁵ což je v kvadratuře k Slunce/Měsíc, a Měsíc/Mars je na „13Lib45“, ⁸⁶ což je seskvikvadratura, takže žádný z těchto midpointů není přípustný. Nyní jsme připraveni zapsat midpointy spojené se Slunce/Měsíc.

Slunce/Měsíc = Slunce/Saturn = Uran = Merkur/Pluton = Mars/Saturn = Jupiter/Uran.

Princip modulu 45° lze použít ke zvýraznění aspektů, které jsou násobky libovolného úhlu. Dalo by se mít moduly 30°, 22,5° (někdy používané uranskými astrology v této zemi), 15° atd. Moduly by byly zvláště cenné při hledání násobků založených na pětinach nebo sedminách kruhu, což je velmi obtížné prozkoumat v konvenčním způsobu zobrazení.

Pravidla pro vymezení midpointů

Při čtení horoskopu používáme midpointy hlavně k tomu, abychom měli další informace o kosmickém stavu každé planety. Midpointy, které hledám jako první, jsou tedy ty, které jsou ve spojení k jednotlivým faktorům v horoskopu. Teprve když budu mít zájem zjistit více o konkrétní problematice, podívám se na osy midpointů, které nejsou obsazeny jediným faktorem. V několika případech budou takové osy středem pozornosti řady midpointů, a proto budou mít význam. Účinky jednotlivých midpointů budou nejzřetelněji patrné, když jsou vyvolány dynamickými faktory, jako jsou tranzity, direkce slunečního oblouku nebo progrese.

Ne všechny midpointy je třeba brát stejně. Zde jsou kritéria, která používám pro výběr těch důležitých.

---

⁸⁵ 28°40' Lva.

⁸⁶ 13°45' RS

1. Midpointy zahrnující Slunce, Měsíc, MC nebo Ascendent je třeba brát vážněji než ostatní. Jeden nebo oba faktory tvořící midpoint mohou pocházet z této skupiny, nebo může být midpoint v tvrdém aspektu jednoho z těchto jednotlivých faktorů.
2. Přímé midpointy – ty, které jsou v konjunkci nebo v opozici (opravdu stejné, jak je ukázáno výše) s jedním faktorem, jsou důležitější než midpointy, které aspektují jeden faktor kvadraturou, semikvadraturou nebo seskvikvadraturou. Zjistil jsem, že přímé midpointy jsou stejně důležité jako hlavní aspekty při ovlivňování horoskopu. Člověk je zanedbává na vlastní nebezpečí; pokud nepoužíváte žádný jiný typ midpointu, použijte tyto.
3. Midpointy jednotlivých bodů, které jsou také navzájem v aspektu, jsou intenzivnější a citlivější než ty, kde dva jednotlivé body v aspektu nejsou. Je třeba vzít v úvahu i relativně malé aspekty a také ty, které by se za normálních okolností zdály jako mimo orbis. Myslím, že tento jev je zodpovědný za velké orbisy, které jiným astrologům často projdou v hlavních aspektech. V T-kvadratuře, velkém kříži, velkém trigonu nebo jiném vzoru aspektů, který je také midpointovou konfigurací, člověk často vidí orbisy, které jsou větší než 5°, a přesto se zdá, že aspekt stále působí silně. Vždy zjišťuji, že midpoint jedné nebo více zúčastněných dvojic planet úzce souvisí s jedním nebo více dalšími faktory tvrdým úhlem. To spojuje faktory dohromady způsobem, který by žádný velký aspekt nedokázal. Vždy je třeba zkontrolovat tyto vzory hlavních aspektů, aby se zjistilo, zda midpointy, které tvoří, jsou v blízkém vztahu k jednomu nebo více faktorům ve vzoru aspektů.
4. U midpointů, stejně jako u jakékoli jiné užitečné techniky, by se téma mělo v horoskopu několikrát opakovat, pokud má být bráno vážně. Pravděpodobně jedinou výjimkou jsou přímé kombinace midpointů, ale informace z nich by měla být, stejně jako jakákoli jiná indikace, stále porovnána se zbytkem horoskopu.

IX. Stručné významy planetárních dvojic

Nyní jste byli vystaveni základnímu významu každé planety a každého dalšího hlavního bodu v horoskopu. Tato kapitola poskytuje stručné vymezení všech možných párů tvořených deseti planetami, lunárními uzly, Ascendentem, Středem nebe a bodem 0° Berana. Faktory, které nejsou planetami, jsou zde zahrnuty, protože zkušenost ukázala, že jejich midpointy jsou důležité a lze s nimi zacházet stejně jako s midpointy zahrnujícími pouze planety.

Vymezení v této kapitole lze použít několika způsoby. Za prvé, jsou krátkým průvodcem, jak budou dva faktory v aspektu vzájemně působit. Za druhé, jejich procházením získáte představu o tom, na které midpointové osy se podívat, abyste odpověděli na konkrétní otázky o horoskopu. Za třetí, když máte faktor v midpointu dvou dalších faktorů, můžete tuto kapitolu použít k vymezení třífaktorové kombinace. Pokud máte například Slunce/Měsíc=Uran, můžete vyhledat Slunce/Měsíc, Slunce/Uran a Měsíc/Uran. Tato tři vymezení vám poskytnou představu o tom, co tato kombinace tří planet znamená. Tuto metodu můžete také použít pro třífaktorové vzory aspektů, jako je Velký trigon, T-kvadratura, Malý trojúhelník a Yod, a můžete ji dokonce rozšířit na kombinace zahrnující více než tři faktory.

Toto shrnutí významů je založeno nejen na sestavování klíčových slov pro každý faktor, ale také na dalších indikacích, které objevili různí badatelé včetně mě – významy, které ne vždy zjevně vyplývají z klíčových myšlenek planet, alespoň ne do té doby, než se do nich člověk dostane hlouběji než obvykle.

Dvojice se Sluncem

Slunce/Měsíc. Duševní rovnováha muže a ženy, která se projevuje ve vztazích s opačným pohlavím. Vnitřní psychická rovnováha. Může také někdy souviset s vlastní zkušeností matky a otce jako páru.

Slunce/Merkur. Duševní a verbální projev vůle. Touha komunikovat, vědět a rozumět. Přemýšlení o vlastním sebevyjádření. Velmi osobní myšlení. Vyjadřování vlastních myšlenek.

Slunce/Venuše. Vůle mít vztahy, milovat nebo tvořit. Může souviset s uměleckou kreativitou, pokud to podporují jiné faktory. Osobní štěstí a

uspokojení, pohodlí, dobrý pocit. U mužů i žen může tento bod přispět k tomu, co očekávají od opačného pohlaví.

Slunce/Mars. Vůle, vitalita, energie (zejména pro sebevyjádření), mužská stránka *Já*, osobní agresivita a sebe-prosazení. Schopnost jednat a převzít iniciativu. Zejména v nativitách žen může tento bod symbolizovat očekávání ohledně mužů. Může být také bodem konfliktu s muži.

Slunce/Jupiter. Vůle růst, expandovat a zažít co nejvíce z vesmíru. Fyzická pohoda a zdraví. Otevřenost a liberálnost, ale také možná prostopášnost. Může se projevovat na duchovní i materiální úrovni.

Slunce/Saturn. Aktivní vyjádření vlastních principů dobra a zla, pravdy a nepravdy. Zkušenost se strukturou i osobním omezením. Zkušenosti otce nebo jiných průvodců a autorit. Smysl pro osobní disciplínu, také represe a zábrany. Omezení svobody vůle.

Slunce/Uran. Touha po jedinečném sebevyjádření. Vzpoura a výstřednost. Touha osvobodit se od omezení a překážek minulosti. Originalita sebevyjádření. Nekonvenční a neobvyklý.

Slunce/Neptun. Citlivost člověka na jemné síly zvenčí. To může být vnímáno jako slabost a nedostatek sebe-prosazení. Sklon k mystickému nebo duchovnímu bádání. Pasivita, nedostatek iniciativy, umožnit druhému převzít kontrolu. Být prostředníkem pro energie druhých.

Slunce/Pluton. Vůli transformovat se, být účinný a přinášet regeneraci. Vůli ničit. Touha po moci. Také zkušenost síly, destrukce nebo regenerace. Charismatické energie buď v sobě samém, nebo ve světě člověka.

Slunce/Uzly. Touha oslovit a navázat kontakt, spojit se s ostatními nebo se s někým setkat (obvykle muž). Vytvořit skupinu. Touha po skupinové aktivitě a týmové práci. Zkušenost skupinové touhy a vůle.

Slunce/Ascendent. Poněkud podobné Slunce/Uzly, ale jedná se o intimnější vztahy. Touha setkat se s druhými důvěrně a nablízko pro partnerství nebo soutěž. V nativitách obou pohlaví může znamenat vztahy s mužskou osobou, se kterou je úzké spojení.

Slunce/Střed nebe. Součást komplexu ega. Snaha najít jedinečný směr pro svůj život a vědomí tohoto směru. Často souvisí s vlastní zkušeností otce. Pocit individuality.

Slunce/Beran.⁸⁷ Touha navázat spojení ve větším světě, být známý před veřejností a ovlivnit svět. Může to být bod slávy, pokud to podporují další faktory v horoskopu. Veřejný vliv, nebo alespoň vliv mimo vlastní osobní sféru.

Dvojice s Měsícem

Měsíc/Merkur. Myšlení a komunikace ovlivněné pocity a emocemi. Neracionální myšlenka. Sdělování vlastních pocitů druhým. Vnímání nálad a pocitů druhých. Proměnlivé myšlení. Bod, který je užitečný pro veřejné vystupování a pochopení veřejného temperamentu.

Měsíc/Venuše. Láska, pocit štěstí, emocionální smysl pro krásu. Něžná a pečující láska, jakou by měla matka k dítěti. U obou pohlaví se tento bod týká zkušenosti matky, a u mužů obecně žen.

Měsíc/Mars. Hněv, emocionální rozrušení, emocionální sebe-prosazení. Instinktivní reakce agrese nebo sebeobranu. Jednat pod diktátem emocí. Dětská agresivita.

Měsíc/Jupiter. Pocit ochrany, tepla a péče. Štědrost. V mužském horoskopu pozitivní emocionální vztahy se ženami. Emoce působící v náboženské nebo duchovní rovině. Vyjádření emocí jako pozitivní tok oslovující ostatní.

Měsíc/Saturn. Pocity osamělosti. Cítit se odříznutý nebo odcizený, nestarat se či nebát nikým opečovávan. Potlačené pocity, pocity podléhající kázní. Ponurost, střízlivost, rezervovanost. V nativitách žen může být bodem sebepodceňování. V nativitách obou pohlaví může znamenat potíže s matkou.

Měsíc/Uran. Emocionální potřeba svobody. Potřeba neobvyklých emocionálních zážitků. Náhlé činnosti diktované citem, výbuchy emocí. Narušení starých vzorců života, rozchody s minulostí, narušení ve výchově.

---

⁸⁷ Beran jako 0° Berana. RS

Měsíc/Neptun. Extrémní citlivost a podléhání vnějším energiím a vlivům. Sklon k sebeobětování nebo mučednictví. Pasivita. Únik, fantazie, nevědomé síly ovlivňující představivost. Iluze vytvořené podvědomými touhami nebo energiemi, které mají svůj původ v minulosti.

Měsíc/Pluton. Emocionální transformace, silné pocity, intenzivní touhy, emocionální fanatismus. Nadvláda vlastního vědomí nevědomými energiemi. Emoční boj o moc. V mužských horoskopech může být bod označující potíže se ženami. Nevědomá manipulace druhými nebo ostatními.

Měsíc/Uzly. Spojení s lidmi z minulosti, spojení založená především na citu, spojení se ženami. Rodinné skupiny, kontakty s příbuznými, domácí setkání, setkání s lidmi, ke kterým má člověk silný vztah.

Měsíc/Ascendent. Blízké vztahy se ženami, blízké citové vztahy, blízké vztahy s lidmi, které člověk zná dlouho. Návyky ve vztazích. Domácí vztahy. Vyjadřování emocí k nebo od ostatních v bezprostředním okolí.

Měsíc/Střed nebe. Vlastní pocity a postoje, zvláště ty, které jsou nejvíce podmíněny ranou zkušeností, rodinou a dědičností. Vztah člověka k minulosti a její dopady na jeho osud a životní směřování. Pravděpodobně přispívá i zkušenost vlastní matky.

Měsíc/Beran. Být světu známý pro pečující nebo ženské vlastnosti nebo pro svou emocionální povahu. Vztahy s veřejností. Schopnost být přijat veřejností jako jeden z nich.

Dvojice s Merkurem

Merkur/Venuše. Schopnost sdělit lásku a náklonnost. Estetické myšlenky. Schopnost být konkrétně kreativní jako umělec. Používat techniky k vytváření krásy. Schopnost v řemesle. Tvůrčí psaní. Myšlení ovlivněné ohledy na krásu nebo harmonii spíše než přísnou logikou.

Merkur/Mars. Projev hněvu nebo konfliktu. Zájem o spory nebo debatu. Energické a průbojné myšlení. Slovní sebe-prosazení. Odhodlání jednat podle vlastních představ. Silný intelekt.

Merkur/Jupiter. Schopnost činit úsudky na základě maximálního porozumění. Láska k jednání a podnikání. Úsudek podmíněný ideály férovosti a spravedlnosti, i když někdy postrádá preciznost a přesnost myšlení.

Merkur/Saturn. Pečlivé a uvážené myšlení. Opatrnost a konzervatismus. Jednokolejná mysl. Deprese, myšlenky na smutek a rozchod. Dává spíše přednost konkrétnímu a praktickému, nežli abstraktnímu. Metodický přístup k řešení problémů.

Merkur/Uran. Blesková mysl, sklon k roztěkanosti a nervozitě ze spěchu. Náhlá rozhodnutí nebo myšlenky. Potřeba intelektuální stimulace a vzrušení, potřeba neobvyklého. Často souvisí se schopnostmi v matematice, vědě nebo technologii či se zapojením do okultních technik, jako je astrologie.

Merkur/Neptun. Představivost a inspirace. Možnost zmatku, zmateného nebo iracionálního myšlení. Nervová slabost nebo vyčerpání. Zájem o duchovní myšlenky a ideály. Potřeba překročit běžné myšlenkové vzorce.

Merkur/Pluton. Touha ovlivňovat druhé, formovat myšlení ostatních. Proměny a krize v myšlení. Schopnost být přesvědčivým řečníkem nebo učitelem. Tendence zapojit se do bojů o duševní moc. Hluboké myšlení s velkým vhladem do motivace a lidské psychologie. Schopnost zkoumat nebo dělat výzkum.

Merkur/Uzly. Duševní kontakty a vazby. Navazovat spojení prostřednictvím komunikace. Setkat se s ostatními. Korespondence, touha vyměňovat si nápady s ostatními. Schopnost vykonávat duševní práci ve skupinách.

Merkur/Ascendent. Verbální a mentální vyjádření osobnosti druhým a také schopnost naslouchat druhým. Hovořit. Příjem informací z prostředí pomocí smyslových orgánů.

Merkur/Střed nebe. Vlastní nápady, vlastní úhel pohledu. Plánování vlastního životního směřování, přemýšlení o cílech. Znat či přemýšlet o sobě. S ohledem na vlastní individualitu.

Merkur/Beran. Být ve světě známý pro svůj intelekt či kvůli zapojení do komunikace, nebo dopravy. Zapojit se do komunikačních médií či do utváření veřejného mínění. Psát, zejména publikaci.

Dvojice s Venuší

Venuše/Mars. Vášeň, sexuální energie, láska mezi pohlavími. Fyzický aspekt sexuality. Kreativní energie, umělecká práce. Hledat sebeuspokojení v lásce. Rovnováha mezi potřebou vztahu a individuálního sebevyjádření a vůle.

Venuše/Jupiter. Harmonický projev lásky, štěstí. Umělecká nebo jiná tvůrčí schopnost. Užívat si luxusu a pohodlí, často za cenu převzetí iniciativy. Ochranná a pečující láska.

Venuše/Saturn. Láska nebo touha po pohodlí jsou ukázněny nebo omezovány praktickými ohledy. Chlad, neschopnost vyjádřit lásku, sexuální represe, perverze lásky. Umění nebo kreativita se obrátily k praktickým nebo komerčním cílům.

Venuše/Uran. Náhlé, neobvyklé nebo nestabilní vztahy. Touha po svobodě ve vztazích nebo po vzrušujících vztazích. Neobvyklé formy kreativity.

Venuše/Neptun. Abstraktní ideál krásného, romantický ideál. Umělecký vkus a kreativita. Romantické ideály ve vztazích, iluze o lásce nebo v lásce (často vedoucí ke zklamání). Platonická láska. Láska k lidem, kteří jsou na tom mnohem lépe nebo hůře než oni sami, včetně těch, kteří se o někoho starají nebo se o ně potřebují postarat.

Venuše/Pluton. Síla lásky k transformaci, láska použitá jako prostředek k vytváření transformace. Boj o moc v lásce. Intenzivně emocionální postoje k lásce, často extrémně smyslné a sexuálně intenzivní. Láska jako prostředek pro transformaci vědomí každodenního světa.

Venuše/Uzly. Miluji spojení nebo setkání. Spojení nebo setkání s přáteli či krásnými lidmi. Šťastná setkání s ostatními. Práce s kreativními nebo uměleckými lidmi, nebo k dosažení nějakého kreativního cíle.

Venuše/Ascendent. Schopnost promítat přitažlivost, okouzlit ostatní. Získání lásky od ostatních. Schopnost vytvářet blízké milostné vztahy. Schopnost dosáhnout kompromisu a harmonie v prostředí.

Venuše/Střed nebe. Vlastní láska a štěstí ve vztazích. Vlastní kreativita a láska ke kráse. Obdiv sebe sama. Často znakem kreativity v umění.

Venuše/Beran. Být známý jako umělec nebo kreativní osoba, nebo pro zapojení do krásy, dekorace nebo umění. Být nějakým způsobem známý pro svou lásku nebo krásu.

Dvojice s Marsem

Mars/Jupiter. Šťastná akce, činnost vedoucí k růstu. Štěstí pramenící z dobrého smyslu pro načasování. Fyzická a atletická zdatnost. Kreativní činnost vedoucí ke zvýšení příležitostí. Často spojen s narozením a sňatkem.

Mars/Saturn. Potlačované činy, potlačený hněv, frustrace. Disciplinovaná nebo soustředěná energie, tvrdá práce, energie zaměřená na úzké cíle, schopnost vykonávat pečlivou práci. V nativitách obou pohlaví, často v kontaktu s obtížnými otcovskými vztahy. V nativitách žen často značí potíže s muži obecně.

Mars/Uran. Vzpoura, nekonformnost, potíže s autoritami, touha po absolutní nezávislosti. Boj za svobodu. Extrémní osobní excentricita. Náhlé fyzické činnosti často vedou k nehodám. Často spojen s chirurgickým zákrokem.

Mars/Neptun. Slabost, paralýza, pocity méněcennosti nebo neschopnost se s tím vyrovnat. Skryté činnosti. Souvisí s alergiemi, problémy s drogami a infekčními chorobami. Také duchovní činnost a práce, ve kterých je cílem spíše duchovní než fyzický prospěch.

Mars/Pluton. Usilovná, tvrdá práce. Bojovat s těžkými šancemi, často úspěšně. Brutalita a konflikt. Ambice, nelítostná cesta, touha dosáhnout svých cílů za každou cenu.

Mars/Uzly. Zapojení spolupracovníků do společné činnosti, ať už kooperativní nebo konfliktní. Zapojení do sportu.

Mars/Ascendent. Soutěžení s ostatními, konflikty, schopnost odolat opozici ve vlastním prostředí. Postavit se ostatním.

Mars/Střed nebe. Prosadit sebe nebo své cíle. „Jednám.“ Vlastní činy. Ukázat velkou osobní energii. Uvědomění si a prosazení vlastní individuality vůči druhým.

Mars/Beran. Být známý pro své agresivní nebo sebe-prosazující se vlastnosti. Člověk činu. Aby jeho záměry ovlivňovaly větší svět kolem nás. Lidé, jako jsou sportovci, známí svou energií nebo fyzickou zdatností.

Dvojice s Jupiterem

Jupiter/Saturn. Rovnováha mezi konzervativní a liberální stranou. Optimismus zmírněný opatrností. Trpělivý a pečlivý růst na hmotné rovině. Spojen ve velkém měřítku s podnikáním, kapitalismem. Špatné umístění naznačuje kolísání mezi extrémy optimismu a pesimismu, nebo mezi naprostou netrpělivostí a spokojeností se stávajícím stavem.

Jupiter/Uran. Nutkání vymanit se ze zábran, touha po svobodě. Potřeba nebo touha po náhlých změnách štěstí, tedy spojená s náhlým štěstím, ať už špatným nebo dobrým. Potíže s omezeními uloženými zákonem nebo jinými orgány.

Jupiter/Neptun. Optimistické sny a spekulace, sklon k hazardu nebo jinému riziku. Idealismus, zájem o mystické a duchovní otázky. Idealistický humanismus, touha pracovat pro vyšší dobro s malou myšlenkou na osobní prospěch.

Jupiter/Pluton. Snaha zlepšovat se. Snaha růst v osobním životě, tedy touha po úspěchu a dosažení. Také nebezpečí konfliktů s lidmi u moci nebo s těmi, kteří by se mohli cítit ohroženi jejich úspěchem.

Jupiter/Uzly. Scházet se s ostatními pro vzájemný růst a prospěch nebo pro studium náboženských či filozofických předmětů. Schopnost navazovat šťastná spojení s ostatními nebo se setkávat s těmi, kteří mohou být nápomocni; schopnost udělat dobrý dojem.

Jupiter/Ascendent. Blízké vztahy, které pomáhají, šťastné vztahy, vztahy, které umožňují růst a expanzi na mnoha úrovních. Negativně, arogance ve vztazích nebo přitahování těch, kdo jsou arogantní. Schopnost udělat příznivý dojem v úzkém kontaktu s ostatními.

Jupiter/Střed nebe. Osobní růst, dosahování cílů, směřování ke svým cílům. Získání osobní autority nebo respektu ostatních. Osobní spokojenost. Někdy arogance.

Jupiter/Beran. Úspěch ve větší sféře. Lidé známí svým zapojením do náboženství, práva, filozofie a podobně. Úspěšní lidé, lidé na pozicích s respektem nebo autoritou.

Dvojice se Saturnem

Saturn/Uran. Napětí mezi omezováním a touhou po svobodě. Napětí obecně, často vedoucí k náhlým přestávkám nebo odloučení od lidí nebo okolností, které se ukázaly jako omezující. Pokud je ovládán, schopnost vytrvat v extrémně napjatých a obtížných podmínkách. Také schopnost disciplinovaně se měnit nebo inovovat. Spojen s výukou.

Saturn/Neptun. Zmatek v tom, co je a co není skutečné. Strach, pesimismus. Askeze, extrémní sebezapření nebo popírání fyzického z důvodů sebekázně. Často má formu chronických, neinfekčních nebo systémových onemocnění. Schopnost přivést sny nebo ideály do konkrétní realizace.

Saturn/Pluton. Transformace, které mají co do činění se stažením nebo zatvrzením. Vypořádat se s okolnostmi, které jsou stále rigidnější nebo omezující. Obtížné okolnosti, proti kterým lze násilně bojovat. Schopnost bojovat s extrémními obtížemi, a přesto vyjít vpřed.

Saturn/Uzly. Separace, přerušování spojení. Spojení, která zahrnují velká omezení nebo disciplínu. Odbory se staršími lidmi. Touha převzít kontrolu nad vztahy nebo schůzkami s ostatními. Strach z toho, že věci nejsou na místě nebo jsou neuspořádané ve spojení s ostatními.

Saturn/Ascendent. Oddělit se od druhého v blízkém vztahu. Potíže s vytvářením blízkých vztahů. Málo, ale hlubokých vztahů. Preference na starší lidi. Vztahy, které jsou disciplinované nebo omezující. Vztahy vzniklé z důvodů nutnosti.

Saturn/Střed nebe. Vlastní jedinečnost. Mít silný smysl pro to, kdo je, mít přesně definovaný smysl pro životní směr. Potíže s kompromisy ve vlastních

představách a ideálech. Odcizení a osamělost, cítit se nebo být velmi odlišný od ostatních. Chtít být sám.

Saturn/Beran. Lidé známí svou disciplínou nebo rigiditou, možná učitelé. Zažít velké potíže ve větším světě. Úspěch dosažený pouze největší péčí a sebekázní. Zažít rozchody ve velkém měřítku.

Dvojice s Uranem

Uran/Neptun. Ztráta vědomí, změněné nebo alternativní stavy vědomí, mystické nebo okultní. Revoluční ideály. Náhlé zmizení, přechod do dálky.

Uran/Pluton. Revoluční svržení, úplná a totální transformace. Náhlé změny, jejichž kořenem jsou dlouhodobé příčiny. Extrémní podmínky, náhlé použití síly, výbušné události.

Uran/Uzly. Neobvyklé druhy spojení, spojení s neobvyklými lidmi. Nestabilní nebo nespolehlivá spojení, spojení, která se tvoří a přerušují stejně náhle.

Uran/Ascendent. Neobvyklé nebo nestabilní vztahy, vztahy s lidmi, kteří jsou neobvyklí nebo nestabilní. Vztahy, které se náhle vytvářejí a/nebo přerušují. Potřeba nezávislosti při utváření vztahů. Vztahy, které mají málo pravidel nebo očekávání.

Uran/Střed nebe. Vlastní nezávislost, pocit neobyčejnosti. Touha jít vlastní cestou, být svobodný. Jedinečnost osobních cílů nebo životní cesty. Často ve spojení s lidmi, kteří mají neobvyklou kariéru nebo mají co do činění s vědou nebo technologií.

Uran/Beran. Být zapojen do rozsáhlých hnutí za změnu nebo reformu. Být známý jako neobvyklý, výstřední nebo reformátor či inovátor. Vztahy člověka ke změně a reformě ve větším společenském řádu. Sociální prvky, které vybočují z normy.

Dvojice s Neptunem

Neptun/Pluton. Skryté transformace nebo transformace, které zahrnují mizení věcí dříve viditelných. Obrovská tvůrčí síla, která bere věci do a z existence. Magie a další záhady. Vztah člověka k dlouhodobým cyklickým transformacím.

Neptun/Uzly. Matoucí souvislosti, souvislosti, jejichž povaha není jasná, klamavé souvislosti. Spojení s ostatními pro idealistické, duchovní nebo náboženské účely. Spojení, která zahrnují sebeobětování.

Neptun/Ascendent. Blízké vztahy, které zahrnují sebeobětování nebo které vyžadují, aby se jedna osoba starala o druhou, která má potíže. Vysoce idealistické vztahy, platonické vztahy. Vztahy, které nejsou upřímné nebo nejsou takové, jakými se zdají být.

Neptun/Střed nebe. Slabé nebo citlivé ego. Pocit neschopnosti stát sám. Tendence nechat se snadno ovlivnit v průběhu života ostatními. Nedostatek jasného vědomí cíle. Duchovní nebo idealistické životní směry, často zahrnující sebeobětování nebo sebezapření. Často spojen s psychickými schopnostmi.

Neptun/Beran. Lidé, kteří jsou známí svým zapojením do duchovních nebo náboženských záležitostí, nebo nedostatkem poctivosti. Idealisté a snílci ve velkém měřítku. Lidé, kteří jsou frustrovaní nebo zklamaní svými cíli nebo se cítí nuceni plnit požadavky druhých.

Dvojice s Plutonem

Pluton/Uzly. Spojení, která člověka promění, nebo s lidmi, kteří jsou mocní a charismatičtí. Rozvratné spojení nebo spojení s podvratnými skupinami. Spojení, která mohou vyústit v boj o moc s ostatními. Skupiny, které mají za cíl nějakým způsobem přetvořit svět, nebo které se snaží pochopit skrytější aspekty existence (výzkumníci a podobně).

Pluton/Ascendent. Intenzivní vztahy, které mají transformující vliv na život člověka. Boj o moc ve vztazích. Tendence přitahovat silně smýšlející osoby. Vyvíjet moc na druhé nebo nechat ostatní, aby tak činili na sebe. Charisma. Bezohlednost v osobních vztazích.

Pluton/Střed nebe. Snaha o dosažení svých cílů, touha dosáhnout svých cílů za každou cenu. Transformace sebe sama. Krize ve vývoji vlastního ega, ze kterých se vynořuje nové Já. Být odhodlaný či ambiciózní. Mít pocit, že jsem agentem osudu.

Pluton/Beran. Být zapojen nebo zprostředkovatelem rozsáhlých společenských transformací. Být známý jako ten, kdo přináší změnu, nebo jako ten s nelítostnou vůlí. Lidé zapojení do podvratných, skrytých nebo podzemních aktivit.

Dvojice s lunárními uzly

Uzly/Ascendent. Spojení osobní povahy, například s rodinou nebo příbuznými. Skupiny, se kterými je člověk denně ve spojení, ve kterých je toto sdružení blízké, ale ne tak intimní, jako například manžel a manželka. Spojení zahrnující nějakou skupinovou identitu.

Uzly/Střed nebe. Převzít iniciativu při setkání s někým, navázat spojení. Skupiny nebo setkání, které ovlivňují život člověka. Schopnost stát se součástí fungující skupiny lidí.

Uzly/Beran. Navazovat kontakty s většími sociálními skupinami. Zapojit se do společenského hnutí. Abychom se mohli spojit s mnoha lidmi. Schopnost zapojit se do skupin, snadnost integrace sebe sama.

Dvojice s Ascendentem

Ascendent/Střed nebe. Velmi důležitý bod v horoskopu, který naznačuje osobní postoje k druhým. Body na této ose mohou mít obecný vliv na horoskop téměř jako by byly ve spojení s Ascendentem, Descendentem, MC nebo Imum Coeli, kromě toho, že energie není tak silná. Schopnost ukázat ostatním, kdo skutečně je či co v životě skutečně hledá.

Ascendent/Beran. Spojen uranskou školou s konkrétními místy, tudíž schopnost vycházet na konkrétním místě na zemi. Schopnost vlastní osobnosti proniknout do širšího sociálního světa kolem sebe.

Dvojice se Středem nebe

Střed nebe/Beran. Vlastní snaha prosadit se v širším sociálním světě. Schopnost dosáhnout svých cílů v kontextu převládajícího společenského řádu. Zdá se, že souvisí se schopností člověka stát se dobře známým.

Zodiakální pozice

X. Znamení: Úvod

Ze všech systémů symbolů v astrologii mají znamení zvěrokruhu nejjasnější vnitřní strukturu. První část této kapitoly nastíní různé tradiční a nepřiliš tradiční způsoby klasifikace znamení: rozdělení na čtyři živly, tři modality neboli kříže, šest polarit a tak dále. Bude také probírat o různých pokusech o přizpůsobení živlů čtyřem psychologickým typům Carla Junga.

Na konci kapitoly prozkoumám celou myšlenku přidělení vládnoucí planety, včetně situací, kde je v detrimentu a pádu. Dále zhodnotím využití tohoto principu při vymezení horoskopu.

Klasifikace znamení

Řekové, kteří nám dali zvěrokruh v dnešní podobě, byli velkými schematizéry, kteří si užívali úhlednosti a symetrie. V důsledku toho zorganizovali zvěrokruh složený z dvanácti stejných segmentů do několika sekvencí energií, které se v rámci znamení několikrát opakovaly, takže každé znamení souvisí s každým, jiným uspořádaným znamením, a to geometrickým způsobem. Kvality každého znamení do značné míry vyplývají z toho, že je jedinečnou kombinací složek těchto sekvencí. Důkladné pochopení těchto principů tedy učiní vnitřní významy znamení jasnějšími.

Zde se nás týkají čtyři sekvence. Prvním jsou čtyři živly nebo triplicity, které se tak nazývají, protože každý živel je přiřazen třem znamením. Počínaje Beranem, živlovou sekvencí je Oheň, Země, Vzduch a Voda. Ohnivá znamení jsou tedy Beran, Lev a Střelec; zemská znamení Býk, Panna a Kozoroh; vzdušná znamení Blíženci, Váhy a Vodnář; a vodní znamení Rak, Štír a Ryby.

Druhou sekvencí jsou tři kříže nebo kvadruplicity, které se tak nazývají, protože každý je dán čtyřem znamením, která tvoří kříž ve zvěrokruhu. Počínaje opět Beranem je křížová sekvence kardinální, pevná a proměnlivá. Kardinální kříž se skládá z Berana, Raka, Vah a Kozoroha; pevný kříž z Býka, Lva, Štíra a Vodnáře; a proměnlivý kříž z Blíženců, Panny, Střelce a Ryb.

Třetí sekvence je sekvence polarity. Počínaje opět Beranem je sekvence kladná a záporná, šestkrát se střídá ve zvěrokruhu. Kladnými znameními jsou

znamení Ohně a Vzduchu, tedy Beran, Blíženci, Lev, Váhy, Střelec a Vodnář. Negativními znameními jsou pak znamení Země a Vody, tedy Býk, Rak, Panna, Štír, Kozoroh a Ryby.

Čtvrtá sekvence je sekvence individuálních znamení (první polovina zvěrokruhu od Berana po Pannu), a sociálních znamení (druhá polovina zvěrokruhu od Vah po Ryby). Toto není jedna ze starověkých klasifikací znamení, ale stojí za to ji v této kapitole probrat.

Živly nebo triplicity

Čtyři živly – Oheň, Země, Vzduch a Voda – jsou v obecném povědomí známé, protože většina lidí se učila, že starověcí lidé věřili, že všechny látky jsou složeny z nich. Jsme hrdí na to, že dnes víme, že hmota se neskládá ze čtyř, ale téměř ze sta prvků.

Pokud však stará nauka žvlů zní hloupě, je to proto, že moderní lidé přesně nechápou, co starověcí lidé říkali. Starověcí lidé se nezabývali, tak jako my, prvky jako chemickými stavebními kameny, protože nebyli tak zaměstnáni stanovením objektivní reality přírody, která by byla odlišná od lidské zkušenosti. Realita a lidská zkušenost byly spíše chápány jako jeden celek, kontinuum. Stejný druh symbolické analýzy, kterou bychom dnes mohli aplikovat na pochopení lidské psychiky, byl aplikován i na přírodu. Starověcí lidé se tedy více zajímali o způsoby existence, o faktory, které se týkají charakteristik chování věci, a (ačkoliv o tom neuvažovali tímto způsobem) o různé způsoby, kterými lidé mohou zažít podstatu věci.

Pokud bylo něco prožíváno jako horké, ostré, aktivní a mající svou vlastní nápadnou individualitu spojenou s dynamikou a jakousi inherentní nestabilitou, bylo to pojímáno tak, že má povahu žvlu Ohně. Pokud byla jiná entita prožívána jako pevná, stálá, hmotná, podpůrná a vytrvalá, byla pojímána jako bytost mající kvalitu žvlu Země. A tak dále. Kdybychom se zeptali člověka z dávných dob, zda si myslí, že někdo s ohnivou povahou má v sobě skutečně větší množství ohně, odpověď by byla ano, ale jeho představa o tom, co by znamenalo zadržet oheň, by byla zcela odlišná od představ moderního člověka. Myšlenka podstaty se změnila. V renesanci začali lidé na Západě získávat téměř moderní představu o tom, co jsou látky. Jednoduše řečeno, moderní člověk, který se ptá, z jakých prvků se něco skládá, si neklade stejnou otázku jako

starověký člověk. Moderní lidé se ptají, jaká je objektivní realita složení látky, zatímco starověcí lidé se ptali, jaká je její subjektivní realita, tedy jaké jsou složky zkušenosti, kterou člověk má s látkou. Oheň nebo země popisují naši zkušenost s látkou, nikoli její chemickou povahu. Tento způsob uvažování o živlech přežil beze změny v moderní astrologii. Když tedy mluvíme o ohnivém temperamentu, mluvíme o základních kvalitách chování a způsobu, jakým toto chování prožívají ostatní. Nikdo se zdravým rozumem nevěří, že ohnivá osobnost ve skutečnosti obsahuje více látky ohně.

Oheň

Oheň je nejpozitivnější neboli jangový ze všech živlů. Je to energie ducha a působí ve vesmíru tím, že dodává energii a transformuje. Pro Oheň není charakteristické, že pracuje podle již nastavených linií nebo reaguje na energetické vzorce, které jsou vnuceny zvenčí. Oheň je princip, podle kterého všechny entity, které se pohybují samy, získávají tuto schopnost. Je aktivní a dominantní, nechce připustit, aby okolnosti převzaly iniciativu. Znamená vůli. Bez ohledu na to, zda je oheň zažíván prostřednictvím předmětu nebo osoby, působení ohně ve vesmíru je jako motorový člun, který se prohání vlnami, nikoli plachetnice, která se pohybuje po vodě s využitím energie dodávané zvenčí. Ohniví lidé mají tendenci protlačovat si cestu životem, spíše než čekat na časy, kdy jim vnější energie mohou poskytnout potřebný impuls.

Oheň v moderním smyslu není vůbec prvkem, ale procesem chemické změny. I jako prastarý prvek je ze své podstaty nestabilní. Ať už jsou lidské nebo jiné, silně ohnivé entity projevují kvality procesu, změny a evoluce. Oheň stoupá: nemůže zůstat na jedné úrovni dlouho. To dává ohnivým lidem dramatickou, intenzivní kvalitu. Nebaví je stát na místě. Okolnosti, které nutí snášet statickou situaci, obvykle způsobují depresi a pocit stagnace. Takoví lidé se často snaží vynutit si události, než nastanou, což může mít za následek buď to, že se věci zkazí kvůli předčasnému jednání, nebo že se dosáhne úspěchu, zatímco ostatní čekají na lepší okamžik.

Oheň je emocionální živel, ale má tendenci k aktivnějším a dynamičtějším emocím – hněvu, radosti, temperamentu a nadšení. Obtížněji se vyrovnává se smutkem, depresí nebo pocity, které vycházejí z tichého rozjímání nad svým okolím. Ohniví lidé obvykle velmi projevují lásku a náklonnost, i když ne vždy

tyto emoce vyjadřují citlivým způsobem, který bere v úvahu reakce druhého. Ohniví lidé neradi dávají najevo smutek nebo žal: jejich typickou reakcí je dělat si legraci z vlastního neštěstí. I když jsou na dně, jsou často schopni přimět ostatní, aby se cítili lépe. Ale protože nejsou příliš citliví k pocitům druhých, vystavují se nebezpečí, že nechtěně ublíží těm, kteří jsou citlivější.

Oheň jako vycházející, pozitivní energie nehraje snadno pasivní roli. Pro ohnivé lidi může být obtížné naslouchat, vnímat tiše nebo přemýšlet. Často se vydává příliš mnoho energie na to, aby se ponechal prostor pro vstup energie druhého. Oheň znamená sílu mužským způsobem. V důsledku toho jsou ohniví lidé náchylní k tomu, že nemají rádi slabost u ostatních, zvláště pokud odráží slabost v nich samotných. Je třeba říci, že vědomější lidé nepožadují od druhých více než od sebe, ale přesto mohou vyžadovat hodně.

Země

Význam symbolického živlu Země je z lidového jazyka jasný. Země znamená zájem o fyzické, praktické záležitosti zdravého rozumu. Kdekoli je zahrnuta metafora zemitosti, jsou naznačeny kvality živlu země. Například zemský smysl pro humor, který zbavuje svět předpětí nebo abstrakcí, které spíše zatemňují, nežli objasňují, je charakteristickým znakem mnoha těchto lidí.

Země je symbolem pro přímou smyslovou zkušenost fyzického vesmíru, bez myšlenek, konceptů, přesvědčení nebo zbožných přání, které by zatemnily vnímání. Symbolizuje kvalitu bytí hmotné a materiální. Je to jak hmota, tak potřeba se hmotou zabývat. Hmota nám vzdoruje; tlačí zpět na nás, když na ni tlačíme. Nemůžeme procházet zdmi nebo zabírat stejný prostor jako jiná hmotná entita současně. Hmota a jejím prostřednictvím symbol Země tedy značí hranice naší svobody (v tomto ohledu je živel Země příbuzný planetě Saturn). Nemůžeme dělat, co chceme, ani jít, kam chceme, protože jsme omezeni naší vlastní materialitou a materialitou světa kolem nás. Bez ohledu na to, jak moc jsme svázáni fantaziemi, ideály nebo abstrakcemi, vždy se musíme zabývat zemí a jejími starostmi. Země je konečná aréna, ve které se projevují činy, které provádíme. A ve způsobu, jakým obvykle jednáme se světem, nic není skutečné, pokud to nějakým způsobem nezasahuje do fyzického vesmíru

Země však nesmí být považována za omezující a strukturující pouze v negativním smyslu. Je také oporou a zdrojem výchovy. Často mluvíme o Matce

Zemi jako o zdroji veškerého života a bytí. Na Zemi existuje úrodný aspekt, který umožňuje entitám vstoupit do formy bytí, ve které je mohou vnímat všichni. Voda je také úrodný živel, ale není tak pravděpodobné, že by svou úrodnost projevila jako něco hmatatelného.

Země je na rozdíl od Ohně stabilní, nejstabilnější ze všech živlů. Také na rozdíl od Ohně je Země pasivní: musí na ni působit a formovat ji vnější energie. Aby byli tito lidé skutečně produktivní, musí existovat pozitivní, asertivní energie poskytovaná planetárními kombinacemi v jejich horoskopech. Jinak zůstává zemní typ osobnosti pasivní.

Země má tendenci odolávat změnám a může to znamenat struktury, které se pod tlakem rozpadají, protože jim chybí flexibilita, která umožňuje přizpůsobení. Země často představuje zarputilý konzervatismus, ve kterém přehnaný zájem o to, co je „skutečné“, v každém okamžiku blokuje schopnost objevit se jakékoli nové realitě. Země se tak může stát překážkou právě pro funkci, které má napomáhat, totiž dávat formu a podstatu tomu, co je nově stvořeno. Mělo by být jasné, že Oheň a Země jsou partneři, kteří jsou schopni jednat způsobem, který je antagonistický, ale vyžaduje jeden druhého, aby měl vůbec nějaký dopad.

Tam, kde si Oheň přeje věci změnit, Země se obvykle pokusí co nejlépe využít *status quo*. Země znamená vystačit si s tím, co je k dispozici. Tito lidé jsou zbláhli v jednání s detaily, kterým je třeba věnovat pozornost v každodenní realitě, aby fungovala efektivně. Oheň může poskytnout motivaci, ale Země dává podstatu.

Země je účinná pro aktualizaci, pro přeměnu snů ve skutečnost. Někdy jsou kompromisy, které je třeba udělat s realitou, víc, než by si snílek přál, ale v nejlepším případě země udělá jen takové kompromisy, které něco umožňují. Samozřejmě jsou i typy, které ve své snaze něco aktualizovat zcela zničí ideál za tím. Někdy nedostatek víze nebo přílišný zájem o malicherné aspekty reality zatemní chápání celku a způsobí, že bude jednat spíše ze strachu, nežli ze zájmu o praktickou realitu. Více než kterýkoli jiný typ, tito lidé potřebují rozšiřující se vzdělání. Se širokou perspektivou mohou být velmi efektivní, zatímco s úzkou mohou být velmi negativní.

Země jako relativně pasivní prvek vnímá lépe než Oheň. Zemští lidé jsou obvykle blízko svým vnitřním reakcím na život. Nejlépe jim je, když mohou využít své vlastní zkušenosti a vjemy, když se nemusí spoléhat na to, co jim řekli ostatní. Pak mají neskutečnou schopnost jít přímo k jádru věci a vnímat, co mají dělat. Ale kvůli omezené schopnosti zvládat abstrakce je nepravděpodobné, že by zemský typ jednající na základě konceptů založených na zkušenostech někoho jiného dobře porozuměl situaci.

Země si může být velmi vědoma vnějšího světa, který lze zažít prostřednictvím smyslů, ale není si tak vědoma emocionálních úvah, které jsou abstraktnější, méně hmatatelné a také osobnější. Vnitřní zkušenost je méně ceněna temperamentem Země, protože Země má tendenci soustředit své vjemy navenek. Zvláště Panna a Kozoroh mají sklon obětovat emocionální potřeby, když se dostanou do konfliktu s jejich pohledem na realitu. Někdy zájem o praktičnost skutečně stojí v cestě praktickému úspěchu. To se může stát, když člověk zanedbává emoce těch, s nimiž má co do činění, přestože emoce jsou součástí prostředí, se kterým je třeba zacházet, stejně jako jeho čistě materiální aspekty. Z tohoto zdroje pochází „expert na účinnost“, jehož zájem o efektivitu je tak velký, že vytváří prostředí, ve kterém nikdo nemůže pracovat. Je-li to příliš nedosažitelné, zájem o to, co je skutečné v úzkém, materiálním smyslu, se může stát zcela iracionálním.

Vzduch

I když není Vzduch tak nestabilní, asertivní nebo svévolný jako Oheň, je pozitivní, jangový prvek, který sdílí kvalitu oživení Ohně. Ve skutečnosti slovo oživený souvisí se slovy znamenajícími vítr. Vítr byl metaforou pro duši nebo ducha, protože stejně jako oživuje živou hmotu a způsobuje pohyb jiných objektů, zatímco on sám je neviditelný.

Rozdíl mezi symboly Ohně a Vzduchu lze vidět v rozdílu v chování skutečného ohně a větru. Oheň stoupá, zatímco vítr se pohybuje horizontálně. Oheň se snaží jít výš, pryč od běžné reality k ideálu nebo abstrakci, zatímco Vzduch se pohybuje horizontálně a dává do souvislosti vše, s čím se ve fyzickém světě setká, se vším ostatním. Vzhledem ke svému spojení s horizontálním pohybem je Vzduch spojen s pohybem, především myšlenek, ale také předmětů.

Stejně jako Oheň se Vzduch může natolik zapojit do abstrakce, že ztratí kontakt s fyzickou realitou a praktickými úvahami. Ale na rozdíl od ohně se vzduch vznáší těsně nad zemským povrchem, takže ačkoli má rád abstrakce, abstrakce jsou blíže fyzické realitě než abstrakce ohně.

Vzduch je spojen s myšlením a logikou a jako takový je méně osobní než Oheň. Oheň je obvykle spojen s vitálním, osobním pohonem nebo vůlí a abstrakce jsou osobní abstrakce člověka. Ale Vzduch, který má sociální, vnější pojetí pravdy, je více nakloněn abstrakcím, které mají s jednotlivcem pramálo společného. Tímto způsobem je Vzduch podobný Zemi: oba prvky se primárně zabývají realitou vnější vůči Já. Oheň a Voda se více zabývají osobními, vnitřními druhy pravdy.

Vzdušní lidé jsou stejně ochotní reformovat a měnit svět jako ohniví lidé, ale dělají to méně jako osobní vyjádření. Vzduch má vždy silně sociální kvalitu. Všechna tři vzdušná znamení mají co do činění se vztahem k ostatním – Blíženci k bezprostřednímu světu prostřednictvím mysli a řeči, Váhy prostřednictvím dosažení dokonalé rovnováhy ve vztahu jeden k jednomu, a Vodnář prostřednictvím skupinového vědomí a interakce. Vzduch postrádá schopnost ohně vyhasnout sám, aby byl sám sebou. Může se zdát, že to silně kontrastuje s populární představou o Vodnáři jako o znamení revoluce, ale faktem je, že pokud Vodnář s revolucí vůbec souvisí (viz část o Vodnáři v další kapitole), souvisí s revolučními hnutími, nikoli s nekonformními jedinci. Vodnářští revolucionáři touží po svobodě vnucovat své ideály společnosti jako celku, zatímco ohnivé typy prostě chtějí svobodu být sami sebou. Vzdušná znamení se mnohem pravděpodobněji než ohnivá znamení přizpůsobí sociální skupině, ale stále potřebují mnohem více svobody než zemská znamení.

Přestože je Vzduch velmi společenský, někdy nedokáže dobře zvládnout skutečnou intimitu. Je to proto, že vzduch operuje extenzivně, spíše než intenzivně, snaží se pokrýt co nejvíce území, aby získal pochopení celku. Blízký, vysoce emocionální vztah může zatemnit něčí vnímání a narušit prožívání celku. Hluboce se zapojit do intenzivního kontaktu s jednou osobou také narušuje potřebu intenzivně zakoušet mnoho lidí. Váhy jsou jediným vzdušným znaméním, ve kterém je touha po blízkých, osobních vztazích silná, ale i zde existuje odtažitá, neintimní vlastnost, často zastřená chytrostí znamení, že vítězí ve společenských setkáních.

Je-li jasné, objektivní vidění velkou silou Vzduchu, pak neschopnost porozumět extrémnímu emocionalismu a citlivosti je jeho slabinou. Tato slabost se ještě zvyšuje, když to typické vzdušné znamení ani nevidí jako problém. Osobnost vzdušného znamení potřebuje vyvinout citlivost k vnitřním, emocionálním aspektům jiných lidí, aby odpovídala jejímu chápání vnějších, objektivních aspektů.

Vzdušný intelekt je nejen nezaujatý a objektivní, ale také snadný a rychlý. Vzdušná mysl dokáže zpracovat více dat rychleji a efektivněji než jakýkoli jiný živlový typ. Je vynikající pro pozorování, plánování a organizování. Je také vynikající pro kreativní, originální myšlení. Je méně vázán na *status quo* než Země, ale více se zabývá účinností v reálném světě než Oheň. Může tedy kombinovat to nejlepší z těchto ostatních živlů a znamenat skutečně efektivní inovativní myšlení. Všechny studijní obory zahrnující vývoj nových technik, metod a praktik jsou tedy vzduchem. Vzduch také souvisí s vysoce abstraktními technickými obory, které však mají určitý vliv na skutečný svět – se studiem jako věda a astrologie. Co může být abstraktnějšího než studium nehmotných myšlenek, jako jsou astrologické živly, planety, domy a znamení? A přesto, když je použijeme k pochopení skutečných lidských bytostí, co může být zároveň praktičtější? Tato kombinace abstraktnosti a praktičnosti je základní vlastností živlu Vzduchu.

Voda

Ze čtyř živlů je Voda v některých ohledech nejobtížnější na pochopení. Částečně je to proto, že v naší jangové civilizaci, která klade důraz na patriarchální a maskulinitu, Voda představuje podřadnou, potlačovanou funkci. Voda je nejvíce jin ze čtyř živlů a nejvíce vázaná v mateřském, ženském archetypu, který je toliko špatně vyjádřen v naší kultuře. Zatímco v jiných dobách a kulturách byla Voda chápána a bylo jí věnováno čestné místo v každodenním životě, v moderní duši byla Voda odsunuta na velmi primitivní, vnitřní úroveň. Díky tomu je obtížné se s tím vypořádat a také obtížné ji pochopit.

Také silně vodní lidé, kteří chápou tento prvek z první ruky, nemohou snadno sdělit, co chápou. Není to tak, jak se často říká, že by vodní lidé byli špatní v komunikaci nebo nebyli ochotni komunikovat. Jde jen o to, že to, co

mají sdělit, je extrémně těžké vyjádřit slovy. To platí o všech třech vodních znameních, ale především o Štíru. Komunikace je obtížná, protože Voda představuje nelineární, neracionální, nediskriminační způsoby myšlení – pravý opak Vzduchu. Stejně jako u Ohně, styl vody je uchopit vše jako celek. Oheň i Voda představují neracionální funkce, ale Oheň má více co do činění s náhlým porozuměním podobným blesku, zatímco Voda má jemné, pocitově zabarvené chápání, které nevznikne v žádném konkrétním bodě, spíše se zdá, že existovalo vždy. I když z hlediska diskretních faktorů vidí méně dobře než kterýkoli jiný prvek, Voda je nejlepší v cítění vztahů a způsobů, jak každá věc interaguje s každou jinou věcí. Voda může vidět a chápat způsobem, který je pro ostatní živly, zejména Vzduch, těžko pochopitelný, ale vidí velmi dobře.

Voda často nejlépe komunikuje prostřednictvím umění, zejména poezie a hudby. Voda nemá monopol na umění, ale vodní lidé, kteří jsou náhodou umělci, mají štěstí, protože mají vhodné médium pro komunikaci.

Dalším faktorem, který někdy staví bariéru mezi Vodou a jiné prvky, je to, že zkušenost s Vodou je velmi osobní. V tomto ohledu je Voda blíže Ohni a vzdálenější od Vzduchu a Země. Osobní zkušenost vodních lidí může být tak živá, že vnější realita vedle ní zmizí do bezvýznamnosti. Odtud pramení zjevná tendence vodních lidí stahovat se do soukromých fantasy světů. Ačkoli jsou pozorování vodních lidí velmi osobní, ostatní by je měli brát vážně. I ta nejosobnější zkušenost má pro lidstvo na určité úrovni význam.

Zatímco Oheň stoupá, Vzduch se pohybuje vodorovně a Země stojí, Voda má tendenci klesat a pronikat. Pohybuje se dolů, dokud neobklopí kořeny všech věcí. Z tohoto důvodu je Voda symbolem empatie. Empatie je schopnost cítit to, co druhý cítí, jako kdyby byl tou druhou osobou (na rozdíl od sympatie, ve které člověk pouze cítí spřízněný pocit). Vodní lidé proto musí žít v relativně čistém psychickém prostředí. Pokud jsou obklopeni narušenými lidmi, vodní typy zachytí narušení, jako by energie pocházely v nich samých. Tímto způsobem lze vodního člověka přimět, aby se cítil fyzicky a/nebo psychicky nemocný, i když je ve skutečnosti na tom velmi dobře.

Pozitivní je, že vodní člověk rozumí pocitům a emocím lépe než kterýkoli jiný živlový typ a je schopen velké emocionální hloubky a soucitu s ostatními. Voda je symbolem péče, ochrany a pomoci. Rak má zvláště silný mateřský pud,

ale tento rys je viditelný i u Štíra a Ryb. Přestože je Voda v některých ohledech primitivní ve srovnání s ostatními živly, nepředstavuje nižší funkci, samozřejmě kromě historické náhody, že naše kultura má tendenci považovat funkci Vody za podřadnou. Zejména muži mají problém s vodními částmi své přirozenosti, protože vodnaté vlastnosti jsou toliko v rozporu s maskulinitou, jak je definována v této kultuře. Jako rasa vědomě i nevědomě víme, že naši předkové přišli z moře, a Vodu považujeme za symbol božské matrice, ze které se zrodila veškerá příroda. Země může být substancí, ze které je konstruována každodenní realita, ale Voda je substancí prvotního vesmíru, který předchází formování pevné hmoty. Voda je více než jakýkoli jiný živel spojena s duší – věčným, neměnným pozadím, které existuje navždy, proti němuž se odehrává drama individuálního života.

Voda je symbolem lůna, ze kterého vzešel veškerý život, a tak vodní lidé mají tendenci udržovat s lůnem pevnější spojení než ostatní. To je důvod většího důrazu na emocionalismus, o kterém jsme mluvili, a také kvůli míře psychických schopností, kterou mnozí vodní lidé dávají příkladem. Ale je také zodpovědný za další vlastnosti. Vodní lidé mají často silnější vazby s minulostí, silnější zapojení se známými lidmi, místy a situacemi. Voda bývá konzervativní jako Země; ale zatímco zemský konzervativismus pochází z nadměrného zapojení do záležitostí hmotného světa, v případě Vody vychází z potřeby emocionálního bezpečí známého. Čím je vodní typ psychicky nejistější, tím je problém horší. U silného vodního člověka jsme již zmínili ochranný, mateřský pud; u slabého vodního člověka může docházet k citovému uchopení a majetnictví.

Metafora vyčerpatelnosti vody má další vliv na psychologii typu vodního znamení. Vodní typy jsou náchylné k depresím a náládovosti, pokud tam není nějaká pozitivní energie buď z nitra člověka či z okolí. Nesnaží se to skrývat jako Oheň a Vzduch. Místo toho se zdá, že si v tom libují, což může být pro jejich okolí znepokojivé, ale nemusí to být tak vážné, jak to vypadá. Vodnímu člověku dává přednost deprese nebo náládovost před emoční mrtvostí, což naznačuje, že se jedinec cítí nějakým způsobem odříznutý od zdroje života. Voda má potřebu sebe-dramatizovat jako Oheň; ale na rozdíl od Ohně je Voda ochotná brát vážně i emoce ostatních lidí. Ačkoli Oheň rád sebe-dramatizuje, je často

netrpělivý, když se mu ostatní lidé oddávají; důslednost není jednou ze silných stránek lidské povahy.

Kreativní představivost je pozitivní stránkou toho, co je někdy pouhou fantazií. Být v kontaktu s prvotní matricí dává vodnímu typu schopnost přinést něco z této matrice do bytí. Ačkoli to skutečně vyžaduje určitou Zemi, aby se něco uskutečnilo, skutečná kreativita také vyžaduje schopnost vidět možnou existenci tam, kde předtím žádná existence nebyla. Vodní lidé mohou přinést nové poznatky o lidské přirozenosti a dát nám všem schopnost lépe porozumět sami sobě. Když se vodní typy stahují do soukromé fantazie, je to pouze tvořivost bez Země, která to aktualizuje, nebo vhléd bez Vzduchu, který to sděluje.

Živlové vlastnosti planet

Jako u všech popisů typů v astrologii, i ty právě nastíněné jsou relativně čistými živlovými typy, které se v reálném světě téměř nikdy nevyskytují. Nejen, že většina lidí má ve svých horoskopech výrazná znamení několika živlů, ale kromě znamení je třeba vzít v úvahu také další faktor, než se člověk pokusí charakterizovat skutečnou osobu jako živlový typ. Tím faktorem jsou relativní síly planet.

Ačkoli představují energie, které znamení pouze modifikují, planety mají živlové kvality jako znamení, ale ve smíšenější formě. Pokud je planeta určité živlové kvality v horoskopu silná (například blízko horizontu nebo osy meridiánu, nebo je spojena se Sluncem nebo Měsícem nebo jinak zaměřena na komplex aspektů nebo midpointů), může to zcela změnit živlové charakteristiky horoskopu, protože by byly odvozeny z pouhého počítání planet ve znameních.

Autority se neshodnou na přesném množství a poměru živlů v planetárních symbolech, ale to, co následuje, je přiměřeně blízké přiblížení konsensu. Považuji za ne vždy bezpečné předpokládat, že živlová kvalita planety je přesně stejná jako znamení či znamení, o kterém se předpokládá, že mu vládne (viz níže).

Oheň. Mezi ohnivé planety patří bezesporu Slunce a Mars, i když Mars může mít také trochu Země. Mnozí se domnívají, že Uran má poněkud ohnivou vlastnost, a já souhlasím, i když jsem spíše nakloněn připisovat jej hlavně

Vzduchu. Jupiter, planeta těžko charakterizovatelná jako živel, je směsí Ohně a Vody, s určitými zemskými podtóny.

Země. Nejčistěji zemskou planetou je Saturn. Mnoho z toho, co bylo řečeno o Zemi – o jejím zaměření na tvar, strukturu a pevnost – mohlo také pocházet z popisu Saturnu. Ale Saturn není úplně Země, protože postrádá úrodnou kvalitu Země. Snad by se dal Saturn popsat jako sterilní hmota čekající na přiblížení životodárných energií z Vody a Ohně. Venuše má určitou Zemi, ale je smíšená s Vodou, Vzduchem a trochou Ohně. Jediná bezpečná věc, kterou lze říci o Venuši, je, že prvky jin, Země a Voda, převládají nad prvky jang, Ohněm a Vzduchem.

Merkur je často popisován tak, že má zemskou stránku, pravděpodobně proto, že se tradičně říká, že vládne zemskému znamení Panny. Ale toto mi připadá falešné: Merkur není zemní a pravděpodobně by neměl být přiřazen k Panně. Viz část o Panně v XI. kapitole.

Vzduch. Merkur je jedinou čistě vzdušnou planetou. Symbolika Vzduchu a Merkuru jsou zcela propojeny. Oba jsou pohybliví, proměnliví a silně spojení s pohybem, myšlením, plánováním a úvahami. Oba se podílejí na navazování vztahů – alespoň na povrchních, ale nezbytných prvních fázích.

Uran, jak jsme již zmínili, je také silně spjat se Vzduchem, i když jeho náhlý, ostrý, neočekávaný způsob působení je charakteristický spíše pro Oheň. Je to jednoznačně směsice.

Voda. Měsíc a Neptun jsou téměř čistě vodní planety. I když je Neptun často více jako pára než kapalina, stále to není vůbec symbol Vzduchu. Svými různými způsoby se Měsíc a Neptun spojují se základní matricí bytí. Obě jsou svázány s nevědomím a emocemi, hlavní rozdíl je v tom, že Měsíc není tak nadpozemský jako Neptun. Každá planeta silně umístěná v horoskopu může indikovat vodní osobnost.

Na základě vládcovství Plutona ve Štíru by jej mnozí astrologové nazvali vodním; ale jiní astrologové považují Plutona za vládce ohnivého znamení Berana. I když s tímto přidělením nesouhlasím, mám pocit, že odráží něco skutečného o Plutonu. Pluton má vlastnosti obou živlů: náladový

emocionalismus, který naznačuje Vodu, a tendenci oslavovat sílu a moc, což indikuje Oheň. Řekl bych, že je to přibližně stejně obojí.

Živly a Jungovy psychologické typy

Živly jsou čtverou typologií, stejně jako čtyři typy temperamentu psychologa Carla G. Junga. Je tedy lákavé pokusit se propojit Jungovy psychologické typy se čtyřmi živly. Jung věřil, že spolu souvisí, ale nikdy přesně nespecifikoval jak, a v důsledku toho mezi psychologicky orientovanými astrology zuřila debata o tom, který živel se hodí ke kterému psychologickému typu. Ti astrologové, kteří toto spojení vůbec přijímají, obvykle souhlasí s tím, že Země se rovná pocitu a Vzduch myšlení. Ale více se rozcházejí v tom, jak Oheň a Voda souvisí s cítěním a intuicí. Část problému spočívá v tom, že je těžké dospět k definicím „pocitu“ a „intuice“, na kterých by se každý mohl shodnout. Takové definice musí být prvním krokem k pochopení jakéhokoli vztahu k živlům. Než se tedy podíváme na to, zda by mělo být vytvořeno spojení mezi živly a Jungovými typy, podívejme se, jak Jung vlastně definoval své pojmy.

Jung používá *pocit* v běžném smyslu: je to funkce, která funguje prostřednictvím vnímání prostřednictvím smyslů. Nevynáší soudy, pouze se zabývá tím, co je ve vnějším světě podle smyslů. Protože pocit sám o sobě se nepokouší organizovat nebo posuzovat to, co vnímá, nazývá to Jung iracionální funkcí.

Funkce *myšlení* je taková, jak by se dalo očekávat. Je to proces řazení a dávání smyslu tomu, co je vnímáno. Jde tedy o racionální funkci.

Pocitová funkce informuje pozorovatele o tom, zda je něco dobré nebo špatné, příjemné nebo nepříjemné. Je to úsudková schopnost, a protože má podle jeho kritérií funkci uspořádání jako myšlení, považoval Jung pocit za racionální funkci. Má to málo společného s obvyklou představou pocitu jako emocí.

Funkce *intuice* dává člověku pocit porozumění prostřednictvím neracionálních, obvykle podvědomých prostředků. Člověk si najednou uvědomí, co to vlastně vnímal. Stejně jako pocit, intuice neposuzuje ani nenařizuje jeho pochopení, a je proto iracionální.

Zde můžete snadno spatřit problémy. Za prvé, Jungovo neobvyklé použití výrazů „pocit“ a „racionální“. Jung se odchýlí od populárního používání „racionálního“ jako synonyma pro „logický“ nebo „rozumný“, ale používá toto slovo správně v jednom z jeho významů. Jeho použití slova „pocit“ však neodpovídá žádnému z běžných významů tohoto slova. Tendence posuzovat hodnotu nebo kvalitu věci se liší od tendence emocionálně reagovat na to, s čím se člověk setká. První je skutečně racionální, jak říká Jung, zatímco druhé nikoli.

Pak je tu ještě jeden problém. Způsob, jakým Jung pojímá čtyři typy, pocit je polárním protikladem myšlení a pocit k intuici. To znamená, že dvě racionální funkce leží proti sobě a totéž platí pro dvě iracionální funkce. V Jungově schématu nelze být zároveň osobou s převahou myšlení a cítění; nikdo nemůže být současně osobou s převahou pocitů a intuice. Člověk musí být buď čistý typ, nebo směs přilehlých typů, jako je myšlení-intuice, cit-myšlení, cítění-intuice atd. V astrologii však může jít o jakoukoli směs dvou nebo více živlových typů. To by mělo být okamžitým tipem, že tyto dvě čtyřnásobné typologie nelze žádným jednoduchým způsobem ztotožňovat. To by mělo být okamžitým varováním, že tyto dvě čtyři typologie nelze žádným jednoduchým způsobem ztotožňovat.

Problémů je ale víc. Za prvé, zatímco čtyři jungovské typy se primárně zabývají vnímáním, čtyři živlové typy se týkají způsobů jednání a také způsobů vnímání. Za druhé, shoda mezi každým živlem a jakýmkoli možným odpovídajícím psychologickým typem se liší od dobré po nepřesvědčivou. Podívejme se na každý z nich a uvidíme, jaké jsou potíže.

Oheň mnohým naznačuje funkci intuice. Je to proto, že Oheň má tendenci vnímat v obrazech a okamžitě pochopit situaci. Oheň neuvažuje ani nemyslí v žádném klasickém smyslu slova: buď rozumí, nebo ne. To je důvod, proč mohou být ohniví lidé extrémně kreativní, ale nejsou dobří v logickém uvažování. Oheň i intuice jsou neracionální v jakémkoli smyslu toho slova. Ale druh emocionálně zabarveného psychického vnímání, který také odpovídá Jungovu použití „intuice“, není pro Oheň tak charakteristický. Psychické vjemy se obvykle vztahují k nějakému skrytému aspektu pravdy buď ve vnější či vnitřní realitě. Intuitivní uchopení Ohně se častěji vztahuje k něčemu, co ještě neexistuje – ideálu, originálnímu konceptu nebo prostě záměru jednotlivce

uvést do bytí něco, co ještě neexistuje. Psychický aspekt funkce Jungovy intuice je charakteristický spíše pro Vodu, nežli pro Oheň.

Z těchto důvodů mnozí místo toho přiřadili Ohni funkci pocitu. Ohniví lidé však nejsou náchylnější k vynášení dobrých a špatných úsudků než jakýkoli jiný typ živlů. To je důvod, proč si myslím, že žádný ze čtyř živlů nemá nic společného s Jungovým typem pocitů.

Země je obvykle ztotožňována s pocitem. Korespondence je zde dobrá, ale stále existují problémy. Je pravda, že zemská znamení se nejvíce zabývají vnímáním vnější, fyzické reality. Ale Země se nezabývá pouze tím, aby to vnímala, ale také tím, aby to uspořádala způsobem, který je v dané situaci nejúčinnější. V Jungově smyslu slova je Země extrémně racionální, kdežto smyslová funkce nikoliv. Panna a zvláště Kozoroh potřebují soudit o dobrém a zlém a Býk se hodně zabývá příjemností a nepříjemností. Pokud jde o Jungovy definice, Země se téměř stejně zabývá pociťováním jako pocitem.

Přemýšlení je obvykle přiřazen Vzduch, a to je pravděpodobně to nejméně závadné přiřazení. Zde si ale opět musíme uvědomit, že Vzduch znamená více než racionální analýzu vnímání. Stejně jako Oheň, Vzduch se může více zabývat věcmi, které ještě nejsou skutečné, které jsou abstraktní a nesouvisejí s danou realitou. Vzduch také spojuje neklid v chování, vůli, která jde do světa, aby se s ním setkala, místo toho, aby jen pasivně vyčkávala, aby si udělala pořádek v tom, co vnímá.

Největší potíže představuje Voda. Zcela jistě souvisí s tím, co je míněno populárním pojetím „pocitu“. Ale i když se Voda může cítit dobře nebo špatně mnohem rychleji a citlivěji než ostatní živly, není o nic soudnější, zda může být něco dobrého, špatného, příjemného nebo nepříjemného. A na rozdíl od pocitové funkce není Voda v žádném smyslu slova racionální, a to ani podle Jungova, ani jakéhokoli jiného výkladu slova. Jak jsme již zmínili v souvislosti s Ohněm, znamená-li intuice neracionální, nelineární vnímání, pak je Voda spojena s intuicí přinejmenším stejně jako Oheň.

Domnívám se, že ve skutečnosti se tyto čtyři živly vztahují ke čtyřem kognitivním modům, stejně jako k jiným oblastem života, ale že tyto čtyři kognitivní mody jsou jen trochu jako čtyři jungiánské typy. Zde je shrnutí způsobu, jakým bych spojil kognitivní mody se čtyřmi živly.

Oheň vnímá prostřednictvím obrazů a náhlých záblesků vhledu. Ohnivý člověk si něco dlouho prostuduje, aniž by to pochopil, a pak se v mžiku vyjasní význam. Oheň má tendenci být spojen s abstrakcemi a často ve snaze je uvést do života se záležitostmi, které se ještě netýkají reálného světa, přinejmenším světa konsensuální reality. Ve způsobu, jakým Oheň vnímá, je vždy silná směs vůle nebo touhy a potřeby transformace. Oheň je často duševní, v běžném významu slova.

Vnímání **Země** je méně ovlivněno osobní touhou než vnímání Ohně. Mnohem více se zabývá objektivní realitou. Chce vědět, co je skutečné, a definuje svá kritéria podle toho, co lze kolektivně vnímat a prožívat. Abstrakcí se nijak zvlášť nezabývá, může s nimi být dokonce netrpělivý. Místo toho se velmi zabývá vnímáním řádu ve světě a tím, aby byl tento řád efektivnější a zjevnější. Stejně jako Jungův typ pocitu, a na rozdíl od Ohně, je Země ve svém fungování docela racionální.

Vzduch se zabývá vztahem věcí ve vnějším světě stejně jako Země, ale Vzduch se více zajímá o abstrakce. Méně se zabývá řádem, který může být vlastní pozorované hmotě, a více řádem, který může mysl uložit hmotě. Mnohem více než Země bude Vzduch přijímat jednoduchá smyslová data a stavět na nich propracované intelektuální struktury, které často vedou pryč od smyslových dat. Vzduch je docela racionální jak v Jungově, tak v populárním smyslu slova.

Voda získává informace z emocionálně zabarvených vjemů, které nemusí přicházet prostřednictvím smyslů. Zatímco Oheň má tendenci myslet v obrazech, Voda vnímá pomocí pocitů. Voda je pocit spíše v konvenčním než jungovském smyslu slova. Stejně jako Oheň, Voda vnímá velmi osobním způsobem a méně se zabývá konsensuální realitou než osobní zkušeností. Voda je ještě více duševní než Oheň, ale pro Vodu je mnohem obtížnější převést své vjemy do slov. Voda je rozhodně iracionální v každém smyslu tohoto termínu.

To, co v této části máme, je jedním z příkladů mnoha astrologů, kteří se pokoušejí převést z jednoho symbolického systému (jungovská psychologie) do druhého (astrologie). Často se to dělá za účelem legitimizace astrologie, ale to je nešťastné, protože astrologie chápaná jako systém psychologie sama o sobě má symbolický rámec mnohem mocnější než kterýkoli jiný v ortodoxní

psychologii. Bylo by nereálné očekávat, že by člověk v jednom životě mohl rozvinout chápání symbolů tak hluboké jako astrologie, která se vyvíjela tisíce let.

Kříže nebo kvadruplicity

Právě jsme ukázali, jak se živly nebo triplicity týkají široké škály charakteristik, jak psychologických, tak filozofických – druhů chování a jednání, a zejména způsobů vnímání. Symbolika křížů nebo kvadruplicit není tak hluboká a bohatá, ani nepokrývá tolik aspektů jednotlivce. Přesto jsou kříže důležité, částečně proto, že představují tři různé způsoby kreativity. Tyto tři mody jsou: kardinální, který symbolizuje počáteční stvoření, podnět k tvorbě a vytváření začátků; fixní, což symbolizuje udržení toho, co již bylo vytvořeno, a vytvoření stability; a proměnlivý, což symbolizuje změnu, transformaci a přizpůsobení toho, co již bylo vytvořeno.

Když byly události iniciovány zvenčí, tři typy kvadruplicity také souvisí se způsoby reakce. *Kardinální* reakcí je protiakce, vytvoření druhé iniciativy proti první. *Fixní* reakcí je odpor, snaha vydržet tvář v tvář vnější iniciativě a vyhnout se změnám. Opět je kladen důraz na stabilitu. *Proměnlivá* reakce se aktivně nebrání tomu, co se děje, ale snaží se to nepřímo změnit ohýbáním běhu událostí na požadovanou cestu.

Kříže jsou také důležité, protože v kombinaci s živly odlišují každé z dvanácti znamení od sebe navzájem. Každé znamení je tedy jedinečnou kombinací živlu a kříže: existuje pouze jedno kardinální vodní znamení (Rak), jedno proměnlivé ohnivé znamení (Střelec) a tak dále.

To znamená, že v každém živlovém trojúhelníku je jedno kardinální, jedno pevné a jedno proměnlivé znamení. Když se například podíváme na živel Země, zemské činy a život dostávají svůj impuls od Kozoroha (kardinální zemské znamení), jsou udržovány v Býku (pevné zemské znamení) a jsou transformovány, pozměněny a někdy i transcendentovány symbolikou Panny (proměnlivé zemské znamení). Přesněji řečeno, Kozoroh touží budovat a dosahovat na hmotné úrovni; Býk touží mít, držet a také si užívat hmotnou stabilitu vyplývající z působení Kozoroha; a Panna si přeje změnit a zefektivnit produkty hmotného světa vytvořeného Kozorohem a udržovaného Býkem.

Ve vodním živlu symbolizuje kardinální znamení, Rak, dosažení citu a emocí, touhu setkat se se světem na úrovni pocitů. Rak se také snaží vytvořit a vyživovat nový život. Pevné znamení, Štír, upřednostňuje přebývat hluboko ve vnitřním světě emocí, aby tuto říši prožil a pochopil co nejdůkladněji. Proměnlivé znamení, Ryby, využívá toto porozumění k uskutečnění transformace *Já* prostřednictvím ztráty ega a odevzdání duše.

V živlu Vzduchu Váhy, kardinální znamení, přináší pochopení nejjednoduššího druhu vztahu, osobního vztahu, a symbolizuje počátek uvědomění prostřednictvím vytvoření vztahu mezi já a druhým. Pevné znamení, Vodnář, symbolizuje snahu porozumět vztahu všeho a každého ke všemu ostatnímu, aniž by se toto porozumění soustředilo na *Já* či omezovalo zkušenost na vztahy jeden k jednomu. (Tento pohled na Vodnáře vede logicky k určitým konfliktům s populárním pohledem na znamení.) Proměnlivé znamení, Blíženci, chápe vztah všeho ve vesmíru a pokouší se vybudovat systémy porozumění na základech, které položila znamení Váhy a Vodnář.

V živlu Ohně představuje Beran, kardinální znamení, první vyvržení vůle do vesmíru. V mnoha ohledech je konečným kardinálním znaméním. Pevné znamení, Lev, představuje vůli, která se nyní usadila ve vesmíru, pozoruje sebe sama a je vnímána ostatními. V proměnlivém znamení, Střelec, se stejná vůle snaží znovu vytvořit a transformovat svět na základě svých vnitřních tužeb a porozumění.

Toto zobrazení znamení pouze pomocí živlu a kříže je omezené, protože existují další faktory, které dávají znaméním jejich individuální význam. Některé z těchto faktorů, jako jsou polarity a individuální versus sociální znamení, jsou známy a budou probrány v této kapitole. Jiné nejsou známy a jejich přítomnost lze usuzovat pouze z toho, jak se skutečné projevy znamení liší od zde nastíněných vzorců.

Kříže a roční období

To, co následuje, není ani důkaz, ani ospravedlnění kvalit kvadruplicit. Je to pouhá ilustrace jejich vztahu k přírodnímu fenoménu, střídání ročních období v mírných pásmech světa.

První třetina každého období je kardinálním znamením: v tomto období se silně prosazují kvality tohoto období. Je to období dynamických změn, kdy na Zemi zavládne nové období. Nové období je často v rozporu s tím, které mu předcházelo, ale nakonec triumfuje.

Druhá třetina každého období je pevným znamením. Tady máme kvality tohoto období stabilizované a nejdokonaleji zastoupené. Počasí se umoudřilo a dá se rozumně předvídat.

Poslední třetina každého období je proměnlivým znamením. Zde kvality období ustupují následným. Opět máme dynamiku, ale je to dynamika něčeho, co ustupuje něčemu jinému, spíše než dynamika něčeho, co se prosazuje.

Psychologické vlastnosti (kvality) křížů

Stejně jako živly, kříže nebo kvadruplicity označují typ osobnosti.

Kardinální. Jak jsme již uvedli, základní povahou kardinálních znamení je zahájit činnost. To neznamená, že kardinální znamení jsou zvláště agresivní nebo asertivní. Beran může být docela agresivní, ale u Raka to tak vůbec není. Je to prostě tak, že každé kardinální znamení představuje svým vlastním způsobem první projev své živlové kvality.

Hlavní psychologickou vlastností v kardinálních znameních je záliba v začátcích věcí, často bez ohledu na jejich udržení v budoucnosti nebo plánování budoucího růstu. Čistý kardinální typ je extrémně aktivní, ale málo perzistentní. Kardinální typy často začínají projekty, aniž by je dokončily. Jakmile je projekt schopen, alespoň do určité míry, sám od sebe pokračovat, čistý kardinální typ ztrácí zájem. Pozitivní je, že kardinální typy se nenechají odradit nedostatkem precedentu pro cokoli, co dělají. Tato kvalita se týká především záležitostí souvisejících s daným živlem. Například Rak je často konzervativní v oblastech, které se netýkají Vody, i když v oblasti lidských pocitů je docela ochotný vyjít ven a zahájit emocionální kontakt (samozřejmě pokud jiné faktory v horoskopu nenaznačují, že si jedinec není jistý setkáním s lidmi). Stejně tak Kozoroh může být konzervativní v myšlení, ale touží převzít iniciativu na fyzické úrovni.

Při hodnocení kardinality jednotlivce jako celku je třeba vzít v úvahu planety. Planety samy o sobě nejsou nijak zvlášť kardinální, pevné nebo proměnlivé, ale některé planety jsou tak silně agresivní, že přebírají iniciativu,

že to budou dělat běžně bez ohledu na kvadruplicitu. Mars, Uran a Slunce mají tuto tendenci. Pluton tak činí jemnějším způsobem.

Pevný (fixní). Jak jsme již řekli, pevná znamení mají funkci uchování a udržení. Ale pevnost není konzervatismus; spíše naplňuje potřebu každodenní činnosti předvídatelným a spolehlivým způsobem. Vodnář, i když je rozhodně fixní, není ani v nejmenším konzervativní. Typy Vodnáře mohou dospět k radikálním závěrům o světě, ale jakmile se vytvoří, jejich představy se nezmění. (Viz článek v další kapitole o Vodnáři.) Býk je na druhé straně skutečně konzervativní, zatímco Štír a Lev mohou být kdekoli ve spektru.

Nejzřetelnější charakteristikou pevných znamení je tvrdohlavost a vytrvalost. Co kardinální typ začíná, fixní navazuje. Pevná znamení dávají existenci určitý stupeň stability. Potíž je v tom, že fixní typ nemusí umožňovat změnu, když je to absolutně nezbytné. V tomto bodě může být stálost překážkou pokroku.

Proměnlivý. Přesně jak název napovídá, proměnlivá znamení se podílejí na změně, transformaci a adaptaci. Symbolizují flexibilitu potřebnou k tomu, aby struktury přežily v měnící se realitě. V důsledku toho jsou lidé, u kterých jsou výrazná proměnlivá znamení, přizpůsobivější a méně odolní vůči změnám. Nemusí vždy iniciovat změnu, ale dobře s ní koexistují. A na jedné úrovni skutečně iniciují změnu: jsou schopni vzít vše, co bylo vytvořeno a udrženo ostatními dvěma kvadruplicitami, a přeměnit to, aby to mohlo fungovat na vyšší úrovni.

Je zajímavé, že všechna čtyři proměnlivá znamení mají co do činění s nějakým aspektem vědění nebo vědomí. Blíženci jsou obyčejné vědomí a myšlenka; Panna je znalost fyzického světa, která člověku umožňuje ji používat efektivněji; Střelec je široký přehled, který umožňuje začlenit každou část do celku; a Ryby jsou poznání, které přichází pouze tehdy, když je intelekt odevzdán zkušenosti Jedinému.

Polarity

Třetím základním sledem energií ve zvěrokruhu je střídání kladných a záporných (nebo u Ptolemaia mužských a ženských) znamení, počínaje Beranem jako kladným. Polarita je částečně výsledkem střídání živlů (živly Oheň a Vzduch jsou kladné, Země a Voda záporné). Ale věřím, že polarita má také svůj nezávislý význam.

Ne všechna znamení jsou stejně kladná nebo stejně záporná: některá jsou více než jiná. Obecně platí, že ohnivá znamení jsou nejvíce jangová a vodní znamení nejvíce jinová, vzdušná a zemská znamení někde mezi nimi.

Na základě astrologické zkušenosti lze s jistotou říci, že kladná znamení jsou obvykle objektivněji orientovaná a otevřenější, asertivnější a zajímavější se o dění kolem sebe. Záporná znamení jsou spíše zaměřena dovnitř a zabývají se subjektivní zkušeností. Hlavním problémem není pasivita: některá kladná znamení jsou ve skutečnosti pasivnější než některá negativní. Například negativní znamení Kozoroh a Štír nejsou nijak zvlášť pasivní, zatímco Váhy, kladné znamení, takto často jsou. Klíčem k tomu, abychom byli kladní nebo záporní, je, zda se pozornost a energie člověka soustředí primárně na vnější nebo vnitřní záležitosti a zkušenosti.

Je zřejmé, že polarita znamení je jedním z faktorů, které je třeba zkontrolovat při určování, zda je jedinec primárně introvertní nebo extrovertní.

Individuální a sociální znamení

Ačkoli to nemá kořeny ve starověké astrologii, rozdělení zvěrokruhu na první a druhou polovinu je nejen silně implicitní v symbolice znamení, ale je to také jedno z nejsilnějších spojení mezi znameními a domy. Podle tohoto schématu se znamení Beran až po Pannu zabývají spíše rozvojem jednotlivce, zatímco Váhy až po Ryby se více zabývají vztahem mezi jednotlivcem a společností nebo vyššími a duchovnějšími formami kolektivu. Znamení ve druhé polovině zvěrokruhu tedy bude představovat problém podobný jeho opačnému znamení v první polovině, ale důraz bude spíše společenský než individuální. Zde jsou některé z jasnějších příkladů.

Beran-Váhy: Beran představuje první prosazení individuality, zatímco Váhy představují první setkání této individuality s ostatními. Více inkluzívně,

Váhy symbolizují dialektiku mezi jednotlivcem a vnějšími entitami obecně. Ať už je tomu v Beranu jakkoli, ve Vahách je kladen stejný důraz na *Já* a sebe sama a snaha o dosažení rovnováhy mezi nimi.

Lev-Vodnář: Zatímco Lev je jedinec sám a zaměřený na sebe, Vodnář má co do činění s integrací do kolektivu a zároveň si uvědomuje svou individualitu. Obě znamení se nesmírně zabývají egem, ale jedno je v izolovaném kontextu a druhé v sociálním kontextu.

Panna-Ryby: Obě znamení představují potřebu jednotlivce přizpůsobit se vnější potřebě. Panna představuje tuto potřebu na bezprostřednější úrovni z důvodů osobní potřeby. U Ryb je nezbytností rasa nebo lidstvo jako celek s ohledem na vesmír. Nutnost, které se člověk musí odevzdat, je abstraktnější a odevzdání je úplnější.

Podobná srovnání lze provést pomocí ostatních znamení. Neudělal jsem to, protože pokud se to dělá zjednodušeně, působí to násilně na základní symbolice jednotlivých znamení. Vzor existuje, ale u některých párů znamení je jasnější než u jiných.

Dignity (důstojnosti): Vztah znamení k planetám

Jednou z nejstarších, nejtrvalejších, potenciálně užitečných a zároveň potenciálně znepokojivých částí tradice o znameních zvěrokruhu je učení o „důstojnosti“ planet nebo jejich vztahu ke znamením.

Podle tradice má každé znamení planetu, která mu vládne. O planetě ve znamení, kterému vládne, se říká, že je „v důstojnosti“ nebo „ve cti“, což znamená příznivě umístěná; moderní astrologové často říkají, že taková planeta funguje dobře, protože je ve znamení, se kterým má některé vlastnosti společné. Když je planeta ve znamení opačném, je v jejím „detrimentu“, kde prý funguje špatně.

Planeta je v důstojnosti i v jiném znamení, ve svém „povýšení“, kde má fungovat obzvláště dobře. V opačném znamení je planeta v „pádu“ a je považována za mimořádně špatnou. Tabulka níže ukazuje planety, které jsou důstojné nebo oslabené v různých znameních. Zatímco téměř všichni astrologové se shodují na vládcovstvích, která byla přidělena více nově

objeveným planetám, Uranu, Neptunu a Plutonu, menší shoda panuje v otázkách exaltací a pádů těchto planet.

	♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
VLÁDCOVSTVÍ	♂ ♀	♀	♀	♂	♂	♀	♀	♀ ♂	♂	♂	♂ ♀	♀
DETRIMENT	♀	♀ ♂	♂	♂	♂ ♀	♀ ♂	♂ ♀	♀	♀	♂	♂	♀
EXALTACE	♂	♂		♂ ♀	♀	♂	♂		♂			♀
PÁD	♂	♂		♂		♀	♂		♂	♂ ♀	♀	♀

Planetární hodnoty a debility (*moderní exaltace a pády)

Vládcovství a detrimenty

Skutečný původ vládcovství a detrimentů je pravděpodobně navždy ztracen, ale máme pro ně jednoduché a elegantní vysvětlení od Ptolemaia. Bohužel dokonalou symetrii jeho schématu narušil objev planet za Saturnem.

Ptolemaios začal se dvěma znameními Raka a Lva, protože právě zde se Slunce nachází ve svém nejsevernějším bodu, v létě na severní polokouli, kdy je největší horko. Měsíc přiřadil Raku, protože Rak je ženského rodu, a Slunce Lvu, protože Lev je mužského rodu. Potom vzal opačná znamení, Kozoroha a Vodnáře, a přiřadil je Saturnu, protože průchod Slunce těmito znameními znamená nejchladnější období roku a Saturn, nejvzdálenější viditelná planeta od Slunce, je pro astrology chladná. Potom přiřadil Střelce a Ryby, další znamení na obou stranách Kozoroha a Vodnáře, Jupiteru, další planetě směrem ke Slunci. Další dvojice znamení, Štír a Beran, byla dána Marsu; další pár, Váhy a Býk, Venuši; a poslední dvojice, Blíženci a Panna, Merkuru, který má nejbližší ke Slunci.

Ve skutečnosti Ptolemaios dával planety do pořadí podle vzdálenosti jejich drah od Slunce, i když samozřejmě věřil, že planety obíhají kolem Země. Pouze pozoroval dobu, na které viděl doby, za které jednou obejdou zvěrokruh (čím dále od Slunce jsou, tím déle to trvá). V případě Venuše a Merkuru, které se obě ze Země zdají tak, že jejich oběh trvá asi rok, pozoroval, že Venuše se nikdy neobjevuje dále než 46° od Slunce, a Merkur se nikdy neobjevuje dále od Slunce než 28°.

Ačkoli Ptolemaios do jisté míry diskutoval o podobnostech znamení a jejich vládnoucích planetách, z jeho diskuse je jasné, že podobnost symboliky nebyla hlavním problémem. Hlavním problémem bylo čisté schéma.

Vše probíhalo dobře asi 1700 let, dokud nebyl na konci osmnáctého století objeven Uran. To zcela narušilo schéma vládců, jak je popsal Ptolemaios, a od té doby došlo ke změně principu vládnutí. Zatímco dříve bylo schéma základem pro přiřazování planet ke znamení, nyní se základem stala podobnost mezi znameními a jejich příslušnými vládnoucími planetami. Z důvodů, které mi nejsou zcela jasné (viz článek o Vodnáři v další kapitole), byl Uran přiřazen Vodnáři, někdy jako společný vládce se Saturnem, a někdy Saturna úplně vytěsnil. Když byl objeven Neptun, byl přidělen Rybám. Když byl objeven Pluton, ti, kteří se více zajímali o schéma, si mysleli, že progrese by měla pokračovat, a chtěli dát Plutona Beranu. Ale větší počet lidí si myslí, že symbolika Plutona je více Štír, nežli Beran. Jsem nakloněn souhlasit.

Existuje také další důvod pro přidělení Plutona Štíru – důvod, který jsem nikde jinde neviděl. Vnější planety mají více společného s transpersonálními, kolektivními energiemi, podobně jako druhých šest znamení od Vah po Ryby. Proto je pro mě těžké spojit Plutona se znaméním, které představuje tak základní, primitivní, individuální funkci jako Beran. Na druhou stranu Štír je v kolektivní polovině zvěrokruhu a je lepším kandidátem z těchto důvodů, ale i z hlediska symboliky.

Schéma vládnutí bylo dále komplikováno dalšími tělesy, zejména asteroidy Ceres, Pallas, Juno a Vesta. Ty byly buď všechny přiděleny Panně, nebo Ceres a Vesta byly dány Panně, a Pallas a Juno Vahám. Domnívám se, že přiřazení asteroidů k této části zvěrokruhu je konzistentní, protože umístění drah těchto těles mezi Marsem a Jupiterem by je logicky umístilo na rozhraní první a druhé poloviny zvěrokruhu.

Je zřejmé, že ptolemaiovská kritéria pro ustavení vládcovství znamení jsou v chaosu a nelze je dodržet. A s přidáním asteroidů a planetoidů, jako je nedávno objevený Cheirón, je pravděpodobné, že nakonec budeme mít více těl než znamení. To vytváří vážný problém pro tradiční představu vládnutí znamení, i když ne pro každou její část.

Exaltace (povýšení) a pády

U Ptolemaia se naplno vynoří tradice povýšení a pádů, a kromě toho je jejich původ nejasný. Zdá se, že na podporu exaltací a pádů chybí logika. Někdy existuje zjevná spřízněnost mezi symbolikou planety a symbolem znamení, ve kterém je povýšena. Například Měsíc se svou potřebou emocionálního bezpečí a podpory má zjevně sílu ve svém exaltačním znamení Býka, které symbolizuje potřebu kořenů v zemi a fyzického bezpečí. A kreativní a umělecké stránky Venuše jsou posíleny mysticko-duchovními kvalitami jejího exaltačního znamení, Ryb.

Jiné souvislosti jsou ale méně zřejmé. Například Saturn je povýšen ve Vahách, znamení ovládaném Venuší, i když se obvykle má za to, že Saturn brání Venuši. A zatímco Mars je povýšen v Kozorohu, znamení Saturnu, říká se, že Saturn je ve svém pádu v Beranu, znamení Marsu. Proč by jedna kombinace symboliky Mars-Saturn měla být prospěšná, zatímco druhá ne? Samozřejmě část odpovědi je, že planety nejsou totožné se znameními, kterým vládnou: Mars není Beran a Saturn není Kozoroh. Dalo by se ale logicky očekávat, že Mars v Kozorohu bude stejně konfliktní jako Saturn v Beranu. Je zřejmé, že jakákoli logika ve vládcovství chybí při přiřazení k exaltacím.

Nicholas DeVore se ve své *Encyklopedii astrologie*⁸⁸ pokouší najít vzor. Poukazuje na to, že při použití tradičních vládcovství (Štír/Mars, Vodnář/ Saturn a Ryby/Jupiter) je znamení, ve kterém je planeta povýšena, vždy v trigonálním (tradičně příznivém) aspektu k jednomu ze znamení, kterým planeta vládne.⁸⁹ Tak Váhy, Saturnovo povýšení, jsou v trigonu na Vodnáře, kterému vládne Saturn; a Kozoroh, Marsovo povýšení, je v sextilu na Štíra, jemuž Mars spoluvládne. Ale Váhy jsou také v kvadratuře na Kozoroha, Saturnovo druhé znamení, a Kozoroh je v kvadratuře na Berana, takže DeVoreovo pozorování není přesvědčivým zdůvodněním.

Ptolemaiovo zdůvodnění není o moc lepší. Přiměřeně přiřazuje Slunce Beranu, protože v Beranu se den prodlužuje. Ale pak dá Saturna Vahám, protože Váhy jsou naproti Beranu, stejně jako Saturn vládne Vodnáři, který je naproti vládcovství Slunce ve Lvu. To je čistý schematismus, přiřazování vztahů jen proto, že působí elegantně. Ptolemaios přiřazuje ostatní planety k jejich

---

⁸⁸ *Encyclopedia of Astrology*. RS

⁸⁹ To je samozřejmě princip z *Thema mundi*. RS

exaltacím na základě sezónních změn a klimatu starověkého Řecka, což jsou vlastnosti, které by byly kdekoli jinde zcela odlišné. Jeho úvahy vypadají podezřele jako následné pozorování, jako by zdědil hotové schéma a snažil se mu dát smysl, přesně tak, jak se o to pokoušeli moderní astrologové.

V západní astrologii existuje další tradice, že exaltace a pády planet nejsou jen znamení, ale konkrétní stupně, jak ukazuje tabulka níže, a zde mohou ležet vodítka k jejich původu. Tyto stupně nejprve naznačují, že exaltace jsou jakýmsi horoskopem. Ale to není možné, protože exaltace Merkuru je více než 28° od Slunce. Irský siderealista Cyril Fagan však na základě podobné úvahy odvodil zajímavou teorii.

Stupně exaltace a pádu		
Planeta	Exaltace	Pád
Slunce	19° Berana	19° Vah
Měsíc	3° Býka	3° Štíra
Merkur	15° Panny	15° Ryb
Venuše	27° Ryb	27° Panny
Mars	28° Kozoroha	28° Raka
Jupiter	15° Raka	15° Kozoroha
Saturn	21° Vah	21° Berana

V roce 786 př. n. l. postavili Asyřané nový chrám Nabuovi, svému bohu astrologie. V tom roce podle Faganových výpočtů všechny tradiční planety heliakicky vycházely na nebo velmi blízko stupně svého povýšení v hvězdném zvěrokruhu. Heliakální vzestup je první objevení planety po konjunkci se Sluncem – datum prvního vzestupu planety za úsvitu poté, co byla skryta slunečními paprsky, když byla spojena se Sluncem.

Faganova práce nebyla kontrolována pomocí přesnějších, počítačově generovaných pozic planet, ale tabulky, které použil, jsou pro jeho účely pravděpodobně dostatečně přesné. Jeho práce byla zpochybněna, ale myslím, že je pravděpodobné, že něco z toho, co navrhuje, je pravda. Jestliže povýšení nejsou nic jiného než stupně heliakických vzestupů v roce zasvěcení chrámu, je

pravděpodobné, že je můžeme ignorovat v jakémkoli zvěrokruhu. Více informací na toto téma najdete ve Faganově díle.⁹⁰

Použití planetárních důstojností

Tradiční západní astrologie využívá důstojnosti dvěma způsoby: zaprvé k vyhodnocení, zda energie planety bude proudit hladce nebo ne; a za druhé, propojit planety s domy. Vezměme je jeden po druhém.

Posouzení, zda bude planeta fungovat snadně nebo obtížně

Používání důstojnosti k hodnocení síly nebo slabosti planety se často označuje jako určování „kosmického stavu planety“. Planeta je považována za vhodnější a dobře fungující, pokud je v dobrém kosmickém stavu, a za méně vhodnou, pokud tomu tak není. Škůdci (tradičně Mars a Saturn) ve špatném kosmickém stavu byli považováni za obzvláště katastrofální, ale i dobrodějové (Venuše a Jupiter) měli být skutečně užiteční pouze v dobrém kosmickém stavu. Starší knihy, jako je Wilsonův *Slovník astrologie*,⁹¹ poskytují propracované tabulky pro vyhodnocení kosmického stavu planety, založené nejen na znameních vládcovství a povýšení, ale také na umístění v domě, aspektech a dokonce i na rozdělení znamení, jako jsou dekaný, hranice a tváře.⁹² (Ačkoli dekaný mají stále širokou sledovanost, moderní astrologové téměř úplně upustili od hranic a tváří. Nepoužívám žádné z těchto pododdělení. Pokud vás to zajímá, probírají se in Wilson a v DeVore.)

Přestože dává tyto tabulky, Wilson je skeptický ohledně jejich použití. Přikláním se k souhlasu a většině těchto myšlenek věnuji malou pozornost. Zjistil jsem, že nejmocnějšími faktory ovlivňujícími „kosmický stav“ jsou aspekty a kombinace midpointů, kterých se planeta účastní. Mám pocit, že umístění ve znamení může ovlivnit snadnost výrazu planety, ale raději zvažte logický vztah symboliky planety ke znamení, ve kterém je umístěna. Uznávám, že planeta umístěná ve znamení, kterému vládne, se zdá fungovat snadněji než jinde, ale planety nejsou rovnoměrně oslabeny umístěním ve znamení naproti jejich vládcovství. Pokud jde o exaltace, některá vyjadřují skutečnou spřízněnost mezi znameními a planetami, jiná nikoli. Další kapitola ukazuje, jak znamení ovlivňují

---

⁹⁰ *Zodiacs Old and New* (London: Anscombe, 1951).

⁹¹ *Dictionary of Astrology*. RS

⁹² Tvář a dekan je to samé. RS

planety v nich umístěné, přičemž zvláštní pozornost je věnována planetám, které jsou znamením nejvíce posíleny nebo zde narážejí. To je založeno pouze na symbolické spřízněnosti, a ne na starověkých horoskopech, které nemusí mít nic společného s moderními lidmi.

Spojení planet k domům

Druhé hlavní použití důstojnosti bere znamení jako prostředníky k propojení planet s domy. Podle tradice existuje šest principů, kterými může planeta ovlivnit dům. Z nich pouze poslední tři využívají důstojnosti, ale abychom mohli hodnotit používání důstojnosti tímto způsobem, musíme prozkoumat všech šest principů.

Princip 1: *Planeta může být v domě.* Nejsou zde zapojeny žádné afinity planetárních znamení a důstojnost nehraje žádnou roli při navazování spojení. Astrologové, kteří používají domy, se jednomyslně shodují na tom, že planeta v domě naznačuje silné spojení mezi planetou a domem.

Princip 2: *Planeta může aspektovat planetu v jiném domě, a tím ovlivnit tento dům.* Tato zásada také nezávisí na důstojnosti. Většina astrologů souhlasí s tím, že stejně jako se dvě planety v aspektu budou navzájem ovlivňovat, budou ovlivňovat své domy. A pokud planeta aspektuje více než jednu další planetu, k čemuž často dochází, ovlivní více než jeden dům.

Princip 3: *Planeta může aspektovat hrot domu.* To také nemá nic společného s důstojností. Mnoho astrologů věří, že orbisový aspekt planety k hrotu domu dává planetě důležitý vliv na tento dům. Určitě to platí pro planety, které aspektují Střed nebe, Ascendent, IC, nebo Descendent, což jsou ve většině systémů také hroty desátého, prvního, čtvrtého a sedmého domu, a které spadají na stejné místo pro daný horoskop - bez ohledu na systém domu. Méně jisté je, že to funguje s ostatními hroty, které se svou polohou liší podle použitého systému domu.

Princip 4: *Planeta může vládnout znamení na hrotu nebo znamení, které leží v domě.* Toto je hlavní typ spojení planeta-dům na základě důstojnosti nebo afinity planetárních znamení. Abychom uvedli příklad, pokud jakákoliv část Lva leží ve třetím domě, pak aspekty, dům a pozice znamení Lva, Slunce, budou považovány za ovlivňující záležitosti třetího domu. Nebo by astrolog určující vliv

rodičů na jednotlivce nejen kontroloval u planet ve čtvrtém a desátém domě (domy, které označují zkušenost s rodiči), ale také u planet, které vládnou znamením ve čtvrtém a desátém domě. Tyto planety vládnou domům, stejně jako se říká, že vládnou znamením.

Věci jsou obvykle složitější, protože v každém domě je více než jedno znamení. Protože ve všech systémech, kromě ekválních domů, mohou být domy větší nebo menší než 30°, mohou být v jednom domě částečně nebo dvě nebo tři (a ve vysokých zeměpisných šířkách, kde je velikost domů velmi nepravidelná, dokonce více) znamení v jednom domě. (O znameních, která jsou zcela obsažena v domě, se říká, že jsou „zachycena“. Mnoho astrologů – mě nevyjímaje – považuje zachycení za označení určitého stupně potíží pro vládce tohoto znamení a pro všechny planety ve znamení.)

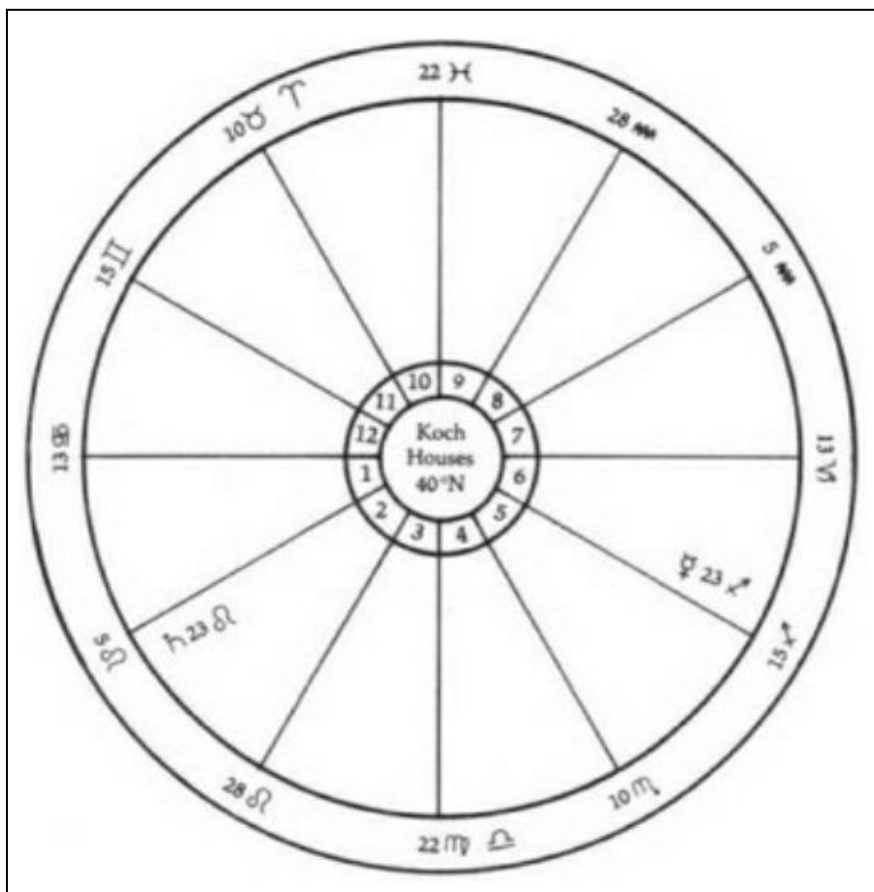
V případech, kdy je v domě více než jedno znamení, je třeba zkontrolovat vládce všech znamení v domě. Normálně se však za nejdůležitější považuje vládce znamení na hrotu. Vládce druhého znamení v domě se však stává nejdůležitějším (1) pokud je hrot domu na samém konci znamení, takže největší část domu je v dalším znamení, nebo (2) pokud v domě ve znamení na hrotu nejsou žádné planety, ale ve druhém znamení domu se planety nacházejí.

Astrologové, kteří tímto způsobem používají vládcovství, také používají principy 1, 2 a často 3. Obecně se shodují, že planety skutečně umístěné v domě ovlivňují dům silněji než planety, které domu vládnou. Ale když v domě není žádná planeta, přikládají větší důležitost vládcům znamení v domě.

Princip 5: *Planeta může být povýšena ve znamení na hrotu nebo ve znamení v domě.* Toto se nepoužívá tak široce jako Princip 4, ale mnoho astrologů to považuje za důležité. Mechanismus je zde stejný jako u planety, která ovládá hrot domu nebo znamení v domě.

Princip 6: *Dům může být spojen se znaméním, a tedy s jeho vládnoucí planetou pomocí „přirozeného zvěrokruhu“.* V přirozeném zvěrokruhu jsou znamení považována za univerzální systém domů, například Beran je prvním domem, Býk druhým, Blíženci třetím a tak dále. To znamená, že planety ovládající tato znamení budou mít trvalý vztah k záležitostem spojeným s domy, které odpovídají jejich znaméním. Například mnoho astrologů považuje Venuši, která vládne Býkovi, druhému znamení, za spojenou s věcmi druhého domu,

jako jsou peníze a majetek. Nebo si myslí, že Merkur, který vládne Blíženci, třetímu znamení, má co do činění se záležitostmi třetího domu, jako jsou krátké cesty, bratři, sestry, sousedé a příbuzní. Nepochybně existují určité afinity. Jupiter, který vládne Střelci, devátému znamení, má skutečně mnoho konotací devátého domu. Je proto lákavé s touto zásadou souhlasit.⁹³

Spojení planet s domy pomocí vládců

Obrázek výše ukazuje, jak pomocí výše uvedených principů může jediný aspekt, Saturn ve Lvu v druhém domě v trigonu na Merkura ve Střelci v šestém domě, zahrnovat téměř všechny domy. Je zřejmé, že principy 1 a 2 se týkají druhého a šestého domu, protože obsahují dvě dotyčné planety. A pokud připustíme, že Saturn je v orbisu kvinkunxu k hrotu desátého domu, máme zde i princip 3.

Princip 4 přináší šest dalších domů. Merkur vládne Blížencům, znamení na hrotu dvanáctého domu, a Panně, znamení na hrotu čtvrtého domu. Panna je také značně přítomna v hranici třetího domu. Saturn vládne Kozorohu,

⁹³ Dnes se ví, že význam domu nesouvisel s významem znamení. RS

znamení na hrotu sedmého domu, a mnozí by řekli, že spoluvládne Vodnáři na hrotech osmého a devátého domu. Právě jsme přidali domy tři, čtyři, sedm, osm, devět a dvanáct.

Princip 5, mající povýšení Merkura v Panně a Saturna ve Vahách, pouze opakuje zapojení domů tři a čtyři, ale kdybychom místo Kochových domů použili domy Placida, měli bychom Váhy, povýšení Saturna, na hrotu pátého domu, čímž bychom obsáhli ještě jeden dům.

A jako bychom potřebovali více souvztažností, aby nás to ještě více zmátlo, Princip 6, přirozený zvěrokruh, opakuje zapojení třetího, šestého a desátého domu (Merkur vládne třetímu a šestému znamení, Blíženci a Panna, a Saturn vládne desátému znamení, Kozoroh), ale Saturn také vládne jedenáctému domu, Saturn spoluvládne jedenáctému znamení, Vodnáři. Nyní máme jeden aspekt zahrnující všechny domy, kromě prvního.

Takové uvažování nám dává tolik informací, že nám ve skutečnosti nedává žádné. Když ho použijeme zpětně, můžeme z horoskopu získat téměř vše, co chceme, ale při jeho použití předem je nemožné vybrat z moře možností platné informace. Je zřejmé, že nemůžeme použít všechny tyto principy, aniž bychom se beznadějně nezmátli: musíme si vybrat, které jsou nejspolehlivější způsoby, jak spojit planety s domy, a stanovit nějaké pokyny pro jejich použití.

Princip 1. Pokud vůbec používáte domy, není pochyb o tom, že planety v domech jsou s těmito domy spojeny. Přesto jsem často viděl, jak planeta naznačuje okolnosti, které nemají nic společného s domem, ve kterém je umístěna (nebo s domy, kterým vládne). Význam spíše pochází z vlastní symboliky planety. Například kontakt Venuše-Saturn může naznačovat zábrany ve schopnosti jednotlivce navazovat vztahy s ostatními, i když žádná z těchto planet není v domě vztahů (nebo mu nevládne). Ale pokud jsou Venuše a Saturn zapojeny do domů vztahů, zvyšuje to účinek. Řekl bych, že ačkoli princip planet v domech má pravděpodobně přednost před všemi ostatními principy zmíněnými výše, vlastní vnitřní symbolika planety spojená s vnitřní symbolikou jiných planet v kombinaci aspektů nebo midpointů s ní má přednost před symbolikou postavení v domech. Musíte vzít v úvahu vlastní význam planety nezávisle na dotčeném domě, i když považujete postavení planety v domě za významné.

Princip 2. Rozhodně mám pocit, že planety, které mají aspekt na planety v jiných domech, spojují tyto planety s domy, ve kterých se nacházejí ostatní planety. Považuji to za obzvláště spolehlivou techniku (s opatrností doporučenou podle Principu 1).

Princip 3. Zacházet s hroty domu jako s citlivými body, které mají stejný význam jako dům samotný, by bylo užitečným nápadem – pokud by se astrologové dokázali shodnout na systémech domu. Používám Kochův systém částečně proto, že se zdá, že jeho hroty fungují jako citlivé body. Ale tato myšlenka potřebuje hodně výzkumu. S výjimkou planet s aspektem na MC, Ascendent, IC a Descendent (což jsou jednoznačnější hranice než ostatní hroty domu), to v současnosti musím klasifikovat jako nespolehlivou techniku spojování planet s domy.

Princip 4. Zjistil jsem, že používání vládců k zapojení planet k domům může nejen groteskně zvýšit počet domů, se kterými se musíte vypořádat, ale je také mnohem méně spolehlivé než Principy 1 a 2. Moje největší chyby pocházejí z používání planet vládnoucích domů, ve kterých nejsou, a všiml jsem si, že když ostatní astrologové používají tento princip, jejich hodnoty jsou spíše vágní než spolehlivé informace.

Pokud musíte použít tento princip, můžete získat určitou přehlednost rozlišováním mezi planetami v domě a planetami spojenými s domem vládcovstvím. Podle velkého renesančního astrologa Morina *označuje dům, kterému vládne planeta, podmínky způsobující nebo předcházející v čase podmínky označované domem, ve kterém je planeta umístěna*. Například (abych použil nějaké staré významy domů, které raději nepoužívám), je-li Saturn (překážka) v desátém (společenský pokrok) a vládne dvanáctému (skryté podmínky, které působí proti dotyčnému), naznačuje to, že společenskému pokroku brání skryté podmínky nebo jednotlivci – ne že by Saturn bránil jak společenskému pokroku, tak skrytým podmínkám. Symboly dvanáctého domu vytvářejí efekt desátého domu. Většina moderních astrologů nerozlišuje mezi planetami v domech a planetami vládnoucími v domech, takže obraz je beznadějně nečistý.

Princip 5. Vzhledem k nejistotě celé nauky exaltací platí, že vše, co jsem řekl o nespolehlivosti vládnoucích planetách v domech, platí dvojnásob pro planety, které mají na hrotech nebo uvnitř domů znamení povýšení.

Princip 6. Věřím, že přirozený princip zvěrokruhu je naprosto nespolehlivý. Zdá se, že astrologové jej používají většinou zpětně k vysvětlení charakterového rysu nebo události, když vše ostatní selže. Je založen na přidělování identických významů planetám, znamením a domům – což je myšlenka, se kterou nesouhlasím.

Abychom to shrnuli, ze šesti způsobů spojování planet s domy jsou nejméně spolehlivé tři, které spojují planety s domy prostřednictvím jejich důstojnosti nebo vztahu ke znamením. Princip 3, který může propojit dům s planetou prostřednictvím aspektu planety s hrotem domu, je také přinejmenším částečně podezřelý. Zbývají nám tak pouze Principy 1 a 2, na které se můžeme spolehnout.

Mnoho astrologů namítne, že čtyři principy, které jsme právě vyhodili, jsou jediné principy, které nám umožňují vymezit domy, které postrádají planety. Ale, jak bylo řečeno výše, planety mají svou vlastní vnitřní symboliku a jsou vzájemně propojeny aspekty a kombinacemi midpointů. I když neexistuje žádná individuální korespondence mezi planetární symbolikou a symbolikou domu, obě se dostatečně překrývají, takže samotné kombinace planet mohou poskytnout indikace o oblastech života, které by pokryl prázdný dům. Další vodítko k významu prázdných domů spočívá v mundánních (neekliptických) aspektech, které domy navzájem vytvářejí. To je dále vysvětleno v této knize.

Závěry týkající se důstojnosti

Je zřejmé, že můj přístup k astrologii se od klasického přístupu liší v několika ohledech. Nemyslím si, že by důstojnosti měly nějakou zvláštní hodnotu, kromě logických spřízněností a konfliktů, které existují mezi znamením a planetami. Pokud se o planetě říká, že je důstojná ve znamení, se kterým nemá zjevnou spřízněnost, nehodlám tuto důstojnost brát vážně. Ze stejného důvodu nejsem nakloněn brát vážně slabinu planety ve znamení, pokud mezi symbolikou znamení a planetou není nějaký konflikt. Mám pocit, že znamení jsou mnohem méně spolehlivým ukazatelem kosmického stavu planety než aspekty a kombinace midpointů.

Kromě toho mám největší výhradu v používání vládcovství znamení a planetárních exaltací v přidělování planetárních vládců domů. Kromě toho, na co jsem již poukázal, existuje další výmluvný argument proti této technice.

V Indii, která má největší počet astrologů ze všech zemí na světě, se nejčastěji používá hvězdný zvěrokruh. Jejich „Beran“ se liší od našeho „Berana“ asi o 24° až 25°. Například tam, kde bychom mohli mít Pannu na hrotu domu, by měl hinduistický astrolog alespoň v pěti šestinách Lva. Proto by se vládci znamení na hrotech obvykle lišili. Hinduističtí astrologové používají vládnoucí planety na hrotech domu přesně tak, jak to dělá většina západních astrologů, a pokud vůbec na něco, spoléhají na ně ještě více. Přesto hinduistický astrolog, který si přečte horoskop s vládcovstvím ve hvězdném zvěrokruhu, obvykle získá stejné výsledky jako západní astrolog používající tropický zvěrokruh. To znamená jednu ze dvou věcí: buď vládnutí domu hraje jen malou roli v jednom nebo obou schématech vymezení (což je zjevně nepravdivé alespoň u hinduistů), nebo si zúčastnění astrologové pouze myslí, že planety vládnoucí domům jsou v jejich schématu důležité, zatímco své výsledky ve skutečnosti odvozují intuitivně. Pokud je jedno z vysvětlení pravdivé, pak planetární vládcovství nad znameními v domě není spolehlivou technikou - bez použití intuice. V obou systémech se zdá, že planetární vládcovství nad znameními na hrotech domů je nejužitečnější v následném vysvětlení. Pokud je nějaká technika užitečná až po skutečnosti, je to dobré znamení, že není vůbec užitečná.

XI. Znamení: Základní významy

Každý z následujících popisů začíná obecným pojednáním o symbolice znamení, ukazuje osobnostní rysy, které znamení označuje, a jak se znamení vztahuje ke zbytku zodiakálního cyklu. Pak diskutuji o tom, jak téměř či vzdáleně se symbolika znamení podobá symbolismu jeho planetárního vládce. Každý popis uzavírám ukázáním konkrétních způsobů, jak znamení zabarvuje různé planety.

Beran

Živel: Oheň

Kvadruplicita: Kardinální

Polarita: Kladná

Vládce: Mars

Beran je začátkem slunečního cyklu přes zvěrokruh. Rozšířeně je považován za počátek všech planetárních cyklů. Beran tedy více než kterékoli jiné znamení symbolizuje začátky.

Beran je primitivní spíše ve smyslu „být první“ než „surový“. Ale je hrubý, protože je znamením surové, nevyužité energie, která zatím nemá žádný směr a žádné jasné uplatnění. Je to energie ega, která říká: „Chci se stát tím, čím jsem“, ale ještě to není to, co by mohlo být. V tomto je svévolný, ale vůle není stabilizovaná. Jeho záměr se může rychle změnit: cokoli chce, je důležité nyní, ale zítra může chtít něco jiného.

Beran je silná jangová energie hledající něco k oplodnění, něco, co projeví svou sílu na konkrétní úrovni. Aby to Beran našel, musí se naučit přizpůsobit se přítomnosti, tlakům a potřebám druhého. To je jeho základní výzva, kterou často nenaplní. Pro Berana je snazší uchovat si svou individualitu v izolaci, ustoupit z konfrontace a vzájemného přizpůsobení se druhému. Beran tedy může být asociální nebo dokonce nespolečenský.

Když se Beran spojí s ostatními, rád je vede. Ale Beran se nijak zvlášť nezajímá o moc nad druhými: chce pouze, aby si mohl dělat, co chce, aniž by jiní kladli požadavky.

Jeho touha být sám sebou podle svých vlastních podmínek také znamená, že Beran potřebuje mnohem méně sociálního posílení než jiná znamení. To umožňuje Beranu dělat nebývalé, být průkopníkem. Dokud jsou ostatní ochotni nechat ho dělat, co si přeje, Berana moc nezajímá, jestli to ostatní schvalují.

Ohnivá povaha Berana ve skutečnosti umožňuje jednat bez ohledu na to, zda je jednání rozumné, uvážlivé, vhodné, praktické nebo dokonce účinné, pokud je dosaženo sebevyjádření. Protože to nemusí být praktické, Beran může žít a pracovat na vysoké úrovni abstrakce, ale abstrakce musí odrážet osobní potřeby a touhy.

Jako ohnivé znamení Beran energii snadněji vydává, než ji přijímá: Beran je často lepší řečník než posluchač. Beran jako „suché znamení“ s malým množstvím vody nezvládá projevy emocí dobře, s výjimkou nadšení, asertivity a někdy i hněvu. Jeho hněv je krátkodobý: jakmile je energie vyjádřena, záležitost je uzavřena. Dlouhodobá zášť není v povaze znamení.

Beran je často netrpělivý, postrádá vytrvalost a výdrž. Jeho stylem je udeřit spíše často a jednodušeji, nežli provádět silný, vytrvalý útok. Přesto může být jeho energetická úroveň dostatečně vysoká, aby měla stejný dopad jako trvalejší přístup.

Jedním z nejjemnějších vedlejších účinků Beranovy potřeby být sám sebou je, že se nechce nechat kompromitovat tím, že bude jednat falešně nebo podvodně. Nejde ani tak o to, že Beran má morální námitky proti klamu, jako spíše o to, že jeho potřeba být sám sebou se nevyrovná zkreslování.

Vztah Berana k Marsu

Mars jako tradiční vládce Berana je jednou z bližších korespondencí znamení-vládce. Oba symboly se týkají syrového prosazování energie ega, že bude tím, čím je, a že bude odolávat pokusům ostatních změnit svou povahu. Ani jeden z nich si není vědom sociálních kontextů a oba fungují nejlépe samostatně. Oba jsou ohniví a svévolní. Primární rozdíl mezi nimi je rozdíl mezi planetou a znamením. A je tu i rozdíl stupně. Mars jako symbol sebe-prosazení je mnohem mocnější. Ale to platí v každém případě, kdy je planeta podobná znamení.

Přiřazení Plutona Beranu není tak zvláštní, jak by se mohlo zdát. Pluton jako signifikátorem velké transformace a jako ukazatel zájmu o moc je více spřízněn se Štírem. Ale Pluton, jak je spojován se znovuzrozením, má logicky spřízněnost s Beranem, znamením jara a znovuzrozením přírody. Jinak jsou však Pluton a Beran svou symbolikou příliš odlišní na to, aby byl Pluton považován za vládce tohoto znamení.

Vliv Berana na planety

Jakákoli planeta v Beranu funguje rozhodněji, rychleji a více se zaměřuje na ego než obvykle. To může být problém pro planety, které nejsou speciálně zaměřené na ego, jako je Venuše, Měsíc nebo Neptun. Takové planety se budou vyjadřovat poněkud napjatě, protože nemohou snadno vyřešit konflikt mezi jejich přirozenými sklony a sklony znamení. Zejména Venuše, planetární energie označující mezilidský kontakt, je v rozporu mezi její touhou vycházet s ostatními a touhou Berana dělat věci po svém.

Planety v Beranu ztrácejí část výdrže, kterou by jinak mohly mít. Nositelé mohou jednat asertivně, ale pokud jsou vyzváni, nemusí být schopni udržet dlouhý konflikt.

Býk

Živel: Země

Kvadruplicita: Pevná

Polarita: Záporná

Vládce: Venuše

Býk je další fází cyklu. Jeho funkcí je poskytnout nádobu pro energie Berana, aby se mohly projevit. Beran, sluneční energie časného jara, zahřívá Býka, půdu, takže živé bytosti mohou růst.

Býk, stejně jako Měsíc, symbolizuje nádobu nebo matici pro manifestaci energie. A stejně jako Měsíc utrpěl úctou naší kultury k aktivnímu a očerňujícím pasivní, aniž by skutečně chápala roli pasivního. Pasivní lůno je však nesmírně cenné, protože bez něj by energie Berana nikdy nedosáhla vůbec ničeho. Nádoba představovaná Býkem poskytuje médium, kterým se energie

symbolizovaná Beranem může projevit na fyzické úrovni. A protože je nádoba nezbytná pro projev obsaženého, je nádoba stejně cenná jako to, co obsahuje. Nelze hodnotově rozlišovat.

Jakékoli médium, ve kterém se energie projevuje, ovlivňuje povahu energie a tím získává vlastní tvůrčí potenciál. Energie pro tvorbu může být z jiného zdroje, ale styl a povaha kreativity vycházejí z toho, kdo energii přijímá.

Býk je lékem na téměř všechny nedostatky Berana. Nestálým energiím Berana poskytuje stabilitu, stálost a vytrvalost. Tam, kde jsou energie Berana rozptýleny, je Býk dokáže omezit a soustředit. Býk, který se zabývá realitou fyzického vesmíru, může přinést abstraktní energie Berana do říše skutečných, prožitých účinků.

Také, zatímco Beran je ohnivý a drsný, Býk je chladný a mírný (ačkoli mezi zemskými znameními je Býk zdaleka nejteplejší; znovu si vzpomeňte na oteplování půdy na jaře). Ohnivý Beran je poněkud sterilní, zatímco Býk, oplodněná země, přináší plodnost.

Býk je zemský v populárním významu tohoto slova: užívá si fyzický svět. Nevidí fyzický vesmír ani jako arénu, ve které lze hrát, ani jako nástroj. Spíše chce být součástí, zapojit se a hlavně zažít zázrak fyzického světa.

Stejně jako Beran není Býk nijak zvlášť společenský. Přestože Býk postrádá přebujelý individualismus Berana, je spokojený s tím, že je sám se sebou a má vztah ke světu svým vlastním způsobem. Potlesk zvlášť nepotřebuje.

Užívá si však opačné pohlaví, protože jeho prostřednictvím může Býk prožívat fyzickou sexualitu. I když je Štír populárně reprezentován jako nejvíce sexuálně orientované znamení, Býk, smyslné znamení, se do této role spíše hodí.

Beran a Býk tvoří první kladný-záporný pár znamení ve zvěrokruhu, a i když jsou v kontrastu, po sestavení představují celek. Společně jsou živým tělem, oživeným ohněm Berana a daným tvarem zemí Býka. Přesto je to tělo, které si dosud neuvědomuje svůj vztah k druhým: jeho vědomí je třeba rozvíjet. To bude provedeno ve zbývajících znameních zvěrokruhu.

Vztah Býka k Venuši a Zemi

Venuši nepovažují za nejlepšího vládce Býka. Je snadné vidět, jak k vládcovství došlo, ale věřím, že je čas změnit naše názory.

Ve starověkých mytologiích byly bohyněmi sexuální lásky bohyněmi Země, které také vládly plodnosti přírody. Symbolika sexuálních bohyň se mísila se symbolikou bohyň matek a mezi různými aspekty ženského se nedělal žádný jasný rozdíl. V moderní astrologii však Venuše převzala symboliku lásky, kreativity a umění; a přestože je to zjevně energie příznivá pro plodnost a zemědělství, nezdá se, že by to bylo jejím hlavním zájmem.

Zpočátku se zdá, jako bychom žádnou planetu s jasně Býčí symbolikou neměli, a přesto ji máme: jedinou planetou, jejíž symbolika na planetární úrovni dokonale zapadá se symbolikou Býka na úrovni znamení, je Země. Býk je nejdokonalejší zemité znamení ze zemských znamení. Vše, o čem si myslíme, že se vztahuje k bohyním Země, vše, co souvisí s přídavnými jmény jako „zemský“, se týká Býka. Země má mnoho společného s Venuší, ale nikdy by nemohla být signifikátorem romantické lásky, která je příliš neskutečná, není dostatečně rozumná a příliš vzdálená od záležitostí každodenního světa, než aby byla pro člověka Země relevantní.

Vzhledem k tomu, že horoskop je vycentrován na Zemi, jak najdeme Zemi v horoskopu jako bod s určitou délkou a šířkou? Zde je návrh. Přestože z astronomických důvodů zacházíme s horoskopem, jako by byl geocentrický (se středem ve středu Země), ve skutečnosti je topocentrický (se středem v bodě na zemském povrchu). Čára, která nás spojuje na povrchu se středem Země, jde přímo dolů. Promítneme-li tuto linii na ekliptiku, abychom mohli vyjádřit její polohu v pojmech zvěrokruhu, dostaneme Imum Coeli horoskopu, hrot čtvrtého domu.

Ve skutečnosti Země v horoskopu nikdy nechyběla, protože domy odrážejí náš vztah k planetě Zemi. Země zabírá polovinu horoskopu od Ascendentu na východě přes Imum Coeli po Descendent na západě. Její zdánlivý orbis se rozprostírá o celých 180° – jak by nás mohla tak neovlivnit?

Středem tohoto vztahu je Imum Coeli neboli hrot čtvrtého domu a symbolické spojení mezi ním a Zemí není špatné. Podle tradice čtvrtý dům označuje nemovitost, skutečnou fyzickou půdu (to jest zemi), domov člověka.

Nevím, jestli je to odpověď na problém vládcovství Býka, ale je to nápad, který stojí za zvážení.

Hrot čtvrtého domu symbolizuje jak pozemské, tak lunární záležitosti a podobnost mezi těmito oblastmi zkušeností může vysvětlovat tradici, že Měsíc je povýšen v Býku. Je zřejmé, že mezi symbolikou Země a symbolikou Měsíce existuje příbuznost, ale je zde také velký rozdíl. Měsíc souvisí s emocionálním bezpečím a pocitem sounáležitosti, zatímco Země s praktickým, fyzickým bezpečím, se skutečným vlastnictvím toho, co člověk potřebuje, aby v pohodlí přežil. Býk je v tomto ohledu spíše jako Země než Měsíc.

Vliv Býka na planety

Jako nejvíce zemské znamení ze zemských znamení a nejpevnější z pevných znamení je Býk nejpomalejším znamením ve zvěrokruhu. Ale pomalost by se neměla srovnávat s tupostí. Konečný výsledek aktivity planet v Býku může být stejně inteligentní, přesný, jasný a bystrý jako u kteréhokoli jiného znamení, ale k výsledku se dospívá pečlivě, metodicky a s velkým důrazem na to, aby práce měla praktický význam. Veškerá planetární činnost v Býku je zpomalena a zaměřena na praktické cíle.

Jediné planety, které tím mohou skutečně trpět, jsou ty, kterým je vlastní rychlá akce.

Mezi nejvíce zasažené patří Merkur a Uran. Merkur v Býku lze vnímat jako překážku, protože většina lidí očekává, že energie Merkuru budou rychlé, a Merkur v Býku není. Pokud však dostaneme šanci operovat svým vlastním tempem, je zde Merkur stejně účinný jako v jakémkoli jiném znamení.

Uran v Býku je obtížný, protože revoluční, vzpurná a okamžitá kvalita Uranu není vhodná pro pomalou a postupnou povahu Býka. Znamení, jako jsou Blíženci, umožňují Uranu uvolnit svou energii v sérii malých výbojů, čímž brání jeho výbuchu. Povaha Země však elektrině Uranu odolává tak, že když se energie uvolní, uvolní se při obrovské explozi.

Mars v Býku má být také obtížný, protože přirozeně pomalé tempo Býka má tendenci způsobovat, že se energie Marsu spíše zadržuje, nežli uvolňuje. To umožňuje energii bobtnat tak, že když vybuchne, může být destruktivní. Ale pokud jedinec není opakovaně provokován, energie nemusí nikdy vyhasnout.

Pozitivní je, že Mars v Býku může mít velkou stabilitu a vytrvalost, jakmile se rozběhne.

Blíženci

Živel: Vzduch

Kvadruplicita: Proměnlivá

Polarita: Kladná

Vládce: Merkur

Blíženci začínají druhý kladný-záporný pár znamení. V Beranu a Býku jsme měli tvar a oživení fyzického těla; v Blížencích a Raku máme rozvoj mentálních a emocionálních aspektů jedince. Blíženci představují mentální část.

Blíženci jsou pravděpodobně nejdokonaleji proměnliví ze všech proměnlivých znamení, protože na Vzduchu je něco přirozeně proměnlivého. Stejně jako vítr se Blíženci pohybují rychle z místa na místo a pokrývají vše, s čím se setkají, ale možná příliš rychle na to, aby o čemkoli získali hlubší dojem. Před Rakem, prvním vodním znamením, si Blíženci ještě neuvědomují, že existují hlubší aspekty reality, které nejsou okamžitě přístupné logice a racionální analýze. Rychle rozumí, ale necítí se. Učí se rychle, ale nerozvíjí tak hluboké, citové porozumění světu, které některým lidem umožňuje žít obratně, aniž by museli skutečně přemýšlet.

Kompenzací Blíženců je jejich rychlost a zvědavost. Je to první znamení, které se zabývá vztahy různých prvků v prostředí. Tyto vztahy nehodnotí, ani se nijak zvlášť nezabývá vlastním vztahem k nim. Chtějí jen znát, co se tam venku děje. V tomto ohledu Blíženci, třetí znamení, často souvisí se třetím domem. A ten vztah je docela blízký. Vážně pochybují o tom, že Blíženci mají něco společného s bratry a sestrami, přestože souhvězdí Blíženců představuje Dvojčata (samozřejmě, že toto souhvězdí nyní zaujímá znamení Raka).

Blíženci jsou obvykle docela společenší a rádi se setkává s lidmi. Znamení má poměrně vysokou hladinu energie, kterou ostatní lidé považují za osvěžující, ale hladina není tak vysoká, aby byla vyčerpávající pro ty, kdo mají pomalejší povahu. Blíženci činí i příležitostný společenský kontakt zajímavým, ale pokud jde o hlubší vazby, znamení je poněkud odolné. Považuje silné připoutání za

omezující a má pocit, že mu překáží v potřebě rozšiřovat se při hledání zkušeností.

Blíženci jsou proměnliví a mají tendenci, stejně jako vítr, překážky obcházet, místo aby se jim přímo postavili. Pokud jsou Blíženci vystaveni opravdu silnému tlaku, jednoduše se změní. Důslednost a stálost může být pro Blížence obtížné, protože rychle ztrácí zájem.

Jedním z aspektů Blíženců, který nebyl v literatuře zdůrazněn, je to, že je znamením hry a triků. Miluje karetní hry a mentálně zaměřené deskové hry a baví ji i hry ve smyslu komplikovaných společenských manévru. Triky Blíženců nejsou určeny ani tak ke klamání nebo zkreslování, jako spíše duševní činnosti, které Blížence baví. Bohužel nedostatek empatie a skutečného pochopení pocitů Blíženců může způsobit, že ublíží ostatním tam, kde to nebylo zamýšleno.

Vztah Blíženců k Merkuru

Jsou tací, kteří tvrdí, že Merkur vládne Panně, a že Blížencům vládne něco jiného, ale tento argument nemohu přijmout. Podle mého názoru je shoda mezi Merkurem a Blíženci asi co nejtěsnější pro dvojici planeta-vládce. Znamení i planeta představují stejnou intelektuální snahu o navázání spojení mezi Já a okolím. Taková spojení jsou potřebná k navázání společných vazeb s ostatními lidmi a vztahu k okolí obecně. Znamení i planeta jsou převážně mentální a extrémně proměnlivé. Více se zabývají objevováním myšlenky než jejím praktickým využitím. Lidé, u kterých je Merkur silný, se často jeví jako lidé se Sluncem v Blížencích. Mám Slunce těsně spojené s Merkurem, a přestože tak nevypadám, lidé si mysleli, že jsem Blíženec častěji, než by si mysleli, že jsem Střelec (mé sluneční znamení) či Rak (moje vycházející znamení). Stejně jako Blíženci jsou dokonalým vzdušným znamením, Merkur je dokonalou vzdušnou planetou. Pro Merkura je charakteristická i výše zmíněná fíglová⁹⁴ stránka Blíženců.

---

⁹⁴ Ve smyslu triku. RS

Vliv Blíženců na planety

Blíženci jsou ve většině ohledů opakem Býka. Má tendenci zrychlovat energii planet a přimět je pracovat na abstraktnější úrovni. Planety zabývající se citem, emocemi a citlivostí jsou těmi, které Blíženci nejvíce negativně ovlivňují. Mezi ně patří Měsíc a Neptun. Venuše je v Blížencích často nestálá, ale jinak není nijak vážněji poškozena. Zdá se, že pomalu působící planety, jako je Saturn, nejsou tímto znamením vážně ovlivněny, ale fungují na vyšší energetické úrovni.

Osoba s mnoha planetami v Blížencích bude pravděpodobně milovat svobodu a možná postrádá vytrvalost. Aby Blíženci vynahradili častý nedostatek hlubokých znalostí tohoto znamení, mohou velmi rychle pokrýt velké množství oblastí.

Rak

Živel: Voda

Kvadruplicita: Kardinální

Polarita: Záporná

Vládce: Měsíc

Rak dokončuje vývoj jednotlivce jako jednotlivce s rozvinutím emocionálních schopností. Dělá to tak, že se člověk vrací zpět do kontaktu se svým zdrojem, svými kořeny, základem všeho bytí.

Rak není jen pocit; cítí se být součástí něčeho. Kde Blíženci jsou intelektuální uvědomění si vztahu, Rak je emocionální uvědomění, takové, které může být zakořeněné, neformulované a příliš hluboké pro jednoduché, racionální vyjádření. Rak je zejména vědomí vztahu k minulosti: dětství, rodina (zejména matka), komunita a dokonce i vlast. Rak není ani tak povědomí o vztahu člověka k jiným jedincům obecně; to je funkce vzdušných znamení.

Protože potřeby Raka jsou tak zásadní, zasahování do jejich naplňování může mít obzvláště špatné účinky. Rak symbolizuje potřebu emocionálního bezpečí, pocitu, že okolí člověka podpoří jeho existenci, a pocitu, že ho lidé kolem sebe živí. Pokud tyto aspekty energie fungují správně, Rak také symbolizuje potřebu podporovat a vychovávat druhé, dávat druhým to, co sám

již přijal. Ale pokud nejsou potřeby Raka naplněny, člověk se často zachytí v infantilních vzorcích chování: chování, které je uchopitelné a emocionálně majetnické ze strachu ze ztráty těch, které miluje. Láska, kterou člověk dává, může být dusivá. Také hmotné statky se mohou stát symboly emocionálního bezpečí; ti, kteří mají problémy s Rakiem, se mohou obklopit věcmi ve snaze získat z fyzických objektů emocionální podporu, kterou skutečně potřebují. Rysy, které Raku někdy způsobily špatnou pověst, nejsou tomuto znamení vlastní; vyplývají z toho, že nejsou uspokojeny životní potřeby.

Pozitivní je, že Rak symbolizuje vzorce, které jsou nezbytné pro společenské dobro. V každé skupině musí být ti, kteří podporují druhé, vychovávají je, starají se o potřebné a uklidňují nejisté. Pokud by se Rak neprojevil, vše by bylo čistě funkční, racionální, chladné a mrtvé. Dnešní rozpad rodiny a rostoucí spoléhání se na stát v péči o mladé, staré a nemohoucí ve skutečnosti představuje trend k destrukci těch prvků Raka, které jsou nezbytné pro sociální soudržnost. Potřeby Raka po kořenech a komunitě jsou v rozporu s potřebami Blíženců procházet se, mít zkušenosti a být svobodný – potřeby, které jsou nyní v naší kultuře dominantní. Je třeba poznamenat, že astrologicky vzato je Blíženec ve vývoji jedince primitivnější funkcí než Rak.

Vztah Raka k Měsíci

Toto je další blízký vztah znamení-vládce. Spolu s Měsícem a čtvrtým domem je Rak součástí mateřského komplexu symbolů. Znamení i planeta se vztahují k výchově, k pocitu sounáležitosti, k myšlence pocházet odněkud a z něčeho. Rak a Měsíc se silně zajímají o emocionální bezpečí a oba mohou být dětinští ve způsobu, jakým vyjadřují své potřeby, když jsou zmařeny, zvláště pokud emoční jistota v raném věku chybí.

Hlavní rozdíl je v tom, že Měsíc je planeta, a Rak je znamení. Měsíc je také jedním z těles, která nejvíce ovlivňují individuální horoskop, zatímco Rak je součástí souboru obecných vztahů, které mohou nebo nemusí jednotlivce silně ovlivnit. Například, když je Saturn v Raku, znamená to, že se člověk narodí v období obecné slabosti vyživujícího principu, ale když je Saturn v konjunkci s Měsícem, je to silné, osobní prohlášení týkající se individuální zkušenosti s vyživováním.

Vliv Raka na planety

Rak je na tom nejlépe se silně emocionálními planetami, jako je Měsíc, Venuše a možná Neptun a Pluton (ačkoli Pluton v kombinaci s mateřskou skupinou symbolů může být tak intenzivní, že může znamenat potíže). Jupiter je v Raku upřednostňován ani ne tak kvůli jeho emocionálním vlastnostem, jako proto, že s Rakem sdílí ochranný pocit a touhu podporovat ty, kteří stále rostou.

Vzdušné planety jako Merkur a Uran to mají v Raku těžší: Voda, která je osobní a subjektivní, překáží jasnému mentálnímu pozorování a oddělenému posuzování Vzduchu.

Silné energie ega Marsu mají často potíže v oblastech Raka (jako je vztah k domovu, matce a rodině), které by měly být relativně bez napětí ega. Podobně je Saturn v Raku obtížný, protože vytváří bariéry ve stejných oblastech, které by měly být jedny z mála, ve kterých mohou emocionální energie volně proudit bez překážek. Člověk by neměl cítit potřebu podávat vysoký výkon, aby ho rodina přijala. V rodině by člověk neměl mít pocit, že ho ostatní neustále odsuzují a vyžadují, aby byl tím, čím není. Saturn v Raku může doprovázet tento druh problému, ale dlouhá doba, po kterou Saturn setrvává ve znamení, obvykle způsobuje, že jeho účinky jsou spíše obecné než osobní.

Lev

Živel: Oheň

Kvadruplicita: Pevná

Polarita: Kladná

Vládce: Slunce

Se Lvem je základní struktura jednotlivé entity kompletní. To je jasné v tom, že Lev je znamením rozvinutého ega a sebevědomí, se silnou potřebou sebevyjádření, obdivu a nekompromisní osobní integrity.

Mnoho problémů, kterým Beran čelil, se znovu objevuje ve Lvu, ale s důležitými rozdíly. Zatímco Beran byl znamením potenciálu, který se usilovně snažil realizovat, Lev je znamením, ve kterém se tento potenciál aktualizuje. Pro

Berana jsme řekli: „Chci se stát tím, čím jsem; u „Lva říkáme jednoduše: „Já jsem.“

Zatímco Lev představuje entitu úplnou ve své základní struktuře, jednotlivec je stále společensky neúplný. Člověk se ještě musí vypořádat se svým vztahem k ostatním. Člověk je jako dítě, které právě dokázalo něco nového a které není šťastné, dokud o tom neví každý dospělý v dosahu. I když každý člověk v historii dokázal totéž, pro dítě je tento úspěch nový a fascinující. To je základní psychologie principu Lva (i když samozřejmě většina dospělých Lvů není zdaleka tak primitivní).

Přesto je zde skutečná fascinace sebou samým a touha, aby byli podobně fascinováni i ostatní. Ale pouze u defektních, silně Lvích osobností se tento vzorec projevuje jako egoismus nebo předvádění. U většiny dospělých Lvů to vychází jako potřeba osobního uznání, touha být působivý a potřeba ovládat svůj osud. Touha být působivý je obvykle touhou být doopravdy takový – to znamená být jedincem skutečného významu, ne pouze vypadat významným. Lev je stejně jako Beran, a ze stejných důvodů, upřímným znamením.

Metafora pro zralého Lva je metafora krále nebo Slunce. Lev touží být zdrojem energie, která zajišťuje nejen své vlastní úspěchy, ale i úspěchy ostatních. Stejně jako Slunce svým vlastním odraženým světlem umožňuje zářit planetám, osobnost Lva touží být středem světla, ve kterém se mohou ostatní vyhřívat a zářit.

Vše výše uvedené má potenciál k aroganci, a to je nejčastější Lví chyba. Přesto je Lev poměrně jednoduchý typ osobnosti s jasně definovanými potřebami. Pokud jsou tyto potřeby naplněny, lze se spolehnout na to, že Lev bude vystupovat energicky a se ctí.

Mezi Beranem a Lvem jsou další důležité rozdíly. Za prvé, Lev je pevné znamení, zatímco Beran je kardinální. Na rozdíl od Berana je tedy Lev vytrvalý a umí být tvrdohlavý.

Za druhé, existuje rozdíl v sociálním povědomí o těchto dvou znameních. Beran je rád ponechán sám, může si dělat, co chce. Když si je vědom interakcí s ostatními, je si vědom především konkurenčním způsobem. Lev si naopak začíná uvědomovat ostatní jako běžnou součást svého prostředí. Přesto je

připraven jednat s ostatními pouze do té míry, do jaké mu dovolí být středem jeviště. Stále jsme v první třetině zvěrokruhu; jedinec se stále nachází ve vztahu k sobě samému. Teprve když se dostaneme do Panny, jedinec zjistí, že je třeba vzít v úvahu vnější nutnost, a teprve když se dostaneme do Vah, si jedinec plně uvědomí potřebu vycházet s ostatními. Sebevyjádření je stále hlavním cílem Lva, a čím dokonaleji může být toto znamení samo sebou a jako takové přijímáno, tím lépe na tom je.

Jedinou skutečnou závislostí Lva na ostatních je to, že nutně potřebuje jejich uznání. Na rozdíl od Berana proto Lev nemůže růst ve vzduchoprázdnu a navzdory své snaze o sebevyjádření může být Lev donucen ostatními. Ale být donucen je pro Lva škodlivé, protože ví, že jediné tím, že je skutečně sám sebou, může být účinný.

Jakkoli se mohou některé aspekty znamení zdát dětinské, Lev má v zásadě pravdu o tom, co potřebuje, a když dostane, co potřebuje – to znamená, když je mu dovoleno být zcela, úplně a autenticky sám sebou –, je to jeden z nejobdivuhodnějších typů lidské bytosti.

Vztah Lva ke Slunci

Ačkoli se jedná o další docela dobrou shodu mezi znamením a jeho vládcem, mezi Lvem a Sluncem je důležitý rozdíl. Lev díky svému postavení ve zvěrokruhu představuje ranou fázi vývoje jedince. Slunce je energie – energie, která není ani primitivní, ani pokročilá.

Také, mnohem zásadněji než Lev, Slunce je touhou jednotlivce být tím, čím je, touhou po osobním sebevyjádření a autenticitě. Jak se Slunce pohybuje mezi znameními, postupně přebírá esenci každého z nich.

Mnoho astrologů klade rovnítko mezi Lva, Slunce a pátý dům. I když znamení a dům nejsou totéž, mezi Lvem a pátým domem existují spřízněnosti. Ale úplné rovnítko je nemožné. Děti, a zvláště plození dětí, patří k věcem, které symbolizuje pátý dům; přesto je podle tradice Lev znamení neplodné, tedy nepříznivé pro plození dětí. Lev na hrotu pátého domu měl být zvláště špatným znamením pro ženu, která touží po dětech. Tato stará myšlenka může, ale nemusí být opodstatněná, ale naznačuje, že přirovnání Lva k pátému domu ve všech ohledech je relativně nová myšlenka, která má jen malý základ v tradici.

Vliv Lva na planety

Jako všechna pevných znamení, má i Lev stabilizační vliv. Má tendenci přimět energie planet, které se v něm nacházejí, pracovat stabilně a neúprosně: člověk by nečekal, že se silný typ Lva snadno vzdá. Lev, pevné ohnivé znamení, však nemá zpomalující účinek jako Býk, což je pevná Země.

Kvůli silné ego-orientaci Lva jsou planety v tomto znamení s větší pravděpodobností nasměrovány ke službě sobě samým (za předpokladu, že nejsou, jako Neptun, neschopné se za tímto účelem pohnout). Problémy kolem planet ve Lvu jsou pravděpodobně oblasti, ve kterých je zapojena něčí hrdost nebo pocit sebeúcty. Například Merkur ve Lvu by naznačoval, že člověk energicky vyslovuje svůj vlastní názor, nebo že je hrdý na své mentální schopnosti, nebo (v nejhorším případě), že může vidět pouze svůj vlastní úhel pohledu. Saturn ve Lvu by mohl dát člověku silný pocit hrdosti na to, že je disciplinovaný, pečlivý a spravedlivý. A tak dále.

Panna

Živel: Země

Kvadruplicita: Proměnlivá

Polarita: Záporná

Vládce: Merkur a různé asteroidy

Existuje jen málo sousedních znamení, která jsou tak odlišná, jako Lev a Panna. A přesto, jako ve všech párech kladné-záporné, pozdější znamení je naplněním a dokončením dřívějšího. Panna představuje úplného jedince, ne jako ve Lvu, kde jedinec stojí sám a chlubí se, ale spíše konfrontujícího jak fyzický, tak sociální vesmír, a snažící se s tím vyrovnat. Panna přistupuje k fyzickému vesmíru jako k překážce, které se člověk musí přizpůsobit, k rámcí, jehož prostřednictvím se lze naučit být efektivní, a k realitě, které je třeba sloužit. Stejným způsobem přistupuje k sociálnímu vesmíru. Od arogance negativního Lva přecházíme k submisivitě negativní Panny. Ze snahy být soběstační ve Lvu se snažíme být naprosto efektivní v Panně. Panna ospravedlňuje svou existenci tím, jak účinně dokáže vycházet ve světě a co nejlépe z něj vycházet. Důraz na plnou individualitu je pryč.

Typ Panny potřebuje jen malé společenské uznání pro kvalitu svého zpracování: smysl pro úspěch je založen na vědomí, že svou práci odvedl dobře. Při konfrontaci s realitou vnějších fyzických a sociálních vesmírů se Panna alespoň do určité míry stala opatrnou a možná i trochu vystrašenou tvář v tvář tomu, s čím se musí potýkat. Je to skoro, jako by Panna byla výsledkem dětinsky bujného egoismu Lva, který se setkal s první těžkou porážkou. Je ukázněný a opatrný. A přestože typ Panny nepotřebuje, aby ostatní potvrzovali kvalitu jakékoli práce, kterou vykonává, není si sám sebou jako jednotlivec zcela jistý, a proto není příliš odolný vůči vnějšímu tlaku. Pokud jde o chování, Panna pod společenským tlakem může být jedním z nejvíce konformních znamení zvěrokruhu. Nemusí se s ní zacházet královsky, ale musí být akceptována ostatními.

Nemyslím tím, že všechny Panny jsou bázlivé, postrádající sebedůvěru nebo konformní. Snažím se pouze zařadit Pannu do schématu vyvíjející se osobnosti, kterou zvěrokruh popisuje. Panna je individualismus Lva vystřízlivělý setkáním s vnějšími potřebami a povinnostmi. Jakákoli skutečná osobnost Panny je stejně schopná jako jakékoli jiné znamení toho, že je silná a úspěšná. Panna ovlivňuje způsob, jakým se člověk stává úspěšným, nikoli fakt úspěchu.

Panna nezávisí na hojném sebevědomí, aby se prosadila, ani by se nikdy nepokusila oklamat ostatní, aby si mysleli, že je víc, než ve skutečnosti je. Panna se pokouší být realistou, pokud jde o sebehodnocení. Pokud něco, tak to bude chyba na straně pokory. Je stejně upřímná jako Lev a stejně neochotná se kompromitovat tím, že se zkresluje. Panna se toho snaží dosáhnout zvládnutím nástrojů, které jí svět nabízí, vytvořením uspořádaného a spolehlivého vztahu s okolním světem.

Panna může být potrestána svou konfrontací s fyzickým vesmírem, ale není zničena. Ve skutečnosti se snaží dosáhnout toho, co si někteří Lvi myslí, že už mají: dokonalosti. Sebekritika a sebeanalýza jsou klíčem k dokonalosti a Panna může být nemilosrdná v posuzování sebe sama, když selže (a někdy také nemilosrdná, když ostatní selhávají).

Zde máme klíč k Panně jako proměnlivému znamení. Na rozdíl od Býka, který se z větší části zabývá světem takovým, jaký je, se Panna pokouší změnit

sebe a nakonec i svět. Panny nemusí být rády otevřeně v tom, co dělají, ale úspěch při provádění změn je pro ně důležitý.

I když Panna netrvá na tom být šéfem, potřebuje se cítit efektivně. Přesto fyzický svět není zcela spolehlivým místem: věci se pokazí i s těmi nejlepšími plány. To Panně vadí víc než většině znamení. Ve snaze dosáhnout kontroly tím, že nic neunikne její pozornosti, má tendenci soustředit se na detaily. Díky tomu je znamení dobré v analýze, ale méně dobré v získávání velkého přehledu. Podrobnosti mohou přehlušit velký zorný úhel.

Starost o pořádek může také způsobit, že se Panna stane extrémně úhlednou v osobních zvycích, ale pokud Panna nemůže dosáhnout dokonalého pořádku, může se úplně vzdát. Ve skutečnosti extrémně vysoké standardy, které Panna zastává v mnoha oblastech svého života, mohou způsobit, že se úplně vzdá, když je nedokáže splnit. Jinak je znamení ve většině ohledů umírněné.

Panna má vysoké estetické nároky. Je to znamení řemesel, ve kterých se funkce snoubí s formou, takže jedno doplňuje druhé a ani jedno z druhého nebere. Ale Panna si nijak zvlášť nepotrpí na krásu, která nemá žádnou funkci; vždy praktické znamení, které věří, že vše by mělo sloužit nějakému účelu.

Vztah Panny k Merkuru a asteroidům

Merkur je tradičním vládcem Panny, ale moderní astrologové se kvůli tomuto cítí čím dál neklidnější. Podle mého názoru jsou Panna a Merkur jedním z nejhorších přizpůsobení vládce-znamení ze všech. Merkur je vzdušný, zatímco Panna je zemská. Merkur miluje abstrakci, zatímco Panna je praktická. Je pravda, že mají proměnlivé vlastnosti, a že Panna má silné intelektuální zájmy, ale Panna je z velké části proto, aby byla efektivní. Herní aspekt Merkura v Panně chybí; Panna je velmi vážná. Merkur se o povinnost nijak zvlášť nezajímá, zatímco Panna ano.

Astroložka Eleanor Bach navrhla, že Panně vládnou čtyři hlavní asteroidy. To je lákavá představa, protože žena držící snop pšenice, která je zobrazena v souhvězdí Panny, je ve skutečnosti bohyně Ceres, což je také jméno jednoho ze čtyř hlavních asteroidů. A astrologické účinky Vesty, které jsou ze všech čtyř asteroidů nejjasněji pozorovatelné, jsou extrémně panenské. Vesta i Panna se

silně zajímají o povinnost a odpovědnost, zejména o povinnosti domova a krbu. Obě mají silné spojení s prací a výkonem. Ani jeden ze symbolů to nemá se snadné: Vesta je ve svých rezervovaných a vážných postojích podobná Saturnovi. A samozřejmě, Vesta je panenská bohyně.

Přiřazení dalších dvou hlavních asteroidů, Pallas a Juno, k Panně je méně zřejmé. Zipporah Dobyns, která provedla rozsáhlou práci s asteroidy, je dává Vahám spolu s Venuší z důvodů uvedených v části o Vahách. Ale Pallas má kvalitu kritického, bojového intelektuálního, který mi připadá více panenský než Váhy. A Juno, alespoň ve své funkci bohyně domácích řemesel a domácích povinností, také působí jako Panna.

Přikláním se k tomu: Přiřadit Panně všechny čtyři hlavní asteroidy, i když je možné přiřadit Ceres Býku nebo Raku, pokud je bohyně symbolem matky Země, jak se zdá, že dovozují Bach i Dobyns. Je zřejmé, že se všemi novými planetami a asteroidy objevenými v pradávnou byl kdysi úhledný řád vládců vážně narušen.

Vliv Panny na planety

Hlavním vlivem Panny na planety je přimět je pracovat s mimořádnou přesností a péčí. Planety s bujnou a výbušnou energií (jako Mars a Uran) se v Panně nemají tak dobře jako ty (jako Saturn), jejichž povaha je stálá a obezřetná. Ať už Merkur vládne Panně nebo ne, je tam příznivě umístěn. Zdá se, že se Venuši v Panně ze sexuálního hlediska nedaří, protože Panna, jak její název napovídá, má tendenci být sexuálně umírněná. Ale Venuše v Panně je úspěšnější s ohledem na kreativitu, zejména řemeslnou.

Protože se Panna zajímá o efektivní zacházení s fyzickým vesmírem, může být proměnlivá, když vnímá nové události, které je třeba splnit. Také nedostatek sebevědomí může způsobit, že se bude měnit podle tlaků, kterým je vystavena. Proto velký počet planet v Panně bude mít tendenci zvyšovat proměnlivost horoskopu a také jeho úroveň zemitosti.

Váhy

Živel: Vzduch

Kvadruplicita: Kardinální

Polarita: Kladná

Vládce: Venuše a různé asteroidy

S Váhami vstupujeme do druhé poloviny zvěrokruhu. V první polovině znamení sledovala utváření jednotlivce od prvního prosazení individuality v Beranu až po úplného jednotlivce ve Lvu a uzavřela v Panně první uvědomění si vnější nutnosti, jíž musí rostoucí individualita poněkud podléhat.

Ve druhé polovině zvěrokruhu se jedinec učí vztahovat se a integrovat se do reality a společenského řádu mimo něj. Tato polovina cyklu sahá od Vah (označujících první a nejjednodušší mezilidský vztah, osobní intimní konfrontaci) k Rybám (ve kterých se sociálně integrovaný jedinec setkává s něčím, co je mimo společnost a realitu, jak je běžně pojímáno: s mystickou jednotou vesmíru).

Každé znamení ve druhé polovině do jisté míry paraleluje se svým opačným znamením v první polovině, přičemž na sociální úrovni provádí to, co začalo v opačném znamení na osobní úrovni. Ale neměli bychom se touto myšlenkou nechat unést. Každé z těchto znamení má také svou vlastní individualitu, která v mnoha případech nevyplývá z toho, že je sociálním protějškem svého opačného znamení.

Tak je to i s Váhami. I když je to znamení, ve kterém se jednotlivec nejprve přizpůsobí jinému jednotlivci ve vztahu jeden k jednomu, je to také znamení estetického vývoje se silnou láskou ke kráse a harmonii. Také není tak nezralá, pokud jde o sociální integraci jedince, jako je Beran s ohledem na formování jedince. Musíme si pamatovat, že Beran je první ohnivě znamení, zatímco Váhy jsou druhé vzdušné znamení. Váhy jsou tedy ve vzdušném cyklu vývoje dále než Beran v cyklu ohně. Váhy jsou obratné v jednání s ostatními, mají vysoce rozvinuté znalosti o umění vycházet a často dokážou od druhého dostat, co chtějí, tím, že se zjevně podvolí. Často se uvádí, že Váhy jsou znamením sladké a krásné bohyně Venuše; že jde také o kardinální, kladné

znamení je zaznamenáno méně často. Váhy vynikají v přebírání iniciativy takovým způsobem, že si ostatní neuvědomují, že iniciativa byla převzata.

Váhy, které jsou znamením nejjednoduššího ze všech vztahů, osobních vztahů, mají potíže s přemýšlením o jiných způsobech vztahu. Vidí to z hlediska polarit: já versus ty, tento člověk versus ten člověk, my versus oni. A velmi často lze za „versus“ nahradit „spolu s“. Klíčovou myšlenkou je, že Váhy nemohou pojmout sebe ve vzduchoprázdnu. *Já* se vyvíjí pouze ve spojení s druhým *Já*. Váhy potřebují dalšího, s kým by mohly vést dialog. Ale Váhy nepotřebují být podřízeny druhému; ve skutečnosti můžou být dominantní.

Vzhledem k tomu, že Váhy potřebují srovnání sebe sama s druhým, aby rozvinuly sebepochopení a seberealizaci, lidé Vah mají tendenci být vždy zapojeni do intimního vztahu. Jakmile jeden skončí, druhý začne. Osoby typu Vah mohou být také dobré v profesích, které zahrnují individuální poradenství, jako je právo, psychologie a jakákoli jiná oblast, ve které působí jako konzultant. Tyto profese však také vyžadují silné indikátory z jiných částí horoskopu.

Váhy dokončují proces započatý v Panně. V Panně si člověk uvědomuje vnější nutnost a snaží se jí přizpůsobit tím, že jí slouží, je jí užitečný a učí se vůči ní fungovat co nejefektivněji. Ve Vahách se jedinec setkává s druhým jako rovný s rovným. Klíčem je spíše vzájemná závislost než jednosměrná služba; spíše partnerství než podřízenost.

Nejvíce venušským aspektem Vah je jejich zájem o krásu a umění. Váhy nemusí nutně znamenat umělecké schopnosti, ale zdá se, že osoby ve znamení Váh potřebují umění více než ostatní. Váhy mají rády krásu a nemusí ocenit umění, které je bouřlivé, silně osobní, dramatické a emocionální, pokud tyto vlastnosti sebevyjádření mají přednost před krásou. Váhy mohou mít vkus pouze pro hezké, pokud se jednotlivec nenaučil zacházet s emocionálním obsahem umění. Váhy jsou vzdušné znamení a při všech svých setkáních se světem, jak v umění, tak ve vztazích, mají obvyklé vzdušné znamení potíže s intenzivním citem.

Vztah Vah k Venuši a asteroidům

Již jsme diskutovali o problémech vztahu Venuše k Býku. I když preferuji Venuši spíše jako vládkyni Vah, nežli Býka, musím uznat alespoň jednu obtíž. Venuše je jednoznačně záporná, jinová planeta, zatímco Váhy jsou pozitivní, jangové znamení. V tomto ohledu by se zdálo, že Venuši více vyhovuje záporný, jinový Býk. Ale není v žádném případě bezprecedentní mít znamení s vládcem jiné polaroty: málokdo by se zdráhal přiřadit Saturna Kozorohu, přesto je zde jasně mužská planeta (ačkoli nejvíce jinová z jangových planet) přiřazená k jinovému znamení (ačkoli pravděpodobně nejvíce jangové z jinových znamení). To vše znamená, že nelze zcela ztotožnit znamení s jejich vládnoucími planetami.

Jako Kozoroh je extrémně jangové a záporné znamení, tak jsou Váhy extrémně jinové a kladné znamení. Ve skutečnosti jsou tato dvě znamení natolik v rozporu se svými údajnými polaritami, že zpochybňují celou myšlenku polaroty. Přesto věřím, že myšlenka polaroty je správná. Jde jen o to, že polarita znamení se vztahuje k poměrně specifickému atributu znamení, nikoli k součtu všech jeho atributů.

Jak bylo zmíněno výše, Zipporah Dobyns přiřazuje asteroidy Pallas a Juno k Vahám. Bohyně Pallas Athéna je bojovnice a mohla by představovat typ Vah, jejichž intimní konfrontace jeden na jednoho má podobu boje. Ale neviděl jsem mnoho Vah, které by takto operovaly, kromě těch se silnými indikacemi Marsu nebo Plutona, a u nich mám podezření, že označení Vah byla potlačena.

Juno je lepší případ, protože bohyně Junona byla mimo jiné patronkou manželství a manželek. Manželství je rozhodně vztah Vah. Ale bohyně Junona neztělesňuje rysy Vah, jako je láska ke kráse, umění a harmonii. Váhy, které jsou tradičně znaméním míru, se neslučují s pronikavou povahou Junony (nebo, když na to přijde, s agresivní Pallas Athénou). Avšak argumenty z mytologie nepodložené zkušenostmi jsou nebezpečné. Jejich rozlišení se musí vyvinout z pozorování astrologických účinků.

Vliv Vah na planety

Je zřejmé, že planety ve Vahách zvyšují vzdušné a kardinální kvality v horoskopu. Váhy jsou také příznivější pro planety, které jsou zaměřené na vztahy a mají obecně mírumilovnou povahu. Váhy jsou na tom nejhůře s individualistickými planetami, jako je Mars. Mars ve Vahách neví, zda jít sám a žít si po svém, nebo se snažit vycházet ve Vahách. Označuje někoho, kdo pravděpodobně vytvoří intimní osobní vztahy bojového typu.

Kupodivu jsou Váhy tradičním znamením Saturnova povýšení. Je zde určitá přiměřenost. Saturn samozřejmě není planeta náchylná na vztahy, ale není ani individualistická. Jeho úlohou je připomínat spojení s větším společenským světem. Saturn se vztahuje k Vahám v tom, že představuje závazky a povinnosti vztahu. Odstraňuje frivolní aspekty Vah a ponechává vážné.

Zdá se, že nedávné tranzity Neptuna (1941-1956), Uranu (1968-1975) a Plutona (1970-1984) přes Váhy symbolizují změny, ke kterým dochází v našem pojetí manželství. Neptun vytvořil téměř nerealizovatelnou idealizaci osobních vztahů a zároveň odstranil mnoho sociálních omezení, která se jich týkají. Generace Neptuna ve Vahách je zodpovědná za široce rozšířenou společenskou akceptaci nesezdaných lidí žijících společně, stejně jako za rostoucí závažnost homosexuálních vztahů. Planety Uran a Pluton byly ve Vahách během dospělosti těch, kteří se narodili s Neptunem ve Vahách, a to dobře popisuje aktualizaci toho, co bylo předznamenáno Neptunovým tranzitem tímto znamením. Uran symbolizující revoluci a Pluton symbolizující zhroucení naznačují rostoucí rozvodovost a tendenci k vícečetným sňatkům. Z těchto tranzitů se zjevně vynořuje nový pohled na lidské vztahy.

Obecně platí, že planety ve Vahách ohýbají problémy týkající se každé planety více směrem ke vztahům a vycházení s ostatními. Zároveň planety ve Vahách budou mít tendenci fungovat snazším a méně závažným způsobem než v jiných znameních (zejména v dalším znamení, Štíru).

Štír

Živel: Voda

Kvadruplicita: Pevná

Polarita: Záporná

Vládce: Pluton (tradičně Mars)

Štír je jedním z nejvíce nepochopených znamení zvěrokruhu a jedním z těch s nejhorší pověstí. I když se zabývá vážnými problémy, nezaslouží si většinu negativních věcí, které o něm byly řečeny. Ve skutečnosti to může být velmi pozitivní.

Pokud jde o polaritu s opačným znamením, zdá se, že Štír nemá s Býkem mnoho společného. Svým způsobem je Štír spíše předobrazem Ryb. Štír je prvním setkáním se smrtí ega. Dokončuje proces započatý ve Vahách, kde jednotlivec vstoupil do dialogu s druhým, zatímco oba jednotlivci zůstali samostatnými entitami. Ve Štíru se tyto dva spojují v jedno na emocionální úrovni a toto je první druh smrti ega.

Zatímco výše uvedené zařazuje Štíra do schématu znamení, není to však podstata znamení. Podstatou je transformace a ta je ze své podstaty mystická. To není mystika křesťanství, která je především nadpозemská, asketická a o sebezapření. Je to mystika, která v běžné realitě vidí sílu transformace. Spíše než popřít fyzický vesmír, aby ho překonal, se Štír ponoří do fyzičnosti a dokonce se v ní utopí, aby ji překonal.

Štír je prvním znamením, které si je vědomo výšek a hlubin vesmíru. S pocitem relativní povahy všech věcí bude svobodně prohlašovat, že není rozdíl mezi dobrem a zlem, a v důsledku toho bude nepochopený. Štír vidí život jako sérii smrtí a vzkříšení a místo toho, aby se těmito zážitkům snažil vyhnout, vrhne se do nich po hlavě, aby prožil vzkříšení, které z toho plyne.

Na běžné úrovni se to projevuje jako Štírova záliba žít intenzivně. Nic se nemá dělat povrchně. Je lepší úplně zažít málo, než povrchně zažít mnoho. Je zřejmé, že Štír je dramatické znamení, které miluje emoce, i když se zdá, že ho bolí jeho vlastní zkušenosti. Pro Štíra je lepší cítit se špatně, než necítit nic.

Současně Štír miluje záhady. Rád se ponoří do hlubin jakéhokoli problému nebo osoby, aby zjistil, co se děje uvnitř. V důsledku toho je Štír spojován s vyšetřováním, výzkumem a psychoterapií – poslední ze dvou důvodů, zkoumání psychiky a příležitosti pomáhat při sebe-transformaci jednotlivce.

Ať už v kritice nebo v závidi, Štír je často nazýván extrémně sexy znamením. Ale pokud někdo mluví o prostém požitku ze sexu, Štír nemusí být nutně sexy. Ve skutečnosti je znamení schopno si sex úplně odepřít. Přesto existuje vztah mezi Štírem a sexualitou. Není to hledání potěšení, co přivádí Štíra k sexu, je to hledání transcendence. Orgasmus nabízí jeden z mála zážitků smrti ega a sebe-transcendence, který je přístupný běžné lidské bytosti. A pro Štíra je charakteristické, že je to také jeden z mála takových zážitků, při kterých se zároveň prožívá smrt ega a nejvyšší uspokojení ega. Štír necítí potřebu tyto dva oddělovat tolik jako jiná znamení. Štíru, bez ohledu na to, jak atraktivní a sexy je partner v jiných ohledech, láska, která neobsahuje drama a emocionální intenzitu, nevydrží.

Ačkoli výše uvedený portrét je v zásadě věrný povaze znamení, nejedná se o obzvlášť přesný portrét typického Štíra. Typický Štír často nepůsobí nijak zvlášť sugestivně nebo dramaticky. Více než většina znamení mají Štíři tendenci vypadat obyčejně a lze je snadno přehlédnout – tedy až do konfrontace. Pak se zjistí, že Štír, který běží těsně po Býkovi, je druhým nejpevnějším znamením ve zvěrokruhu a je to jediné vodní znamení, které bude bojovat. Ve skutečnosti si bude dokonce užívat boj, protože boj je další způsob, jak si jednatlivec může užít vrcholný zážitek. Válka pokračuje částečně proto, že umožňuje lidem žít na vrcholu svých schopností. Zvláště Štír si to užívá. Stejně jako ostatní vodní znamení je Štír citlivý a ostatní ho snadno zraní, ale na rozdíl od Raka a Ryb bude Štír bojovat, často zuřivě, když je zraněn.

Výjimečným problémem Štíra s ostatními je výška a hloubka jeho porozumění. Velká část emocí, které Štír pociťuje, je extrémně primitivní a nehodí se k verbální komunikaci a intelektuální analýze. Mnoho z jeho znalostí také není snadno sdělitelných, protože je mimo chápání většiny lidí. Když se Štíři snaží sdělit, co vidí, chápou nebo cítí, jsou často špatně pochopeni. Mají pak tendenci mlčet, protože nedorozumění, které vyplývá z mlčení, je lepší než nedorozumění, které pochází z neúspěšné komunikace. Méně jistí Štíři mohou

na nedorozumění reagovat tím, že se obviňují a dojdou k závěru, že jsou uvnitř zkažení. Zatížení pocitem vnitřního úpadku a poškození si neuvědomují, že „zlé“ myšlenky, které v sobě nosí, pociťují poměrně často, i když trochu méně intenzivně, i ostatní. Z toho všeho pramení pověst Štíra jako tajnůstkáře.

Vše výše uvedené může vést k tomu, že se Štír bude zdát zaujatý a zamyšlený. Vzhledem k pevné povaze znamení ani negativní, ani pozitivní pocity rychle nevymizí. To je důvod, proč mnoho spisovatelů popsalo Štíra jako znamení, které se snaží pomstít, takové, které bude chovat dlouhodobou zášť. Pokud ostatní neopakují urážky nebo nepřidávají urážku za urážkou, není Štír o nic pomstychtivější ani nevraživější než jakékoli jiné znamení.

Vztah Štíra k Plutonu a Marsu

Štír a Pluton se k sobě dobře hodí. Oba jsou symboly smrti a vzkříšení a velké transformace obecně. A oba mají co do činění s druhy transformace, ke které dochází v důsledku procesů, které jsou vlastní čemukoli, co se transformuje. Oba jsou introvertní symboly, které lze nalézt u osob, které se zabývají svým vnitřním stavem a které intenzivně pociťují vnitřní zkušenosti.

Hlavní rozdíl mezi těmito dvěma symboly je ve stupni. Pluton, planetární symbol, je mnohem intenzivnější a ze své intenzity získává větší spojení se silou. Člověk typu Plutona mnohem pravděpodobněji touží po moci než Štír. Ale v obou případech jakákoliv moc, kterou člověk získá, ho ohrožuje, pokud ji nevyužívá pouze ve prospěch něčeho většího, než je on sám.

Mars byl tradičním vládcem Štíra před objevením Plutona, ale zdá se, že jde o jednu z nejhorších spřízněností mezi vládci znamení. Mars je ohnivý, otevřený; Štír je zdrženlivý a subtilní. Oba symboly mohou naznačovat agresi, ale Mars je přímý a konfrontační, zatímco Štír bude pravděpodobně úskočný. Mars uvolňuje energii rychle, Štír pomalu.

Ale pak se zdá, že od pradávna došlo k nějaké změně ve významu Štíra. Ve starověkých textech, zejména v Maniliově *Astronomiconu*, je Štír popisován jako více martické než dnes. Člověk nemusí přijmout hvězdný zvěrokruh, aby si uvědomil, že tropická znamení mohou v průběhu věků pomalu měnit význam. Stačí si uvědomit, že různé kultury vidí symboly odlišně. Štír je nyní mnohem více Pluton než Mars.

Vliv Štíra na planety

Jakákoli planeta ve Štíru se pravděpodobně stane činitelem pro transformaci jedince. Planety ve Štíru operují s intenzitou, obvykle emocionální intenzitou. Vzdušné planety jako Merkur ve Štíru nefungují dobře, protože emocionalita znamená narušuje odpoutanost potřebnou pro jejich fungování. Také Štírova tendence přizpůsobit si vše, co zažívá, špatně funguje se sociálními planetami. A tak Venuše ve Štíru, i když to není vážný problém, je méně schopná udržet si odstup nebo objektivitu ve vztazích, do kterých se může zapojit.

Často se říká, že Měsíc je ve Štíru vážně oslabený, ale já s tím nesouhlasím. Měsíc ve Štíru může být pro ostatní obtížné pochopit, ale je přinejmenším v kontaktu se svými vlastními pocity. Rozhodně to není Měsíc nakloněný potlačování emocí.

Velký počet planet ve Štíru zvýší emocionalitu i umíněnost horoskopu. Problémy spojené s těmito planetami nemusí být sdělovány tak jasně, jak by si ostatní přáli, ale ti, kdo je zažívají, je obvykle nepochopí.

Střelec

Živel: Oheň

Kvadruplicita: Proměnlivá

Polarita: Kladná

Vládce: Jupiter

Se Střelcem vstupujeme do stádia vývoje symbolizovaného v posledních čtyřech znameních. Jak si jistě vzpomínáte, znamení Berana po Raka souvisela s vývojem jednotlivce jako jednotlivce, a Lva po Štíra s vývojem jednotlivce vůči jiným lidem, kde tito ostatní byli osobně spřízněni s dotyčným jednotlivcem.

Poslední čtyři znamení popisují integraci jedince do společnosti jako celku. Společnost je chápána na mnohem abstraktnější úrovni než u druhé skupiny čtyř znamení. Jedinec se vztahuje nejen k těm, kteří jsou známí, ale také k samotné struktuře společenského řádu, kterou nelze vždy osobně zažít.

Klíčovou myšlenkou Střelce je, že se jedinec setkává se sociálním kontextem a učí se mu rozumět a vyjadřovat v něm svou vůli. Střelec je nejpokročilejší z ohnivých znamení v tom, že projev vůle musí nyní přesahovat čistě osobní sebevyjádření. Přesto, že je Střelec prvním ze čtyř sociálních znamení, je nejambivalentnější ve svém vztahu ke společenskému řádu. Cení si osobní svobody a sebevyjádření stejně vysoko jako kterékoli jiné ohnivé znamení, a proto může mít problém přizpůsobit se omezením většího společenského řádu. Nedokáže však uniknout vědomí svého vztahu ke společnosti, a tak hledá společenskou roli, která mu umožňuje maximální sebevyjádření, zatímco vykonává něco společensky užitečného. Toto znamení je spojeno s idealismem, s těmi, kteří se nemohou smířit se stávajícím stavem a kteří by tak reformovali společnost. Přesto, jakkoli je toto znamení ambivalentní, symbolizuje také ty, kteří jednají jako mluvčí společenského řádu a udržují jej celistvý.

V obou případech je vztah jednotlivce ke společnosti spíše abstraktní. Toto znamení se více zajímá o principy a obecné vzorce než o detaily implementace. Vzpomeňte si na vztah Berana k Býku, ve kterém Beran působí jako abstraktní, nevtělená vůle, která přijímá své fyzické tělo v Býku, zemském znamení. Pouze setkáním s principem Země se může projevit vůle Berana. Podobně i Střelec uvádí principy sociální soudržnosti, i když je ambivalentní ohledně svého vztahu ke společnosti, a Kozoroh pak hledá způsoby, jak tyto principy implementovat.

Stejně jako dvě další proměnlivá znamení byl Střelec ve starší literatuře často nazýván dvojím znamením. Zatímco dualita není zvláště plodný pojem pro vysvětlení Blíženců nebo Ryb, je tomu tak spíše u Střelce. Střelec se cítí ambivalentně ohledně svého umístění ve zvěrokruhu, a proto existují dva odlišné typy Střelců. (Staré knihy spojovaly tyto typy s první a druhou polovinou znamení, ale nezjistil jsem, že by to bylo spolehlivé.)

První typ je klasická osobnost ohnivého znamení milující svobodu. Touží po prostoru, ve kterém se může pohybovat, a po svobodě, se kterou se může vyjádřit. Obvykle je bujarý a sympatický, ale není zcela spolehlivý při dodržování dohod. Není ani zvláště konzistentní: je extrémně proměnlivý. I když je toto znamení daleko za hranicemi Vah, zdráhá se vázat se ve vztazích, ne proto, že dává přednost samotě, ale proto, že si přeje mít svobodu vztahovat se ke

komukoli a kdekoli, aniž by to omezovala společenská konvence. Tento typ se rád setkává s novými zkušenostmi a není nijak zvlášť vázán na tradice.

Druhý typ Střelce dosáhl úspěšné integrace do společenského řádu a zabývá se strukturou tohoto řádu. Tento typ má potřebu studovat vše o světě, aby mohl spojit každou část s každou jinou. Je tedy pravděpodobné, že jej přitahují vědy, filozofie, náboženství nebo jakákoli jiná disciplína, která odhaluje propojenost všech věcí. Tento typ se zajímá o moudrost, které dává přednost před pouhými znalostmi: myšlenka je dobrá jen potud, pokud pomáhá pochopit svět, aby v něm člověk mohl efektivněji žít. Ale (a to platí pro oba druhy Střelců) takové myšlenky mohou být stále abstraktní. Ani jeden typ nebaví potýkat se s detaily implementace toho, čemu rozumí, ale druhý typ je ochotnější to udělat. Ačkoli je tento typ také velmi proměnlivý v tom, že se spíše přizpůsobí nepřízní osudu nebo výzvě, než aby s ním bojoval, je mnohem důslednější než ostatní.

Oba typy si užívají cestování, které považují za rozšíření vědomí a osvobození od omezení každodenního života. Oba typy jsou také idealisté, ale ten druhý je snáze schopen oddělit skutečné od ideálu.

Z horoskopu nelze poznat, o který typ se jedná, protože tyto dva typy jsou ve skutečnosti fázemi vývoje jednoho typu. První druh Střelce se pravděpodobně vyvine v druhý, pokud to vlivy prostředí dovolí. Silný Saturn může způsobit, že se první typ dříve v životě změní na druhý.

Vztah Střelce k Jupiteru

To, co platí o Jupiteru, často platí i o Střelci. Oba se zabývají sociální integrací, holistickým pohledem, právem, filozofií a náboženstvím. Oba symbolizují snahu jednotlivce setkat se s větším světem.

Ale jsou tu rozdíly: Střelec je mnohem proměnlivější než Jupiter, více miluje svobodu a je nezodpovědný. Střelec s menší pravděpodobností symbolizuje získávání hmotných statků. Vzhledem k tomu, že jde o znamení, a tedy méně mocný symbol než planeta, je méně pravděpodobné, že bude působit na nadměrné úrovni než Jupiter. U Střelce je méně pravděpodobné, že bude znamenat plýtvání, přehnanost nebo aroganci.

Dalším důležitým rozdílem je, že Jupiter má mnohem silnější, pečující a ochranný aspekt než Střelec. Střelec, ohnivě znamení, se příliš zajímá o svobodu

jednotlivce a sebevyjádření, než aby byl opravdu šťastný, jakmile převezme odpovědnost za péči a ochranu jiného jedince.

Vliv Střelce na planety

Planety ve Střelci zvyšují obecné množství proměnlivosti a ohně v horoskopu a naznačují touhu po svobodě. Střelec si nejlépe rozumí s planetami jako Mars, Uran a Slunce, které se rychle pohybují, jsou energické a nejsou odolné vůči změnám. Zdá se, že Merkur, který je ve Střelci tradičně v detrimentu, tam není zas tak špatný, jeho hlavní problém spočívá v tom, že ztrácí schopnost pracovat s přesností a zacházet s detaily.

Je zřejmé, že Střelec je poněkud neslučitelný se Saturnem. Výsledkem je, že se Saturn snaží zabývat širokými, rozsáhlými myšlenkami a přitom stále vycházet z extrémně detailního přístupu Saturnu. Ale to není vážný problém, pokud Saturn není v horoskopu velmi výrazný.

Planety, které mají silnou emocionální složku, nemusí být ve Střelci obtížné, ale nefungují zcela přesně podle své podstaty. Například Venuše se zdráhá vytvářet závazné vztahy. Nemá zájem o sex, ale má tendenci upřednostňovat přátelství před konvenčnější sexuální vazbou. Měsíc funguje dostatečně dobře, ale ne moc jako Měsíc: například tam není tolik záliby v tradicích a v kontaktu se svými kořeny.

Neptun, který je v době psaní této práce (1980) ve Střelci, podnikl idealistickou stránku znamení za všechny hranice. Téměř přesně shodně s jeho příchodem do Střelce v roce 1970 zde začal rozkvět guruů a kultů, který charakterizoval toto desetiletí.

Kozoroh

Živel: Země

Kvadruplicita: Kardinální

Polarita: Záporná

Vládce: Saturn

Kozoroh má málo ze Střelcovy ambivalence. Je velmi sociálně orientovaný, cítí se zcela jako doma v kontextu definovaném jeho sociálním prostředím. I když má Kozoroh zápornou polaritu, není ani zdaleka pasivní. Kozoroh může vnějšímu světu dovolit, aby si definoval svá kritéria o tom, co je a co není skutečné, důležité a přijatelné, ale jakmile jednou tyto definice přijal a dokonce je oslavil, s chutí zahraje hru podle těchto pravidel.

Pro opravdové pochopení Kozoroha je nutné porozumět nativní symbolice otcovského komplexu, jehož je Kozoroh projevem na úrovni znamení. Kozoroh neobvykle podléhá vlivu autorit a těch, kteří si nárokují znalosti, které jsou univerzálně použitelné (tj. objektivně skutečné). Má tendenci klást relativně malý důraz na svůj vlastní subjektivní pohled. Přesto, a zde je zjevný rozpor tohoto typu, Kozoroh se vyhýbá abstrakcím, které nelze redukovat na zkušenost. Kozoroh se zabývá objektivní představou pravdy, která je zároveň prožitelná. Tak Kozoroh dospívá k představě pravdy, která poskytuje absolutní realitu.

A pravda musí pracovat pro sebe. To znamená nejen to, že Kozoroh přijímá to, co společnost považuje za skutečné, ale také to, že Kozoroh chce být efektivní v praxi. Účinnost je něco, po čem Kozorozi touží nade vše. Myšlenka být závislý na druhých a nekontrolovat sám sebe Kozoroha děsí. Znamení by raději ovládalo ostatní, i když má obvykle příliš velký smysl pro zodpovědnost, než aby bylo šílené.

Kozoroh touží přijmout pravidla, která mu byla naučena o vnějším světě, a využít je co nejlépe k vybudování pomníku své vlastní existence. Chce být schopný říci světu: „Udělal jsem to, postavil jsem to.“ Cokoli postaví, musí být důležité nejen pro Kozoroha, ale také pro svět, jehož pravidla se Kozoroh snažil ovládnout.

Nejen, že je Kozoroh v raném věku zvláště podřízen autoritě při určování svých názorů na realitu; později se sám stává ztělesněním této autority. Opět tu máme asociaci mezi Kozorohem a archetypem otce: energie, která dítěti říká, že se musí nejen odít do svého vlastního života, ale musí se také vyrovnat s tím, co existuje mimo jeho *Já*. Jako je Rak znakovým projevem podpůrného systému kojence, tak Kozoroh je znakovým projevem energie, která vyhání dítě z domova do světa.

Střelec i Kozoroh mohou vystupovat jako zástupci společenského řádu, ale liší se v tom, jak to dělají. Střelec se zabývá principy, které sjednocují společnost, a teoriemi sociální integrace. Často touží po porozumění čistě kvůli expanzi svého vlastního vědomí (i když není, jako Blíženci, uchváten myšlenkami čistě jako idejemi).

Na druhou stranu Kozoroh se nestará ani tak o principy, jako o jejich praktické provádění. Chce vědět, co je „skutečně skutečné“, ne co je teoreticky pravda. Kozoroh se více zajímá o detaily společenského řádu než o jeho obecnost.

Můžeme považovat Střelce za akademického filozofa společenského řádu a Kozoroha za obchodníka. Principům ohnivého znamení je opět umožněno projevit se na fyzické úrovni zemským znamením, které je následuje.

Je jasné, že Střelec a Kozoroh by měli být tým. Přesto je jejich psychologie natolik odlišná, že je pro ně těžké spolu vycházet. Střelec je nešťastný z toho, co chápe jako Kozorohův ušmudlaný materialismus a nepřiměřené sociální ambice, a Kozoroh je nešťastný ze Střelcovy tendence utíkat do vzdušných abstrakcí a vyhýbat se odpovědnosti za zacházení se „skutečným“ světem. Přesto, když se tito dva sejdou, pochopení Střelce je skutečně působivé v kombinaci s praktickou účinností Kozoroha.

Jediným vážným problémem Kozoroha je to, že je toliko svázán s tím, aby byl účinný v „skutečném“ světě, což se nehraje snadno. Činnost je pro Kozoroha ospravedlnitelná pouze tehdy, je-li významná. To způsobuje, že Kozorohové jsou příliš vážní a racionalizují. Možná existuje něco, co Kozoroh opravdu rád dělá, ale být příjemný nestačí. Kozoroh se musí přesvědčit, že to, co ho baví, je i společensky důležité. Proto má podle Kozoroha větší právo na to, co ho baví, než ostatní na své méně „důležité“ zábavy. Kozoroh se rád poplácává po

zádech, že „plní svou povinnost“, když ve skutečnosti dělá jen to, co ho baví. Kozoroh často ztotožňuje hru s prací.

Navzdory vážné povaze znamení, Kozoroh vyprodukoval velký podíl komiků. Humor je obvykle ironický, sebepodceňující, spíše než hravý, a je to pravděpodobně způsob, jakým Kozoroh udržuje rozumnou rovnováhu tváří v tvář jeho tendenci hledat důležitost.

Vztah Kozoroha k Saturnu

Kozoroh a Saturn jsou si velmi podobní. Oba usilují o materiální úspěch a oba se silně zajímají o společenské uznání. Obojí je symbolem sebezapření a odložení okamžitého uspokojení ve prospěch nutnosti na dlouhé vzdálenosti. Oba jsou silně spojeni s otcem a se všemi symboly autority a vedení a v obou je disciplína silná. Ale Kozoroh je obvykle spíše pozitivní Saturn: není tak silně represivní jako planeta.

Ve skutečnosti jsou hlavní rozdíly mezi Kozorohem a Saturnem v síle a stupni. To znamená, že aspektování planety Saturnem má mnohem silnější účinek než pouhé umístění této planety v Kozorohu. Být v Kozorohu téměř nikdy neznamená vážné popírání energie planety způsobem, jakým může být aspekt Saturnu. Pouze v silně zemité a vodní nativitě - s neaktivními ohnivými znameními a planetami - se může Kozoroh stát toliko obtížným vlivem jako Saturn.

Vliv Kozoroha na planety

Planety v Kozorohu mají tendenci zvyšovat orientaci člověka na realitu a mohou omezovat jeho schopnost dostat se mimo sociální hledisko, ve kterém byl vychován. Z tohoto důvodu je znamení nejlepší s těmi planetami, kterým nejde o svobodu a inovace. Uran na tom asi není v Kozorohu nejlépe. Ani Jupiter, i když jsem pozoroval, že Jupiter v Kozorohu není tak napjatá kombinace jako Saturn ve Střelci. Jupiter často docela rád obrací svou pozornost k dosažení společenského postavení a důležitosti.

Některé autority se domnívají, že Jupiter v Kozorohu může označovat problémy s otcem. Ale Jupiter, který zůstává ve znamení jeden rok, si myslím, že nemůže jednoduše tím, že bude v Kozorohu, pokazit celoroční vztahy dětí s

jejich otci. Vztah otce a dítěte může být samozřejmě napjatý, pokud je Jupiter v Kozorohu jinak výrazný. Můj vlastní pocit je, že toto je jedna z těch debat, které jsou příliš jemné na to, aby se daly lehce urovnat.

Říká se, že Mars je v Kozorohu povýšen. To nedává úplně smysl, protože by se nedalo očekávat, že kombinace energií Marsu a energií Saturnu podobných Kozorohu bude snadná. Přesto se zdá, že energie Marsu v Kozorohu je spíše disciplinovaná než blokována. V Kozorohu je energie Marsu odvrácena od své úzké ego-orientace a má větší sociální základ, takže ostatní budou s větší pravděpodobností respektovat něčí záměry.

Silně emocionálním planetám se v Kozorohu nedaří, protože znamení má tendenci potlačovat emoce ve prospěch disciplíny. Měsíc je zde obzvláště obtížný, protože Kozoroh nedovolí, aby si Měsíc užíval závislosti na druhých, což je způsob vztahu, který je v určité fázi života naprosto nezbytný pro fungování Měsíce.

Venuše na tom také není nejlépe, protože její emocionální kritéria výběru budou pravděpodobně podřízena kritériím praktickým. Venuše v Kozorohu může také naznačovat přitažlivost pro starší osoby, které mohou sloužit jako autoritní postavy i jako milenci.

Ať už jsou normální sklony planety jakékoli, v Kozorohu jsou podrobeny praktickým úvahám a musí být přizpůsobeny potřebě účinnosti znamení. Pokud se tak nestane, fungují nejednoznačně, a proto napjatě. Člověk si říká, jaký bude Neptun v Kozorohu.

Vodnář

Živel: Vzduch

Kvadruplicita: Pevná

Polarita: Kladná

Vládce: Uran (tradičně Saturn)

S Vodnářem vstupujeme do poslední dvojice znamení, která završuje evoluci archetypálního jedince. V Beranu jsme začali s čistě individualistickým prosazováním sebe sama. Po vybudování různých aspektů sebe sama a

následné socializaci těchto aspektů se dostáváme do Vodnáře, kde je socializace dokončena.

Vodnář je znamením jedince jako kooperativní jednotky skupiny. Je to znamení, ve kterém jsou, alespoň teoreticky, individuální ego a jeho potřeby podřízeny potřebám většího společenského celku, jehož je jedinec součástí. Říkám teoreticky, protože to, co se ve skutečnosti děje, je často docela jiné.

Je pravda, že Vodnáři jsou na tom nejlépe jako součást nějakého sociálního seskupení, stejně jako Váhy jsou na tom nejlépe jako součást páru. Vodnáři jsou společenštití a užívají si sociální interakce. Cení si přátelství a respektují to, co dokáže skupinové úsilí. Je to, jako by pro Vodnáře žádná činnost neměla smysl, pokud nemá sociální rozměr. Ale stejně jako Váhy bývají dominantní osobou ve vztahu, Vodnář má tendenci být dominantním členem skupiny. Stejně jako Váhy, i Vodnáři potřebují sociální interakci, aby se mohli definovat, ale když to udělali, jsou to silní jedinci, kteří mají tendenci dominovat.

Abychom porozuměli Vodnáři, musíme si připomenout, že stojí naproti Lvu. Lev je znamením úplného jedince, silného a sebevědomého samo o sobě. Ego je plně nebo dokonce příliš vyvinuté. Vodnář je znamením zcela socializovaného ega. Jeho ego je stejně silné jako Lvovo, ale zatímco Lev bere své sebevědomí pouze z vědomí sebe sama, Vodnář bere své sebevědomí ze skupiny a identifikuje zájmy skupiny jako své vlastní. Pokud Lev říká: „Jsem sám o sobě velkolepý a vynikající“, Vodnář říká: „Nejsem nic jiného než to, že jsem ztělesněním toho, co společnost chce.“ Řečeno jinak, když je Lev egoistický, je to tak zjevné; U Vodnáře je pravděpodobnější, že bude skrytě egoistický. To neznamena, že všichni Vodnáři jsou skrytí egoisté, znamená to jednoduše, že Vodnáři odvozují svůj pocit ega z identifikace s něčím, co je jim vnější.

Paradoxně toto sociálně orientované znamení může produkovat radikální nebo inovativní myslitele, kteří se zdají vysoce individualističtí a soběstační a zdá se, že souhlas společnosti vůbec nepotřebují. Ale ve skutečnosti, i když radikál nebo reformátor ve Vodnáři nemusí být vázán na společnost jako celek, vždy potřebuje nějakou skupinu, se kterou se bude identifikovat. Obvykle si tato skupina myslí, že je pravdivějším ztělesněním společnosti, než je převládající společenský řád. Také většina radikálních ideálů, které by Vodnář

mohl mít, má sociální důsledky. Vodnář se nespokojí pouze se zdokonalováním; touží zdokonalit celou společnost. Ačkoli je to silně svobodu milující znamení, svoboda, kterou miluje, je svoboda změnit celou společnost na to, co si myslí, že by společnost měla být. Není šťastné nechat druhým svobodu, pokud se jejich pohled na svobodu liší od jeho vlastního. Je to koneckonců pevné znamení a bez ohledu na to, jak radikální (nebo konvenční) jeho myšlenky jsou, jakmile k nim dospějeme, nemění se snadno.

Skutečný problém pro Vodnáře pochází jak z jeho sociální orientace, tak z toho, že je vzdušným znamením. Vodnáři mívají silné sociální ideály o tom, jací by lidé měli být, ale s jednotlivými lidmi se nestýkají snadno, snad jen pokud ztělesňují sociální problémy. Vodnář je znamením humanisty, který miluje celé lidstvo, ale žádnou jednotlivou lidskou bytost. Vzhledem k tomu, že jde o vzdušné znamení, není zvláště doma v emocionálním dávání a přijímání blízkého osobního vztahu: Vodnáři jsou více doma v přátelství než v lásce.

Pozastavil jsem se nad problematickými aspekty Vodnáře, abych čelil propagandě v nedávné literatuře o nadcházejícím (nebo již zde, podle toho, kdo čte) věku Vodnáře, ve kterém mají být všechny společenské neduhy věku Ryb zázračně napraveny. Pokud je nadcházející věk skutečně Vodnáře, může to být éra, ve které jsou individuální ohledy, citové vazby lásky a pouta tradice nemilosrdně vykořeněny ve prospěch různých utopických řádů, které jsou pojaty výhradně v hlavě, a vůbec ne v srdci.

Přesto má Vodnář mnoho silných stránek. Vzhledem k tomu, že jde o vzdušné znamení, má nezávislý a spravedlivý pohled na věc. Skutečně se zajímá o dobro všech, nejen o své vlastní dobro. Je to idealistické znamení se silným závazkem k tomu, čemu věří. Je také neobvykle oproštěn od omezení minulosti a tradice (atribut, který má dobré i špatné stránky).

Hlavní chybou Vodnáře je, že se zavazuje ke společnosti, což ve skutečnosti není o nic reálnější než jednotlivec. Ve skutečnosti je to méně skutečné: společnost není nic jiného než organizovaná sbírka jednotlivců. A úroveň organizace, která ve společnosti existuje, ještě není dostatečně složitá, aby jakákoliv společnost měla vlastní organickou existenci. To znamená, že společnost není živou bytostí stejným způsobem jako jednotlivec. Pokud je společnost platnou entitou nezbytnou pro udržení lidského života, platí

identifikace Vodnáře s nějakou formou společenského řádu. Ale pokud je společnost abstraktní entitou bez skutečné organické existence, je tato identifikace škodlivá. Zbývá na Rybách, aby učinily skutečnou a univerzálně platnou identifikaci s něčím, co přesahuje *Já*.

Vztah Vodnáře k Uranu a Saturnu

Podle mého názoru tvoří Vodnář a Uran jednu z nejhorších paralel znamení-vládce. Uran je transsociální a transegoický. Vysoce individualistický, většinu času je dokonce asociální. Uran, který skutečně miluje svobodu než Vodnář, je ochotnější než Vodnář poskytnout svobodu různým idejím ostatních. A zatímco Vodnář je neměnný, Uran je nestabilní a proměnlivý a potřebuje neustálou změnu.

Existují však určité podobnosti. Jak Vodnář, tak Uran jsou vzdušní, i když věřím, že Uran má v sobě také nějaký oheň. Oba inklinují k radikálním, inovativním nápadům. Oba bývají nelítostní a bezcitní ve snaze dosáhnout práva. Ani jeden není zvláště vřelý nebo emocionální symbol.

Vodnář má také saturnskou stranu. Saturn, tradiční vládce Vodnáře, je mnohem pevnější než Uran. Způsobem, jakým Uran není, je Saturn orientován na společnost, nikoli na jednotlivce. Stejně jako Vodnář i Uran, ani Saturn nezvládá emoce dobře. Ale Saturn je jinak velmi zemitý a nemá rád abstrakce v takové míře jako Vodnář a Uran. Zdá se, že symbolika Vodnáře odráží spíše směs Saturnu a Uranu, nežli jednoho nebo druhého.

Vliv Vodnáře na planety

Vodnář je nejprospěšnější pro planetární energie, které jsou vzdušné a/nebo sociálně orientované. Vzdušný Merkur a sociálně orientovaný Jupiter jsou ve Vodnáři dobře umístěny. Stejně tak Saturn, z výše uvedených důvodů.

I když je Slunce ve Vodnáři tradičně v detrimentu, nezdá se, že by zde mělo Slunce žádný vážný problém, i když jeho projev samozřejmě nesmí být tak sebestředný. Totéž platí o Marsu, který, i když není zrovna špatně umístěn ve Vodnáři, má zde sociálnějším výraz než jinde.

Emoční planety jako Venuše a Měsíc mají ve Vodnáři větší potíže. Venuše zde inklinuje spíše ke kamarádství, nežli k lásce, a Měsíc je lapen v boji mezi

svým přirozeným emocionalismem, jeho připoutaností k minulosti a tomu, co je známé, a emocionální suchostí znamení. Měsíc ve Vodnáři může nebo nemusí být problémový, ale téměř nikdy to není typický Měsíc.

Ryby

Živel: Voda

Kvadruplicita: Proměnlivá

Polarita: Záporná

Vládce: Neptun (tradičně Jupiter)

S Rybami je cyklus dokončen: archetypální jedinec dosáhl konečné fáze evoluce. To však z tradičních popisů znamení není vůbec jasné. Stejně jako jsme zdůraznili některé z negativnějších aspektů Vodnáře, abychom vyvážili příliš nekritický materiál, který o něm byl napsán, u Ryb musíme udělat opak. Z mého pozorování vyplývá, že ze všech typů ve zvěrokruhu, možná kromě Panny, mají Ryby nejhorší představu o svém znamení. To je způsobeno astrologickými spisy, nikoli vnitřními chybami Ryb.

Problém Ryb není v tom, že jsou slabé či bezbarvé nebo bez energie. Problém je v tom, že znamení symbolizuje nejtěžší fázi lidské evoluce, transcendenci vlastního *Já*. V tomto pokračují Ryby v procesu započatém ve Vodnáři, ale jinak.

Ve Vodnáři je *Já* ponořeno do sociální skupiny, přesněji řečeno, ztotožňováno se sociální skupinou, což často vede k nafouknutému ego ve skromném přestrojení. A jak jsme upozorňovali v diskuzi o Vodnáři, je otázkou, zda sociální skupina, do které člověk patří, je entitou nadřazenou jemu samému.

V Rybách není podřízenost sociální skupině, ale samotnému vesmíru a tomu, co ho pohání. Ať už si člověk o Bohu myslí cokoli, existuje něco, co činí universum Jedním. Ego – zrozené, vyvinuté, dokončené a socializované prostřednictvím ostatních znamení – je nyní v Rybách odevzdáno něčemu vyššímu. Osobní systémy reality, osobní ideje dobra a zla, mají být nyní podřízeny tomu, co je. V jazyce mystiky Ryby symbolizují odevzdání duše Bohu.

Přesto to dělá málokdo. Je to něco těžkého udělat na půli cesty a neúplné sebeodevzdání může přinést katastrofu.

Je třeba pochopit další aspekt Ryb: je to konec i začátek. Zvěrokruh není kruh, ale šroubovice, takže při každém projití se také posouvá nahoru. Ryby jsou poslední fází každého tahu šroubovice, ale je to také fáze těsně před Beranem. Jako taková představuje fázi těsně před zrozením nového Já. Ryby na konci cyklu indikujícího odevzdání se zralého Já jsou totiž přede hrou ke znovuzrození na vyšší úrovni při příštím setkání s Beranem. Na Ryby lze tedy pohlížet jako na před-egoický nebo post-egoický stav vědomí.

Struktura vlastního ega dává vzniknout povaze systému reality. Můžeme tedy vidět, že Ryby jsou znamením, které buď ještě nevyvinulo systém reality, nebo jej právě překonalo (právě to vede k vysoce imaginativní kvalitě Ryb).

Symbol Ryb jsou dvě ryby plavající v opačných směrech a stejně jako Střelec a Blíženci jsou Ryby tradičně označovány jako dvojí znamení. Existují dva typy Ryb: pokročilé (Ryby jako poslední stádium ve vývoji archetypálního ega nebo Já) a primitivní (Ryby jako stádium těsně před novým začátkem v Beranu).

U obou typů je ego méně silně definované než u jiných znamení. Touha prosadit se, být něčím konkrétním je tedy menší. Oba typy Ryb jsou extrémně vnímavé. U primitivního typu to vede k pasivitě a nečinnosti a k tomu, že se člověk stává obětí, protože není ochoten převzít odpovědnost. U pokročilého typu vede k touze poznat pravdu na hluboké duchovní úrovni a dokonce se pro pravdu obětovat. To je projev mučedníka v pravém slova smyslu na rozdíl od oběti.

Jak jsme již řekli, systém reality buď není u primitivního typu silně vyvinutý, nebo je od něj u pokročilého typu odtržen. To dává pokročilému typu schopnost vypořádat se s alternativními realitami, vidět aspekty bytí, které by ostatní považovali za nemožné. Primitivní typ může být pouze nepřehledný.

Oba typy mohou zablédnout věci, které jsou pro většinu lidí neviditelné. Ryby jsou spojeny s psychickými schopnostmi (ačkoli k tomu, aby člověk byl duševní, je zapotřebí mnohem více než jen silná indikace Ryb, a pokud jsou jiné indikace silné, nemusí být silně Ryby). U většiny Ryb se psychický sklon projeví jako citlivost k lidem kolem nich, takže energie a dojmy jsou snadno zachyceny.

Protože Ryby mají tendenci prožívat tyto energie jako své vlastní, když jsou energie dostatečně negativní, mohou se oba typy oslabit.

U obou typů nejsou věci od sebe tak jasně odlišné, jak by mohly být u jiného znamení. Kategorie jsou oslabené. Pokročilý typ vidí ve vesmíru mnohem více jednoty, než je ostatním okamžitě zřejmé, zatímco primitivní typ je opět pouze zmatený.

Primitivní typ, chycený ve světě, do kterého ještě není zcela připraven vstoupit, se pravděpodobně uchýlí do fantazie. I pokročilý typ se často uchýlí do soukromého světa, do kterého je vpuštěn málokdo. Vzdálená kvalita mnoha Ryb je ve skutečnosti důsledkem jejich přecitlivělosti.

Kvůli nedostatku důrazu na ego je typ Ryb často přitahován sociální službou: péče o fyzicky nebo duševně nemocné nebo o ostatní, o které je třeba se postarat. Může se to zdát podobné sociálnímu idealismu Vodnáře, ale Ryby se neztotožňují se skupinou, což může vést ke skryté inflaci ega. V Rybách je Já skutečně podřízeno.

Ale ve službě Ryb je jedno nebezpečí. Primitivní Ryby se mohou pokusit podpořit své otřesené ego tím, že se budou starat o ty, které považují za méně šťastné. Problém je v tom, že aby si tyto typy udržely svou jednorázovou pozici, musí zajistit, aby se ti, kterým „pomáhají“, nikdy nezlepšili. Tento zhoubný typ skrytého egoismu je také nebezpečím pro Neptuna.

Většina Ryb nejsou ani primitivní, ani pokročilé typy, ale směsice v různé míře. Jedinec může být citlivý a soucitný a zároveň obětí okolních negativních energií, nebo si být vědom nekonečných možností ve vesmíru, ale zároveň jimi být zmaten. Ať už jsou Ryby vnímány jako přicházející nebo odcházející ze světa, v žádném případě to zde není úplně. Vyrovnat se s konvenčními systémy reality, když může mít ve skutečnosti něco lepšího – to je ústřední dilema znamení.

Vztah Ryb k Neptunu a Jupiteru

Spojení mezi Rybami a Neptunem je silné. Jsou symboly ego-transcendence a spojení s nekonečnem. Také propůjčují velkou dávku citlivosti a představivosti. A v obou případech může představivost přesáhnout a stát se iluzí a podvodem. Dokonce i konflikty spojené s Neptunem se vyskytují u Ryb.

Obojí je spojeno s obětí; obojí často znamená nedostatek silného ega; jsou velmi vodní se vším, co k tomu patří.

Jupitera jako tradiční vládce Ryb není tak snadno vidět. Tam, kde Neptun i Ryby kladou velký důraz na víru, chce Jupiter poznání. Tam, kde Neptun a Ryby mají tendenci být v ústraní a pasivní, může být Jupiter arogantní a asertivní. Možná hlavní souvislost spočívá v tom, že Jupiter, stejně jako Ryby i Neptun, má náboženský rozměr. Vzniká přímo z Jupiterova spojení s integrací, vztahem mezi částmi a celky. Ale Jupiter je mnohem více spojen s teologií než s přímou mystickou zkušeností: je to spíše kněz než mystik. Proto, i když je Jupiter v Rybách docela dobře umístěn, musíme Ryby předat Neptunovi.

Vliv Ryb na planety

Velké množství planet v Rybách má tendenci snižovat sílu osobnosti a zároveň zvyšovat její úroveň empatie a vnímavosti k ostatním. Planety, které jsou silně jinové, mají v Rybách tendenci nabývat snových vlastností náchylných k fantazii. To může být velmi kreativní a nápadité, ale může to také oslabit kontrolu jednotlivce nad realitou. Měsíc je vůči tomu obzvláště zranitelný. Venuše se může pod vlivem Ryb stát přehnaně romantickou, ale je také schopná toho nejvíce nesobeckého druhu lásky.

Jsou to planety spojené s vůlí a energií, které u Ryb trpí nejvíce. Mars v Rybách postrádá energii a Ryby mu nedávají příliš prostoru pro svou svévoli. Lidé se Sluncem nebo Marsem v Rybách se mohou úspěšně věnovat účelu, který přesahuje jejich vlastní úzkou individualitu. Tím se uvolní energie, která by jinak mohla být zachycena konflikty Ryb, jako jsou ty popsány výše.

Saturn kvůli své silné a poměrně úzké orientaci na realitu také není v Rybách nejlepší. Na druhou stranu Jupiter, ať už vládne Rybám nebo ne, je na tom nejlépe v tomto znamení, které dává neomezený rozsah jupiterské potřebě rozšíření vědomí.

Mundánní pozice

XII. Úhly horoskopu

Viděli jsme, jak aspekty a midpointy označují interakci planetárních energií a jak zodiakální poloha ukazuje, zda je kosmické prostředí planetárních energií příznivé nebo ne pro jejich snadné fungování. V této poslední části knihy prozkoumám, jak mundánní postavení planetárních energií symbolizuje jejich orientaci v životě a psychologické struktuře jednotlivce.

Nejzákladnějšími ukazateli mundánní pozice horoskopu jsou takzvané „úhly“ – Ascendent, Střed nebe, Descendent a IC. Jak si jistě pamatujete, V. kapitola pojednávala o úhlech horoskopu jako o citlivých bodech na ekliptice. Jako takové mohou tvořit aspekty a planetární obrazy s planetami a tímto způsobem kombinovat svou symboliku s planetární symbolikou.

V této kapitole se budu zabývat úhly horoskopu v trochu jiném světle: jako indikátory nejdůležitějších fází denního cyklu založené na ekliptice. Nejprve se blíže podívám na to, jak blízkost úhlů posiluje planetární energie. Poté ukážu, jak čtyři úhly tvoří základní symbolický rámec pro pochopení toho, jak jsou planetární energie strukturovány v životě člověka. To povede k diskusi o domech, dalších pododděleních denního cyklu, ve zbývajících kapitolách této knihy. Protože základní technické podrobnosti o úhlech horoskopu byly popsány v kapitolách II. a V., zaměřím se zde na symboliku.

Význam angularity (úhlovosti)

Astrologové již dlouho zaznamenávali, že planeta poblíž jednoho z úhlů horoskopu se projevuje s velkou silou, ale teprve nedávno bylo toto pozorování podpořeno systematickým výzkumem.

Francouzský statistik Michel Gauquelin se pustil do vyvracení astrologie. Po mnoha testech s negativními výsledky se setkal se zprávou o testu provedeném před mnoha lety, který zřejmě ukázal, že planety nejbližší k úhlům mají silný určující vliv na profesi. Zejména proto, že v dřívějším testu byly procedurální chyby, Gauquelin očekával stejné negativní výsledky, jaké našel ve svých dalších experimentech s astrologií. Proto byl překvapen, když i s odstraněnými procesními chybami korelace platila. S použitím velkých vzorků

lidí prominentních v různých profesích zjistil, že Mars skutečně má tendenci být blízko úhlu, výrazně nad náhodností, u sportovních šampiónů, Jupiter blízko úhlu u herců, Saturn u vědců atd. – jak by astrologové očekávali.

Pozdější testy ukázaly, že úhlové planety neurčují profese, ale dominantní psychologické rysy, které by zase předurčovaly lidi k úspěchu v určitých profesích. Tak slavní lidé s úhlovým Marsem měli životopisy obsahující vysokou frekvenci slov jako „aktivní“, „chtivý“, „bezohledný“, „odvážný“ atd.; s úhlovým Jupiterem byli charakterizováni jako „dobré nálady“, „sympatičtí“ atd.; s úhlovým Saturnem byli „rezervovaní“, „svědomití“, „organizovaní“ atd. Tyto korelace, které obstály při mnoha opakovaných testech, patří mezi nejsilnější potvrzení astrologie.

Jeden detail výsledků Gauquelina však odporoval astrologické tradici. V tradiční astrologii jsou takzvané uhlové domy – domy jedna, čtyři, sedm a deset, které následují hned za každým úhlem proti směru hodinových ručiček – považovány za nejsilnější umístění pro jakoukoliv planetu. Velmi často, když astrologický text odkazuje na „úhlovou planetu“, znamená to planetu v jednom z těchto domů, ať už je velmi blízko úhlu nebo ne. Gauquelinova práce ukázala, že body největší síly jsou o několik stupňů na druhé straně úhlů, v domech dvanáct, tři, šest a devět, takzvaných kadentních domech, které jsou těsně před úhly. Částečně by se to dalo vysvětlit předpokladem systematického zkreslení při zaznamenání času porodu, což je vzhledem ke zkušenostem lidí spjatých s nemocnicemi skutečně přijatelné. Ale i kdyby k porodům docházelo o několik minut dříve, než bylo zaznamenáno, takže by byly blíže k „úhlovým“ domům, kadentní domy by byly stále docela silné, ne slabé, jak se tradičně myslelo.

Gauquelinova práce a práce Johna Addeyho a dalších naznačují, že planeta se stává obzvláště silnou čtyřikrát denně, když vychází, kulminuje, zapadá a antikulminuje, nebo těsně poté. Vrcholy při vzestupu a kulminaci nebo v blízkosti Ascendentu a Středu země se zdají silnější než ty při západu a anti-kulminaci. A stejně jako existují čtyři vrcholy planetární síly, zdá se, že existují čtyři slabé oblasti, každá přibližně v polovině mezi úhly horoskopu ve čtyřech kvadrantech. Znovu se o tom zmíním při probírání kvadruplicit domu v další kapitole. V druhé polovině XV. kapitoly pak proberu, jak tato zjištění zapadají do symboliky domů. Prozatím však jen naznačím, co tato zjištění znamenají pro planetární intenzitu v úhlech horoskopu.

Pro většinu účelů, alespoň dokud další výzkum neprokáže opak, si myslím, že můžete předpokládat, že planeta je úhlová, a tedy zvláště silná, pokud je v rozmezí asi 7,5° na obě strany úhlu horoskopu. Samozřejmě, jak je zmíněno ve II. kapitole, pokud má planeta značnou šířku (tedy pokud není blízko ekliptice), nemusí být tak blízko horizontu nebo poledníku, jak by vás její stupeň na ekliptice mohl vést k této domněnce. Ale obvykle u všech planet kromě Plutona a asteroidu Pallas dají úhly horoskopu adekvátní aproximaci toho, zda planeta překračuje horizont nebo poledník, což jí zřejmě dodává sílu.

Planety v rozmezí 7,5° od úhlu horoskopu by tedy měly být obvykle považovány za nejdůležitější planety v horoskopu a čím blíže jsou, tím jsou důležitější. Ačkoli se zdá, že nedostatek takových planet nenaznačuje nedostatek čehokoli v horoskopu, když jsou přítomny, zabarvují celou osobnost lidí a lze je nalézt téměř v každé formě chování nebo činnosti, která je pro ně důležitá. Tyto planety často naznačují volbu povolání, ale pouze potud, pokud jsou lidé přizpůsobeni svému světu a jsou schopni být sami sebou. Nepřizpůsobiví lidé a ti, kteří se cítí nuceni tréninkem nebo zkušenostmi v raném dětství skrývat před světem většinu své skutečné osobnosti, obvykle nebudou vykonávat povolání vhodné pro úhlovou planetu, ale místo toho se budou snažit projevit její funkci jinými způsoby. Výsledky jsou často méně než uspokojivé.

Úhly jako symbolický rámec

Kruh byl od počátku lidské symboliky symbolem dokonalého celku. Vždy znamenal dokončení, plnost a úplnost. V dávných dobách byl kruh používán k symbolizaci vesmíru, když všechno bytí leželo ve stavu potenciálu a nic se ještě neprojevalo. Kruh je také symbolem úplného Já.

Nyní existence, jak ji známe, musí sestávat ze souhry mezi akcí a zkušeností. Musí existovat něco, co člověk může vnímat a na základě čeho jednat, i když je to pouze svévolné rozdělení uvnitř Já. Proto v samém základu existence musí existovat dualita mezi subjektem a objektem, hercem a hraním, poznáním a prožíváním. Žádné vědomí, jak ho známe, není schopno fungovat bez tohoto rozlišení. To znamená, že se za účelem sebereflexe rozdělujeme na imaginární subjekt a objekt: Já a já, nebo my a my sami. Ale někde v našem vědomí víme, že já a Já jsme ve skutečnosti jedno a že naše rozdělení není nic

jiného než pohodlnost za účelem konceptualizace. Myslím, že to platí i o vesmíru jako celku, že rozdělení vesmíru na subjekt a objekt není nic jiného než iluze vytvořená za účelem vědomého nakládání s vesmírem. To je základ mého přesvědčení uvedeného v I. kapitole, že jsme zajedno s tím, co zažíváme. Pro tuto chvíli nám však nezbyvá než souhlasit s tím, že toto rozdělení světa na subjekt a objekt je základním aspektem naší životní zkušenosti. Každá věta má podmět a předmět nebo predikát. Většina našeho jazyka je zaměřena na definování našeho vztahu k něčemu mimo nás. „Jsem tady.“ „Udělal jsem to.“ „Viděl jsem to.“ To všechno jsou výroky normální pro lidské vědomí.

V astrologii je rozdělení subjekt-objekt symbolizováno mnoha způsoby. V kapitolách III. a IV. jsem zmínil dichotomii Měsíc-Slunce, jin-jang. Toto rozdělení se odráží v základních rozděleních nebeské sféry.

Abyste získali pocit, o čem mluvím, představte si, že ležíte na poli, obličejem nahoru a s nohama namířenými tam, kde by v poledne bylo Slunce. Na severní polokouli by to bylo směrem na jih. Planety vycházejí nalevo od vás na východě a zapadnou napravo od vás na západě. Když je Slunce přesně na jih od vás, bude přesně v polovině cesty mezi jeho východem a západem, a tedy v horní části poledníku. O půlnoci, kdybyste viděli skrz Zemi, byste si uvědomili, že Slunce je za vámi, pod obzorem, přesně na sever, v polovině cesty mezi západem a východem, a tedy ve spodní části poledníkové kružnice. Horoskop je schematický diagram tohoto pohledu na nebeskou sféru.

Horizont rozděluje nebeskou sféru na horní a dolní polokouli. Tato hranice je v horoskopu znázorněna vodorovnou čarou, osou Ascendent-Descendent, která rozděluje kružnici ekliptiky na dvě stejné části. Z hlediska mundánní pozice jde o základní rozdělení mezi subjektem a objektem. Existuje ale i sekundární subjekt-objekt dělení: poledník rozděluje nebeskou sféru na východní a západní polokouli. Tuto hranici v horoskopu představuje osa MC-IC.

Rozdělení horizontem

Horizont je rozhraní mezi dvěma říšemi. Nad ním jsou vidět planety; pod ním jsou ve výhledu blokovány hmotou Země. To symbolizuje rozkol, který cítíme mezi vnitřním a vnějším, subjektivním a objektivním. Pokud si znovu představíte, jak ležíte v poli, horizont představuje vaše oči nebo vaši kůži. Vše nad obzorem máte před očima nebo mimo vaši kůži. Můžete objektivně vidět,

co je „tam venku“; vnímáte to jinak než sebe. Ale to, co je pod obzorem, je za vašimi očima nebo uvnitř vaší kůže. Nemůžete to vidět; přítomnost můžete pouze odvodit. Až na to, když vynaložíte úsilí, nejste si toho vědomi, protože je to do značné míry vaší součástí.

Horizont může být hranicí mezi tím, co vnímáme jako vnitřní a vnější, ale jak ukážu s domy na konci příští kapitoly, horizont lze také interpretovat jako hranici mezi mnoha jinými druhy říší. Záleží na tom, o jaké úrovni reality mluvíte. Horizont může fungovat jako hranice mezi Já a Ty, My a Oni, Můj a Tvůj, nebo dokonce osobní a neosobní aspekty světa. Nebo, zcela v rámci něčí psychiky, může být horizont hranicí mezi vědomou a nevědomou myslí.

Horní polokoule. Obecně platí, že část horoskopu, která je nad horizontem, je spojena s těmi aspekty života, které jsou méně osobní a více společenské. Představuje ne-Já, vnější Já, ostatní lidi, sociální svět, vědomější mysl, roli člověka v sociálním světě, vás, je a budoucnost.

Dolní polokoule. Část pod horizontem je více osobní a méně společenská. Symbolizuje Já, vnitřní Já, nejbližší rodinu a společníky, méně vědomou mysl, základ vlastního pojetí Já, já, my a minulost. Používám spíše srovnávací než absolutní přídavná jména, aby bylo jasné, že horní a dolní rozdělení je spíše relativní než pevné.

Ascendent. Když planety vycházejí nebo překračují horizont na východě, přecházejí z vnitřní sféry do vnější. Toto je bod, kde se energie z Já projevují ne-Já. Jinými slovy, toto je bod sebe-projevu. Dalo by se očekávat, že tento bod bude řídit účinek nebo dojem, který člověk má na vnější svět, nebo druh jednání, které vůči světu podnikne. Zde energie vystupují z jednotlivce (dolní polokoule) a začínají ovlivňovat ostatní (horní polokoule). To je důvod, proč Ascendent často souvisí s osobností, osobnost je definována jako nejvzdálenější aspekt nitra člověka. Souvisí spolu s celým prvním domem také s formou, zdravím a celkovým stavem fyzického těla.

Descendent. Descendent je místo, kde planety zapadají nebo překračují horizont na západě a přecházejí z vnější sféry do vnitřní. Logický i prostorový opak Ascendentu se vztahuje k druhu zapůsobení, který na sebe dělá ne-Já, k účinku bezprostředního prostředí na člověka či k druhu jednání. Přesněji řečeno, protože jsme viděli, že horoskop ukazuje prožívání věcí, nikoli jejich

objektivní realitu, Descendent se vztahuje k prožívání energií od ostatních a vnějšího světa. Ještě přesněji, Descendent popisuje ty aspekty sebe sama, které člověk zažívá prostřednictvím vztahů s druhými. Proto také popisuje, co člověk hledá u druhých, ať už vědomě nebo ne. V tomto ohledu je Descendent velmi podobný sedmému domu.

Horizontální osa. Z výše uvedených významů můžete vidět, proč se v V. kapitole osa horizontu, sestávající z Ascendentu na jednom konci a Descendentu na druhém, vztahuje k interakcím mezi sebou samými a ostatními. Obecná situace této osy podle aspektů, midpointů a umístění znamení je důležitá při určování toho, jak dobře bude jedinec vycházet s ostatními nablízko. Označené vztahy jsou intimního druhu. Tuto osu nepovažuji za dobrý ukazatel toho, jak dobře člověk vychází se skupinami, kde je jak vlastní individualita, tak individualita ostatních méně jasně definovaná než v situaci jeden ku jednomu.

Rozdělení meridiánem

S rozdělením horoskopu na východní a západní polovinu mediánem má nyní náš původní kruh uvnitř kříž. Horoskop se tak stává mandalou, prastarým symbolem celistvosti, který si přesto dokáže poradit s iluzí rozdělení.

Východní polokoule. Na východní straně vycházejí planety. To znamená, že planetární energie se pohybují od spodního, osobnějšího pólu horoskopu směrem k hornímu, více společenskému pólu. Tato polovina tedy symbolizuje to, na co působí vnitřní Já (i když ne vždy úspěšně, jak uvidíme u dvanáctého domu). Energie umístěné v této polovině mají co do činění se světovým vnímáním sebe sama a jsou považovány za aktivnější a pod osobní kontrolou.

Podle mnoha autorů je východní polokoule horoskopu spojena se sebeurčením, tedy s tím, že je zdrojem většiny iniciativ v životě člověka. Někdo, kdo má v této polovině mnoho planet, by byl tím, kdo koná, a proto takového člověka nazývám aktérem.

O aktérech se často říká, že mají své osudy pod kontrolou, lidé, kteří jsou málokdy zasaženi pochybnostmi o sobě samém. Mají převzít iniciativu a nikdy nečekat na ostatní, vždy jednat a nikdy nereagovat. Ale zjišťuji, že jediné, co lze

o těchto typech říci, je to, že mají tendenci nejprve jednat a později pozorovat. To je nezbytně neznamená, že jsou efektivnější nebo mají větší kontrolu nad svými životy, jak se často tvrdí. Aby byl člověk efektivní, musí nejen jednat; člověk musí také jednat vědomě, s jasnou představou o důsledcích a o tom, jak by ostatní mohli reagovat. Jinými slovy, aby člověk měl kontrolu, musí nejen jednat, ale také pozorovat ostatní. Aktéři, kteří to nedělají, se vymykají kontrole svého osudu jako kdokoli jiný.

Ačkoli se zdá, že velké shromáždění planet na této polokouli, zejména v prvním domě, označující tento typ osobnosti, je při identifikaci aktéra zapotřebí určité opatrnosti. Planety na východě by neměly být takové, které by stejně jako Saturn měly tendenci mařit jednání nebo jako Neptun oslabovat bázi, na níž by člověk jednal. Saturn má tendenci činit člověka velmi opatrným a příliš zaujatým pocity, potřebami a názory druhých, než aby jednal ukvapeně. Neptun je oslabující planetou ve všech záležitostech, které vyžadují sebe-prosazení a sebevědomí. Čím blíže jsou tyto planety k Ascendentu, tím větší bude jejich tendence rušit účinky důrazu na východní polokouli.

Planety, které mají tendenci posilovat aktérský temperament, jsou Slunce, Mars, Jupiter, Uran a Pluton. Jinové planety jako Měsíc a Venuše mají tendenci oslabovat aktérský temperament, i když nejsou tak zeslabující jako Saturn nebo Neptun.

Planety ve dvanáctém domě mohou také oslabit aktérský temperament. Důvody, viz část o dvanáctém domě ve XIV. kapitole. Ačkoli lidé dokážou překonat planety ve dvanáctém domě, většina tak neučiní úplně, alespoň pokud jde o využití planetárních energií k převzetí iniciativy. Pro většinu lidí vyžadují energie dvanáctého domu opatrnost a rozvahu, než jim bude dovoleno se projevit.

Západní polokoule. Planety v západní polovině horoskopu se vzdalují od horního, sociálního pólu horoskopu směrem ke spodnímu, osobnímu pólu. Tato polovina tedy symbolizuje prožívání a vnímání světa. Představuje tu část Já, na kterou se působí, která je pasivní a není pod osobní kontrolou.

Typu aktéra východní polokoule odpovídá prožívající na západní polokouli. Podle rozšířené tradice mají být ti s důrazem na západní polokouli

pasivní a mimo kontrolu: tedy oběti. Ale není potřeba mnoho pozorování skutečných horoskopů, aby se ukázalo, že tomu tak není.

S typy prožívajících se ve skutečnosti stává to, že pozorují, nežli jednají. Jsou spíše uvažujícím typem než aktéři. Vše, co potřebují, aby získali kontrolu nad svými životy, je převzít kontrolu nad svými reakcemi na danou situaci. Kontrolou své reakce a jejím přizpůsobením situaci se mohou zažívající stát stejně silným vlivem na běh událostí jako aktéři. Určitě budou mít větší kontrolu než aktéři, kteří nepozorují reakce ostatních na jejich činy.

Skutečný rozdíl mezi typy na východní a západní polokouli spočívá v tom, že jeden typ má tendenci myslet nejprve v pojmech přímé akce, zatímco druhý uvažuje nejprve ve smyslu maximálního porozumění. Samozřejmě, stejně jako můžeme mít typ negativního aktéra, který vždy vybuchne napůl, můžeme mít také skutečně pasivního, přehnaně opatrného prožívajícího, který se tak zajímá o pozorování, že nikdy nejedná. Oba tyto typy jsou mimo kontrolu.

Stejně jako při určování typu aktéra je hodnocení prožívajícího více než počítání planet na západní polokouli. Na západě, a zvláště v blízkosti Descendentu mohou samotné jangové planety, jako je Mars a Slunce a někdy Pluton a Uran, naznačovat způsob, jakým lidé jednají s ohledem na ostatní, spíše než energie, které zakoušejí od ostatních. To může způsobit, že se takoví lidé budou chovat spíše jako aktéři. Měsíc, Neptun a Venuše zde zvyšují tendenci být prožitkem. Zdá se, že Saturn nemá příliš velký vliv tak či onak. Výrazný Saturn vždy zvýší opatrnost a zpomalí činnost, ale Saturn na západě není v tomto ohledu extrémnější, nežli Saturn na východě.

Stejně jako se dvanáctý dům zdá anomální vzhledem k východní polokouli, pátý dům je anomální na západní. Jak uvidíme v kapitolách XIII. a XIV., pátý je především domem uvolňování energie a sebevyjádření. O pátém domě je málo, co by naznačovalo, že je převážně spíše orientován na zkušenost, nežli na akci. Přesto něco na pátém domě ukazuje jeho západní orientaci: aktivity pátého domu obvykle zahrnují bytí s jinými lidmi, a zatímco primární důraz je kladen na *Já*, musí existovat povědomí o ostatních, které se obvykle nenachází s důrazem prvního domu. Nicméně silný planetární důraz v pátém domě obvykle nesvědčí o klasickém typu prožívání.

Střed nebe (MC). Uvnitř horní a dolní polokoule, jak je popsáno výše, jsou zjevně body, které představují nejvyšší a nejnižší, kam může planeta jít, než změni směr. Toto jsou horní a dolní póly, na které se již odkazuje. Symbolicky je nazvěme póly vnějšího a vnitřního. V kruhu jsou nahoře a dole, ale v psychice jsou venku a uvnitř. V horoskopu jsou tyto póly reprezentovány Středem nebe nad obzorem, a IC pod ním. Stejně jako Ascendent a Descendent nejdokonaleji ztělesňovaly všechny atributy, které byly přiřazeny východní a západní polokouli, Střed nebe IC jsou kvintesencí všeho, co představují horní a dolní hemisféry.

Střed nebe je bodem maximální externalizace sebe sama. Představuje společenský svět, který je nejvíce vzdálen od osobního a intimního života. Má se tedy za to, že odkazuje na něčí sociální postavení, roli, status a životní směr, jak jsou vyjádřeny vnějšími pojmy. Tradičně bylo spojeno s kariérou člověka, a to do té míry, že se člověk definuje tím, co dělá. Existují ale i další body, které se týkají kariéry.

Střed nebe není nijak zvlášť informativní o osobnostních charakteristikách, ale přesto je to v životě člověka nesmírně důležitý bod, protože pomáhá definovat, co člověk dělá, spíše než jen jak to dělá. Snad nejdůležitější vlastností Středu nebe je, že pomáhá identifikovat, co lidé potřebují udělat se svými životy, aby mohli růst.

IC. Jako centrum energie na dolní nebo severní polokouli je IC, což je nejintimnější osobní bod v mundánním kruhu. Představuje nejniternější pocity, kořeny a smysl bytí a vztahuje se k vnitřní definici jáství. Vzhledem k tomu, že je naproti Středu nebe, představuje základnu stanovenou v minulosti a soukromém životě člověka pro role, které bude hrát podle symboliky Středu nebe.

Meridiánová osa. Meridiánová osa, sestávající z MC na jednom konci a IC na druhém, popisuje orientaci člověka ve světě, a to jak sociální, tak osobní. Osa má co dělat se smyslem pro identitu, ale osa MC-IC neříká mnoho o tom, jakým způsobem se člověk vyjadřuje, ukazuje na cíl, ke kterému směřuje, a na zkušenosti, z nichž vychází. Zatímco horizont měl více co do činění s tím, jak se člověk dostává do svého okolí v prostoru, meridián má více co do činění s tím, jak člověk cestuje vpřed a zpět v čase. Zatímco osa horizontu popisuje, jak

člověk interaguje s ostatními, osa meridiánu se vztahuje k jednotlivci čistěji jako k jednotlivci. Různé německé školy astrologie zašly tak daleko, že považovaly osu meridiánů za „Já“ nebo ego. Má to své opodstatnění, ale je to přílišné zjednodušení.

Jak jsou čtyři kvadranty tvořené úhly horoskopu rozděleny na domy, bude tématem zbývajících kapitol této knihy.

XIII. Domy: Úvod

Domy jsou jedním ze základních symbolických systémů používaných při vymezení horoskopů, ale zároveň jsou jedním z největších zdrojů obtíží astrologie. Jejich ústřední myšlenka je jednoduchá: planety ovlivňují různé oblasti života, jednání a prožívání podle toho, kde se nacházejí vzhledem k horizontu místa narození. O této formulaci účinku domu je jen málo sporů a ve skutečnosti pro některé z nich existují dobré statistické důkazy v práci Michela Gauquelina.

Problémy vznikají při implementaci principu domu. Kontroverze je v tom, jakou geometrii použít při rozdělení mundánní sféry, o to, kde domy začínají a zda ve skutečnosti vůbec mají nějaké ostře definované hranice.

V této kapitole se nejprve pokusím osvětlit tyto body. Poté nastíním tradiční způsoby klasifikace domů a na závěr zvážím různé úrovně interpretace domu.

Problém rozdělení domů

Existují desítky způsobů, jak rozdělit denní cyklus na dvanáct částí, a zdá se, že nikdo neobjevil ideální metodu. Je snadné rozdělit zvěrokruh na stejné části, ale když pracujeme v několika šikmo nakloněných rovinách, co dělíme? Ekliptiku (jako v systémech ekválních domů a v systému Porfyria)? Rovník (jako v systémech meridiánu a Regiomontana)? Horizont (horizontální systém)? Nebo něco jiného (Placidus, Campanus, Koch)?

Ani počet domů není ohraničen. Nejméně jeden moderní spisovatel navrhl systém dvaceti čtyř domů. A irský siderický astrolog Cyril Fagan objevil starodávné odkazy na *oktotopos*, systém osmi domů očíslovaný ve směru hodinových ručiček od Ascendentu, namísto proti směru hodinových ručiček, jak jsme zvyklí. Aby toho nebylo málo, prvních osm domů našich dvanáctidílných systémů má význam podobný osmi domům (obvykle nazývaným „hlídka“) *oktotopos*, i když pouze část pátého domu ze dvou typů systému se v prostoru shoduje.

Jakmile se rozhodneme pro počet domů a jak je rozdělit, stále zbývá problém, jak na tato rozdělení nahlížet. Je symbolika domu rovnoměrně intenzivní v celém domě, jen aby se náhle změnila na symboliku dalšího domu

na hrotu? Nebo se významy domu zastiňují postupně jeden do druhého? Pokud by domy měly jasně vymezené hranice, zdá se mi, že by se astrologové již shodli na nejúčinnějším systému dělení domů. Ale stále se používá mnoho systémů, což naznačuje, že astrologové se stále neshodnou, kde jsou hranice. To mě vede k přesvědčení, že ve skutečnosti neexistují žádné pevné hranice mezi domy.

Za předpokladu, že symbolika domu nezůstává v celém domě ve stejné intenzitě, je další otázkou, kde je nejsilnější projev domu? To je jiný problém než problém jednoduché planetární síly ve vztahu k úhlům. Mnoho moderních astrologů předpokládá, že hrot domu dům začíná a je místem, kde se dům projevuje nejsilněji. Ale starověká řecká tradice i moderní hinduistická astrologie tvrdí, že zatímco hroty jsou vrcholy intenzity domu, nejsou umístěny na začátku domu. Řekové umísťovali hroty mírně po začátku a hinduisté je umísťovali přímo doprostřed. První hinduistický dům by tedy sahal od středu našeho dvanáctého do středu našeho prvního domu. Zůstává nám otázka, je vrchol intenzity domu na hranici, uprostřed nebo někde mezi?

Proč vůbec používat domy?

S domy jsou kromě sporů o umístění jejich hranic a jejich vrcholy intenzity ještě další potíže. Ve XII. kapitole a znovu později v této kapitole zmiňuji, jak Gauquelinovy studie zpochybnily tradiční představy o úhlových domech. Existuje také skutečnost, že ze všech systémů symbolů v astrologii mají domy ty nejvulgárnější, na věštění orientované významy, významy, které jsou pro každého psychologicky nebo filozoficky smýšlejícího astrologa trapné.

Tváří v tvář všem těmto obtížím někteří astrologové odhodili domy úplně. Siderický astrolog Arthur H. Blackwell označuje dělení domu za „nebeský surrealistický statek“ a stejně jako mnoho jiných siderealistů používá pouze úhly horoskopu. Ebertinové v Německu také vymysleli systém, který se obejde bez domů a docela dobře funguje.

I když domy ještě neodmítám, pokud by se cesta měla ujasnit, jsem připraven znovu interpretovat, čím jsou, způsobem, který by se rovnal odmítnutí nauky domu, jaká je nyní. Obzvláště jsem ochoten přijmout myšlenku, že zde není dvanáct domů ani žádný jiný počet samostatných domů.

Pravděpodobnější se zdá být kontinuum, ve kterém se význam postupně mění oblast od oblasti.

Prozatím však domy používám, a to z následujících důvodů. Za prvé, poloha planet vzhledem k horizontu je zjevně velmi důležitá. V současnosti kromě domů neexistuje žádná významná tradice pro řešení tohoto problému. Ačkoli domy nemusí poskytovat zcela přesný obraz vztahů planet k horizontu, jsou užitečným přiblížením.

Zadruhé, jak doufám v následujících dvou kapitolách ukážu, je možné pochopit význam tradičního domu natolik, aby bylo možné dosáhnout poměrně hlubokého pochopení lidských bytostí.

Jak se používají domy v této knize

Pokud se má hovořit o domech, je víceméně nutno zvolit systém domu. Moje současná volba je systém domů Koch.

Zpočátku jsem domy nepoužíval, ale když jsem je poprvé začal zkoumat, použil jsem systém Placidus, jednoduše proto, že tabulky Placida byly nejdostupnější. Když jsem pak nějakou dobu následoval siderickou školu Cyrila Fagana a Gartha Allena, jako experimentální alternativu k Placidovi jsem použil systém Campanus, který je mezi siderealisty módní. Domy Campanus nejsou ze své podstaty ani tropické, ani hvězdné, o nic víc než domy Placidus, ale člověk má tendenci sledovat celou školu, když sleduje kteroukoli její část.

Později jsem se seznámil s tím, jak Edith Wangemann používala Kochův systém. I když jsem nebyl zcela přesvědčen o platnosti geometrie, v jejích rukou přinesl výsledky, které jsem neviděl v žádném jiném systému. Také, a to byl rozhodující faktor, to objasnilo v mém horoskopu něco, co nebylo jasné z Placida. Zatímco v Placidu mám Slunce v šestém domě, v Kochovi mám Slunce, které je směsí šestého a pátého domu. To lépe odpovídá mým zkušenostem.

Od té doby, co jsem adaptoval Kocha, jsem změnil používání hrotů domů. Nyní se řídím starověkou řeckou myšlenkou, že hrot je vrcholem energie domu, i když ne začátkem domu. Takový vrchol není ani uprostřed domu; zdá se, že je to 3° až 7° od začátku, skutečný počet stupňů závisí na délce předchozího domu. Čím delší je předchozí dům, tím dále do dalšího domu je vrchol. Určení skutečného začátku domu však není důležité, protože je mi také zřejmé, že

přechod není náhlý, ale pozvolný. Takže moje Slunce, které je asi 4° zpět od hrotu šestého domu, je v hraniční oblasti a je směsí pátého a šestého domu.

Je důležité tento princip důsledně uplatňovat. Nedoporučuji posouvat účinný začátek domu o několik stupňů zpět, kdykoli se vám zachce, nebo abyste zachránili drahocennou teorii. Taková změna pravidel uprostřed proudu je prokletí astrologické techniky.

Klasifikace domů

Stejně jako u znamení a všech ostatních systémů symbolů existují některé obecné vzorce, které mohou pomoci pochopit jednotlivé domy. Nejprve je to rozdělení horoskopu na polokoule, které již bylo zmíněno ve XII. kapitole a bude dále rozvedeno v druhé části XV. kapitoly. Existují také tradiční seskupení domů, která odpovídají seskupením znamení do živelů a křížů.

Triplicity domů. Triplicity neboli trojúhelníky domů zhruba odpovídají rozdělení znamení do čtyř živelů. Ve skutečnosti autoři jako Zipporah Dobyns považují živel domu za stejně významný jako živel znamení. Pro ně jsou první, pátý a devátý ohnivými domy; druhý, šestý a desátý zemitými domy; třetí, sedmý a jedenáctý vzdušnými domy; a čtvrtý, osmý a dvanáctý vodními domy. Tato myšlenka má určité opodstatnění, ale z následujících důvodů ji nepřijímám tak, jak byla formulována.

Jak již bylo řečeno, domy nejsou energie jako planety, ani nemodifikují projev energií tak, jak to dělají znamení. Živlové indikace, které pocházejí z planet a znamení, nám vypovídají o stylu, jakým se jedinec chová, zatímco domy představují problémy, se kterými se v životě setkáváme. Domy popisují, kde v životě člověk může jednat nebo zažít planetární energie. Planeta v takzvaném vodním domě může nebo nemusí působit vodnatým způsobem, ale bude čelit vodním problémům. Proto ignorovat znamení na hrotu domu nebo planety v něm, a místo toho používat jakoukoli živlovou kvalitu, kterou dům může mít jako dům, znamená změnit účel, pro který jsou živly určeny ve vymezení.

Je to také zavádějící. Například, soudě podle počtu důležitých planet v mém druhém a šestém domě, mám z hlediska domu poměrně silný důraz na Zemi. Ale jinak jsou mé údaje Země nepatrné: žádné planety v zemských

znamení. Ať mám jakékoli zemské vlastnosti, pocházejí z opozice Slunce-Saturn. Je styl mého chování zemitý? Ti, kteří poukazují na mé zemské vlastnosti, říkají, že jsem přiměřeně spořádaný myslitel a pečlivý pracovník. Ale to jsou vlastnosti Vzduchu, ne Země. Silně zemská osoba je netrpělivá z nadměrné houževnatosti, což je něco, k čemu mám sklony, neboť mám Merkura v konjunkci se Sluncem. Velmi se zabývám abstrakcemi, které nejsou pro Zemi vůbec charakteristické. To, co mé planety v „zemských domech“ dělají, je, že mi upírají luxus ignorovat praktické záležitosti, i když bych je mnohem raději ignoroval.

Zatímco triplicita domů a znamení není stejná, vzorec triplicity domů je poměrně silný. Například skutečnost, že pátý dům souvisí s prvním podle triplicity domů, se zdá být vlivnější než skutečnost, že pátý dům je na prožívající straně horoskopu. Stejně tak vztah mezi dvanáctým domem a čtvrtým je důležitější než jeho umístění na aktérské straně horoskopu. Nicméně i přes zřejmý vliv triplicity domů jsem je nepovažoval za tak významné jako triplicity znamení pro získání přehledu v horoskopu. Při pohledu na cyklus domu jako celku je užitečné uspořádat domy do triplicit, ale při vymezení dávám přednost tomu, abych se zabýval domy jako jednotlivými entitami, nežli jako členy skupin.

Ať už domy mají jakékoli živlové vlastnosti, nemají stejný význam jako živly znamení a planet. Proto, i když jsou v následujících popisech živlové kvality, nedávám živlová jména triplicitám domů.

Osobní domy. Osobní domy jsou jedna, pět a devět. První dům, znamenající osobní uvolnění energie do světa, nastavuje klíčový bod pro tuto triplicitu. Zatímco první je orientován na to, aby byl efektivní ve světě, pátý dům pokračuje v tématu osobního uvolňování energie, ale je více orientován na rekreaci a zábavu. Devátý znamená schopnost člověka vnímat to, co je o vnějším světě, a učinit výsledné porozumění součástí svého života a nástrojem ke zvýšení své efektivity ve světě. Tato triplicita odpovídá ohnivým znaméním.

Praktické domy. Praktické domy jsou dva, šest a deset. Možná to pro ně není nejlepší výraz, ale je přesnější, než jim říkat domy Země. Možná je lepší považovat je za domy toho, co se zdá být praktické. Problémy těchto domů mohou způsobit, že člověk obětuje krátkodobé uspokojení nebo vyjádření své

vůle, aby se mohl sžít ve společenské realitě, nikoli ve fyzické realitě. To je hlavní důvod, proč termín „Země“ není vhodný. Desátý dům zde udává tón. Je to dům společenského postavení, role a prestiže. To vše je společensky definováno. Je těžké mít společenskou prestiž ve vzduchoprázdnu. Peníze, obvykle spojené s druhým, jsou pouze papírové. Jeho hodnota vychází zcela ze společenské smlouvy. Šestý ve svém aspektu označující práci, kterou člověk dělá pro druhé nebo kterou dělá pro sebe, je také sociální. Zdravotní význam šestého však není tak jasně spojen s obecnou povahou této triplicity.

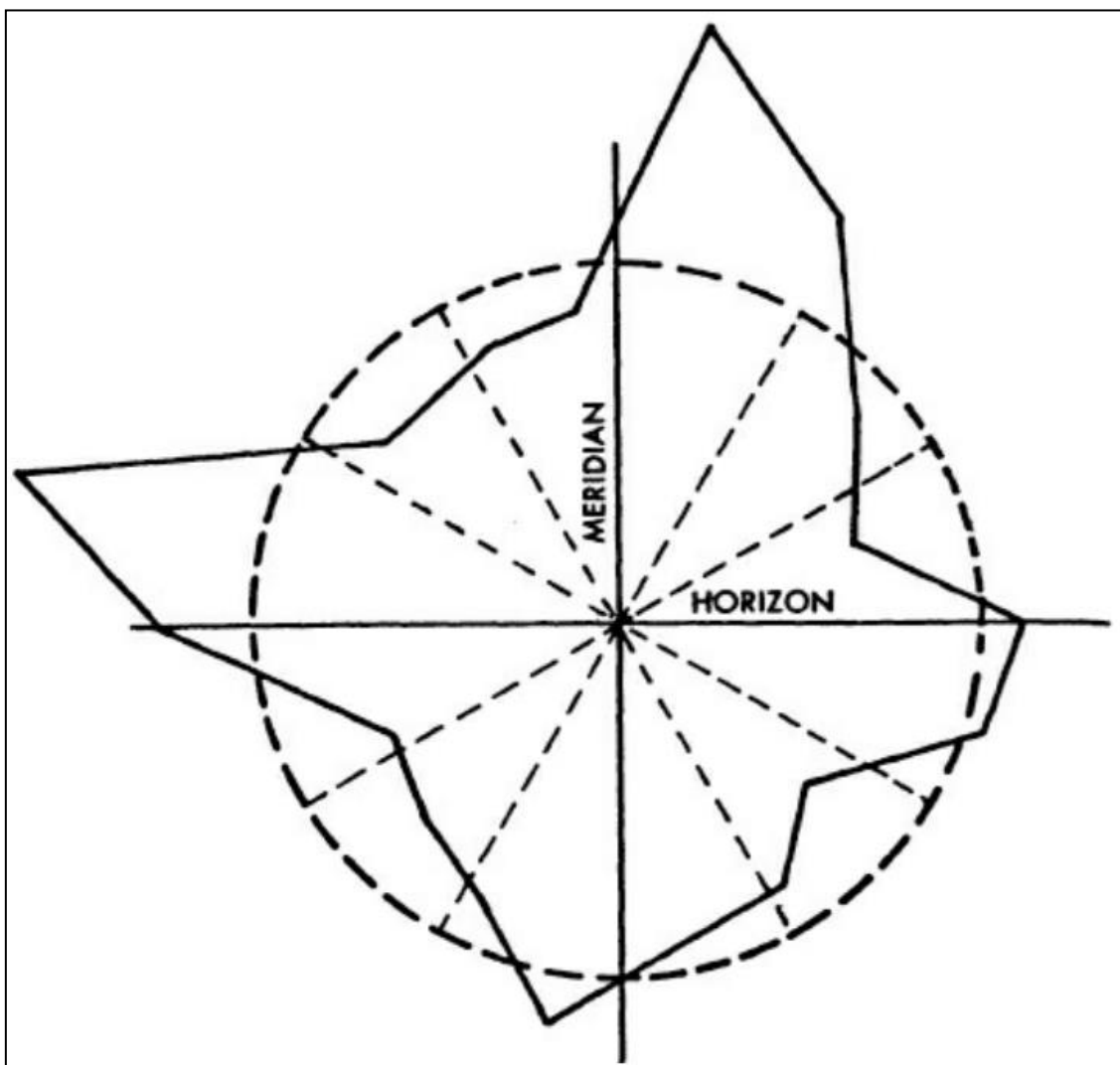
Sociální domy. Sociální domy jsou tři, sedm a jedenáct. Zatímco praktické domy jsou sociálně definované, sociální domy znamenají vztahy v konvenčním smyslu. Třetí znamená každodenní, neformální vztahy (jako s příbuznými a sousedy), které jsou tak rutinní, že obvykle nevycházejí na povrch jako problémy, kterým je třeba v životě čelit. Sedmý se zabývá vztahy jeden k jednomu, ve kterých si jednotlivec musí být alespoň do určité míry vědom toho druhého a být si vědom toho, co je potřeba, aby vztah fungoval. Jedenáctý se týká interakce člověka se skupinami (stejně jako toho, v co člověk v životě doufá). Vzhledem k tomu, že Vzduch je spojen se sociální funkcí, lze je považovat za vzdušné domy, ale protože Vzduch je spojen s mozkem, pouze třetí dům má mnoho společného s myslí.

Domy nevědomí. Domy nevědomí jsou čtyři, osm a dvanáct. Všechny tři mají co do činění s nevědomými mentálními procesy nebo emocemi. Čtvrtý a dvanáctý jsou oba domy nevědomé mysli, čtvrtý je nejhlubší úroveň, která člověka váže ke kořenům a původu, a dvanáctý je osobní nevědomí. Osmý nemá žádné zjevné vazby na nevědomí, ale problémy s ním spojené se zdají být silně emocionální. Má smysl pro osud a hloubání a jeho spojení se smrtí ho spojuje s nejintenzivnějšími přechody do nevědomí. Alespoň ostatním kolem umírajících to tak připadá. Tyto domy by se daly nazývat vodními domy, až na to, že osmý je často spojován se společnými či sdílenými financemi, což je spíše záležitost Země, nežli Vody. Zdá se, že všechny tři domy fungují skrytými nebo záhadnými způsoby.

Kvadruplicity domů

Kvadruplicity domů jsou v tradiční astrologii vyjádřeny mnohem explicitněji než triplicity jakéhokoli druhu. Jsou to úhlové, následné a kadentní domy. A přesto je to rozdělení, které bylo nejvíce narušeno Gauquelinovými údaji zmíněnými na začátku XII. kapitoly.

Tradičně byly úhlové domy (jeden, čtyři, sedm a deset) považovány za domy, ve kterých mají planety největší vliv. Následující domy (dva, pět, osm a jedenáct), nazývané tak, protože proti směru hodinových ručiček následují po úhlových domech, byly považovány za další v síle. Kadentní domy (tři, šest, devět a dvanáct), které mají svůj název z latinského *cadere*, „padnout“, byly považovány za nejslabší. Domy šest a dvanáct jsou považovány za mnohem slabší než domy tři a devět.

Mundánní postavení a planetární síla

Avšak Gauquelinovy studie jasně vyvrátily tato tradiční učení. Obrázek výše (převzato z *Kosmických vlivů na lidské chování*,⁹⁵ s. 52) ukazuje typický vzorec planetární síly, který Gauquelin našel. Když studoval mundánní pozici různých planet u zrození těch, kteří tyto planetární energie silně vyjadřují, našel mnohem větší než náhodnou frekvenci příslušné planety ve dvanáctém a devátém domě, s menšími vrcholy ve třetím a šestém domě. V přímém rozporu s tradičním učením byly nejsilnější oblasti uprostřed kadentních domů, přičemž dvanáctý dům byl extrémně silný.

Data Gauquelina také ukazují, že planetární síla není v domě jednotná. A i když se zdá, že v denním cyklu planety existuje čtverý rozměr silných a slabých, neexistuje žádná zvláštní tendence k dvanáctinásobnému rozdělení. Dvanáctinásobné rozdělení v této knize ponechávám spíše jako vhodnou aproximaci, než jako schéma dvanácti jasně definovaných prostorů.

Ve skutečnosti ne všechny tradice jsou v rozporu s Gauquelinovými nálezy. Třetí a devátý dům byly po většinu západní tradice považovány za mnohem méně slabé než ostatní kadentní domy.⁹⁶ Také, jak již bylo zmíněno dříve v této kapitole, v hinduistické astrologii úhlové domy obklopují úhly horoskopu, probíhající od středu našich kadentních domů do středu našich úhlových domů. Zahrnují tedy přibližně polovinu každé oblasti vrcholu u Gauquelina.

Doposud jsem mluvil pouze o planetární síle v domech, což je vše, o čem Gauquelin hovoří. Ale tradiční tradice považuje úhlové domy nejen za silné, ale šťastné, a kadentní domy, alespoň šest a dvanáct, nejen za slabé, ale i obtížné. I když nepřijímám kadentní domy jako slabé, velmi často signalizují problémy v životě člověka z důvodů, které podrobně popíšu níže a na konci XV. kapitoly.

Následuje shrnutí některých myšlenek, které byly vyvinuty o kvalitách kvadruplicit domu.

Kadentní domy. Kadentní domy – třetí, šestý, devátý a dvanáctý – se tradičně nazývaly duševní domy. Má to určitou hodnotu, ale je těžké to aplikovat na šestý dům. Třetí dům znamená rutinu mysli, denní procesy, devátý, její namáhání se navenek, aby pochopila svět, a dvanáctý, strachy a fobie

---

⁹⁵ *Cosmic Influences on Human Behavior*. RS

⁹⁶ Jsou to domy, ve kterých se radují Světla. RS

(mimo jiné), které mohou podmiňovat její reakce. Domy šest a dvanáct se zdají být kritické, protože planety v těchto domech představují problémy v životě, které je třeba dobře řešit, pokud se nemají stát hlavními zdroji obtíží. Důvody pro to nejsou z tradičních pohledů na domy vůbec jasné; budou však jasnější v XV. kapitole.

Následné domy. Následné domy – druhý, pátý, osmý a jedenáctý – jsou často popisovány jako domy zdrojů. To je dostatečně jasné pro druhý a osmý, a v menší míře je to vidět u jedenáctého, ale u pátého to nedává smysl. Jedna tradiční myšlenka, která rozhodně platí, je, že planetární umístění v následných domech má stabilizující vliv. Planetární energie v těchto domech obvykle nejsou hlavními zdroji krize (ačkoli dostatečně konfliktní kombinace planet zahrnujících tyto domy může být obtížná).

Úhlové (angulární) domy. Úhlové domy jsou první, čtvrtý, sedmý a desátý. I když nezastávají zcela výsostné postavení, které jim tradice přisuzuje, jsou stále poměrně silné. Zipporah Dobyns navrhla, že tyto domy představují čtyři typy vztahů. První představuje nezávislost nebo žádný vztah; čtvrtý, závislost nebo vztah člověka, který potřebuje péči, k těm, kdo ji poskytují; sedmý, vzájemná závislost nebo vztah mezi rovnými; a desátý, dominance nebo vztah mezi autoritou a těmi, kdo jsou podřízeni. Nejsou však totožné s domy vztahů zmíněnými pod triplicitami. Vztahy označované úhlovými domy nejsou nutně sociálními vztahy, protože označují čtyři hlavní orientace mezi sebou samým a čímkoli.

Vzhledem ke Gauquelinovým údajům je těžké rozpoznat shodu, která je obvykle vykreslena mezi úhlovými domy a kardinálními znameními, a mezi kadentními domy a proměnlivými znameními. Toto je další příklad potřeby udržovat domy a znamení poněkud odlišně. Tato korespondence bude dále prozkoumána v XV. kapitole. Termíny „úhlový“, „následný“ a „kadentní“ se vztahují k pohledu na domy, který se již nezdá platný, ale budeme je nadále používat, abychom je poznali.

Polarity domů. Střídání kladné a záporné polarity není v domech tak patrné jako ve znameních, ale pravděpodobně existuje nějaký podobný efekt. V literatuře je o této problematice málo. Problém je v tom, jak by se dalo očekávat, že záporné domy budou pasivní vzhledem ke kladným domům, které

s nimi sousedí. Zdá se však, že aktivní-pasivní polarita v domech jasněji souvisí s polaritou východ-západ, jak je popsána ve XII. kapitole. Proto bude v této knize málo využita polarita domu.

Úrovně vymezení domu

Tradiční významy domu přicházejí v podivné směsi úrovní. Například čtvrtý dům se týká nejosobnějšího života, rodiny, domova a nemovitosti. Mnozí se domnívají, že také souvisí s něčí nevědomou myslí. Některé z těchto významů se zabývají individuální psychikou, některé mezilidskými vztahy a některé podmínkami v prostředí. Při pohledu na ně má člověk dojem, že domy jsou pytle různých významů, které jim žádný pravidelný systém nepřirazuje. To je jeden z důvodů, proč se radikálnější astrologové rozhodli domy zcela ignorovat.

Přesto existuje koncept, který nám pomůže najít základní řád ve významech domů. Tento koncept relativity významů domu bude diskutován níže.

Pohybující se hranice polarity. Ve XII. kapitole jsem zmínil, že domy pod obzorem mají tendenci označovat osobnější části života a ty nad obzorem méně osobní části. A přesto z toho nemůžeme udělat základ typologie, rozhodně ne introvertně-extravertní typologii, protože skuteční lidé s důrazem nad nebo pod horizontem neodpovídají popisům, které by se očekávaly.

Když projdeme popisy domů v další kapitole, uvidíme, že domy pod i nad horizontem mohou odkazovat na vnitřní zkušenosti, osobní zkušenosti, vztahy a dokonce i entity zcela vně Já. Ale zároveň, pokud jde o jakoukoli konkrétní záležitost, která má polaritu dovnitř a ven, když vezmeme jakýkoli pár protilehlých domů, jeden pod obzorem a druhý nad horizontem, zjistíme, že dolní se týká záležitostí, které jsou spíše vnitřní a osobní. Například při použití tradičních významů věštění se druhý dům vztahuje k osobním financím člověka, zatímco osmý dům se vztahuje k financím drženým ostatními nebo jednotlivcem ve spojení s ostatními. Podobně se třetí dům vztahuje k bezprostřednímu prostředí člověka, zatímco devátý dům se vztahuje k prostředím vzdáleným běžné zkušenosti. Na více vnitřní úrovni představuje třetí dům každodenní polovědomé fungování mysli, zatímco devátý popisuje vědomější fungování mysli. To nám ukazuje, že každý dům se může týkat jak

vnějších, tak vnitřních záležitostí, ale že dolní se vždy vztahuje k niternějšímu konci jakékoli dané polarity.

Zdá se tedy, že horizont nepůsobí jako pevná hranice mezi dvěma sférami jednání a prožívání. Někdy by měla být hranice mezi osobním a společenským vykreslena v jednom bodě, jindy v jiném. Horizont představuje hranici mezi dvěma konci vnitřní-vnější polarity na jakékoli úrovni. To, co určuje bod rozdělení mezi dvěma záležitostmi, není absolutně pevné kritérium, které odděluje vnitřní od vnějšího, ale spíše pohyblivé kritérium, které je určeno vzájemným vztahem pólů. Když znovu vezmeme třetí a devátý dům, třetí může znamenat denní snění a vnitřní přemítání, zatímco devátý znamená pohled do vnějšího světa. Nebo třetí může znamenat dívat se na svůj bezprostřední svět, zatímco devátý znamená dívat se na svět, který je vzdálenější od vlastní zkušenosti. Podobné případy lze ukázat pro další dvojice protilehlých domů. Domy mohou fungovat na několika úrovních a horizont je dělicí čarou pro jakoukoli úroveň, která je operativní.

Tři úrovně. Jakékoli rozdělení úrovní, na kterých domy fungují, musí být poněkud libovolné, ale pro objasnění myšlenky úrovní jsem zjistil, že je vhodné použít trojí schéma. Nejzákladnější úroveň funguje čistě uvnitř jednotlivce; Říkám tomu vnitřní úroveň. Střední úroveň pokrývá sebe-jiné interakce; Říkám tomu vztahová rovina. Nejvzdálenější úroveň pokrývá věci, které se zdají být zcela mimo *Já*. Tomu říkám vnější úroveň.

Vnitřní. Vnitřní, intrapersonální nebo intrapsychická úroveň manifestace je primární úrovní, na které působí všechny energie domu. To znamená, že všechny energie horoskopu ve skutečnosti fungují tak, že vytvářejí účinky v *Já*, které se zase mohou odrážet na dalších dvou úrovních. Rozšíření vědomí znamená uvědomit si vnitřní původ ostatních úrovní. Tím, že člověk ví, kdo a co je na této úrovni, rozumí svým vztahům a prostředí u zdroje a je schopen je lépe ovládat.

Na vnitřní úrovni horizont znamená hranici mezi tím, co je více nevědomé a těžko pochopitelné, a tím, co se častěji a snadněji stává vědomým. Energie, které jsou nejbližší IC, jsou nejvíce v nevědomí, a ty nejbližší k MC jsou nejvíce k vědomí. Ale protože horizont je pohyblivá hranice, nastanou chvíle,

kdy všechny domy, dokonce i na vnitřní úrovni, budou fungovat vědomě, a chvíle, kdy budou všechny, zvláště ten dvanáctý, fungovat nevědomě.

To, co dělají energie domu na vnitřní úrovni, určuje základní styl jejich projevu na všech úrovních. Manifestace na dalších dvou úrovních jsou projekcí, doslova „vymrštěním“ energií v *Já*. To zahrnuje i okolnosti prostředí, nad kterými člověk zjevně nemá žádnou kontrolu.

Vztahová. Na úrovni vztahové, interpersonální nebo sebe-jiné si člověk uvědomuje jednání buď s vnějšími okolnostmi, nebo s jiným jedincem. Existuje pocit, že energie hrají tam a zpět mezi *Já* a druhým, takže si člověk uvědomuje své vlastní zapojení do jednání a prožívání okolností nebo druhého jedince.

Na této úrovni horizont znamená hranici mezi tím, co je více osobní, a tím, co je více spojeno s tím druhým. Energie, které jsou nejbližší IC, jsou nejosobnější, a ty nejbližší k MC nejméně osobní. Ale i zde horizont není pevnou hranicí, takže umístění každého domu v kontinuu sebe-jiného je relativní, nikoli pevné. Každý dům se může týkat především vlastního úhlu pohledu v interakci mezi sebou a druhým a každý dům může symbolizovat především zkušenost druhého. Tradičně byly za domy vztahu považovány pouze domy tři, pět, sedm a jedenáct.

Na vnější, společenské nebo environmentální úrovni jsou domy také prohlášeními o vztazích, ale v nejširším slova smyslu. Člověk si nemůže být něčeho vědom, aniž by k tomu měl nějaký vztah. Přesto si na této úrovni člověk není tak vědom své vlastní pozice ve vztahu. Toto je úroveň, na které se zdá, že entity ve vnějším světě mají objektivní realitu, realitu bez ohledu na vztah člověka k nim. Toto je úroveň, ve které domy symbolizují konkrétní věci, jako jsou peníze v druhém domě, přátelé v jedenáctém nebo manžela v sedmém. Toto je také úroveň manifestace, na níž jsou astrologové nejvíce zmateni realitou astrologie. Svádějí se k myšlence, že energie domu popisují objektivní realitu o okolnostech nebo lidech obklopujících jednotlivce, jehož horoskop je zkoumán. Ale ve skutečnosti dům pouze vyjadřuje vztah jednotlivce k otázkám, které tento dům představuje. To je úroveň, na které se astrologie nejčastěji stává věštěním.

Vnější úroveň je ta, která je nejvíce vzdálená od zdroje energetických vzorců, našeho vnitřního *Já*. Zde jsou základní energie nejvíce zamaskované a

těžko rozpoznatelné. V důsledku toho je snaha manipulovat s vnějšími prvky života, aniž bychom se dostali k jejich psychickým základům, obvykle neúspěšná. Změna okolností svého života, aniž bychom změnili sebe, pouze vrací staré okolnosti zpět v nových formách.

Na vnější úrovni jsou energie nejbližší IC, symbolizují ty vnější okolnosti, které jsou nejtěsněji spjaty s ním samotným. Ty nejbližší MC symbolizují ty okolnosti a osoby, které jsou buď nejdále od nás samých, nebo souvisejí s jeho nejméně intimními sociálními rolemi. Opět platí, že přesný vztah domů k sobě není pevný, ale relativní.

Význam úrovní

Všechny domy fungují na všech třech úrovních najednou. Je to pouze naše měnící se vědomí, díky kterému se zdá, že energie domu funguje na jakékoli úrovni samostatně. Důležitost této myšlenky je v tom, že nás nutí hledat vnitřní rozměr všech událostí v životě. Díky tomu si můžeme uvědomit, jak energie v našem životě působí, co pro nás dělá, co s námi dělá a proč se chová tak, jak působí. Pak zase můžeme převzít zodpovědnost za své životy, což je první krok k převzetí kontroly nad nimi.

Tradiční astrologie byla implicitně fatalistická v tom, že horoskop považovala za popis faktorů mimo naši kontrolu, které ovlivňují, ne-li zcela určují, naše životy. Domy, dokonce i dnes nejvíce věštecká část astrologie, mají tedy většinou projektované významy, významy, které se nevztahují k celkovému vědomí daných událostí. Ale jak jsme ukázali, každý aspekt pochází z vnitřní struktury psychiky. Astrologie tomu nevěnovala dostatečnou pozornost, a proto měly domy vždy chybějící rozměr. Z tohoto důvodu se v další kapitole budou vnitřní obrysy domů jevit v mnoha případech podivně a nově. Ale s trochou zamyšlení uvidíte, že působení energií na této úrovni snadno dává vzniknout známějším projevům, které jsem charakterizoval jako vztahové nebo vnější.

XIV. Domy: Základní významy

U každého domu níže nejprve shrnu tradiční významy a poté se pokusím odvodit jeho základní významy zkoumáním zdánlivě nesouvisejících tradičních významů pro jejich hlubší psychologický význam. Pak následuje moderní výklad významů domu rozdělený na vnitřní, vztahovou a vnější úroveň nastíněnou na konci XIII. kapitoly. Každá diskuse končí uvedením toho, jak se planety v daném domě obvykle chovají.

První dům

Osobnost člověka, způsob, jakým se jeví ostatním, fyzický vzhled. Fyzické tělo, zdraví, vitalita. Tradičně spojován s očekávanou délkou života prostřednictvím planet umístěných v domě a prostřednictvím vládce vycházejícího znamení.

Zdá se, že všechny výše uvedené tradiční významy fungují při interpretaci horoskopů, i když jako obvykle není snadno zřejmé, proč by tomu tak mělo být.

První dům je oblast nebes obsazená Sluncem přibližně dvě hodiny před východem Slunce. Z hlediska lidských biologických cyklů je toto období nejnižším bodem dne. Z toho by mělo být zřejmé, že první dům, ačkoliv mocný, nemůže být tak mocný, nakolik jej učinila tradice.

První dům je posledním domem obsazeným každým tělem předtím, než vyjde. Představuje tedy energie, které sice stále působí primárně v osobní polokouli horoskopu, ale zároveň určují vztah osobní oblasti života k sociální. První dům je rozhraní: hranice mezi dvěma oblastmi existence, která zprostředkovává, jak mezi nimi proudí energie. Proto odpovídá všem rozhraním, která mají co do činění s přenosem energie z nitra já do vnějšku.

Na psychologické úrovni je rozhraním osobnost, tedy komplex psychologických vzorců, které regulují tok energie zevnitř člověka do vnějšího světa. „Osobnost“ je odvozena z *persony*, latinsko-etruského slova pro „masku“. Osobnost je tvář, kterou představujeme světu.

První dům má mnoho společného s individuálním sebevyjádřením, ale je to také dům vztahů. Vyjádření sebe sama označované prvním domem je vždy s ohledem na ostatní. V záležitostech prvního domu člověk nepracuje ve vzduchoprázdnu: ve vztahu k ostatním je aktivní osobou. Vážné planetární

napětí v prvním domě ovlivní intimní vztahy člověka stejně vážně jako napětí v takzvaných „vztahových“ domech, jako je sedmý a jedenáctý dům.

Na fyziologické úrovni je rozhraním reprezentovaným prvním domem tělo, zejména kůže a fyzický vzhled. Samozřejmě, že podle tradice ovlivňuje vzhled člověka mnoho faktorů: nejen planety v prvním domě, ale také planety ovlivňující planety v prvním domě, planety v Ascendentu a tak dále. Mezi stoupajícími znameními nebo vycházejícími planetami a fyzickým vzhledem nelze dělat zjednodušené korelace a je třeba vzít v úvahu i rasové charakteristiky. Planeta a symbolika znamení prvního domu pravděpodobněji ovlivní dojem, který naše tělo vytváří na ostatní, než jen to, jak člověk vypadá.

Zdraví je také záležitostí prvního domu, protože fyzické tělo je médiem, přes které přenášíme naše záměry, vůli a touhy do světa. Nemoc není jen nepohodlí, ale také neschopnost ovlivňovat svět kolem sebe tak razantně, jak by si člověk přál. V nemoci je člověk do různé míry bezmocný a závislý na druhých.

Tělo je také příjemcem energií ze světa a nemoc může být důsledkem neúspěšného přizpůsobení se vnějšímu světu. Ale tento příjem energií patří více do šestého domu než do prvního, což má co do činění s vysouváním energií ven.

Vnitřní úroveň. Na psychologické úrovni symbolizuje první dům tu část *Já*, kterou si člověk zvolí jako prostředníka mezi sebou a světem. Vytvoříme si tvář a pak ji začneme považovat za to, čím jsme. První dům tedy představuje sebe-obraz stejně jako obraz prezentovaný ostatním. Nejde ani tak o zkreslení nás samých, jako o neúplné vyjádření.

Vztahová úroveň. Většina tradičních významů prvního domu je na úrovni vnitřních a vnějších interakcí: osobnost, fyzický vzhled, na rozdíl od někoho jiného. První dům představuje náš pocit polarizace s ohledem na někoho nebo něco v prostředí. První dům je sám sebou jako aktivním činitelem vůči ostatním lidem: na této úrovni nemá dům žádný význam kromě vztahu člověka k ostatním.

Vnější úroveň. Na úrovni věcí mimo nás tento dům znamená vlastní skupinu na rozdíl od jiné skupiny: My versus oni. Nemám na mysli celkovou

schopnost jednotlivce navazovat vztahy se skupinami; to je doména jedenáctého domu. První dům znamená vlastní skupinu pouze ve vztahu k vnější skupině. Tento aspekt prvního domu je jasně vidět v horární astrologii, kde ve věci sportovních soutěží první dům znamená „náš tým“, na rozdíl od „jejich týmu“.

Planety v prvním domě. Planety v prvním domě znamenají energie, které se stávají součástí individuálního vyjádření sebe sama vůči ostatním. Koncentrace planet zde pravděpodobně zvýší sklon jedince k subjektivitě. Takoví lidé pravděpodobně v situacích převzou iniciativu a mohou mít potíže se spoluprací, protože množství jejich planet se zabývá vydáváním energie do světa, spíše než prožíváním energií ostatních. Umět reagovat na ostatní a také jednat je v kooperativních vztazích zásadní.

Některé planety v prvním domě mají tendenci snižovat míru důrazu na *Já*. Například Neptun má tendenci zatemňovat vědomí toho, jak člověk promítá energii směrem k ostatním. Takový jedinec může získat schopnost promítat více osobností tak, že ostatní nikdy ve skutečnosti neví, kdo ten jedinec je. Nemyslím tím rozdvojené osobnosti, kde jednatel nemá kontrolu nad procesem, ale spíše lidi, kteří jakoby vždy hrají roli.

Se Saturnem v prvním domě se člověk může natolik zabývat odpovědností a vnějšími požadavky, že je těžké postavit se před ostatní. Silná představa o správnosti nebo nesprávnosti má tendenci ovládat energetické projekce do světa.

Druhý dům

Peníze a movitý majetek (na rozdíl od nemovitostí). Hodnoty, postoje k bohatství a majetku.

Starší výklad tohoto domu jako peněz a movitého majetku funguje dostatečně dobře v praktickém horoskopickém vymezení, ale je jasně orientován na věštění a nechává nás v temnotě, pokud jde o vnitřní význam, který objasňuje psychologii jednotlivce. Novější autoři se přibližují psychologické interpretaci druhého domu tím, že jej rozšiřují tak, aby znamenal něčí hodnoty a postoje k majetku. Ale v současné době má tato interpretace dvě chyby.

Za první, pro příliš mnoho astrologů to vedlo k poškození symboliky Venuše a Býka, neb se běžně ztotožňují s druhým domem, takže je považují za vládce hodnot a postojů k bohatství. Zdá se, že je to součástí obecného trendu zapomínat, že Venuše je především symbolem lásky, náklonnosti a umění.

Za druhé, „hodnoty“ jako jádrová myšlenka druhého domu jsou špatně definované. Jsou vyjádřeny morální hodnoty člověka? Je druhý dům něčeho, čeho by si člověk mohl vážit: své pověsti, společenského postavení, blízkých? Pokud ano, význam domu je rozšířen daleko za to, co bylo implicitní ve starším a jednodušším, i když věšteckém významu. Tak široké pojmy způsobují, že se druhý dům groteskně překrývá s jinými domy. Je nutné udržovat astrologické symboly co nejvýraznější; jinak je s výkladem amorfni nepořádek. Člověk může vytáhnout cokoli z domu, aby vysvětlil něco, o čem už ví, ale neexistuje způsob, jak prosít nespočet možností, jak zjistit něco nového.

Vzhledem k určité úpravě a upřesnění však není spojení „hodnoty“ s druhým domem zcela bezcenné. Namísto toho, abychom se dívali na hodnoty jako na něco, co máme, podívejme se na oceňování jako na něco, co děláme. Jaká je funkce oceňování? Proč to děláme? Proč starost mnoha lidí o peníze daleko přesahuje jejich potřebu materiálního zabezpečení?

Oceňování je proces identifikace. Když si něčeho vážíme, rozšiřujeme nad tím své ego a považujeme to za součást nás samých. Představte si, že máte nový automobil a někdo se k němu blíží s kladivem. Jak se cítíte? Pravděpodobně máte pocit, jako byste byli sami napadeni. Když jsou vykradeny domovy lidí, hlásí, že se cítí osobně narušeni. Čím více něco identifikujeme jako svou součást, tím více si toho vážíme a tím více takto reagujeme. Pokud nereagujete důrazně na odcizení nebo zničení majetku, neučinili jste jej součástí sebe sama. Jinými slovy, nevážíte si toho.

Identifikace něčeho vnějšího vůči sobě jako součásti sebe sama, alespoň na nevědomé, psychologické úrovni, je procesem připoutanosti. Buddhisté tomu říkají příčina lidského utrpení, to, co nás drží na kole života, inkarnujeme a reinkarnujeme. V této myšlence je, myslím, skutečný význam druhého domu. Planety a znamení ve druhém symbolizují ty energie, jejichž prostřednictvím se připojujeme k vesmíru dle našeho výběru.

Na rozdíl od některých východních a západních mystiků nevěřím, že se inkarnujeme jako výsledek vesmírné chyby, tragédie nebo nehody. I když obvykle nejsme v kontaktu s částí naší bytosti, která činí tato rozhodnutí, věřím, že se inkarnujeme záměrně, z potřeby setkat se s určitými zkušenostmi. To, že se inkarnujeme, není ani štěstí, ani smůla: prostě se tak rozhodujeme z vlastních důvodů.

Když se rozhodneme inkarnovat a souhlasíme s tím, že budeme hrát podle pravidel jakéhokoli vesmíru, který si zvolíme, musíme se k tomuto vesmíru připoutat. Tím, že jeho část učiníme součástí nás samých, získáváme v něm podíl. Toto je proces symbolizovaný druhým domem. Být nepřipoutaný eliminuje velké množství smutku, jistě, ale čím méně jsme připoutaní, tím menší podíl cítíme na tom, co se děje v našem vesmíru. Trik je zapojit se, ale uvědomit si, že zapojení je pouze naše volba, kterou lze změnit. Jinými slovy, měli bychom být pány svého zapojení, spíše než aby síly ovládaly nás. Tragédie majetnosti spočívá v tom, že se stávají jejich náklonnostmi: většina jejich individuality je svázána s tím, čeho si cení.

Jsou některé entity, ke kterým se připoutáme a které správně nepatří do druhého domu. Příkladem jsou blízcí. I když je možné zacházet s milovanými jako s majetkem, a tak z nich udělat záležitost druhého domu, zbavuje je to jejich individuality a činí z nich pouhé rozšíření vlastní identity. I když si svých blízkých můžeme vážit, pokud jsou skutečně milováni, nesnažíme se jim brát nezávislost a samostatnou identitu. Láska je vzájemné oceňování dvou jedinců navzájem, aniž by se rozšiřovalo ego jednoho přes druhého. V lásce se dva lidé mohou identifikovat, aniž by zničili identitu toho druhého. Na rozdíl od procesu druhého domu je tento proces vzájemný. Druhý dům je obvykle omezen na fyzické předměty, protože většina lidí souhlasí s tím, že tyto nemají žádnou vlastní identitu.

Společenská prestiž, čest a postavení jsou také věci, kterých si vážíme a které nejsou záležitostmi druhého domu. To nejsou věci, přes které přesahuje naše ego, jsou součástí našeho ega. Jsou to aspekty naší vlastní hodnoty, jak je zažíváme v našich sociálních interakcích. Vlastní Já nikdy není ve druhém domě: z definice nemůže být člověk předmětem vlastního vlastnictví.

Odmítám také morální hodnoty jako záležitost druhého domu. To jsou také aspekty vlastního ega, nikoli vnější entity, přes které člověk promítá své ego. Neexistuje žádný symbol pro morální hodnoty: Jupiter označuje čest, integritu a poctivost; Slunce, vlastní hodnota a integrita; Saturn, zodpovědnost a dodržování závazků; devátý dům, vlastní náboženské a filozofické hodnoty; a desátý dům, něčí společenská pocta a prestiž jako funkce vlastní morálky. Morálka týkající se vztahů je symbolizována planetami, znameními a domy, které ovlivňují naše vztahy. A tak dále.

Vnitřní úroveň. Na úrovni zcela vnitřní druhý dům označuje tu část ega, která je ochotna proudit za hranice těla a připojovat se k vnějším entitám, čímž se stávají součástí vlastní bytosti. Tento proces připoutání, který je zřídka vědomý, je obvykle jednotlivcem přijímán jako daný. Nevědomě se tak sjednocujeme se svými automobily a bankovními účty, a když to, k čemu jsme se připoutali, není narušeno nebo ohroženo, cítíme se bezpečně. To, že to, co vlastníme, může být ve skutečnosti také užitečné a umožňuje nám být efektivnější, je úvaha, která je však druhotná vzhledem k rozšíření ega.

Vztahová úroveň. Na úrovni interakce s vnějším světem označuje druhý dům postoje k majetku a dalším věcem, ke kterým je člověk připoután. Ukazuje, jak se k nim člověk chová a jak je prožívá. Symbolizuje vztah člověka k připoutání a skutečné vyjádření těch, kteří si toho váží, jak se to projevuje v chování člověka. Může také symbolizovat vědomí toho, k čemu je člověk připoután, na rozdíl od toho, jak je připoután k ostatním. Příkladem jsou vlastní peníze versus peníze někoho jiného. A může představovat něčí vědomí a zkušenost připoutanosti, na rozdíl od energií, které člověka od připoutanosti oddělují.

Vnější úroveň. Na úrovni mimo Já máme tradiční význam druhého domu jako samotných předmětů nebo entit: něčí bohatství, fyzický majetek a zdroje. Druhý dům může být v podstatě procesem oceňování na vnitřní úrovni, ale na vnější úrovni jsou to věci, které jsou součástí.

Planety ve druhém domě. Velký počet planet ve druhém domě má tendenci zvyšovat něčí vlastnictví, tedy počet a druhy věcí, ke kterým se člověk pravděpodobně připoutá. Ale některé planety v tomto domě snižují míru připoutanosti. Lidé s Uranem zde mají tendenci se chtít osvobodit od

připoutaností na fyzické úrovni, které omezují jejich svobodu pohybu. Uran ve druhém domě může samozřejmě také označovat toho, kdo má uranský majetek, věci, které mu umožňují vést neobvyklý životní styl.

Jupiter, je-li aspektován způsoby, které zdůrazňují jeho svobodu milující stránku, může mít také tento účinek. Ale pokud je spojen s jinými majetnickými energiemi, může značně zvýšit něčí vlastnictví.

Mars může způsobit, že člověk bude jednat lehkomyšlně se zdroji. Vypadá to, jako by se o ně člověk nestaral, ale je to jen zdání. Ve skutečnosti člověk prokazuje svou kontrolu nad zdroji tím, že s nimi nakládá jakýmkoli způsobem, který si zvolí.

Třetí dům

Nižší mysl, tedy mysl fungující na své normální, každodenní úrovni. Rutinní interakce s ostatními. Sdělení. Krátké cesty a pohyb. Bratři, sestry, sousedé a všichni ostatní příbuzní, kromě rodičů.

Třetí dům symbolizuje větší počet zdánlivě nesouvisejících myšlenek než jakýkoli jiný dům, kromě pátého. Vlákno, kterým se většina moderních astrologů pokusila spojit tyto myšlenky, je „interakce s bezprostředním okolím“. Jediným problémem je, že se jedná o čistě vnější vymezení domu, který by měl mít zvláště silný vnitřní rozměr, protože je pod horizontem.

Tradiční označení třetího domu jako „nižší mysli“ však naznačuje vnitřní, osobní a psychologickou úroveň symbolismu. Ale co přesně je „nižší mysl“? V žádné době v astrologii to neznamenal, že mysl primárně ovládá emoce a iracionalita. Ani tato „nižší mysl“ není nic jako freudovské id, zvířecí vědomí, které člověka motivuje dělat jen to, co chce na té nejprimitivnější úrovni. Nižší mysl obvykle vyústí v činy, které jsou více či méně rozumné, i když to není reflektující a hodnotící úroveň vědomí. Jeho funkcí je vypořádat se s každodenní existencí.

Mysl třetího domu může být vědomá. Můžete o tom přemýšlet libovolně. Pokud se rozhodnete, můžete se podívat na své postoje a myšlení v jakékoli dané situaci a zjistit, co se děje. Když mluvíte, vykonáváte funkci třetího domu, můžete si pečlivě vybírat slova, pokud si to přejete. Pravděpodobnější však je, že se budete dívat na svět a nebudete si vědomi svých postojů a myšlení. Vaše

řeč bude následovat vzorce, které jste běžně používali celý život a které se zdají být pro většinu účelů dostačující. Třetí dům je úroveň mysli, která většinu času funguje nevědomě, ale může být učiněna vědomou, pakliže budete chtít. Není v nevědomí proto, že se na něj nemůžete dívat, ale proto, že se tak normálně nerozhodnete. Nižší mysli nazývám úroveň nepřiznaného vědomí.

Nižší mysl je důležitá schopnost. Je to jako automatický pilot. Normální interakce se světem nevyžaduje žádnou zvláštní pozornost; můžete se s tím vypořádat rutinním způsobem. Ve skutečnosti musíte: nemůžete si dovolit spotřebovávat svou vědomou energii zkoumáním všeho, co děláte a říkáte v průběhu dne. Občas se můžete dostat do situace, kdy nemůžete fungovat na této úrovni. Můžete být v neznámém prostředí, nechat posuzovat každý váš pohyb nebo být v jiné stresové situaci, ve které si musíte být všeho vědomi. Kdykoli k tomu dojde, uvědomíte si, že je potřeba obrovské množství koncentrace. Málokdo má energii na to, aby na této úrovni vědomí působil velmi dlouho. Všichni potřebujeme trávit čas, ve kterém se můžeme uvolnit a pracovat automaticky bez vlastního vědomí.

Některým činnostem brání vědomé myšlení. Svalové dovednosti, jako je chůze nebo jízda na kole, se osvojují pouze tehdy, když se je člověk naučí tak dobře, že procesy, které se jich týkají, upadnou do nevědomí (v tomto okamžiku se stanou součástí lunární mysli). Člověk se může rozhodnout, že si bude těchto procesů vědom, ale pokud se je pokusí řídit na základní úrovni vědomým záměrem, je pravděpodobné, že budou narušeny. Některé procesy se musí stát součástí nevědomého vzorování těla, aby mohly fungovat, i když mohly začít ve vědomé mysli.

Komunikace je hlavní součástí polovědomého fungování třetího domu. Stejně jako svalové dovednosti se používání jazyka stává do značné míry nevědomým. Když voláte objednávku do obchodu, není čas přemýšlet o mechanismu řeči. Komunikace je také obvykle aktem navazování spojení s bezprostředním okolím za účelem rutinních interakcí. Když komunikace zahrnuje expanzi nebo skok vědomí, patří spíše více do devátého domu, nežli do třetího domu.

Krátké cesty jsou projekcí funkce třetího domu na fyzickou rovinu. Ve vašem každodenním světě se prostě rozbíhají. Klíčovou myšlenkou je, že vás

cesta neodvede ze světa, se kterým jste každodenně obeznámeni. Pokud vás cesta zavede do nového a neznámého světa, který vyžaduje hodně vědomého přemýšlení a zvážení, abyste se s ním vypořádali, není to zkušenost třetího domu, bez ohledu na to, jak krátká je fyzická vzdálenost. Astrologové se dlouho snažili rozlišovat mezi cestami ve třetím a devátém domě podle délky času nebo ujeté vzdálenosti. Myslím, že kritériem je, jak daleko z oblasti každodenního zážitku cesta člověka zavede. Experimentátoři s LSD v 60. letech zažili cesty devátým domem, aniž by vstali ze židle; ne nadarmo tuto zkušenost nazvali „výletem“.

Pro bratry, sestry a příbuzné je těžší zapadnout do schématu „nižší mysli“. Zde se zabýváme běžným problémem v astrologii. Ačkoli se zdá, že domy často symbolizují jiné lidi a entity, již jsme poukázali na to, že ve skutečnosti symbolizují pouze naši zkušenost s těmito věcmi. Jinými slovy, domy symbolizují na interpersonální a environmentální úrovni naše zaměření a vztahy k těmto entitám. Třetí dům neoznačuje naše skutečné bratry, sestry a příbuzné, ale spíše náš vztah k něčemu, co mají společného, totiž že jsou to všichni lidé v našem prostředí, se kterými jednáme víceméně automaticky. Vztahy s nimi nejsou nijak zvlášť vědomé, ani nejsou vědomě voleny, jako partneři ze sedmého domu nebo přátelé z jedenáctého domu. Jsou tam prostě jako součást našeho světa. Také tyto vztahy nezahrnují žádný z druhů interakcí, které by je umístily do čtvrtého nebo desátého domu.

Výše uvedený odstavec naznačuje, že pokud bychom měli bratry, sestry nebo příbuzné, kteří nebyli součástí našeho raného prostředí nebo s nimiž jsme si nevyvinuli zvláštní druh blízkého, nevědomého vztahu, jaký obvykle máme s příbuznými, nebyli by tito lidé symbolizováni třetím domem. A přesto, i když jsme se s nimi nikdy předtím nesetkali, když potkáme sourozence nebo příbuzného, často upadneme do určitého stylu vztahu. Pamatuji si, že jsem poprvé potkal nějaké bratrance. Trvalo pouhou hodinu, než jsme se domluvili jako příbuzní, ne nepříbuzní lidé, kteří se právě potkali. Úzká, společná vazba, jako u genů, může člověku umožnit se uklidnit a jednat automaticky.

Sousedé, stejně jako příbuzní, jsou součástí každodenních lidských interakcí, o kterých jsme diskutovali. Důležitá není fyzická blízkost, ale to, že je vztah dostatečně známý, že k němu může dojít s minimem vědomého uvažování.

Vnitřní úroveň. Třetí dům ve své nejhlubší úrovni manifestace symbolizuje ty aspekty mysli, které přebírají vědomě naučené mentální a fyzické funkce a nutí je pracovat automaticky. Jako nevědomý základ základního myšlení jednotlivce třetí dům také symbolizuje aspekt podvědomí, který nejvíce ovlivňuje prožívání každodenní reality. Třetí dům je tak spolu se čtvrtým jednou z oblastí určujících zvyky. Část zvyku třetího domu je vzorování psychické energie, která tvoří návyk, to znamená, jaké psychologické procesy ve skutečnosti probíhají, když návyk funguje. Je to hodně jako struktura počítačového programu, v protikladu k účelu. Čtvrtý dům představuje zvyk jako odpověď na podmínky nebo podmínění v nejranějším životě.

Vztahová úroveň. Na úrovni jednání s vnějším světem mysl pracuje na „automatickém pilotovi“ v každodenních interakcích. Tato úroveň se projevuje jako řeč a běžná komunikace a slouží k udržení vztahu člověka s každodenním světem. Představuje nejen vyjádření vlastních postojů a základních behaviorálních programů, ale také vlastní zkušenost s postoji a behaviorálními programy druhých v bezprostředním okolí.

Vnější úroveň. Většina tradičních vymezení třetího domu je na úrovni entit mimo sebe. Bratři, sestry, další příbuzní a sousedé jsou úzce zapojeni do intimního, osobního světa. Třetí dům také představuje všechny situace a místa, která jsou součástí tohoto světa: sousedský supermarket na rozdíl od indické Kalkaty. Krátké cesty jsou jednoduše jedním příkladem toho, jak se člověk pohybuje v osobním světě a vytváří rutinní spojení s ostatními.

Abychom to shrnuli, třetí dům symbolizuje jakýkoli aspekt života, který nevyžaduje, aby mysl rozšiřovala své vědomí setkáním s neznámým. Označuje záležitosti, které lze adekvátně zvládnout nevědomými, navyklými vzorci myšlení a komunikace.

Planety ve třetím domě. Koncentrace planet ve třetím domě naznačuje zapojení do mnoha malých interakcí s osobním okolím. Člověk se obvykle nestáhne do kouta a nemedituje celý den. Mentální energie je příliš mnoho na to, abychom jí nedovolili, aby se rozlila do bezprostředního vnějšího světa. Často málokdo cítí, že se sděluje něco důležitého: je to, jako by jedinec chtěl jednoduše ventilovat přebytkovou mentální energii. Lidé pomlouvající nebo žvatlající v nekonečných řečech jsou příkladem. Jiní jsou fyzicky neklidní. Nejsou

rádi, když zůstávají na jednom místě ve svém osobním světě, i když nemusí často opouštět svět, který je známý a pohodlný.

Většina planet jednoduše projevuje svou energii v záležitostech třetího domu. Zdá se však, že několik z nich mění povahu třetího domu nebo je v něm špatně. Mezi ně patří Měsíc, jehož emocionální kvalita může zasahovat do funkcí třetího domu tím, že zatemňuje a matou komunikaci. To, co se sděluje, může být tak emocionální a osobní, že se s jeho obsahem nedokážou ztotožnit ani ti, kdo jsou blízcí jednotlivci.

Neptun představuje podobné problémy. Zde to není osobní kvalita komunikace, která ostatním ztěžuje navázání vztahu, ale spíše její nejasná kvalita. Energie třetího domu obvykle fungují lineárně; to znamená, že jedna myšlenka, akce nebo vnímání následuje v pořadí za druhou. S Neptunem může být sekvence nejasná nebo obtížně sledovatelná. Často je to proto, že Neptun otevírá mysl vjemům, které nelze snadno sdělit lineárně.

Čtvrtý dům

Domov. Nejosobnější a nejintimnější život člověka. Rodina, dětská i dospělá, matka nebo otec, předkové, rodná země. Vlastní minulost a vztah k tradici. Nemovitosti, pozemky. Konec života.

Základní význam čtvrtého domu je z tradičních výkladů poněkud jasný. Je to dům vnitřního a osobního života, na rozdíl od vnějších a sociálních zájmů.

Je to také dům záležitostí, které podporují existenci člověka na fyzické i emocionální úrovni. Tato podpora se liší od podpory druhého domu. Peníze a materiální zdroje podporují vlastní existenci, ale připoutanost ke zdrojům jako rozšíření vlastního Já, nikoli podpora, je jádrem druhého domu. Primární dům podpory je čtvrtý.

Ale základní symbolika čtvrtého domu leží hlouběji než toto. Abychom to objevili, musíme se podívat na význam hrotu čtvrtého domu nebo IC. Jak bylo zmíněno v části o Býku, IC je směr Země od místa narození, pokud lze tento směr zobrazit ve zvěrokruhu. A Země je základem veškeré podpory života na ní. V doslovném slova smyslu je to opora pod našima nohama. V širším slova smyslu je to konečná podpora naší fyzické existence. Je to Velká Matka: z její podstaty pochází naše těla a později naše jídlo, oblečení a přístřeší. Veškerá

symbolika čtvrtého domu může být ukázána, že pramení z takových obrazů Země.

Náš domov, fyzický i emocionální, je náš kus země, kde se usadíme a zapustíme kořeny. Je to místo intimního, osobního života, do kterého se stahujeme po dni konfrontace s vnějším, společenským světem. Naše rodina jsou, nebo by alespoň měli být, těmi lidmi, kteří nejen sdílejí naše kořeny, ale také nám poskytují emocionální podporu, stejně jako my jim. Naše komunita je rozšířením rodiny, stejně jako naše rodná země. Toto není vláda nebo politický řád, je to něčí země jako fyzické místo, ke kterému člověk patří.

Myšlenka sounáležitosti je jedním z nejdůležitějších způsobů, jak rozlišovat mezi čtvrtým a druhým domem. Záležitosti druhého domu patří jemu samotnému, zatímco člověk patří záležitostem čtvrtého domu.

Nemovitost je náš soukromý kousek země, pozemek, na kterém stavíme svůj domov. Ale pochybuji, že čtvrtý má něco společného s pozemky koupenými pro spekulace; zdá se, že spadá spíše do pátého domu, který souvisí se spekulacemi, nebo do druhého, který má co do činění s majetkem.

Nejkontroverznějším aspektem čtvrtého domu je jeho spojení s jedním z rodičů. Který rodič by měl být zařazen do čtvrtého, otec nebo matka? Z důvodů, které mi nejsou jasné ani z teoretických, ani empirických důvodů, většina astrologů řadí otce do čtvrtého a matku do desátého. Existuje však téměř stejně silná tradice, která to převrací a staví matku do čtvrtého.

Zjistil jsem, že kteréhokoli z rodičů může symbolizovat čtvrtý, v závislosti na tom, jakou roli rodič hraje v očích dítěte. Čtvrtý dům symbolizuje rodiče jako poskytovatele podpůrného systému v raném věku, zatímco desátý symbolizuje rodiče jako autoritu a disciplínu. Oba rodiče hrají v různých časech roli čtvrtého domu. Podle rolí, které v naší kultuře stále převládají, otec obvykle poskytuje fyzickou podporu, zatímco matka obvykle poskytuje emocionální podporu a skutečně se stará o děti. Pokud oba rodiče ukáží své děti, jsou postavami desátého domu.

Péče, laskavost a poskytování podpůrného systému nazývám mateřským aspektem rodičovství, zatímco učení a ukázkování považuji za otcovský aspekt. Ale tyto dvě stránky rodičovství nejsou nutně vázány na biologické pohlaví

rodičů. Myslím si, že proto panuje zmatek ohledně toho, kteří rodiče jsou symbolizováni ve čtvrtém a desátém.

V Zemi jsou uzamčeny stopy naší minulosti: horninové vrstvy z nejstarších věků, stopy starověkých civilizací. Stejně tak čtvrtý dům značí naši minulost a náš vztah k tradici. Symbolizuje fyzické struktury, psychologické vzorce, postoje a vzpomínky, které zdědíme od lidské rasy, od našich bezprostředních předků, a ze života v děloze a těsně po něm.

Nejdůležitější je, že čtvrtý dům představuje to, co je pohřbeno v psychologickém smyslu: nevědomou mysl. Nemluvíme ani tak o Freudově pojetí osobního nevědomí, jako spíše o Jungově pojetí kolektivního nevědomí. Kolektivní nevědomí je společné celému lidstvu jednoduše tím, že jsme si všichni biologicky podobní. Není funkcí individuální zkušenosti, ale přichází buď prostřednictvím dědičnosti či zkušeností, které jsou absolutně, nevyhnutelně společné nám všem bez ohledu na kulturní nebo individuální variace. Skládá se z mozkových procesů, které probíhají pod naším vědomím, takže je nemůžeme přimět k vědomí, i kdybychom se rozhodli. Některé z nich jsou funkce autonomního nervového systému; jiné jsou prostě aspekty fungování mozku, které si nikdy neuvědomujeme, leda prostřednictvím symbolických vzorců v našich snech, fantaziích a mýtech. Na této úrovni fungují symboly astrologie: každá planeta představuje komplex symbolů v kolektivním nevědomí.

Kolektivní nevědomí slouží mimo jiné k tomu, aby nás všechny navzájem propojilo, a zde nastupuje jeho vztah ke čtvrtému domu. Jungovi to není jasné, ale v astrologii a okultních systémech je implicitní, že na určité úrovni nevědomé mysli jsme všichni ve skutečnosti jedinou entitou, a že neexistují žádné hranice oddělující jednotlivce, a možná i druhy. Naše spojení s jednotou života je zatemněno pouze tím, že se spoléháme na vědomou mysl. Na určité úrovni jsme vždy se vším spojeni, vždy všude doma. Kolektivní nevědomí, symbolizované čtvrtým domem, je pupeční šňůra spojující nás s veškerým životem.

Čtvrtý dům jako konec života také jasně symbolizuje Země. Nejenže se rodíme ze Země; ve smrti jí vracíme svou fyzickou podstatu. Země je zároveň lůnem i hrobem. Jak bude zmíněno v další kapitole, čtvrtý dům lze vnímat jako začátek i konec cyklu domů.

Vnitřní úroveň. Na nejnívnější úrovni symbolizuje čtvrtý dům psychické funkce, které nás spojují se zbytkem života. Řídí pocity sounáležitosti, být doma a být ve spojení. Je to naše spojení s kolektivním nevědomím, s psychologickými vzorci, které sdílíme se všemi lidskými bytostmi. Symbolizuje také psychologické struktury, které jsou geneticky zabudovány nebo vytvořeny v nejranějším životě. Ty jsou získány předverbálně a jsou tak svázány s tím, čím jsme, že je nelze přímo vidět: pouze je dedukujeme prostřednictvím jejich produktů, jako jsou sny nebo podivné kousky chování. Tyto aspekty psychiky jsou jako Země, kterou si my jako astrologové z velké části neuvědomujeme. Pravděpodobně proto, že Země je tak velkou součástí nás, pravděpodobně proto, že je to nejbližší planeta, zanedbáváme její uvedení do horoskopu.

Vztahová úroveň. Na úrovni našeho vědomého vztahu k jiným entitám symbolizuje čtvrtý dům naše nejintimnější vazby, ty, které zahrnují naši rodinu a ostatní, kteří nás podporují a vyživují, a později v životě ty, které podporujeme a vychováváme. Čtvrtý dům tak ukazuje nejosobnější a nejnívnější aspekty naší společenské existence, ty, které lidé mimo náš nejintimnější kruh obvykle nevidí.

Protože čtvrtý dům také symbolizuje tento druh intimního vztahu, týká se kojeneckých a dokonce prenatálních zážitků, jejichž důsledky jsou nevědomé a stávají se součástí vnitřní úrovně domu. Takové zkušenosti mohou, ale nemusí být zdrojem obtíží, když se v dospělosti objeví jako zvyky a vzorce chování, jejichž funkce není jasná. Zatímco zvyky ve třetím domě jsou kdysi vědomé vzorce, které se hluboce zakořenily a zapomněly, původ zvyků čtvrtého domu není nikdy vědomý.

Vnější úroveň. Nejvzdálenější úroveň čtvrtého domu zahrnuje jednotlivce, jako je vyživující rodič a další, s nimiž máme vztahy ze čtvrtého domu. Zahrnuje také naše zkušenosti s naším domem, domovem, dětskou a dospělou rodinou, komunitou, rodným městem, národem a tak dále.

Planety ve čtvrtém domě. Větší než průměrná koncentrace planet ve čtvrtém domě ukazuje na pravděpodobnost silně osobního, subjektivního způsobu jednání se světem. Takoví lidé bývají velmi uzavření, a i když nejsou úplně uzavření, cení si toho, že jsou sami ve svém vlastním prostoru nebo s

těmi, kteří jsou jim blízcí. To je často známkou introverze v každém smyslu tohoto slova.

Pokud nejsou v raném věku vychováváni, později se tito lidé mohou stát uzavřenými, emocionálně nejistými a majetnickými. Pokud jsou dobře vychováni v dětství, později se mohou stát pečujícími a láskyplnými postavami pro ostatní. Často existuje silný mateřský impuls, bez ohledu na pohlaví jednotlivce.

Lidé se silnými, dobře fungujícími planetami ve čtvrtém domě mají pocit sounáležitosti. Aby se cítili dobře, nepotřebují dokazovat sami sebe nebo jít dobývat svět. Přijímají životní okolnosti a nenechají se snadno rozrušit nečekanými změnami. Mají rovnováhu a psychickou stabilitu, která většině ostatních chybí.

Ale Saturn, Uran, Neptun nebo Pluton ve čtvrtém domě, zvláště pokud jsou špatně aspektované, mohou naznačovat potíže v poskytování a přijímání výživy. Saturn ve čtvrtém má tendenci omezovat tok energie čtvrtého domu, takže člověk cítí, že výchova je omezená nebo omezující. Uran znamená, že proudění je nevyzpytatelné, nepředvídatelné nebo se vyskytuje neobvyklým způsobem. Neptun často dává pocit, že vyživující tok je slabý, bez vitality nebo se vyskytuje na abstraktní, nefyzické úrovni. Pluton ve čtvrtém nijak zvlášť neomezuje tok energie; ve skutečnosti jej může zvýšit až do bodu, kdy se člověk stane chycený nebo svázaný jeho účinky, což vede k přetrvávání dětských problémů nebo chování do dospělého života.

Pátý dům

Hra a zábava. Sebevyjádření a kreativita. Milostné záležitosti. Plození dětí a děti. Hazardní hry, spekulace a investice.

Výše uvedené hromady myšlenek ztěžují rozeznat jediný základní význam pro pátý dům, a přesto existuje jeden, který vychází z tradičních významů „hra“ a „sebevyjádření“. Myšlenka hry a zábavy je nejstarší interpretací vzhledem k pátému domu; sebevyjádření je moderní způsob formulování v podstatě stejného, až na to, že to zní důstojněji. Přidává také myšlenku „hry“, která je ve skutečnosti tomuto slovu vlastní, ale která se vytratila v našich moderních postojích. Hraní pro mnoho lidí je dnes triviální: činnost, která nás všechny baví,

ale nebereme ji vážně. Na konci dvacátého století je však sebevyjádření bráno téměř stejně vážně jako práce. Ve skutečnosti na tom mnoho z nás tvrdě pracujeme, což je absurdní, když o tom přestanete přemýšlet. Protože hra a sebevyjádření leží v jádru pátého domu, podívejme se na ně blíže.

Aby člověk přežil, obvykle potřebuje vykonávat určité funkce: vydělávat si na chleba, najít přístřeší a tak dále. Existuje také mnoho věcí, které děláme, ať už proto, abychom se dostali dopředu, nebo jednoduše abychom přežili ve společnosti. Všechny tyto činnosti mají společné to, že žádná není vykonávána sama o sobě. Dělají se pouze z nutnosti (skutečné nebo domnělé), nebo aby sloužily jinému účelu, než je činnost samotná.

Některé činnosti ale děláme pro ně samotné. Dělat tyto věci je prostě v nás: chceme, rádi a rozhodujeme se je dělat. Jejich prováděním se nejen uvolní naše vlastní energie, ale také vypovídá o tom, kdo jsme. Prohlášení však není účelem těchto aktivit; důležité je, aby činnosti byly jejich vlastními cíli dostačujícími pro ně samotné.

Člověk může zkoumat hlubiny vesmíru jednoduše proto, že chce vědět, co tam je; člověk může rozvíjet sportovní dovednosti silného těla, které dělá to, co dělá dobře; nebo lze vytvářet díla krásy nebo hlubokého významu: umění pro umění. Jsou dokonce i tací, kteří svůj život prožívají jako umělecké dílo.

Je zřejmé, že tyto aktivity jsou sebe-vyjádřené a také hravé. Sebevyjádření i hra jsou sledovány samy o sobě. I když tak mohou činit subsidiárně, neslouží primárně jinému účelu.

Věda – tedy čistá věda na rozdíl od technologie – je v podstatě hra. Zatímco slyšíme rétoriku o užitečnosti rozšiřování našich znalostí (a to je často užitečné), u kořene vědy je aktivita lidí, kteří rádi kladou otázky o vesmíru. Mnoho astrologů, včetně mě, má stejnou motivaci. Věda i astrologie vyžadují práci, ale práce slouží pouze nejvyšší činnosti, kterou je hra.

Ve skutečnosti je úlohou práce obecně pomáhat ve hře. Volba žít je sama o sobě rozhodnutím hrát hru života. I když, jak učí křesťanství, život slouží k oslavování Boha, slouží tomu, co ve skutečnosti Bůh hraje.

Hra není ani triviální, ani nedůležitá. Je to ve skutečnosti to, co je bytí. Práce, i když je nezbytná, je druhořadá: slouží hře. Veškerá činnost musí být

bud' vlastní motivací, nebo musí případně sloužit účelu jiné činnosti, která je její vlastní motivací.

Pátý dům úzce souvisí s prvním, což je i v osobní triplicitě domů. Ale na rozdíl od prvního, pátý neimplikuje vnější realitu, do které se energie uvolňuje. Je to prostě doména těch energií v *Já*, které se chtějí uvolnit kvůli sobě samým. Síla těchto energií může jedinci pomoci vyslat energii do světa prostřednictvím prvního domu, ale energie pátého nejsou samy o sobě sociální.

Tím se dostáváme k milostným aférám, o kterých byste očekávali, že budou patřit do domu orientovaného na vztahy. Jak tedy může být dům milostných záležitostí domem osobního sebevyjádření, s malým sociálním rozměrem? Odpověď zní, že tento dům se vztahuje pouze k jednomu aspektu milostných vztahů: k prostému požitku, zábavě, činnosti, která je provozována sama o sobě bez ohledu na to, k čemu vede. Ve své čisté podobě, nepromíchané s jinými úvahami, se romantická láska chlubí ve stavu bytí jen proto, že se cítí dobře.

A v ideálním případě láska posiluje sebevyjádření. Očima milence člověk nachází nové aspekty svého bytí, a když je druhý oceňuje, tyto aspekty vzkvétají. Obrovská část našeho umění vznikla ze sebevyjádření milenců.

Pátý dům znamená randění a námluvy s doprovodnou zábavou. Toto je fáze, ve které si dva lidé jednoduše užívají, že jsou sami sebou, aniž by přemýšleli o tom, že by se vážně snažili fungovat jako partneři v jednotce. Ta je doménou sedmého domu. Vztah z pátého domu je méně vážný, méně oddaný a méně blízký osobnímu setkání.

Pro starší generaci právní akt uzavření manželství zakládal přechod od primárně pátého domu k primárně sedmému domu. Ale mezi mnoha mladšími lidmi neexistuje jediný čin, který by to dokázal. Stěhovat se spolu může být jako legální manželství, ale může to být také tak nenucené, že vztah stále není skutečně sedmý dům.

Je zřejmé, že milostný vztah není ve své podstatě ani pátý nebo sedmý dům: všechny milostné vztahy jsou směsicí. Nejoddanější manželství může mít svůj aspekt, kdy si dva lidé prostě užívají jeden druhého, a nejneformálnější vztah má mezi těmito dvěma lidmi určitý druh dialektiky.

Dalším významem, který je možná obtížně spojitelný s motivem sebevyjádření a hry, je mít děti. Děti jsou hlavním zdrojem odpovědnosti. Jak může být mít dítě „hra“? Zjevně to není hra v trivializovaném smyslu. Ale je to hra jako aktivita, která je sama o sobě cílem a jako uvolnění energie zevnitř, která vyjadřuje, kdo a co je.

Mít dítě nemá pro většinu lidí žádný praktický účel, což je skutečnost, která se v poslední době objevila v literatuře proti plození dětí. Přesto se lidé rozhodnou mít děti. Dokonce i dospívající dívky, které by neměly mít děti kvůli svému věku a úrovni vyspělosti, je často mají kvůli něčemu, co pro ně znamená, něco, co nelze jednoduše vyjádřit v praxi. Lze tvrdit, že mít děti je forma sebevyjádření, ve které lidé vytvářejí variace na sebe a také předávají něco z toho, kým jsou. Prostřednictvím svých dětí si také člověk znovu naváže kontakt s tendencí ke hře a bujarým sebevyjádřením vlastního dětství.

Mít děti je zjevně hra v rozšířeném smyslu: není to žádná zábava. Stejně jako u jiných her je s tím spojena práce (přemýšlejte o tréninku sportovce, který je také součástí práce ke hře). Často se také objevuje bolest, začínající porodními bolestmi. To jsou bolesti tvorby, které sdílejí matky i umělci. Dostat ze sebe to, co má být vyjádřeno, není vždy snadné. A to, co je vyjádřeno, není vždy hezké: děti ne vždy dopadnou dobře a tragédie jako Hamlet jsou také formou hry.

Pátý dům nebyl jediným nebo dokonce primárním domem dětí v natální astrologii až do dvacátého století. Ve starších knihách byly děti označeny v desátém, jedenáctém, čtvrtém a pátém domě - v tomto pořadí. Čtvrtý a desátý označují druhy rodičovství a jako takové se také týkají těch, vůči nimž člověk hraje rodičovskou roli. Jedenáctý znamená vztahy ke skupinám všeho druhu, přičemž primárním příkladem takového vztahu je vlastní rodina. Pátý dům znamená skutečný tvůrčí akt přivádění dětí na svět. Tento starší způsob nahlížení na děti skrze horoskop rodiče pokrývá rodičovství jako proces s mnoha aspekty a zdá se mi mnohem ucelenější než pouhé nahlížení do pátého domu.

Zbývající významy pátého domu jsou hazard, spekulace a investice. Všechny jsou v podstatě hazard (investice do pátého domu bych omezil na spekulativní). Jako hazard se hodí do pátého domu coby forma zábavy.

Vztahuje se prvek šance hazardu na hlavní význam pátého domu? Možná. Ve stvoření dítěte je jistě prvek náhody: to, jaká spermie se dostane k vajíčku, není nepodobné dostihům nebo hře rulety. A v umění stejně jako v oblasti plození dětí si člověk nikdy nemůže být jistý, jak dopadne produkt jeho tvůrčího sebevyjádření. Jako hráč dává své energie do světa s jistou lehkomyšlností a nikdy si nemůže být zcela jistý návratem.

Vnitřní úroveň. Pátý dům symbolizuje ty části psychiky, které si přejí vyjádřit povahu Já. Jako symbol bytí je pátý „být sám sebou“. Představuje snahu hrát roli, kterou si člověk zvolil.

V jiném smyslu představuje snahu tvořit. Pátý dům je místem energií uvnitř jedince, který se snaží dostat ven; jak vycházejí, dávají jednotlivci pocit, že jsou živé a jedinečné. Tyto energie mohou, ale nemusí vyžadovat jiného jedince pro jejich úplné vyjádření.

Vztahová úroveň. Na úrovni já-ostatní je pátý domem všech vztahů, které jsou tvořeny hlavně pro potěšení nebo sebevyjádření. To zahrnuje milostné vztahy a také jen požitky z bytí s jinou osobou, kterou má člověk rád.

Pátý dům také znamená vztah člověka k produktu jeho spontánní tvůrčí činnosti. To je jeden ze způsobů, jak se pátý vztahuje k plození dětí. Toto je primární dům, kde je třeba konzultovat, jak bude probíhat plození dětí, na rozdíl od výchovy dětí. (Pokud jde o výchovu dětí, viz domy 10 a 4.)

Vnější úroveň. Na této úrovni je naše zkušenost s entitami pátého domu vnějšího světa, jako jsou místa zábavy, hazardních her a spekulací. Na této úrovni je také složka pátého domu prožívání vlastních dětí.

Planety v pátém domě. Převaha planet v pátém domě znamená jedince, který má silnou potřebu uvolnit hojné energie. Jednotlivec má často co rozdávat – nápady, kreativitu a překypující energie –, ale není tak dobrý v přijímání stejných věcí od ostatních. Obvykle jsou to lidé, které bychom popsali jako milovníci zábavy, ale to závisí na planetách, kterých se to týká.

Zatímco většina planet jednoduše znamená, jaký druh energie vstoupí do tvořivého sebevyjádření, Saturn je notoricky v rozporu s povahou pátého domu. Lidé s tímto umístěním mohou mít potíže s uvolňováním energií pátého

domu. Mohou být vážnější než většina ostatních, nebo je pro ně těžké se dobře bavit, pokud nenajdou „významný“ důvod, proč dělat to, co chtějí.

Šestý dům

Služba, podřízenost, služebnictvo. Práce, zaměstnanci. Nemoc. Hygiena, výživa. Malá zvířata.

Podřízenost a práce jsou záležitosti, které upírají individuálnímu okamžitému uspokojení ve prospěch okamžité nutnosti. I když byl pátý domem sebevyjádření, šestý lze považovat za dům sebezapření, pokud si ego právě teď něco přeje. Šestý se týká všech činností, které se neprovádějí pro ně samotné (jako v pátém), ale pro něco jiného. To může být jiný účel, který si člověk zvolí, vnější nutnost, kterou si člověk vědomě nezvolí, nebo okolnosti, které omezují jeho svobodu volby.

Označení šestého domu není vždy příjemné, ale stejně jako energie Saturn je nezbytné pro lidské štěstí. Jakákoli činnost konaná pro ni musí být podpořena dalšími aktivitami, které jí pomáhají v jejím fungování. V části o pátém domě jsme zmínili sportovce, který prochází náročným tréninkem, aby ho sport bavil. S ohledem na příjemnou aktivitu, kterou práce podporuje, se většina jednotlivců dokáže smířit s krátkodobým odmítnutím uspokojení ve prospěch vyšší návratnosti později.

Lidé mají problémy se šestým domem, když se podpůrná činnost, práce, příliš vzdaluje příjemné činnosti, kterou podporuje. Pak se dílo stává tísnivým, spíše popíráním hry než jejím zastáncem. To je běžný problém v kultuře, která respektuje práci více než sebevyjádření. Máme sklon chápat práci jako cíl sám o sobě, ztrácíme přehled o tom, že veškerá práce nakonec, přímo či nepřímo, slouží svobodnému sebevyjádření jednotlivce. Sebevyjádření je konečným koncem práce. Když se vztah činnosti k jejímu bodu nebo účelu stane nejasným, dochází k zbytečné činnosti. Hra nebo sebevyjádření není nikdy zbytečné; jedinou nesmyslnou činností je práce, která nakonec neslouží žádnému sebevyjádření.

Zde lze vznést námitku. Co sebeobětování, altruismus, lidé, kteří pracují ve prospěch druhých? Ochotné sebeobětování je svobodná volba jednotlivce jako akt sebevyjádření. Dám-li se ti k tvému prospěchu, i když to pro mě není

jasný prospěch a možná ani škoda, je to moje prohlášení o tom, kdo jsem a o čem je můj život. Účelem této činnosti je, že činím prohlášení čistě pro ně samotné, možná pro něco, v co věřím. A to, v co věřím, je koneckonců aspekt toho, čím jsem.

Totéž lze říci o některých lidech, kteří jakoby neustále pracují. Pro ně to opravdu není práce. Někteří z nejpracovitějších lidí, které znám, jsou silně z pátého domu, nikoli ze šestého domu, protože to, co ostatní mohou považovat za práci, je jejich forma hry. Ale lidé se silným důrazem na Saturna nebo šestý dům se mohou často cítit nuceni vzbudit v ostatních dojem, že pracují, protože pracovat se zdá vznešenější; všichni máme své malé ego hry.

Starověcí nazývali šestý dům domem otroctví. Tím poukázali na hlavní patologii tohoto domu: že jeho aktivity se mohou oddělit od podpory sebe sama a sebevyjádření. Otroctví podle definice nutí lidi neustále pracovat pro účely, které jim vůbec neslouží, ale vždy něčemu nebo někomu jinému.

Že se šestý má týkat zaměstnanců a služebnictva, prozrazuje o tomto domě něco jiného. Je to dům nejen vlastních pracovních aktivit, ale také získávání výhod práce jiných lidí. Jinak řečeno, toto je dům vztahu člověka k práci a službě obecně.

Dalším velkým problémem šestého domu je nemoc. Zatímco první dům se více zabýval silou a fyzickými vlastnostmi těla, šestý dům se více zabývá faktory, které narušují fungování těla. Někteří komentátoři spojují nemoc s ostatními funkcemi šestého domu tak, že jej nazývají domem efektivit – uvažují, že zdraví je prostě výkonnost těla. Myslím, že to postrádá podstatu šestého domu, což jsou faktory ve vnitřním nebo vnějším životě jednotlivce, které popírají sebevyjádření. Nemoc nejen brzdí fyzické sebevyjádření, ale může nastat, když je sebevyjádření na jakékoli úrovni zmařeno.

Abyste této myšlence porozuměli dále, pamatujte, že činnosti v šestém domě nemají vždy jasný účel nebo smysl. Co není obecně uznáváno v moderní literatuře, je to, že šestý dům může popisovat faktory, které se zdají bezdůvodně zasahovat do sebevyjádření. Samozřejmě i nemoc může mít nějaký smysl v kontextu celého života člověka (nebo dokonce minulých životů, chcete-li). Ale normálnímu vědomí ega se nemoc obvykle zdá zbytečná. Z tohoto

nepochybně úzkého pohledu se může zdát, že záležitosti šestého domu zbytečně zasahují do života člověka.

Důležitý je zde vztah činnosti šestého domu k jeho účelu. Pokud existuje účel, musíte se vždy snažit pochopit jeho vztah k aktivitě šestého domu. Pokud neexistuje žádný účel, musíte jej vytvořit. Pokud se tak nestane, může dojít k onemocnění. Nemoc se obvykle rozvine v těle oslabeném nevhodným stylem činnosti nebo vysilujícím psychickým stavem. Nemoc může být například důsledkem práce (rovněž záležitostí šestého domu), která neslouží zájmům jednotlivce, nebo která vyžaduje příliš mnoho energie jednotlivce pro dosažený prospěch. Když člověk porozumí příčinám nemoci, je často možné výrazně zlepšit svůj život.

Někteří, kdo se zabývají lékařskou astrologií, došli k závěru, že spojení šestého domu s nemocí je ve srovnání s osmým domem přinejlepším omezené. Určitě ten osmý, tradičně dům smrti, se více zabývá život ohrožujícími nemocemi. I když zjišťuji, že šestý má skutečně něco společného s nemocemi, věřím, že osmý a první jsou také s tímto spojené.

Zdá se, že výživa a hygiena souvisejí s problematikou zdraví a nemoci a svým způsobem samozřejmě souvisí, protože udržují zdraví. Ale v zásadě se jedná o vedlejší činnosti potřebné k udržení těla a mysli, aby jednotlivec mohl fungovat a mohlo se vyjádřit *Já*. Jako takové souvisejí spíše s prací, nežli se zdravotním aspektem šestého domu.

„Malá zvířata“, poslední zbývající význam tohoto domu, pravděpodobně pochází z dob, kdy se malá zvířata jako kočky a psi chovala hlavně k odchytu havěti nebo k hlídání majetku. Pokud jsou taková zvířata jako služebníci, patří k šestému, ale pokud jsou domácími mazlíčky (to znamená chovanými jen pro zábavu), lépe je symbolizuje pátý.

Vnitřní úroveň. Šestý dům symbolizuje psychologické faktory umožňující člověku odložit sebeuspokojení. Toto je pravděpodobně nejbližší ekvivalent Saturnu na úrovni domu.

Stejně jako první dům je i šestý těsně pod obzorem. Je v dolní polokouli, která na vnitřní úrovni odpovídá vnitřní části psychiky, ale je hned vedle horní polokoule. Jako takový je ovlivněn uvědomováním si vnějších situací.

Představuje část nevědomé mysli, která absorbuje energie a vlivy přicházející do nitra z vědomé zkušenosti. Je to dům, kde je zkušenost začleněna do psychiky.

To je nepochybně jedním ze základů toho, že jde o dům nemoci. Nemoc může být příznakem energií přicházejících do nitra, které je pro mysl nebo tělo obtížné zvládnout.

Vztahová úroveň. To, že šestý dům je těsně pod horizontem, je také významné na úrovni vztahů. Pokud se zaměříme na energie sestupující do osobní sféry přes západní horizont, můžeme vidět, že toto je dům, který také musí absorbovat zkušenost na vědomé úrovni. To je nepochybně důvod, proč se tento dům zabývá potřebami, které pocházejí z vnějších okolností. Právě na této úrovni je šestý dům práce a jiných činností, které nejsou provozovány kvůli individuálnímu sebevyjádření.

Pokud jde o vztahy, šestý symbolizuje všechny ty, ve kterých je člověk podřízen druhým, nebo druzí jsou podřízeni jemu samému. To také naznačuje vztahy vytvořené spíše z nutnosti, povinnosti nebo odpovědnosti, nežli ze sebevyjádření nebo potěšení.

Vnější úroveň. Na objektivní úrovni šestý dům představuje vlastní zkušenost zaměstnavatelů a zaměstnanců. Postoj člověka k potřebě a službě ovlivňuje to, jak člověk na takové lidi reaguje. Má-li někdo potíže se vztahem k vlastní práci v širokém slova smyslu, bude mít potíže ve vztahu k těm, kteří mu slouží, a k těm, kterým sloužit musí.

Šestý dům také označuje každodenní činnosti profese: skutečné úkoly, které musí člověk vykonávat. Práce člověka jako vyjádření toho, kdo je ve společnosti, však patří do desátého domu. Šestý dům je hlavní oblastí určující profesi pouze tehdy, je-li profese především prostředkem vlastní obživy a nenaplňuje životní účel. Například práce prodavače v potravinách, pokud se člověk takové práci neobvykle věnuje a neztotožňuje se s ní, je pravděpodobněji označena jako šestý dům než desátý dům. V takových případech bude desátý dům znamenat jakoukoli činnost, kterou člověk používá k tomu, aby měl jeho život smysl, bez ohledu na to, zda přináší příjem.

Planety v šestém domě. Hojnost planet v šestém domě naznačuje, že otázka práce může zabírat velkou část lidského vědomí. Ale to nutně neznamená, že člověk miluje práci nebo je pracovitý. Naopak, člověk může mít často pocit, že svět vyžaduje příliš mnoho, že zbývá příliš málo místa pro to, co člověk skutečně chce dělat. Pokud však existují náznaky, že jednotlivec nachází sebevyjádření v práci, bude mít silný typ ze šestého domu radost z práce.

Důraz šestého domu může také znamenat velký zájem o zdraví. To je jistě v souladu se symbolikou a v souladu s mou zkušeností. Často lze pozorovat lidi šestého domu, kteří tak tvrdě pracují, aby zůstali zdraví, že se nikdy nedostanou do kontaktu s tím, k čemu je zdraví – užívání si života. Výrok „Jezte, abyste žili, ne žijte, abyste jedli“, se může přenést příliš daleko. Jedná se o klasickou instanci funkcí šestého domu, které jsou mimo dosah účelu, kterému slouží.

Na rozdíl od starší literatury nezjišťuji, že by typy ze šestého domu byly více nemocné. Protože se starají o sebe, mohou být ve skutečnosti opravdu velmi zdraví.

Saturn je ze všech planet nejvíce doma v šestém domě, až na to, že může označovat toho, kdo zapomíná, k čemu ta práce je. Ostatní planety v šestém domě obvykle znamenají, z jakých oblastí může práce pocházet, nebo s jakými oblastmi života je spojena.

I když Slunce nemusí být v šestém domě tak silné a sebe-vyjádřené jako v jiných domech, zapojuje člověka do všeho, na čem může pracovat. Žádná z planet příliš nezasahuje do základní symboliky šestého domu. I Uran obvykle znamená pouze to, že práce je vykonávána za uranských podmínek nebo s uranskými entitami.

Sedmý dům

Manželství, partnerství. Otevření nepřátel, otevřené konflikty, soudní spory. Poradenské vztahy.

To, že sedmý dům symbolizuje manželství i otevřené nepřátele, je klíčem k pochopení tohoto domu. Sedmý představuje určitý druh vztahu, který je společný jak manželství, tak dvěma osobám sevřeným v boji.

Abychom skutečně pochopili sedmý dům, musíme jej porovnat s jeho opakem, prvním domem. Oba jsou domy vztahu já-ty, ale zatímco první zdůrazňuje já, sedmý zdůrazňuje druhé. Zejména se jedná o intimního druhého, s nímž jedinec vytváří takové úzké pouto, které ze dvou lidí, pokud mohou takto být, tvoří jedno.

V prvním domě vydává *Já* energii do světa; v sedmém *Já* zažívá co nejdůvěrněji, jak svět vkládá energii zpět do *Já*. Sedmý dům je jak nad obzorem, tak je na západní polokouli, což z něj činí dům prožívání druhých. Tím se dostáváme k důležitému bodu, který je již implicitní v tom, co jsme řekli, ale řekněme to explicitně.

Tradiční literatura vyvolává dojem, že sedmý dům popisuje partnera nebo protivníka. Ale všechny domy, které se zdají popisovat jiné lidi, ve skutečnosti popisují energie, které člověk má tendenci skrze ně prožívat, nikoli objektivní realitu lidí samotných. Ve skutečnosti mohou planety v sedmém domě popisovat energie, do kterých člověk vkládá a také přijímá energie z intimních vztahů. Rozdíl mezi sedmým a prvním je v tom, že energie prvního domu jsou obecně vysílány do celého světa, jak se s nimi jednotlivec setká, zatímco energie sedmého domu jsou vydávány pouze do blízkých vztahů.

Pouze z natálního horoskopu nelze říci, zda člověk projeví energie v sedmém domě, pokud jde o činnost nebo zkušenost. Zdá se, že většina lidí zažívá energie sedmého domu jako ostatní lidé, ale astrolog to nemůže bezpečně předpokládat. To je situace, kdy je lepší, když se astrolog doptá, nežli aby se snažil na to přijít.

V mnoha starších textech není jasné, že ne všechny strany manželství jsou označeny sedmým domem. Manželství je komplex energií souvisejících se sedmým domem, spojených s energiemi, které se týkají sexuality jednotlivce jak psychicky, tak fyzicky. Partnerství je blíže, nežli manželství, k podstatnému významu sedmého domu.

Ve vztahu sedmého domu si dva lidé vytvoří úzkou dialektiku, výměnu, ve které se buď používají jako referenční body, vůči nimž se vymezují, nebo používají vztah k vytvoření jednoty. První typ zahrnuje konflikty a poradenství, druhý partnerství a manželství. V obou případech se oba lidé cítí ve všech svých vzájemných jednáních tváří v tvář. Z toho by mělo být zřejmé, že dva lidé, kteří

si přímo konkurují, jsou také ve vztahu sedmého domu; odtud označení „otevření nepřátel, otevřené konflikty“ a „soudy“.

Sedmý dům se liší od jedenáctého v tom, že jedenáctý je v zásadě domem vztahů jeden k mnoha. Když to naznačuje přátelství, nemá smysl, aby dva byli jeden či dva stáli tvář v tvář. Pokud existuje tento význam, přátelství se stalo vztahem sedmého domu.

V poradenských vztazích, stejně jako u psychologa nebo astrologa, člověk používá jinou osobu, aby pomohla definovat vlastní pozici. Prostřednictvím vzhledu poradce, tím, že se člověk vidí očima poradce, získá jasnější představu o tom, kde se nachází. Objektivní sebeuvědomění prostřednictvím intimního setkání s druhým je důležitou myšlenkou sedmého domu. To je symbolizováno tím, že sedmý a první dům jsou v opozici, což je aspekt konfrontace a uvědomění.

Nejdůležitější aspekt sedmého domu pochází z povahy vztahů samotných. Vztahy jsou příležitostí zažít části sebe sama, které se rozhodneme vnitřně neprožívat. Existují dva důvody, proč to možná neuděláme.

Někdy se bojíme určité stránky sebe sama. Když věříme, že je to zlé nebo nežádoucí, rozhodneme se to pohrbit, a tak se objeví v našich vztazích. (Více o tom v souvislosti s dvanáctým domem.)

Dalším důvodem je, že hra života vyžaduje, abychom prožívali objekt i subjekt. Vědomí vyžaduje dialektiku mezi naším vnitřním *Já* a vnějšími zkušenostmi: bez něčeho, čeho bychom si měli být vědomi, nemůže být vědomí. Zároveň zalidňujeme říši možných zážitků svými vlastními energiemi, protože vidět naše vlastní energie mimo sebe a být jimi je mocný způsob, jak se dostat do kontaktu s tím, čím jsme. Pouze když popíráme svůj příspěvek k takzvané „objektivní“ realitě, stáváme se obětí toho, co jsou ve skutečnosti aspekty nás samých. Sedmý dům je nejintimnější setkání mezi subjektem a objektem. Na nejvyšší úrovni je tento dům symbolem dichotomie subjekt-objekt, v níž subjekt a objekt jsou ve skutečnosti jedním.

Vnitřní úroveň. Na psychologické úrovni sedmý dům symbolizuje ty aspekty nás samých, které se projevují vždy, když se k nám vnější svět opravdu přiblíží. Jak jsme ukázali, energie sedmého domu mohou buď zabarvit naši

zkušenost s tím, co se zdá být vnější realitou, nebo určovat, jak reagujeme, když jsme konfrontováni se skutečnou blízkostí od zdánlivého druhého. Pomocí vztahů, které mezi sebou a ostatními nastavíme, se vymezujeme sami k sobě. Příkladem je postavit se proti jinému, abychom změřili, co můžeme udělat ve srovnání s tímto jednotlivcem. I když člověk obvykle zažívá jeho energie jako pocházející od jiných lidí, sedmý dům je téměř stejně důležitý jako první, protože ukazuje povahu vlastní osobnosti.

Vztahová úroveň. Na této úrovni sedmý dům znamená způsob, jakým oslovujeme ostatní, abychom vytvořili úzké mezilidské vztahy, které spojují „já“ a „ty“ do páru. Toto je primární úroveň sedmého domu jako setkání jednoho člověka. Na této úrovni cítíme energie sedmého domu ve vztahu, spíše než abychom si byli plně vědomi, že jsou naše, nebo je prožíváme, jako by pocházely od druhé osoby.

Vnější úroveň. Na vnější úrovni zaměřujeme naši zkušenost druhého s objektivní realitou druhého, takže se zdá, že sedmý dům popisuje povahu manželského partnera, obchodního partnera, nepřátel nebo těch, s nimiž se rozhodne soupeřit.

Jakmile se člověk zapojí do jakéhokoli vztahu v sedmém domě, má tendenci dívat se na druhého jako na příčinu své zkušenosti. Mnozí, kteří měli jedno špatné manželství za druhým, obviňují celé opačné pohlaví a přehlížejí skutečnost, že jejich vrstevníci spolu mohou v takových vztazích vycházet velmi dobře. Je třeba si zapamatovat, že jakékoli vzorce, které v intimních vztazích zažíváte znovu a znovu, vám skutečně vypovídají o vás samotných.

Ve vztahu my-oni, stejně jako první dům bylo „my“, sedmý dům je „oni“. To platí pouze tehdy, když existuje pocit, že „my“ stojíme přímo proti „jim“; to znamená, že „oni“ musí být „vy“ v množném smyslu. Místo toho, aby sedmý dům označoval své osobní oponenty, v tomto případě označuje oponenty skupiny, se kterou se člověk ztotožňuje.

Planety v sedmém domě. Velký počet planet v sedmém domě označuje někoho, kdo se cítí neúplný sám a snaží se zaplnit prázdnotu blízkými partnerstvími nebo intimními konfrontacemi. Takoví lidé lépe fungují v interakci s ostatními. Nejsou nutně pasivní nebo závislí, mohou být asertivní a převzít

iniciativu při vytváření vztahů. Mohou dokonce povzbuzovat ostatní, aby se na nich stali závislými, čímž si udržují vztah, který potřebují.

Aby zaplnili prázdnotu ve svých životech, někteří lidé ze sedmého domu si vybírají partnery, se kterými neustále bojují. Pro ně je lepší bitva než být sám. Pokud to podporují další faktory v horoskopu, silný jedinec sedmého domu může být sporný. Sedmý dům není ve skutečnosti venušským domem, na rozdíl od toho, co naznačují ti, kteří kladou rovnítko mezi sedmý dům, Váhy a Venuši. Venuše odkazuje na vztahy, ale pouze ty, které jsou láskyplné a vřelé. Sedmý dům nemá takové inherentní spojení s láskou.

Většina planet v sedmém domě pouze znamená druhy energií prožívaných prostřednictvím vztahů, ale Neptun a Saturn mohou změnit normální způsob sedmého domu. Neptun může zatemnit vědomí tak, že prostřednictvím vztahů nezískáme jasnější představu o sobě samém. Povaha interakce mezi sebou a druhým může být zcela nejasná. Neptun může také narušit rovnováhu mezi Já a tím druhým. Vztah v sedmém domě je obvykle mezi rovnými, ale s Neptunem se zde člověk může cítit daleko nad či hluboko pod partnerem. Člověk si také může vybrat typy Neptuna.

Osmý dům

Smrt. Dědictví. Peníze jiných lidí.

Primární tradiční význam osmého domu pochází z věštecké éry astrologie, kdy se astrologové hodně zabývali časem a způsobem smrti svých klientů. Předvídaní smrti kohokoli je nyní právem považováno za tabu, a to z několika důvodů. Zaprvé předpokládá, že osud člověka je pevně daný, což je dnes jen málo astrologů ochotných připustit. Za druhé, protože mnozí čelí smrti strachem, astrolog riskuje, že někoho doslova ve vhodnou chvíli vyděsí k smrti pouhou předpovědí. Moderní badatelé o smrti a umírání zjistili, že hlavním faktorem při jejím vyvolání může být očekávání smrti ze strany lidí kolem.

Je jasné, že osmý dům má pouze své tradiční významy a má omezenou užitečnost pro moderní astrologii. Ale ve světle svého základního významu má osmý zásadní význam.

V podstatě je osmý dům proměny, jehož smrt je pouze jedním druhem, a nikoli druhem, s nímž se setkáváme nejčastěji. Jistě, energie osmého domu

může být silná, když někdo zemře, ale většinou silná energie osmého domu znamená jiné typy silné transformace. Něco, ale ne obvykle někdo v těchto chvílích zemře.

Osmý není jen domem smrti, ale i vzkříšení. Starý řád pomine a nový začíná; existuje obnova i destrukce. Při konfrontaci se silnou symbolikou osmého domu je důvod k naději, protože často naznačuje, že něco, co přerostlo užitečnost, je ze života odstraněno, a tím jednotlivci uděluje novou svobodu.

Je nad obzorem, takže osmý dům pravděpodobně zažijete ve spojení s jinými lidmi. Je také naproti druhému domu, což znamená, že osmý dům je pro druhý tím, čím je druhý pro sebe. Z toho pochází pojem jako peníze jiných lidí. Ještě důležitější je, že nám říká, že proměny jednotlivce v osmém domě přicházejí prostřednictvím dialektiky *Já* s *ne-Já*. Stejně jako v sedmém domě se člověk setkává s energiemi odrážejícími vnitřní aspekty *Já*, které se rozhodl vnitřně neprožívat. Je-li druhý dům připoutanosti člověka, pak osmý znamená faktory, které mají tendenci odříznout člověka od všeho, k čemu je připoután. Podívejme se na tuto myšlenku v souvislosti se smrtí a transformací.

Fyzický svět je od přírody nepružný: hmota odolává změnám. Něco ve fyzickém světě nazýváme materiálním, když tím nedokážeme projít rukou bez odporu. Dokonce i vzduch klade určitý odpor pohybu. Proto, když se připoutáme k čemukoli v hmotném světě, a potažmo ke všemu, co není hmotné, do jisté míry nás to zatěžuje a omezuje naši schopnost měnit se.

Potřebujeme nějaké připoutání, které nás ukotví, a některá, jako peníze, abychom účinně fungovali ve fyzickém vesmíru. Ale nakonec nás naše připoutanosti začnou více omezovat než podporovat, zvláště když odolávají změnám, které přicházejí s růstem. Je to jako krab, který když přeroste svou schránku, musí ji shodit, aby mohl dále růst. Toto je činnost osmého domu. Může to být naše vlastní síla, která nás nutí zbavit se toho, co už v životě není nutné, ale častěji jsou to vnější okolnosti, zejména vztahy. Autoři jako Zipporah Dobyns zaznamenali spojení mezi tímto domem a intimními vztahy. Ale zatímco setkání *Já* s druhým ve vztazích v sedmém domě nám umožňuje definovat, čím jsme, setkání *Já* s druhým ve vztazích v osmém domě způsobuje, že procházíme transformací.

Mnoho autorů spojuje osmý dům se sexualitou, ale není to jediný dům, který takto souvisí. Sex jako příjemná činnost provozovaná pro sebe je pátým domem, a jelikož pomáhá navázat mezilidský vztah, souvisí se sedmým domem. Ale v samotném orgasmu je momentální ztráta vědomí ega a pocit podobný smrti, který skutečně patří k osmému domu.

Energie osmého domu jsou silně emocionální. Působí tajemně, divně a především osudově. Je to proto, že jakkoli mohou ovlivnit materiální úvahy, nakonec působí na hluboké vnitřní úrovni, která je obvykle prožívána emocionálně.

Osmý dům je také spojen s psychickými a okultními záležitostmi. Síla, která umožňuje totálně změnit svůj život, může také umožnit přeměnit svět kolem sebe, jakoby kouzlem. Ale jako dům, který ruší připoutání ega, osmý je popírání ega. Energie osmého domu se obvykle zdají neovladatelné vědomou vůlí a je obtížné použít tyto „magické“ energie transformace pro záměry vlastního ega. Mohou být použity pouze tehdy, když se člověk stane prostředkem pro energie přesahující ego uvnitř sebe. V tomto ohledu je osmý dům velmi podobný dvanáctému.

Vraťme se k osmému domu jako k penězům jiných lidí, nebo pokud jde o naše vymezení druhého domu, k připoutání jiných lidí. To částečně pochází z myšlenky osmého jako faktorů, které nás nutí zbavit se našich připoutaností, protože tyto faktory jsou často faktory ve vnějším světě. Tím ale asociace není zcela naplněna. Hlavní důvod, proč je tato myšlenka spojena s osmým domem, pochází z toho, že je odvozená, na rozdíl od vnitřního významu domu. Transformace a znovuzrození je vnitřní význam; odvozený význam pochází z toho, že osmý je druhý dům (peníze) od sedmého (partner, druhý). V tradiční astrologii mají všechny domy odvozené i vnitřní významy, ale pouze v osmém je odvozený význam považován za stejně prominentní jako vlastní. Je to pravděpodobně proto, že smrt, tradiční vnitřní význam osmého, není ve většině případů použitelný. S představou osmého jako proměny a znovuzrození se však v životě běžně setkáváme a domnívám se, že tento význam je ve většině případů výhodnější než odvozený. XV. kapitola pojednává o odvozených interpretacích domů podrobněji.

Odvozené a vnitřní významy se snoubí ve významu osmého domu, „dědictví“, což jsou peníze někoho jiného, které k nám přicházejí smrtí. Dědictví může být ukázáno osmým, ale nelze předpokládat, že tento dům bude odkazovat na dědictví. Nejprve je nutné prokázat, že dědictví je možné.

Vnitřní úroveň. Osmý dům se vztahuje ke všem vnitřním energiím, které nutí jedince vpřed směrem k růstu a změně. Uvnitř člověka jsou psychologické síly, které chtějí oslovit a zažít svět. Tyto vnitřní síly způsobují, že se člověk zbavuje všeho, co na sebe vzal, což omezuje zkušenost a výsledný růst. To se týká zejména fyzických připoutaností, když nás začínají omezovat.

Tyto energie jsou nepřekonatelné, protože jsou výsledkem vlastní vnitřní dynamiky jedince. Nepocházejí z vnějšího osudu, ale z vlastního plánu růstu: vyplývají z jeho životních rozhodnutí. Pokud se energie osmého domu jeví jako osudové, je to částečně proto, že nejnevyhnutelnější zážitky člověka jsou výsledkem jeho nejpevnějších rozhodnutí. Je to také proto, že se zřídka kdy jedná o vědomé volby a často zažíváme podvědomé i transcendentální aspekty sebe samých, jako jiné než naše vlastní.

Vztahová úroveň. Na úrovni vztahů osmý dům znamená naše setkání s vnějšími okolnostmi, které odrážejí naši vnitřní dynamiku směrem ke změně. Mnoho astrologů pozorovalo osmý na této úrovni jako dům vztahů, protože intimní vztahy mohou způsobit vnitřní změny, často nejradikálnějšího druhu. Zážitek smrti a znovuzrození orgasmu patří k této úrovni. Stejně tak naše schopnost používat zkušenosti jako vodítko pro změnu.

Vnější úroveň. Na vnější úrovni osmý dům symbolizuje naši zkušenost se všemi událostmi a okolnostmi vnějšího světa, které přinášejí nebo představují transformaci: smrt druhých a situace zahrnující zhroucení, rozklad a znovuzrození. Symbolizuje také okolnosti, které nás nutí odpoutat se od našich připoutaností nebo se vypořádat s připoutanostmi druhých. Právě tento aspekt osmého způsobuje, že znamená peníze jiných lidí.

Planety v osmém domě. Velké množství planet v osmém domě znamená někoho, jehož život se do značné míry točí kolem změn: to znamená člověka, který považuje jakýkoli nepřetržitý stav věcí za nudný a vědomě či nevědomě vytváří okolnosti, které periodicky zcela mění život. Výsledné krize se mohou

ostatním a dokonce i jednotlivci zdát obtížné, ale tito lidé se často cítí skutečně naživu pouze tehdy, když procházejí takovými katastrofami.

Konkrétní planety v osmém domě znamenají způsob, jakým člověk přistupuje ke změně a transformaci. Například Saturn v osmém domě odolává proměnám, a proto starší astrologové spojovali toto umístění s těžkou smrtí. Není to ani tak indikace těžké smrti, jako spíše odpor k myšlence jakékoli změny.

Devátý dům

Vyšší mysl. Filosofie, náboženství, právo. Dlouhé cesty.

Devátý dům je nejlépe chápán tak, že je naproti třetímu. Jak jsme viděli, třetí dům symbolizuje tu část mysli, která se zabývá rutinními, každodenními záležitostmi. I když jsou tyto mentální funkce schopné být vědomé, obvykle probíhají na nevědomé úrovni.

Naproti tomu devátý dům symbolizuje ty mentální funkce, které se snaží vypořádat se s tím, co není běžné nebo každodenní. Je to dům, kterým přicházejí nové myšlenky, vjemy a způsoby myšlení: dům expanze vědomí. Aby byly tyto procesy účinné, musí fungovat na vědomé úrovni. Kdykoli si člověk vědomě uvědomuje, že na něco myslí, patří to do devátého domu.

Styl vnímání devátého domu není pouze vědomý, je spíše syntetický než analytický. Snaží se vnímat, co se týká částí k celku a jaký vzorec organizuje jakoukoli skupinu entit. Nespokojuje se s pouhým vnímáním skutečnosti: stejně tak se zabývá významem. Velmi se zabývá tím, co je „tam venku“, ale zabývá se také vztahem *Já* k tomu, co je „tam venku“.

Devátý dům symbolizuje náboženství, filozofii a právo, protože všechny tyto se netýkají pouze vzorců, které souvisejí s věcmi ve vnějším vesmíru, ale také toho, jak jednotlivci do těchto vzorců zapadá. Náboženství se zabývá tím, co spojuje lidstvo ve vztahu k vesmíru. Filozofie, alespoň ty starší, popisují uspořádání vesmíru na morálních a etických i přírodních základech. Právo je studiem společenské smlouvy, kterou lidské bytosti řídí své vzájemné vztahy.

Devátý dům má silný sociální prvek v tom, že vnější faktory nebo jiní lidé jsou často zdrojem nových nápadů. Ale není to dům vztahů v konvenčním slova

smyslu: člověk se tam nepodívá, aby zjistil, jaký má někdo vztah k ostatním, leda tím nejnepřímějším způsobem. Spíše je to dům, který se zabývá pochopením toho, jak jsou věci integrovány do systémů. Je to protějšek Jupiteru na úrovni domu. Ačkoli postrádá aspekt Jupitera milující svobodu, sdílí Jupiterův zájem o pravdu.

Devátý dům je tradičně spojován s dlouhými cestami, na rozdíl od krátkých cest třetího domu. Dlouhé cesty staví člověka do neznámé situace a tím rozšiřují jeho vědomí. Jak bylo řečeno v diskusi o třetím domě, podstatný rozdíl mezi cestami ve třetím a devátém domě není v délce cesty, ale v míře, do jaké se cesta vymyká z běžného, každodenního prostředí. Je pravděpodobné, že původní rozlišení mezi cestami ve třetím a devátém domě vzniklo v době, kdy cestování na jakoukoli vzdálenost nevyhnutelně znamenalo vstup do neznámého světa. I sousední kraje byly často velmi odlišné. Ale dnes je možné cestovat tisíce mil, aniž bychom opustili homogenní celosvětovou průmyslovou kulturu.

Ve své nejlepší podobě přinášejí energie devátého domu předvídavost. Tyto energie se natahují, aby viděly do dálky daleko za běžné starosti jednotlivce, a dokážou předem zjistit, co může přicházet z vnějšího světa. To umožňuje vyhnout se překvapení, když se události přiblíží natolik, že se týkají intimního, každodenního života.

I když je devátý dům směřující ven, nad horizontem, tytéž energie mohou někdy jít dovnitř ve snaze porozumět Já. Z hlediska normálního vědomí může být něčí vnitřní bytost stejně cizí jako vnější svět daleko od běžné zkušenosti. Pokud však energie planet a znamení devátého domu nedovolí něco jiného, porozumění získané vnitřním dotazováním tohoto domu může být čistě intelektuální. Různé planetární funkce potřebují převést poznatky z devátého domu do porozumění na úrovni podstaty, která je nezbytná k tomu, aby byly takové informace užitečné.

Devátý dům je běžně považován za dům vyššího vzdělání, a třetí za dům základní a střední školy. To nemusí být nutně pravda. Pokud jde o rozšiřování povědomí jednotlivce, veškeré vzdělávání má charakter devátého domu. Vzhledem k tomu, že vzdělání slouží pouze k tomu, aby jednotlivci vnucovalo disciplínu a vštěpovalo mravy společnosti, aniž by rozšiřovalo vědomí

jednotlivce o pravdě, není devátým domem. Jde pak o směs funkcí desátého domu (disciplína), šestého domu (práce), čtvrtého domu (hlídání dětí) a třetího domu (programování). To ilustruje princip, že domy ve skutečném světě neznamenaají vůbec nic: označují pouze funkce, které může jedinec zažít, a vztahy k jedinci věcí vnímaných ve vnějším světě.

Ačkoli může být věrohodné dívat se na devátý jako na dům inteligence ve smyslu IQ, není to bezpečné. IQ je měřítkem schopnosti dosahovat IQ testy. Ačkoli to může korelovat s akademickým úspěchem, nemusí to nutně ukázat schopnost uspět ve světě. Skutečná inteligence má pravděpodobně více společného s vytvářením, inovacemi a pochopením vlastního života. Protože „inteligenci“ ve skutečnosti nerozumíme, navrhuji nepřirázovat tento termín k devátému domu. Raději říkám dům moudrosti. Moudrost vidím jako vědět, co je pravdivé pro sebe a pro svět, a působit tak, aby bylo vše, co má, a nic víc. Moudří nejsou neustále zahlceni vnitřními signály, které je nabádají k činům, které jsou nevhodné, jak posuzují výsledky.

Vnitřní úroveň. Devátý a desátý jsou dva domy nejvíce spojené s vědomou myslí. Ale zatímco desátý má co do činění s vědomou myslí působící na svět, devátý symbolizuje vědomou mysl, která prožívá, vnímá a chápe to, co vnímá. I když se devátý primárně nezabývá činností, není ani zcela pasivní: jeho energie nutí člověka natáhnout ruku, aby vnímal větší svět kolem sebe. Za předpokladu, že planety a znamení spojená s tímto domem nebrání takovému natahování, existuje touha zažít co nejvíce.

Jako dům aktivního prožívání je devátý domem těch psychologických vzorců, které modifikují a ovlivňují naše vnímání. Lidé pasivně nepozorují svět; struktura jejich vědomí ovlivňuje, jak a co vnímají. Prostřednictvím energií devátého domu se buduje rámec, podle kterého lze uspořádat zkušenost: filozofii, světonázor, dokonce i systém reality.

Vztahová úroveň. Na vnitřní a vnější úrovni máme jednotlivce, který se skutečně dívá do světa. Zde devátý dům symbolizuje druhy zkušeností, které člověk používá k utváření svých pohledů na realitu. Mezi takové zážitky může patřit cestování rozšiřující vědomí, jak jsme jej charakterizovali výše.

Vnější úroveň. Na nejvzdálenější úrovni označuje devátý dům všechny entity, které se zdají být vzdálené každodenní zkušenosti: cizí země, filozofie,

náboženství a způsoby života; nebo lidé s cizím původem nebo životním stylem a názory, které se velmi liší od těch vlastních. Na této úrovni devátý symbolizuje také učitele, ve smyslu spíše guru. Zde je vynikající příklad toho, že vnější úroveň projevu domu je vždy projekcí energií na vnitřní úrovni: v konečném důsledku není něčí guru nic víc či méně, nežli vnější prožívání energie uvnitř.

Planety v devátém domě. Mít mnoho planet v devátém je silným znamením neochoty přijmout limity každodenního světa, ve kterém člověk vyrůstal. Takoví lidé budou vždy oslovovat, aby zažili nové a neznámé, aby zjistili více o světě a o tom, co je pravda. Často se zajímají o disciplíny rozšiřující vědomí, jako je náboženství, filozofie a právo, nebo o rozsáhlé cestování, a to spíše na fyzické než mentální úrovni.

Planety v devátém domě ovlivňují naši životní filozofii a to, jak člověk nakládá s myšlenkami. Například Uran v devátém domě označuje někoho, komu vyhovují nové a radikální myšlenky, a kdo má tendenci odmítat tradiční. Neptun v devátém domě může naznačovat někoho, koho přitahují náboženské a duchovní koncepty a vnímání, a také možná někoho, jehož životní filozofie je nejasná. Saturn v devátém domě by mohl naznačovat jedince, jehož představy jsou určité, pevné a praktické povahy. Venuše může naznačovat někoho, jehož myšlenky jsou ovlivněny spíše estetikou než logikou. Každá planeta zase může vtisknout svou vlastní energii do stylu myšlení jednotlivce o světě.

Desátý dům

Kariéra nebo povolání. Sociální postavení, povýšení nebo pověst. Otce nebo matku. Lidé u moci, jako jsou šéfové, zaměstnavatelé nebo vládní úředníci.

Z výše uvedeného seznamu je zřejmé, že desátý je vnější dům, dům jednotlivce, který je hodně mimo svět. Toto je jedna strana desátého domu; další je, že stejně jako všechny domy od sedmi do dvanácti, desátý je nejlépe pochopitelný z hlediska jeho protějšího domu. Desátý symbolizuje ty energie, které vyvažují čtvrtý dům a odvádějí člověka od jeho starostí.

Jak jsme viděli, čtvrtý dům symbolizuje nejosobnější svět člověka, pozadí, ze kterého člověk přichází, místo, kam se stahuje, a jeho ranou zkušenost s výchovou. V průběhu života čtvrtý dům symbolizuje vše v jednotlivci, který je nejniternější a nejvzdálenější od vnějšího světa. To zahrnuje nevědomou mysl.

Desátý dům na druhé straně symbolizuje jednotlivce vycházejícího do světa, osoby, které při tom jednotlivce vedou, a ty aspekty myslí, které se nejvíce zabývají vnějším světem.

Aby se člověk mohl vyvinout z nemluvněte v dospělého, který hraje roli ve společenském vesmíru, musí existovat energie, které vytáhnou jednotlivce z lůna a domova dětství, čímž způsobí rostoucí interakci ve vnějším světě. Toto jsou energie desátého domu.

V dětství jsou tyto energie prožívány prostřednictvím rodičů, když dítě ukáznuje, podporují jeho snahu růst a učí ho, jak vycházet ve vnějším světě. Zatímco oba rodiče to do určité míry dělají, desátý dům obvykle symbolizuje osobu (rodič nebo jinou), která tuto roli nejvíce hrála. Podle mých zkušeností je desátý dům domem otce, ale ne vždy to souvisí s biologickým otcem.

Ti, které člověk zažívá jako postavy desátého domu v raném životě, jsou samozřejmě postavami autority a zkušenost s nimi určuje vzor pro všechny zkušenosti s postavami autorit později. To je základ pro desátý dům, který označuje lidi s autoritou člověkem, a dokonce vztah člověka k vládě jako celku.

Vzorci z desátého domu také pomáhají najít životní cíle: něco, čím se stát, roli, kterou je třeba hrát. Zatímco čtvrtý dům označuje stav bytí, který je zásadně spokojený sám se sebou, desátý dům často značí stav, k němuž člověk se touží dostat, ale ještě ho nedosáhl. Téma nespokojenosti s tím, kde se člověk v životě nachází, je tedy vlastní symbolice desátého domu. Podobně, zatímco čtvrtý je dům, ve kterém člověk pouze existuje, aniž by se musel prosazovat, desátý je silně spojen s myšlenkou výkonu, konání a hraní role, podle níž se lze identifikovat.

Lidé obvykle odpovídají na otázku „Čím jsi?“ popisem toho, čím se živí. Z toho vyplývá asociace desátého domu s kariérou nebo povoláním. Nejedná se o práci v šestém domě, kterou člověk dělá jen proto, aby si vydělal na živobytí, ale o práci, která poskytuje sociální roli, práci, se kterou se lze identifikovat a podle níž se identifikuje.

Pokud jim zaměstnání tento pocit identity neposkytuje, může to být jiná oblast života. Někdo by se mohl například živit poštovním úředníkem, a jako koníčka celostátně známým sběratelem známek. Pokud sbírání známek

poskytuje pocit identity a člověk je tím primárně známý, pak je to činnost desátého domu, ne práce na poště.

Z výše uvedeného by mělo být zřejmé, proč desátý dům znamená společenské postavení, povýšení a pověst člověka. Ve skutečnosti starší astrologie kladla větší důraz na desátý jako na index společenského postavení, nežli na určující faktor kariéry.

Něco, co je v tom implicitní, ale nepokryté v existující literatuře týkající se desátého domu, považuji za nesmírně důležité. Desátý dům může být klíčem k pochopení vlastní transcendence: to znamená, jakým směrem se člověk musí vyvíjet, dokud neprožije symboliku svého horoskopu na nejvyšší, nejvědomější úrovni, se všemi různými energiemi v jáství, které jsou vzájemně integrovány do nejvyšší možné míry.

Proč by tomu tak mělo být? Je v povaze evolučního vzorce člověka přerůst v interakci se světem mimo něj. Toto je hra o inkarnaci ve fyzickém vesmíru. Z lůna se člověk přestěhuje do domova a rodiny, do školy, do světa a pak do své vlastní sociální role, a nemusí to skončit. Proč by tyto stejné energie desátého domu, které jsou posilou z okolí, neměly vést člověka do světů mimo společenský vesmír? Pokud je Země lůnem fyzické existence a desátý dům symbolizuje energie, které nás vytahují z lůna, pak by desátý dům logicky symbolizoval energie, které nás také vedou k transcendentálnímu porozumění. Zatímco devátý dům symbolizuje vnitřního guru, který nás vede k tomu, abychom se více natáhli a porozuměli, desátý dům symbolizuje naši snahu hrát roli ve světě, do kterého nás guru vede. Desátý dům může být profesí nad rámec pouhé profese, jak si vyděláváme na živobytí.

Z praktického hlediska je samozřejmě desátý dům obvykle omezen na role ve společenském vesmíru. Ale zjišťuji, že při pohledu na symboliku desátého domu z metafyzického hlediska lze získat platná data o tom, jak může jednotlivec růst na duchovní i mentální úrovni. Přinejmenším desátý dům může člověka vést k tomu, aby jeho životní práce byla efektivnější a přínosnější.

Stejně jako jiné domy, které znamenají zkušenost člověka s tím, že někdo hraje roli, desátý dům také znamená, jak člověk hraje role desátého domu pro ostatní: jak bude sloužit jako průvodce, autorita nebo disciplinární osoba. Jak bylo zmíněno v souvislosti s pátým domem, desátý býval jedním ze čtyř domů

označujících děti. Stejně jako desátý dům znamená vlastní zkušenost s tím, kdo hrál roli otce, může také naznačovat vlastní schopnost hrát roli otce ve vztahu ke svým dětem. (Opět mějte na paměti, že každý z rodičů může hrát roli otce v různých časech.)

Vnitřní úroveň. Ani na vnitřní úrovni nefunguje desátý dům ve vzduchoprázdnu zcela odděleně od ostatních lidí. V zájmu o zodpovězení otázek „Kdo jsem?“, „Čím jsem?“, „Co dělám?“ a „Kam jdu?“ to normálně vyžaduje sociální prostředí, aby se dospělo ke svým definicím *Já*.

Zatímco devátý dům symbolizuje největší možné vědomí ne-*Já*, desátý představuje největší možné vědomí vlastního *Já*. A zatímco devátý dům symbolizuje vědomou mysl natahující se k prožívání vnějšího světa, desátý dům představuje vědomou mysl natahující se, aby jednala ve vnějším světě, byla působcem a hrála roli.

Desátý dům na této úrovni může také naznačovat internalizaci energií, které byly původně vnější. Výše jsme například zmínili, že desátý dům může naznačovat schopnost člověka hrát roli otce nebo průvodce vůči druhému, zejména dítěti. To vyplývá z internalizace vlastní zkušenosti s otcovstvím: otcovská postava, ať už to byl kdokoli, se stává aspektem vlastní mysli. Z této úrovně pochází freudovské superego, které zhruba odpovídá svědomí, vnitřnímu arbitrovi, který rozhoduje mezi dobrem a zlem.

Vztahová úroveň. Desátý dům označuje všechny vztahy mezi námi a ostatními, ve kterých existuje nerovnost: kde jedna osoba hraje dominantní roli vůči druhé, která explicitně nebo implicitně přebírá roli dítěte nebo závislého. Podstatou takového vztahu je, že osoba, která přebírá dominantní roli, učí nebo vede toho druhého. Nerovnost, která je těmto vztahům vlastní, je obvykle normální spíše a správná než patologická. Vynikající znalost vodítka a poskytovaného vedení jsou užitečné a nezbytné pro toho, kdo je obdrží.

Vnější úroveň. Na vnější úrovni jsou zkušenosti těch, kteří působí jako průvodci, představitelé autority nebo lidé, kteří mají nad někým moc, jako jsou šéfové, zaměstnavatelé a vládní úředníci. Způsob, jakým člověk prožívá tyto lidi, souvisí s tím, jak člověk prožíval otcovství v raném věku. Některé planetární indicie mohou naznačovat, že člověk může silně reagovat na druhy otcovství, které ztělesňují energii této planety, nebo že může mít tendenci přitahovat

autoritní postavy, se kterými má člověk potíže. To naznačuje, že potíže, které má člověk s otcem nebo otcovskými postavami (včetně velmi pravděpodobně matky), jsou zdrojem nebo možná přesněji prvním projevem vzorce jednání s takovými lidmi v pozdějším životě. Pokud člověk nevynaloží žádné úsilí, aby si to uvědomil a překonal, může strávit celý život bojováním v bitvách, které sváděl se svými rodiči.

Planety v desátém domě. Velký počet planet v desátém znamená silnou orientaci na otce v osobnosti. Vychází to z potřeby dosáhnout, být a být uznáván jako významná osoba ve světě, mít na sobě druhé závislé a ospravedlnit se stupněm a kvalitou svého výkonu. Aktivní desátý dům nezaručuje slávu, ale obvykle naznačuje, že člověk má nebo se snaží mít na starosti svůj osud.

Saturn v desátém domě se snaží na ostatní působit jako profesionální otec. To se často projevuje jako učitelé, kteří kladou důraz na disciplínu a hraní správné role ve společnosti, spíše než aby zdůrazňovali rozšiřování vědomí (což je styl výuky devátého domu).

Neptun v desátém domě může označovat toho, kdo má potíže s hledáním role nebo životního směru. Často je nejlepším řešením zapojit se do něčeho, co přesahuje individuální důležitost. Může to být příčina, duchovní hledání nebo prostě pomoc druhým. Ryby v desátém domě působí podobně.

Uran v desátém domě může označovat někoho, komu je celá myšlenka tohoto domu nepříjemná. Často se projevuje jako neobvyklé povolání nebo životní směr.

Jedenáctý dům

Přátelé a sociální okruh. Naděje, přání a ambice.

V tradičních významech jedenáctého domu jsou dvě odlišná témata a zjevně spolu nesouvisí. „Přátelé a sociální okruh“ lze chápat jako postavení domu nad horizontem v opozici k pátému domu. Ale původ „nadějí, přání a ambicí“ je nejasný. Naděje, přání a ambice (nebo souhrnně aspirace) jsou v domě nad horizontem, ale není hned jasné, jak souvisí se sociálním kontaktem nebo jaký mají smysl, pokud jde o jedenáctý dům v opozici k domu hry. Mám podezření, že část záhady vyplývá z používání „aspirací“ v příliš širokém smyslu.

Jedenáctý dům pravděpodobně neoznačuje aspirace obecně, ale spíše určitý druh aspirace, který zapadá do jeho dalšího základního významu. Poté, co se podíváte na další hlavní význam, může být jasnější, jak aspirace mají co do činění se sociálními vztahy.

Jedenáctý dům, který je v opozici k pátému, naznačuje, že dva domy stojí v nějaké polaritě: že jedenáctý dům je nějakým způsobem polarizován k osobnímu sebevyjádření a hře nebo činnosti provozované pro sebe. Ale my obvykle nemyslíme na přátele jako na protiklad ke hře; ve skutečnosti spolu často souvisí.

Polarita existuje v myšlence osobního sebevyjádření. Pátý dům je téměř zcela sebestředný. I když se to týká milostných vztahů, týká se to osobního požitku z milostných vztahů a schopnosti člověka být sám sebou s druhým. Stejně jako pátý je i jedenáctý dům vysoce sebe-vyjadřujícím, ale výraz je socializovaný; to znamená, že se vyskytuje v sociálním kontextu a sebevyjádření je modifikováno požadavky na vztah k ostatním. Jedenáctý dům obvykle nevyžaduje, aby člověk potlačoval svou identitu; identita je spíše integrována a často vyjádřena jako součást skupinové identity.

Jelikož sedmý dům symbolizuje vztahy jeden k jednomu, jedenáctý dům lze považovat za vztahy jeden k mnoha. To zahrnuje přátelství, protože zatímco lidé mají pouze jednoho partnera, obvykle mají několik přátel. Zatímco sedmý dům znamená intenzivní konfrontaci tváří v tvář, jedenáctý je spíše ležerní.

Kromě přátelství označuje jedenáctý dům vztahy, jako je členství ve společnostech, organizacích a dalších sociálních seskupení. Například vztah ke korporaci, jejímž je člověk členem, bude označen jedenáctým domem. Je třeba si zapamatovat, že jedenáctý dům popisuje schopnost člověka vyjít spolu v jakékoli situaci, ve které se člověk musí stýkat s několika lidmi najednou a ve které musí upravit své chování, aby spolu vycházeli. Zároveň musí přátelé nebo skupina na oplátku podporovat jednotlivce.

Jedenáctý dům je nad horizontem, což naznačuje jeho společenskou povahu, a je také následným domem, což naznačuje, že má něco společného se zdroji. Je užitečné o něm uvažovat jako o domě sociálních připoutaností, na rozdíl od druhého, který je domem osobních, často fyzických připoutaností. Jako druhý ukotvuje člověka ve fyzickém vesmíru, jedenáctý ukotvuje člověka

ve společenském vesmíru. Myšlenka jedenáctého jako sociálního připoutání má kořeny v hinduistické astrologii, která používá v podstatě stejné významy jako my, ale s některými doplňky a vypuštěními. Hinduistická verze jedenáctého domu znamená, jak člověk získává peníze. Druhý se pak stává domem toho, jaké peníze člověk má, spíše než jak je získal. Získávání peněz a zdrojů je přímou funkcí sociální integrace a sociální interakce je k tomu nezbytná.

Nyní se vraťme k jedenáctému domu jako k nadějím, přáním a ambicím, nebo, jak jsme je shrnuli, k aspiracím. Zprv si myslím, že většina výkladů „ambice“ správně nepatří do jedenáctého domu. Jako potřeba být efektivní obecně patří ambice k prvnímu domu, domu, jehož prostřednictvím člověk ovlivňuje své bezprostřední okolí.

Profesní ambice se většinou podepisují v desátém domě. Sociální ambice neboli touha být někým významným patří také k desátému domu, tradičně domu společenského postavení a povýšení. Ambice by se asi vůbec neměly používat jako klíčové slovo pro jedenáctý dům. „Naděje a přání“ implikují ideály, a proto je tento dům často nazýván domem ideálů. Souhlasím, že s jedenáctým domem jsou spojeny ideály, ale neříkám tomu primárně dům ideálů. Raději přiřazuji intelektuální a filozofické ideály do devátého domu a morální a duchovní ideály do dvanáctého domu.

Ale ideály a aspirace jsou ovlivněny vztahy ve skupině, sociální třídou, přáteli a spolupracovníky v jakékoli oblasti činnosti. Ve skutečnosti být součástí skupiny znamená sdílet ideály a aspirace této skupiny. Přinejmenším to znamená mít ideály a aspirace, které jsou kompatibilní se skupinou. Člověk patří do skupin, aby společně pracovali na tom, v co všichni věří. Jedenáctý dům se tak nestává domem ideálů a tužeb obecně, ale sdílených ideálů a tužeb, které jsou ovlivňovány a modifikovány skupinami, ke kterým člověk patří. To nemění obvyklé chápání jedenáctého domu tolik, jak by si někdo mohl myslet, protože něčí ideály a aspirace jsou jen zřídka drženy ve vzduchoprázdnu; bývají podmíněny skupinovými vztahy v mnohem větší míře, než si člověk uvědomuje.

Vnitřní úroveň. Na vnitřní úrovni jedenáctý dům označuje potřebu oslovit a navázat kontakty s ostatními a začlenit se do skupiny. Ačkoli je jedenáctý dům jedním z nejvíce společenských domů, stále má vnitřní rozměr, tedy úroveň energie, která existuje v jednotlivci před jakýmkoliv vnějším

projevem. To lze vidět, když některé planetární energie v tomto domě (například Saturn) naznačují neochotu spojit se se skupinami, přičemž důvody této neochoty lze vidět pouze z hlediska vnitřních, osobních kritérií.

Také na této úrovni je jedenáctý dům jako sdílené ideály a aspirace. Může se zdát, že takové ideály alespoň částečně pocházejí z vnější zkušenosti, ale jedenáctý jako východní dům je domem, ve kterém má jednání na svůj svět přednost před jeho prožíváním. Jinými slovy, člověk má ideály a touhy sdílet s ostatními, než najde ostatní, s kým je sdílet. Potom mohou být ideály modifikovány výslednou interakcí. Podíváme-li se na jedenáctý dům pohledem vnitřní úrovně jako na dům skupinových nebo sociálních vazeb, lze ji chápat jako označující schopnost člověka identifikovat se s ostatními lidmi a učinit identitu skupiny jako celek součástí své osobní identity. To vztahuje jedenáctý dům k druhému domu, což značí sklon k tomu, aby se objekty ve vnějším světě staly součástí identity člověka.

Vztahová úroveň. Na úrovni já-ostatní jedenáctý dům označuje vztahy, jako jsou přátelství, stejně jako vztahy, ve kterých je člověk součástí skupiny. Takové vztahy jsou většinou povrchnější než partnerství, ale občas se mohou stát blízkými, osobními konfrontacemi v sedmém domě, jako když si dva přátelé sednou a promluví si od srdce k srdci.

Vnější úroveň. Jedenáctý dům na vnější úrovni označuje lidi a skupiny, ke kterým se vztahujeme. Jako ve všech domech působících na vnější úrovni, tito lidé ztělesňují energie z nás samotných.

Planety v jedenáctém domě. Velký počet planet v jedenáctém obvykle označuje lidi, kteří jednají a prožívají velkou část svého života ve spojení s přáteli nebo sociálními skupinami. Obvykle to nejsou drsní individualisté, protože potřebují skupinovou podporu, aby se cítili správně ve své životní pozici. Ale ani oni obvykle nebudou následovníky. Budou aktivní součástí skupin, které budou podporovat a které budou podporovat je. Budou také sdílet většinu svých ideálů a aspirací se skupinou. V souvislosti se společnou myšlenkou jedenáctého domu jako nadějí a přání jsem viděl jen málo důkazů o tom, že by lidé se silnými jedenáctými domy měli větší naděje nebo přání než průměr.

Celkově planety v jedenáctém domě ukazují, jaké přátele si člověk přitahuje nebo jaké planetární energie zažívá ve skupinových kontaktech. Většina planet výrazně nemodifikuje účinky tohoto domu ani nebrání vytváření skupinových kontaktů, s výjimkou následujících.

Saturn v jedenáctém domě může naznačovat samotáře, kteří se zdráhají navazovat přátelství. Takoví lidé mohou mít pocit, že přátelé nebo sociální skupiny požadují příliš mnoho jejich energie a upírají jim příležitosti k sebevyjádření. Je pro ně jednodušší být o samotě, kde mají alespoň svobodu dělat si, co chtějí. Když najdou přítele nebo skupinu, která je příliš nebrzdí, přátelství nebo skupinové vztahy mohou trvat dlouho. Alternativně může Saturn v jedenáctém domě jednoduše naznačovat preferenci saturnských přátel.

Uran v jedenáctém domě může také naznačovat potíže s vytvářením skupinových kontaktů. Typ Urana je často příliš nezávislý na to, aby se usadil a následoval ideály jedné skupiny. Ale častěji Uran v jedenáctém domě označuje někoho, kdo navazuje kontakty s uranskými skupinami nebo jednotlivci.

Pokud je Pluton v jedenáctém domě a aspektován tak, že naznačuje nebezpečí bojů o moc, pak to také může znamenat narušení skupinových kontaktů.

Na druhé straně, Slunce nebo Měsíc v jedenáctém domě ukazují zvláště silnou potřebu skupinové interakce nebo přátel. Pokud jsou všechny ostatní věci stejné, budou tito jedinci skutečně prosperovat pouze tehdy, když budou žít v kontextu sdílených ideálů a aspirací, které je podporují v jejich snaze o život.

Dvanáctý dům

Sebe-odstranění, oběť, karma. Tajemství, tajní nepřátelé. Nemocnice, ústavy pro výkon trestu odnětí svobody nebo vězení.

Existuje jen málo tradičních výkladů dvanáctého domu, na které by se člověk mohl opravdu těšit. Nejen, že má tento dům špatnou pověst, ale je také tradičně nejslabším domem, takže každá planeta v něm umístěná má být pro jednotlivce jen málo nebo vůbec neužitečná. Přesto je jasné z potíží, které mají lidé s planetami dvanáctého domu, že to není slabý dům. Planety v tomto domě

často znamenají nejzávažnější potíže člověka způsobem, který by nemohl udělat, kdyby byl slabý.

V novější době Gauquelinova práce ukázala, že jako ukazatel profese a temperamentu je přinejmenším dvanáctý dům jednou z nejsilnějších oblastí horoskopu. Je jasné, že nějaké přehodnocení je na místě. Pokusím se o to zde a jinde v této knize.

Jak ukážu v další kapitole, můžeme se na domy dívat jako na sled evolučních fází nejen v tradičním pořadí proti směru hodinových ručiček, počínaje prvním domem, ale také po směru hodinových ručiček, počínaje IC a pohybem nahoru do třetího, druhého, prvního, dvanáctého a zpět do čtvrtého domu.

Tento bod nyní uvádím, protože ze všech domů je dvanáctý z tohoto schématu nejjasnější. Planety vycházejí do dvanáctého od prvního po překročení horizontu na východě. Dvanáctý dům je tam, kde je Slunce těsně po úsvitu. Tato skutečnost není v souladu s tradičním pohledem na dvanáctý dům jako na temný, skrytý, tajný dům. Svítání není temné! Ale svítání je první, pokusný projev energie, která právě vyšla z osobní, vnitřní polokoule pod obzorem. Dvanáctý je dům, ve kterém poprvé vypouštíme energie do světa. Takové energie jsou nezralé, nezkušené, zranitelné a snadno porazitelné, ale na osobnost nemají slabý vliv. Naopak, jsou v kritickém bodě a následně mají silný, i když někdy skrytý účinek. Pokud se tyto energie stanou ohniskem krize v raném věku, negativní důsledky takové krize mohou být obzvláště závažné. Na takovou situaci se můžeme podívat následujícím způsobem.

Považujte nově vzniklé energie ve dvanáctém domě za první pokusné pokusy jednotlivce dát něco do světa. Jsou zranitelní a nezkušení, snadno se jim postaví etablované energie a jsou často poraženi. Pokud ano, jedinec buď vědomě či nevědomě stahuje tyto rodící se energie zpět do nitra.

Když se člověk vědomě rozhodne nevyjadřovat jednu z těchto energií, stává se to jedním z tajemství jednotlivce. Více obvykle, jedinec nemůže přijmout energii jako součást *Já*, a tak potlačuje to do nevědomé mysli.

Ale stále se musí projevovat nepřijatelné energie. Pokud je vědomá mysl nechce nebo není schopna přijmout, zbývají na povrch pouze dvě místa: tělo, v

kterémžto případě se dvanáctý dům stává domem nemoci podobný šestému, nebo prostředí, v kterémžto případě se energie projevují jako další jedinci, kteří ztělesňují to, čeho se člověk sám bojí. Jinými slovy, ty aspekty světa, které působí proti člověku – tajní nepřátelé, individuální i nepřímí – nejsou nic jiného než ztělesnění odmítnutých aspektů sebe sama. Nečiní je zlými kvůli své vnitřní povaze, ale tím, že je člověk odmítá. Tohoto jevu si všimli hloubkoví psychologové. Jakýkoli aspekt psychické energie člověka, který není integrován do celého systému psychické energie, který tvoří jeho bytost, se stává autonomním a cizím. Prožívá se buď jako něco uvnitř, co se cítí vnější, jako vlastnictví duchem, nebo jako něco, co se jeví jako zcela vnější, jako je okolnost nebo osoba.

Dvanáctý dům, pokud je domem potlačených a tedy neintegrováných energií, je domem nevědomé mysli, osobního nevědomí, soukromého balastu. To je v protikladu k myšlence čtvrtého domu kolektivního nevědomí, aspektu psychiky, který je ze své podstaty spíše nevědomý než nevědomý, a to kvůli potlačování.

Energie, které byly podrobeny procesu potlačení ve dvanáctém domě, jsou součástí našeho Já, ale ne vědomé identity. Omezují člověka tím, že pracují proti jeho výrazu. Podkopávají ego, protože jsou jím popírány. Do té míry, do jaké je člověk připoután ke svému egu, a do té míry, do jaké považuje svou sociální identitu za to, čím skutečně je, budou potlačované energie dvanáctého domu působit proti němu. Pouze pokud je člověk schopen odpoutat se od ega, mohou tyto energie působit v jeho prospěch. Z pohledu ega je to oběť.

V praxi to znamená, že abychom se vypořádali s energiemi dvanáctého domu, které byly zdrojem obtíží, může být nutné pracovat s nimi způsobem, kdy nezáleží na zásluhách a odměně. To znamená altruistickou práci vykonávanou pro druhé nebo pro věc, která přesahuje každého jednotlivce. Při práci na vyšší úrovni, než je běžné vědomí schopné pochopit, tato činnost začlení energie dvanáctého domu do života člověka a rozšíří a posílí jeho bytí. Z tohoto důvodu mnoho astrologů spojuje dvanáctý dům s obětí, duchovní prací a dokonce i osvícením.

Karma jako význam dvanáctého domu pochází ze stejného zdroje. Věřím, že ať už energie přetrvává z předchozích životů, vzorce s nimi spojené jsou v

tomto životě velmi brzy obnoveny. Pokud je to obtížná karma, tyto vzorce budou pravděpodobně spojeny s nějakým druhem obtíží ve dvanáctém domě.

Rád bych využil této příležitosti a odsoudil to, čemu se říká „karmická astrologie“. Mnozí z jeho praktikujících začali číst dvanáctý dům z hlediska negativní karmy, tedy podmínek, které omezují a strukturují tento život, aniž by jedinec mohl dělat cokoliv jiného než snášet následky. Nejčastěji je omezení v tomto životě vnímáno jako trest za hříchy z minulého života.

Tato praxe má několik zhoubných důsledků. Za prvé, je to obvykle projekce do vesmíru vlastní, obvykle primitivní, židovsko-křesťanské morálky praktikujícího. Astrolog promlouvá jako spravedlivý prorok, který klientovi předkládá „slovo Boží“. Tím se klient cítí špatně a neadekvátně a ve skutečnosti zhoršuje problémy spojené s dvanáctým domem, který je, pro začátek, domem odmítnutých aspektů vlastního Já.

Za druhé, protože neexistuje žádný spolehlivý způsob, jak potvrdit předchozí inkarnaci, klienti jsou postaveni do pozice, kdy musí věřit nebo nevěřit tomu, co jim bylo řečeno. Pokud nevěří, může stále existovat přetrvávající pochybnost, která oslabí jejich schopnost se s problémem vyrovnat. Pokud věří, jsou připraveni o možnost s problémem cokoliv udělat. Ostatně, co se dá dělat s božím trestem? Také tím, že je člověk zaujatý karmickými příčinami, je méně pravděpodobné, že bude v kontaktu se zkušenostmi v tomto životě, které by později mohly vrhnout světlo na problém a umožnit mu s tím něco udělat. Astrologové existují, aby pomohli těm, kteří chtějí porozumět svým životům a něco s nimi udělat. Neexistují proto, aby vydávali božské soudy.

Většina z výše uvedeného předpokládá, že energie dvanáctého domu byly poraženy v krizích, což má za následek potlačení a odcizení Já od Já. Není tomu tak vždy. U mnoha lidí energie dvanáctého domu nejsou v raném životě poraženy. Pro takové lidi se planety dvanáctého domu stávají zdrojem síly, nikoli obtíží, a znamenají dominantní energie v jejich osobnostech a životech. To vysvětluje, proč dvanáctý dům může určovat profesi, a co je ještě důležitější, dominantní psychologické vlastnosti, jak ukázal Gauquelinův výzkum.

Vnitřní úroveň. Zatímco v prvním domě máme potenciál pro vydávání energie do světa, ve dvanáctém máme energie, které jsou skutečně vydávány.

Tyto energie se mohou stát zdroji raných porážek nebo vítězství, z nichž obojí může ovládnout život. Když jsou tyto energie poraženy, stanou se součástí našeho potlačovaného nebo nepřiznaného *Já*, a jejich nedostatek integrace s vědomým *Já* může způsobit, že budou pracovat proti nám, a tím se vynoří jako naše obavy. Při pohledu na tyto aspekty *Já* jsou považovány za zlo, nebo přinejlepším za slabosti. Často nejsou vůbec vidět, ale lze je odvodit pouze z chování nebo z okolností, které k sobě přitahuje.

Při řešení problémů dvanáctého domu často pomáhá ego obětovat se způsobem, který je symbolicky vhodný pro zúčastněné energie. Jednotlivec tak může integrovat tyto energie do vlastního *Já* na úrovni vyšší než ego. Tímto způsobem může dvanáctý dům vypovídat o sebe-transcendenci stejně jako desátý dům. Desátý dům může označovat směr sebe-transcendence, zatímco dvanáctý může říci, co musíme udělat, abychom šli tímto směrem.

Vztahová úroveň. Dvanáctý dům je velmi důležitý na úrovni sebe sama, protože často promítáme skryté aspekty sebe sama do našich intimních vztahů. Ve skutečnosti dvanáctý dům často vypovídá o intimních vztazích tolik jako sedmý, protože jsme často hnáni do jednání s lidmi, kteří v sobě ztělesňují to, čeho se bojíme. Je to, jako by naše neintegrované části hledaly shledání se zbytkem nás samých tím, že se vrátíme do života prostřednictvím jiného jedince. Netřeba dodávat, že takové vztahy jsou často obtížné, protože odcizení od aspektů dvanáctého domu bude mít potíže s každým, kdo je ztělesňuje. Lidé, ke kterým se takto vztahujeme, jsou často jako zrcadla, dokážou nám o nás hodně říct, jakmile přijmeme jejich vztah k nám. Pokud však nepřijmeme jejich bytí jako projev nás samých, budeme se vnímat jako oběti jejich činnosti.

Existují také pozitivní vztahy z dvanáctého domu, ve kterých jeden slouží druhému – ne z oběti nebo mučednictví, ale z oddanosti. V takových vztazích jsou negativní energie dvanáctého domu transcendovány, protože se stávají symboly něčeho, co přesahuje jednotlivce.

Vnější úroveň. Na vnější úrovni dvanáctého domu jsou všechny sociální okolnosti a situace, které jsou obtížné, protože je shledáváme podkopáváním. I to jsou projekce našich vnitřních strachů a pocitu nedostatečnosti.

Dvanáctý dům může také představovat sociální entity a okolnosti, které nám pomáhají překonat následky našich energií dvanáctého domu. Patří mezi

ně nemocnice a další instituce, které se o nás starají, když máme problémy sami se sebou. Patří mezi ně také učitelé a duchovní instituce. Prostřednictvím nich můžeme překonat své obtíže ve dvanáctém domě tím, že se naučíme překračovat naše ego, obnovit ztracené části nás samých a rozšířit tyto části tak, aby byly schopné strávit a integrovat kdysi nepřijatelné energie.

Planety ve dvanáctém domě. Velký počet planet ve dvanáctém domě znamená, že řada planet je v kritické fázi. Protože většina lidí má potíže zvládnout několik krizí najednou, je pravděpodobné, že člověk s mnoha planetami ve dvanáctém domě nedokáže vyřešit některé z krizí a planety, které je reprezentují, se pak stanou součástí negativních energií dvanáctého domu, o kterých jsme hovořili výše.

Z horoskopu nelze obvykle odvodit, zda energie dvanáctého domu bude pozitivní nebo negativní silou. Na rozdíl od toho, co mnozí astrologové věří, energie dvanáctého domu nemusí být nutně obtížná, a když funguje pozitivně, neomezuje se na duchovno, sebezapření nebo asketické aktivity. Vezměme si například Slunce ve dvanáctém domě, jehož obvyklý popis označuje odcházejícího, odtažitého jedince, který je raději sám a který se vyhýbá záři reflektorů. Podle obecně přijímaných údajů o narození však mají Jimmy Carter, Rosalynn Carter a Henry Kissinger všichni Slunce ve dvanáctém domě. Kissinger samozřejmě pracoval tajnostkářsky a Carterovi mají silné náboženské zájmy a větší smysl pro soukromí, nežli většina lidí v politice. Ale žádného z těchto lidí nelze nazvat tím, kdo se vyhýbá záři reflektorů (zejména Kissinger, který si, jak se zdá, velmi užil být veřejnou osobou). Tyto tři případy, stejně jako Gauquelinovy údaje, jasně naznačují, že nejen že mohou být planetární energie dvanáctého domu velmi patrné v osobnosti, ale mohou také pracovat pro, nikoli proti, projevu ega jednotlivce, pokud nebyli v raném životě předmětem velké porážky ega.

Je však třeba uznat, že s energiemi dvanáctého domu je pro lidi často obtížné zacházet a že mnozí se je nikdy nenaučí efektivně používat, leda možná altruisticky, a s malým zájmem o osobní zisk. Každá planeta ve dvanáctém domě může označovat energii, které je člověk odcizen.

To platí zejména tehdy, pokud kulturní nebo sociální podmínky mají tendenci pracovat proti projevu této planetární energie v jednotlivci. Například

pro ty, kteří věří v tradiční sexuální role, je Mars příliš mužskou energií, kterou ženy mohou vyjádřit. Mars ve dvanáctém domě nad převládajícími sexuálními stereotypy zvyšuje pravděpodobnost, že žena bude odcizena své vlastní energii Marsu a zažije ji prostřednictvím mužů, které přitahuje. Takoví muži mohou být silní, agresivní a nezávislí, nebo spíše drsní, panovační a arogantní. Takto zažité vlastnosti Marsu jsou obvykle negativní, protože potlačení, které symbolizuje dvanáctý dům, vytváří negativní energii. Pro muže může být Měsíc nebo Venuše ve dvanáctém domě obtížným postavením, alespoň ve vztazích se ženami, protože opět potlačující tendence negativního dvanáctého domu posilují společenský výcvik, který vytlačuje muže z kontaktu s jejich ženskostí.

XV. Domy: Dva alternativní pohledy

Když jsem se zabýval běžnějšími způsoby pohledu na domy, chtěl bych se před dokončením radikálněji podívat na to, proč mají domy takový význam, jaký mají.

Domnívám se, že v zásadě domy odvozují svůj význam ze dvou zdrojů. Jedním z nich je vzájemný vztah mezi domy. Už jsem se dotkl toho, jak může dům odvozovat alespoň část svého významu z jeho pozice vůči ostatním domům. V první polovině této kapitoly budu diskutovat jak o tom, co považuji za zneužití odvozování významů domu tímto způsobem, tak o jeho správném použití.

Důležitějším zdrojem významů domů je pravděpodobně vztah domů k horizontu a kružnicím poledníku. Tuto kapitolu uzavřu ukázkou toho, jak se významy domu stávají jasnějšími, když je vidíme vyrůstat z postupu ve směru hodinových ručiček mezi těmito základními rozděleními.

Významy odvozených domů: Jejich použití a zneužívání

Jak jste viděli v předchozí kapitole, každý dům má několik významů, z nichž většinu lze odvodit z jediného základního významu. Ale při diskusi o osmém domě jsem zmínil, že alespoň některé jeho významy pocházejí ze vztahu osmého k jiným domům. Například jeho význam „peníze jiných lidí“ lze odvodit z toho, že osmý dům je sedmý dům (jiní lidé) od druhého (peníze). Nebo to, že to jsou „peníze partnera“, lze odvodit z toho, že osmý je druhý dům (peníze) od sedmého (partnera). Tyto významy nevyplývají přímo ze základního významu osmého domu.

Ačkoli odvozené významy nevyplývají přímo z hlavních významů, mám pocit, že určitým způsobem jsou hlavní významy nakonec odvozeny ze vztahu domů k sobě navzájem. Koneckonců, domy jsou fázemi v denním cyklu a povaha každé fáze v cyklu vychází z jejího jedinečného vztahu ke každé jiné fázi. Vzájemného vztahu domů jsem se dotkl v části „Klasifikace domů“ ve XIII. 13 a ve vymezení domů samotných ve XIV. kapitole. V následující části bych chtěl explicitněji ukázat, jak může význam domu vzniknout z toho, že je v opozici, kvadratuře, trigonu, sextilu, semisextilu nebo kvinkunxu k jednomu z dalších jedenácti domů. Ukážu nejen to, jak odvozování významů domů ze vztahů aspektů může poskytnout nový pohled na domy, ale také jak vám může pomoci

interpretovat prázdné domy. Než se k tomu ale dostanu, považuji za nutné zbavit se běžného a myslím, že zcela scestného způsobu odvozování významů domu.

Odvozování významů domu ze vztahů domů

Často se používají odvozené významy, takže každý dům se čte, jako by to byl první dům pro problém, se kterým je tento dům spojen. Například, vezmeme-li třetí dům jako dům bratrů a sester, můžete se na čtvrtý dům dívat jako na druhý dům od třetího. Tím by se ze čtvrtého stal dům peněz nebo majetku bratrů a sester. Devátý dům horoskopu se čte jako sedmý dům od třetího, což znamená manželství a partnerství vytvořená bratry a sestrami. Sedmý dům horoskopu by byl pátý dům od třetího (dotyčný dům se vždy počítá jako první) a označoval by děti svých bratrů a sester. A tak dále.

Podle nejlepších důkazů, které jsem viděl, se tento způsob použití odvozených významů domu původně vůbec neaplikoval na natální horoskopy, ale do natální práce byl přenesen z horární astrologie. Horární astrologie je technika pro zodpovězení konkrétních otázek, jako například „Kdy bude můj soudní spor vyřešen?, či „Který tým vyhraje Světovou sérii?“. Zřídka používá natální horoskop, ale místo toho používá horoskop sestavený pro okamžik, kdy je otázka položena. Předpokládejme, že otázka zní: „Co se stane s mým bratrem?“. Horární astrolog by četl všechny domy, jako by třetí dům (bratři a sestry) byl první, jak jsem nastínil výše, přičemž by se na čtvrtý dům díval jako na bratrovy finance, na pátý jako na bratrovy sousedy a další sourozence, na šestý jako na bratrův domov a tak dále.

Je snadné vidět, jak by natální astrologie, která se primárně zajímá o věštění, přijala horární metodu používání odvozených významů domů, protože tato metoda může pokrýt specifické otázky téměř všech myslitelných problémů. Ale stejně jako zpochybňuji věštecký přístup v natální astrologii, zpochybňuji také čtení domů tímto způsobem. Významy odvozených domů, jako je tento, fungují nejlépe v astrologii, která se snaží být definitivní ohledně budoucích událostí, což znamená, že takové události nelze změnit. Přesto ani já, ani většina ostatních moderních astrologů nevěříme, že budoucnost je neměnná.

Tyto významy fungují dobře pouze s jednoduchými výklady konkrétního domu. Se základními psychologickými významy, z nichž tyto povrchnější významy pocházejí, fungují přinejlepším nevkusně. I když to není filozoficky hluboké, odvozený pátý dům znamenající „peníze rodičů“ je přinejmenším jasný. Ale když je pátý dům reinterpretován jako druhý dům od čtvrtého z hlediska základního psychologického významu, stává se „připoutanostmi k fyzickému světu energií spojených s vlastní zkušeností vyživování“. I kdyby z toho někdo mohl dávat smysl, jeho vztah k hlavní myšlence pátého, „činnosti vykonávané pro ně samotné“, zůstává nejasný.

Založení odvozených interpretací domu na základních významech může vést k nesmyslům, ale jejich založení na věšteckých významech znamená, že povrchní významy jsou více zásadní než ty psychologické a filozofické. Tak to nemůže být. Pokud by tomu tak bylo, znamenalo by to, že váš desátý dům není zkušeností energií otce, ale je doslova vaším otcem jako objektivně reálná osoba a že každý jiný dům nepopisuje vaši zkušenost reality, ale realitu samotnou. Pokud je to tak, co uděláte se dvěma bratry: jeden se Saturnem v konjunkci s Neptunem v desátém domě, a druhý s Jupiterem v desátém domě v trinu na Slunce? Měli stejného otce, ale jejich zkušenost s otcovstvím se lišila. Je zřejmé, že symbolika nepopisuje realitu otce nebo otcovských postav, ale zkušenost být otcem. Jakýkoli jiný systém základních významů by měl stejný problém s odvozenými významy, pokud by byl založen na myšlence, že domy nepopisují objektivní reality, ale energie, které modifikují zkušenost.

Moje další námitka proti používání významů domů odvozených horárním typem v natální astrologii je podobná mé námitce proti používání planetárních důstojností k propojení planet s domy (viz X. kapitola). Zvyšuje možnosti interpretace do té míry, že jediný dům může znamenat téměř cokoli. Abychom uvedli příklad, vztahuje se údaj v pátém domě k tomu, že někdo má děti (vnitřní význam), k financím rodičů (druhý od čtvrtého), ke smrti druhého rodiče (osmý od desátého) nebo k jednomu z devíti dalších možných významů? Jak máme posoudit, který význam je důležitý? V horární astrologii se možnosti zužují položenou otázkou, ale v natální astrologii je věcí, které lze o člověku říci, téměř nekonečné. Tak široká škála možností bez žádných vodítek pro posouzení toho, která je nejsilnější, může způsobit zmatek pouze tehdy, když se snažíte situaci pochopit. Stejně jako u jiných podezřelých technik je tato užitečná hlavně

tehdy, když je astrolog buď (a) věstec, nebo (b) snaží se vysvětlit událost poté, co se stala.

Odvozování významů domu z aspektových vztahů

Výše uvedená myšlenka výkladů domů znamená, že domy jsou zásadněji než aspekty. Mnoho astrologů si skutečně myslí, že aspekty odvozují svůj význam od vztahů domů. Proto jejich úvahy jsou takové, že všechny kvadratury mají povahu vztahu mezi čtvrtým nebo desátým domem k prvním, takže všechny kvadratury ovlivňují vztahy s jedním nebo druhým rodičem. Podobně všechny trigony mají kvalitu pátého nebo devátého domu; všechny opozice, kvality sedmého domu; a tak dále. Moderní důkazy však naznačují, že věci jsou ve skutečnosti naopak: domy odvozují svůj význam – alespoň částečně – z aspektů.

Domy si navzájem vytvářejí mundánní aspekty, na rozdíl od zodiakálních aspektů, se kterými jsme více zvyklí pracovat. Domy se navzájem liší v rovině, na které je založen konkrétní systém domů. Pouze v systémech ekválních domů je tato rovina ekliptikou. Aspekty mezi domy jsou obvykle celočíselné pododdělení různých způsobů, jak astrologové měří denní rotaci Země, než aby to byly celočíselné pododdělení postupu planety kolem zvěrokruhu. Čtvrtý dům je tedy v neekliptické kvadratuře k prvním, pátý v trigonu, šestý v kvinkunxu a tak dále.

Myšlenku, že vztahy v domě jsou určeny aspekty, které každý dům tvoří s každým jiným domem, lze rozšířit na všechny vztahy v domě. A když se k odvozeným významům domu přistupuje tímto způsobem, významy, které se objeví, jsou kompatibilní s vnitřními významy popsány ve XIV. kapitole a jasně s nimi souvisí. Nemusíme se uchýlovat k povrchním interpretacím a ani nezískáme pro každý dům ohromné množství dalších významů, které beznadějně komplikují vymezení. Domnívám se, že tradiční odvozené interpretace domů, které fungují, tak činí, protože jsou kompatibilní s principem odvozování významů domů z aspektů.

Níže jsou uvedeny některé konkrétní příklady toho, jak každý aspekt může souviset s dvojicí domů. Tyto významy jsou odvozeny z významů aspektů uvedených v VII. kapitole.

Opozice. Protilehlé domy vytvářejí vědomí a porozumění týkající se vzájemných problémů. Každý z nich má tendenci působit proti excesům druhého domu nebo je vyvažovat tím, že identifikuje, co je třeba udělat, kdykoli hrozí, že problém spojený s druhým domem převládne. Opozice má kvalitu polarizace, která někdy může způsobit konflikt.

Příklady: Pokud je člověk sebestředný (přehnaně rozvinutý první dům), blízký vztah (sedmý dům) to pomůže napravit. Vztah v sedmém domě může také pomoci odhalit aspekty osobnosti (první dům), které by jinak mohly zůstat skryté.

Podobně extrémní projev pátého domu, jako je konání čehokoli, co si člověk přeje, aniž by bral ohled na ostatní, může být napraven aktivitami v jedenáctém domě s přáteli a skupinami lidí.

Stane-li se člověk příliš otrokem svého majetku (druhý dům), často se setká s okolnostmi, které ho donutí se jich vzdát (osmý dům). To může mít podobu úklidu domu, daní, nebo dokonce smrti (vzdání se vlastního zboží a fyzického těla). S výjimkou (pokud víme) smrti se v důsledku toho často zvyšuje povědomí.

Přílišné zaneprázdnění každodenní realitou (třetí dům) je napraveno záležitostmi devátého domu, které vytahují něčí vědomí z tohoto světa do širšího vnímání.

Stejně tak přílišné uzavření do intimního, osobního kruhu (čtvrtého domu) je kompenzováno záležitostmi desátého domu, které člověka přitahují do většího světa, kde funguje jako dospělý. Pokud se však povolání nebo kariéra (desátý dům) stanou příliš silným problémem, může se člověk vrátit do svého domova a rodinného prostředí (čtvrtý dům), aby získal zpět své energie.

Trigon. Domy v trigonu označují oblasti života, které spolu souvisejí způsoby, které jsou popsány v části „Triplicity domů“ ve XIII. kapitole. Takové domy se navzájem posilují a vytvářejí energetické systémy, které se snadno prolínají a které normálně spolupracují harmonickým, nebo alespoň konzistentním způsobem.

Příklady: Takzvané „osobní domy“ jedna, pět a devět jsou oblasti, kde člověk uvolňuje svou energii do světa. K obecnému vlivu člověka na okolí (první

dům) napomáhá a podporuje jeho sebevyjádření (pátý dům) a zaměření široko daleko (devátý dům). Nebo je efektivita člověka ve světě (první dům) posílena jeho schopností užívat si sebe sama (pátý dům) a schopností vidět celkový obraz (devátý dům).

Mezi „praktickými domy“ umožňují pracovní činnosti a povolání označené domy šest a deset majetek označený domem druhým. Naopak věci, jako jsou nástroje, usnadňují práci v šestém domě. V ideálním případě každodenní práce (šestý dům) podporuje smysl života (desátý dům). A majetek, který člověk vlastní (druhý dům), často určuje nebo je určen jeho sociálním postavením (desátý dům).

Mezi „sociálními domy“ se druh vztahu, který má člověk s partnerem (sedmý dům), často prolíná se vztahem, který má s lidmi v každodenním světě (třetí dům) a s přáteli (jedenáctý dům). Ačkoli něčí skuteční přátelé mohou být v konfliktu s partnerem nebo sourozenci, typ vztahu každého domu doplňuje vztah ostatních.

Skryté části psychiky symbolizované „domy v nevědomí“ se také navzájem napájí a posilují. Nejranější domácí život a pocit, že je člověk vyživován (čtvrtý dům), má mnoho společného s potlačovanými energiemi, které bývají naším zkládem (dvanáctý dům). Pocity týkající se sexu a smrti a dávání svého majetku druhým (osmý dům) jsou dalším zdrojem potlačení z dvanáctého domu. A potlačení je často překonáno v průběhu psychologické „smrti a vzkříšení“. Také náš pocit, že jsme vyživováni a chráněni v raném věku (čtvrtý dům), má hodně společného s naším pocitem svobody vzdát se (osmý dům) majetku, ega, těla nebo čehokoli jiného, co nám dává pocit bezpečí v dospělosti.

Kvadratura. Kvadrurní domy označují oblasti života, které se navzájem testují a nutí problémy s nimi spojené, aby byly jasněji definovány a získaly přesnější význam. Symbolická výpověď v životě jednotlivce často získá konkrétní podobu. Mezi těmito dvěma oblastmi může být konflikt, ale konflikt je nezbytný.

Příklady: Dětská osobnost, která se zdráhá odklonit se od vyživující atmosféry domova (čtvrtý dům), nemůže účinně ovlivnit (první dům) svět.

Člověk musí vyrůst, aby se mohl vypořádat se světem jako samostatná osobnost.

Desátý dům, označující otcovství, testuje schopnost člověka vypořádat se se světem, například když rodič říká dítěti, jak se má chovat. Nebo, efektivní interakce člověka s vnějším světem (první dům) vyžaduje vědět, jaké jsou jeho cíle (desátý dům). Nebo může dojít ke konfliktu mezi osobním vyjádřením (první), a smyslem pro povinnost vůči společnosti (desátý).

Kvadratura mezi druhým a pátým domem může znamenat konflikt mezi něčí připoutaností ve světě a čistým sebevyjádřením energie. Například vydělávání peněz může zabrat tolik času, že člověku nezbývá čas na potěšení; nebo člověk může trávit tolik času hraním, že nezbývá čas na vydělávání si živobytím.

Kvadratura mezi osmým a jedenáctým může znamenat konflikt mezi transformací sebe sama v osmém domě a sociálním zapojením jedenáctého domu.

Sextil. Domy související sextilem představují činnosti, které se navzájem podporují, i když spolu nesouvisí tak úzce jako domy v trigonu. Přivést takové aktivity do kooperativního vztahu vyžaduje trochu více úsilí a povědomí.

Příklady: Sociální zapojení (jedenáctý dům) je pro jednotlivce často užitečné při ovlivňování okolního světa (první dům). Stejně tak přátelé se obvykle mohou spolehnout na každého, který jim v případě potřeby pomůže.

Sextil mezi prvním a třetím domem funguje podobným způsobem: za přátele jedenáctého domu nahraďte příbuzné a sousedy třetího domu. Také poloautomatické vědomí třetího domu, které se zabývá každodenním prostředím, osvobozuje mysl člověka, aby byl efektivnější při jednání s druhými a vysílání energií do světa.

Fyzická bezpečnost (druhý dům) je jednou z věcí, která zvyšuje pravděpodobnost, že nastane emoční bezpečnost (čtvrtý dům). Nebo o kvalitě místa, ve kterém člověk žije, rozhodují jeho finanční zdroje. Nebo je něčí majetek obvykle uložen v jeho domě.

Semisextil. To je někdy nejednoznačný vztah, protože záležitosti sousedních domů se často zdají naprosto nesouvisející a dokonce protichůdné. A přesto je každý dům nějakým způsobem dotvářen domem, který na něj navazuje. To platí zejména pro domy s lichým číslem jako první z každého páru.

Příklady: Činnost provozovaná pro sebe (pátý dům) musí být podporována jinými aktivitami, které jsou provozovány pro něco jiného (šestý dům). Člověk udržuje tělo v dobré kondici pro sport a jiné požitky (pátý dům) rozumným stravováním a cvičením (šestý dům), koupáním a oblékáním (šestý dům) před mileneckou schůzkou (pátý dům), nebo získává peníze na dovolenou (pátý dům) prací v zaměstnání (šestý dům).

Devátý a desátý dům znázorňují, jak do sebe sousední domy zapadají a také napětí, které mezi nimi nastává. S využitím většího povědomí o vnějším světě získaném v devátém domě může člověk vědět, jak se efektivněji orientovat ve světě v desátém domě. Ale filozofické a idealistické tendence devátého může být obtížné sladit s praktickými zájmy desátého domu.

Kvinkunx. Vztah kvinkunxu je podobný jako u semisextilu, až na to, že dvojznačnost je větší a rozsah, v jakém dva domy tvoří celek, je menší. Domy v kvinkunxu, jak se často zdá, se navzájem omezují a vytvářejí jakousi negativní rovnováhu, ve které ani jeden nemůže efektivně fungovat. Na rozdíl od kvadratury, která si vynucuje možná nepříjemné, ale velmi užitečné testování a konkretizaci záležitostí zúčastněných domů, může kvinkunx dosáhnout bodu stagnace, ve kterém ani jeden dům není schopen efektivně fungovat a nedochází k žádnému pokroku. Pouze ohromný nárůst sebeuvědomění může odhalit vlákno, které oba domy spojuje. Aby byl vztah užitečný, musí být toto vlákno nalezeno.

Příklady: Klasické případy kvinkunxu jsou první-šestý dům a první-osmý dům. Je-li první dům vnímán jako schopnost člověka ovlivnit své okolí, šestý je omezení, které jeho svobodě ukládá nutnost, a osmý je opuštění ega, které hrozí narušit obvyklý způsob konfrontace se světem. Je snadné vidět, jak se vztahy mezi těmito domy mohou dostat do slepé uličky. Omezení mohou člověka neustále brzdit, aniž by ho skutečně zastavila, a strach z toho, že se pustí, může člověka ve skutečnosti uzamknout v neefektivních způsobech jednání se světem.

Podobně, je-li prvním domem fyzické tělo, pak šestý dům jako nemoc omezuje aktivity fyzického těla, zatímco nemoc je zároveň pokusem o obnovení tělesné rovnováhy. Pokud nedosáhneme vzhledu, je až příliš snadné uvíznout v chronických, drobných potížích, přičemž tělo je poněkud omezené a neustále se snaží opravit. Tělo se také může bránit velké proměně (osmý dům), která by ho osvobodila, ale zároveň zničila jeho zavedený způsob interakce s okolím.

Použití významů domu odvozených od aspektů při vymezení

To, o čem jsem zde mluvil, není jen abstraktní spekulace: má také praktické využití, zejména při vymezení prázdných domů.

Předpokládejme, že zkoumáme něčí osobní vztahy a sedmý dům je prázdný, ale v desátém je několik planet. Sedmý a desátý jsou v kvadratuře. Horární přístup by byl, že desátý dům, který je čtvrtým od sedmého, odkazuje na domov nebo rodinné kořeny vztahu. Nabitý desátý dům znamená, že z hlediska vztahu existuje velký zájem o nalezení domova nebo místa, kde by se vztah mohl odehrávat. Zkušenosti však ukázaly, že silný desátý dům spojený se slabým sedmým neznačí vztah hledající domov. Spíše označuje osobu, jejíž vztahy narážejí na mnohem rozvinutější potřebu dostat se do světa, dosáhnout něčeho důležitého ze společenského hlediska a najít prospěšnou kariéru nebo životní směr. Tyto cíle budou důležitější než nalezení vztahu, který funguje. Nebo když se podíváte na sedmý dům jako na nemanželská partnerství (jako jsou obchodní partnerství), zjistíte, že těžký desátý ukazuje na člověka, který je příliš zaujatý svými vlastními úspěchy, než aby byl velmi dobrý v dávání a přijímání rovnocenného partnerství. Nemusíte používat odvozené významy domu typu horárů, abyste z nabitého desátého domu odvodili něco také o problémech každého jiného domu. Tato metoda funguje, i když mezi dotyčnými domy nejsou v aspektu žádné planety.

Vezměme si další příklad, předpokládejme, že máte hustě obsazený jedenáctý dům a prázdný sedmý. Jedenáctý a sedmý dům jsou v mundánním trigonu. To naznačuje, že problémy obou domů se vzájemně podporují, nebo alespoň interagují pravidelným a průběžným způsobem, který nikdy nezpůsobuje krize v žádném z domů. To naznačuje snazší období s osobními vztahy. Ale místo toho, aby měly skutečně intimní vlastnosti, budou tyto vztahy vždy spíše jako přátelství – méně intenzivní a budou mít méně dialektické

kvality spojené se sedmým domem. Je to proto, že styl vyjadřování jednotlivce je určen spíše nabitým jedenáctým domem, nežli prázdným sedmým domem.

Nyní předpokládejme, že dvojice planet je v trigonu, který jde od sedmého k desátému. Jinými slovy, existuje zodiakální trigon zahrnující domy, které jsou v mundánní kvadratuře. To naznačuje, že dotyčný má relativně snadné propojit intimní osobní vztahy s kariérou. Přinejmenším tyto dvě oblasti nejsou vnímány jako nesouvisející nebo napjatě související. Manželství nebo jiná partnerství mohou podpořit kariéru, nebo manželství může být sblíženo společnými kariérními zájmy s partnerem. Trigon je plynulé spojení, ale jeho výsledky nemusí být nutně konstruktivní. Trigon zahrnující sedmý a desátý dům může také naznačovat někoho, kdo nedokáže jasně rozlišovat mezi osobními vztahy a kariérou.

Obraťme vzor a podívejme se na domy, které jsou v mundánním trigonu, obsahující planety, které jsou v zodiakální kvadratuře. Když se podíváme na jedenáctý a sedmý, získáme indikaci možného napětí mezi skupinovými vztahy a intimními, osobními vztahy. To může mít negativní formu přátelství, která narušují manželství nebo partnerství, nebo to může člověka donutit jasně rozlišovat mezi požadavky a povinnostmi přátel a požadavky a závazky intimního partnera. Na rozdíl od trigonu, kvadratura vyžaduje, aby člověk dal konkrétní formu energiím, které jsou v aspektu. Není povolena žádná uvolněnost nebo neurčitost; problémy dvou domů se navzájem testují. V tomto příkladu jsme nuceni nebo alespoň povinni umístit dva způsoby vztahu do oddělených částí, aby se nepřekrývaly, a tudíž nebyly v konfliktu.

Mundánní aspekty mezi domy jsou nejužitečnější, když uvažujete o prázdných domech. Když jsou domy obsazené, zjišťují, že zodiakální aspekty mezi planetami vypovídají více o interakci zúčastněných domů. Zatímco mundánní aspekty mezi domy ukazují inherentní vztah mezi záležitostmi těchto domů, zodiakální aspekty planet ukazují, jak se inherentní vztah k záležitostem domů mění perspektivou jednotlivce.

Situace domů ve směru hodinových ručiček

Možná jste si všimli, že zatímco domy označují denní pohyb planet ve směru hodinových ručiček, jsou očíslovány proti směru hodinových ručiček jako znamení. Podle konvence jsem ve XIV. kapitole probíral domy v obvyklém pořadí proti směru hodinových ručiček. Zde se však na ně podívám nově v pořadí, v jakém se jimi planety skutečně pohybují v průběhu dne. Věřím, že to vrhne další světlo na základní významy domů a pomůže vyřešit záhadu, odkud tyto významy pocházejí.

Když se zamyslíte nad tím, jakým směrem se planety pohybují v průběhu dne, vycházejí na východě a zapadají na západě, zdá se být počítání domů ve směru hodinových ručiček docela pravděpodobné. Pokud si vzpomínáte, alespoň jeden systém domů, *oktotoπος*, byl ve skutečnosti očíslován ve směru hodinových ručiček. Myšlenka dívat se na domy tímto způsobem se ale lidem často nenaskytne, pravděpodobně proto, že domy se ztotožnily se znameními, kterými planety procházejí převážně proti směru hodinových ručiček.

Není jasné, zda dvanáct domů mělo původně souviset s dvanácti znameními, ale přinejmenším u Ptolemaia a dalších řeckých spisovatelů neexistuje žádný silný vztah mezi významy znamení a domů. Zdá se, že ani v renesanci není nějaké silné spojení. Přesto se v moderní době stále více ztotožňují domy se znameními, jako například, že Beran a první dům jsou mnohými spisovateli považováni v podstatě za stejné, i když na různých úrovních. Někteří to rozšířili a považovali první dům, znamení Berana, a planetu Mars (Beranův vládce) za významově paralelní.

S tím jsou ale problémy. Nejenže primární pohyb planet jde opačným směrem než sekundární pohyb, ale vysoké body obou cyklů jsou odlišné. MC odvozuje svůj význam ze skutečnosti, že Slunce je v poledne na MC. Toto je vrchol denního cyklu, kdy jsou lidé nejaktivnější a vzájemně se zapojují. Spojení Středu nebe se slávou, počtami a společenským postavením pochází z jeho spojení s nejvyšší polohou Slunce.

Když však spojíme znamení s domy, Střed nebe odpovídá začátku Kozoroha. Toto je zimní slunovrat, čas, kdy na severní polokouli Slunce dosahuje nejnižší deklinace. Toto je nejnižší bod roku, čas, kdy je veškerý život na minimu. Ze stejného důvodu by IC, což je poloha Slunce o půlnoci, spodní

části denního cyklu, byla spojena s letním slunovratem, vrcholem sezónního cyklu na severní polokouli.

Symbolika není o nic lepší na jižní polokouli. Je pravda, že začátek Kozoroha je nejvyšším bodem sezónního cyklu jižní polokoule, takže je analogický s polednem, nejvyšším bodem denního cyklu. Ale jaro na jižní polokouli začíná Váhami, které spojujeme se sedmým, nikoli prvním domem. Jaro znamená, že Slunce překračuje rovník a zvyšuje se deklinace, zatímco na hrotu sedmého domu Slunce nebo jiné planety překračují horizont a klesají ve výšce.

Někteří astrologové, jako například astrologové z uranské školy, se to pokusili změnit tím, že Střed nebe odpovídalo začátku Raka, a IC začátku Kozoroha. Ale pak to vytváří první dům spojený s Váhami, ne Beranem. Opět, stejně jako u příkladu na jižní polokouli, je nárůst výšky spojen s poklesem deklinace.

Navzdory těmto rozdílům mezi znameními a domy samozřejmě existují skutečné podobnosti. Je přirozené, že dvě dvanáctinásobná rozdělení cyklů do fází by vykazovala paralelismus. A ve skutečnosti jsou progrese den/rok založeny na myšlence paralelismu denního a ročního cyklu. Nesmíme se však nechat zaslepit myšlenkou, že cykly jsou totožné. Tím, že se příliš soustředíme na jejich podobnosti, máme tendenci přehlížet zřejmý astronomický fakt, že planetární pohyb v domech je ve směru hodinových ručiček.

Abychom viděli, jak dobře funguje symbolika domu ve směru hodinových ručiček, podívejme se nejprve ještě jednou na symboliku úhlů horoskopu a polokoulí.

Dva póly bytí

Zdá se, že existují dva zdroje energií, které zažíváme jako oddělené od našeho vědomého bytí. Zdá se, že energie obou způsobují v našich životech události, které se zdají být mimo naši kontrolu. Prvním a nejzřejmějším zdrojem je vnější svět, jehož okolnosti, jak se zdá, utvářejí naše životy bez naší pomoci. Dalším zdrojem jsou naše vnitřní hlubiny. Stejně tak nutkání vyvěrající z nevědomí se vědomé mysli zdají, jako by přicházely z vnějšího zdroje. Ve

skutečnosti byly v mnoha kulturách tyto touhy připisovány bohům nebo démonům.

Nakonec je pravděpodobné, že nevědomky jsme zdrojem obou energií. Ale na úrovni, na které hrajeme hru života, se zdá, jako bychom stáli uprostřed mezi oběma póly, z nichž ani jeden necítí být naší skutečnou součástí. Naše svobodná vůle se zdá být omezena na oblast mezi, kde jsou oba zdroje energie téměř v rovnováze.

Tato rozdělující zóna je v horoskopu znázorněna horizontem. Země je to, na čem stojíme, a horizont je úroveň, na které žijeme. Hluboko pod námi je skryté IC, představující vnitřní pól energií, a vysoko nad hlavou je Střed nebe, představující vnější pól.

V průběhu dne, každý den, všechny planety stoupají vzhůru ve směru hodinových ručiček od IC., kolem Ascendentu, k MC. A pak sestupují z MC, kolem Descendentu, zpět do IC.

Proto na východní polokouli horoskopu postupují planetární energie od vnitřního pólu k vnějšímu. Tato polokoule je primárně pod vlivem vnitřních energií. Znamená činnost, která je buď naše vlastní, nebo produkt našeho vnitřního života, jako jsou impulsy a emocionální podněty.

Na západní polokouli horoskopu jsou energie na cestě od vnějšího pólu k vnitřnímu. Proto je západní polokoule pod vlivem vnějších energií. Znamená činy druhých, naši zkušenost s vnějším světem a způsob, jakým tuto zkušenost vnějšího světa začleňujeme do našeho nitra.

Čtyři kvadranty. Nyní máme vnitřní a vnější pól bytí, s horizontem označujícím hranici mezi vnitřní a vnější sférou. Osa IC-MC a osa Ascendent-Descendent rozdělují horoskop na čtyři kvadranty, které očíslováme ve směru hodinových ručiček od IC. Počínaje IC (místo Ascendentu) je spíše jako začít náš den o půlnoci. Tímto způsobem uvidíme vzestup energií od jejich nejtajnějších a nejintimnějších k jejich nejveřejnějšímu projevu a zase zpět dolů. A stará symbolika čtvrtého domu naznačuje, že IC je správným výchozím místem. Čtvrtým domem je lůno těsně před narozením. Je to také hrob a konec věci. I když začínám na IC, namísto Ascendentu a postupuji ve směru hodinových ručiček, zachovám obvyklé číslování domů, abych minimalizoval zmatky.

Kvadrant I (třetí, první a druhý dům) je kvadrant na vnitřní polokouli, kterému dominuje energie proudící z vnitřního pólu. Naznačuje vlastní zkušenost s vnitřními a osobními dimenzemi života, protože jsou ovlivněny vnitřními impulsy.

Kvadrant II (dvanáctý, jedenáctý a desátý dům) je vnější kvadrant, kterému dominuje energie proudící z vnitřního pólu. Označuje naši osobní činnost na vnějším světě a začlenění do něj.

Kvadrant III (devátý, osmý a sedmý dům) je vnější kvadrant, kterému dominuje energie proudící z vnějšího pólu. Označuje vnější energie přicházející k nám zvenčí, naši zkušenost s těmito energiemi a ty vnější aspekty našich životů, které se zdají být pod naší osobní kontrolou nebo vlivem.

Kvadrant IV (šestý, pátý a čtvrtý) je vnitřní kvadrant, kterému dominuje proudění z vnějšího pólu. Naznačuje ty aspekty našeho osobního světa, které jsou nejvíce ovlivněny vnějšími energiemi, a naše začlenění těchto energií do našeho nitra.

Rozdělení kvadrantů

Protože postup z jednoho úhlu do dalšího je kontinuum bez ostrých hranic, je možné rozdělit kvadranty na libovolný počet částí. Aby se však plán nestal ještě nepřehlednějším, zachovám rozdělení každého kvadrantu na tři části. Tímto způsobem budete mít indikaci toho, jak by dvanáct konvenčních domů odvozovalo svůj význam z pohybu energií ve směru hodinových ručiček.

Z analýzy domů se zdá, že logické trojité rozdělení každého kvadrantu by bylo do následujících fází:

1. **Vstup**, odpovídající kadentním domům. Planetární energie, která přechází do nového kvadrantu, vstupuje jako cizí síla, která se v nové říši setkává s odporem. Její počáteční potíže s přizpůsobením vedou ke krizi.

Tento pohled na kadentní domy vysvětluje jak jejich tradičně špatnou pověst, tak skutečnost, že Gauquelinův výzkum je shledal jako silné. Po vynoření z úhlu jsou planetární energie čerstvé a na začátku cyklu. Ale odpor, se kterým se setkávají, často způsobuje potíže. Je také možné, že výzva krize vyvolá plnou sílu planetární energie.

Tradičně jsou domy 12. a 6. považovány za mnohem obtížnější, nežli domy 3. a 9., a pozoroval jsem, že je to pravda. Důvod je jasný z modelu, který jsem navrhl. I když pravděpodobně zažijeme IC a oblasti MC jako oddělené od našeho vědomí a vůle, oblasti kolem horizontu jsou, „kde žijeme“, abych tak řekl. Posuny a diskontinuity, ke kterým zde dochází, jsou tedy pro nás obtížnější se s nimi vypořádat. Z jiného úhlu pohledu jsou Ascendent a Descendent těmi kritickými body, kde se naše vnitřní bytost musí konfrontovat s vnějším světem. Změna z jedné říše do druhé je obtížnější než prostá změna směru, ke které dochází v MC a IC. Ještě další vysvětlení je, že domy 3. a 9. jsou v mundánním sextilu a trigonu k ose Ascendent-Descendent, zatímco domy 6. a 12. jsou v kvinkunxu a semisextilu k této vitální ose konfrontace se světem.

2. **Začlenění a upevnění**, odpovídající následným domům. Toto je fáze upevnění. Planetární energie se přizpůsobují a dosahují svého bodu maximální integrace do nového kvadrantu. Jak se blíží k tomuto bodu, stávají se stabilními a přestávají být předmětem velkého napětí. Vzhledem k tomu, že jsou v bodě stálosti, mají malý dopad, alespoň z hlediska dynamického rozvoje osobnosti. To může vysvětlit Gauquelinovo zjištění, že planety se v této části kvadrantů zřejmě projevují nejméně silně.
3. **Příprava**, odpovídající úhlovým domům. Planetární energie se nyní připravují na vstup do nového kvadrantu a nové krizové fáze a jsou zaneprázdněny pokládáním základů pro změnu. Po tichu fáze začlenění se planetární energie začínají znovu aktivovat. Ale ještě nedosáhly úrovně aktivity, které dosáhnou ve fázi krize. Zdá se, že to koreluje s prudkým vzestupem planetární síly, jak se zdá, v Gauquelinových nálezech, když se planety přibližují k úhlům od úhlových domů.

Znamení a další planety, se kterými se setkáme v přípravné fázi, určují, zda energie vstoupí do dalšího kvadrantu snadno nebo obtížně.

Dynamika kvadrantů

Nyní jsme připraveni podívat se na posloupnost domů v kvadrantech. Jak uvidíte, i když konvenční schéma proti směru hodinových ručiček bylo představeno jako první, a to kvůli obeznámenosti, schéma ve směru hodinových ručiček je ve skutečnosti původem mnoha pozorování učiněných v této knize. Významy, na které přijdeme při pohledu na domy ve směru hodinových ručiček, se budou velmi podobat již uvedeným významům, ale nyní by měl být jejich původ jasnější. I při pohledu na domy ve směru hodinových ručiček máme stále působení každého z nich na vnitřní, vztahové a vnější úrovni.

Kvadrant I. V prvním kvadrantu začíná proudění z vnitřního pólu narážet na vědomí. Obecně zažíváme tento tok jako impulsy, nutkání a touhy, které děláme nebo nechceme mít. Ve třetím domě proudění z vnitřního pólu programuje a strukturuje vědomí, se kterým se zabýváme každodenní realitou. Třetí dům je naše zkušenost a reakce na psychickou energii, jak proudí z našich nejniternejších vzorců myšlení. Na vnější úrovni to ovlivňuje naši řeč, komunikaci a každodenní jednání se světem. Normálně tuto energii nepociťujeme jako kritickou, kromě toho, že jsme obvykle poněkud mimo kontrolu nad tím, co děláme, a to může způsobit potíže, když jsou vzorce nevhodné. Kolik z nás si skutečně uvědomuje své nejniternejší mentální naprogramování a způsob, jakým ovlivňuje naše nejniternejší mentální procesy? Můžeme si to uvědomit, ale obvykle takoví nejsme.

Ve druhém domě je stabilizován průtok z vnitřního pólu. Stejně jako ve všech středních trisekcích nebo následných domech se tento proces stabilizace, fixace a začlenění skládá z připoutanosti k něčemu. Ve druhém domě je problémem samotná připoutanost. Abychom se cítili bezpečně, budujeme v sobě struktury, abychom se připravili na vypuštění do vnějšího světa. Na vnější úrovni se to projevuje jako připoutanost k majetku, díky kterému se cítíme bezpečnější, efektivnější, nezávislejší a schopni vypořádat se s tím, co nás potká.

V prvním domě shromažďujeme své vnitřní energie, abychom mohli ovlivnit vnější svět na Ascendentu. V důsledku toho je to dům, který nejvíce ovlivňuje to, jak ostatní vidí naši energii. První dům tedy popisuje naši osobnost ve smyslu tváře, kterou představujeme vnějšímu světu.

Zdá se mi, že význam prvního domu je mnohem jasnější při pohledu ve směru hodinových ručiček. Jdeme-li proti směru hodinových ručiček od prvního, pohybujeme se směrem k vnitřnímu pólu, ale po směru hodinových ručiček se pohybujeme směrem k vnějšímu, více veřejné oblasti života. Osobnost směřuje k veřejné oblasti života.

Kvadrant II. Energie nyní protíná Ascendent. Proud z nitra, který se ve třetím domě zdál trochu cizí, je nyní zcela náš, když prochází do horní polokoule. Tento kvadrant představuje vnitřní energii, se kterou se snažíme působit na svět.

Dvanáctý dům je jedním z nejdůležitějších domů v horoskopu. Právě zde naše vnitřní energie čelí své první výzvě, když se setkávají s vnějším světem. Protože jsou tyto energie syrové a nevyzkoušené, je setkání často neúspěšné.

Jedenáctý dům je další oblastí stabilizace, fixace a začlenění. Jako v každé jiné střední trisekci mizí pocit oddělenosti. Ve dvanáctém domě jsme cítili, že se nám vnější svět brání, ale tento pocit v jedenáctém mizí. Zde se naše vnitřní energie etabluje a integruje do vnějšího světa. Jedenáctý dům je tedy oblast, ve které se integrujeme do skupin. Zatímco druhý dům představoval připoutanost k majetku, jedenáctý představuje připoutanost k našemu místu ve společnosti.

V některých školách hinduistické astrologie se jedenáctý dům vztahuje k tomu, jak člověk získává peníze, zatímco druhý se vztahuje pouze ke způsobu, jakým člověk nakládá s penězi, které již má. To dobře zapadá do našeho schématu, protože získávání peněz zahrnuje způsob, jakým se prezentujeme vnějšímu světu a jak na něj působíme. Druhý dům na své nejhlubší úrovni neznamena mít peníze; symbolizuje způsob, jakým se připojujeme k entitám v našem osobním životě. Jedenáctý je proces vytváření připoutanosti k něčemu vnějšímu nebo sociálnímu. Peníze vždy pocházejí z vnějších zdrojů.

V obou schématech po směru i proti směru hodinových ručiček předchází druhý dům (mající peníze) jedenáctý, takže se zdá, že účinek předchází příčinu. To však není problém, když si vzpomenete, že ačkoli můžeme mluvit o energii začínající na jednom nebo druhém pólu, ve skutečnosti mluvíme o pohybu kolem kruhu, který nemá začátek ani konec. Energie se nepohybuje pouze od pólu k pólu, je přenášena kolem kruhu, úplně, znovu a znovu. Naše zkušenosti (západní polovina horoskopu) jsou důsledkem našich činů (východní polovina),

a naopak. Naše vnitřní životy pocházejí z našich vnějších okolností a naše vnější okolnosti vycházejí z našich vnitřních životů.

Desátý dům je fází, kdy planetární energie dosáhne svého nejvzdálenějšího bodu. To se může projevit jako kariéra, povolání nebo způsob, jakým překonáváme sami sebe. Zde můžeme ukázat cestu ostatním, kteří nás následují, a proto tento dům představuje otcovský aspekt rodičovství.

Stejně jako u ostatních domů, desátý ne vždy funguje na vnější úrovni. Na rozdíl od toho, čemu mnozí astrologové věří, obsazený desátý dům nemusí nutně znamenat jednotlivce, který se zajímá o sociální postavení nebo je na očích veřejnosti. Lidé se silným desátým domem se mohou místo toho rozhodnout projevit jeho vnitřní nebo vztahovou úroveň. Mohou jít do důchodu v sociálním smyslu, ale rozhodnou se být průvodci pro lidi ve svém osobním světě. Tito lidé mohou být učiteli buď profesionálně, nebo neformálně.

Kvadrant III. Překročíme-li Střed nebe, posouváme se z oblasti, která se primárně zabývá působením vnitřního na vnější, do oblasti, kde je vnější primárním zdrojem energie. Ale, jak bylo zmíněno výše, energie přichází také z druhé strany a projevuje se jako naše zkušenost s věcmi ve vnějším světě, které vznikají jako důsledek našich vlastních činů.

Stejně jako ve třetím domě energie z vnitřního pólu otiskla naše vnitřní vědomí, v devátém domě energie z vnějšího pólu otiskla naše vnější vědomí. Když jsme zde nad obzorem, máme co do činění s mnohem vědomějším typem myšlení. Devátý dům tedy symbolizuje naši schopnost vidět energie přicházející do našich životů z dálky, dlouho předtím, než nás tyto energie mohou důvěrně ovlivnit. V devátém domě máme perspektivu vidět celkový obraz a vzorce, které věci integrují.

Tyto energie se často zdají podivné a cizí, protože pocházejí tak daleko od našich intimních životů. Musíme se namáhat, abychom přizpůsobili své vědomí, abychom pochopili, co vidíme. To může vyžadovat rozšíření vědomí nebo opuštění známého prostředí pro prostředí vzdálené od našeho. To je důvod, proč je devátý dům spojen s cestováním na dlouhé vzdálenosti a čímkoli cizím.

Osmý dům je další oblastí fixace, stabilizace a začlenění. Vnější energie byly v devátém domě v mnoha ohledech příliš vzdálené a příliš nově vstoupily do našich životů, než aby nás ovlivnily, kromě úrovně rozšiřujícího se vědomí. V osmém domě se tyto energie upevňují a začínají se připojovat k našemu světu, aby mohly být účinné vůči nám samým. Tady máme osmý dům jako opak druhého. Na vnější úrovni jsou připoutání k osmému domu majetek a fyzické zdroje, ale cizí, ne naše vlastní. Na vnitřní úrovni osmý dům znamená způsob, jakým se k nám vnější svět připojuje, odtahuje nás od těch osobních starostí a připoutaností, které nás omezují. Tak nám umožňuje, ne-li nutí, růst. To vede k myšlenkám transformace a smrti. Pokud jde o schéma ve směru hodinových ručiček, osmý dům nás odtahuje od naší vlastní struktury připoutání k něčemu vnějšímu a někdy vyššímu, než jsou naše osobní, intimní úrovně bytí.

Sedmý dům znamená energii vnější přípravy na vstup do osobního, vnitřního světa. Vnější energie se stává tak intimní, jak jen může být, když ještě není v nás. Sedmý dům tak představuje naši zkušenost intimního vztahu s druhým, naším polárním doplňkem ve vnějším světě. To může znamenat osobního nepřítele i milence.

Viděno v tomto světle, sedmý dům také znamená to, co vnímáme jako „osobnost“ vnějšího světa, co očekáváme od ostatních lidí, zejména od těch, kteří jsou nám blízcí. Toto je zřejmý polární protějšek k prvnímu domu jako osobnost. Ale stejně jako první dům je naše vyjádření sebe sama na intimní úrovni s ohledem na ostatní, tak sedmý dům je obvykle naše zkušenost s druhými na intimní úrovni.

Kvadrant IV. Jak energie překračuje horizont, přichází další krize.

Šestý dům byl vždy považován za obtížný, protože jak energie vnějšího přicházejí do vnitřní polokoule, vnitřní jim vzdoruje. Snažíme se přijmout a asimilovat energii vnější v tomto domě, ale stejně jako vnitřní energie byla cizí ve dvanáctém, vnější energie je cizí v šestém domě.

Šestý je domem zdraví, protože naše zdraví tolik závisí na tom, jak reagujeme na to, co přijímáme. Psychosomatické nemoci jsou často výsledkem přijímání energií na psychologické úrovni, které nedokážeme zvládnout. Na fyzické úrovni pak zažíváme symbol našeho odmítnutí této energie.

Na psychologické úrovni prožíváme v šestém domě svůj osobní život utvářený vně vnucenými energiemi. Naše vůle se může cítit omezená externě uloženými omezeními práce, povinností a odpovědnosti. Ale stejně jako u dvanáctého domu, pokud překonáme omezení, která zažíváme v šestém domě, můžeme přimět energie, aby pracovaly k našim vlastním cílům. Proto se tato oblast netýká pouze naší práce pro druhé, ale také ostatních, kteří pro nás pracují.

V šestém domě jsou vnější energie vnímány jako cizí a rušivé. Stále existuje vědomí oddělení mezi našimi vnitřními životy a vnějšími odvozenými energiemi.

Pátý dům však dokončuje asimilaci. Energie vnější je integrována do vnitřní, stejně jako v jedenáctém jsou vnitřní energie integrovány do vnější. V pátém domě si již neuvědomujeme odpor vůči vnější energii. To, co jsme zažili, je nyní naše vlastní. Můžeme s tím přestat bojovat a použít to. Toto a skutečnost, že pátý dům je v mundánním trigonu k prvnímu domu, nás nutí zažít pátý jako dům sebe-uvolnění. Naše práce s vnějšími energiemi již není prací, tedy činností řízenou z vnějšku vnucenou nutností. Nyní je to vyjádření energií ve vnitřní části *Já*, které byly původně odvozeny z vnější části *Já*. (Mějte na paměti, že ve skutečnosti nikdy nehovoříme o energiích, které jsou skutečně vnější, ale spíše o energiích, které jsou prožívány jako vnější.) Proto, zatímco pátý dům symbolizuje hru v nejvyšších i nejtriviálnějších aspektech slova, hry, které se zde hrají, se obvykle hrají a vymýšlejí s pomocí jiných.

V předchozí kapitole jsem se zmínil v pátém domě, že mít děti je činnost vykonávaná sama o sobě, a že mít děti často nemá žádný zvláštní účel. Když se však podíváme na důvody, proč většina lidí má děti, zdá se, jako by hluboce vnitřní pud k plození pocházel ze společenské nutnosti. Aktivita pátého domu jsou často spontánními osobními projevy pudů, které začaly na vnějším pólu.

Čtvrtý dům je místem, kde energie vnějšku nejhlubší proniká do nitra a stává se součástí nejsoukromějšího díla jednotlivce. Čtvrtý dům symbolizuje prožitek lůna, výživu a dětský podpůrný systém, ale to vše pochází z vnějšího pólu. Abychom dokončili myšlenku dialektiky mezi vnějším a vnitřním, to, čím jsme uvnitř, je do značné míry to, co nám dali ti, kteří nás předcházeli ve vnějším světě. A to, co zažíváme, je výsledkem toho, co dáváme do světa.

Koloběh energie je nepřetržitý. Neexistuje žádný skutečný rozdíl mezi energiemi vnitřní a vnější, kromě toho, co pochází z rozdělení naší zkušenosti. Konec věci je začátek.

Počínaje IC a po směru hodinových ručiček kolem horoskopu je čtvrtý dům poslední. I když jsme se narodili ze Země, naše matka, ve smrti se k ní vracíme. V průběhu života přecházíme z prachu do prachu nebo ze Země (IC) do Země – pouze, pravděpodobně, abychom znovu začali cyklus.

Vztah mezi dvěma pohledy na domy

Mám pocit, že pravotočivý model je lepší, ze kterého lze odvodit významy domů. Přesto si uvědomuji, že existují letité tradice a praxe, které působí proti všeobecnému přijetí. Také nejsem přesvědčen, že model proti směru hodinových ručiček je zcela neplatný, protože planety procházejí domy jak ve směru hodinových ručiček ve svém primárním pohybu, tak většinou proti směru hodinových ručiček ve svém sekundárním nebo zodiakálním pohybu. Je tedy nevyhnutelné, že se při pohledu na cykly v obou směrech objeví koherentní vzorce cyklických změn.

Myslím, že nejlepších výsledků dosáhneme, když se zbavíme svých předsudků a podíváme se na domy oběma způsoby. To nám pomůže lépe porozumět základním významům domů a osvobodí nás od jejich povrchního chápání, které jsme mohli mít v minulosti.

Rád bych upozornil ty, kteří jsou tomuto obousměrnému přístupu zcela uzavřeni, že znamení jsou také obousměrné. Alespoň uzly Měsíce procházejí znameními v opačném pořadí, ve směru hodinových ručiček. Mohli bychom snadno odvodit pravotočivý model cyklu znamení, který by nám dal nový pohled na znamení a jejich symboliku. Ve skutečnosti tak již učinil Carl Payne Tobey ve své knize *Astrology of Inner Space*. Ale diskuse o znameních ve směru hodinových ručiček není tak zásadní. Zabýval jsem se zde výkladem domů ve směru hodinových ručiček, protože na rozdíl od obecného vnímání je významnější pohyb planet přes domy ve směru hodinových ručiček.

Shrnutí základních významů

Planety

Slunce

Jang: základní energie bytí; světlo, vědomí, vůle, síla, touha („chtít“), integrita, individuace; libido (jungovský význam); fyzická energie; hrdina, maskulinita, iniciativa, nezávislost; otcovství, zkušenost s podporou vlastní autonomní vůle; otcovství; vládci země na rozdíl od jejich poddaných.

Měsíc

Jin: Nádob, médium, prostředí, matrice, lůno, mateřství, domov; poddaní na rozdíl od vládců. Konečný zdroj člověka; Velká Matka; osobní minulost, dětství, dědictví, rodina, dědičnost, vlast; nevědomé předpoklady a postoje, instinkty, dědičné mentální vzorce, psychické vzorce způsobené dětinskými zkušenostmi, emoční reflexy nebo programy, psychické vjemy.

Merkur

Logos, vyjádření pravdy; mysl, komunikace, logika a uvažování, nervový systém; fyzická obratnost, pohyb, doprava, běžné cestování; spojování, vytváření symbolů, vytváření obrazů, kognitivních map a korespondencí, překlad a transdukce; neklid (hlad po přísunu); detail nebo schopnost vyjádření výše.

Venuše

(Jin.) Lásky, neverbální vyjádření pravdy; vnitřní pouto zevnitř, nenátlakové seskupování, spontánní přitažlivosti; vytváření harmonie vyšších celků z doplňkových prvků, krásy; sociální zdatnost; bezpodmínečná mateřská láska (spolu s Měsícem); sexualita (doplňkově s Marsem).

Mars

(Jang.) Energie přežití, extrémně individualistická a sebestředná, zdůrazňující rozdíly; identifikace s entitami, o nichž se předpokládá, že zajistí přežití; reakce, boj nebo útek, agrese; maskulinita, síla, moc, ráznost, sportovci,

armáda; železo a ocel a pracující s nimi; když je energie Marsu zablokována, podráždění, záněty, infekce, horečky, operace, nehody; sexualita (s Venuší).

Jupiter

Expanze: (znovu)začlenění vnějšího světa, fyzický a psychický růst, zkoumání a učení, získání kontroly a autonomie, zvýšení rozsahu činnosti a zkušeností (ale nevšímavost k detailům a rutině), začlenění a trávení (s Měsícem); povzbuzování rodičů; široké zkušenosti, dlouhodobé cíle, sociální vědomí.

Saturn

Realita jako kulturně definovaná; vztah ke skupinám, konsensus. Realita jako struktura a omezení; pravidla; následky chyby. Zbývá příliš mnoho aktualizovaného a příliš málo potenciálu; stárnutí, smrt. Otec; naučit se disciplíně, dorůst do společenské role, naučit se pravidla; školy, učitelé, průvodci, šéfové. Oblasti života, které potřebují práci. Hranice toho, co lze vnímat běžnou myslí.

Uran

Neočekávané narušení saturnských struktur, náhodný prvek stvoření, blesk osvětlení nebo vhledu, touha osvobodit se, neobvyklý nebo výstřední. Neosobní narušení společenského řádu: revoluce, přírodní katastrofy; inovativní technologie, vědy.

Neptun

Konečně skutečné, obsahující všechny polarity, ale žádné rozdíly; nirvána; mystické vnímání božství a pravdy; nepřipoutanost. Maia (se Saturnem). Umělecká tvořivost (s Venuší), představivost, abstraktnější umění. Ideály; iluze dokonalosti; oběť pro vyšší účely (jak mučedníků, tak obětí); neskutečnost, iluze, záhada, zmatek, popření nebo porážka ega. Nečestné nebo skryté činnosti, např. otrava; (s jinými planetami) stažení se ze života do alkoholu, drog nebo šílenství.

Pluton

Archetyp smrti a vzkříšení; úplné zhroucení saturnské reality, přinutí člověka vybudovat novou „normální“ realitu; psychotické epizody; radikální proměny vědomí a bytí. Transcendentální aspekty sexuality. Politická moc jako projev historických procesů. Činitelé zhroucení a rozkladu, např. podsvětí, organizovaný zločin, sociální nespokojenci, teroristé. Léčitelé a terapeuti, učitelé sebe-transformace, guruové, náboženští vůdci, kteří kladou důraz na život po smrti.

Další body

Ascendent

Bod sebe-projevu, kde energie vlastního já přecházejí z vnitřní sféry do vnější a jsou projevovány ne-já. Ovládá vlastní účinek nebo dojem nebo druh jednání, které člověk podniká na vnějším světě; souvisí tedy s osobností a fyzickým tělem.

Střed nebe (MC)

Bod největší sebe-externalizace v sociálním světě. Odkazuje na sociální postavení, roli, status, životní směr a kariéru v externích pojmech. Pomáhá definovat, co člověk dělá, spíše než jak to dělá. Pomáhá určit, co člověk musí udělat se svým životem, aby mohl růst.

Lunární uzly

Osa vztahu. Spojení s jinými lidmi zahrnující pocity, možná s vlastnostmi připisovanými midpointu Slunce/Měsíc. Když je zdůrazněna, existuje tendence jít a setkat se s lidmi. Tyto dva uzly je těžké rozlišit, kromě případů, kdy existují konjunkce, ale Severní uzel může mít kvalitu spojení a může mít vlastnosti podobné Jupiteru, a Jižní uzel může mít oddělovací kvalitu a může být v některých ohledech podobný Saturnu. Někteří astrologové spojují lunární uzly s minulými inkarnacemi.

Bod Berana (Jarní bod)

Stejně jako osy Ascendent-Descendent a Severní uzel-Jižní uzel má osa Berana co do činění se vztahy. Z těchto tří je osa Berana nejneosobnější: naznačuje vztahy s větším světem kolem a je spojena se slávou a větším společenským významem.

Aspekty

Konjunkce

Spojení planetárních energií. Účinky mohou být pro ostatní zřejmé, ale pro zrozence je těžké je posoudit. Spíše dynamická kvalita, vzorce jednání (události nebo změny), nežli pasivní stavy. Téměř žádné vlastní zbarvení, specifický význam odvozený z planetární compatibility.

2. harmonická a „tvrdé“ aspekty

Události nebo změny v určitém časovém okamžiku s jasně definovanou krizí vyžadující akci, po které pominou. Nestabilní energetické vzorce; způsobují potíže, když se člověk nebo prostředí brání změnám, které jsou nutné, ale jsou jediným skutečným prostředkem pro kreativní změnu. Nachází se prominentní v horoskopech lidí, kteří jsou velmi úspěšní a talentovaní, nebo velmi neúspěšní a neproduktivní.

Opozice (180°)

Analogicky k sedmému domu: polarita, spory a konflikty, ale také partnerství, spolupráce a vědomí. Konflikty se rozvíjejí, když se promítají nerozpoznané části já; energie a růst vědomí jsou výsledkem, když jsou projektované části rozpoznány a integrovány.

Kvadratura (90°)

Energie fungující napříč účely, takže dosažení jednoho cíle zasahuje do pokroku směrem k druhému; test platnosti těchto cílů. Vzájemný odpor dvou energií má za následek větší individualitu; odpor materiální reality. Zúčastněné energie a vztah mezi nimi je obvykle obtížné jasně vnímat. Nestabilita

kvadratury vede k neustálému růstu na nové úrovni s výjimkou případů, kdy se kvůli odporu člověka konflikt neustále opakuje na stejné úrovni.

Semikvadratura (45°) a seskvikvadratura (135°)

Podobné kvadratuře, ale ne tak intenzivní. Nestabilní, dynamické propojení energií, které vede ke změně. Nesoulad a vzájemný odpor dvou souborů cílů zpochybňuje jejich platnost.

3. harmonická a „měkké“ aspekty

Méně dynamická a obvykle méně drsná, nežli „tvrdé“ aspekty. Stabilní energetické vzorce, které odolávají změnám, ale nejsou statické: homeostáza („dynamická rovnováha“) bez čisté změny. Chronické změny nebo události, které vznikají pomalu a přetrvávají po dlouhou dobu, ale bez definitivní krize; probíhající stavy bytí.

Trigon (120°)

Snadné jednání, bez potíží, když se člověk rozhodne jednat v rámci stávajícího stavu a v souladu s povahou kombinovaných energií. Obnovuje homeostázu (rovnováhu) po stavu nerovnováhy. Pasivní nebo receptivní účast na činnostech s optimismem a minimálním vynaložením úsilí jako v bojových uměních (v lepším případě), nebo uvíznutí ve vyjetých kolejích (v horším případě).

Sextil (60°)

Symbolika dva krát tři: sextil je pro trigon jako opozice pro konjunktci. Často vede ke zvýšenému uvědomění a obvykle představuje okolnosti, které vyžadují určité vynakládání energie, aby bylo možné sklidit užitek, tedy „příležitost“. Zachovává homeostázu (rovnováhu), ale ne v tak omezené míře jako trigon.

Semisextil (30°) a Kvinkunx (150°)

Symbolika třikrát čtyři: pasivita 3. harmonické spojená s napětím a neklidem kvadratury. Vztahy mezi entitami bez logické souvislosti, bez dostatku energie na změnu vztahu, jako např. druhý, šestý, osmý a dvanáctý dům souvisí

s prvním domem. Rutinní mrzutosti a životní napětí; ale také nemoci a smrt. Entity spojené těmito aspekty fungují protichůdně, ale každá jako by ani neexistovala.

5. harmonická: Kvintil, bikvintil, decil

Kvalita podobná té, která je spojena s Plutonem, s podtextem Venuše a Marsu: dochází k nějakému konkrétnímu stvoření nebo zničení. Intelektuální funkce (emoci nevyjímaje) a všechny zejména lidské záležitosti. Transformační změna. Schopnost vyjádřit tvůrčí inspiraci (vzhledem k jiným faktorům) v konkrétních výtvorech.

7. harmonická: Septil, Biseptil, Triseptil, Semiseptil

Signatura Uran-Neptun, energetické propojení ne úplně z tohoto světa. Tvůrčí inspirace, ale také duševní a emocionální potíže a slabé spojení s fyzickým vesmírem; náboženství.

9. harmonická

Novil nebo nonil. Dokončení, zakončení; co život dává v dlouhodobém horizontu; potřeby a schopnosti ve vztazích a manželství.

Znamení

Beran

Začátky. Primitivní (být první), hrubý (surová, nesměrovaná energie), svévolný nestabilním, proměnlivým způsobem. Může být asociální nebo nespolečenský; chce mít svobodu od požadavků ostatních; nezávisí na společenském uznání, proto je průkopníkem; ale také se nestará o to, aby byl rozumný, obezřetný, včasný, praktický nebo dokonce efektivní, tedy abstraktní sebestředným způsobem. Emocemi jsou především nadšení, asertivita a krátkodobý hněv; často netrpělivý a postrádající vytrvalost a výdrž, ale vysoká hladina energie to může kompenzovat. Ve své podstatě upřímný. Vitalizující vliv.

Býk

Nádoba nebo matrice, která projevuje energie Berana v hmatatelné formě; plodná kreativita, rozvíjející energie, které přijímá a tvaruje, a vnucující svůj vlastní styl. Stabilní, konstantní, perzistentní, omezující a stahovací; zemitý a smyslný; nijak zvlášť sociální. Pomalý, rozvážný vliv.

Blíženci

Rychlé mentální zkoumání, rychlé porozumění, ale bez empatie, rychle se učící, ale bez hlubokého porozumění, zvědavost prostředí, ale nehodnotící ho osobně; společenský, ale odolává hlubším vazbám jako omezujícím; přizpůsobivý, nekonfliktní, ale také nedůsledný a nestálý. Zájem o hry a triky. Zrychlující vliv, který pozvedá planetární energie na vyšší, abstraktnější úroveň.

Rak

Cítit se součástí něčeho; citové vztahy, zejména k minulosti, dětství, rodině, matce, komunitě nebo vlasti. Potřeba emocionálního bezpečí, emocionálně podporujícího prostředí a péče o osobní vztahy; je-li uspokojena, je tato potřeba přenesena na ostatní, takže Rak tím, že poskytuje tyto výhody ostatním, zásadním způsobem přispívá k sociální soudržnosti; ale pokud tato emocionální potřeba není uspokojena, může se dotýčný stát vystrašeným, chamtivým a majetnickým, způsobem dětinským, spíše dusit než živit ostatní, nahrazovat chybějící emocionální podporu hmotným majetkem. Emocionální, ochranný, pečující vliv.

Lev

Vyvinuté ego a sebevědomí, se silnou potřebou sebevyjádření, obdivu druhých a nekompromisní osobní integrity, vycházející z fascinace sebou samým a touhy po tom, aby ostatní byli fascinováni podobně. Potřeba osobního uznání, být působivý, ovládat svůj osud, být osobou skutečného významu, se ctí. Obraz je král neboli Slunce, zdroj energie a inspirace pro ostatní. Může být arogantní, pokud tyto základní potřeby nejsou splněny. Vytrvalý a tvrdohlavý. Stabilizační vliv.

Panna

Dokončené ego se vyrovnává současně s fyzickým a sociálním vesmírem jako s překážkami, kterým se člověk musí přizpůsobit, jako rámce pro efektivní učení a jako reality, kterým je třeba sloužit. Submisivní, účinný, efektivní; potřebuje uznání kvality svého zpracování; přizpůsobivý, poněkud opatrný a možná ustrašený, jako by byl trestán za výstřelky Lva. Upřímný a realistický, hledá dokonalost nebo alespoň úspěch v provádění změn prostřednictvím sebekritiky a sebeanalýzy. Vadí nespolehlivost fyzického světa; pokouší se dosáhnout kontroly soustředěním se na detaily a nenechá nic uniknout jeho pozornosti. Vysoké estetické standardy, ale neocenění krásu bez funkce; znamená řemesel. Vliv preciznosti a pečlivosti.

Váhy

První a nejjednodušší sociální vztah, dyáda jedna ku jedné; intimní konfrontace. Obratný v jednání s ostatními, přebírá iniciativu a zdá se, že se poddává. Nelze si představit sebe ve vzduchoprázdnu, ale pouze ve spojení s druhým; potřebuje intimní vztahy pro sebepochopení a seberealizaci. Miluje krásu a harmonii a potřebuje umění, ale nemusí ocenit nebo tolerovat silný emocionální obsah v umění. Lehčí a méně závažný vliv a socializační vliv prostřednictvím vztahů.

Štír

Smrt ega a transformace prostřednictvím emocionálního splynutí ega. Mystický, vidět sílu transformace při práci v běžné realitě. Transcendentní prvky sexuality. Hluboce relativistický, nevidící žádný rozdíl mezi dobrem a zlem, přijímající zážitky smrti kvůli vzkříšení, které následuje. Chuť žít intenzivně; dramatický, miluje emoce, miluje tajemno. Obvykle nepůsobí vznešeně nebo dramaticky, ale má rád konfrontaci a boj. Často nepochopený, protože vjemy a pocity se obtížně analyzují a sdělují; může za to vinit sám sebe a kompenzovat to mlčenlivostí. Emocionálně intenzivní vliv na transformaci.

Střelec

Naučit se chápat svůj sociální kontext a vyjadřovat v něm svou vůli spíše z hlediska abstraktních principů a obecných vzorců než detailů implementace. První typ je idealistický a milující svobodu, touží po sebevyjádření a sociální

reformě. Nerad se svazuje ve vztazích nebo tradicích. Druhý typ je úspěšně integrován do společenského řádu a touží být společensky užitečný a působit jako mluvčí sociální soudržnosti; přitahován vědou, filozofií, náboženstvím nebo jinými disciplínami, pomocí kterých lze studovat a objevovat vzájemnou propojenost všech věcí; dává přednost moudrosti před pouhými znalostmi; konzistentnější a ochotnější potýkat se s detaily implementace, nežli první typ. Vliv na větší svobodu.

Kozoroh

Silná sociální orientace: se společenským konsensem o tom, co je skutečné, důležité a přijatelné. Silně ovlivněný autoritami. Potřebuje být pod kontrolou a v praxi efektivní. Jako představitel společenského řádu, který se zabývá podrobnou a praktickou implementací konsensuální reality, spíše než samotnými abstraktními principy. Příliš seriózní, ospravedlňuje hru a racionalizuje požitky svými sociálními příspěvky; křivý, sebepodceňující humor. Vliv na dosažení v souladu s konsensuální realitou.

Vodnář

Dokončuje socializaci různých aspektů sebe sama vytvořených prostřednictvím předchozích znamení. Jednotlivec jako kooperativní člen skupiny; společenský, těší se ze sociálních interakcí, váží si přátelství, respektuje kolektivní úsilí; potřebuje sociální interakci k definování sebe sama, ale pak má tendenci ovládat skupinu; odvozuje pocit ega z identifikace se skupinovými nebo společenskými potřebami. Milující svobodu, ve smyslu svobody měnit společnost tak, aby odpovídala jejím pevným ideálům a představám o dokonalosti. Více přátelství než láska. Sociální, duševně aktivní, ale emocionálně suchý vliv.

Ryby

U pokročilého typu: transcendence ega, podřízení se vesmíru a tomu, co ztělesňuje, odevzdání duše Bohu. V primitivním typu: embryonální stádium před novým začátkem. Ego a systém reality nejsou jasně definované, proto vysoce nápadité a méně sebe-prosazující se jako něco konkrétního. Extrémně vnímavý k vlivu druhých: pasivní oběť neochotná převzít odpovědnost (primitivní typ), nebo hledač pravdy na hluboké duchovní úrovni, případně

mučedník pravdy (pokročilý typ). Může vnímat alternativní reality; primitivní typ bude tímto zmaten. Schopný najít útočiště v odlehlém, soukromém vnitřním světě, který může být pouhou fantazií primitivního typu. Často přitahován k sociální službě; primitivní typy mohou udržovat skrytý egoismus tím, že zajistí, aby jejich svěřenci zůstali závislí. Vliv, který snižuje sílu, ale zvyšuje vnímavost a empatii.

Domy

Vnitřní úroveň	Vztahová úroveň	Vnější úroveň
PRVNÍ Persona (maska), rozhraní zprostředkovávající Já a svět; něčí sebe-obraz a svůj obraz prezentovaný ostatním.	Osobnost; fyzický vzhled. Pocit polarizace s ohledem na něco nebo někoho vnějšího; sám jako aktivní působce.	My vs. oni; něčí skupina nebo „strana“ (ale pouze ve vztahu k vnější skupině).
DRUHÝ Část ega, která touží proudit za hranice těla, aby se připoutala k vnějším entitám a učinila je součástí vlastní bytosti.	Postoje k majetku a připoutanosti; něčí ocenění a jeho vyjádření v chování. Moje vs. Tvoje. Uvědomění a zkušenost připoutanosti vs. odpoutání.	Bohatství, fyzický majetek a zdroje; skutečné objekty, se kterými je spojen.
TŘETÍ Část mysli, díky které vědomě naučené mentální a fyzické funkce fungují automaticky. Nevědomý základ základního myšlení, které nejvíce ovlivňuje prožívání každodenní reality. Psychologické procesy (vzorování psychické energie), ke kterým dochází, když funguje návyk.	Mysl ,automatického pilota‘, která udržuje vztah člověka ke každodennímu světu, např. prostřednictvím řeči a běžné komunikace. Vyjadřování postojů a základních behaviorálních programů; zkušenosti s postoji a programy chování druhých v bezprostředním okolí.	Lidé, místa a situace, které jsou úzce spjaty s intimním, osobním světem člověka: bratři, sestry, jiní příbuzní, sousedé, sousedský supermarket atd. Krátké cesty a další způsoby vytváření rutinních spojení v osobním světě.

Vnitřní úroveň	Vztahová úroveň	Vnější úroveň
ČTVRTÝ Psychické funkce, které spojují člověka se zbytkem života, s pocity sounáležitosti, být doma a být ve spojení; něčí linie do kolektivního nevědomí. Zděděné psychologické struktury.	Nejpodpůrnější a nejživější vztahy člověka, nejosobnější a nejintimnější aspekty jeho sociální existence. Kojenecké a prenatální zkušenosti s jejich nevědomými behaviorálními důsledky.	Pečující rodič a další, s nimiž má člověk podpůrné a pečující vztahy (jak podporu poskytující, tak přijímající); něčí dům, domov, dětská a dospělá rodina, komunita, rodné město, národ a tak dále.
PÁTÝ Ty aspekty psychiky, které si přejí vyjádřit povahu já; snaha hrát vybranou roli nebo tvořit, což člověku dává pocit, že je živý a jedinečný.	Vztahy, které jsou tvořeny hlavně pro potěšení nebo pro sebevyjádření; milostné avantýry. Vztahy k produktům vlastní spontánní tvůrčí činnosti; plazení dětí.	Místa zábavy, hazardu a spekulací. Zkušenosti svých dětí z hlediska sebevyjádření a kreativity.
ŠESTÝ Aspekty psychiky, které umožňují odložené uspokojení. Část nevědomé mysli, která zahrnuje energie a vlivy z vědomé zkušenosti do psychiky. Postoj člověka k nutnosti a službě.	Nezbytnosti, které mají svůj původ ve vnějších okolnostech; práce a jiné činnosti, které nejsou provozovány za účelem sebevyjádření. Vztahy podřízenosti nebo vztahy vytvořené z nutnosti, povinnosti nebo odpovědnosti.	Vlastní zkušenosti zaměstnavatelů a zaměstnanců. Aktuální každodenní úkoly profese. Zaměstnání, pokud je pouze prostředkem podpory a nenaplňuje smysl života. Nemoci (kvůli začlenění energií, které jsou pro mysl nebo tělo obtížné zvládnout).

Vnitřní úroveň	Vztahová úroveň	Vnější úroveň
SEDMÝ		
Aspekty sebe sama, které se projevují během blízkých konfrontací s vnějším světem, zabarvují naše zkušenosti nebo reakce na to, co se zdá být vnější realitou. Používání vztahů s ostatními k definování sebe sama.	Osobní setkání a způsob, jak oslovit ostatní, aby si vytvořil blízké vztahy já-ty.	Vlastní zkušenost s manželským partnerem, obchodním partnerem, nepřáteli nebo konkurenty. Oni vs. My (v přímém setkání my-oni).
OSMÝ		
Vnitřní energie, které chtějí dosáhnout a zažít svět, které nutí člověka zbavit se jakýchkoli připoutaností, které jim brání, a které tak nutí člověka vpřed k růstu a změně.	Setkání s vnějšími okolnostmi odrážejícími vnitřní dynamiku člověka ke změně. Intenzivní vztahy; orgasmus a další zážitky smrti/znovuzrození. Schopnost využít zkušenosti jako vodítko pro změnu.	Vlastní zkušenost s událostmi a okolnostmi, ve kterých se člověk musí vypořádat s transformací, nebo s připoutaností sebe nebo druhých k tomu, co je transformováno: smrt druhých; rozpad, rozklad a znovuzrození; peníze a zdroje jiných lidí, tedy připoutání jiných lidí.
DEVÁTÝ		
Energie vědomé mysli, která se snaží zažít a vnímat co největší část světa a pochopit, co vnímá. Psychologické vzorce (filozofie, světonázor nebo systém reality), které mění a ovlivňují vnímání člověka. Největší možné vědomí ne-já.	Vztah člověka ke světu v zážitcích, které formují jeho pohledy na realitu, zejména cestování rozšiřující vědomí a další zážitky, které člověka staví do neznámého prostředí.	Cokoli se zdá být vzdálené každodenní zkušenosti: cizí země, filozofie, náboženství a způsoby života; cizinci nebo lidé s velmi odlišným životním stylem a pohledem na svět. Učitelé ve smyslu guru.

Vnitřní úroveň	Vztahová úroveň	Vnější úroveň
DESÁTÝ		
Energie vědomé mysli sahající k jednání ve vnějším světě. Zajímá se o otázky ‚Kdo jsem?‘ ‚Co dělám?‘ a ‚Kam jdu?‘ v sociálním prostředí. Zvnitřnění dříve vnějších energií, kupř. otcovství; freudovské super-ego. Největší možné vědomí sebe sama.	Vztahy nerovnosti mezi sebou a druhým, ve kterých dominantní osoba učí nebo vede toho druhého.	Zkušenosti s průvodci, autoritami, disciplínou, šéfy, zaměstnavateli, vládními úředníky atd., odvozené z vlastní zkušenosti s otcovstvím v raném věku.
JEDENÁCTÝ		
Člověk potřebuje oslovit, navázat kontakty s ostatními a začlenit se do skupiny. Sdílené ideály a touhy. Schopnost člověka identifikovat se s ostatními a učinit identitu skupiny součástí své vlastní identity.	Přátelství, členství ve skupině a další vztahy, které jsou lehčí, nežli ze sedmého domu.	Lidé, ke kterým se člověk vztahuje, a skupiny, se kterými se identifikují.
DVANÁCTÝ		
Energie, které člověk skutečně vydal do světa. Pokud to byly zdroje raných porážek, a nebyly integrovány s vědomým Já, mohlo by se zdát, že působí proti člověku jako zla nebo jako slabosti, kterých se člověk bojí. Řešení může přijít tím, že se ego obětuje symbolicky vhodnými způsoby.	Projekce skrytých aspektů sebe sama do intimních vztahů. Vztahy oddané službě, přesahující ego.	Sociální okolnosti a situace, které jsou obtížné, protože je člověk pokládá za podkopávání. Také sociální entity a okolnosti, které člověku pomáhají překonat následky jeho energií dvanáctého domu: nemocnice a další podobné instituce, učitelé a duchovní práce.

Literatura

Addey, John M. *The Discrimination of Birth-Types in Relation to Disease*. Green Bay, WI: Cambridge Circle, 1974.

A pamphlet outlining some of Addey's early work on harmonics.

———, compiler. *Harmonic Anthology*. Green Bay, WI: Cambridge Circle, 1976.

Selections from the writings of Addey and others showing the development of harmonic theory over the years.

———. *Harmonics in Astrology: An Introductory Textbook to the New Understanding of an Old Science*. Green Bay, WI: Cambridge Circle, 1976.

A systematic treatment of Addey's ideas in the late 1970s.

The American Ephemeris, 1931 to 1980, and Book of Tables. Compiled and programed by Neil F. Michelsen. Pelham, NY: Astro Computing Services, 1976.

Besides containing both true and mean positions of the lunar nodes, the most complete and accurate current astrological ephemeris. Includes declinations, timed aspectarian, Moon positions every twelve hours, excellent instructions for erecting a horoscope, and many useful tables. Other volumes for other timespans are available, as is an abbreviated version giving longitudes only.

Arroyo, Stephen. *Astrology, Psychology, and the Four Elements*. Davis, CA: CCRCS Publications, 1975.

Half this book is a brilliant discussion of the meaning of fire, earth, air, and water in the horoscope, though I differ with Arroyo's seeing all astrological symbolism, including houses and aspects, as springing from the elements. The other half of the book is a plea for not fitting astrology into the straitjacket of science, and an affirmation of astrology's value as a system of psychology that helps people.

Bach, Eleanor, and Climlas, George. *Asteroid Ephemeris*. Brooklyn, NY:

Celestial Communications, Inc., 1973.

This, the first asteroid ephemeris, has been superseded by the more accurate and complete *Asteroid Ephemeris* of Zipporah Dobyns et al., but it contains Bach's ground-breaking introduction on the meaning of Ceres, Pallas, Juno, and Vesta, with examples from the charts of the famous.

Dean, Geoffrey, and Mather, Arthur, compilers. *Recent Advances in Natal Astrology: A Critical Review, 1900-1976*. Subiaco, Western Australia: Analogic, 1977.

A comprehensive and exhaustively documented compilation of viewpoints and research on all the major issues of astrology (houses, orbs, signs, etc.). Flawed by short-sighted evaluations of various ideas, but nevertheless a unique and extremely valuable guide for thinking about the validity of various astrological principles. Soon to be revised and enlarged.

deVore, Nicholas. *Encyclopedia of Astrology*. New York: Philosophical Library, 1947. Paperback reprint: Totowa, NJ: Littlefield, Adams, 1977.

Not complete, but still a goldmine of information.

Digicomp Research Corporation. *True Lunar Nodes, 1850-2000*. Ithaca, NY: Digicomp, 1975.

Informative preface and introduction. Ephemeris gives daily positions. Early editions are one day off, however: if the position given for January 1, 2000 is 3 Leo 54 instead of 3 Leo 58, read the position for one day earlier than the day desired.

Dobyns, Zipporah Pottenger. *The Asteroid Ephemeris, 1883-1999*. Preface by Eleanor Bach, programing by Rique Pottenger, computations by Neil Michelsen. Los Angeles: TIA Publications, 1977.

The most complete and up-to-date ephemeris of Ceres, Pallas, Juno, and Vesta, with longitudes every day and declinations at four-day intervals. Bach's preface is brief. Dobyn's introduction is much longer and presents her views and research on the asteroids.

———. *The Node Book*. Rev. ed. Computer programing by Mark Pottenger and Rique Pottenger. Los Angeles: TIA Publications, 1979.

Dobyns favors the geocentric nodes of the planets. Besides ephemerides of these nodes, there is much introductory material on the meanings and astronomical basis of nodes, and a discussion of the

- nodes of the asteroids and Moon.
- Donath, Emma Belle. *Asteroids in the Birth Chart*. Distributed by A.F.A.: Gemini Institute, 1976.
A well-regarded discussion of the meanings of Ceres, Pallas, Juno, and Vesta.
- Ebertin, Reinhold. *Applied Cosmobiology*. Translated by Heidi Langman and Jim ten Hove and edited by Charles Harvey. Aalen, West Germany: Ebertin-Verlag, 1972.
90° dial techniques and case studies by the founder of the Cosmobiology school.
- . *The Combination of Stellar Influences*. Translated by Alfred Roosedale and Linda Kratzsch. Aalen, West Germany: 1972.
Brief, to-the-point delineations of all three-factor combinations in the horoscope make this an invaluable reference tool. Be wary, however, of the negative tone of the Neptune and Pluto delineations. Includes North Node, Midheaven, and Ascendant, material on medical manifestations of planetary energies, and an introduction to general principles of Cosmobiology.
- Fagan, Cyril. *Astrological Origins*. St. Paul, MN: Llewellyn Publications, 1971.
Fagan is the father of the modern sidereal movement in astrology. This and the next two volumes set forth his reasoning and procedures.
- . *The Solunars Handbook*. Tucson, AZ: Clancy Publications, 1976.
- . *Zodiacs Old and New*. London: Anscombe, 1951.
- Gauquelin, Michel. *The Cosmic Clocks: From Astrology to a Modern Science*. Foreword by Frank A. Brown, Jr. Chicago: Regnery, 1967.
The first Gauquelin work to be widely read in America. A popular presentation of his earlier research.
- . *Cosmic Influences on Human Behavior*. Translated by Joyce E. Clemow. New York: Stein & Day, 1973.
A popular presentation of Gauquelin's more recent findings.
- Hawkins, John Robert. *Transpluto: Or Should We Call Him Bacchus, The Ruler of Taurus?* Dallas: Hawkins Enterprising Publications, 1976.
Challenging thoughts on the hypothetical planet put forward by the Ebertins and Theodor Landscheidt. Contains Ebertin-style delineations of Transpluto aspects and midpoints.
- Holden, Ralph William. *The Elements of House Division*. Romford, Essex:

- L.N. Fowler, 1977.
One of several good books explaining the differences between the various house systems.
- Hutcheon, Roger. *Planetary Pictures in Declination*. Cambridge, MA: ATS Press, 1976.
How to use a dial to work with declinations.
- Jacobson, Roger A. *The Language of Uranian Astrology*. Franksville, WI: Uranian Publications, 1975.
A well-written introduction to the methods of the Uranian school, with good delineations of the Uranian hypothetical planets.
- Jayne, Charles A. *Parallels: Their Hidden Meaning*. Monroe, NY: Astrological Bureau, 1978.
Declinations explained by an authority.
- . *The Unknown Planets, with Ephemerides*. Monroe, NY: Astrological Bureau, 1974.
Ephemerides of the hypothetical planets Pan, Isis, Hermes, Osiris, Midas, and Lion, with evidence for their validity and a discussion of their meaning. Also discusses other hypothetical planets, including Vulcan, Rex, Sigma, Jason, Isis, Morya, and those of the Uranian school.
- Jung, Carl G. *Psychological Types*. Translated by H.G. Baynes and revised by R.F.C. Hull. Vol. 6 in *The Collected Works of C.G. Jung*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 1971.
The classification of human personalities into sensation, thinking, feeling, and intuition types that has lured astrologers into proposing parallels with the four astrological elements and left them debating to this day.
- Lorenz, Dona Marie. *Tools of Astrology: Houses*. Topanga, CA: Eomega Grove Press, 1973.
A generally accurate and readable explanation of various house systems. Computer programing errors mar some of the tables, however.
- Manilius. *The Five Books of M. Manilius*. London, 1697. Reprint. Washington, DC: National Astrological Library, 1953.
A seventeenth-century English translation of Manilius's *Astronomicon*.
- Morinus. *Astrosynthesis: The Rational System of Horoscope Interpretation*

- according to *Morin de Villefranche*. Translated by Lucy Little, with an introduction by Zoltan Mason. New York: Emerald Books, 1974. A small part of the works of this great Renaissance astrologer lovingly published by one of his modern proponents.
- Neely, James, and Tarkington, Eric. *Ephemeris of Chiron, 1890-2000*. Edited by Malcolm Dean, with EDP support by Michael Campbell and introduction by Tony Joseph. Toronto: Phenomena Publications, 1978.
- An elegant and accurate ephemeris published shortly after the planetoid's discovery. Tony Joseph's suggestions on what this new body might mean are drawn from the Greek myths about Chiron.
- Nelson, John H. *Cosmic Patterns: Their Influence on Man and His Communication*. Washington, DC: American Federation of Astrologers, 1974.
- Nelson's story of how, when working for RCA, he came to use heliocentric planetary aspects to predict interruptions in short-wave radio transmission. Some of the most convincing evidence for the astrological effect.
- . *The Propagation Wizards Handbook: Coping with Our Occult Sun and Its Meddlesome Satellites*. Peterborough, NH: 73 Inc., 1978. Nelson's more recent research.
- Ptolemy. *Tetrabiblos*. Edited and translated into English by F.E. Robbins. In *Manetho; Ptolemy* volume of Loeb Classical Library. Cambridge, MA: Harvard University Press, 1940.
- The best edition of Ptolemy's *Tetrabiblos*, with the original Greek text facing an annotated translation.
- Robson, Vivian E. *The Fixed Stars and Constellations in Astrology*, 1923. Reprint. New York: Samuel Weiser, 1969.
- A compilation of traditional lore on 111 fixed stars.
- Tobey, Carl Payne. *Astrology of Inner Space*. Tucson, AZ: Omen Press, 1972.
- A grab-bag of nontraditional but well-reasoned ideas on nodes, rulerships, clockwise signs, and many other topics.
- Wilson, James. *A Complete Dictionary of Astrology*. London, 1819. Reprint. New York: Samuel Weiser, 1969.
- Subtitled "In which every technical and abstruse term belonging to the science is minutely and correctly explained and the various systems

and opinions of the most approved authors...divested of their extravagance, contradictions, and absurdities," which sums it up well. Still an invaluable source.

Witte, Alfred, and Lefeldt, Hermann. *Rules for Planetary Pictures: The Astrology of Tomorrow*. 5th ed. Translated by Curt Knupfer. Hamburg: Ludwig Rudolph/Witte-Verlag, 1974.

Brief delineations of all three-factor combinations in the horoscope including the known planets, the Uranian hypothetical planets, the Ascendant, Midheaven, North Node, and Aries Point. Contains an explanatory introduction.

Witte, Alfred, and Niggemann, Hans. *Rules for Planetary Pictures (Uranian System), Adapted from the Teachings of Alfred Witte as originally Dictated to His Students, of Whom the Author had the Honor and Privilege of Being One*. Rev. and enl. ed. New York: Hans Niggemann, 1959.

Essentially the same delineations as the Witte-Lefeldt version given above.